

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

6373

WIDENER LIBRARY

HX JTLW M

BIBLIOTHECA
RIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

MARCUS ANTONINUS

COMMENTARII

EDIDIT

L. STICH

LIPSIÆ

IN AEDIBUS E. G. TEUBNERI.

MCM

00 R

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Naturstudien im Hause.

Corridor

Ein
nur

größ
den

Ein
nur

fähr
Veri
har,
der
brau

I

Ein
nur

bücl
schre
Nat

einzelner Beobachten und gänzlich vernachlässigt. Die Naturfreude hinzuweisen. . .
lassen wird, hin und wieder auf die ästhetische Seite der Naturfreude hinzuweisen. . .
Die geschä
kleinere At
seitens der
ausgesproch
zählung vo
liche Buch
Eindrücke b

Harvard College
Library

FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
Class of 1878
Eliot Professor of Greek Literature
GIVEN IN HIS MEMORY
BY HIS FAMILY
1937

reich-
zu

gabte,
auf
01.)

g.
reich-
mal-

Aus-
n der
geben
eitens
rtlich
15.)

18.

reich-
nem

eben-
ne be-
ist der
utung
unter-

Reform zerlegt die Betrachtungen in
liche Auffassungen und Einwände, die
geringerem oder größerem Verständnis,
n Wege zu räumen, während die Er-
das Gespräch belebt. . . Das vorzüg-
hre an reiche Anregung und interessante
gogische Reform, 18. Dezember 1901.)

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Streifzüge durch Wald und Flur.

Eine Anleitung zur Beobachtung der heimischen Natur in Monatsbildern. Für Haus und Schule bearbeitet von Oberlehrer Bernhard Landsberg. Dritte Auflage. Mit 84 Illustrationen nach Originalzeichnungen von Frau B. Landsberg. 1902. In Original-Leinwandband M. 5.—

Jeder Bells des Buches merkt man es an, daß der Verfasser befezt ist von einer glühenden Liebe zur Natur und daß er sich selbst mit vollster Hingabe der Beobachtung des pflanzlichen und tierischen Lebens widmet. Daß ein Unterricht in der Naturgeschichte, wenn er im Sinne der „Streifzüge“ von einem für seine Aufgabe begeisterten Lehrer erteilt wird, ganz außerordentlich fruchtbringend sein muß, darf wohl als selbstverständlich hingestellt werden. (Pädagogisches Archiv 1905, Heft 9.)

Die Art der Darstellung ist fesselnd und anregend im höchsten Grade. In Summa ein schönes und vorzügliches Buch, das wir Freunden der Natur für sich und für verwandenden Kinder aufs wärmste empfehlen. (Schweizer Lehrerzeitung.)

Heimatsklänge aus deutschen Gauen. 2

Für jung und alt ausgewählt von Oscar Dähnhardt.

Mit Buchschmuck von Robert Engels.

- I. Aus Mark und Feld. Niederdeutsche Gedichte und Erzählungen.
- II. Aus Rebenstut und Baltesgrund. Mitteldeutsche Gedichte u. Erzählungen.
- III. Aus Hochland und Schneegebirg. Oberdeutsche Gedichte und Erzählungen.

In künstlerischem Umschlag geheftet je 2 Mk., gebunden 3 Mk. 60 Pf.

Es ist ein reiches Lesebuch und kann und wird mit Nutzen, ein neues Band bereichern zwischen den oft noch durch die Eigenart getrennten Stämmen Germaniens; die Eigenart soll bleiben; sie verleiht der Gesamtheit eine unberechenbare Stärke; aber die räumlich Geschiedenen erfahren hier von einander, wie sie im Denken und Empfinden doch zusammengehören als Kinder einer Mutter. Es ist weit „hausbackene“, „häckerische“ Poesie, die uns hier geboten wird, aber „herzgesund“, in den Kreisen entfalteten, die unsere „Atadensreiter“ und „Scharfschützen“ stellen und die — das nicht zu vergessen — auch in die Reihen der „Ritter vom Weisse“ immer wieder reiches Material bringen. (Böhmische Schulzeitung, Literar. Beilage, 6. Dezember 1901.)

Zum Aufsatz-Unterricht

ist im Verlage von V. G. Teubner in Leipzig, Poststraße 3, erschienen und durch alle Buchhandlungen zu beziehen:

Weise, Professor Dr. O., Musterbeispiele zur deutschen Stillehre. Ein Handbüchlein für Schüler. [30 S.] gr. 8. 1902. geb. *M.* — 30.

Das vorliegende Büchlein ist für die Hand des Schülers als Hilfsmittel für die Selbstkritik bestimmt. Im Gegensatz zu ähnlichen Arbeiten die das halbe Heften, mit denen abzufahren, wird hier — wie der Verfasser glaubt, pädagogisch richtiger — nur das Empfindenswerte und Richtige angedeutet. Es wird aber dadurch ungewöhnlich gemacht, daß es im Gegensatz zu Sinnerwandlern gedruckt wird, z. B. „er schreibt so, wie wir“ und „er schreibt besser, als wir“, oder „er las ein Buch, das mir gefiel“, und „er las den Teil, was mir gefiel“. Der Hauptwert ist auf große Ubersichtlichkeit gelegt; auf der linken Seite finden sich Musterbeispiele und die dazu gehörigen Regeln, auf der rechten eine große Anzahl weiterer Beispiele.

Format und Umfang des Büchleins ermöglichen, daß es bequem in jedes Betschub gelegt werden kann.

Bindel, Karl, Dispositionen zu deutschen Aufsätzen für die Terzia der höheren Lehranstalten. 2 Bändchen. 8. Jedes Bändchen geb. *M.* 2.—, geb. *M.* 2.50.

I. Bändchen. [XVI u. 228 S.] 1884. II. Bändchen. [XXI u. 229 S.] 1888.

Cholerovius, Dr. L., Professor am kaiserlich-höfischen Gymnasium zu Königsberg i. Pr., Dispositionen und Materialien zu deutschen Aufsätzen über Themata für die beiden ersten Klassen höherer Lehranstalten. Vier Hefte in zwei Bändchen. Wohlfeile Auflagen. 8. 1898. Jedes Heft geb. *M.* 1.—, geb. *M.* 1.50.

I. Bänden. I. Heft. II. Aufl. [XXI u. 190 S.] II. Bänden. I. Heft. 2. Aufl. [XXIII u. 213 S.] I. — 2. — II. Aufl. [V u. 311—326.] II. — 2. — 2. Aufl. [VI u. 319—326.]

praktische Anleitung zur Abfassung deutscher Aufsätze in Briefen an einen jungen Freund. 6. Aufl. [VI u. 194 S.] 8. 1893. geb. *M.* 2.40, geb. *M.* 2.90.

Knauer, Dr. Adolf, Gymnasiallehrer, praktische Anleitung zur Vermeidung der hauptsächlichsten Fehler in Anlage und Ausführung deutscher Aufsätze für die Schüler der mittleren und oberen Klassen der Gymnasien, Realschulen und anderer höherer Lehranstalten, sowie zum Selbststudium bei der Vorbereitung auf schriftliche Prüfungen im Deutschen. 3. Auflage. Neu bearbeitet von Dr. Otto Lyon. [88 S.] gr. 8. 1901. kart. *M.* 1.—

Mosengel, Dr. Georg, Professor am Realgymnasium zu Oberfeld, deutsche Aufsätze für die Mittelstufe höherer Lehranstalten im Anschluß an den deutschen Lektstoff. [VII u. 116 S.] gr. 8. 1901. geb. *M.* 1.40.

Naumann, Dr. Julius, Direktor des Realgymnasiums zu Osterode a/S., theoretisch-praktische Anleitung zur Abfassung deutscher Aufsätze in Regeln, Musterbeispielen und Dispositionen besonders im Anschluß an die Lehre klassischer Werke nebst Aufgaben zu Klassenarbeiten für die mittleren und oberen Klassen höherer Schulen. 6. Auflage. [XVI u. 648 S.] 8. 1897. geb. *M.* 3.60, geb. *M.* 4.30.

Ulrich, Dr. Hermann, Oberlehrer in Chemnitz, deutsche Musteraufsätze für alle Arten höherer Schulen. [X u. 268 S.] gr. 8. 1899. In Leinwand geb. *M.* 2.40.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ

ΒΙΒΛΙΑ ιβ'.

D. IMPERATORIS

MARCI ANTONINI

COMMENTARIORUM QUOS SIBI IPSI SCRIPSIT

LIBRI XII.

ITERUM RECENSUIT

IOANNES STICH.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

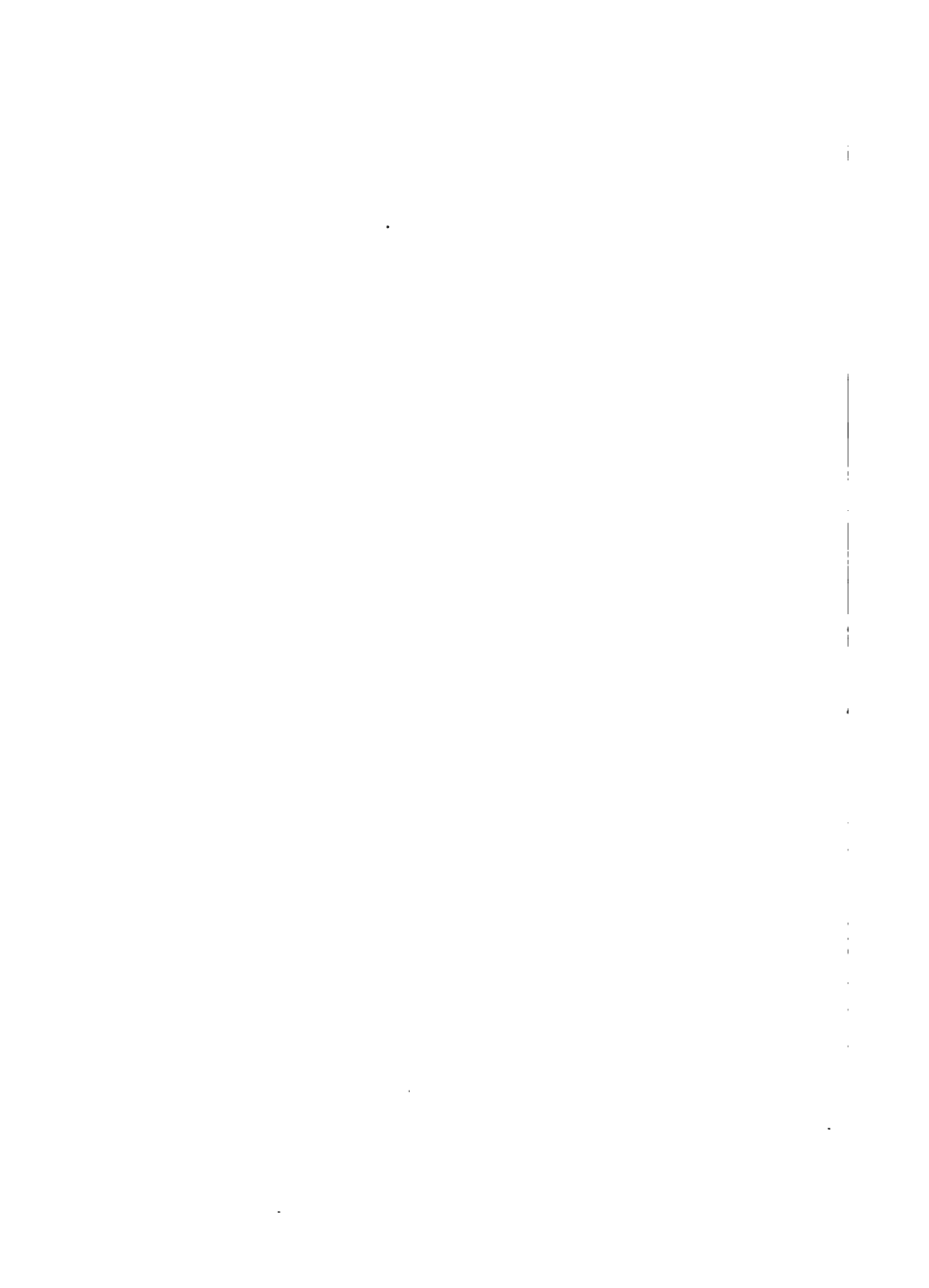
MCMIII.

Ga 73. 34. 2 **Corridor**

HARVARD UNIVERSITY
CLASSICAL DEPARTMENT
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
APRIL 15, 1941

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

MEMORIAE
COLLEGARUM BIPONTINORUM
ET OLIM ET NUNC
LITTERARUM STUDIIS INSIGNIUM.

PRAEFATIO.

Hic liber primum editus est a Guilielmo *Xylandro* a. 1558 Tiguri e codice Palatino, qui nunc amissus putari debet, adiecta interpretatione Latina et adnotationibus. A. 1568 Basileae et a. 1590 Argentorati haec editio repetita est fere immutata; Lugduni autem a. 1626 primum in paragraphos divisus liber prodiit additis novis quibusdam adnotationibus. A. 1643 nova editio a Merico *Casaubono* Is. f. Londini facta est multis partibus nova neque tamen novis nisa codicibus, nisi forte excerpta Hoescheliana magni quis putat. Ex hac editione profecta est Oxoniensis a. 1680, quamquam eius auctor aliunde nonnulla addidit. Novem annis post Causaboni editionem prodiit Cantabrigiae a. 1652 magna editio Thomae *Gatakeri* cum nova versione Latina, coniecturis, commentario, indicibus variis. Quae cum per annos multos esset praeparata, factum est, ut aliquot partibus antiquior videatur quam Casauboniana. *Gatakeri* editio repetita est Londini a. 1697 et 1707 curante Stanhopio, etiam Traiecti ad Rhenum a. 1697 (cum aliis *Gatakeri* operibus criticis), in brevius redacta, aucta tamen novis notis 1704 Oxoniae, 1729 Lipsiae (editor *Wolle* addidit *Buddei* introductionem ad philosophiam Stoicam), a. 1744 et 1751 Glasguae, denique a. 1775 Lipsiae cum adnotationibus brevibus *Mori*.

Prorsus novam rationem Antoninum edendi iniit *Ioannes Petrus de Joly*, qui suae editioni (Parisii a. 1774) inscripsit: Pugillaria Imperatoris M. A. Antonini, Graece scripta, disiecta membratim, et quantum fieri potuit, restituta pro ratione argumentorum. Putavit igitur esse

dissipatos M. Antonini commentarios, quos suo deinde arbitrio in ordinem redigere conatus est 25 capita constituens, quibus inscripsit: de providentia, de veris bonis, alia eiusmodi. Sed cum illa ratio aequae futilis esset ac quam cepit nostra aetate Braune¹⁾, qui in ipsis commentariis certum quoddam consilium atque ordinem reperire studuit, de Joly primus rediit ad fontes libri, ad codices: usus est enim Vaticanis 6, Laurentianis 3, Parisino.

Superiorum editorum studia quasi una comprehensione complexus est Ioannes Matthias *Schultz*, qui a. 1802 Slesvici vol. I. editionis M. Antonini dedit, cuius tamen vol. II. nunquam in lucem prodiit. Prodiit tamen editio altera eiusdem Schultzi, Lipsiae 1821 (et postea saepius 1829, 65, 70) continens ipsum textum Graecum et breves annotationes criticas, quae est hodie pervulgatissima. Sed a. 1816 Parisiis *Coraës* ediderat M. Antoninum, quod erat quartum volumen *Παρέργων Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης*. Qui multis suis coniecturis Antoninum adiuvit. Ultima vero editio Fred. Duebneri (una cum Theophrasto, Epicteto, aliisque) Parisiis 1840 (etiam 1877) praeter emendatam ab ipso Schultzio interpretationem Latinam novi nihil continet.²⁾ Nuperrime autem liber quartus M. Antonini solus editus est cum commentario: *The Fourth Book of the Meditations of Marcus Aurelius Antoninus. A Revised Text with Translation and Commentary and an Appendix on the Relations of the Emperor with Cornelius Fronton* by Hastings *Crossley*. London 1882. Sed hic liber ad rem criticam fere nihil affert, contra ea plurimum doctrinae in explanandi res ratione apparet in hac editione composita in latiorum circulo usum.

Itaque cum per LX annos fere omisissent viri critici Antoninum, utile visum est retractare diligenter hunc

1) Marc Aurels Meditationen in ihrer Einheit und Bedeutung. Arn. Braune. Altenburg 1878.

2) Quippe quae textum Schultzi dat cum emendationibus et mendis typographicis eisdem.

scriptorem vel nimis aestimatum a maioribus ob nominis dignitatem. Contigit autem mihi, ut in itinere, cuius facultatem debeo summae liberalitati ac gratiae eorum, qui in regno Bavariae studiorum rectores et antistites habendi sunt, possem inspicere in ipsa Italia *manuscripta*, quibus hic liber maxime nititur. Sunt igitur haec. Postquam periit codex ille *Palatinus*, ex quo Xylander edidit primus Antoninum, solus *Vaticanus 1950* (nobis *A*) totum librum praebet. Hunc codicem olim Gradi Abbas, praefectus bibliothecae Vaticanae saeculo XVII, legavit illi bibliothecae, unde apparet eum non ex Palatina Romam venisse. Quamquam etiam melius illustratur minime hunc Vaticanum eundem esse atque illum Palatinum, si comparamus huius vitiositatem cum illius integritate. Est autem bombycinus, continens Xenophontem, quod equidem viderim, totum, quem sequitur Antoninus, tum Epictetum alia, scriptus saeculo XIV. Est corruptissimus et propter itacismum scribae inscientiamque linguae Graecae et propter crebras lacunas praesertim in simili exitu syllabarum. Sed neque in hac editione omnia menda huius codicis enumerabimus, cum ad rem criticam nullius momenti sint¹⁾, et de tota codicum materia planius exposuimus in programme gymnasii Bipontini a. 1881.

Codex deinde *Darmstadinus 2773²⁾* (nobis *D*), bombycinus saeculi XIV, continet varia excerpta ex Pindaro, Aeschylō etc., p. 348—358 fragmenta CIX M. Antonini (cum paucissimis scholiis). Sunt autem haec: 1, 7—16 (usque ad *ῥραγ*); 2, 1—17 (pars capituli 15 deest); 3, 1—6; 4, 3—7, 19—21, 35, 43, 46, 47, 50; 5, 1—6,

1) Velut 1, 16 *τεταραγμένως* pro *τεταγμένως*, 1, 17 *πεμμελῆσαι* pro *πλημμελῆσαι* scriptum aliaque quae nihil aliud quam scribae inscientiam declarant.

2) Idem est atque codex Creuzeri, quem Schultz ed. min. nuncupat in adnot. ad 5, 1, saepius. Varias lectiones collegit primus Werfer (in actis philologorum Monacensium ed. Thiersch, III, 2. 1821. p. 417—423).

9, 10, 14, 28, 31, 33; 6, 1—12, 15 (med.)—22; 7, 28, 29, 55, 59, 60, 61, 63, 70, 71, 74; 8, 8—10, 12, 54, 55; 9, 2—7, 21—25, 29—31, ubi in *δικαιότης δὲ* finit *D*.¹⁾ Hic codex simillimus est Vaticani *A*, emendatior tamen ac purior, liberiore omnino compositus iudicio, ut initio (1, 7) pro *παρὰ Ρουσίκου* habet *Ρούστικος μὲν Μάρκον πεπαίδευκε φαντασίαν λαλεῖν κτέ.* Inde periculum est, ne lectiones huius codicis speciem probabilitatis prae se ferentes a scriba magis quam ab scriptore ipso sint oriundae.²⁾

Codicillus quidam *Monacensis* gr. 323 (nobis *Mo* 1) qui continet ex M. Antonino haec capita vel tota vel contracta in brevius: 2, 10, 13, 16, 17; 3, 1, 16; 4, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 46; 7, 50, quorum pars dupliciter exarata est (et p. 19 et p. 88b) parvi momenti est et ob ipsorum fragmentorum paucitatem et ob aetatem scripturae (saec. XV v. XVI), memorabilis tamen est, quia ex hac re cognoscimus etiam tum nostrum scriptorem manibus scribarum tractatum esse.

Restant autem codices Vaticani V, Laurentiani IV, Marciani II, Parisinus, Guelferbytanus, Monacensis alter, quibus omnibus eadem fragmenta M. Antonini eodem fere ordine tradita sunt, ut unam classem efficiant. E quibus ego Barberinum, Marcianos II, Monacensem alterum primus inveni et contuli. Sunt igitur hi:

V 1 = Vaticanus 953, bombyc. saec. XIII vel XIV, p. 73—80; etiam p. 244—245.

V 2 = Vat. 20, bomb. saec. XIII v. XIV, p. 86—94.

V 3 = Vat. 98, bomb. saec. XIV, p. 57—75.

V 4 = Vat. 100, bomb. saec. XIV, p. 165—180.

1) Omissa autem saepius singula verba vel totae sententiae, quod hic adnotasse satis habemus.

2) Sic 2, 6 non omnem deposui timorem, ne quod praebet *D βραχὺς γὰρ ὁ βίος ἐκάστη* coniectura sit huius scribae pro *εὖ* s. *οὐ γὰρ ὁ βίος ἐκάστη* quod in aliis libris scriptum erat.

- V* 5 = Vat. 926, chartaceus saec. XIV, p. 27—52.
B = Barberinus II, 99, chartaceus saec. XIV vel XV,
 p. 1—3.
L 1 = Laurentianus 55, 7, bomb. saec. XIV, p. 251, 260,
 265—271.
L 2 = Laur. 59, 17, chart. saec. XV, p. 81—85.
L 3 = Laur. 74, 13, chart. saec. XV, p. 240—245.
L 4 = Laur. 59, 44, bomb. saec. XIV, p. 207—221.
M 1 = Marcianus XI, 1, membr. saec. XIV, p. 31 sqq.,
 61 sqq., 85 sq.
M 2 = Marc. XI, 15, chart. saec. XIV, p. 77—92.
Par = Parisinus (Regius) 2649, chart. saec. XIII v. XIV,
 p. 174—184.
G = Guelferbytanus (Gudianus Gr.) 77, chart. (?) saec.
 XIII v. XIV p. 389—401.
Mo 2 = Monacensis 529¹⁾, bomb. saec. XIII vel. XIV,
 p. 134—143.

Hi omnes praeter *L* 2 et 3, *Par*, *Mo* 2 continent fragmenta Antonini permixta cum fragmentis Aeliani *περὶ ζῴων*. Sed cum huius rei nihil in plerisque codd. adnotatum esset, factum nimirum est, ut Bandinius, Laurentianae bibliothecae abhinc centum decem fere annos praefectus, vir inter paucos doctus, omnia haec fragmenta tribueret Antonino in indice illius bibliothecae. Cognovit eam rem Lessingius ut erat sagacissimus in re critica et excusavit virum celeberrimum ut dormitantem Homerum; cf. Lessing ed. L. IX p. 140—149: „Vermeintliche *Avexδota* des Antoninus in der herzoglichen Bibliothek zu Florenz“ et Aeliani de natura animalium ed. Jacobs, praef. p. LXXXVI. Quemadmodum autem factum sit, ut Antoni-

1) Hic codex olim Augustanus idem est atque codex *Hoeschelianus*, cuius lectiones variae ab illo criticorum Germaniae principe descriptae et posthac per nonnullos viros doctos communicatae sunt cum Mer. Casaubono; cf. ed. Cas. praef. et not. p. 9. Declaratur autem ea res et inscriptione ipsa et ordine numeroque fragmentorum paullum diverso ab ceteris mss.

nus confunderetur cum Aeliano ac miscerentur philosophi commentarii cum historia animalium, neque adhuc quisquam perspexit et ego dubitabam, an libere profiterer imbecillitatem atque inopiam meam. At ubi nihil habes certi, si verisimile aliquid inveneris, contentus esto.

Omnes igitur codices, quibus illa fragmenta Antonini (et Aeliani) traduntur, referti sunt eis scriptis, quae pertinent ad mores hominum: praeterea continent grammaticorum et sophistarum libros, anthologiae denique Graecae selecta carmina. Sed cum longum sit infinitam hanc materiam explicare, adnotamus V 1 continere Libanium, Catonis sententias, Maximi Planudis scripta, V 2 Manuelem Cretensem, Paulum Silentiarium, epigrammata selecta, Moschopuli scholia Homerica, V 3 Philostrati imagines, Paulum Silentiarium, epigrammata selecta, V 4 epistolas a Christianis conscriptas, quaedam ad artem grammaticam pertinentia, Aristophanis fragmentum (ran. v. 1464 sqq.), Philostrati imagines, Paulum Silentiarium, epigr. sel., Philostrati heroica, Maximum Planudem, Epictetum, V 5 artem grammaticam, Paulum Silentiarium, epigr. sel. etc. Iam enim vides, opinor, similitudinem et cognationem quandam horum librorum. Qui profecti videntur esse a fabrica ista grammaticorum, quae saeculo XIII et XIV florebat Constantinopoli, cuius principes ac tanquam magistri fuerunt Moschopulus et Maximus Planudes. Scimus autem hanc aetatem, cum parum intellegeret veterum opera omnibus numeris absoluta, haec secutam esse suis studiis, unum, ut artem grammaticam doceret, alterum, ut versibus dictis sententiis undique allatis mores hominum corrigeret. Et Marcum Antoninum hi neglegerent, cuius libri toti sunt in moribus considerandis? Sed Aeliani quoque animalium historia maxime ad eam rem idonea erat. Si enim intueris istos locos, facile intellegis miram animalium prudentiam laudari his exemplis quamvis ineptis.¹⁾

1) Sunt autem hi loci Aeliani *περὶ ζῴων* Antonini frag-

Composuit igitur tanquam anthologica moralia sententiis collectis ex veterum scriptis homo quidam doctus incipiens forte a littera *A*, quod opus aut interruptum ab ipso auctore aut temporum infortunio dissipatum est. Sed cum Antonini libri integri, quos admodum raros fuisse his temporibus declarat ipsa codicum paucitas, minus innotuissent, falso quidam opinabantur et scribentes et legentes omnes illos locos esse selectos ex Antonino. Invenis enim nusquam indicem Aeliani in illis codicibus, raro autem (in cod. *V* 4 et *V* 5) adscriptum est iam a vetere manu Aeliani nomen. Neque tamen omnino evanuisse rectam sententiam apparet ex codd. *L* 2 et 3, *Par*, *Mo* 2, in quibus sola Antonini fragmenta omissis Aeliani capitibus reperiuntur. Qui codices etsi (*L* 2 et 3 certe) recentiores sunt ceteris, tamen a doctioribus hominibus perscripti sunt.

Haec nostra opinio aut si mavis coniectura est. In qua acquiescere iam coeperam, cum inveni aliquid novi. Inscriptum est enim in codice *L* 1 p. 251 ante ipsa fragmenta M. Antonini (cf. quae supra de ordine eius codicis exposuimus) hoc lemma: *γνώμαι καὶ ἐπιγράμματα ἀπὸ τῶν ἔξω σοφῶν ἐκ τῶν συλλεγόντων παρὰ μακαρίτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη*. Habemus igitur auctorem nostri florilegii. Neque enim quisquam dubitaverit, quin recte illa sint tradita, praesertim cum non epigrammata solum collecta a Planude, sed etiam Cato et Boethius conversi in Graecum sermonem ab eodem, alia denique eius scripta, grammatica potissimum inveniantur in compluribus illis codicibus. Ab ingenio autem istius viri minime alienum esse tale opus cum ex eis quae de totius illius aetatis moribus supra diximus consentaneum est, tum maxime probatur eis quae de ipso

mentis permixti: 1, 22; 25; 28; 6, 22; 2, 29; 1, 17; 34; 3; 5; 49; 4, 25; 50; 49; 57; 60; 1, 1; 2; 4; 7; 13; 9; 10; 11; 16. Hic est solitus ordo fragmentorum Aeliani in codd. nostris.

Planude scimus, viro diligentiae magnae, exilis ingenii, in colligendo quam intellegendo peritior. Verum hoc dubium fortasse alicui videbitur, num unum opus effecerint sententiae et epigrammata paganorum sapientium a Planude collecta. Equidem hoc putaverim: nam in plerisque nostris codicibus¹⁾ una cum Antonini (et Aeliani) fragmentis (vel permixta inter se in uno codice *M* 1) traduntur epigrammata Metrodori aliorumve poetarum, atque idem significare videntur verba illius inscriptionis: *γνώμαι καὶ ἐπιγράμματα*. Concedo tamen cogitari posse de duobus florilegiis, altero sententiarum, epigrammaton altero: fuit enim uberrimus scriptor. Certum utique hoc esse mihi videtur deberi illi Maximo Planudi miras istas quasi nuptias Antonini et Aeliani. Haec habemus de omnium horum codicum origine ac fonte: inter singulos tamen est aliquantum diversitatis. Ex quibus cum *L* 2 et 3 et *Par*, tum *V* 1 et *M* 2 arte inter se cohaerent. Illi enim neglectis Aeliani fragmentis glossisque immutatum plerisque locis textum praebent scribae doctioris iudicium redolentes. Hi autem quamquam numero fragmentorum diversi (in *V* 2 viginti fragmenta Aeliani invenis, in *M* 1 duodeviginti) simillimi tamen sunt singulis locis dubiis. Singulares vero sunt *Barberinus*, IX tantum capita Antonini (7, 22; 7, 18; 4, 49; 6, 31; 10, 32; 10, 35; 11, 34; 12, 4; 12, 14) continens omissis glossis et scholiis omnibus, et *Mo* 2, cui inscriptum est: *ἐπικλήτων ἐγχειρίδιον δεύτερον*, continens XLIV fragmenta Antonini, nihil ex Aeliano. *Vaticani* 1 et 3—5, *L* 1 et 4, *M* 2, *G* denique coniuncti sunt inter se similitudine satis magna. Qui omnes continent eadem Antonini et Aeliani fragmenta et continent quidem eodem fere ordine et eisdem adiectis scholiis. Quod hac tabula illustrabitur.

1) Cf. quae supra de *V* 1—5 exposuimus; etiam *L* 1, 3, 4, *M* 1 et 2, *G* denique epigrammata continent.

Ordo fragmentorum Antonini in eis codicibus qui eiusdem
classis sunt.

<i>L</i> 2 et 3, <i>P</i> .	<i>V</i> 3 et 4 <i>M</i> 2, <i>G</i> . ¹⁾	<i>V</i> 2, <i>M</i> 1.	<i>Mo</i> 2 = cod. Hoesch.
—	—	—	7, 23
7, 22	7, 22	7, 22	7, 22
7, 18	7, 18	7, 18	7, 18
7, 7	7, 7	7, 7	7, 7
—	—	—	6, 35
—	—	—	6, 43 et 44 (pars)
—	—	—	4, 33
4, 49 (pars)	4, 49 p.	4, 49 p.	4, 49 p.
5, 8	5, 8	6, 13	5, 8
8, 34	—	6, 31; 39; 40	—
5, 18	5, 18	8, 57	5, 18
5, 26	5, 26	8, 56	5, 26
6, 13	6, 13	9, 42	6, 13
6, 31	6, 31	10, 28; 29; 32	6, 31 et 33
6, 39 et 40	6, 39 et 40	10, 34 et 35	6, 39 et 40
7, 53	7, 53	11, 34 et 35	7, 53
7, 62	7, 62	7, 53	7, 62
7, 63	7, 63	7, 62 et 63	7, 63 et 64
7, 66	7, 66	5, 8 et 18 et 26	7, 66
7, 70	7, 70	7, 66	7, 70
7, 71	7, 71	7, 70 et 71	7, 71
8, 15	8, 15	8, 15	8, 15
8, 17	8, 17	8, 17	8, 17 et 21 (pars)
—	8, 34	8, 34	8, 34
8, 48	8, 48	8, 48	8, 48
8, 54; 57; 56	8, 54; 57; 56	8, 54	8, 54; 57; 56
9, 1 et 40	9, 1 et 40	(9, 1 et) 40	9, 1 et 40
11, 19	11, 19	11, 19	—
9, 42	9, 42	—	9, 42
10, 28; 29; 32	10, 28; 29; 32	—	10, 28; 29; 32
10, 34 et 35	10, 34 et 35	—	10, 34 et 35
11, 34 et 35	11, 34 et 35	—	11, 9
12, 2	12, 2	12, 2	11, 16 et 17
11, 9 et 21	11, 9 et 21	11, 9 et 21	11, 18 (pars)
12, 4 et 14 sq.	12, 4 et 14 sq.	12, 4 et 14 sq.	—
12, 34	12, 34	12, 34	—
42	42	42	44

1) *V* 1 quoque eundem servat ordinem, finit tamen in

fragmenta, in quo tamen numero considerandum hoc est unum saepius effici fragmentum compluribus paragraphis editionum nostrarum, velut 6, 39 sq. et 11, 34 sq. Cum autem cetera fragmenta compluribus codd. servati sint, haec sola codicis *Mo* 2 fide nituntur: 7, 23; 6, 35; 43 sq.; 4, 33; 7, 64; 8, 21 p.; 11, 16 et 17 et 18 p.

Inscribitur autem fragmentis his codicibus traditis aut *ἐκ τῶν καθ' ἑαυτὸν* (sic *V* 1—5 *L* 1 *M* 1 et 2) aut *ἐκ τῶν καθ' αὐτὸν* (sic *G B Par L* 2 et 3).¹⁾ At editio *I* dedit hunc titulum: *τῶν εἰς ἑαυτὸν βιβλία ιβ'*, qui utrum a Xylandro esset inventus in codice Palatino an ultro illatus, dubitabam, cum ille editor princeps non satis aperte „nostram“ appellet hanc inscriptionem (p. 323 ed. Xyl.). In codicibus *A* et *D* autem negligentia illic librarii hic fortasse consilio omissum omnem esse titulum hic commemoramus. Cognitis his rebus putavi spurium esse illum titulum, verum et genuinum eum, qui invenitur in codd. *X* (cf. Mus. Rhen. XXXVI p. 175 sq.). Qua in quaestione cautius nunc statuere velim, ex quo inveni in *Mo* 1 bis eundem titulum atque in ed. *I*, in hac quoque re congruentem, quod scriptoris nomen hic est *Μάρκων Ἀντωνίνου αὐτοκράτορος*, codd. *X* autem omnes ignorant illud *αὐτοκράτορος*. Atqui *Mo* 1 non oriundum esse ab editione *I* et ex ipsa scriptura et ex lectionum varietate apparet. Sunt igitur duo tituli, quorum uterque ferri possit, qui tamen ambo ferri nequeunt. Sin autem Antoninum ipsum consules, praeferes *καθ' ἑαυτὸν*, cum

8, 56; contra in *V* 5 omnia pariter collocantur, nisi quod 8, 57 et 56 anteeunt. Etiam *L* 4 his codicibus adnumerandus est, in quo eadem omnia invenis omissis 7, 22 et 18. *L* 1 denique olim par fuit, factum tamen est, ut supra diximus, eius qui conglutinavit librum incuria, ut solitus ordo perturbaretur; complura fragmenta autem in epigrammata errore quodam inciderunt.

1) *L* 5 inscriptione caret; *Mo* 2 autem inscribitur *Ἐπικλήτου ἐγγχειρίδιον δεύτερον*.

inveniatur 10, 36: ὁ καθ' ἑαυτὸν λέγων et 12, 4 καθ' ἑαυτὸν ἐνθυμείσθαι καὶ διανοεῖσθαι.

Divisio in XII libros maxime fide editionis I nititur, tamen in cod. *A* quoque vestigia huius divisionis reperiuntur. Initio enim librorum 1, 2, 3, 4, 5, 9 unius versus spatium vacuum est, ante librum 12 scriptum est *μάγκρον ἀτοκράτορος*, ante ceteros libros autem nihil nisi eadem interpunctio invenitur, quae initio singulorum capitum adhibetur. Capita vero sive paragraphos prima distinxit, ut supra diximus, editio Lugd. non satis recte, rectius Casaubonus et Gataker, quos secuti deinde sunt posteriores editores. Codices aliquantum ab ea divisione, velut in *A* totus liber primus uno tenore scriptus est, aliisque locis complures breviores sententiae quamvis sensu diversae in unum caput contractae sunt. Quod ubi nullius momenti esse putavi, praetermittebam adnotare. Utique rector aliquot certe locis visa est divisio codicum quam editorum, ut illam restitueremus servatis tamen veteribus numeris capitum.

Lectionum varietatem, ut supra dixi, non protuli omnem id agens, ut et librorum mss. condicio illustretur et locis dubiis unumquodque vestigium veritatis detegatur. Ne emendationum quidem vel olim vel nuper factarum a viris doctis universitatem dedi in hac editione veritus, ne gravatus nimis tanto apparatu libellus esset molestior legentibus. Attamen in summa nonnullorum locorum corruptione prorsus opprimere adiumenta coniecturis aliorum parata inutile visum est. In textum vero raro emendationes recepi aliorum, rarissime meas. Asterisco denique notavi eos locos, quos etiam nunc corruptos vel dubios esse puto.

In formis verborum, accentibus, *v* affixo congruentiae magis studui quam vestigia librorum mss. pressi. Quibus nihil in ea re inconstantius et negligentius. Itaque *σεαυτοῦ σεαυτῶ σεαυτὸν* formas secundae personae restitui pro *ἑαυτοῦ* etc., ubi antecedenti *σ* probatur duplicem *σ*

neglectum esse a scriba. Documento autem sunt menda contraria, velut 7, 48 in *A* pro εἰς ἐαντὸ scriptum est εἰς σεαυτό. Deinde ξῆν et ζῶον (pro vulgato ξῆν et ζῶον), γίνεσθαι et γινώσκειν (pro γινν.), ἀτιμότερος (pro ἀτιμώτ.), ἦρμαι (pro ἦρμαι), κέχηνα (pro κέχηνα), συκῆ (pro συκῆ), γενου (pro γένου), περιτράνως (pro περιτρανῶς), σπάσαι (pro σπᾶσαι) aliaque leviora tacite correxi. Sed formas ἀνδρεία et ἀνδρία, χρᾶ et χρῆται, θέλειν et ἐθέλειν (hoc quattuor locis), μόλις et μόγισ, ἤσῶται et ἠτῶσθαι condonandum putavi Antonino, etiam ἐπάνιε (10, 8), quod erunt qui mirentur, praesertim cum alibi semper ἴθι inveniatur in hoc libro (ἐπάνιθι 6, 11, 12). At simili modo ἔσο (3, 5; 4, 3) et ἴσθι, ἐπιστά-νειν et ἐπιστάνας, βιῶσαι et βιῶναι non distinguuntur ab Antonino.

Restat, ut notas nostras hic enumeremus praeter eos codices, quos supra nuncupavimus.

- P* = codex *Palatinus* sive editio I *Xylandri* (nobis *Xyl.*), quae ex hoc codice post amisso facta est.
- X* = omnes codices, quibus *fragmenta* Antonini traduntur.
- v* = scriptura *vulgata* (a codice *P* et editione I maximam partem orta).
- Suid.* = *Suidas*, qui triginta fere locis verba Antonini refert neque tamen, ut solet, ad verbum, velut ex 1, 16 dat: *συντηρητικὸν δεῖ εἶναι πρὸς τοὺς φίλους καὶ μηδαμοῦ ἀψίκορον.*
- Cas.* = *Μάρκου Ἀντωνίνου Αὐτοκράτορος τῶν εἰς ἐαντὸν βιβλ. ιβ'.* — (ed.) *Mericus Casaubonus.* Londini 1643. (Is. *Cas.* = notae Casauboni patris.)
- Gat.* = *Μάρκου κτέ.* ed. *Gataker.* Cantabrigiae 1652.
- de Jol.* = *Pugillaria Imperatoris M. Antonini etc.* curante *de Joly.* Paris. 1774.

- Sch.* = *Μάρκου κτέ.* (ed.) Ioannes Matthias *Schultz.* volum. I, Antonini textum Graecum, interpretationem Latinam et lectionum varietatem continens. Slesvici 1802. et
D. Imperatoris M. Antonini commentariorum quos sibi ipsi scripsit libri XII. (ed.) Io. Matth. *Schultz.* editio stereotypa. Lipsiae 1821. Ubi utilius visum est, distinximus Sch I = editionem maiorem a. 1802 et Sch II = editionem minorem a. 1821.
- Cor.* = *Μάρκου κτέ.* (ed.) *Coraës.* Paris. 1816. (*παρ-
έργων Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης τόμος τέ-
ταρτος.*)
- Salmas.* = Salmasii,
Iun. = Patricii Iunii,
Boot. = Arnoldi Bootii notae, quibus utebatur Gat. (cf. eius praef.)
- Mor.* = adnotationes (*Mori*) ad M. Antonini comment. etc. Lipsiae 1775.
- Menag.* = notae Aegidii *Menagii* in M. Antoninum; cf. praef. ed. Sch. I p. XIV.
- Reisk.* = adnotationes *Reiskii*, quibus utebatur Schultz., cf. praef. ed. Sch. I, p. XIII.
- Σκαφ.* = *Κριτικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν εἰς ἑαυτὸν 12 βιβλίων Μάρκου Ἀντωνίνου Ἀυτοκράτορος Ῥώμης ὑπὸ Παναγ. Σκαφιδιώτου. ἐν Ἀθήναις.* 1881. Sunt autem maximam partem aliorum repetitae coniecturae.
- Nauck.* = de Marci Antonini commentariis. scripsit *A. Nauck.* Annales academ. Petrob. t. XXVIII, p. 196—210 (= *Mélanges gréco-romains.* V) Petroburgi 1882. Hic fasciculus, qui perfecto iam meo opere comitate viri praeclari ad me afferebatur, plenus est emendationum speciosarum, quas suo loco afferemus omnes, partem in textum recipiemus.

Haec habebam, quae praemittere volui. Magnam autem gratiam habeo cum bibliothecarum praefectis et Germaniae et Italiae ob insignem liberalitatem ac facilitatem, tum summam Iw. Muellero professori Erlangensi, qui mei operis adiutorem se praebuit benignissimum. Iam emitimus librum. Quem qui leget, ne emendatum ingenio editoris Antoninum expectet, quaeso, sed retractatum instructumque eis adminiculis, quibus non additis emendari Antoninus non potest. Ea me enim consolatur spes fore nunc, ut alii viri docti exemplum illius Petroburgensis secuti accedant ad hunc scriptorem quaestionum et difficultatis plenum.

Scribebam Biponti, a. d. X cal. Sept. MDCCCLXXXII

Io. Stich.

AD ALTERAM EDITIONEM.

In renovanda hac post XX annos editione haec mihi scripta praesto fuerunt:

H. I. *Polak* (nobis Pol.), in Marci Antonini commentarios analecta critica (*Hermes* XXI, p. 321—356), qui apparatus criticum ad M. Antoninum recensens idem fere atque ego iudicium fecit de librorum mss. pretio ac ratione mutua, nisi quod codicem D ex Vaticano A ipso descriptum esse putavit. Quam sententiam equidem, postquam Darmstadinum liberalitate illius bibliothecae Praefecti mihi commissum iterum consului, refutare contendi (*Blätter für das bayer. Gymn. W.* 1902, p. 516—523¹), illud assensus viro doctissimo paululum referre hanc quaestionem ad textum Antonini constituendum.

Idem vir doctus aliquot annis post edidit nonnullas coniecturas ad M. Antonini commentarios in libro, cui inscribitur *Sylloge commentationum* quam viro clarissimo Constantino Conto obtulerunt Philologi Batavi, Lugduni Bat. 1893, p. 87—94. Quas emendationes summum acumen prae se ferentes ad meum usum benigne descripsit amicus meus Eduardus Stroebel Monacensis, cuius consilio et opera saepius adiutum me esse in libris conquirendis pergrato hic animo profiteor.

1) Hoc tamen illic (p. 521) correctum velim: 2, 9 A et D consentiunt, nisi quod A λέγει praebet et D λέγειν φιλοσόφως coniungit.

H. *Schenkl*¹⁾ deinde (Eranos Vindobonensis, 1893, p. 163—167) lectiones codicis Parisini Suppl. Gr. 319 saeculi XV (nobis C) repetiit, quae primum editae a Cramero (Anecdota Graeca, vol. I, Oxonii, 1839, p. 173—180) me fugerant. Continentur igitur illo codice hi loci nostri scriptoris partim integri, partim in brevius contracti aut mutati: 1, 8, 15, 16; 2, 1—3, 9—14, 17; 3, 1, 3, 4; 4, 3—5, 14—18, 20; denique 3, 5, 10, 13, 14. Nullus autem locus Parisino C communis est cum codicibus X, omnia fragmenta praeter 3, 10, 13, 14 et 4, 14—18 in Darmstadino quoque inveniuntur. Neque vero prorsus cum D aut A facit ille C, immo similiorem eum esse codicis P, ex quo editio I. fluxit, eo ipso declaratur, quod 2, 17, ubi in A et D initium mutilum est, C textum integrum ut P praebet. Quod autem aliis locis (3, 13 et 14; 2, 10) C propius ad A vel ad D accedere videtur, minoris certe momenti est, praesertim cum ex editione I. non semper genuina lectio codicis amissi P appareat. Ceterum codex C, quippe qui mendis superfluat et liberius quam diligentius compositus sit, nihil sane contribuit ad textum Antonini sanandum²⁾; tamen graviores eius lectiones infra suo quamque loco afferam.

Ut autem inde a Gatakero et M. Casaubono Angli huic scriptori eximiam dederunt operam, sic nostra quoque aetate Gerald H. *Rendall* (Rend.) emendare studuit textum M. Antonini (Journal of Philology, vol. XXIII, p. 116—160). Praeter suas autem emendationes ille attulit etiam coniecturas viri cuiusdem docti, qui anno 1863 Londini sub nomine C. L. *Porcher* (significat autem Capel Lofft Stoicum) M. Antoninum edidit, cuius editionis nulla adhuc ad nos

1) Quid vero idem vir doctus editione sua Epicteti (Lipsiae 1894), indice potissimum diligentissime confecto eis quoque profuerit qui in M. Antonino versantur, hic laudasse satis habeo.

2) Ne ad titulum quidem constituendum; nude enim inscribitur *ἐκ τῶν Μάρκου*.

pervenerat notitia. Rendall igitur cum aliis additamentis tum maxime medici cuiusdam interpretatoris explanationibus contaminatum esse textum Antonini opinatur, deinde scriptorem Marcum ex Marco ipso potissimum declarare et emendare conatur. Quas emendationes partim infra afferam, maiorem autem numerum alio loco refutare in animo est, cum speciosae mihi magis videantur esse coniecturae quam necessariae aut verae. Francogalli quoque philologi hic mentionem faciam P. *Fournier*, qui versionem Marci Francogallicam praeeparans criticam etiam operam contulit in hunc scriptorem nonnullaque in indice meo verborum Marci vel aucta vel correctae mecum communicavit.

Finem faciam huius praefationis si prius commemoravero tres viros doctrina excellentes suorum studiorum aliquid attulisse ad M. Antoninum. Ac primum quidem *Sonny* (Philologus LIV, p. 181—183) ex scholiis Arethae archiepiscopi ad Dionis Chrysostomi or. 20, 8 profert locum, ubi ille sententiam aliquam M. Antonini (4, 3) laudat ac describit. Deinde ex epistula eiusdem Arethae nondum edita (cod. Mosqu. 315) probat idem Sonny archiepiscopum illum exemplar M. Antonini suum in usum Demetrii Heracleensis describendum curavisse. Quodsi Sonny opinatur cum omnes libros mss. Antonini ab illo exemplari Arethae esse oriundos, tum scholia in codice Darmstadino Arethae fortasse deberi, mera mihi haec coniectura videtur esse; immo officinam Maximi Planudis libros mss. Antonini redolere in praefatione prioris editionis meae exposui.

Elter autem in tertia commentationum suarum de Gnomologiorum Graecorum historia atque origine (Bonnae 1893, p. 109 sq.) exponit M. Antoninum similiter ac Plutarchum aliosque eius aetatis scriptores versus poetarum (addiderim equidem, quamquam Marcus fuit ipse sedulus excerptor, cf. 3, 5, locos quoque permultos philosophorum) non ex operibus ipsis deprompsisse, sed ex gnomologiis ab antiquioribus, Chrysippo potissimum, in communem usum compositis.

Denique U. de *Wilamowitz-Moellendorff* (infra Wil.) in libro nuper ad usum adulescentium edito, quem tamen omnes litterarum Graecarum studiosi manibus iam versant (*Griechisches Lesebuch*, Berolini 1902), M. Antonini quoque frustula haud pauca edidit et explanavit. Quodsi ingenium summi illius philologi admirari dumtaxat possumus, imitabimur tamen, quantum fieri possit retentis maximam partem prioris editionis tabellis stereotypis, rationem eius in interpungendis sententiis et in formis verborum scribendis. Atque spero illo duce plures philologos Marcum cognituros et, si deo placet, eius editorem correcturos esse.

Biponti, a. d. VI. cal. Sept. MCMII.

Io. Stich.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

1a

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ

BIBΛΙΟΝ Α.

Παρά τοῦ πάππου Οὐήρου, τὸ καλόηθες καὶ ἀόρ- 1
γητον.

β'. Παρὰ τῆς δόξης καὶ μνήμης τῆς περὶ τοῦ γεν-
νήσαντος, τὸ αἰδήμον καὶ ἀφθενικόν.

γ'. Παρὰ τῆς μητρὸς, τὸ θεοσεβὲς καὶ μεταδοτι- 5
κόν· καὶ ἐφεκτικὸν οὐ μόνον τοῦ κακοποιεῖν, ἀλλὰ
καὶ τοῦ ἐπὶ ἐννοίας γίνεσθαι τοιαύτης. Ἔτι δὲ τὸ
λιτὸν κατὰ τὴν διαίταν καὶ πόσῳ τῆς πλουσιακῆς
διαγωγῆς.

δ'. Παρὰ τοῦ προπάππου, τὸ μὴ εἰς δημοσίας 10
διατριβὰς φοιτῆσαι· καὶ τὸ ἀγαθοῖς διδασκάλοις κατ'
οἶκον χρήσασθαι, καὶ τὸ γνῶναι, ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα
δεῖ ἐκτενῶς ἀναλίσκειν.

ε'. Παρὰ τοῦ τροφῆως, τὸ μῆτε Πρασιανὸς μῆτε 15
Βενετιανὸς, μῆτε Παλμουλάριος ἢ Σκουτάριος γενέ-
σθαι· καὶ τὸ φερέπονον καὶ ὀλιγοδέες, καὶ τὸ αὐτουρ-

1a de titulo cf. præf. — 3 nec hic nec infra distinguitur
in A, ut lib. I uno tenore legatur — 6 ἀφεκτικόν A, ex quo
ἀφεκτικὸν coniciendum putavi Mus. Rhén. XXXVI, p. 175 sq.,
idem coni. Σκαφ. — 10 τὸ μὲ εἰς coni. Cas. — 16 καὶ αὐ-
τουργικόν· καὶ τὸ ἀπολ. v., καὶ τὸ αὐτουργ. A, idem ignorat

γικόν και ἀπολύπραγμον· και τὸ δυσπρόσδεκτον διαβολῆς.

5 ε'. Παρὰ Διογνήτου, τὸ ἀκυνόσπουδον· και τὸ ἀπιστητικόν τοῖς ὑπὸ τῶν τερατενομένων και γοήτων
 5 περὶ ἐπιδῶν και περὶ δαιμόνων ἀποπομπῆς και τῶν τοιούτων λεγομένοις· και τὸ μὴ ὀρτυγοτροφεῖν, μηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπτοῆσθαι· και τὸ ἀνέχεσθαι παρῆφης· και τὸ οἰκειωθῆναι φιλοσοφία και τὸ ἀκοῦσαι πρῶτον μὲν Βακχείου, εἶτα Ταυδάσιδος* και Μαρκιανοῦ*· και τὸ γράφαι διαλόγους ἐν παιδί· και τὸ σκίμποδος και δορᾶς ἐπιδυμῆσαι, και ὄσα τοιαῦτα τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς ἐχόμενα.

ζ. Παρὰ Ῥουσίκου, τὸ λαβεῖν φαντασίαν τοῦ χρήξειν διορθώσεως και θεραπείας τοῦ ἥθους· και τὸ
 15 μὴ ἐκτραπήναι εἰς ζῆλον σοφιστικόν, μηδὲ τὸ συγγράφειν περὶ τῶν θεωρημάτων, ἢ προτρεπτικὰ λογάρια διαλέγεσθαι, ἢ φαντασιοπλήκτως τὸν ἀσκητικόν, ἢ τὸν εὐεργετικόν ἄνδρα ἐπιδεικνυσθαι· και τὸ ἀποστῆναι φητορικῆς και ποιητικῆς και ἀστειολογίας· και τὸ μὴ
 20 ἐν στολῇ κατ' οἶκον περιπατεῖν, μηδὲ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν· και τὸ τὰ ἐπιστόλια ἀφελῶς γράφειν, οἷον τὸ ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἀπὸ Σινοέσσης τῇ μητρὶ μου γραφέν· και τὸ πρὸς τοὺς χαλεπήραντας και πλημμελήσαντας εὐανακλήτως και εὐδιαλλάκτως, ἐπειδὴν τάχιστα

τὸ ante ἀπολύπρ. — 1 δυσπρόσδεκτον PA, δυσπρόσδεκτον coni. Cas. — 6 ὀρτυγοκοπεῖν Suid. — 9 Βακχείου A, Βακχίου v., Εὐτύχου coni. Gat. — pro Ταυδάσιδος coni. Ἄνδρωνος Is. Cas., Βασιλίδου Gat., Παννάσιδος Reisk.; pro Μαρκιανοῦ coni. Μαικιανοῦ Gat., Μοικιανοῦ Is. Cas. — 13 ὅτι φούστικος μὲν μάγκον πεπαίδευε φαντασίαν λαχεῖν D — 15 μηδὲ τὸ AD, τοῦ v.; articulum uncinis inclusit Sch.; μηδ' ἐπὶ τὸ συγγρ. coni. Pol. — 18 ἐνεργητικόν coni. Xyl. — 20 ἐν στολίῳ Suid. — 21 οἷον ὅπ' A — 24 εὐδιαλλάκτως PA, εὐδιαλλάκτως coni. Xyl., id. inven.

αὐτοὶ ἐπανελεθεῖν ἐθελήσωσι, διακείσθαι· καὶ τὸ ἀκριβῶς ἀναγινώσκειν, καὶ μὴ ἀρκείσθαι περινοοῦντα ὀλοσχερῶς· μηδὲ τοῖς περιλαλοῦσι ταχέως συγκατατίθεσθαι· καὶ τὸ ἐντυχεῖν τοῖς Ἐπικτητείοις ὑπομνήμασιν, ὧν οἴκοθεν μετέδωκε.

5

η'. Παρὰ Ἀπολλωνίου, τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀναμφιβόλως ἀκύβεντον· καὶ πρὸς μηδὲν ἄλλο ἀποβλέπειν, μηδὲ ἐπ' ὀλίγον, ἢ πρὸς τὸν λόγον· καὶ τὸ αἶψοιμοίον, ἐν ἀλγηδόνι δξείαις, ἐν ἀποβολῇ τέκνου, ἐν μακροῖς νόσοις· καὶ τὸ ἐπὶ παραδείγματος ζῶντος ἰδεῖν ἐνάργως, ὅτι δύνатаι ὁ αὐτὸς σφοδρότατος εἶναι καὶ ἀνεμένος· καὶ τὸ ἐν ταῖς ἐξηγήσεσι μὴ δυσχεραντικόν· καὶ τὸ ἰδεῖν ἄνθρωπον σαφῶς ἐλάχιστον τῶν ἑαυτοῦ καλῶν ἠγούμενον τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὴν ἐντρέχειαν τὴν περὶ τὸ παραδιδόναι τὰ θεωρήματα· καὶ τὸ μαθεῖν, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὰς δοκούσας χάριτας παρὰ φίλων, μήτε ἐξηττώμενον διὰ ταῦτα, μήτε ἀναισθητῶς παραπέμποντα.

θ'. Παρὰ Σέξτου, τὸ εὐμενές· καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ οἴκου τοῦ πατρονομουμένου· καὶ τὴν ἐννοιαν τοῦ 20 κατὰ φύσιν ζῆν· καὶ τὸ σεμνὸν ἀπλάστως· καὶ τὸ στοχαστικὸν τῶν φίλων κηδεμονικῶς· καὶ τὸ ἀνεκτικὸν τῶν ἰδιωτῶν καὶ τὸ ἀθεώρητον οἰόμενων*· καὶ τὸ πρὸς πάντας εὐάρμοστον, ὥστε κολακείας μὲν πάσης

in D (correctum?) — 2 μὴ ἀρκείσθαι μὴ περινοοῦντα. Menag. — 6 ὁ δ' ἀπολλώνιος D — ἀναμφιβόλως AD — 14 καὶ ἐντρέχειαν AD — 17 διὰ ταῦτας coni. Jun. — 19 ὁ δὲ σέξτος (corr. ex ξέστος) D; ξέστος PA, σέξτος coni. Xyl. — 21 σεμνὸν καὶ ἀπλάστως A; σ. καὶ ἀπλαστον D — 23 τῶν οἰόμενων v., τῶν ἠγούμενων A; τῶν ἠγόμενων D; καὶ τῶν ἀθεώρητῶς οἰόμενων coni. Gat.; καὶ κατὰ τὸ ἀθεώρητον οἰομ. Pol., glossema putat Rend.

προσηνεστέραν εἶναι τὴν ὀμίλιαν αὐτοῦ, αἰδεσιμώτατον δὲ αὐτοῖς ἐκείνοις παρ' αὐτὸν ἐκείνον τὸν καιρὸν εἶναι· καὶ τὸ καταληπτικῶς καὶ ὁδῶ ἔξευρετικόν τε καὶ τακτικὸν τῶν εἰς βίον ἀναγκαίων δογμάτων· καὶ
 5 τὸ μηδὲ ἐμφασίν ποτε ὀργῆς ἢ ἄλλου τινὸς πάθους παρασχεῖν, ἀλλὰ ἅμα μὲν ἀπαθέστατον εἶναι, ἅμα δὲ φιλοστοργότατον· καὶ τὸ εὖφημον, καὶ τοῦτο ἀφοφητί· καὶ τὸ πολυμαθὲς ἀνεπιφάντως.

ι'. Παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ γραμματικοῦ, τὸ ἀνεπί-
 10 πλῆκτον· καὶ τὸ μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βάρβαρον ἢ σόλοικόν τι ἢ ἀπηχῆς προενεγκαμένων, ἀλλ' ἐπιδειξίως αὐτὸ μόνον ἐκεῖνο, ὃ ἔδει εἰρησθαι, προφέρεισθαι, ἐν τρόπῳ ἀποκρίσεως ἢ συνεπιμαρτυρή-
 15 σιας ἢ συνδιαλήψεως περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, οὐχὶ περὶ τοῦ ῥήματος, ἢ δι' ἐτέρας τινὸς τοιαύτης ἐμμελοῦς παρνοπομνήσεως.

ια'. Παρὰ Φρόντωνος, τὸ ἐπιστῆσαι, οἷα ἢ τυραν-
 νικὴ βασκανία καὶ ποικιλία καὶ ὑπόκρισις, καὶ ὅτι ὡς ἐπίπαν οἱ καλούμενοι οὗτοι παρ' ἡμῖν εὐπατρίδια
 20 ἀστοργότεροί πως εἰσίν.

ιβ'. Παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πλατωνικοῦ, τὸ μὴ
 πολλάκις μηδὲ χωρὶς ἀνάγκης λέγειν πρὸς τινα ἢ ἐν
 ἐπιστολῇ γράφειν, ὅτι ἄσχυρός εἰμι· μηδὲ διὰ τούτου
 τοῦ τρόπου συνεχῶς παραιτεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς πρὸς
 25 τοὺς συμβιούντας σχέσεις καθήκοντα, προβαλλόμενον
 τὰ περιεστῶτα πράγματα.

7 καὶ τὸ ἀφοφητί AD, εὐφημώτατον ἀφοφητί Suid., εὐ-
 φημον ἀφοφητί con. Σκαφ. — 9 ὃ δὲ γραμματικὸς ἀλέξαν-
 δρος D — 17 παρὰ φρόντωνος μεμάθηκε D — 23 τοιοῦτον
 τρόπον v., τούτου τοῦ τρόπου A — 25 προβαλλόμενον A

ιγ'. Παρὰ Κατούλου, τὸ μὴ ὀλιγώρως ἔχειν φίλου αἰτιώμενον τι, κἄν τύχη ἄλόγως αἰτιώμενος, ἀλλὰ περιφᾶσθαι [καὶ] ἀποκαθιστάναι ἐπὶ τὸ σύνθηδες· καὶ τὸ περὶ τῶν διδασκάλων ἐκθύμως εὐφημον, οἷα τὰ περὶ Δομτίου καὶ Ἀθηνοδότου ἀπομνημονευόμενα· καὶ τὸ περὶ τὰ τέκνα ἀληθινῶς ἀγαπητικόν. 5

ιδ'. Παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Σεουήρου, τὸ φιλοῖ-κειον, καὶ φιλάληθες, καὶ φιλοδίκαιον· καὶ τὸ δι' αὐτοῦ γινῶναι Θρασέαν, Ἐλβίδιον, Κάτωνα, Δίωνα, Βροῦτον, καὶ φαντασίαν λαβεῖν πολιτείας ἰσονόμου, 10 κατ' ἰσότητα καὶ ἰσηγορίαν διοικουμένης, καὶ βασιλείας τιμώσης πάντων μάλιστα τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀρχομένων· καὶ ἔτι παρὰ τοῦ αὐτοῦ τὸ ὁμαλές καὶ ὁμότονον ἐν τῇ τιμῇ τῆς φιλοσοφίας· καὶ τὸ εὐποίητικόν, καὶ τὸ εὐμετάδοτον ἐκτενῶς, καὶ τὸ εὐέλπι, καὶ 15 τὸ πιστευτικόν περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν φίλων φιλεῖσθαι· καὶ τὸ ἀνεπίκρυπτον πρὸς τοὺς καταγνώσεως ὑπ' αὐτοῦ τυγχάνοντας· καὶ τὸ μὴ δεῖσθαι στοχασμοῦ τοὺς φίλους αὐτοῦ περὶ τοῦ, τί θέλει ἢ τί οὐ θέλει, ἀλλὰ δῆλον εἶναι. 20

ιε'. Παρὰ Μαξίμου, τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ, καὶ κατὰ μηδὲν περίφορον εἶναι· καὶ τὸ εὐθυμον ἐν τε ταῖς

3 καὶ del. Cor. — 5 Δομτίου PAD, Δομτίου Gat. — 7 ἀδελφοῦ αὐτοῦ D; ἀδ. μου uncinis inclusit Sch. I; Οθήρου conii. Scaliger ad Euseb. alii. — 8 δι' αὐτὸν v.; δι' αὐτῶν A, ex quo coniecici δι' αὐτοῦ cf. Mus. Rhen. l. l. — 11 κατ' ἰσότητα AD, κατὰ ἰσ. v. — 13 παρὰ τοῦ αὐτοῦ AD, παρ' αὐτοῦ v. — ἀμελές PAD, correxit Cor., ἐμμελές Reisk. et Menag. — 19 ἢ τί οὐ θέλει deest in AD — 21 παρὰ μαξίμου AD, παράκλησις μαξ. P; παρὰ Κλαυθίου Μαξίμου conii. Is. Cas. — 22 περίφορον PAD, παράφορον coniectura orta est ex errore in ed. Bas. περίφορον; εὐπαράφορον conii. Cor.; εὐεπίφορον conii. Nauck.

ἄλλαις περιστάσεσι, καὶ ἐν ταῖς νόσοις· καὶ τὸ εὐκρα-
 τον τοῦ ἤθους, καὶ μειλίχιον, καὶ γεραρόν· καὶ τὸ
 οὐ σχετλίως κατεργαστικὸν τῶν προκειμένων· καὶ τὸ
 πάντας αὐτῷ πιστεύειν, περὶ ὧν λέγοι, ὅτι οὕτως
 5 φρονεῖ, καὶ περὶ ὧν πράττει, ὅτι οὐ κακῶς πράττει.
 καὶ τὸ ἀθαύμαστον, καὶ ἀνέκπληκτον, καὶ μηδαμοῦ
 ἐπειγόμενον, ἢ ὀκνοῦν, ἢ ἀμηχανοῦν, ἢ κατηφές, ἢ
 προσεσηρός, ἢ πάλιν θυμούμενον, ἢ ὑφορώμενον· καὶ
 τὸ εὐεργετικόν, καὶ τὸ συγγνωμονικόν, καὶ τὸ ἀψευ-
 10 δές, καὶ τὸ ἀδιαστρόφου μᾶλλον, ἢ διορθουμένου
 φαντασίαν παρέχειν· καὶ ὅτι οὔτε φήθη ἂν ποτέ τις
 ὑπερορᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ, οὔτε ὑπέμεινεν ἂν κρείττονα
 αὐτοῦ αὐτὸν ὑπολαβεῖν· καὶ τὸ εὐχαριεντίζεσθαι.

ἰς. Παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ ἡμέρον, καὶ μενετικὸν
 15 ἀσαλεύτως ἐπὶ τῶν ἐξητασμένως κριθέντων· καὶ τὸ
 ἀκενόδοξον περὶ τὰς δοκούσας τιμάς· καὶ τὸ φιλόπο-
 νον καὶ ἐνδελεχές· καὶ τὸ ἀκονστικὸν τῶν ἐχόντων τι
 κοινωφελές εἰσφέρειν· καὶ τὸ ἀπαρατρέπτως [εἰς] τὸ
 κατ' ἀξίαν ἀπονεμητικὸν ἐκάστῳ· καὶ τὸ ἐμπειρον, ποῦ
 20 μὲν χρεῖα ἐντάσεως, ποῦ δὲ ἀνέσεως· καὶ τὸ παῦσαι
 τὰ περὶ τοὺς ἔρωτας τῶν μειρακίων· καὶ ἡ κοινονοημο-
 σύνη καὶ τὸ ἐφείσθαι τοῖς φίλοις μῆτε συνδειπνεῖν
 αὐτῷ πάντως, μῆτε συναποδημεῖν ἐπάναγκες· αἰεὶ δὲ
 ὅμοιον αὐτὸν καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν διὰ χρεῖας
 25 τινὰς ἀπολειφθέντων· καὶ τὸ ζητητικὸν ἀκριβῶς ἐν τοῖς

2 μειλίχιον AD — καὶ οὐ σχετλίως v. καὶ τὸ οὐ σχετλ.
 AD — 4 πάντως AD — ὧν λέγει CD — 5 ὧν πράττει CD —
 ὅτι οὐκ ἄλλως πράττει conl. Nauck. — 7 ἐπιγινόμενον AD —
 8 προσεσηρός conl. Gat. — παλιενθυμούμενον AD — 11 ὠθήθειάν
 ποτε A — 12 ὑπομείνειεν ἂν A — 18 εἰς del. put. Morus; τοῦ
 κατ' ἀξίαν conl. Reisk. — 20 ἐντάσεως AD

συμβουλλίους, καὶ ἐπίμονον, ἀλλ' οὐ τὸ προαπέστη* τῆς
 ἐρευνῆς, ἀρκεσθεῖς ταῖς προχείροις φαντασίαις· καὶ τὸ
 διατηρητικὸν τῶν φίλων, καὶ μηδαμοῦ ἀψίκορον, μηδὲ
 ἐπιμανές· καὶ τὸ αὐταρκες ἐν παντί, καὶ τὸ φαιδρὸν·
 καὶ τὸ πρόβῳθεν προνοητικὸν, καὶ τῶν ἐλαχίστων προ- 5
 διοικητικὸν ἀτραγῳδίας· καὶ τὸ τὰς ἐπιβοήσεις καὶ πᾶ-
 σαν κολακείαν ἐπ' αὐτοῦ συσταλῆναι· καὶ τὸ φυλακτικὸν
 ἀεὶ τῶν ἀναγκαίων τῇ ἀρχῇ, καὶ ταμιευτικὸν τῆς χορη-
 γίας, καὶ ὑπομενετικὸν τῆς ἐπὶ τῶν τοιούτων τινῶν
 κατατιάσεως· καὶ τὸ μῆτε περὶ θεοὺς δευσιδαῖμον, 10
 μῆτε περὶ ἀνθρώπους δημοκοπικὸν ἢ ἀρεσκευτικὸν
 ἢ ὄχλοχαρές, ἀλλὰ νῆφον ἐν πᾶσι, καὶ βέβαιον, καὶ
 μηδαμοῦ ἀπειροκάalon, μηδὲ καινοτόμον. Καὶ τὸ τοῖς
 εἰς εὐμάρειαν βίου φέρουσί τι, ὧν ἡ τύχη παρέχει
 δαψίλειαν, χρηστικὸν ἀτύφως ἅμα καὶ ἀπροφασίστως, 15
 ὥστε παρόντων μὲν ἀνεπιτηδεύτως ἄπτεσθαι, ἀπόντων
 δὲ μὴ δεῖσθαι, καὶ τὸ μηδὲ ἂν τινα εἰπεῖν, μῆτε ὅτι
 σοφιστής, μῆτε ὅτι οὐερνάκλος, μῆτε ὅτι σχολαστικός,
 ἀλλ' ὅτι ἀνήρ πέπειρος, τέλειος, ἀκολάκευτος, προεστά-
 ναι δυνάμενος καὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλων. Πρὸς τού- 20
 τοῖς δὲ καὶ τὸ τιμητικὸν τῶν ἀληθῶς φιλοσοφούντων,
 τοῖς δὲ ἄλλοις οὐκ ἐξονειδιστικὸν οὐδὲ μὴν εὐπαρ-
 άγωγον ὑπ' αὐτῶν· ἔτι δὲ τὸ εὐόμιλον, καὶ εὐχαρι οὐ
 κατακόρωσ· καὶ τὸ τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικὸν

1 ἀλλ' ὅτι οὐ προαπέστη conl. Gat.; rectius fortasse ἀλλ'
 οὔτοι προαπέστη, cf. Mus. Rhen. l. l. — 7 ὑπ' αὐτοῦ conl.
 Morus — σταλῆναι PAD, συσταλ. conl. Xyl. — τὸ ante φυλακ-
 τικὸν omis. AD — 9 ἐπιμενετικὸν D — τονῶν P (?), τινῶν AD —
 10 τοῖς θεοῖς P — 14 δαψίλειαν παρέχει AD — 17 τὸ μῆτε
 ἂν τινα P, μηδὲ A, in D haec, ut alia multa, desunt — 18 οἰκο-
 γενής ante οὐερν. add. P — 22 ἐξονειδικὸν AD — οὐδὲ μὴν
 εὐπαράγωγον ὑπ' αὐτῶν inv. in AD, omis. in P

ἐμμέτρως, οὔτε ὡς ἂν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλω-
 πισμόν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως· ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν
 προσοχὴν εἰς ὀλίγιστα ἰατρικῆς χρῆζειν, ἢ φαρμάκων
 καὶ ἐπιθεμάτων ἔκτος. Μάλιστα δὲ τὸ παραχωρητικὸν
 5 ἀβασκάνως τοῖς δύνάμιν τινα κεκτημένοις, οἶον τὴν
 φραστικὴν, ἢ τὴν ἐξ ἱστορίας νόμων, ἢ ἐθῶν, ἢ ἄλλων
 τινῶν πραγμάτων· καὶ συσπουδαστικὸν αὐτοῖς, ἵνα ἕκα-
 στοι κατὰ τὰ ἴδια προτερήματα εὐδοκιμῶσι· πάντα δὲ
 10 κατὰ τὰ πάτρια πράσσω, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ἐπιτηδεύων
 φαίνεσθαι, τὸ τὰ πάτρια φυλάσσειν. Ἔτι δὲ τὸ μὴ
 εὐμετακίνητον καὶ ριπταστικὸν, ἀλλὰ καὶ τόποις, καὶ
 πράγμασι τοῖς αὐτοῖς ἐνδιατριπτικόν· καὶ τὸ μετὰ τοὺς
 παροξυσμοὺς τῆς κεφαλαλγίας νεαρόν εὐθύς καὶ ἀκμαῖον
 πρὸς τὰ συνήθη ἔργα· καὶ τὸ μὴ εἶναι αὐτῷ πολλὰ
 15 τὰ ἀπόρρητα, ἀλλὰ ὀλίγιστα καὶ σπανιώτατα, καὶ ταῦτα
 ὑπὲρ τῶν κοινῶν μόνον· καὶ τὸ ξυμφρον καὶ μεμετρη-
 μένον ἐν τε θεωριῶν ἐπιτελέσει, καὶ ἔργων κατασκευαῖς,
 καὶ διανομαῖς, καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἄλλοις. Πρὸς αὐτὸ
 20 δὲ τὸ δέον παραχθῆναι δεδορκῶς, οὐ πρὸς τὴν ἐπὶ
 τοῖς παραχθεῖσιν εὐδοξίαν. Οὐκ ἄωρι λούσσης, οὐχὶ φι-
 οκοδόμος, οὐ περὶ τὰς ἐδωδὰς ἐπινοητής, οὐ περὶ
 ἐσθῆτων ὑφᾶς καὶ χροᾶς, οὐ περὶ σωμάτων ἄρας. Ἡ
 ἀπὸ Λωρίου στολὴ ἀνάγουσα* ἀπὸ τῆς κάτω ἐπαύλεως,
 καὶ τῶν ἐν Λαουβίῳ τὰ πολλὰ· τῷ τελώνῃ ἐν Τού-

3 ἰατρικῶν P — 4 ἐπιθημάτων PAD, ἐπιθεμάτων ex
 Suida restituit Sch. — ἐκτός glossam put. Rend. — 6 τῶν ante
 τὴν ἐξ ἱστ. add. P — 9 πράσσειν D — οὐδὲ αὐτὸ AD — ἐπι-
 τηδεύειν D — 10 τὸ τὰ πάτρια φυλάσσειν glossam put. Pol. —
 τὸ ante μὴ om. A — 13 νεαρόν D — αὐθις conl. Cor. — 16 ὑπὸ D —
 μόνων AD — μεμελετημένον D — 18 τοῖς τοιοῦτοις ἀνθρώποις
 PAD; ἄλλοις conl. Cor. — 19 δὲ om. in AD; δεδορκῶτος PA,
 δεδορκῶς D, correxi δεδορκῶς — 20 ἐν ἄωρι v., ἐν ἄωρι AD;
 ἐν ἄωρει Reisk. (scil. καιρῷ); ἐν del. ed. Lugdun. — 22 ἢ A

σκολοις παραιτουμένω ὡς ἐχρήσατο, καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος*. Οὐδὲν ἀπηνές, οὐδὲ μὴν ἀδυσώπητον, οὐδὲ λάβρον, οὐδὲ ὡς ἔν τινα εἰπεῖν ποτε· ἕως ἰδρωτός· ἀλλὰ πάντα διειλημμένα λελογίσθαι, ὡς ἐπὶ σχολῆς, ἀταράχως, τεταγμένως, ἐξέφωμένως, συμφώνως ἕαντοῖς. 5 Ἐφαρμόσειε δ' ἂν αὐτῶ τὸ περὶ τοῦ Σωκράτους μνημονεύμενον, ὅτι καὶ ἀπέχεσθαι καὶ ἀπολαύειν ἐδύνατο τούτων, ἃν πολλοὶ πρὸς τε τὰς ἀποχὰς ἀσθενῶς, καὶ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ἐνδοτικῶς ἔχουσι. Τὸ δὲ ἰσχύειν καὶ ἔτι καρτερεῖν καὶ ἐννήφειν ἐκατέρωφ, ἀνδρὸς ἐστὶν 10 ἄριτον καὶ ἀήττητον ψυχὴν ἔχοντος, οἷον ἐν τῇ νόσφ τῇ Μαξίμου.

ιζ'. Παρὰ τῶν θεῶν, τὸ ἀγαθοὺς πάππους, ἀγαθοὺς γονεάς, ἀγαθὴν ἀδελφὴν, ἀγαθοὺς διδασκάλους, ἀγαθοὺς οἰκείους, συγγενεῖς, φίλους, σχεδὸν ἅπαντας 15 ἔχειν. Καὶ ὅτι περὶ οὐδένα αὐτῶν προέπεσον πλημμελεῖσθαι τι, καίτοι διάθεσιν ἔχων τοιαύτην, ἀφ' ἧς, εἰ ἔτυχε, κἂν ἐπραξά τι τοιοῦτο· τῶν θεῶν δὲ εὐποιία, τὸ μηδεμίαν συνδρομὴν πραγμάτων γενέσθαι, ἦτις ἔμελλέ με ἐλέγξειν. Καὶ τὸ μὴ ἐπὶ πλέον τραφῆναι 20 παρὰ τῇ καλλικῇ τοῦ πάππου· καὶ τὸ τὴν ὄραν διασῶσαι· καὶ τὸ μὴ πρὸ ὄρας ἀνδρωθῆναι, ἀλλ' ἔτι καὶ

2 τόπος PA — Cor. conī: ἡ ἐπιχώριος στολή καὶ ἡ κατ' ἀγροὺς ἀπὸ τῆς κ. ἐπ., χιτὼν (vel ἀχιτῶν) ἐν Λανουβλῶ τὰ πολλὰ; τῷ φελώνῃ (i. e. pænula) ἐν T. παραιτουμένως (vel παραιτούμενος), ἔχρ. καὶ πᾶς τοιοῦτος ὁ τρόπος (vel πᾶς ὁ τρόπος τοιοῦτος), Fournier: τῇ ἀπὸ A. στ. ἀναχθείσῃ ἀπὸ τῆς κ. ἐπ. καὶ ἂν ἐν A., τὰ πολλὰ, cetera ut Cor. — 3 ὡς τ' ἂν τινα A — pro ἕως ἰδρωτός in A leg. οὐ μ*** (οὐ μετρίως?) — 8 οἱ πολλοὶ conī. Σκαφ. — 10 ἐπικαρτερεῖν conī. Cas.; ἔγκαρτερεῖν Reisk. — ἀνδρὸς — ἔχοντος om. A — 15 ἅπαντα σχεῖν P, ἅπαντα ἔχειν A, ἅπαντας ἔχειν Sch. conī.; [ἀγαθὰ] πάντα σχεῖν Cor. — 20 ἤμελλε A — μὴ πλέον ἐπιτραφῆναι P, μὴ ἐπὶ πλέον τραφῆναι A

ἐπιλαβεῖν τοῦ χρόνου. Τὸ ἄρχοντι καὶ πατρὶ ὑπο-
 ταχθῆναι, ὃς ἔμελλε πάντα τὸν τύφον ἀφαιρήσειν μου,
 καὶ εἰς ἐννοίαν ἄξειν τοῦ, ὅτι δυνατὸν ἐστίν, ἐν ἀλλῇ
 βιδύντα μῆτε δορυφορήσεων χρῆζειν, μῆτε ἐσθήτων
 5 σημειωτῶν, μῆτε λαμπάδων, καὶ ἀνδριάντων [τοιῶνδὲ
 τινων] καὶ τοῦ ὁμοίου κόμπου· ἀλλ' ἔξεστιν ἐγγυτάτω
 ἰδιώτου συστέλλειν ἑαυτὸν, καὶ μὴ διὰ τοῦτο ταπει-
 νότερον, ἢ ῥαθυμότερον ἔχειν πρὸς τὰ ὑπὲρ τῶν κοι-
 νῶν ἡγεμονικῶς πραχθῆναι δέοντα. Τὸ ἀδελφοῦ τοι-
 10 οὔτου τυχεῖν, δυναμένου μὲν διὰ ἡθους ἐπεγεραί με
 πρὸς ἐπιμέλειαν ἑμαντοῦ, ἅμα δὲ καὶ τιμῇ καὶ στοργῇ
 εὐφραίνοντός με· τὸ παιδία μοι ἀφνῆ μὴ γενέσθαι,
 μηδὲ κατὰ τὸ σωματίον διάστροφα· τὸ μὴ ἐπὶ πλεόν
 με προκόψαι ἐν φηγορικῇ καὶ ποιητικῇ, καὶ τοῖς ἄλλοις
 15 ἐπιτηδεύμασιν, ἐν οἷς ἴσως ἂν κατεσχέθην, εἰ ἡσθό-
 μην ἑμαντὸν εὐδόως προιόντα. Τὸ φθάσαι τοὺς τρο-
 φέας ἐν ἀξιώματι καταστῆσαι, οὗ δὴ ἐδόκουν μοι ἐπι-
 θυμεῖν, καὶ μὴ ἀναβαλέσθαι ἐλπίδι τοῦ με, ἐπεὶ νέοι
 ἔτι ἦσαν, ὕστερον αὐτὸ πράξειν. Τὸ γυνῶναι Ἀπολλώ-
 20 νιον, Ῥούστικον, Μάξιμον. Τὸ φαντασθῆναι περὶ τοῦ
 κατὰ φύσιν βίου ἐναργῶς καὶ πολλάκις, οἷός τις ἐστι·
 ὥστε, ὅσον ἐπὶ τοῖς θεοῖς, καὶ ταῖς ἐκείθεν διαδόσεσι
 καὶ συλλήψεσι καὶ ἐπινοίαις, μηδὲν κωλύειν ἤδη κατὰ
 φύσιν ζῆν με, ἀπολείπεσθαι δὲ ἔτι τούτου παρὰ
 25 τὴν ἐμὴν αἰτίαν, καὶ παρὰ τὸ μὴ διατηρεῖν τὰς ἐκ

3 ἔξειν A — 5 τοιῶνδὲ τινων glossema putat Mor. — 7 νῆ
 διά(?) τοῦτο P μὴ διὰ τ. A — 12 παιδία μὴ ἀφνῆ μοι γεν. conī.
 Nauck. — 14 τῇ φηγορικῇ A — 15 μετεσχέθην A — 18 ἀντιβαλέσθαι
 A — μὴ (pro με) PA; με conī. Cas. — 22 δόσει conī. Cor. —
 23 ἐπιπνοίαις conī. Cas. — 24 ἢ ἀπολείπεσθαι ἔτι τούτου P,
 ἀπολ. δὲ τι ἐπὶ τούτου A, δὲ ἔτι Sch. II.

τῶν θεῶν ὑπομνήσεις, καὶ μονουουχὶ διδασκαλίας· τὸ ἀντισχεῖν μοι τὸ σῶμα ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τοιοῦτῳ βίῳ· τὸ μήτε Βενεδίκτης ἄψασθαι, μήτε Θεοδοῦτον, ἀλλὰ καὶ ὕστερον ἐν ἐρωτικοῖς πάθεσι γενόμενον ὑγιᾶναι. τὸ χαλεπήναντα πολλάκις Ῥουστίκῳ, μηδὲν πλέον 5
 πρᾶξι, ἐφ' ᾧ ἂν μετέγγων· τὸ μέλλουσαν νέαν τελευτᾶν τὴν τεκοῦσαν, ὅμως οἰκῆσαι μετ' ἐμοῦ τὰ τελευταῖα ἔτη. Τὸ δόσάκις ἐβουλήθη ἐπικουρῆσαι τινὶ πενομένῳ, ἢ εἰς ἄλλο τι χρῆζοντι, μηδέποτε ἀκοῦσαί με, ὅτι οὐκ ἔστι μοι χρήματα, ὅθεν γένηται· καὶ τὸ 10
 αὐτῷ ἐμοὶ χρεῖαν ὁμοίαν, ὡς παρ' ἑτέρου μεταλαβεῖν, μὴ συμπεσεῖν· τὸ τὴν γυναῖκα τοιαύτην εἶναι, οὕτως μὲν παιθήνιον, οὕτω δὲ φιλόστοργον, οὕτω δὲ ἀφελῆ· τὸ ἐπιτηδείων τροφῶν εἰς τὰ παιδία εὐπορῆσαι. Τὸ δι' ὄνειράτων βοηθήματα δοθῆναι, ἄλλα τε καὶ ὡς 15
 μὴ πτύειν αἷμα καὶ μὴ ἰλιγγιᾶν, καὶ τούτου ἐν Καιήτῃ ὥσπερ χρῆσι*. ὅπως τε ἐπεθύμησα φιλοσοφίας, μὴ ἐμπεσεῖν εἰς τινὰ σοφιστήν, μηδὲ ἀποκαθίσει ἐπὶ τοῖς συγγραφεῖς, ἢ συλλογισμοὺς ἀναλύειν, ἢ περὶ τὰ μετεωρολογικὰ καταγίνεσθαι. Πάντα γὰρ ταῦτα θεῶν 20
 βοηθῶν καὶ τύχης δέεται.

Τὰ ἐν Κουάδοις πρὸς τῷ Γρανούῳ.

1 τῶν ante θεῶν ex A restitui — 16 καὶ τοῦτο conl. Salm. — 17 ὥσπερ χρῆσι conl. Lugd., nos Salmasii coniecturam καὶ τοῦτο ἐν K. ὡς περιγρῆσαι iteravimus. — οὕτως τε (pro ὅπως) A, τὸ, ὅπως conl. Salm. — 18 ἐπὶ τὸ συγγράφειν conl. Reisk. — 22 Τὰ ἐν K. — Γρανούῳ desunt in A, qui tamen spatium vacuum duorum versuum praebet. — Ceterum in P α' legabatur post Γρανούῳ, Gat. primus hinc initium libri II esse statuit.

BIBAIION B.

- Ἔωθεν προλέγειν ἑαυτῷ· Συντεύξομαι περιέργῳ, ἀχαρίστῳ, ὑβριστῇ, δολερῷ, βασκάνῳ, ἀκοινωνήτῳ. Πάντα ταῦτα συμβέβηκεν ἐκείνοις παρὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν. Ἐγὼ δέ, τεθωροηκῶς τὴν φύσιν
- 5 τοῦ ἀγαθοῦ, ὅτι καλόν, καὶ τοῦ κακοῦ, ὅτι αἰσχρόν, καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ ἁμαρτάνοντος φύσιν, ὅτι μοι συγγενῆς, οὐχὶ αἵματος ἢ σπέρματος τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ νοῦ, καὶ θείας ἀπομοίρας μέτοχος, οὔτε βλαβῆναι ὑπὸ τινος αὐτῶν δύναμαι· αἰσχρῷ γάρ με οὐδεὶς περιβαλεῖ· οὔτε
- 10 ὀργίσεσθαι τῷ συγγενεὶ δύναμαι, οὔτε ἀπέχθεσθαι αὐτῷ. Γεγόναμεν γάρ πρὸς συνεργίαν, ὡς πόδες, ὡς χεῖρες, ὡς βλέφαρα, ὡς οἱ στοιχοὶ τῶν ἄνω καὶ κάτω ὀδόντων. Τὸ οὖν ἀντιπράσσειν ἀλλήλοις παρὰ φύσιν· ἀντιπρακτικὸν δὲ τὸ ἀγανακτεῖν καὶ ἀποστρέφεσθαι.
- 15 β'. Ὅτι ποτε τοῦτό εἰμι, σαρκία ἐστὶ καὶ πνευματίον, καὶ τὸ ἡγεμονικόν. — Ἄφες τὰ βιβλία· μηκέτι σπῶ. Οὐ δέδοται· ἀλλ' ὡς ἤδη ἀποθνήσκων, τῶν μὲν σαρκίαν καταφρόνησον· λύθρος καὶ ὀστάρια, καὶ κροκύφαντος, ἐκ νεύρων, φλεβίων, ἀρτηριῶν πλεγμά-
- 20 τιον. Θεάσαι δὲ καὶ τὸ πνεῦμα, ὁποῖόν τί ἐστίν· ἄνεμος· οὐδὲ αἶε τὸ αὐτό, ἀλλὰ πάσης ὥρας ἐξεμύμενον καὶ πάλιν φοφούμενον. Τρίτον οὖν ἐστὶ τὸ ἡγεμονικόν. Ὡδε ἐπινοήθητι· γέρων εἴ· μηκέτι τοῦτο ἐάσης

2 hic leguntur in D: τοῦ αὐτοῦ μάρκου. ἀντικρως ἐπικτητίζει — ἔωθεν PA — ἐντεύξομαι C — 9 περιβαλεῖ quo con. Cor., in A et D inveni, περιβάλλει v. — 10 ἀπέχθεσθαι αὐτοῦ A, ex quo olim conieceram ἀπέχθεσθαι αὐτοῦ — 12 τῶν ante κάτω quod ignorat A et D sustuli — 14 ἀποστρέψεσθαι C — 17 οὐ δέδοται· ἀλλ' des. in D; verba ἄφες — ἀλλ' aliunde huc irrepsisse videntur — 20 πλεγμάτιον glossema put. Sch., cf. Bach. de M. A. Antonino scriptio philologica. Lips. 1826. p. 30 — 24 ὥδε ἀπονοήθητι P, ὃ δὲ ἄπον. A DC (sed ὃ δὲ in A adscr.), οὐ δὲ ἄπ. con. Sch. ὥδε ἐπιν.

δουλεῦσαι· μηκέτι καθ' ὁρμὴν ἀκοινωνήτου νευρο-
σπαστηθῆναι· μηκέτι τὸ εἰμαρμένον, ἢ παρὸν δυσχε-
ρᾶναι, ἢ μέλλον ὑποδύεσθαι.

γ'. Τὰ τῶν θεῶν προνοίας μεστά. Τὰ τῆς τύχης
οὐκ ἄνευ φύσεως, ἢ συγκλώσεως καὶ ἐπιπλοκῆς τῶν 5
προνοία διοικουμένων. Πάντα ἐκείθεν ἔει· πρόσεστι
δὲ τὸ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ τῷ ὄλῳ κόσμῳ συμφέρον,
οὗ μέρος εἶ. Παντὶ δὲ φύσεως μέρει ἀγαθόν, ὃ φέρει
ἢ τοῦ ὄλου φύσις, καὶ ὃ ἐκείνης ἐστὶ σωστικόν. Σώ-
ξουσι δὲ κόσμον, ὥσπερ αἱ τῶν στοιχείων, οὕτως καὶ 10
αἱ τῶν συγκριμάτων μεταβολαί. Ταῦτά σοι ἀρκεῖται,
εἰ δόγματα ἐστί. Τὴν δὲ τῶν βιβλίων δίψαν ἔψων,
ἵνα μὴ γογγύζων ἀποθάνῃς, ἀλλὰ ἴλεως, ἀληθῶς καὶ
ἀπὸ καρδίας εὐχάριστος τοῖς θεοῖς.

δ'. Μήμενησο, ἐκ πόσου ταῦτα ἀναβάλλῃ, καὶ ὄπο- 15
σάκῃς προθεσμίας λαβὼν παρὰ τῶν θεῶν, οὐ χρᾶ
αὐταῖς. Δεῖ δὲ ἤδη ποτὲ αἰσθῆσθαι, τίνος κόσμον
μέρος εἶ, καὶ τίνος διοικούντος τὸν κόσμον ἀπόρροια
ὑπέστῃς· καὶ ὅτι ὄρος ἐστὶ σοι περιγεγραμμένος τοῦ
χρόνου, ᾧ ἔαν εἰς τὸ ἀπαιθριάσαι μὴ χρῆση, οἰχῆ- 20
σεται, καὶ οἰχῆση, καὶ αὐθις οὐχ ἤξειται.

coni. Gat., ὡδὶ Wil.; ego malletm οὐδ' δὴ προνοήθητι vel ἐπιμελή-
θητι (similiter Pol.) — 1 νευροσπασθῆναι A, νευροσπασθῆναι DC —
3 ἀποδύεσθαι AD, ἀναδύεσθαι C; ὑποδείσασθαι coni. Gat., ὑπο-
δεῖσαι Cor., ὑπιδεῖσθαι Wil. — 7 τὸ ante τῷ restitui ex AD —
συμφέρειν ADC — 12 αἰεὶ δόγματα ἔστω PC, ταῦτ' αἰεὶ δ. ἔστω Morus
coni., εἰ δόγματα ἔστι(ν) AD; εἰ δόγματα αἰτεῖς coni. Pol. — τῶν
ante βιβλίων omissum est in edd. rec. — 15 Hinc incipit lib. II in
edd. ant., Gat. nostrum ordinem constituit, in quem consentit A —
ἀναβάλλῃ A, ἀναβάλλῃ PD — ὅτι ποσάκῃς A — 16 προθεσμίας AD,
προθεσμίαν P — χρῆ super χρᾶ scriptum in D — 19 καὶ ὄρος
ἔσται σοι AD — 20 εἰς τὸ μὴ ἀπαιθριάσαι χρῆση PAD, μὴ trans-
posuit Gat. — 21 καὶ ante οἰχῆση deest in AD — post οἰχῆση
excidisse οὐ videtur — αὐθις οὐχ ἔξειται AD; ἔξειται coni. Cor.

ε'. Πάσης ἥρας φρόντιζε στιβαρῶς, ὡς Ῥωμαῖος καὶ ἄρῆν, τὸ ἐν χερσὶ μετὰ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀπλάστου σεμνότητος, καὶ φιλοστοργίας, καὶ ἐλευθερίας, καὶ δικαιοτήτος πράσσειν· καὶ σχολὴν σαντῶ ἀπὸ 5 πασῶν τῶν ἄλλων φαντασιῶν πορίζειν. Ποριεῖς δέ, ἄν, ὡς ἐσχάτην τοῦ βίου, ἐκάστην προᾶξιν ἐνεργῆς, ἀπηλλαγμένην πάσης εἰκαιότητος, καὶ ἐμπαθοῦς ἀποτροφῆς ἀπὸ τοῦ αἰροῦντος λόγου, καὶ ὑποκρισεως, καὶ φιλαυτίας, καὶ δυσαρεστήσεως πρὸς τὰ συμμεμοι- 10 ραμένα. Ὁρᾶς, πῶς ὀλίγα ἐστίν, ὧν κρατήσας τις δύναται εὖρον καὶ θεουδῆ βιώσαι βίον· καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πλέον οὐδὲν ἀπαιτήσουσι παρὰ τοῦ ταῦτα φυλάσσοντος.

ς'. Ὑβριζε, ὑβριζε αὐτήν, ὃ ψυχὴ· τοῦ δὲ τιμῆσαι 15 σεαυτὴν οὐκέτι καιρὸν ἔξεις· βραχὺς γὰρ ὁ βίος ἐκάστω. Οὗτος δέ σοι σχεδὸν διήνυσται, μὴ αἰδουμένην σεαυτὴν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἄλλων ψυχαῖς τιθεμένη τὴν σὴν εὐμοιρίαν.

ζ'. Περισπᾶ τί σε τὰ ἔξωθεν ἐμπίπτοντα· [καὶ] 20 σχολὴν πάρεχε σεαυτῶ τοῦ προσμανθάνειν ἀγαθὸν τι, καὶ παῦσαι ἡμερόμενος. Ἦδη δὲ καὶ τὴν ἐτέραν περιφορὰν φυλακτέον. Ληροῦσι γὰρ καὶ διὰ πράξεων οἱ κεκμηκότες τῶ βίῳ, καὶ μὴ ἔχοντες σκοπὸν, ἐφ'

2 μετὰ ἀκριβοῦς (omisso τῆς) D — 4 διὰ σκαιότητος A, μὴ διὰ σκαιότητος D — ἐαντῶ D, ἐαντῶν A — 7 ἀπηλλαγμένος conl. Pol. — εἰσκαυότητος A, σκαιότητος D — 8 λόγου om. D — 9 συμμεμημένα conl. Cor. — 11 εἴνον AD — 15 ἐαυτὴν AD, σεαυτὴν conl. Cor. — εἰ γὰρ ὁ βίος ἐ. v., οὐ γὰρ ὁ β. ἐ. A, post quod ἀρμεῖ vel aliud eiusmodi excidisse olim putabam cf. Mus. Rhen. l. l.; βραχὺς γὰρ ὁ β. ἐ. D; ὅτι γὰρ ὁ βίος ἐκ. conl. Pol., εἰς γὰρ, quod olim coniecerat Boot., praefert Rend. — 19 μὴ περισπᾶτω σε conl. Gat. — καὶ ante σχολὴν om. D (A servat) — 21 παραφορὰν conl. Jun. — 23 ἐν ante τῶ βίῳ add. Morus.

ὄν πᾶσαν ὀρμὴν καὶ καθάπαξ φαντασίαν ἀπευθυνοῦσιν.

η'. Παρὰ μὲν τὸ μὴ ἐφιστάμεναι, τί ἐν τῇ ἄλλου ψυχῇ γίνεται, οὐ βραδίως τις ᾤφθη κακοδαιμονῶν· τοὺς δὲ τοῖς τῆς ἰδίας ψυχῆς κινήμασι μὴ παρακολουθοῦν- 5 τας ἀνάγκη κακοδαιμονεῖν.

θ'. Τούτων αἰεὶ δεῖ μεμνησθαι, τίς ἢ τῶν ὄλων φύσις, καὶ τίς ἢ ἐμὴ, καὶ πῶς αὕτη πρὸς ἐκείνην ἔχουσα, καὶ ὁποῖόν τι μέρος ὁποίου τοῦ ὄλου οὕσα, καὶ ὅτι οὐδεὶς ὁ κωλύων τὰ ἀκόλουθα τῇ φύσει, ἥς 10 μέρος εἶ, πράσσειν τε αἰεὶ καὶ λέγειν.

ι'. Φιλοσόφως ὁ Θεόφραστος, ἐν τῇ συγκρίσει τῶν ἀμαρτημάτων, ὡς ἂν τις κοινότερον τὰ τοιαῦτα συγκρίνειε, φησί, βαρύτερα εἶναι τὰ κατ' ἐπιθυμίαν πλημμελούμενα τῶν κατὰ θυμόν. Ὁ γὰρ θυμούμενος μετὰ 15 τινος λύπης καὶ λεληθυίας συστολῆς φαίνεται τὸν λόγον ἀποστρεφόμενος· ὁ δὲ κατ' ἐπιθυμίαν ἀμαρτάνων, ὑφ' ἡδονῆς ἠττώμενος, ἀκολαστότερός πως φαίνεται καὶ θηλύτερος ἐν ταῖς ἀμαρτίαις. Ὅρθῶς οὖν καὶ φιλοσοφίας ἀξίως ἔφη, μείζονος ἐγκλήματος ἔχεσθαι τὸ 20 μεθ' ἡδονῆς ἀμαρτανόμενον, ἢ περὶ τὸ μετὰ λύπης· ὅπως τε ὁ μὲν προηδικημένῳ μᾶλλον εἰοικε, καὶ διὰ λύπης ἠναγκασμένῳ θυμωθῆναι· ὁ δὲ ἀντόθεν πρὸς τὸ ἀδικεῖν ᾤρμηται, φερόμενος ἐπὶ τὸ πρᾶξαι τι κατ' ἐπιθυμίαν.

1 ἀπευθυνοῦσιν PAD, ἀπευθύνοσι Gat. Sch. I — 3 παρὰ μὲν τὸ ἐφιστηνέμεναι AD — 5 τοῖς deest in A, τῆς d. in D. — 9 ὁποῖον τοῦ ὄλου AD — 11 πράσσειν σε conl. Cor., appr. Bach. p. 59 — λέγει A — 12 in D φιλοσόφως ad superiora pertinet — 20 φιλοσόφως ἀξίως AD — 21 τὸ ignorat C — 22 διὰ λύπης AD, δ. λύπην P — 24 ἐπὶ τῷ D — πρᾶξαι τινα PA, τι DC

ια'. Ὡς ἤδη δυνατοῦ ὄντος ἐξιέναι τοῦ βίου, οὐ-
 τως ἕκαστα ποιεῖν καὶ λέγειν καὶ διανοεῖσθαι. Τὸ δὲ
 ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν, εἰ μὲν θεοὶ εἰσίν, οὐδὲν δει-
 νόν· κακῷ γὰρ σε οὐκ ἂν περιβάλοιεν· εἰ δὲ ἦτοι οὐκ
 5 εἰσίν, ἢ οὐ μέλει αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπείων, τί μοι ζῆν
 ἐν κόσμῳ κενῷ θεῶν, ἢ προνοίας κενῷ; Ἀλλὰ καὶ εἰσί,
 καὶ μέλει αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπείων· καὶ τοῖς μὲν κατ'
 ἀλήθειαν κακοῖς ἵνα μὴ περιπίπτῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐπ'
 αὐτῷ τὸ πᾶν ἐθεντο· τῶν δὲ λοιπῶν εἰ τι κακὸν ἦν,
 10 καὶ τοῦτο ἂν προείδοντο, ἵνα ἐπὶ παντὶ ἢ τὸ μὴ περι-
 πίπτειν αὐτῷ. Ὁ δὲ χεῖρω μὴ ποιεῖ ἄνθρωπον, πῶς
 ἂν τοῦτο βίον ἀνθρώπου χεῖρω ποιήσειεν; Οὔτε δὲ
 κατ' ἄγνοιαν, οὔτε εἰδυῖα μὲν, μὴ δυναμένη δὲ προ-
 φυλάξασθαι ἢ διορθώσασθαι ταῦτα, ἢ τῶν ὄλων φύ-
 15 σις παρείδεν ἔν· οὔτε ἂν τηλικούτου ἡμαρτεν, ἦτοι
 παρ' ἀδυναμίας, ἢ παρ' ἀτεχνίας, ἵνα τὰ ἀγαθὰ καὶ
 τὰ κακὰ ἐπίσης τοῖς τε ἀγαθοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς
 κακοῖς πεφυρμένως συμβαίῃη. Θάνατος δὲ γε καὶ ζωή,
 δόξα καὶ ἀδοξία, πόνος καὶ ἡδονή, πλοῦτος καὶ πενία,
 20 πάντα ταῦτα ἐπίσης συμβαίνει ἀνθρώπων τοῖς τε ἀγα-
 θοῖς καὶ τοῖς κακοῖς, οὔτε καλὰ ὄντα, οὔτε αἰσχρά.
 Οὗτ' ἄρ' ἀγαθὰ, οὔτε κακὰ ἐστί.

ιβ'. Πῶς πάντα ταχέως ἐναφανίζεσαι, τῷ μὲν
 κόσμῳ αὐτὰ τὰ σώματα, τῷ δὲ αἰῶνι αἱ μνήμαι αὐ-

2 καὶ λέγειν quod deerat in P (?) ex AD addidi — 4 ἢ δὲ
 εἰ τι οὐκ εἰσίν v.; εἰ δὲ ἦτοι conii. Gat., quod praebet AD —
 5 τί σοι ζῆν conii. Cor., τί δεῖ ζῆν Nauck. — 6 ἐν κόσμῳ κενῷ
 θεῶν προνοίας conii. Nauck. — 9 τῶν δὲ κακῶν εἰ τι λοιπὸν
 ἦν AD — 10 προείδοντο v. προῖδοντο D; correxit Nauck. —
 ἵνα ἐπὶ πάντῃ v.; correxit Cor. — 13 δι' ἄγνοιαν (vel παρ'
 ἄγν.) conii. Σκαφ. — 16 παρὰ δύναμιν D — 18 γε om. D. —
 24 αἱ ante μνήμαι deest in AD

τῶν, οἷά ἐστι τὰ αἰσθητὰ πάντα, καὶ μάλιστα τὰ ἡδονῇ
 δελεάζοντα, ἢ τῷ πόνῳ φοβοῦντα, ἢ τῷ τύφῳ δια-
 βεβοημένα· πῶς εὐτελῆ καὶ εὐκαταφρόνητα, καὶ ὑπαρατά,
 καὶ εὐφθάρτα, καὶ νεκρά, νοεράς δυνάμεως ἐφιστάται.
 Τί εἰσιν οὗτοι, ὧν αἱ ὑπολήψεις καὶ αἱ φωναὶ τὴν 5
 εὐδοξίαν.... Τί ἐστι τὸ ἀποθανεῖν, καὶ ὅτι, ἐάν τις
 αὐτὸ μόνον ἴδῃ, καὶ τῷ μερισμῷ τῆς ἐννοίας διαλύσῃ
 τὰ ἐμφανταζόμενα αὐτῷ, οὐκέτι ἄλλο τι ὑπολήπεται
 αὐτὸ εἶναι, ἢ φύσεως ἔργον· φύσεως δὲ ἔργον εἰ τις
 φοβείται, παιδίον ἐστὶ· τοῦτο μέντοι οὐ μόνον φύσεως 10
 ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ συμφέρον αὐτῇ. Πῶς ἄπτεται
 θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ κατὰ τί ἑαυτοῦ μέρος, καὶ ὅταν
 πῶς [ἐξῆ] διακίηται τὸ τοῦ ἀνθρώπου τοῦτο μόριον.

ιγ'. Οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐκπερι-
 ερχομένου, καὶ τὰ νέρθεν γὰς (ψησίῳ) ἐρευνῶντος, 15
 καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμάρσεως
 ζητοῦντος, μὴ αἰσθομένου δέ, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ
 ἑνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι, καὶ τοῦτον γνησίως θερα-
 πεύειν. Θεραπεία δὲ αὐτοῦ, καθαρὸν πάθους διατηρεῖν,
 καὶ εἰκαιότητος, καὶ δυσαρεστῆσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ 20
 θεῶν καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. Τὰ μὲν γὰρ ἐκ θεῶν
 αἰδέσιμα δι' ἀρετὴν· τὰ δὲ ἐξ ἀνθρώπων φίλα διὰ
 συγγένειαν· ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ τρόπον τινὰ ἐλεεινά, δι'

2 διασεσοβημένα con. Cor. — 4 ab νοεράς δυνάμεως no-
 vam sectionam inc. Cas. — 5 τί ἐστὶν οὗτοι A — 6 παρέχουσι
 vel aliud eiusmodi videtur excidisse — 7 εἰδῆ v.; ἴδῃ AD —
 8 ἐμφανιζόμενα AD — 10 μόνον deest in D — 11 ἐστὶν deest
 in D — 12 τοῦ θεοῦ D — αὐτοῦ v., ἑαυτοῦ AD — ὅταν πῶς
 ἐξῆ διακίηται P; ὅταν τις ἐξ. διακίηται A; ὅταν ἐξῆ τὸ τοῦ ἀν-
 θρώπου μόριον, διάκειται οὐδὲν ἀθλ. D; ἐξῆ ἢ δ. con. Cor.;
 ἐξῆ videtur glossema — 13 τοῦτο deest in AD — 16 τεκ-
 μάρσεων AD — 17 αἰσθανομένου C — 22 διὰ τὴν ἀρετὴν AD

ἄγνοιαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν· οὐκ ἐλάττων ἢ πῆρωσις αὕτη τῆς στερισκούσης τοῦ διακρίνειν τὰ λευκὰ καὶ μέλανα.

ιδ'. Κἂν τρισχίλια ἔτη βιώσεσθαι μέλλης, καὶ το-
 5 σαυτάκις μύρια, ὅμως μέμνησο, ὅτι οὐδεὶς ἄλλον ἀπο-
 βάλλει βίον, ἢ τοῦτον, ὃν ζῆ· οὐδὲ ἄλλον ζῆ, ἢ ὃν ἀποβάλλει. Εἰς ταῦτό οὖν καθίσταται τὸ μήκιστον τῷ βραχυτάτῳ. Τὸ γὰρ παρὸν πᾶσιν ἴσον, καὶ τὸ ἀπολλύμενον οὖν ἴσον· καὶ τὸ ἀποβαλλόμενον οὕτως
 10 ἀκαριαῖον ἀναφαίνεται. Οὔτε γὰρ τὸ παρῳηγικός οὔτε τὸ μέλλον ἀποβάλλοι ἅν τις. Ὁ γὰρ οὐκ ἔχει, πῶς ἂν τοῦτό τις αὐτοῦ ἀφέλοιτο; Τούτων οὖν τῶν δύο δεῖ μεμνησθαι· ἑνὸς μὲν, ὅτι πάντα ἐξ ἀϊδίου ὁμοειδῆ καὶ ἀνακυκλούμενα, καὶ οὐδὲν διαφέρει, πότερον ἐν ἑκα-
 15 τὸν ἔτεσιν, ἢ ἐν διακοσίοις, ἢ ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ τὰ αὐτὰ τις ὄψεται· ἑτέρου δέ, ὅτι καὶ ὁ πολυχρονιατάτος καὶ ὁ τάχιστα τεθνηξόμενος τὸ ἴσον ἀποβάλλει. Τὸ γὰρ παρὸν ἐστὶ μόνον, οὗ στερίσκεσθαι μέλλει, εἴπερ γε ἔχει καὶ τοῦτο μόνον, καί, ὃ μὴ ἔχει τις, οὐκ ἀπο-
 20 βάλλει.

ιε'. Ὅτι πᾶν ὑπόληψις. Δῆλα μὲν γὰρ τὰ πρὸς τὸν Κυνικὸν Μόνιμον λεγόμενα· δῆλον δὲ καὶ τὸ χρήσιμον τοῦ λεγομένου, ἕαν τις αὐτοῦ τὸ νόστιμον μέρος τοῦ ἀληθοῦς δέχηται.

25 ιε'. Ἐβρίζει ἑαυτὴν ἢ τοῦ ἀνθρώπου ψυχῆ, μά-

1 πάρωσις A, πάρωσις D, πείρωσις C — 2 τὸ διακρίνειν λευκὰ (omisso τὰ) D — 8 εἰ καὶ τὸ ἀπολλύμενον οὐκ ἴσον v.; εἰ δεest in ADC; οὖν conl. Gat. — 10 ἀκέραιον AD — 11 ἀποβάλλοι D — 12 τῶν δύο ἂν μεμνησθαι AD — 14 μηδὲν διαφέρειν A, μηδὲν διαφέρει D — 18 ὅπερ γε P — 21 πρὸς τοῦ Κυνικοῦ Μονίμου conl. Menag.; δῆλον γὰρ τὸ πρὸς τοῦ K. M. λεγόμενον Reisk. — 23 αὐτό conl. Cor.

λιστα μὲν, ὅταν ἀπόστημα καὶ οἶον φῦμα τοῦ κόσμου, ὅσον ἐφ' ἑαυτῆς, γένηται. Τὸ γὰρ δυσχεραίνειν τινὶ τῶν γινομένων, ἀπόστασις ἐστὶ τῆς φύσεως, ἥς ἐν μέρει <αἱ> ἐκάστων τῶν λοιπῶν φύσεις περιέχονται. Ἐπειτα δέ, ὅταν ἀνθρώπον τινα ἀποστραφῆ, ἢ καὶ ἐναντία 5 φέρεται, ὡς βλάψουσα, οἶαί εἰσιν αἱ τῶν ὀργιζομένων. Τρίτον ὑβρίζει ἑαυτήν, ὅταν ἡσῶται ἡδονῆς ἢ πόνου. Τέταρτον, ὅταν ὑποκρίνηται, καὶ ἐπιπλάστως καὶ ἀναλήθως τι ποιῆ ἢ λέγῃ. Πέμπτον, ὅταν πρᾶξιν τινα ἑαυτῆς καὶ ὀρμὴν ἐπ' οὐδένα σκοπὸν ἀφίῃ, ἀλλὰ εἰκῆ 10 καὶ ἀπαρακολουθήτως ὀτιοῦν ἐνεργῆ, δέον καὶ τὰ μικρότατα κατὰ τὴν ἐπὶ τὸ τέλος ἀναφορὰν γίνεσθαι· τέλος δὲ λογικῶν ζώων, τὸ ἐπεσθαι τῷ τῆς πόλεως καὶ πολιτείας τῆς πρεσβυτάτης λόγῳ καὶ θεσμῷ.

ιζ'. Τοῦ ἀνθρώπινου βίου ὁ μὲν χρόνος, στιγμῆ· 15 ἢ δὲ οὐσία, φέουσα· ἢ δὲ αἰσθησις, ἀμυδρά· ἢ δὲ ὄλου τοῦ σώματος σύγκρισις, εὐσηπτος· ἢ δὲ ψυχῆ, φόμβος· ἢ δὲ τύχη, δυστέκμαρτον, ἢ δὲ φήμη, ἄκριτον· Συνελόντι δὲ εἰπεῖν, πάντα, τὰ μὲν τοῦ σώματος, ποταμός, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς, ὕναιρος καὶ τύφος· ὁ δὲ βίος, πόλε- 20 μος καὶ ξένου ἐπιδημία· ἢ ὑστεροφημία δέ, λήθη. Τί οὖν τὸ παραπέμψαι δυνάμενον; ἔν καὶ μόνον φιλοσοφία. Τοῦτο δὲ ἐν τῷ τηρεῖν τὸν ἐνδον δαίμονα ἀνύβριστον καὶ ἀσινῆ, ἡδονῶν καὶ πόνων κρείσσονα, μηδὲν εἰκῆ ποιοῦντα, μηδὲ διεψευσμένως καὶ μεθ' 25 ὑποκρίσεως, ἀνευδεῖ τοῦ ἄλλον ποιῆσαι τι ἢ μὴ ποιῆ-

2 ἐφ ἑαυτῷ v., ἐφ' ἑαυτῆς in D correctum; idem conl. Wil. — 4 μέρει ἕκαστα iD — αἱ ante ἐκ. add. Cor. — 9 ἢ τι λέγῃ AD — 12 ἐπὶ τι τέλος conl. Cor. — 15 στιγμῆ — ἀμυδρά desunt in A; D: ὁ μὲν χρόνος βραχὺς· ἢ δὲ ὄλου τοῦ σ. — 17 φόμβος ADC, quod etiam in P adscriptum erat. — ἢ δὲ ψυχῆ δυστέκμ. A; ἢ δὲ ψυχῆ δυστέκμ., ἢ δὲ τύχη φόμβος conl. Sch. — 21 ἢ δὲ ὑστεροφημία λήθη DC

σαι· ἔτι δὲ τὰ συμβαίνοντα καὶ ἀπονεμόμενα δεχόμενον, ὡς ἐκεῖθεν ποθεὶν ἐρχόμενα, ὅθεν αὐτὸς ἦλθεν· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸν θάνατον ἴλεω τῇ γνώμῃ περιμένοντα, ὡς οὐδὲν ἄλλο, ἢ λύσιν τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ἕκαστον
 5 ζῶον συγκρίνεται. Εἰ δὲ αὐτοῖς τοῖς στοιχείοις μηδὲν δεινὸν ἐν τῷ ἕκαστον διηνεκῶς εἰς ἕτερον μεταβάλλειν, διὰ τί ὑπὶδῆται τις τὴν πάντων μεταβολὴν καὶ διάλυσιν; κατὰ φύσιν γὰρ· οὐδὲν δὲ κακὸν κατὰ φύσιν.

Τὰ ἐν Καρνούντῃ.

10

BIBAION Γ.

Οὐχὶ τοῦτο μόνον δεῖ λογίζεσθαι, ὅτι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπαναλίσκεται ὁ βίος, καὶ μέρος ἕλαττον αὐτοῦ καταλείπεται· ἀλλὰ κάκεινο λογιστέον, ὅτι, εἰ ἐπὶ πλέον βιώῃ τις, ἐκεῖνό γε ἄδηλον, εἰ ἐξαρκέσει
 15 ὁμοία αὐθις ἢ διάνοια πρὸς τὴν σύνεσιν τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς θεωρίας τῆς συντείνουσης εἰς τὴν ἐμπειρίαν τῶν τε θείων καὶ τῶν ἀνθρωπείων. Ἐὰν γὰρ παραληρεῖν ἄρξῃται, τὸ μὲν διαπνεῖσθαι, καὶ τρέφεσθαι, καὶ φαντάζεσθαι, καὶ ὁρμᾶν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα,
 20 οὐκ ἐνδεήσῃ· τὸ δὲ ἐαυτῷ χρῆσθαι, καὶ τοὺς τοῦ καθήκοντος ἀριθμοὺς ἀκριβοῦν, καὶ τὰ προφαινούμενα διαρθροῦν, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ, εἰ ἤδη ἐξακτέον αὐτόν, ἐπιστάνειν, καὶ ὅσα τοιαῦτα λογισμοῦ συγγενυμνασμένου πάνυ χρήζει, προαποσβέννυται. Χρῆ οὖν ἐπιγε-

1 ὅτι δὲ τὰ A — 4 εἰς οὐδὲν ἄλλο PA, ὡς D — ἢ λύσει AD — 8 κακὸν <ὄν> κατὰ φύσιν conit. Reisk. — 9 τὰ ἐν Καρνούντῃ in AD — 14 ἐξαρκέσει A — 15 αὐτῇ pro αὐθις conit. Menag. — 16 τὴν θεωρίαν τὴν συντείνουσαν conit. Reisk. — 18 διπνεῖσθαι A, δειπνεῖσθαι D — 20 αὐτῷ A, αὐτῷ D — 24 καὶ προαποσβέννυται D

σθαι, οὐ μόνον τῷ ἐγγυτέρω τοῦ θανάτου ἐκάστοτε γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὴν ἐννόησιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν παρακολούθησιν προαπολήγειν.

β. Χρῆ καὶ τὰ τοιαῦτα παραφυλάσσειν, ὅτι καὶ τὰ ἐπιγινόμενα τοῖς φύσει γινομένοις ἔχει τι εὐχαρι 5 καὶ ἐπαγωγόν. Οἶον ἄρτου ὀπωμένον παραβόρηγνυται τινα μέρη· καὶ ταῦτα οὖν τὰ διέχοντα οὕτως, καὶ τρόπον τινὰ παρὰ τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀρτοποιίας ἔχοντα, ἐπιπρέπει πως, καὶ προθυμίαν πρὸς τὴν τροφήν ἰδίως ἀνακινεῖ. Πάλιν τε τὰ σῦκα, ὅποτε ὠραιότατά ἐστι, 10 κέχηνε. Καὶ ἐν ταῖς θρυπεπέσιν ἐλαλαῖς αὐτὸ τὸ ἐγγυὲς τῇ σήψει ἰδιόν τι κάλλος τῷ καρπῷ προστίθησιν. Καὶ οἱ στάχυνες κάτω νεύοντες, καὶ τὸ τοῦ λέοντος ἐπισκύνιον, καὶ ὁ τῶν συῶν ἐκ τοῦ στόματος βέων ἀφρός, καὶ πολλὰ ἕτερα, κατ' ἰδίαν εἰ τις σκοποίη, πόρρω 15 ὄντα τοῦ εὐειδοῦς, ὅμως διὰ τὸ τοῖς φύσει γινομένοις ἐπακολουθεῖν, συνεπικοσμεῖ καὶ ψυχαγωγεῖ, ὥστε, εἰ τις ἔχει πάθος καὶ ἔννοιαν βαθυτέραν πρὸς τὰ ἐν τῷ ὄλῳ γινόμενα, σχεδὸν οὐδὲν οὐχὶ δόξει αὐτῷ καὶ τῶν κατ' ἐπακολούθησιν συμβαινόντων ἠδέως πως [δια-] 20 συνίστασθαι. Οὗτος δὲ καὶ θηρίων ἀληθῆ χάσματα οὐχ ἥσσον ἠδέως ὕψεται, ἢ ὅσα γραφεῖς καὶ πλάσται μιμούμενοι δεικνύουσιν· καὶ γραὸς καὶ γέροντος ἀκμήν τινα καὶ ὥραν, καὶ τὸ ἐν παισὶν ἐπαφρόδιτον τοῖς

2 ἀλλὰ διὰ τὴν ἐννόησιν A — 9 ἐπιπρέπει A — ἠδέως (pro ἰδίως) conl. Menag. — 11 θρυπέπεισι P, θρυπετέσιν D, idem P in margine — 18 οἱ στάχυνες δὲ v., καὶ οἱ στ. AD — 18 ἔχει v., ἔχει AD — βάθος [καὶ ἔννοιαν βαθυτέραν] conl. Mor.; εὐνοϊαν conl. Cas. — 21 συνδιανίστασθαι D; vῆ Δία συνίστ. conl. Reisk., καὶ συνίστ. Cor., an ἰδίως πως διὰ τι συν.? — οὕτως v., οὗτος AD

ἑαυτοῦ σώφροσιν ὀφθαλμοῖς ὄραν δυνήσεται· καὶ πολλὰ τοιαῦτα οὐ παντὶ πιθανά, μόνω δὲ τῷ πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὰ ταύτης ἔργα γνησίως ᾠκειωμένω προσεσέεται.

- 5 γ'. Ἰπποκράτης πολλὰς νόσους ἰσάμενος, αὐτὸς νοσήσας ἀπέθανεν. Οἱ Καλδαῖοι πολλῶν θανάτους προηγόρευσαν, εἶτα καὶ αὐτοὺς τὸ πεπρωμένον κατέλαβεν. Ἀλέξανδρος, καὶ Πομπήιος, καὶ Γάιος Καίσαρ, ὄλας πόλεις ἄρθην τοσαυτάκις ἀνελόντες, καὶ ἐν παρα-
 10 τάξει πολλὰς μυριάδας ἰππέων καὶ πεζῶν κατακόψαντες, καὶ αὐτοὶ ποτε ἐξῆλθον τοῦ βίου. Ἡράκλειτος, περὶ τῆς τοῦ κόσμου ἐκπυρώσεως τοσαῦτα φυσιολογήσας, ὕδατος τὰ ἐντὸς πληρωθεὶς, βολβίτῳ κατακεχρισμένος, ἀπέθανεν. Δημόκριτον δὲ οἱ φθεῖρες· Σωκρά-
 15 τιν δὲ ἄλλοι φθεῖρες ἀπέκτειναν. Τί ταῦτα; ἐνέβης, ἐπλευσας, κατήχθης· ἐκβηθι. Εἰ μὲν ἐφ' ἕτερον βίον, οὐδὲν θεῶν κενὸν οὐδὲ ἐκεῖ. Εἰ δὲ ἐν ἀναισθησίᾳ, παύσῃ πόνων καὶ ἡδονῶν ἀνεχόμενος, καὶ λατρεύων τοσοῦτῳ χεῖρονι τῷ ἀγγείῳ ἤπερ ἔστι τὸ ὑπηρετοῦν·
 20 τὸ μὲν γὰρ νοῦς καὶ δαίμων, τὸ δὲ γῆ καὶ λύθρος.

- δ'. Μὴ κατατρίψῃς τὸ ὑπολειπόμενον τοῦ βίου μέρος ἐν ταῖς περὶ ἐτέρων φαντασίαις, ὅπταν μὴ τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τι κοινωφελὲς ποιῇ. ἦτοι γὰρ ἄλλο ἐργον στέρη, τουτέστι φανταζόμενος, τί ὁ δεῖνα πράσσει, καὶ τίνος ἔνεκεν, καὶ τί λέγει, καὶ τί ἐνθυμεῖται,

1 τοῖς αὐτοῖς σώφροσιν ὀφθ. conī. Pol. — 3 προσεσέεται PAD, προσπεσ. Cas. — 5 αὐτὸς omīssum in P; καὶ αὐτὸς conī. Cor. — 8 Γάιος καὶ Καίσαρ C — 19 ἢ περίεστι τὸ ὄπηρετοῦν v.; ὄσῳπέρ ἐστιν ὄπηρετοῦν Cor. conī.; ego quod coniecēram olim ἤπερ ἐστὶ τὸ ὄπ. inveni in D. — 21 ὄπολιπόμενον v.; ὄπολιπ. D — 23 ἦτοι — στέρη omīssa in D; ἦδη conī. Boot.; αὐτὸς γὰρ καλοῦ ἐργον στέρη conī. Pol. — 24 τοῦτο φανταζόμενος conī. Mor., τοιοῦτό τι Cor.

καὶ τί τεχνάζεται, καὶ ὅσα τοιαῦτα ποιεῖ ἀποφθέμβε-
σθαι τῆς τοῦ ἰδίου ἡγεμονικοῦ παρατηρήσεως. Χρῆ
μὲν οὖν καὶ τὸ εἰκῆ καὶ μάτην ἐν τῷ εἰρημῷ τῶν φαν-
τασιῶν περιίστασθαι, πολὺ δὲ μάλιστα τὸ περιέργον
καὶ κακότηδες· καὶ ἐθιστέον ἑαυτὸν, μόνα φαντάζεσθαι, 5
περὶ ὧν εἴ τις ἄφνω ἐπανέροιο· Τί νῦν διανοή;
μετὰ παρόδησις παραχρηῖμα ἂν ἀποκρίναιο, ὅτι τὸ καὶ
τό· ὡς ἐξ αὐτῶν εὐθύς δηλα εἶναι, ὅτι πάντα ἀπλᾶ
καὶ εὐμενῆ, καὶ ζῳίου κοινωνικοῦ, καὶ ἀμελοῦντος ἡδο- 10
νικῶν, ἢ καθάπαξ ἀπολαυστικῶν φαντασμάτων, ἢ φι-
λονεικίας τινός, ἢ βασκανίας καὶ ὑποψίας, ἢ ἄλλου τι-
νός, ἐφ' ᾧ ἂν ἐρυθριάσειας ἐξηγουόμενος, ὅτι ἐν νῷ
αὐτὸ εἶχες. Ὁ γάρ τοι ἀνὴρ ὁ τοιοῦτος, οὐκ ἐτι ὑπερ-
τιθέμενος τὸ ὡς ἐν ἀρίστοις ἦδη εἶναι, ἱερεὺς τίς ἐστι
καὶ ὑπουργὸς θεῶν, χρώμενος καὶ τῷ ἔνδον ἰδρυσμένῳ 15
αὐτῷ, ὃ παρέχεται τὸν ἄνθρωπον ἄχραντον ἡδονῶν,
ἄτρωτον ὑπὸ παντὸς πόνου, πάσης ὕβρεως ἀνέπαφον,
πάσης ἀναίσθητον πονηρίας, ἀθλητὴν ἄθλου τοῦ με-
γίστου, τοῦ ὑπὸ μηθενὸς πάθους καταβληθῆναι, δικαιο-
σύνην βεβαμμένον εἰς βάθος, ἀσπαζόμενον μὲν ἐξ ὄλης 20
τῆς ψυχῆς τὰ συμβαίνοντα καὶ ἀπονεμόμενα πάντα·
μὴ πολλὰκις δέ, μηδὲ χωρὶς μεγάλης καὶ κοινωφελοῦς
ἀνάγκης φανταζόμενον, τί ποτε ἄλλος λέγει ἢ πράσ-
σει ἢ διανοεῖται. Μόνα γὰρ τὰ ἑαυτοῦ πρὸς ἐνέργειαν

1 ποιεῖ ignor. AD — 2 τῆς ἰδίου A — 8 ἀπὸ τῶν A, ἀπὸ τῆς D —
10 εἰ καθάπαξ AD — 13 ὁ γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ con. Cor. —
14 ἱερεὺς τίς καὶ ὑπουργὸς v., ἱερεὺς τίς ἐστι καὶ D — 15 χρώμενος
καλῶς τῷ ἔ. i. con. Pol. — 16 αὐτοῦ v., αὐτῷ A, αὐτῶ D —
17 ἄτρωτον Valckenarii coniecturam commendat Nauck. — 19 τῷ
ὑπὸ μηθενὸς AD — 20 βεβλαμμένον ADC — εἰς πάθος AD —
23 φανταζόμενον A, quod etiam in D superscriptum — ἢ τι
πράσσει C

ἔχει, καὶ τὰ ἑαυτῶ ἐκ τῶν ὄλων συγκλωθόμενα διηνε-
 κῶς ἐννοεῖ· κάκεινα μὲν καλὰ παρέχεται, ταῦτα δὲ
 ἀγαθὰ εἶναι πέπεισται. Ἡ γὰρ ἐκάστῳ νεμομένη μοῖρα
 5 συνεμφέρεται τε καὶ συνεμφέρει. Μέμνηται δέ, καὶ
 ὅτι συγγενὲς πᾶν τὸ λογικόν· καὶ ὅτι κήδεσθαι μὲν
 πάντων ἀνθρώπων κατὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν
 ἐστί· δόξης δὲ οὐχὶ τῆς παρὰ πάντων ἀνδεκτέον, ἀλλὰ
 τῶν ὁμολογουμένως τῇ φύσει βιούντων μόνων. Οἱ
 δὲ μὴ οὕτως βιοῦντες, ὅποιοί τινες οἴκοι τε καὶ ἔξω
 10 τῆς οἰκίας, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, οἶοι μεθ'
 οἶων φύρονται, μεμνημένος διατελεῖ. Οὐ τοίνυν οὐδὲ
 τὸν παρὰ τῶν τοιούτων ἔπαινον ἐν λόγῳ τίθεται, οὔγε
 οὐδὲ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἀρέσκονται.

ε'. Μῆτε ἀκούσιος ἐνέργει, μῆτε ἀκοινωνητος, μῆτε
 15 ἀνεξέταστος, μῆτε ἀνθελκόμενος· μῆτε κομψεία τὴν διά-
 νοιάν σου καλλωπιζέτω· μῆτε πολυφθήμεων, μῆτε πολυ-
 πράγμων ἔσο. Ἔτι δὲ ὁ ἐν σοὶ θεὸς ἔστω προστάτης
 ζῆφου ἄρθενος, καὶ πρεσβύτου, καὶ πολιτικοῦ, καὶ Ῥω-
 μαίου, καὶ ἄρχοντος, ἀνατεταχότος ἑαυτῶν, οἷος ἂν εἴη
 20 τις περιμένων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου ἐλύττος,
 μῆτε δοκου δέομενος, μῆτε ἀνθρώπου τινὸς μάστρωτος.
 Ἐν δὲ τὸ φαιδρὸν* καὶ τὸ ἀπροσδεὲς ἔξωθεν ὑπηρε-
 σίας, καὶ τὸ ἀπροσδεὲς ἡσυχίας, ἦν ἄλλοι παρέχουσιν.
 Ὅρθον οὖν εἶναι χρῆ, οὐχὶ ὀρθούμενον.

1 ἔξει AD — 3 πεπεισθαι AD — 4 συνεμφέρεται τι D —
 7 ἀνδετέον A — 8 μόνον v., μόνων AD — 11 φύρονται v.,
 φύρονται AD — οὔτοι vñ AD — 12 παρὰ τοιούτων D; idem
 τίθενται, idem οἷ γε — ἀρέσκονται om. — 20 ἀναμένων Suid.,
 cf. Bach. p. 86 — ἐλύττως conl. Gat. — 22 ἐν δὲ τὸ φαιδρὸν v.,
 ἐν δὲ τὸ φαινόμενον AD; ἔτι δὲ τὸ φαιδρὸν ἔστω conl. Morus,
 ἐνθεν τὸ φ. Bach. — 23 ἀπροσδεὲς τῆς ἔξωθεν ὅπ. v., τῆς om. AD

ε'. *Εἰ μὲν κρείττον εὐρίσκεις ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ δικαιοσύνης, ἀληθείας, σωφροσύνης, ἀνδρείας, καὶ καθάπαξ τοῦ ἀρκεῖσθαι ἑαυτῇ τὴν διάνοιάν σου, ἐν οἷς κατὰ τὸν λόγον τὸν ὀρθὸν πράσσοντά σε παρέχεται, καὶ τῇ εἰμαρμένῃ, ἐν τοῖς ἀπροαιρέτως ἀπονεμο- 5 μένοις· εἰ τούτου, φημί, κρείττον τι ὄρῳ, ἐπ' ἐκεῖνο ἐξ ὄλης τῆς ψυχῆς τραπούμενος, τοῦ ἀρίστου εὐρισκομένου ἀπόλαυε. Εἰ δὲ μηδὲν κρείττον φαίνεται αὐτοῦ τοῦ ἐνιδρυμένου ἐν σοὶ δαίμονος, τὰς τε ἰδίας ὁρμὰς ὑποτεταχότος ἑαυτῷ, καὶ τὰς φαντασίας ἐξετάζοντος, 10 καὶ τῶν αἰσθητικῶν πείσεων, ὡς ὁ Σωκράτης ἔλεγεν, ἑαυτὸν ἀφειλκυτότος, καὶ τοῖς θεοῖς ὑποτεταχότος ἑαυτόν, καὶ τῶν ἀνθρώπων προκηδομένου· εἰ τούτου πάντα τὰ ἄλλα μικρότερα καὶ εὐτελέστερα εὐρίσκεις, μηδενὶ χῶραν δίδου ἐτέρω, πρὸς ὃ ῥέψας ἔπαξ καὶ ἀποκλίνας, 15 οὐκ ἔτι ἀπερισπάστως τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο τὸ ἴδιον καὶ τὸ σὸν προτιμᾶν δυνήσῃ· ἀντικαθῆσθαι γὰρ τῷ λογικῷ καὶ πολιτικῷ ἀγαθῷ, οὐ θέμις, οὐδ' ὀτιοῦν ἑτερογενές, οἶον τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον, ἢ ἀρχάς, ἢ πλοῦτον ἢ ἀπολαύσεις ἡδονῶν. Πάντα ταῦτα, κἂν 20 πρὸς ὀλίγον ἐναρμόξῃεν δόξῃ, κατεκράτησεν ἄφνω, καὶ παρήνεγκεν. Σὺ δέ, φημί, ἀπλῶς καὶ ἐλευθέρως ἐλοῦ τὸ κρείττον, καὶ τούτου ἀντέχου. — Κρείττον δὲ τὸ συμφέρον. — Εἰ μὲν τὸ ὡς λογικῷ, τοῦτο τήρει· εἰ*

1 κρείττον τι comi. Menag. — 2 ἀνδρίας v., ἀνδρείας AD, cf. 3, 11. — 3 ἑαυτὴν A, αὐτὴν D — ἐν ante οἷς om. AD — 5 ἐν τῇ εἰμ. PAD, ἐν del. Sch. — 6 εἰ τοῦτο A — 10 ἐξετάζοντας A — 11 πείσεως AD — 16 τὸ ἴδιον τὸ σὸν AD — 18 ποιητικῷ v., corr. Gat. — 19 παρὰ πολλῶν v.; παρὰ τῶν πολλῶν AD — post ἀρχάς edd. rec. omis. ἢ πλοῦτον — 22 ἐλευθερίως v.; ἐλευθέρως AD

δὲ τὸ ὡς ζῶν, ἀπόφηναι, καὶ ἀτύφως φύλασσε τὴν κρίσιν· μόνον ὅπως ἀσφαλῶς τὴν ἐξέτασιν ποιήσῃ.

ζ. Μὴ τιμῆσῃς ποτὲ ὡς συμφέρον σεαυτοῦ, ὃ ἀναγκάσει σέ ποτε τὴν πίστιν παραβῆναι, τὴν αἰδῶ
 5 ἐγκαταλιπεῖν, μισῆσαι τινα, ὑποπεῦσαι, καταράσασθαι, ὑποκρίνασθαι, ἐπιθυμῆσαι τινος τοίχων καὶ παραπετασμάτων δεομένου. Ὁ γὰρ τὸν ἑαυτοῦ νοῦν καὶ δαίμονα, καὶ τὰ ὄργια τῆς τούτου ἀρετῆς προσελόμενος, τραγωδίαν οὐ ποιεῖ, οὐ στενάζει, οὐκ ἐρημιάς, οὐ πολυπληθείας δεήσεται· τὸ μέγιστον, ζήσει, μῆτε διώκων
 10 μῆτε φεύγων· πότερον δὲ ἐπὶ πλεόν διάστημα χρόνου τῷ σώματι περιεχομένη τῇ ψυχῇ, ἢ ἐπ' ἔλασσον χρήσεται, οὐδ' ὅτιοῦν αὐτῷ μέλει· κἂν γὰρ ἤδη ἀπαλλάσσεσθαι δέῃ, οὕτως εὐλύτως ἄπεισιν, ὡς ἄλλο τι τῶν
 15 αἰδημόνως καὶ κοσμίως ἐνεργεῖσθαι δυναμένων ἐνεργήσω. τοῦτο μόνον παρ' ὅλον τὸν βίον εὐλαβούμενος, τὸ τὴν διάνοιαν ἐν τινι ἀνοικεῖν νοεροῦ <καὶ> πολιτικοῦ ζῶν τροπῇ γενέσθαι.

η'. Οὐδὲν ἂν ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ κεκολασμένου καὶ
 20 ἐκκεκαθαρμένου πυῶδες, οὐδὲ μὴν μεμολυσμένον, οὐδὲ ὑπουλον εὔροις. Οὐδὲ ἀσυντελεῖ τὸν βίον αὐτοῦ ἢ πεπρωμένη καταλαμβάνει, ὡς ἂν τις εἴποι τὸν τραγωδὸν πρὸ τοῦ τελέσαι καὶ διαδραματίσαι ἀπαλλάσσεσθαι.

1 ἀπόφηνε AD — φύλασαι A — σεαυτῷ conl. Cor. — 4 ἀναγκάσει A — 8 προσελόμενος A — 10 πολυπληθείας A — 11 πότερον γὰρ conl. Sch. II — 12 περιεχομένην τὴν ψυχὴν A — 13 οὐδ' ὅπως οἰοῦν A — 14 εὐλύτος conl. Nauck. coll. 3, 5 et 3, 16; cf. 8, 33 — 15 ἐνεργήσεων P, ἐνεργήσειν A, ἐνεργήσω conl. Cas. — 17 ἐν τινι τῶν οἰκείων P — νοερῷ πολιτικῷ ζῶν conl. Cor., καὶ ante πολιτικοῦ excidisse videtur — 20 μὴν del. Cor.

Ἔτι δὲ οὐδὲν δοῦλον, οὐδὲ κομψόν, οὐδὲ προσδεδε-
 μένον, οὐδὲ ἀπεσχισμένον, οὐδὲ ὑπεύθυνον, οὐδὲ ἐμ-
 φωλεῦον.

θ΄. Τὴν ὑποληπτικὴν δύναμιν σέβει. Ἐν ταύτῃ τὸ
 πᾶν, ἵνα ὑπόληψις τῷ ἡγεμονικῷ σου μηκέτι ἐγγένη- 5
 ται ἀνακόλουθος τῇ φύσει, καὶ τῇ τοῦ λογικοῦ ζῶου
 κατασκευῇ. Αὕτη δὲ ἐπαγγέλλεται ἀπροπτωσίαν, καὶ
 τὴν πρὸς ἀνθρώπους οἰκείωσιν, καὶ τὴν τοῖς θεοῖς
 ἀκολουθίαν.

ι΄. Πάντα οὖν εἴψας, ταῦτα μόνα τὰ ὀλίγα σύνεχε· 10
 καὶ ἔτι συμνημόνευε, ὅτι μόνον ζῆ ἕκαστος τὸ παρὸν
 τοῦτο, τὸ ἀκαριαῖον· τὰ δὲ ἄλλα, ἢ βεβίωται, ἢ ἐν
 ἀδήλῳ. Μικρὸν μὲν οὖν ὃ ζῆ ἕκαστος, μικρὸν δὲ τὸ
 τῆς γῆς γανίδιον, ὅπου ζῆ· μικρὸν δὲ καὶ ἡ μῆκιστη
 ὑστεροφημία, καὶ αὕτη δὲ κατὰ διαδοχὴν ἀνθρωπαρίων 15
 τάχιστα τεθνηξομένων, καὶ οὐκ εἰδότην οὐδὲ ἑαυτοῦς,
 οὔτιγε τὸν πρόπαλαι τεθνημότα.

ια΄. Τοῖς δὲ εἰρημένους παραστήμασιν ἐν ἔτι προσ-
 ἔστω, τὸ ὄρον ἢ ὑπογραφήν ἀεὶ ποιεῖσθαι τοῦ ὑπο-
 πίπτουτος φανταστοῦ, ὥστε αὐτὸ ὁποῖόν ἐστι κατ’ 20
 οὐσίαν γυμνόν, ὅλον δι’ ὅλων διηρημένως βλέπειν,
 καὶ τὸ ἴδιον ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων,
 ἐξ ὧν συνεκρίθη, καὶ εἰς ἃ ἀναλυθῆσεται, λέγειν παρ’
 ἑαυτῷ. Οὐδὲν γὰρ οὕτως μεγαλοφροσύνης ποιητικόν,

2 ἀπεσχισμένον A — 4 σέβειν v., σέβει A, cf. 6, 10 et 36;
 12, 28 — 6 ἀνακόλουθον P, ἀνακόλουθος A — 7 ἀπροπτω-
 σίαν A — 10 sectiones 9—11 uno tenore leguntur in A —
 μόνον v., μόνον A — 11 μνημόνευε A — 15 αὕτη δὲ v., αὕτη
 δὲ A — ἀνθρωπαρίαν A — 17 οὔτε γε PA, οὔτιγε coni.
 Cor. — 18 παραιτήμασι A — 21 δι’ ὅλων coni. Menag. — διει-
 λημμένως coni. Cor. — 22 ἑαυτοῦ A — ὀνόματα αὐτῶν A

- ὡς τὸ ἐλέγχειν ὁδῶν καὶ ἀληθείᾳ ἕκαστον τῶν τῷ βίῳ ὑποπιπτόντων δύνασθαι καὶ τὸ ἀεὶ οὕτως εἰς αὐτὰ ὁρᾶν, ὥστε συνεπιβάλλειν, ὅποιον τινὶ τῷ κόσμῳ, ὅποιαν τινὰ τοῦτο χρεῖαν παρεχόμενον, τίνα μὲν ἔχει ἀξίαν
- 5 ὡς πρὸς τὸ ὄλον, τίνα δὲ ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, πολίτην ὄντα πόλεως τῆς ἀνωτάτης, ἧς αἱ λοιπαὶ πόλεις ὥσπερ οἰκίαι εἰσὶν· τί ἐστὶ, καὶ ἐκ τίνων συγκρίται, καὶ πόσον χρόνον πέφυκε παραμένειν τοῦτο, τὸ τὴν φαντασίαν μοι νῦν ποιοῦν· καὶ τίνος ἀρετῆς
- 10 πρὸς αὐτὸ χρεῖα, οἶον ἡμερότητας, ἀνδρείας, ἀληθείας, πίστεως, ἀφελείας, αὐταρκείας, τῶν λοιπῶν. Διὸ δεῖ ἐφ' ἐκάστου λέγειν, τοῦτο μὲν παρὰ θεοῦ ἦκει· τοῦτο δὲ κατὰ τὴν σύλληξιν, καὶ τὴν συμμηρομένην σύγκλωσιν, καὶ τὴν τοιαύτην σύντευξίν τε καὶ τύχην· τοῦτο
- 15 δὲ παρὰ τοῦ συμφύλου καὶ συγγενοῦς καὶ κοινωνοῦ, ἀγνοοῦντος μέντοι, ὅτι αὐτῷ κατὰ φύσιν ἐστίν. Ἄλλ' ἐγὼ οὐκ ἀγνοῶ· διὰ τοῦτο χρῶμαι αὐτῷ κατὰ τὸν τῆς κοινωνίας φυσικὸν νόμον εὐνως καὶ δικαίως· ἅμα μέντοι τοῦ κατ' ἀξίαν ἐν τοῖς μέσοις συστοχάζομαι.
- 20 ιβ'. Ἐὰν τὸ παρὸν ἐνεργῆς, ἐπόμενος τῷ ὁρθῷ λόγῳ ἐσπουδασμένως, ἐφόωμένως, εὐμενῶς, καὶ μηδὲν παρεμπόρευμα, ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ δαίμονα καθαρὸν ἐστῶτα τηρῆς, ὡς εἰ καὶ ἤδη ἀποδοῦναι δεῖοι· ἐὰν τοῦτο συνάπτης, μηδὲν περιμένων, μηδὲ φεύγων, ἀλλὰ
- 25 τῇ παρούσῃ κατὰ φύσιν ἐνεργείᾳ, καὶ τῇ, ὣν λέγεις

3 συμβάλλειν coni. Mor. — ὅποιον τινὶ κόσμῳ vel ὅποιον τῷ coni. Sch. II — 7 συγκρίνεται A — 11 διόδι A — 18 σύννησιν coni. Mor. — 16 ὅτι τι αὐτῷ v., ὅτι αὐτῷ A — 18 εὐνοως Cor. — 22 περ ἐμπόρευμα A — παρεμπορεύη Sch. II, cf. Bach. p. 71 — 23 ὡσεὶ καὶ εἰ ἀποδ. A — 24 τούτῳ coni. Cas.

καὶ φθέγγη, ἡρωϊκῆ ἀληθεία ἀρκοῦμενος, εὐζωήσεις.
Ἔστι δὲ οὐδέις ὁ τοῦτο καλύσαι δυνάμενος.

ιγ'. Ὡσπερ οἱ ἰατροὶ ἀεὶ τὰ ὄργανα καὶ σιδήρια
πρόχειρα ἔχουσι πρὸς τὰ αἰφνίδια τῶν θεραπευμάτων,
οὕτω τὰ δόγματα σὺ ἔτοιμα ἔχε πρὸς τὸ τὰ θεῖα καὶ 5
ἀνθρώπινα εἰδέναι, καὶ πᾶν καὶ τὸ μικρότατον οὕτω
ποιεῖν, ὡς τῆς ἀμφοτέρων πρὸς ἄλληλα συνδέσεως
μειννημένον. Οὔτε γὰρ ἀνθρώπινόν τι ἄνευ τῆς ἐπὶ
τὰ θεῖα συναναφορᾶς εὐ πράξεις, οὔτε ἔμπαλιν.

ιδ'. Μηκέτι πλαυνῶ· οὔτε γὰρ τὰ ὑπομνηματικά σου 10
μέλλεις ἀναγινώσκειν, οὔτε τὰς τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων
καὶ Ἑλλήνων πράξεις, καὶ τὰς ἐκ τῶν συγγραμμάτων
ἐκλογάς, ἃς εἰς τὸ γήρας σαντῶ ἀπειτίθεσο· σπεῦθε
οὖν εἰς τέλος, καὶ τὰς κενὰς ἐλπίδας ἀφείς σαντῶ
βοήθει, εἰ τί σοι μέλει σεαυτοῦ, ἕως ἔξεστιν. 15

ιε'. Οὐκ ἴσασι, πόσα σημαίνει τὸ κλέπτειν, τὸ
σπείρειν, τὸ ἄνεισθαι, τὸ ἡσυχάζειν, τὸ ὄραν τὰ
πρακτέα, ὃ οὐκ ὀφθαλμοῖς γίνεται, ἀλλ' ἐτέρῳ τινὶ
ᾧψει.

ις'. Σῶμα, ψυχὴ, νοῦς· σώματος αἰσθήσεις, ψυχῆς 20
ὄρμαί, νοῦ δόγματα. Τὸ μὲν τυποῦσθαι φανταστικῶς,
καὶ τῶν βοσκομάτων· τὸ δὲ νευροσπαστεῖσθαι ὀρμη-
τικῶς, καὶ τῶν θηρίων, καὶ τῶν ἀνδρογύνων, καὶ
Φαλάριδος, καὶ Νέρωνος· τὸ δὲ τὸν νοῦν ἡγεμόνα

1 ἐφοικῆ coni. Rend. — 5 ἔτοιμα ἔχε τὸ τὰ θ. AC — 6 τάν-
θρώπινα coni. Cor. — 13 ἀντῶ A — σπεῦθε οὖν εἰς θέλος P (?),
εἰ θέλεις AC — 15 ὡς ἔξεστιν v., ἕως ἔξ. A — 16 συλλέγειν (pro
κλέπτειν) coni. Cor.; σκάπτειν coni. Pol. (idem mox δονεῖσθαι
pro ἄνεισθαι) — 21 ab Τὸ μὲν τυπ. novum caput orditur A —
22 νευροσπαστεῖσθαι A — 24 Νέρωνος καὶ τῶν θεοῦς μὴ νομι-
ζόντων καὶ τῶν τὴν πατρίδα ἐγκαταλείπόντων καὶ τῶν (ὀτιοῦν)
ποιοῦντων, ἐπ. κλ. τ. θ. εἰ οὖν τὰ λοιπὰ κοινὰ ἔστι πρὸς

ἔχειν ἐπὶ τὰ φαινόμενα καθήκοντα, καὶ τῶν θεοῦς μὴ νομιζόντων, καὶ τῶν τὴν πατρίδα ἐγκαταλείπόντων, καὶ τῶν <ἴτιον> ποιούντων, ἐπειδὴν κλείσσωσι τὰς θύρας. Εἰ οὖν τὰ λοιπὰ κοινὰ ἐστί πρὸς τὰ εἰρημένα, 5 λοιπὸν τὸ ἴδιόν ἐστι τοῦ ἀγαθοῦ φιλεῖν μὲν καὶ ἀσπάζεσθαι τὰ συμβαίνοντα καὶ συγκλωθόμενα αὐτῷ· τὸν δὲ ἔνδον ἐν τῷ στήθει ἰδρυσμένον δαίμονα μὴ φύρειν μηδὲ θορυβεῖν ὄχλῳ φαντασιῶν, ἀλλὰ ἴλεων διατηρεῖν, κοσμίως ἐπόμενον θεῷ, μήτε φθεγγόμενον τι παρὰ 10 τὰ ἀληθῆ μήτε ἐνεργοῦντα παρὰ τὰ δίκαια. Εἰ δὲ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ πάντες ἄνθρωποι, ὅτι ἀπλῶς καὶ αἰδημόνως καὶ εὐθύμως βιοῖ, οὔτε χαλεπαίνει τινὶ τούτων, οὔτε παρατρέπεται τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ βίου, ἐφ' ᾧ δεῖ ἐλθεῖν καθαρὸν, ἡσύχιον, 15 εὐλύτον, ἀβιάστως τῇ ἑαυτοῦ μοίρᾳ συνηρμοσμένον.

BIBΛION Δ.

Τὸ ἔνδον κυριεῦον, ὅταν κατὰ φύσιν ἔχη, οὕτως ἔστηκε πρὸς τὰ συμβαίνοντα, ὥστε αἰεὶ πρὸς τὸ δυνατὸν καὶ διδόμενον μετατίθεσθαι ἡγάδιως. Ἐγὼ γὰρ ἀποτεταγμένην οὐδεμίαν φιλεῖ· ἀλλὰ ὁρμᾷ μὲν πρὸς 20 τὰ ἡγούμενα μεθ' ὑπεξαίρεσεως· τὸ δὲ ἀντεισαγόμενον ὕλην ἑαυτῷ ποιεῖ· ὥσπερ τὸ πῦρ, ὅταν ἐπικρατῆ τῶν

τὰ εἰρημένα, λοιπὸν ἴδιόν ἐστι τοῦ ἀγαθοῦ τὸ τὸν νοῦν ἡγούμενα ἔχειν ἐπὶ τὰ φαινόμενα καθήκοντα, καὶ φιλεῖν μὲν κτέ. conl. Gat. — 3 ἴτιον ante ποιούντων addendum put. Gat., πᾶν ἴτιον Cor., πᾶν in textum acc. Wil. — 4 pro τὰ λοιπὰ: τὰλλα πάντα vel ταῦτα πάντα rectius videtur — 7 ἰδρυσόμενον A — 9 ὡς θεῷ v., θεῷ A — περὶ τὰ ἀληθῆ — περὶ τὰ δίκαια A — 15 μηρία συνηρμοσμένον A — 18 καὶ ante διδόμενον om. A — 20 προηγούμενα (aut προηγμένα aut ἀγόμενα) conl. Gat.

ἐπεπιπτόντων, ὅφ' ὧν ἂν μικρός τις λύχνος ἐσβέσθῃ· τὸ δὲ λαμπρὸν πῦρ τάχιστα ἐξωκείωσεν ἑαυτῷ τὰ ἐπιφορούμενα καὶ κατηγάλωσεν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκείνων ἐπὶ μεῖζον ἤρθη.

β'. Μηδὲν ἐνέργημα εἰκῆ, μηδὲ ἄλλως ἢ κατὰ 5
θεώρημα συμπληρωτικὸν τῆς τέχνης ἐνεργείσθω.

γ'. Ἀναχωρήσεις αὐτοῖς ζητοῦσιν, ἀγροικίας καὶ αἰγιαλοῦς καὶ ὄρη· εἰώθας δὲ καὶ σὺ τὰ τοιαῦτα μάλιστα ποθεῖν. Ὅλον δὲ τοῦτο ἰδιωτικώτατόν ἐστιν, ἐξὸν ἧς ἂν ὄρας ἐθελήσης εἰς ἑαυτὸν ἀναχωρεῖν. Οὐ-
δαμοῦ γὰρ οὔτε ἡσυχιώτερον οὔτε ἀπραγμονέστερον 10
ἄνθρωπος ἀναχωρεῖ, ἢ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· μάλισθ' ὅστις ἔχει ἔνδον τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐγκύψας ἐν πάσῃ εὐμαρείᾳ εὐθὺς γίνεται· τὴν δὲ εὐμάρειαν οὐδὲν ἄλλο λέγω, ἢ εὐκοσμίαν. Συνεχῶς οὖν δίδου σεαυτῷ ταύ- 15
την τὴν ἀναχώρησιν, καὶ ἀνανέου σεαυτόν· βραχέα δὲ ἔστω καὶ στοιχειώδη, ἃ εὐθὺς ἀπαντήσαντα ἀρμέσει εἰς τὸ πᾶσαν λύπην ἀποκλύσαι, καὶ ἀποπέμψαι σε, μὴ δυσχεραίνοντα ἐκείνοις, ἐφ' ἃ ἐπανέρχῃ. Τίτι γὰρ 20
δυσχεραίνεις; τῇ τῶν ἀνθρώπων κακίᾳ; ἀναλογισά-
μενος τὸ κρῖμα, ὅτι τὰ λογικὰ ζῷα ἀλλήλων ἐνεκεν γέγονε, καὶ ὅτι τὸ ἀνέχεσθαι μέρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅτι ἄκουτες ἀμαρτάνουσι, καὶ πόσοι ἤδη διεχθρέυ-
σαντες, ὑποπτεύσαντες, μισήσαντες, διαδορατισθέντες

2 τὸ διαλαμπρὸν A — 7 ἵνα χωρήσεις A; D: ἀναχωρήσεις τινὲς ζητοῦσιν ἀγροικίας καὶ αἰγιαλοῦς καὶ ὄρη. ὅλον δὲ τοῦτο ἰδιωτικώτατόν ἐστι. σὺ δ' εἰς ἑαυτὸν ἀναχωρεῖν. A novam seriem incipit ab Ὅλον δὲ — 16 ἀνανέου AD — πρὸς σεαυτὸν D (tamen del. post) — 18 πᾶσαν αὐτὴν ἀποκλύσαι PC., ἀποκλείσαι AD; αὐτὴν conl. Cas.; ἀνίαν Gat., λύπην aut ἄτην (etiam ἄσπην aut ἐλμην) conl. Reisk. — 20 δυσχεραίνεις conl. Cor.

ἐκτίτανται καὶ τετέφρωνται, παύου ποτέ. Ἄλλὰ τοῖς ἐκ τῶν ὄλων ἀπονεμομένοις δυσχεραίνεις; ἀνανεωσάμενος τὸ διεξευγμένον· Ἦτοι πρόνοια, ἢ ἄτομοι, καὶ ἐξ ὅσων ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ κόσμος ὡσανεὶ πόλις. Ἄλλὰ 5 τὰ σωματικά σου ἄψεται ἔτι; ἐννοήσας, ὅτι οὐκ ἐπιμίννυται λείως ἢ τραχέως κινουμένῳ πνεύματι ἢ διάνοια, ἐπειδὴν ἄπαξ ἑαυτὴν ἀπολάβῃ καὶ γνωρίσῃ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν, καὶ λοιπὸν ὅσα περὶ πόνου καὶ ἡδονῆς ἀκήκοας καὶ συγκατέθου. Ἄλλὰ τὸ δοξάριόν σε 10 περισπάσει; ἀπιδὼν εἰς τὸ τάχος τῆς πάντων λήθης, καὶ τὸ χάος τοῦ ἐφ' ἑκάτερα ἀπέιρου αἰῶνος, καὶ τὸ κενὸν τῆς ἀπηχέσεως, καὶ τὸ εὐμετάβολον καὶ ἔκκριτον τῶν εὐφημεῖν δοκούντων, καὶ τὸ στενὸν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ περιγράφεται. Ὅλη τε γὰρ ἡ γῆ στιγμαί, 15 καὶ ταύτης πόστον γωνίδιον ἢ κατοίκησις αὐτῆ; καὶ ἐνταῦθα πόσοι, καὶ οἳοὶ τινες οἱ ἐπαινεσόμενοι; Λοιπὸν οὖν μέμνησο τῆς ὑποχωρήσεως τῆς εἰς τοῦτο τὸ ἀγρίδιον ἑαυτοῦ· καὶ πρὸ παντὸς μὴ σπῶ, μηδὲ κατεντείνου, ἀλλὰ ἐλεύθερος ἔσο, καὶ ὄρα τὰ πράγματα, 20 ὡς ἀνὴρ, ὡς ἄνθρωπος, ὡς πολίτης, ὡς θνητὸν ζῶον. Ἐν δὲ τοῖς προχειροτάτοις, εἰς ἃ ἐγκύψεις, ταῦτα ἔστω τὰ δύο. Ἐν μὲν, ὅτι τὰ πράγματα οὐχ ἄψεται τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἔξω ἔστημεν ἀτρεμοῦντα· αἱ δὲ ὀχλήσεις

1 ἐκτίταντες A, ἀποκαθέντες D; an ἐκαθέντες? — καὶ ante τετέφρωνται posui deleto καὶ post ἀλλὰ, quod deest in D — 3 τὸ ante ἦτοι add. AD; an ὅτι? — ἢ ἐξ ὅσων v., καὶ ἐξ ὅσων AD — 5 ἄψεται; ἔτι ἐννοήσας interpungitur in PAD; correxit Cas.; ceterum ἔτι dittographiam redolet — ἐπιμίννυται τε A; in D τε erasum videtur — 8 ἐξουσίαν, λοιπὸν ὅσα περὶ πόνου καὶ ἡδονῆς ἀκήκοας, (τούτοις Cor.) συγκατάθου conl. Mor. — 13 ἐφ' ἡμῖν PAD; εὐφημεῖν conl. Gat., τῶν εὐδοκιομένων aut τῶν ἡμῖν δοκούντων Cas. — 15 καὶ ταύτης deest in AD — πόστον v., πόστον AD — 18 ἀγρίδιον v., ἀγρίδιον AD — 21 ante Ἐν δὲ divid. AD

ἐκ μόνῃς τῆς ἔνδον ὑπολήψεως. Ἔτερον δὲ, ὅτι πάντα ταῦτα, ὅσα ὄρας, ὅσον οὐδέπω μεταβάλλει, καὶ οὐκ ἐτι ἔσται· καὶ ὅσων ἤδη μεταβολαῖς αὐτὸς παρατετύχηκας, συνεχῶς διανοοῦ. Ὁ κόσμος, ἀλλοίωσις· ὁ βίος, ὑπόληψις.

5

δ'. Εἰ τὸ νοερὸν ἡμῖν κοινόν, καὶ ὁ λόγος, καθ' ὃν λογικοὶ ἐσμεν, κοινός· εἰ τοῦτο, καὶ ὁ προσταπτικὸς τῶν ποιητέων, ἢ μὴ, λόγος κοινός· εἰ τοῦτο, καὶ ὁ νόμος κοινός· εἰ τοῦτο, πολλῖται ἐσμεν· εἰ τοῦτο, πολιτεύματός τινος μετέχομεν· εἰ τοῦτο, ὁ κόσμος 10 ὥσανεὶ πόλις ἐστί. Τίνος γὰρ ἄλλου φήσει τις τὸ τῶν ἀνθρώπων πᾶν γένος κοινοῦ πολιτεύματος μετέχειν; ἐκεῖθεν δέ, ἐκ τῆς κοινῆς ταύτης πόλεως, καὶ αὐτὸ τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν καὶ νομικὸν ἡμῖν· ἢ πόθεν; ὥσπερ γὰρ τὸ γεῶδες μοι ἀπὸ τινος γῆς ἀπο- 15 μεμέρισται, καὶ τὸ ὕγρον ἀφ' ἑτέρου στοιχείου καὶ τὸ πνευματικὸν ἀπὸ πηγῆς τινὸς καὶ τὸ θερμὸν καὶ πυρῶδες ἐκ τινος ἰδίας πηγῆς (οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἔρχεται, ὥσπερ μὴδ' εἰς τὸ οὐκ ὄν ἀπέρχεται), οὕτω δὴ καὶ τὸ νοερὸν ἦκει ποθέν.

20

ε'. Ὁ θάνατος τοιοῦτος, οἷον γένεσις, φύσεως μυστήριον. Σύγκρισις ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων,

3 ὅσον ADC — παρατετύχηκας; Συνεχῶς δ. Reisk. — 6 εἰς τὸ Α — νοερὸν P, νοερὸν AD — 8 ποιητῶν ἡμίλογος AD — 11 πολλῖταις τι AD — φύσει τις AD — 15 ἀπομέρισται A — 17 ἀπὸ γῆς τινος AD — verba καὶ τὸ πνευμ. ἀπὸ πηγῆς τινὸς om. edd. Cor. et Sch. II et Crossley — 18 καὶ οὐδὲν D; γὰρ deest in AD — 19 ὥσπερ οὐδ' (superscripto μὴδ') C; οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἔρχεται, ὥσπερ οὐδ' εἰς τὸ μὴ ὄν ἀπέρχεται con. Nauck. coll. 5, 13 et 11, 35; ceterum variat M. Anton. inter μὴ et οὐ, cf. 1, 15 et 16 — 21 τοιοῦτό τι οἷον con. Sch. II — 5 et 6, mox 7 et 8, 9 et 10, 14 et 15 capita uno tenore leguntur in A(D)

[διάκρισις] εἰς ταῦτά. ὅλως δὲ οὐκ ἐφ' ᾧ ἂν τις αἰσχυρθεῖη· οὐ γὰρ παρὰ τὸ ἐξῆς τῷ νοερῷ ζῳῳ, οὐδὲ παρὰ τὸν λόγον τῆς παρασκευῆς.

ε'. Ταῦτα οὕτως ὑπὸ τῶν τοιούτων πέφυκε γίνεσθαι, ἐξ ἀνάγκης· ὁ δὲ τοῦτο μὴ θέλων, θέλει τὴν σукήν ὁπὸν μὴ ἔχειν. Ὅλως δ' ἐκεῖνο μέμνησο, ὅτι ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου καὶ σὺ καὶ οὗτος τεθνήξεσθε· μετὰ βραχὺ δὲ οὐδὲ ὄνομα ὑμῶν ὑπολειφθήσεται.

ζ'. Ἄρον τὴν ὑπόληψιν, ἤρται τὸ βέβλαμμαι.
10 Ἄρον τὸ βέβλαμμαι, ἤρται ἡ βλάβη.

η'. Ὁ χεῖρω αὐτὸν ἑαυτοῦ ἄνθρωπον οὐ ποιεῖ, τοῦτο οὐδὲ τὸν βίον αὐτοῦ χεῖρω ποιεῖ, οὐδὲ βλέπτει, οὔτε ἐξωθεν, οὔτε ἐνδοθεν.

θ'. Ἠνάγκασται ἡ τοῦ συμφέροντος φύσις τοῦτο
15 ποιεῖν.

ι'. Ὅτι πᾶν τὸ συμβαῖνον δικαίως συμβαίνει· ὃ, ἐὰν ἀκριβῶς παραφυλάσσης, εὐρήσεις· οὐ λέγω μόνον κατὰ τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ ὡς ἂν ὑπὸ τίνος ἀπονέμοντος τὸ κατ' ἀξίαν. Παραφυλάσσε
20 οὖν, ὡς ἤρξω· καί, ὃ τι ἂν ποιῆς, σὺν τούτῳ ποιεῖ, σὺν τῷ ἀγαθῷ εἶναι, καθ' ὃ νενόηται ἰδίως ὁ ἀγαθός. Τοῦτο ἐπὶ πάσης ἐνεργείας σῶζε.

ια'. Μὴ τοιαῦτα ὑπολάμβανε, οἷα ὁ ὑβρίζων κρίνει, ἢ οἷα σε κρίνειν βούλεται· ἀλλ' ἴδε αὐτά, ὅποια
25 κατ' ἀλήθειαν ἐστὶ.

1 καὶ διάκρισις (αὐτὴ διάλυσις) ante εἰς ταῦτά ponendum esse coni. Gat. — 4 γενέσθαι A — 5 οὐδὲ τοῦτο A — 7 ἐκείνω A; ἐκείνον coni. Cor. — 7 τεθνήξεσθαι A — 12 χεῖρω οὐ ποιεῖ A; D sic contrahit sententiam: ἄνθρωπον οὐ ποιεῖ οὐδὲ βλέπτει οὔτε ἐξωθεν οὔτε ἐνδ. — 14 Sch. sectiones 8 et 9 coniungere vult — ταῦτα ποιεῖν A — 18 ὅτι del. Mor.; ἐτι coni. Reisk. — 21 σὺν τὸ P, τῷ A — 24 ὅποιαν A

ιβ'. *Δύο ταύτας έτοιμότητας έχειν άει δει· τήν μέν, πρὸς τὸ πρᾶξι μόνον, ὅπερ ἂν ὁ τῆς βασιλικῆς καὶ νομοθετικῆς λόγος ὑποβάλλη, ἐπ' ὠφελείᾳ ἀνθρώπων· τήν δέ, πρὸς τὸ μεταθέσθαι, ἐὰν ἄρα τις παρῆ διορθῶν καὶ μετᾶγων ἀπὸ τινος οἰήσεως. Τὴν 5* μέντοι μεταγωγὴν ἄει ἀπὸ τινος πιθανότητος, ὡς δικαίου, ἢ κοινωφελοῦς, γίνεσθαι, καὶ τὰ παραπλήσια τοιαῦτα μόνον εἶναι δεῖ, οὐχ ὅτι ἡδύ, ἢ ἐνδοξον ἐφάνη.

ιγ'. *Λόγον ἔχεις; — Ἔχω. — Τί οὖν οὐ χρᾶ; 10* τούτου γὰρ τὸ ἑαυτοῦ ποιῶντος, τί ἄλλο θέλεις;

ιδ'. *Ἐνυπέστης, ὡς μέρος. Ἐναφανισθήσῃ τῷ γεννήσαντι· μᾶλλον δὲ ἀναληφθήσῃ εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν σπερματικὸν κατὰ μεταβολήν.*

ιε'. *Πολλὰ λιβανωτοῦ βωλάρια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ 15* βωμοῦ· τὸ μὲν προκατέπεσεν, τὸ δὲ ὕστερον· διαφέρει δ' οὐδέν.

ις'. *Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν θεὸς αὐτοῖς δόξεις, οἷς νῦν θηρίον καὶ πύθηκος, ἐὰν ἀνακάμψῃς ἐπὶ τὰ δόγματα, καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ λόγου. 20*

ιζ'. *Μὴ ὡς μύρια μέλλων ἔτη ζῆν. Τὸ χρεῖον ἐπήρηται· ἕως ζῆς, ἕως ἔξεστιν, ἀγαθὸς γενοῦ·*

ιη'. *Ὅσῃν εὐσχολίαν κερδαίνει ὁ μὴ βλέπων, τί ὁ πλησίον εἶπεν ἢ ἐπραξεν ἢ διενοήθη· ἀλλὰ μόνον τί αὐτὸς ποιεῖ, ἵνα αὐτὸ τοῦτο δίκαιον ἦ καὶ ὀσιον, 25*

1 ἔχει A — 6 δεῖ pro ἄει conii. Reisk. — 7 παραπαίονα A; παραπήγματα conii. Sch.; an παραπαίοντα s. παραφέροντα? — ὡς δίκαιον καὶ κοινωφελὲς καὶ τὰ παραπλήσια τοιαῦτα, γίνεσθαι δεῖ conii. Mor. — 11 τοῦτο A — 12 ἀνυπέστης et ἀναφανισθήσῃ A — 15 pro βωλάρια restituere videtur χονδρία Nauck. — 19 ἀποκάμψῃς Gat. — 21 τὸ χρέος A — 22 γένου v., γενοῦ A — 23 ἀσχολίαν v.; εὐσχολίαν conii. Gat., ἀχολίαν conii. Sch. I.

ἢ κατὰ τὸν ἀγαθὸν* μὴ μέλαν ἦθος περιβλέπεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γραμμῆς τρέχειν ὀρθόν, μὴ διεβόμμενον.

ιδ'. Ὁ περὶ τὴν ὑστεροφημίαν ἐπτοημένος οὐ
5 φαντάζεται, ὅτι ἕκαστος τῶν μεμνημένων αὐτοῦ τάχιστα καὶ αὐτὸς ἀποθάνεται· εἶτα πάλιν [καὶ αὐτὸς] ὁ ἐκείνους διαδεξάμενος, μέχρι καὶ πᾶσα ἡ μνήμη ἀποσβῆθι διὰ ἐπτοημένων καὶ σβεννυμένων προοιούσα. Ἐπόθου δ', ὅτι καὶ ἀθάνατοι μὲν οἱ μεμνησόμενοι,
10 ἀθάνατος δ' ἡ μνήμη· τί οὖν τοῦτο πρὸς σέ; καὶ οὐ λέγω, ὅτι οὐδὲν πρὸς τὸν τεθνηκότα· ἀλλὰ πρὸς τὸν ζῶντα τί ὁ ἐπαινος; πλὴν ἄρα δι' οἰκονομίαν τινά· πάρες γὰρ νῦν ἀκαίρως τὴν φυσικὴν δόσιν· ἄλλου τινὸς ἐχόμενον λόγου λοιπόν.

15 κ'. Πᾶν τὸ καλὸν ὀπωσοῦν καλὸν ἐξ ἑαυτοῦ καλὸν ἐστὶ, καὶ ἐφ' ἑαυτὸ καταλήγει, οὐκ ἔχον μέρος ἑαυτοῦ τὸν ἐπαινουν. Οὕτε γοῦν χεῖρον, ἢ κρεῖττον γίνεται τὸ ἐπαινούμενον. Τοῦτό φημι καὶ ἐπὶ τῶν κοινότερον καλῶν λεγομένων· οἷον ἐπὶ τῶν ὑλικῶν, καὶ ἐπὶ
20 τῶν τεχνικῶν κατασκευασμάτων· τό γε δὴ ὄντως καλὸν τινὸς χρεῖαν ἔχει; οὐ μᾶλλον, ἢ νόμος, οὐ μᾶλ-

1 ἢ κατὰ τὸν ἀγαθόν, μὴ διεβόμμενος A omissis ceteris — κατὰ τὸν ἀγαθὸν con. Xyl.; δεῖ γὰρ τὸν ἀγαθὸν con. Mor.; μὴ ἄλλων (pro μὴ μέλαν) ego conieci l. l. p. 176. — 2 διεβόμμενον C — 6 καὶ αὐτὸς deest in AD; αὐτὸς delendum put. Nauck. — 8 μεμνημένων con. Nauck. pro ἐπτοημένων; cf. 7, 3 — 10 οὐδὲν λέγω ὅτι πρὸς τὸν τεθν. v.; οὐ λέγω ὅτι οὐδὲν AD — 14 ἐχομένην AD — πάρες οὖν (?) νῦν ἀκαίρως τὴν φυσικὴν δόσιν ἄλλου τινὸς ἐχομένην con. Sch. I; παρῆς vel παρῆς con. Gat.; ἔχομαι Reisk. — 16 ἐφ' ἑαυτῶ v., ἐφ' ἑαυτοῦ A — 17 οὕτω γοῦν D — οὕτε κρεῖττον con. Nauck. — 19 καλὸν λεγομένων A — 20 τὸ δὲ δὴ v., τό γε δὴ AD — 21 τίνος D; οὐ τίνος vel τίνος con. Gat., ἐπαινουν τινὸς con. Sch. I

λον, ἢ ἀλήθεια, οὐ μᾶλλον, ἢ εὐνοια, ἢ αἰδώς. Τί τούτων διὰ τὸ ἐπαινεῖσθαι καλόν ἐστιν, ἢ φερόμενον φθίρεται; σμαράγδιον γὰρ ἑαυτοῦ χεῖρον γίνεται, ἐὰν μὴ ἐπαινῆται; τί δὲ χρυσός, ἐλέφας, πορφύρα, μαχαίριον, ἀνθύλλιον, δενδρῦφιον; 5

κα'. Εἰ διαμένουσιν αἱ ψυχαί, πῶς αὐτὰς ἐξ αἰδίου χωρεῖ ὁ ἀήρ; — Πῶς δὲ ἡ γῆ χωρεῖ τὰ τῶν ἐκ τοσούτου αἰῶνος θαπτομένων σώματα; ὥσπερ γὰρ ἐνθάδε ἡ τούτων <μετὰ> ποσὴν τινα ἐπιδιαμονὴν μεταβολὴ καὶ διάλυσις χώραν ἄλλοις νεκροῖς ποιεῖ οὕτως αἱ 10 εἰς τὸν ἀέρα μεθιστάμεναι ψυχαί, ἐπὶ ποσὸν συμμεῖνασαι, μεταβάλλουσι καὶ χέονται καὶ ἐξάπτονται, εἰς τὸν τῶν ὕλων σπερματικὸν λόγον ἀναλαμβάνόμεναι, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον χώραν ταῖς προσσυνοικιζομέναις παρέχουσι. Τοῦτο δ' ἂν τις ἀποκρίναιτο ἐφ' 15 ὑποθέσει τοῦ τὰς ψυχὰς διαμένειν. Χρῆ δὲ μὴ μόνον ἐνθυμείσθαι τὸ πλῆθος τῶν θαπτομένων οὕτως σώματων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἐκάστης ἡμέρας ἐσθιομένων ζώων ὑφ' ἡμῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ζώων. Ὅσος γὰρ ἀριθμὸς καταναλίσκεται, καὶ οὕτωςί πως θάπτεται, 20 ἐν τοῖς τῶν τρεφομένων σώμασι; καὶ ὅμως δέχεται ἡ χώρα αὐτὰ διὰ τὰς ἐξαιματώσεις, διὰ τὰς εἰς τὸ ἀερώδες ἢ πυρῶδες ἀλλοιώσεις.

4 πορφύρα μαχαίριον P, πορφύρα λόρα μαχαίριον ADC — 5 pro μαχαίριον rectius videtur μάγμαρον cf. 9, 36 — 8 θάπτομενα Gat. — 9 πρὸς ἦντινα v.; μετὰ ποσὴν τινα conl. Cas. — 11 μεθισταμέναι A; μεθεσταμέναι conl. Menag. — 14 πρὸς ταῖς συνοικιζομέναις AD, προσνοικιζομέναις P, προσσυνοικιζομέναις conl. Gat. — 15 τοῦτο δ' ἂν τις — διαμένειν scholiastae attribuit Nauck. — 18 ἀλλὰ καὶ τῶν D — 22 αὕτη PAD, αὐτὰ conl. Gat. — καὶ τὰς (pro διὰ τὰς εἰς. κτέ.) conl. Cor.; an διὰ — ἀλλοιώσεις glossema est?

Τίς ἐπὶ τούτου ἡ ἱστορία τῆς ἀληθείας; διαίρεσις εἰς τὸ ὑλικὸν καὶ εἰς τὸ αἰτιώδες.

κβ'. Μὴ ἀπορρέμβεσθαι· ἀλλ' ἐπὶ πάσης ὁρμῆς τὸ δίκαιον ἀποδιδόναι, καὶ ἐπὶ πάσης φαντασίας σώ-
5 ζειν τὸ καταληπτικόν.

κγ'. Πᾶν μοι συναρμόζει, ὃ σοὶ εὐάρμοστόν ἐστιν, ὦ κόσμῃ. Οὐδέν μοι πρόωρον οὐδὲ ὕψιμον τὸ σοὶ εὐκαιρον. Πᾶν μοι καρπός, ὃ φέρουσιν αἱ σαὶ ὥραι, ὦ φύσις· ἐκ σοῦ πάντα, ἐν σοὶ πάντα, εἰς σὲ πάντα.

10 Ἐκεῖνος μὲν φησὶ· Πόλι φίλη Κέκροπος· σὺ δὲ οὐκ ἐρεῖς· Ὁ πόλι φίλη Διός;

κδ'. Ὀλίγα προῆσσε, φησὶν, εἰ μέλλεις εὐθυμήσειν· μήποτε ἄμεινον τὰναγκαῖα πράσσειν, καὶ ὄσα ὁ τοῦ φύσει πολιτικοῦ ζῆφου λόγος αἰρεῖ, καὶ ὡς
15 αἰρεῖ; Τοῦτο γὰρ οὐ μόνον τὴν ἀπὸ τοῦ καλῶς πράσσειν εὐθυμίαν φέρει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ὀλίγα πράσσειν. Τὰ πλεῖστα γάρ, ὧν λέγομεν καὶ πράσσομεν, οὐκ ἀναγκαῖα ὄντα, ἐάν τις περιέλη, εὐσυχλωτέρος καὶ ἀταρακτότερος ἔσται. Ὅθεν δεῖ καὶ παρ'
20 ἑκάστα ἐαυτὸν ὑπομιμνήσκειν; μὴ τι τοῦτο οὐ τῶν ἀναγκαίων; Δεῖ δὲ μὴ μόνον πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας περιαιρεῖν, ἀλλὰ καὶ φαντασίας· οὕτως γὰρ οὐδὲ πράξεις παρέλκουσαι ἐπακολουθήσουσι.

κε'. Πείρασον, πῶς σοὶ χωρεῖ καὶ ὁ τοῦ ἀγαθοῦ

3 ἐπὶ — καὶ des. in A — 5 τὸν καταληπτικόν A — 6 ὃ σοὶ εὐκ. conl. Sch. II — 10 πολλοὶ φίλοι bis A — Wil. ὃ πόλι φίλη Κέκρ. secundum Ar. — 12 πρὶν σε A — 13 μήποτε ἄμεινον τὰναγκαῖα PA, μηδὲν ἄμεινον τοῦ ἀναγκαῖα conl. Xyl., μήποτε ἄμεινον τὸ τάν. conl. Cor. — 15 μόνην A — 16 εὐθυμίαν — πράσσειν des. in A — 19 ἀταρακτότερος A — ὅθεν δὴ A — 20 τῶν οὐκ ἀναγκαίων conl. Mor. — 21 δεῖ δὲ οὐ A — 23 ἐνακολουθήσουσι A

ἀνθρώπου βίος, τοῦ ἀρεσκομένου μὲν τοῖς ἐκ τῶν ὄλων ἀπονεμομένοις, ἀρκομένου δὲ τῇ ἰδίᾳ πράξει δικαία καὶ διαθέσει εὐμενεῖ.

κβ'. Ἐώρακας ἐκεῖνα; ἴδε καὶ ταῦτα. Σεαντὸν μὴ τάρασσε· ἄπλωσον σεαντόν. Ἀμαρτάνει τις; ἑαυτῷ 5
ἀμαρτάνει. Συμβέβηκέ σοί τι; καλῶς· ἐκ τῶν ὄλων ἀπ' ἀρχῆς σοι συγκαθείμαρτο, καὶ συνεκλώθητο πᾶν τὸ συμβαῖνον. Τὸ δ' ὄλον, βραχὺς ὁ βίος· κερδατέον τὸ παρὸν σὺν εὐλογιστίᾳ καὶ δίκῃ. Νῆφε ἀνεμένος. 10

κγ'. Ἦτοι κόσμος διατεταγμένος, ἢ κνκεῶν, συμπεφορημένος μὲν, ἀλλὰ κόσμος. Ἦ ἐν σοὶ μὲν τις κόσμος ὑφίστασθαι δύναται; ἐν δὲ τῷ παντὶ ἀκοσμία; καὶ ταῦτα οὕτως πάντων διακεκριμένων καὶ διακεχυμένων καὶ συμπαθῶν. 15

κδ'. Μέλαν ἦθος, θῆλυ ἦθος, περισκελὲς ἦθος, θηριῶδες, παιδαριῶδες, βοσκηματῶδες, βλακικόν, κίβδηλον, βωμολόχον, καπηλικόν, τυραννικόν.

κεδ'. Εἰ ξένος κόσμον ὁ μὴ γνωρίζων τὰ ἐν αὐτῷ 20
ᾄοντα, οὐχ ἤττον ξένος καὶ ὁ μὴ γνωρίζων τὰ γινόμενα. Φυγάς, ὁ φεύγων τὸν πολιτικὸν λόγον· τυφλός, ὁ καταμύων τῷ νοερῷ ὄμματι· πτωχός, ὁ ἐνδεὴς ἐτέρου, καὶ μὴ πάντα ἔχων παρ' ἑαυτοῦ τὰ εἰς τὸν βίον χρήσιμα. Ἀπόστημα κόσμου, ὁ ἀφιστάμενος καὶ χω-

5 τέρας σε Α — 6 συμβέβηκέ σοί τι καλῶς v., καλῶς coni. Upton. ad. Arr. Diss. I, 12, 15; συμβέβηκέ σοί τι; καλῶς coni. Cas. — 7 ἀπ' ἀρχῆς ὡ συγκαθήμαρτον Α — 8 κερδατες Α — 9 ἀνεμέρως Α, ἀνεμένως coni. Sch. — 11 συμπεφορημένος coni. Sch — 12 ἀλλὰ κόσμῳ coni. Reisk.; Rend. locum sic constituit: ἢ κνκεῶν συμπεφορημένος. ἀλλὰ μὴν κόσμος κτέ. — 17 βοσκηματῶδες παιδαριῶδες Α — 19 τὰ ἑαυτῷ ᾄοντα Α — 21 σφαγὰς ὁ φεύγων Α — 22 ὁ ἐνδεὴς ὁ ἐτέρου Α — 23 τὰ ante εἰς om. Α.

ρίζων ἑαυτὸν τοῦ τῆς κοινῆς φύσεως λόγου, διὰ τοῦ
 δυσαρεστεῖν τοῖς συμβαίνουσιν· ἐκείνη γὰρ φέρει τοῦτο,
 ἢ καὶ σὲ ἠμεγκεν· ἀπόσχιμα πόλεως, ὃ τὴν ἰδίαν
 ψυχὴν τῆς τῶν λογικῶν ἀποσχίζων, μιᾶς οὐσσης.

5 λ'. Ὁ μὲν χωρὶς χιτῶνος φιλοσοφεῖ, ὃ δὲ χωρὶς
 βιβλίου· ἄλλος οὕτως ἡμίγυμνος. Ἄρτους οὐκ ἔχω,
 φησί, καὶ ἐμμένω τῷ λόγῳ. — Ἐγὼ δὲ τροφὰς
 τὰς ἐκ τῶν μαθημάτων οὐκ ἔχω, καὶ ἐμμένω.

λα'. Τὸ τεχνίον, ὃ ἔμαθες, φίλει, τούτῳ προσ-
 10 αναπαύου· τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ βίου διεξέλθε, ὡς
 θεοὶς μὲν ἐπιτετροφῶς τὰ σεαυτοῦ πάντα ἐξ ὄλης τῆς
 ψυχῆς, ἀνθρώπων δὲ μηδενὸς μήτε τύραννον μήτε
 δοῦλον σεαυτὸν καθιστάς.

λβ'. Ἐπινόησον, λόγου χάριν, τοὺς ἐπὶ Οὐσπεα-
 15 σιανοῦ καιροῦς, ὅψει τὰντα πάντα· γαμοῦντας, παιδο-
 τροφοῦντας, νοσοῦντας, ἀποθνήσκοντας, πολεμοῦντας,
 ἐορτάζοντας, ἐμπορευομένους, γεωργοῦντας, κολακεύ-
 οντας, ἀνθαδιζομένους, ὑποπτεύοντας, ἐπιβουλεύοντας,
 ἀποθανεῖν τινας εὐχομένους, γογγύζοντας ἐπὶ τοῖς
 20 παροῦσιν, ἐρώωντας, θησαυρίζοντας, ὑπατείας, βασιλείας
 ἐπιθυμοῦντας. οὐκοῦν ἐκεῖνος μὲν ὃ τούτων βίος οὐκ
 ἔτι οὐδαμοῦ. Πάλιν ἐπὶ τοὺς καιροῦς τοὺς Τραϊανοῦ
 μετάβηθι· πάλιν τὰ αὐτὰ πάντα. τέθνηκε κάκεινος ὃ

6 οὕτως PA, οὕτως conl. Menag. — ἡμίγυμνος A — 7 ἐγὼ
 δὲ τροφὰς — ἐμμένω scholiastae attribuit Nauck. — 8 ἐκ
 μαθημάτων v., ἐκ τῶν μαθ. A — 9 ὃν ἔμαθες φ. τοῦτο A —
 12 ἀνθρώπων δὲ μηδὲν μηδενὸς A — 13 ἑαυτὸν v., σεαυτὸν
 A — 14 σοῦ (vel τοῦ) λόγου χάριν A — Οὐσπεσιανοῦ A —
 15 τὰντα s. τὰ αὐτὰ Gat. — παιδιοτροφοῦντας Gat. — 21
 ἐκεῖνος μὲν ὃ τούτου βίος A — 22 τοὺς Τραϊανοῦ P, τοῦ Τρ.
 A; idem Gat. — 23 πάλιν τὰ ἑαυτοῦ πάθη A; an τὰ αὐτὰ
 πάθη?

βίος. Ὅμοίως καὶ τὰς ἄλλας ἐπιγραφὰς χρόνων καὶ ὄλων ἔθνων ἐπιθεώρει, καὶ βλέπε, πόσοι κατενταθέντες μετὰ μικρὸν ἔπεσον, καὶ ἀνελεύθησαν εἰς τὰ στοιχεῖα. Μάλιστα δὲ ἀναπολητέον ἐκείνους, οὓς αὐτὸς ἔγνωσ κενὰ σπαμένους, ἀφέντας ποιεῖν τὸ κατὰ τὴν 5 ἰδίαν κατασκευὴν, καὶ τούτου ἀπρίξ ἔχεσθαι, καὶ τούτω ἀρκεῖσθαι. Ἀναγκαῖον δὲ ὧδε τὸ μεμνησθαι, ὅτι καὶ ἡ ἐπιστροφή καθ' ἑκάστην πράξιν ἰδίαν ἀξίαν ἔχει καὶ συμμετρῖαν. Οὕτως γὰρ οὐκ ἀποδυσπετήσεις, ἐὰν μὴ ἐπὶ πλεόν, ἢ προσῆκε, περὶ τὰ ἐλάσσω καταγίνῃ. 10

λγ'. Αἱ πάσαι συνήθεις λέξεις γλωσσήματα νῦν οὕτως οὖν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πάσαι πολυμνητῶν νῦν τρόπον τινὰ γλωσσήματά ἐστι, Κάμιλλος, Καίσιων, Οὐόλεσος, Λεοννάτος, κατ' ὀλίγον δὲ καὶ Σκιπίων, καὶ Κάτων, εἶτα καὶ Ἀύγουστος, εἶτα καὶ Ἀδριανός, 15 καὶ Ἀντωνῖνος. Ἐξίτηλα γὰρ πάντα καὶ μυθώδη ταχὺ γίνεται· ταχὺ δὲ καὶ παντελῆς λήθη κατέχασεν. Καὶ ταῦτα λέγω ἐπὶ τῶν θαυμαστῶς πως λαμπάντων. Οἱ γὰρ λοιποὶ ἅμα τῷ ἐκπνεῦσαι ἄριστοι, ἄπυστοι. Τί δὲ καὶ ἔστιν ὄλων τὸ ἀείμνηστον; ὄλον κενόν. Τί 20 οὖν ἐστι, περὶ ὃ δεῖ σπουδῆν εἰσφέρεισθαι; ἐν τούτῳ, διάνοια δικαία, καὶ πράξεις κοινωνικαί, καὶ λόγος, οἶος μήποτε διαψεύσασθαι, καὶ διάθεσις ἀσπαζομένη πᾶν τὸ συμβαῖνον, ὡς ἀναγκαῖον, ὡς γνώριμον, ὡς ἀπ' ἀρχῆς τοιαύτης καὶ πηγῆς ῥέον. 25

4 καὶ μάλιστα δὲ Gat. — 6 τούτω ἀρκεῖσθαι A — 11 νῦν γλωσσήματα A — 14 μετ' ὀλίγον coni. Sch. — καὶ ante Σκιπίων om. Gat. — 19 ἀρίστοι ἄριστοι A — 20 τὸ ante ἀείμνηστον om. Gat. — 21 περὶ ὃ δὴ A — 23 μήτε A — 25 ἀπ' ἀρχῆς τῆς αὐτῆς coni. Menag., καὶ τῆς γῆς A

λδ'. Ἐκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδου, παρέχων συννήσαι, οἷστισί ποτε πράγμασι βούλεται.

λε'. Πᾶν ἐφήμερον, καὶ τὸ μνημονεύουον, καὶ τὸ μνημονευόμενον.

5 λς'. Θεῶρει διηνεκῶς πάντα κατὰ μεταβολὴν γινόμενα καὶ ἐθίζου ἐννοεῖν, ὅτι οὐδὲν οὕτως φιλεῖ ἡ τῶν ὄλων φύσις, ὡς τὸ τὰ ὄντα μεταβάλλειν, καὶ ποιεῖν νέα ὁμοία. Σπέρμα γὰρ τρόπον τινὰ πᾶν τὸ ὄν τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐσομένου. Σὺ δὲ μόνον σπέρματα
10 φαντάξῃ τὰ εἰς γῆν ἢ μήτραν καταβαλλόμενα· τοῦτο δὲ λίαν ἰδιωτικόν.

λζ'. Ἦδη τεθυήξῃ, καὶ οὐπω οὔτε ἀπλοῦς, οὔτε ἀτάραχος, οὔτε ἀνύποκτος τοῦ βλαβῆναι ἂν ἐξωθεν, οὔτε ἕλεως πρὸς πάντας, οὔτε τὸ φρονεῖν ἐν μόνῳ
15 τῷ δικαιοπραγεῖν τιθέμενος.

λη'. Τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῶν διάβλεπε, καὶ τοὺς φρονίμους, οἳ μὲν φεύγουσιν, οἳ δὲ διώκουσιν.

λθ'. Ἐν ἀλλοτρίῳ ἡγεμονικῷ κακὸν σὸν οὐχ ὑφίσταται· οὐδὲ μὴν ἐν τινι τροπῇ καὶ ἑτεροιάσει τοῦ
20 περιέχοντος. Ποῦ οὖν; ὅπου τὸ περὶ κακῶν ὑπολαμβάνον σοὶ ἐστὶ. Τοῦτο οὖν μὴ ὑπολαμβάνανέτω, καὶ πάντα εὖ ἔχει. Κἂν τὸ ἐγγυτάτω αὐτοῦ, τὸ σωματίον, τέμνηται, καίηται, διαπυλίσκηται, σήπηται, ὅμως τὸ ὑπολαμβάνον περὶ τούτων μόριον ἡσυχαζέτω· τουτ-

1 Κλωθῶ Α — 5 κατὰ μεταβολὴν γινόμενα γίνεται ν., γινόμενα (omisso γίνεται) Α; ὡς πάντα κατὰ μεταβ. γινόμενα γίνεται coni. Cor. — 11 διωτικόν Α — 12 ἀπλῶς Α — 15 τὸ δικαιοπραγεῖν Α — 16 καὶ τῶν φρονίμων coni. Sch., καὶ τὰς φρονίδας coni. Gat. — 18 κακὸν τὸ ὄν Α — 19 οὐδὲ μὲν ΡΑ; οὐδὲ μὴν coni. Gat. — ἑτεροιάσει Gat. — 22 τῷ ἐγγυτάτω Α — σωματίων Ρ, σωματίον Α — 24 τοιοῦτόν ἐστὶ ΡΑ, τουτέστι coni. Gat.

ἐστι, κρινέτω, μήτε κακὸν τι εἶναι, μήτε ἀγαθὸν, ὃ ἐπίσης δύναται κακῷ ἀνδρὶ καὶ ἀγαθῷ συμβαίνειν. Ὅ γὰρ <τῷ παρὰ φύσιν> καὶ τῷ κατὰ φύσιν βιοῦντι ἐπίσης συμβαίνει, τοῦτο οὔτε κατὰ φύσιν ἐστίν, οὔτε παρὰ φύσιν.

5

μ'. Ὡς ἐν ζῶον τὸν κόσμον, μίαν οὐσίαν καὶ ψυχὴν μίαν ἐπέχον, συνεχῶς ἐπινοεῖν· καὶ πῶς εἰς αἰσθησιν μίαν τὴν τοῦτου πάντα ἀναδίδοται· καὶ πῶς ὁρμη μίᾳ πάντα πράσσει· καὶ πῶς πάντα πάντων τῶν γινομένων συναίτια· καὶ οἷα τις ἢ σύννησις καὶ συμμήρουσις.

10

μα'. Ψυχάριον εἶ, βαστάζον νεκρὸν, ὡς Ἐπίκτετος ἔλεγεν.

μβ'. Οὐδέν ἐστι κακὸν τοῖς ἐν μεταβολῇ γινομένοις· ὡς οὐδὲ ἀγαθὸν ἐκ μεταβολῆς ὑφισταμένοις.

μγ'. Ποταμὸς τις ἐκ τῶν γινομένων καὶ θεῦμα 15 βίαιον ὁ αἰὼν· ἅμα τε γὰρ ὤφθη ἕκαστον, καὶ παρενήνεκται, καὶ ἄλλο παραφέρεται, τὸ δὲ ἐνεχθήσεται.

μδ'. Πᾶν τὸ συμβαῖνον οὕτως σύνηδες καὶ γνώριμον, ὡς τὸ ῥόδον ἐν τῷ ἔαρι, καὶ ὀπώρα ἐν τῷ θέρει· τοιοῦτον γὰρ καὶ νόσος, καὶ θάνατος, καὶ βλασ- 20 φημία, καὶ ἐπιβουλή, καὶ ὅσα τοὺς μακροὺς εὐφραίνει, ἢ λυπεῖ.

με'. Τὰ ἐξῆς ἀεὶ τοῖς προηγησαμένοις οἰκείως ἐπιγίνεται· οὐ γὰρ οἷον καταρίθμησις τίς ἐστὶν ἀπηρημένως καὶ μόνον τὸ κατηναγκασμένον ἔχουσα, ἀλλὰ 25

3 (καὶ) τῷ παρὰ φύσιν inserendum put. Cas. et Gat. — 4 οὔτε τοῦτο PA, τοῦτο οὔτε conī. Cor. — 13 οἷς (pro τοῖς) ἐν μεταβολῇ γινομένοις οὐδέν ἐστιν κακὸν A — 14 ἀγαθὸν ἐκ μεταβολῆς ὑφισταμένοις PA; τοῖς ἐκ μ. ὑφ. conī. Cor. — 15 ποταμὸς τίς ἐστὶ τῶν γιν. conī. Nauck. — 19 ἀέρι A — 24 ἀπηρημένων conī. Gat.; ἀπηρημένως μόνον conī. Sch. II

συνάφεια εὐλογος· καὶ ὥσπερ συντέτακται σνηρημοσμέ-
νωσ τὰ ὄντα, οὕτωσ τὰ γινόμενα οὐ διαδοχὴν φιλήν,
ἀλλὰ θαναμαστήν τινα οἰκειότητα ἐμφαίνει.

μς'. Ἀεὶ τοῦ Ἡρακλειτείου μεμνήσθαι· ὅτι γῆσ
5 θάνατοσ, ὕδωρ γενέσθαι, καὶ ὕδατοσ θάνατοσ, ἀέρα
γενέσθαι, καὶ ἀέροσ πῦρ, καὶ ἔμπαλιν. Μεμνήσθαι
δὲ καὶ τοῦ ἐπιλανθανομένου, ἧ ἡ ὁδοσ ἄγει· καὶ ὅτι,
ῶ μάλιστα διηνεκῶσ ὀμιλοῦσι, λόγω τῶ τὰ ὄλα διοι-
κοῦντι, τοῦτω διαφέρονται· καὶ οἷσ καθ' ἡμέραν ἐγκυ-
10 ροῦσι, ταῦτα αὐτοῖσ ξένα φαίνεται. καί, ὅτι οὐ δεὶ
ὥσπερ καθεύδοντασ ποιεῖν καὶ λέγειν· καὶ γὰρ καὶ
τότε δοκοῦμεν ποιεῖν καὶ λέγειν· καὶ ὅτι οὐ δεὶ
<ὥσπερ> παιδασ τοκέων, ὧν τοῦτ' ἔστι· κατὰ ψιλόν,
καθότι παρελιήφαμεν.

15 μζ'. Ὡσπερ εἰ τίσ σοι θεῶν εἶπεν, ὅτι αὔριον τε-
θνήξῃ, ἧ πάντωσ γε εἰσ τρίτην, οὐκ ἔτ' ἂν παρὰ μέγα
ἐποιοῦ, τὸ εἰσ τρίτην μᾶλλον, ἧ αὔριον, εἰ γε μὴ ἐσχά-
τωσ ἀγεννησ εἶ· πόσον γὰρ ἔστι τὸ μεταξὺ; οὕτωσ
καὶ τὸ εἰσ πολλοστὸν ἔτοσ μᾶλλον, ἧ αὔριον, μὴδὲν
20 μέγα εἶναι νόμιζε.

μη'. Ἐννοεῖν συνεχῶσ, πόσοι μὲν ἱατροὶ ἀποτεθνή-
κασι, πολλὰκισ τὰσ ὀφροῦσ ὑπὲρ τῶν ἀφρώστων συ-
σπάσαντεσ· πόσοι δὲ μαθηματικοί, ἄλλων θανάτωσ
ὡσ τι μέγα προειπόντεσ· πόσοι δὲ φιλόσοφοι, περὶ

2 οὐ διαδοχὴν — τινα des. in A — 7 οἷ ἡ ὁδοσ ἄγει D —
9 ἀκροῦσαν A, in D hoc verb. deest — 11 καὶ γὰρ τότε v.,
καὶ γὰρ καὶ τότε AD — 12 καὶ ὅτι οὐ δεὶ παιδασ τοκέων ὧν
τοῦτ' ἔστι PAD; ὥσπερ add. Gat. (ὅτι οὐ δεὶ ὥσπερ παιδασ
τουτέσσι, κατὰ ψιλόν, καθότι (παρὰ?) τῶν τοκέων παρελιήφα-
μεν id. con.); ὧν del Menag.; παιδασ τοκέων ὡσ τοῦτ' ἔστι
coni. Rend. — 16 πάντωσ εἰσ τρίτην v. πάντωσ γε A — 19 καὶ
εἰσ τὸ πολλοστὸν D — 22 ὀφροῦσ A

θανάτου ἢ ἀθανασίας μυρία διατεινόμενοι· πόσοι δὲ ἀριστεῖς, πολλοὺς ἀποκτείναντες· πόσοι δὲ τύραννοι, ἐξουσία ψυχῶν μετὰ δεινοῦ φρονήματος ὡς ἀθάνατοι κερημένοι· πόσαι δὲ πόλεις ὄλαι, ἴν' οὕτως εἶπω, τεθνήκασιν, Ἑλλάκη καὶ Πομπήτοι καὶ Ἡρακλάνον καὶ 5 καὶ ἄλλαι ἀναρίθμητοι. Ἐπιθι δὲ καὶ ὄσους οἶδας, ἄλλον ἐπ' ἄλλω· ὁ μὲν τοῦτον κηδεύσας εἶτα ἐξετάθη, ὁ δὲ ἐκέλευον· πάντα δὲ ἐν βραχεῖ. Τὸ γὰρ ὄλον, κατιδεῖν αἰεὶ τὰ ἀνθρώπινα, ὡς ἐφήμερα καὶ εὐτελεῖ· καὶ ἐχθρὸς μὲν μυξάριον, αὔριον δὲ τάριχος ἢ τέφρα. 10 Τὸ ἀκαριαῖον οὖν τούτου τοῦ χρόνου κατὰ φύσιν διελεθεῖν, καὶ ἴλεων καταλῦσαι, ὡς ἂν εἰ ἐλαία πέπειρος γενομένη ἐπιπτεν, εὐφημοῦσα τὴν ἐνεγκοῦσαν, καὶ χάριν εἰδυῖα τῷ φύσαντι δένδρω.

μδ'. Ὅμοιον εἶναι τῇ ἄκρῃ, ἣ διηνεκῶς τὰ κύματα 15 προσρήσεται· ἣ δὲ ἔστηκε, καὶ περὶ αὐτὴν κοιμίζεται τὰ φλεγμῆναντα τοῦ ὕδατος.

Ἀτυχήs ἐγώ, ὅτι τοῦτό μοι συνέβη. — Οὐ μενοῦν· ἀλλ', Εὐτυχήs ἐγώ, ὅτι, τούτου μοι συμβεβηκότος, ἄλυπος διατελῶ, οὔτε ὑπὸ τοῦ παρόντος θραυόμενος, οὔτε τὸ ἐπίδον φοβούμενος. Συμβῆναι μὲν γὰρ τὸ τοιοῦτο παντὶ ἐδύνατο· ἄλυπος δὲ οὐ πᾶs ἐπὶ τούτῳ ἂν διετέλεσε. Διὰ τί οὖν ἐκεῖνο μᾶλλον ἀτύχημα, ἢ τοῦτο εὐτύχημα; λέγεις δὲ ὄλαs ἀτύχημα ἀνθρώπου, ὃ οὐκ ἔστιν ἀπότευγμα τῆs φύ- 25

5 Ἑλίκοι Α — Ἡράκλανον v., Ἡρακλάνον Α — 8 τὸ γὰρ ὄλα P A, ὄλον conl. Cas. — 11 τοῦτο v., τούτου Α — 12 ἂν ἢ ἐλαία Α — 13 τὴν ἐνεγκοῦσαν ὄραν conl. Nauck. — 14 δένδρω ut glossam eiecit Wil. — 18 ab Ἀτυχήs in omn. codd. novum incipit caput — 20 οὔτε ὑπὸ παρόντος P A, τοῦ παρόντος X — 21 οὔτε ἐπίδον P, οὐ τὸ ἐπίδον Α, οὔτε τὸ ἐπίδον X

σεως τοῦ ἀνθρώπου; ἀπότευγμα δὲ τῆς φύσεως τοῦ
 ἀνθρώπου εἶναι δοκεῖ σοι, ὃ μὴ παρὰ τὸ βούλημα τῆς
 φύσεως αὐτοῦ ἐστι; Τί οὖν; τὸ βούλημα μεμάθηκας·
 μή τι οὖν τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο καλύει σε δίκαιον
 5 εἶναι, μεγαλόψυχον, σώφρονα, ἔμφρονα, ἀπρόσπατον,
 ἀδιάψευστον, αἰδήμονα, ἐλεύθερον, τᾶλλα, ὧν παρόν-
 των ἢ φύσις ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἀπέχει τὰ ἴδια; Μέ-
 μνησο λοιπὸν ἐπὶ παντὸς τοῦ εἰς λύπην σε προαγομένου,
 τούτω χρῆσθαι τῷ δόγματι· οὐχ ὅτι τοῦτο ἀτύχημα,
 10 ἀλλὰ τὸ φέρειν αὐτὸ γενναίως εὐτύχημα.

ν'. Ἰδιωτικὸν μὲν, ὕμνος δὲ ἀνυστικὸν βοήθημα
 πρὸς θανάτου καταφρόνησιν, ἢ ἀναπόλησις τῶν γλι-
 σχρωσ ἐνδιατριψάντων τῷ ζῆν. Τί οὖν αὐτοῖς πλέον,
 ἢ τοῖς ἀώροις; πάντως ποῦ ποτε κείνται, Καδικιανὸς,
 15 Φάβιος, Ἰουλιανὸς, Λέπιδος, ἢ εἰ τις τοιοῦτος, οἱ πολ-
 λοὺς ἐξήνεγκαν, εἶτα ἐξηνέχθησαν· ὅλον, μικρὸν ἐστι
 τὸ διάστημα, καὶ τοῦτο δι' ὄσων, καὶ μεθ' ὧν ἐξ-
 αντλούμενον, καὶ ἐν οἷφ σωματίφ; Μὴ οὖν ὡς πρᾶγμα.
 Βλέπε γὰρ ὀπίσω τὸ ἀχανὲς τοῦ αἰῶνος, καὶ τὸ πρόσω
 20 ἄλλο ἄπειρον. Ἐν δὴ τούτω, τί διαφέρει ὁ τριήμερος
 τοῦ τριγενηίου;

να'. Ἐπὶ τὴν σύντομον αἰὲν τρέχε· σύντομος δὲ ἢ

2 εἶναι σοι δοκεῖ ν. εἶναι δοκεῖ σοι A X — 4 καλύσει σε V 3, 4, 5; καλύσειε Gat. — 5 ἀπρόσπατον A — ἔμφρονα ἀψευδῆ αἰδήμονα ἐλεύθεριον om. ceteris X — 6 τᾶλλα ἢ συμπαρόντων P A, ὧν παρόντων X, ὧν συμπαρόντων conl. Cas. — 7 ἢ αὐτὸ τοῦ ἀνθρώπου om. X — ἐπέχει A — 9 πρᾶγματι (pro δογμ.) A — ὅτι οὐχὶ τοῦτο conl. Gat. — 11 ἀνυστικὸν ν. ἀνυστικὸν A — βοήθημα. — 12 Ὅρος θανάτου A; D Ὅρος θανάτου καταφρόνησις ἢ ἀναπόλησις prioribus omissis — 14 Καικιλιανὸς conl. Gat. Καδικιανὸς Menag. — 16 μικρὸν A — 18 μὴ οὖν ὡς πρᾶγμα μακρότερον ἀποβάλλων τὸν βίον λυποῦ vel ἀνω conl. Reisk. — 22 τρέχει A

κατὰ φύσιν· ὥστε κατὰ τὸ ὑγιέστατον πᾶν λέγειν καὶ πράσσειν. Ἀπαλλάσσει γὰρ ἡ τοιαύτη πρόθεσις κόπων καὶ στρατείας, καὶ πάσης οἰκονομίας καὶ κομψείας.

BIBLION E.

Ἵσθρον, ὅταν δυσόκνωσ ἐξεγείρη, πρόχειρον ἔστω, 5
 ὅτι ἐπὶ ἀνθρώπου ἔργον ἐγείρομαι· ἔτι οὖν δυσκο-
 λαίνω, εἰ πορεύομαι ἐπὶ τὸ ποιεῖν, ὧν ἔνεκεν γέγονα, καὶ
 ὧν χάριν προῆγμαί εἰς τὸν κόσμον; ἢ ἐπὶ τοῦτο κατ-
 εσκευάσμαι, ἵνα κατακείμενος ἐν στραματίοις ἐμαυτὸν
 θάλλω; — Ἄλλὰ τοῦτο ἡδίων. — Πρὸς τὸ ἡδεσθαι 10
 οὖν γέγονας; ὅλως δὲ οὐ πρὸς ποιεῖν, ἢ πρὸς ἐνέρ-
 γειαν; οὐ βλέπεις τὰ φυτάρια, τὰ στρουθάρια, τοὺς
 μύρμηκας, τοὺς ἀράχνας, τὰς μελίσσας τὸ ἴδιον ποι-
 ούσας, τὸ καθ' αὐτὰς συγκροτούσας κόσμον; ἔπειτα
 σὺ οὐ θέλεις τὰ ἀνθρωπικὰ ποιεῖν; οὐ τρέχεις ἐπὶ τὸ 15
 κατὰ τὴν σὴν φύσιν; — Ἄλλὰ δεῖ καὶ ἀναπαύεσθαι.
 — Φημί κἀγὼ· ἔδωκε μέντοι καὶ τοῦτον μέτρα ἢ φύ-
 σις· ἔδωκε [μέντοι] καὶ τοῦ ἐσθίειν καὶ πίνειν· καὶ ὅμως
 σὺ ὑπὲρ τὰ μέτρα, ὑπὲρ τὰ ἀρκοῦντα προχωρεῖς· ἐν

2/3 κόπων στρατείας Gat.; τερατείας conii. Reisk.; στραγγείας in-
 ven. apud Stephan. — 6 τί οὖν conii. Menag. — 9 τοῖς στραματίοις
 (sine ἐν) v.; ἐν στρ. AD, etiam P hoc dedisse veri simile est ex
 versione Xyl. decumbens in lecto — 10 ἐαυτὸν θάλλω Gat. —
 11 ὡ λῶστε pro ὅλως δὲ scrib. Wil. — πρὸς ποιεῖν v. πρὸς πείσιν
 AD, πρὸς τὸ ποιεῖν conii. Cor.; πρὸς ποιήσιν scrib. Wil. — 13 τὰς
 ἀράχνας Gat. — μελίσσας τὸν καθ' αὐτὰς συγκροτούσας κόσμον
 v. τὸ ἴδιον ποιούσας τὸ καθ' αὐτὰς συγκροτούσας κόσμον AD —
 14 κόσμον; σὺ v. κόσμον; ἔπειτα σὺ AD — 16 κατὰ σὴν φύσιν
 Gat. — 17 δεῖ· ἔδωκε v.; φημί κἀγὼ. ἔδ. AD — ἔδωκε καὶ τοῦτον v.,
 ἔδωκε μέντοι καὶ τοῦτον AD, secundum μέντοι Cor. del. putat, δὲ
 conii. Sch. — 19 ὑπὲρ τὰ μέτρα del. Wil.; ὑπὲρ τὰ ἀρκοῦντα glossam
 put. Rend. — ἀρκοῦντα οὐ προχωρεῖς· οὐδὲ ἐν ταῖς πράξεσι
 οὐκ ἔτι AD (οὐ προχωρεῖς; ἐν δὲ ταῖς πράξεσιν οὐκ ἔτι Sch.)

ταῖς πράξεσι δὲ οὐκ ἔτι, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ δυνατοῦ. Οὐ γὰρ φιλεῖς σεαυτὸν· ἐπεὶ τοι καὶ τὴν φύσιν ἔν σου, καὶ τὸ βούλημα ταύτης ἐφίλεις. Ἄλλοι δὲ τὰς τέχνας ἑαυτῶν φιλοῦντες, συγκατατήκονται τοῖς κατ' αὐτὰς
 5 ἔργοις, ἄλουτοι καὶ ἄσιτοι· σὺ τὴν φύσιν τὴν σεαυτοῦ ἔλασσον τιμᾶς, ἢ ὁ τορευτῆς τὴν τορευτικὴν, ἢ ὁ ὀρχηστῆς τὴν ὀρχηστικὴν, ἢ ὁ φιλάργυρος τὸ ἀργύριον, ἢ ὁ κενόδοξος τὸ δοξάριον. Καὶ οὗτοι, ὅταν προσπαθῶσιν, οὔτε φαγεῖν, οὔτε κοιμηθῆναι θέλουσι μᾶλλον,
 10 ἢ ταῦτα συναύξειν, πρὸς ἃ διαφέρονται· σοὶ δὲ αἱ κοινωνικαὶ πράξεις εὐτελέστεραι φαίνονται καὶ ἡσσο-
 νος σπουδῆς ἄξιαι;

β'. Ὡς εὐκόλον ἀπάσασθαι καὶ ἀπαλεῖψαι πᾶσαν φαντασίαν [τὴν] ὀκληρὰν, ἢ ἀνοίκειον, καὶ εὐθὺς ἐν
 15 πάσῃ γαλήνῃ εἶναι.

γ'. Ἄξιον ἑαυτὸν κρίνε παντὸς λόγου καὶ ἔργου τοῦ κατὰ φύσιν· καὶ μὴ σε παρειπάτω ἢ ἐπακολου-
 θουσά τινων μέμψις, ἢ λόγος, ἀλλὰ, εἰ καλὸν πεπραχθαι ἢ εἰρησθαι, μὴ σεαυτὸν ἀπαξίω. Ἐκείνοι μὲν
 20 γὰρ ἴδιον ἡγεμονικὸν ἔχουσι, καὶ ἰδίᾳ ὀρμῇ χρῶνται· ἃ σὺ μὴ περιβλέπου, ἀλλ' εὐθείαν πέραινε, ἀκολουθῶν τῇ φύσει τῇ ἰδίᾳ καὶ τῇ κοινῇ· μία δὲ ἀμφοτέ-
 ρων τούτων [ἡ] ὁδός.

3 ἄλλοι τε v., ἄλλοι δὲ AD, ἀλλ' οὐ γε conī. Cor. — 5 σὺ δὲ conī. Cor. — 6 ὁ τορευτῆς τὴν τορευτικὴν v., ὁ τορευτῆς τὴν τορευτικὴν AD — 7 ὀρχηστῆς A — 10 πρὸς ἃ φέρονται v., πρὸς διαφέρονται AD; πρὸς ἃ διαφ. conī. Sch. — 11 τελέστεραι Gat. — σοὶ—φαίνονται des. in AD — 12 ἄξια D — 14 τὴν del. put. Cor. — 16 κρίναι (pro κρίναι) AD — 17 παρειπάτω conī. Cor. cf. Σκαφ. — ἢ ἐπακολουθήσει A, εἰ ἐπακολουθήσει D — 18 φύγος conī. Iun. — 23 ἡ del. put. Cor.

δ'. Πορεύομαι διὰ τῶν κατὰ φύσιν, μέχρι πεσῶν ἀναπαύσομαι, ἐναποπνεύσας μὲν τούτῳ, ἐξ οὗ καθ' ἡμέραν ἀναπνέω, πεσῶν δὲ ἐπὶ τούτῳ, ἐξ οὗ καὶ τὸ σπερμάτιον ὁ πατήρ μου συνέλεξε, καὶ τὸ αἱμάτιον ἢ μήτηρ, καὶ τὸ γαλάκτιον ἢ τροφός· ἐξ οὗ καθ' ἡμέραν 5 τοσοῦτοις ἔτεσι βόσκομαι, καὶ ἀρδεύομαι, ὃ φέρει με πατοῦντα, καὶ εἰς τοσαῦτα ἀποχρώμενον αὐτῷ.

ε'. Δριμύτητά σου οὐκ ἔχουσι θαυμάσαι. Ἔστω· ἀλλὰ ἕτερα πολλά, ἐφ' ὧν οὐκ ἔχεις εἰπεῖν· Οὐ γὰρ πέφυκα. Ἐκεῖνα οὖν παρέχου, ἅπερ ὅλα ἐστὶν ἐπὶ 10 σοί, τὸ ἀκίβδηλον, τὸ σεμνόν, τὸ φερέπονον, τὸ ἀφιλήδονον, τὸ ἀμεμψίμοιρον, τὸ ὀλιγοδεές, τὸ εὐμενές, τὸ ἐλεύθερον, τὸ ἀπέρισσον, τὸ ἀφλύαρον, τὸ μεγαλεῖον. Οὐκ αἰσθάνη, πόσα ἤδη παρέχεσθαι δυνάμενος, ἐφ' ὧν οὐδεμία ἀφυΐας καὶ ἀνεπιτηδειότητος πρό- 15 φασις, ὅμως ἔτι κάτω μένεις ἑκάν; ἢ καὶ γογγύζειν, καὶ γλισχρεύεσθαι, καὶ κολακεύειν, καὶ τὸ σωματίον κατατιτῆσθαι, καὶ ἀρεσκεύεσθαι, καὶ περπερεύεσθαι, καὶ τοσαῦτα διπτάζεσθαι τῇ ψυχῇ, διὰ τὸ ἀφυῶς κατεσκευάσθαι ἀναγκάζη; Οὐ, μὰ τοὺς θεούς! Ἀλλὰ τού- 20 των μὲν πάλαι ἀπηλλάχθαι ἐδύνασο· μόνον δέ, εἰ ἄρα, ὡς βραδύτερος, καὶ δυσπαρακολουθητότερος καταγινώσκεσθαι· καὶ τοῦτο δὲ ἀσκητέον, μὴ παρενθυμονομένη, μηδὲ ἐμφιληθοῦντι τῇ νοθείᾳ.

1 πορεύομαι διὰ τὴν Gat., διὰ τῆς conī. Cor. — 2 τοῦτο AD — 3 ἐπὶ τοῦτο D — 7 ἀποχρώμενον ἐαυτῷ v., αὐτῷ conī. Cor. — 10 ἐν σοὶ v., ἐπὶ σοὶ AD — 11 τὸ φερέπονον om. AD — 13 τὸ ἀμεγαλεῖον conī. Rend. — 14 αἰσθάνει v., αἰσθάνη AD — 15 οὐδεμιᾶς AD — 18 ἀρέσκεσθαι v., ἀρεσκεύεσθαι AD — περπερεύεσθαι A — 24 ἐμφιληθοῦντι PAD, ἐμφιληθονοῦντι v. — νοθείᾳ v., νοθείᾳ AD

- ε'. Ὁ μὲν τις ἐστίν, ὅταν τι δεξιὸν περὶ τινα
 πράξῃ, πρόχειρος καὶ λογισασθαι αὐτῷ τὴν χάριν. Ὁ
 δὲ πρὸς τοῦτο μὲν οὐ πρόχειρος, ἄλλως μέντοι παρ'
 ἑαυτῷ, ὡς περὶ χρεώστου διανοεῖται, καὶ οἶδεν, ὃ πε-
 5 ποίηκεν. Ὁ δὲ τις τρόπον τινα οὐδὲ οἶδεν, ὃ πεποίη-
 κεν· ἀλλὰ ὁμοίως ἐστὶν ἀμπέλφ βότρυν ἐνεγκούση, καὶ
 μηδὲν ἄλλο προσεπιζητούση, μετὰ τὸ ἀπαξ τὸν ἴδιον
 καρπὸν ἐνηνοχέει, ὡς ἵππος δραμάτων, κύων ἰχθυήσας,
 μέλισσα μέλι ποιήσασα. Ἄνθρωπος δ' εὖ ποιήσας,
 10 οὐκ ἐπιβοᾶται, ἀλλὰ μεταβαίνει ἐφ' ἕτερον, ὡς ἔμπε-
 λος ἐπὶ τὸ πάλιν ἐν τῇ ὥρᾳ τὸν βότρυν ἐνεγκεῖν. —
 Ἐν τοῦτοις οὖν δεῖ εἶναι, τοῖς τρόπον τινα ἀπαρα-
 κολουθήτως αὐτὸ ποιοῦσι; — Ναί. — Ἄλλ' αὐτὸ τοῦτο
 δεῖ παρακολουθεῖν· ἴδιον γὰρ (φησὶ) τοῦ κοινωνικοῦ,
 15 τὸ αἰσθάνεσθαι, ὅτι κοινωνικῶς ἐνεργεῖ, καὶ νῆ Δία,
 βούλεσθαι καὶ τὸν κοινωνὸν αἰσθέσθαι. — Ἀληθὲς
 μὲν ἐστίν, ὃ λέγεις· τὸ δὲ νῦν λεγόμενον παρεκδέχῃ·
 διὰ τοῦτο ἔση εἰς ἐκείνων, ὧν πρότερον ἐπεμνήσθη·
 καὶ γὰρ ἐκεῖνοι λογικῇ τινι πιδανότητι παράγονται.
 20 Ἐὰν δὲ θελήσης συνελθεῖν, τί ποτὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον,
 μὴ φοβοῦ, μὴ παρὰ τοῦτο παραλίπῃς τι ἔργον κοινω-
 νικόν.

ζ. Εὐχὴ Ἀθηναίων Ἔτσον, ὕσον, ὧ φίλε Ζεῦ,

1 ἐστίν del. Wil. — 3 πρὸς μὲν τοῦτο AD — ἀλλ' ὡς AD;
 ἀλλ' ὅς μέντοι v. ἀλλὰ μέντοι conl. Gat., αὐτὸς μέντοι Mor., ὁμοῦ
 μέντοι Sch. I — περὶ αὐτοῦ conl. Cor. — 8 ἐνηνοχέει. Ἴππος
 δραμάτων, κύων ἰχθυήσας, μέλισσα μέλι ποιήσασα, ἄνθρωπος δ' εὖ
 π. v.; ὡς ἵππος δρ. AD, δ' del. Sch. II, ποιήσασα οὐκ ἐπιβοᾶται·
 οὐδ' ἄνθρωπος οὖν εὖ ποιήσας ἀλλὰ, conl. Cor. — 10 ἐπιβοᾶται
 AD — 11 τὴν βότρυν v., τὸν β. AD — 13 τοῦτο παρακολουθεῖν
 AD — 14 ἴδιον γὰρ φάσει conl. Rend. — 16 τοῦ κοινωνικόν AD —
 17 παρεκδέχῃ AD — 18 διὰ τὸ οὕτω AD — 20 συνιέναι conl.
 Gat. — λεγόμενον· φοβοῦ AD — 21 τὸ ἔργον D

κατὰ τῆς ἀρούρας τῆς Ἀθηναίων καὶ τῶν πεδίων. Ἦτοι οὐ δεῖ εὐχεσθαι, ἢ οὕτως, ἀπλῶς καὶ ἐλευθέρως.

η'. Ὅποιόν τι ἐστὶ τὸ λεγόμενον, ὅτι Συνέταξεν ὁ Ἀσκληπιὸς τούτῳ Ἰππασίαν, ἢ ψυχρολουσίαν, 5 ἢ ἀνυποδησίαν· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τό, Συνέταξε τούτῳ ἢ τῶν ὄλων φύσις νόσον, ἢ πῆρωσιν, ἢ ἀποβολήν, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων. Καὶ γὰρ ἐκεῖ τὸ Συνέταξε τοιοῦτόν τι σημαίνει· ἔταξε τούτῳ τοῦτο, ὡς κατάλληλον πρὸς ὑγίειαν· καὶ ἐνταῦθα τὸ 10 συμβαίνειν ἐκάστῳ τέτακται πῶς αὐτῷ κατάλληλον πρὸς τὴν εἰμαρμένην. Οὕτως γὰρ καὶ συμβαίνειν αὐτὰ ἡμῖν λέγομεν, ὡς καὶ τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσιν, ἢ ἐν ταῖς πυραμίσι, συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζοντες ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ συνθέσει. 15 Ὅπως γὰρ ἀρμονία ἐστὶ μία. Καὶ ὡσπερ ἐκ πάντων τῶν σωμάτων ὁ κόσμος τοιοῦτον σῶμα συμπληροῦται, οὕτως ἐκ πάντων τῶν αἰτίων ἡ εἰμαρμένη τοιαύτη αἰτία συμπληροῦται. Νοοῦσι δέ, ὃ λέγω, καὶ οἱ τέλεον ἰδιῶται· φασὶ γάρ, Τοῦτο ἔφερεν αὐτῷ. Οὐκ οὖν τοῦτο τούτῳ ἐφέρετο, καὶ τοῦτο τούτῳ συνετά-

1 τοῦ πεδίου scrib. Wil. — 4 ὁποιόν ἐστὶ P X, ὁποιόν τι ἐστὶ A — 5 ψυχρολουσίαν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων L 2, 3 Pag. — 6 καὶ τὸ om. V 2 M 1 — 7 τούτων A — 9 ἔταξε τοῦτο πρὸς τοῦτο P, ἔταξε τούτῳ τοῦτο X, ἔταξε τοῦτο (om. τούτῳ) A — 10 εἰς ὑγίειαν P A, πρὸς ὑγίειαν X — 11 πῶς πρὸς αὐτὸ κατάλληλον εἰς τὴν εἰμ. P A, πῶς αὐτῷ κατάλληλον πρὸς τὴν εἰμ. X — 12 οὕτω γὰρ καὶ συμβαίνειν αὐτὰ λέγομεν ὡς καὶ τοὺς τετραγώνους λίθους τοῖς τείχεσιν οἱ τεχνῖται συμβαίνειν λέγουσι (om. ceteris) X — 14 ἢ ταῖς πυραμίσι v., ἢ ἐν ταῖς π. A — 15 συναρμόζοντας P A, συναρμόζοντες X — 19 νοοῦσι — συνετάττετο des. in X — 20 φασὶ γοῦν A — 21 καὶ τούτῳ συνετάττετο A

τετο. Δεχόμεθα οὖν αὐτά, ὡς ἐκεῖνα, ἀ Ὀ' Ἀσκληπιὸς
 συντάττει. Πολλὰ γοῦν καὶ ἐν ἐκείνοις ἐστὶ τραχέα·
 ἀλλὰ ἀσπαζόμεθα τῇ ἐλπίδι τῆς ὑγείας. Τοιοῦτόν τι
 σοι δοκεῖται, ἄνυσις καὶ συντέλεια τῶν τῇ κοινῇ φύσει
 5 δοκούντων, οἶον ἢ σὴ ὑγεία. Καὶ οὕτως ἀσπάζου
 πᾶν τὸ γινόμενον, κἂν ἀπηνέστερον δοκῆ, διὰ τὸ ἐκεῖσε
 ἄγειν, ἐπὶ τὴν τοῦ κόσμου ὑγείαν, καὶ τὴν τοῦ Διὸς
 εὐοδίαν καὶ εὐπραγίαν. Οὐ γὰρ ἂν τοῦτο τιμι ἔφερον,
 εἰ μὴ τῷ ὅλῳ συνέφερον. Οὐδὲ γὰρ ἢ τυχοῦσα φύσις
 10 φέρει τι, ἀ μὴ τῷ διοικουμένῳ ὑπ' αὐτῆς κατάλληλόν
 ἐστι. Οὐκοῦν κατὰ δύο λόγους στέργειν χρὴ τὸ συμ-
 βαῖνόν σοι· καθ' ἓνα μὲν, ὅτι σοι ἐγίνετο, καὶ σοι
 συνετάττετο, καὶ πρὸς σέ πως εἶχεν, ἄνωθεν ἐκ τῶν
 πρεσβυτάτων αἰτίων συγκλωθόμενον· καθ' ἕτερον δέ,
 15 ὅτι τῷ τὸ ὅλον διοικοῦντι τῆς εὐοδίας, καὶ τῆς συν-
 τελείας, καὶ νῆ Δία, τῆς συμμονῆς αὐτῆς καὶ τὸ ἰδίᾳ
 εἰς ἕκαστον ἦκον αἰτιὸν ἐστι. Πηροῦται γὰρ τὸ ὁλό-
 κληρον, ἔαν καὶ ὀτιοῦν διακόψῃς τῆς συναφείας καὶ
 συνεχείας, ὡσπερ τῶν μορίων, οὕτω δὴ καὶ τῶν αἰ-
 20 τίων. Διακόπτεις δέ, ὅσον ἐπὶ σοί, ὅταν δυσαρεστῆς,
 καὶ τρόπον τινὰ ἀναιρεῖς.

θ'. Μὴ σικχαίνειν, μηδὲ ἀπαυδᾶν, μηδὲ ἀποδυσπε-

1 δεχόμεθα A — ἐκεῖνα ὁ Ἀσκλ. PAX, ἐκεῖνα ἀ Ὀ' Ἀσκλ.
 conl. Gat. — 2 ἐκείνοις τραχέα X — 3 τοιοῦτον οὖν τι σοι
 δοκεῖται X — 6 τὸ ἀπηνέστατον X — ἐκεῖ ν., ἐκεῖσε (vel ἐκεῖ
 σε) AX — 8 τοῦτό τι PA, τοῦτό τιμι X (τοιοῦτό τιμι V2) —
 9 ἢ φύσις (om. τυχοῦσα) AX — 15 ὅτι τὸ ὅλον X, τῆς ante
 εὐοδίας deest in A, εὐοδίας τε καὶ συντελείας καὶ τῆς συμμο-
 νῆς X — 16 συμμονῆς αὐτοῦ conl. Reisk. — καὶ τὸ ἰδίᾳ εἰς
 ἕκαστον ἦκον om. PA — 19 οὕτω δέ καὶ ν. οὕτω δὴ καὶ L2, 3
 — αἰτίων A — 20 ὅσον τὸ ἐπὶ σοί X — 21 ἀναιρεῖς ν., ἀναι-
 ρεῖς V1—4 L1 (2?) M1 G

τεῖν, εἰ μὴ καταπυκνοῦται σοι τὸ ἀπὸ δογμάτων ὀρθῶν ἕκαστα πράσσειν· ἀλλὰ ἐκκρουσθέντα, πάλιν ἐπανιέναι, καὶ ἀσμενίζειν, εἰ τὰ πλεῖα ἀνθρωπικώτερα, καὶ φιλεῖν τοῦτο, ἐφ' ὃ ἐπανερχῆ· καὶ μὴ ὡς πρὸς παιδαγωγὸν τὴν φιλοσοφίαν ἐπανιέναι· ἀλλ' ὡς οἱ ὀφθ- 5
 αλμιῶντες πρὸς τὸ σπογγάριον καὶ τὸ ὄν, ὡς ἄλλος πρὸς κατάπλασμα, ὡς πρὸς καταιόνησιν. Οὕτως γὰρ οὐδὲν ἐπιδείξῃ τὸ πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ, ἀλλὰ προσαναπαύσῃ αὐτῷ. Μέμνησο δέ, ὅτι φιλοσοφία μόνα θέλει, ἃ ἡ φύσις σου θέλει· σὺ δὲ ἄλλο ἤθελες οὐ κατὰ φύ- 10
 σιν. — Τί γὰρ τούτων προσηνέστερον; — Ἡ γὰρ ἡδονὴ οὐχὶ διὰ τοῦτο σφάλλει; ἀλλὰ θέασαι, εἰ προσηνέστερον μεγαλοψυχία, ἐλευθερία, ἀπλότης, εὐγνωμοσύνη, ὀσιότης. Αὐτῆς γὰρ φρονήσεως τί προσηνέστερον; ὅταν τὸ ἄπταιστον, καὶ εὖρον ἐν πᾶσι τῆς 15
 παρακολουθητικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς δυνάμεως ἐνδυμηθῆς.

ι'. Τὰ μὲν πράγματα ἐν τοιαύτῃ τρόπον τινα ἐγκαλύψει ἐστίν, ὥστε φιλοσόφοις οὐκ ὀλίγοις, οὐδὲ τοῖς τυχοῦσιν, ἔδοξε παντάπασιν ἀκατάληπτα εἶναι. Πλὴν 20
 αὐτοῖς γε τοῖς Στωϊκοῖς δυσκατάληπτα δοκεῖ· καὶ πᾶσα ἡ ἡμετέρα συγκατάθεσις μεταπτωτή· ποῦ γὰρ ὁ ἀμετάπτωτος; Μέτιθι τοίνυν ἐπ' αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα· ὡς ὀλιγόχρονα, καὶ εὐτελεῆ, καὶ δυνάμενα ἐν κτήσει κιναιδου, ἢ πόρνης, ἢ ληστοῦ εἶναι. Μετὰ τοῦτο ἐπιθι ἐπι 25
 τὰ τῶν συμβιούντων ἦθη, ὧν μόλις ἐστὶ καὶ τοῦ χα-

1 εἰ deest in D — 3 εἰς τὰ πλεῖα v., εἰ conī. Menag. — 6 ὡς ἄλλος — καταιόνησιν glossam put. Rend. — 8 ἐπιδείξει v., ἐπιδείξῃ AD, ἐπι δῆξει conī. Cor. — 9 μόνον. ἃ θέλει γὰρ ἡ φύσις AD — 10 οὐ δὲ ἄλλο D — 12 διὰ τοὺς v., διὰ τοῦτο AD — 18 ἐγκαταλήψει D — 20 ἢ πάνταπασιν P — 21 αὐτοῖς τοῖς (om. γε) AD

ριεστάτου ἀνασχέσθαι, ἵνα μὴ λέγω, ὅτι καὶ ἑαυτὸν
 τις μόγις ὑπομένει. Ἐν τοιοῦτῳ οὖν ζῳῳ καὶ εὐπῳ
 καὶ τοσαύτῃ εὐσει τῆς τε οὐσίας καὶ τοῦ χρόνου, καὶ
 τῆς κινήσεως, καὶ τῶν κινουμένων, τί ποτ' ἐστὶ τὸ
 5 ἐπιμηθῆναι, ἢ τὸ ὅλως σπουδασθῆναι δυνάμενον,
 οὐδ' ἐπινοῶ. Τούναντίον γὰρ δεῖ παραμυθούμενον
 ἑαυτὸν περιμένειν τὴν φυσικὴν λύσιν, καὶ μὴ ἀσχάλλ-
 λειν τῇ διατριβῇ, ἀλλὰ τούτοις μόνοις προσαναπαύεσθαι·
 ἐνὶ μὲν τῷ, ὅτι οὐδὲν συμβήσεται μοι, ὃ οὐχὶ κατὰ
 10 τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἐστίν· ἑτέρῳ δέ, ὅτι ἔξεστὶ μοι
 μηδὲν πράσσειν παρὰ τὸν ἐμὸν θεὸν καὶ δαίμονα.
 Οὐδεὶς γὰρ ὁ ἀναγκάσων τοῦτον παραβῆναι.

ια'. Πρὸς τί ποτε ἄρα νῦν χρῶμαι τῇ ἐμαντοῦ
 ψυχῇ; παρ' ἕκαστα τοῦτο ἐπανερωτῶν ἑαυτὸν, καὶ ἐξ-
 15 ετάζειν, τί μοι ἐστὶ νῦν ἐν τούτῳ τῷ μορίῳ, ὃ δὴ ἡγε-
 μονικὸν καλοῦσι; καὶ τίνοσ ἄρα νῦν ἔχω ψυχῆν; μήτι
 παιδίον; μήτι μειρακίον; μήτι γυναικακίον; μήτι τυ-
 ράννου; μήτι κτήνους; μήτι θηρίου;

ιβ'. Ὅποιά τινά ἐστὶ τὰ τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα
 20 ἀγαθὰ, καὶ ἐντεῦθεν λάβοις. Εἰ γὰρ τις ἐπινοήσειεν
 ὑπάρχοντά τινα ὡς ἀληθῶσ ἀγαθὰ, οἶον φρόνησιν,
 σωφροσύνην, δικαιοσύνην, ἀνδρίαν, οὐκ ἂν ταῦτα προ-
 ἐπινοήσας, ἐπακούσαι δυνηθείη τό· ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν —

2 μόλις Cor. et Sch. (μόγις PAD) — τις ante μόγις deest
 in AD — εὐμβῳ conl. Cor. — 3 εῖσει v., εὐσει AD — 14 παρ'
 ἕκαστον v., παρ' ἕκαστα A — 17 παιδίον A — 20 καὶ ἐντεῦ-
 θεν conl. Cor. — 22 ἀνδρίαν — προεπινοήσας om. A — 23 ἐτι
 ἀκούσαι δυνηθείη τι· ὑπὸ τῷ ἀγαθῷ γὰρ ἐφαρμόσει v., quod
 sensu caret. correxit Nauck. secundum emendationem Cobeti
 (in Mnem. nov. IV p. 292) qui Menandri fragmentum «οὐκ
 ἔχεις ὅ(ποι χέσης) || ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, εὐ(λοθι) restituit. intellege
 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν κτῆ. veretur enim M. Antoninus versum ob-

οὐ γὰρ ἐφαρμόσει. Τὰ δέ γε τοῖς πολλοῖς φαινόμενα ἀγαθὰ προεπινοήσας τις, ἐξακούσεται, καὶ φηδίας δέξεται, ὡς οἰκείως ἐπιλεγόμενον τὸ ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ εἰρημένον. Οὕτως καὶ οἱ πολλοὶ φαντάζονται τὴν διαφορὰν. Οὐ γὰρ ἂν τοῦτο μὲν [οὐ] προσέκοπτε καὶ ἀπηξιοῦτο· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ πλούτου καὶ τῶν πρὸς τρυφήν ἢ δόξαν εὐκληρημάτων παρεδεχόμεθα, ὡς ἰκνουμένως καὶ ἀστείως εἰρημένον. Πρῶτι οὖν καὶ ἐρώτα, εἰ τιμητέον καὶ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προεπινοηθέντων οἰκείως ἂν ἐπιφέροιο τὸ 10 τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν, ὅποι χέση.

ιγ'. Ἐξ αἰτιῶδους καὶ ὕλικου συνέστηκα· οὐδέτερον δὲ τούτων εἰς τὸ μὴ ἂν φθαρήσεται, ὥσπερ οὐδὲ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ὑπέστη. Οὐκοῦν καταταχθήσεται 15 πᾶν μέρος ἕμῶν κατὰ μεταβολὴν εἰς μέρος τι τοῦ κόσμου· καὶ πάλιν ἐκεῖνο εἰς ἕτερον μέρος τι τοῦ κόσμου μεταβαλεῖ· καὶ ἤδη εἰς ἄπειρον. Κατὰ τοιαύτην δὲ μεταβολὴν κἀγὼ ὑπέστην, καὶ οἱ ἐμὲ γεννήσαντες, καὶ ἐπανιόντι εἰς ἄλλο ἄπειρον. Οὐδὲν γὰρ 20 κωλύει οὕτως φάναι, κἂν κατὰ περιόδους πεπερασμένως ὁ κόσμος διοικῆται.

ιδ'. Ὁ λόγος καὶ ἡ λογικὴ τέχνη δυνάμεις εἰσὶν ἑαυταῖς ἀρκούμεναι, καὶ τοῖς καθ' ἑαυτὰς ἔργοις. Ὁρμῶνται μὲν οὖν ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀρχῆς· ὀδεύουσι δὲ 25

scaenum perscribere, donec in fine eum paullulum immutans refert — 3 οἰκείως Α — 5 οὐ del. put. Mor. — 6 ἀπηξιοῦται Α — 11 ὄπὸ τῶν ἀγαθῶν coni. Reisk. — 17 μέρος τοῦ v., μέρος τι τοῦ Α — 20 καὶ ἔτι ἀνιόντι coni. Cor. — 21 πεπειραμένως Α — 23 λόγος (om. δ) ΑΔ — 24 καθ' αὐτὰ ΑΔ

εἰς τὸ προκείμενον τέλος· καθ' ὃ κατορθώσεις αἱ τοιαῦται πράξεις ὀνομάζονται, τὴν ὀρθότητα τῆς ὁδοῦ σημαίνουσαι.

ιε'. Οὐδὲν τούτων ζητέον ἀνθρώπου, ἀ ἀνθρώπῳ, 5 καθὸ ἀνθρώπος ἐστίν, οὐκ ἐπιβάλλει. Οὐκ ἐστίν ἀπαιτήματα ἀνθρώπου, οὐδὲ ἐπαγγέλλεται αὐτὰ ἢ τοῦ ἀνθρώπου φύσις, οὐδὲ τελειότητές εἰσι τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὸ τέλος ἐν αὐτοῖς ἐστὶ τῷ ἀνθρώπῳ κείμενον, οὐδέ γε τὸ συμπληρωτικὸν τοῦ 10 τέλους, τὸ ἀγαθόν. Ἔτι εἴ τι τούτων ἦν ἐπιβάλλον τῷ ἀνθρώπῳ, οὐκ ἂν τὸ ὑπερφρονεῖν αὐτῶν, καὶ κατεξανίστασθαι, ἐπιβάλλον ἦν· οὐδὲ ἐπαινετὸς ἦν, ὁ ἀπροσδεῆ τούτων ἑαυτὸν παρεχόμενος· οὐδ' ἂν ὁ ἐλαττωτικὸς ἑαυτοῦ ἐν τινὶ τούτων ἀγαθὸς ἦν, εἰπερ ταῦτα 15 ἀγαθὰ ἦν. Νῦν δέ, ὅσῳ περ πλείω τις ἀφαιρῶν ἑαυτοῦ τούτων, ἢ τοιούτων ἐτέρων, ἢ καὶ ἀφαιρούμενός τι τούτων ἀνέχεται, τοσῷδε μᾶλλον ἀγαθὸς ἐστὶ.

ισ'. Οἷα ἂν πολλάκις φαντασθῆς, τοιαύτη σοὶ ἐστὶ ἢ διάνοια· βάπτεται γὰρ ὑπὸ τῶν φαντασιῶν ἢ ψυχῇ. 20 Βάπτε οὖν αὐτὴν τῇ συνεχείᾳ τῶν τοιούτων φαντασιῶν· οἶον, ὅτι ὅπου ζῆν ἐστίν, ἐκεῖ καὶ εὖ ζῆν· ἐν αὐλῇ δὲ ζῆν ἐστίν· ἐστίν ἄρα καὶ εὖ ζῆν ἐν αὐλῇ. Καὶ πάλιν, ὅτι οὐπερ ἕνεκεν ἕκαστον κατεσκευάσται,

1 πρὸς τὸ πρόκ. τέλος Gat. — 4 τηρητέον ἀνθρώπῳ καὶ καθὸ ἀνθρώπος ἐστίν οὐκ ἐπιβάλλει A; ἐστίν v. abest — 5 οὐδ' ἐστίν conl. Cor. — 8 αὐταῖς A — 9 οὐδὲ τὸ v., οὐδέ γε τὸ A 10 ἐπεὶ εἴ τι conl. Cor. — 12 οὐδὲ — 13 παρεχόμενος des. in A — 15 νῦν θ' ὅσῳ A — 16 ἢ — τούτων des. in A — ἀφαιρούμενα P, ἀφαιρούμενος conl. Gat. — 17 ἀνέχεται conl. Gat. — 19 βλέπεται A — 20 βλέπτε A — 22 δὲ ζῆν — αὐλῇ deest in A

[πρὸς ὅδε κατεσκευάσται,] πρὸς τοῦτο φέρεται· πρὸς ὃ φέρεται δέ, ἐν τούτῳ τὸ τέλος αὐτοῦ· ὅπου δὲ τὸ τέλος, ἐκεῖ καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὰγαθὸν ἐκάστου· τὸ ἄρα ἀγαθὸν τοῦ λογικοῦ ζῴου, κοινωνία. Ὅτι γὰρ πρὸς κοινωνίαν γεγόναμεν, πάσαι δέδεικται. Ἡ οὐκ ἦν ἐναργές, ὅτι τὰ χεῖρα τῶν κρείττωνων ἔνεκεν, τὰ δὲ κρείττω ἀλλήλων; κρείττω δὲ τῶν μὲν ἀψύχων τὰ ἔμψυχα, τῶν δὲ ἔμψύχων τὰ λογικά.

ιζ'. Τὸ τὰ ἀδύνατα διώκειν, μανικόν· ἀδύνατον δέ, τὸ τοὺς φαύλους μὴ τοιαῦτά τινα ποιεῖν.

ιη'. Οὐδὲν οὐδενὶ συμβαίνει, ὃ οὐχὶ πέφυκε φέρειν. Ἄλλω τὰ αὐτὰ συμβαίνει, καὶ ἤτοι ἀγνοῶν, ὅτι συμβέβηκεν, ἢ ἐπιδεικνύμενος μεγαλοφροσύνην, εὐσταθεῖ, καὶ ἀκάκωτος μένει. Δεινὸν οὖν, ἄγνοιαν καὶ ἀρέσκειαν ἰσχυροτέρας εἶναι φρονήσεως.

ιδ'. Τὰ πράγματα αὐτὰ οὐδ' ὀπωσιτοῦν ψυχῆς ἄπτεται· οὐδὲ ἔχει εἰσοδὸν πρὸς ψυχὴν· οὐδὲ τρέψαι, οὐδὲ κινήσαι ψυχὴν δύναται· τρέπει δὲ καὶ κινεῖ αὐτὴ ἑαυτὴν μόνη· καὶ οἷων ἂν κριμάτων καταξιώσῃ ἑαυτήν, τοιαῦτα ἑαυτῇ ποιεῖ τὰ προσυφειστώτα.

κ'. Καθ' ἕτερον μὲν λόγον ἡμῖν ἐστὶν οἰκειότατον ἄνθρωπος, καθ' ὅσον εὖ ποιητέον αὐτοῦς καὶ ἀνεκτέον· καθ' ὅσον δὲ ἐνίστανται τινες εἰς τὰ οἰκεία ἔργα, ἐν τῷ τῶν ἀδιαφόρων μοι γίνεται ὁ ἄνθρωπος,

1 πρὸς ὅδε κατασκευάσται deest in A; idem habet πρὸς τοῦτο δὲ φέρεται; Gat. πρὸς τοῦτο κατεσκευάσται inseruit ante πρὸς ὃ δὲ κατεσκ. — 11 συμβαίνειν A — ὃ οὐχὶ ἐπέφυκε φέρειν X — 12 ἄλλα A — 15 ἰσχυροτέραν X — 17 οὐδὲ δύναται τρέψαι A — 19 καταξιώσειεν A — 20 προσυφειστώτα A, προσυφειστώτα coni. Sch. I — 22 ἀνεκτέον. ἐν τί τῶν ἀδιαφόρων μοι γίνεται καθ' ὅσον δὲ ἐνίστανται τινες εἰς τὰ οικ. ἔργα ἐν τί τῶν κτέ. A

οὐχ ἦσσαν ἢ ἥλιος, ἢ ἄνεμος, ἢ θηρίον. Ἐπὶ τούτων δὲ ἐνέργεια μὲν τις ἐμποδισθεῖη ἄν· ὀρμῆς δὲ καὶ διαθεσεως οὐ γίνεται ἐμπόδια, διὰ τὴν ὑπεξαίρεσιν, καὶ τὴν περιτροπήν. Περιτρέπει γὰρ καὶ μεδίσθησι
 5 πᾶν τὸ τῆς ἐνεργείας κώλυμα ἢ διάνοια εἰς τὸ προηγούμενον· καὶ πρὸ ἔργου γίνεται τὸ τοῦ ἔργου τούτου ἐφεκτικόν· καὶ πρὸ ὁδοῦ, τὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐνστατικόν.

κα'. Τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τὸ κράτιστον τίμα· ἔστι δὲ
 10 τοῦτο τὸ πᾶσι χρώμενον καὶ πάντα διέκον. Ὅμοίως δὲ καὶ τῶν ἐν σοὶ τὸ κράτιστον τίμα· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἐκείνῳ ὁμογενές. Καὶ γὰρ ἐπὶ σοῦ τὸ τοῖς ἄλλοις χρώμενον τοῦτό ἐστι, καὶ ὁ σὸς βίος ὑπὸ τούτου διοικεῖται.

15 κβ'. Ὁ τῇ πόλει οὐκ ἔστι βλαβερόν, οὐδὲ τὸν πολίτην βλάπτει. Ἐπὶ πάσης τῆς τοῦ βεβλάφθαι φαντασίας τοῦτον ἔπαγε τὸν κανόνα· Εἰ ἢ πόλις ὑπὸ τούτου μὴ βλάπτεται, οὐδὲ ἐγὼ βέβλαμμαι· εἰ δὲ ἢ πόλις βλάπτεται, οὐκ ὀργιστέον τῷ βλάπτοντι τὴν
 20 πόλιν. Τί τὸ παρορώμενον;

κγ'. Πολλάκις ἐνθυμοῦ τὸ τάχος τῆς παραφορᾶς καὶ ὑπεξαγωγῆς τῶν ὄντων καὶ γινομένων. Ἡ τε γὰρ οὐσία οἶον ποταμὸς ἐν διηνεκεὶ ῥύσει· καὶ αἱ ἐνέργειαι ἐν συνεχέσι μεταβολαῖς, καὶ τὰ αἰτία ἐν μυρταῖς
 25 τροπαῖς· καὶ σχεδὸν οὐδὲν ἐστῶς καὶ τὸ πάρεργος·

1 ἦσσαν ἥλιος A — 2 μέντοι Gat. — 15 δ om. A — 16 τῆς om. A — 17 τοῦτο ἄπαγε A — ὑπὸ τοῦ μὴ A — 18 εἰ δὲ ἢ πόλις μὴ βλάπτεται, οὐκ ὀργιστέον τῷ μὴ βλάπτοντι τὴν πόλιν· σοῦ οὖν τὸ παρορώμενον conl. Cas. — 19 ἀλλὰ δεικτέον τί τὸ παρ. conl. Gat. — in A ab Τί τὸ παρ. novum caput orditur — 22 ὄντων τε καὶ A — 23 καὶ ἐνέργειαι A

τὸ δὲ ἄπειρον τοῦ τε παρωχηκός και μέλλοντος ἀχανές, ᾧ πάντα ἐναφανίζεται. Πῶς οὖν οὐ μαρὸς ὁ ἐν τούτοις φυσώμενος, ἢ σπώμενος, ἢ σχελιάζων, ὡς ἐν τινι χρόνῳ και ἐπὶ μακρὸν ἐνοχλήσαντι;

κδ'. Μέμνησο τῆς συμπάσης οὐσίας, ἧς ὀλίγιστον 5 μετέχεις· και τοῦ σύμπαντος αἰῶνος, οὗ βραχὺ και ἀκαριαῖόν σοι διάστημα ἀφώρισται· και τῆς εἰμαρμένης, ἧς πόστον εἶ μέρος;

κε'. Ἄλλος ἀμαρτάνει τι εἰς ἐμέ; ὄφεται· ἰδίαν ἔχει διάθεσιν, ἰδίαν ἐνέργειαν. Ἐγὼ νῦν ἔχω, ὃ με 10 θέλει νῦν ἔχειν ἢ κοινή φύσις, και πράσσω, ὃ με νῦν πράσσειν θέλει ἢ ἐμὴ φύσις.

κς'. Τὸ ἡγεμονικὸν και κυριεῦον τῆς ψυχῆς σου μέρος ἄτρεπτον ἔστω ὑπὸ τῆς ἐν τῇ σαρκὶ λείας ἢ τραχείας κινήσεως· και μὴ συγκρινέσθω, ἀλλὰ περι- 15 γραφέτω ἑαυτὸ και περιοριζέτω τὰς πείσεις ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις. Ὅταν δὲ ἀναδιδῶνται κατὰ τὴν ἐτέραν συμπάθειαν εἰς τὴν διάνοιαν, ὡς ἐν σώματι ἡνωμένῳ, τότε πρὸς μὲν τὴν αἰσθησιν, φυσικὴν οὐσαν, οὐ πειρατέον ἀντιβαίνειν· τὴν δὲ ὑπόληψιν, τὴν ὡς 20 περὶ ἀγαθοῦ, ἢ κακοῦ, μὴ προστιθέτω τὸ ἡγεμονικὸν ἐξ ἑαυτοῦ.

κζ'. Συζῆν θεοῖς. Συζῆ δὲ θεοῖς ὁ συνεχῶς δεικνὺς αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀρεσκομένην μὲν τοῖς

1 τοῦ πεπαρωχηκός Α — οὐδὲν ἐνεστώς· και τὸ πάρεγγυς τότε ἄπειρον, τοῦ τε παρωχηκός και τοῦ μέλλοντος, ἀχανές conī. Cor. — 4 ἐπὶ μικρὸν ν., ἐπὶ μακρὸν Α — ἐνοχλήσασι conī. Reisk. — 5 μέμνησο τῆς μὲν συμπάσης ἧς Α — 9 τί εἰς ἐμέ Α — 10 ὃ μὲν (bis) Α — 11 θέλει νῦν πράσσειν ἔχειν Α — 14 ἐν σαρκὶ X — 16 αὐτὸ PAX, αὐτο conī. Gat. (ἑαυτὸ Cor.) — 22 ἐξ αὐτοῦ ν., ἑαυτοῦ AX — 23 συζῆ θεοῖς bis (omisso δὲ) Α

ἀπονεμομένοις, ποιούσαν δὲ, ὅσα βούλεται ὁ δαίμων, ὃν ἐκάστῳ προστάτην καὶ ἡγεμόνα ὁ Ζεὺς ἔδωκεν, ἀπόσπασμα ἑαυτοῦ. Οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ἐκάστου νοῦς καὶ λόγος.

- 5 κή. Τῷ γράσωνι μήτι ὀργίξῃ; μήτι τῷ ὀξοστόμφ ὀργίξῃ; Τί σοι ποιήσει; τοιοῦτον στόμα ἔχει, τοιαύτας μάλας ἔχει· ἀνάγκη τοιαύτην ἀποφορὰν ἀπὸ τοιούτων γίνεσθαι. — Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος λόγον ἔχει (φησί), καὶ δύναται συννοεῖν ἐφιστάνων, τί πλημμελεῖ.
- 10 — Εὖ σοι γένοιτο! τοιγαροῦν καὶ σὺ λόγον ἔχεις· κίνησον λογικῇ διαθέσει λογικὴν διάθεσιν· δείξον, ὑπόμνησον. Εἰ γὰρ ἐπαῖει, θεραπεύσεις, καὶ οὐ χρεῖα ὀργῆς.

Οὔτε τραγῳδός, οὔτε πόρνη.

- 15 κθ'. Ὡς ἐξεληθὼν ζῆν διανοῆ, οὕτως ἐνταῦθα ζῆν ἔξεστιν. Ἐὰν δὲ μὴ ἐπιτρέπωσι, τότε καὶ τοῦ ζῆν ἔξειθι· οὕτως μέντοι, ὡς μηδὲν κακὸν πάσχων. Καπνός, καὶ ἀπέρχομαι. τί αὐτὸ πρᾶγμα δοκεῖς; μέχρι δέ με τοιοῦτον οὐδὲν ἐξάγει, μένω ἐλεύθερος, καὶ οὐδεὶς
- 20 με καλύσει ποιεῖν, ἂ θέλῳ· θέλω δὲ κατὰ φύσιν τοῦ λογικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ζῆρου.

λ'. Ὁ τοῦ ὄλου νοῦς κοινωνικός. Πεποίηκε γοῦν τὰ χεῖρω τῶν κρειττόνων ἔνεκεν· καὶ τὰ κρεῖττω ἀλλή-

6 ἔχειν A (ἔχειν bis D) — 7 ἀνάγκην A — 9 φύσει AD — 10 πλημμελοῖ AD — 11 λόγος A — 14 οὔτε τραγῳδίας οὔτε πομπῆς coni. Mor. referens cum plerisque editoribus ea verba ad antecedentia, at A novam hic sectionem habet — 16 τὸ ζῆν A — 17 καὶ καπνός ἐστι ἀπέρχομαι v., καπνός καὶ ἀπέρχομαι A — 19 μενῶ coni. Cor. — 23 καὶ τὰ κρεῖττω ἀλλήλων (sc. ἔνεκεν) συνήρμωσεν (?) coni. Nauck. coll. 5, 16; 8, 59; 9, 1; 7, 55; 11, 18; 4, 3. at minus tum apte dictum esset συναρμόζειν, cf. 5, 8

λοισ συνήρμουσεν. Ὁρᾶς, πῶς ὑπέταξε, συνέταξε, καὶ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπένειμεν ἐκάστοις, καὶ τὰ κρατιστευόμενα εἰς ὁμόνοιαν ἀλλήλων συνήγαγε.

λα'. Πῶς προσενήνεξαι μέχρι νῦν θεοῖς, γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, γυναικί, τέκνοις, διδασκάλοις, τροφεῦσι, 5 φίλοις, οἰκέτοις, οἰκέταις; εἰ πρὸς πάντας σοι μέχρι νῦν ἐστὶ τό,

Μήτε τινὰ ῥέξαι ἐξαίσιον, μήτε <τι> εἰπεῖν. Ἀναμιμνήσκου δέ, καὶ δι' οἶων διεληλυθας, καὶ οἷα ἤρκεσας ὑπομείναι. Καὶ ὅτι πλήρης ἤδη σοι ἡ ἱστορία 10 τοῦ βίου καὶ τελεία ἡ λειτουργία· καὶ πόσα ὄπται καλὰ· καὶ πόσων μὲν ἡδονῶν καὶ πόνων ὑπερείδες. πόσα δὲ ἔνδοξα παρῆδες· εἰς ὅσους δὲ ἀγνώμονας εὐγνώμων ἐγένου.

λβ'. Διὰ τί συγγέουσι ἀτεχνοὶ καὶ ἀμαθεῖς ψυχὰι 15 ἔντεχρον καὶ ἐπιστήμονα; Τίς οὖν ψυχῇ ἔντεχνος καὶ ἐπιστήμων; ἡ εἰδυῖα ἀρχὴν καὶ τέλος, καὶ τὸν δι' ὅλης τῆς οὐσίας διήκοντα λόγον, καὶ διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος κατὰ περιόδους τεταγμένας οἰκονομοῦντα τὸ πᾶν.

λγ'. Ὅσον οὐδέπω σποδός ἢ σκελετός, καὶ ἦτοι 20 ὄνομα ἢ οὐδὲ ὄνομα· τὸ δὲ ὄνομα, φόφος καὶ ἀπήχημα. Τὰ δὲ ἐν τῷ βίῳ πολυτίμητα, κενά, καὶ σαπρά, καὶ μικρά, καὶ κνυδία διαδακνόμενα, κενά καὶ σαπρά καὶ σαπρὰ καὶ φιλῶνεϊκα, γελῶντα, εἶτα εὐθὺς κλαίοντα. Πίστις δὲ καὶ αἰδώς, καὶ δίκη καὶ ἀλήθεια,

πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρουδεΐης.

2 ἐναπένειμεν A — 6 εἰ καὶ conl. Menag.; an ἦ? — 8 μήτε εἰπεῖν v., τι add. Cor. — 10 σοι ἱστορία v., σοι ἡ ἱστορία AD — 11 τελευταία AD — πόσα σοι ὄπται conl. Cor. — 13 ἀγνώμων P(A?) — 15 σύγγεουσι A — 17 δι' τῆς Xyl., διὰ τῆς v., δι' ὅλης τῆς A

Τί οὖν ἐτι τὸ ἐνταῦθα κατέχον; εἶγε τὰ μὲν αἰσθητὰ εὐμετάβλητα, καὶ οὐχ ἑστῶτα· τὰ δὲ αἰσθητήρια ἀμυδρὰ καὶ εὐπαράτρωτα· αὐτὸ δὲ τὸ ψυχάριον ἀναθυμίασις ἀφ' αἵματος· τὸ δὲ εὐδοκίμειν παρὰ τοιοῦτοις 5 κενόν. Τί οὖν; περιμένεις ἕλεως τὴν εἶτε σβέειν, εἶτε μετὰστασιν. Ἔως δὲ ἐκείνης ὁ καιρὸς ἐπίσταται, τί ἄρκει; τί δ' ἄλλο ἢ θεοὺς μὲν σέβειν καὶ εὐφημεῖν, ἀνθρώπους δὲ εὖ ποιεῖν, καὶ ἀνέχεσθαι αὐτῶν καὶ ἀπέχεσθαι· ὅσα δὲ ἐκτὸς ὄρων τοῦ κρεαδίου καὶ 10 τοῦ πνευματίου, ταῦτα μεμνήσθαι μήτε σὰ ὄντα μήτε ἐπὶ σοί.

λδ'. Δύνασαι ἀεὶ εὐροεῖν, εἶγε καὶ εὐοδοεῖν, εἶγε καὶ ὀδῶ ὑπολαμβάνειν καὶ πράσσειν. Δύο ταῦτα κοινὰ τῇ τε τοῦ θεοῦ, καὶ τῇ τοῦ ἀνθρώπου καὶ 15 παντὸς λογικοῦ ζῴου ψυχῇ· τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι ὑπ' ἄλλον· καὶ τὸ ἐν τῇ δικαίῃ διαθέσει καὶ πράξει ἔχειν τὸ ἀγαθόν, καὶ ἐνταῦθα τὴν ὄρεξιν ἀπολήγειν.

λέ'. Εἰ μήτε κακία ἐστὶ τοῦτο ἐμῆ, μήτε ἐνέργεια κατὰ κακίαν ἐμὴν, μήτε τὸ κοινὸν βλάπτεται, τί ὑπὲρ 20 αὐτοῦ διαφέρομαι; τίς δὲ βλάβη τοῦ κοινοῦ;

λς'. Μὴ ὀλοσχερῶς τῇ φαντασίᾳ συναρπάζεσθαι· ἀλλὰ βοηθεῖν μὲν κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἀξίαν, κἄν εἰς τὰ μέσα ἐλαττωνταί· μὴ μέντοι βλάβην αὐτὸ φαντάζεσθαι. Κακὸν γὰρ ἔθος. Ἄλλ' ὡς ὁ γέρον ἀπελθῶν τὸν τοῦ θρεπτοῦ φόμβον ἀπήγει, μεμνημένος,

8 εὐπαράτρωτα con. Nauck. pro εὐπαράτρωτα — 5 τί οὐ περιμένεις con. Gat.; περιμενεῖς scrib. Wil. — 9 ἐντὸς D — 12 ὀδεύειν v., εὐδεῖν A, ex quo conieci εὐοδοεῖν — λογικοῦ ζῴου λογικοῦ A — 16 δικαίᾳ con. Cor. — 21 capita 35 et 36 non distinguuntur in A — ταῖς φαντασίαις scribendum videtur. — 23 ἐλαττοῖτο aut ἐλαττοῖ τι con. Cor. — 24 κακὸν γὰρ οὐδὲν con. Gat.; κακὸν γὰρ οὕτως con. Cor.

ὅτι φόβος· οὕτως οὖν καὶ ὧδε. Ἐπεὶ τοι γίνῃ καλῶν ἐπὶ τῶν ἐμβόλων*. Ἄνθρωπε, ἐπελάθου, τί ταῦτα ἦν; — Ναί· ἀλλὰ τούτοις περισπούδαστα. — Διὰ τοῦτ' οὖν καὶ σὺ μαρὸς γένη;

Ἐγενόμην ποτέ, ὅπουδῆποτε καταλειφθεὶς, εὖμοι- 5 ρος ἄνθρωπος· — τὸ δὲ εὖμοιρος, ἀγαθὴν μοῖραν σεαυτῷ ἀπολείμας· ἀγαθαὶ δὲ μοῖραι, ἀγαθαὶ τροπαὶ ψυχῆς, ἀγαθαὶ ὁρμαὶ, ἀγαθαὶ πράξεις.

ΒΙΒΛΙΟΝ 5'.

Ἡ τῶν ὄλων οὐσία εὐπειθῆς καὶ εὐτρεπῆς· ὁ δὲ 10 ταύτην διοικῶν λόγος οὐδεμίαν ἐν ἑαυτῷ αἰτίαν ἔχει τοῦ κακοποιεῖν· κακίαν γὰρ οὐκ ἔχει, οὐδὲ τι κακῶς ποιεῖ, οὐδὲ βλάπτεται τι ὑπ' ἐκείνου. Πάντα δὲ κατ' ἐκείνον γίνεται καὶ περαίνεται.

β'. Μὴ διαφέρου, πότερον ζιγῶν ἢ θαλπόμενος 15 τὸ πρέπον ποιεῖς· καὶ πότερον νυστάζων, ἢ ἱκανῶς ὕπνου ἔχων· καὶ πότερον κακῶς ἀκούων, ἢ εὐφημούμενος· καὶ πότερον ἀποθνήσκων, ἢ πράττων τι ἄλλοιον. Μία γὰρ τῶν βιωτικῶν πράξεων καὶ αὕτη ἐστὶ, καθ' ἣν ἀποθνήσκωμεν· ἀρκεῖ οὖν καὶ ἐπὶ ταύτης τὸ παρὸν 20 εὖ θέσθαι.

γ'. Ἔσω βλέπε· μηθενὸς πράγματος μήτε ἢ ἰδία ποιότης, μήτε ἢ ἀξία παρατρεχέτω σε.

δ'. Πάντα τὰ ὑποκείμενα τάχιστα μεταβαλεῖ, καὶ

1 οὕτως οὖν καὶ σὺ μαρὸς γένη A (om. cet.) — ἐπεὶ τί γίνεται καλὸν conī. Xyl. — ἐπεὶ τί γίνῃ ἐγκαλῶν conī. Cor. — 5 ab ἐγενόμην novam incipit sectionem A — καταληφθεὶς conī. Cas. — 7 ἀπένειμας A — ἀγαθὴ δὲ μοῖρα videtur praefarendum — 10 εὐτρεπῆς AD — 14 γίνονται A — 19 καθὼς A — 23 μήτε ἀξία παρατρεχέτω σε AD — 24 v. μεταβάλλει, μεταβαλεῖ subscripto altero λ A, μεταβαλεῖ Sch. Π

ἦτοι ἐκδυμαθήσεται, εἴπερ ἦνται ἡ οὐσία, ἡ σκεδασθήσεται.

ε'. Ὁ διοικῶν λόγος οἶδε, πῶς διακείμενος, καὶ τί ποιεῖ, καὶ ἐπὶ τίνος ὕλης.

5 ζ'. Ἄριστος τρόπος τοῦ ἀμύνεσθαι, τὸ μὴ ἐξομοιοῦσθαι.

ζ'. Ἐνὶ τέρπου καὶ προσαναπαύου, τῷ ἀπὸ πράξεως κοινωνικῆς μεταβαίνειν ἐπὶ πράξιν κοινωνικῆν, σὺν μνήμῃ θεοῦ.

10 η'. Τὸ ἡγεμονικόν ἐστὶ τὸ ἑαυτὸ ἐγείρον καὶ τρέπον, καὶ ποιοῦν μὲν ἑαυτὸ, οἶον ἂν καὶ θέλῃ, ποιοῦν δὲ ἑαυτῷ φαίνεσθαι πᾶν τὸ συμβαίνον, οἶον αὐτὸ θέλει.

θ'. Κατὰ τὴν τῶν ὄλων φύσιν ἕκαστα περαίνεται, 15 οὐ γὰρ κατ' ἄλλην γέ τινα φύσιν, ἦτοι ἔξωθεν περιέχουσαν, ἢ ἐμπεριεχομένην ἔνδον, ἢ ἔξω ἀπηρητημένην.

ι'. Ἦτοι κυκεῶν καὶ ἀντεμπλοκῆ καὶ σκεδασμός· ἢ ἔνωσις καὶ τάξις καὶ πρόνοια. Εἰ μὲν οὖν τὰ πρότερα, τί καὶ ἐπιθυμῷ εἰκαλῶ συγκροματι καὶ φρυμῷ 20 τοιοῦτῳ ἐνδιατρίβειν; τί δέ μοι καὶ μέλει ἄλλον τινός, ἢ τοῦ ὅπως ποτὲ αἶα γίνεσθαι; τί δὲ καὶ ταράσσομαι; ἤξει γὰρ ἐπ' ἐμὲ ὁ σκεδασμός, ὃ τι ἂν ποιῶ· εἰ δὲ θάτερά ἐστι, σέβω καὶ εὐσταθῶ, καὶ θαρσύνω τῷ διοικοῦντι.

1 εἶτι A, εἴτε D (pro ἦτοι) — 10 ἑαυτῷ ἐγείρον A — 11 ποιοῦν μὲν ἑαυτῷ AD — 12 οἶον ἂν καὶ θέλῃ v., οἶον ἂν ἢ καὶ θέλῃ AD, οἶον ἂν εἶναι θέλῃ conl. Sch. II — 18 σὺν deest in D — 19 φρυμῷ A — 20 μέλλει A — μέλει ἢ ἄλλον τινός ἢ conl. Reisk. — 21 ἔξω γίνεσθαι D — γαῖα γενέσθαι conl. Menag., αἶα γενέσθαι Cor. — 23 καὶ καθαρῶ A

ια'. Όταν ἀναγκασθῆς ὑπὸ τῶν περιεστηκότων
 ὀλονεὶ διαταραχθῆναι, ταχέως ἐπάνιθι εἰς ἑαυτόν, καὶ
 μὴ ὑπὲρ τὰ ἀναγκαῖα ἐξίστασο τοῦ θυμοῦ· ἔση γὰρ
 ἐγκρατέστερος τῆς ἁρμονίας, τῷ συνεχῶς εἰς αὐτὴν
 ἐπανέρχεσθαι.

5

ιβ'. Εἰ μητριάν τε ἅμα εἶχες καὶ μητέρα, ἐκείνην
 τ' ἂν ἐθεράπευες, καὶ ὁμως ἢ ἐπάνοδος σοι πρὸς τὴν
 μητέρα συνεχῆς ἐγίνετο. Τοῦτό σοι νῦν ἐστὶν ἡ ἀλλή
 καὶ ἡ φιλοσοφία· ὥδε πολλάκις ἐπάνιθι καὶ προσ-
 αναπαύου ταύτη, δι' ἣν καὶ τὰ ἐκεῖ σοι ἀνεκτὰ φαί- 10
 νεται, καὶ σὺ ἐν αὐτοῖς ἀνεκτός.

ιγ'. Οἶον δὴ τὸ φαντασίαν λαμβάνειν ἐπὶ τῶν
 ὄψων καὶ τῶν τοιούτων ἐδωδίμων, ὅτι νεκρὸς οὗτος
 ἰχθύος, οὗτος δὲ νεκρὸς ὄρνιθος, ἢ χοίρου· καὶ πάλιν,
 ὅτι ὁ Φάλερνος χυλάριόν ἐστι σταφυλίου· καὶ ἡ περι- 15
 πόρφυρος, τριχία προβατίου, αἱματίῳ κόγχης δεδευ-
 μένα· καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν συνουσίαν, ἐντερίου παρὰ-
 τριψις, καὶ μετὰ τινος σπασμοῦ μυξαρίου ἔκκρισις·
 οἷα δὴ αὐταὶ εἰσὶν αἱ φαντασῖαι, καθικνουόμεναι αὐ-
 τῶν τῶν πραγμάτων καὶ διεξιούσαι δι' αὐτῶν, ὥστε 20
 ὄρᾶν, οἷά τινά ποτ' ἐστίν· οὕτως δεῖ παρ' ὄλον τὸν
 βίον ποιεῖν, καὶ ὅπου λίαν ἀξιόπιστα τὰ πράγματα

3 εἰ (εἰ) γὰρ ἐγκρατέστερος AD — 4 ἐπ' αὐτὴν D — 9
 καὶ φιλοσοφία v., καὶ ἡ φιλοσοφία AD — 12 φαντασία X
 (φαντασία) — 15 ὁ Φάλερνος χυλάριόν ἐστι σταφυλίου καὶ om.
 X — 16 τριχία ἐστὶ προβατίου X — αἱματι A — 17 οὐσίαν
 A — (ὅτι?) νευρίον παρὰτριψις conl. Nauck. coll. Tzetz. Chil.
 7, 801: ὁ Μάρκος αὐτοκράτωρ δὲ τὸν ἀνθρώπων φησὶ πον ||
 μυξάριον, ἐλευθριον, παρὰτριψιν νευρίου. at illic praeter neu-
 ριον etiam ἐλευθριον corruptum esse videtur pro ἔλυτρον, cf.
 9, 3 — 19 οἷαν δὴ αὐταὶ P, οἷαι AX — 20 διεξιούσαι αὐ-
 τῶν X — 21 ἄτινα P, οἷα τινα AX — 22 λίαν ἀξιόπιστότατα

φαντάζεται, ἀπογυμνοῦν αὐτά, καὶ τὴν εὐτέλειαν αὐτῶν καθορᾶν, καὶ τὴν ἱστορίαν, ἐφ' ἣ σεμνύνεται, περιαιρεῖν. Δεινὸς γὰρ ὁ τύφος παραλογιστῆς· καὶ ὅτε δοκεῖς μάλιστα περὶ τὰ σπουδαῖα καταγίνεσθαι, 5 τότε μάλιστα καταγοητεύει. Ὅρα γοῦν, ὁ Κράτης τί περὶ αὐτοῦ τοῦ Ξενοκράτους λέγει.

ιδ'. Τὰ πλείστα, ὧν ἡ πληθὺς θαυμάζει, εἰς γενικώτατα ἀνάγεται, τὰ ὑπὸ ἕξεως ἢ φύσεως συνεχόμενα, λίθους, ξύλα, σκυᾶς, ἀμπέλους, ἐλαίας· τὰ δὲ ὑπὸ τῶν 10 ὀλίγων μετριωτέρων, εἰς τὰ ὑπὸ ψυχῆς, οἶον ποιμνας, ἀγέλας· τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἔτι χαριεστέρων, εἰς τὰ ὑπὸ λογικῆς ψυχῆς, οὐ μέντοι καθολικῆς, ἀλλὰ καθὼς τεχνικῆ, ἢ ἄλλως πως ἐντρεχῆς, ἢ κατὰ ψιλόν, τὸ πλῆθος ἀνδραπόδων κεκτηῖσθαι. Ὁ δὲ ψυχὴν λογικὴν καθολικὴν 15 καὶ πολιτικὴν τιμῶν, οὐδὲν ἔτι τῶν ἄλλων ἐπιστρέφεται· πρὸς ἀπάντων δὲ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν λογικῶς καὶ κοινωνικῶς ἔχουσαν καὶ κινουμένην διασώζει, καὶ τῷ ὁμογενεῖ εἰς τοῦτο συνεργεῖ.

ιε'. Τὰ μὲν σπεύδει γίνεσθαι, τὰ δὲ σπεύδει γεγονέναι· καὶ τοῦ γινομένου δὲ ἤδη τι ἀπέσβη· φύσεις καὶ ἀλλοιώσεις ἀνανεοῦσι τὸν κόσμον διηλεκῶς, ὥσπερ τὸν ἄπειρον αἰῶνα ἢ τοῦ χρόνου ἀδιάλειπτος φορὰ νέον αἰεὶ παρέχεται. Ἐν δὴ τούτῳ τῷ ποταμῷ τί ἦν

πράγματα PA, ἢ ἀξιόπιστα τὰ πράγμ. X, ἢ ἀξιοσκοπώ-
 δαστα τὰ πρ. conl. Reisk., ἀξιάγαστα conl. Nauck. — 2 τε-
 θρεῖαν Reiskii coniecturam (pro ἱστορίαν) commendat Nauck.
 — ὅφ' ἣ(ς) σεμνύνεται PA, ἐφ' ἣ X — 5 τίς A — 7 εἰς
 γενικώτατά τινα conl. Cor. — 8 τὰ μὲν ὑπὸ ἕξεως conl. Sch.
 — 13 κατὰ ψιλόν οἶον τὸ πλῆθος conl. Mor. — 14 καθολικὴν
 om. A — 17 κινούμενον Gat. — 19 καὶ τὰ μὲν σπεύδει A
 non distinguens capita 14 et 15 — 21 ἀνανεοῦσι τὸν ἄπειρον
 αἰῶνα τὸν κόσμον διηλεκῶς ὡς P

τις τούτων τῶν παραθεόντων ἐκτιμήσειεν, ἐφ' οὗ
 στήναι οὐκ ἔξεστιν; ὥσπερ εἰ τις τι τῶν παραπετο-
 μένων στρουθαρίων φιλεῖν ἄρχοιτο· τὸ δ' ἤδη ἐξ
 ὀφθαλμῶν ἀπελήλυθεν. Τοιοῦτον δὴ τι καὶ αὐτὴ ἡ
 ζωὴ ἐκάστων, οἶον ἢ ἀφ' αἵματος ἀναθυμιάσις, καὶ ἡ 5
 ἐκ τοῦ ἀέρος ἀνάπνευσις. Ὅποιον γάρ ἐστι τὸ ἄπαξ
 ἐλκύσαι τὸν ἀέρα καὶ ἀποδοῦναι, ὅπερ παρῆναστον
 ποιοῦμεν, τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τὴν πᾶσαν ἀναπνευστι-
 κὴν δύναμιν, ἣν χθὲς καὶ πρόην ἀποτεχθεὶς ἐκτίσῃ,
 ἀποδοῦναι ἐκεῖ, ὅθεν τὸ πρῶτον ἐσπασας. 10

ις'. Οὔτε τὸ διαπνεῖσθαι, ὡς τὰ φυτὰ, τίμιον,
 οὔτε τὸ ἀναπνεῖν, ὡς τὰ βοσκήματα καὶ τὰ θηρία,
 οὔτε τὸ τυποῦσθαι κατὰ φαντασίαν, οὔτε τὸ νευρο-
 σπαστεῖσθαι καθ' ὀρυμνῆν, οὔτε τὸ συναγελάζεσθαι,
 οὔτε τὸ τρέφεσθαι· τοῦτο γὰρ ὅμοιον τῷ ἀποκρίνειν 15
 τὰ περιττώματα τῆς τροφῆς. Τί οὖν τίμιον; τὸ κρο-
 τεῖσθαι; οὐχί. Οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ὑπὸ γλωσσῶν κρο-
 τεῖσθαι· αἱ γὰρ παρὰ τῶν πολλῶν εὐφημίαι, κρότος
 γλωσσῶν. Ἀφήκας οὖν καὶ τὸ δοξάριον· τί καταλεί-
 πεται τίμιον; δοκῶ μὲν, τὸ κατὰ τὴν ἰδίαν κατα- 20
 σκευὴν κινεῖσθαι, καὶ ἴσχεσθαι, ἐφ' ὃ καὶ αἱ ἐπι-
 μέλειαι ἄγουσι καὶ αἱ τέχναι. Ἡ τε γὰρ τέχνη πᾶσα
 τοῦτο στοχάζεται, ἵνα τὸ κατασκευασθὲν ἐπιτηδεῖως ἔχη
 πρὸς τὸ ἔργον, πρὸς ὃ κατεσκευάσται· ὃ τε φυτουργὸς
 ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἀμπέλου, καὶ ὁ παλοδάμνης, καὶ ὁ 25
 τοῦ κυνὸς ἐπιμελούμενος, τοῦτο ζητεῖ. Αἱ δὲ παιδα-

2 τι ignorat D — 3 στρουθίαν P, στρουθαρίων AD — 7 δ
 παρ' ἑκαστα conī. Cor. — 11 ὡς τὰ φυτὰ τίμιον οὔτε τὸ δια-
 πνεῖσθαι P — 14 οὔτε συναγελάζεσθαι A — 15 τὸ ἀποκρ. AD —
 17 ὑπόγλωσσον AD — 21 ἴσχεσθαι v., ἴσχεσθαι PA, ἴστασθαι
 καὶ ἴσχεσθαι D — καὶ ἐπιμέλειαι AD — 22 τούτων conī. Cas.

ργαίαι <καί> αἱ διδασκαλίαι ἐπὶ τι σπεύδουσιν. Ὡδὲ
 οὖν τὸ τίμιον. Καὶ τοῦτο μὲν ἂν εὖ ἔχη, οὐδὲν τῶν
 ἄλλων περιποιήσεις σεαυτῷ. Οὐ παύση καὶ ἄλλα πολλὰ
 τιμῶν; Οὗτ' οὖν ἐλεύθερος ἔση, οὔτε ἀντάρκης, οὔτε
 5 ἀπαθής. Ἀνάγκη γὰρ φθονεῖν, ζηλοτυπεῖν, ὑφορᾶσθαι
 τοὺς ἀφελέσθαι ἐκείνα δυναμένους, ἐπιβουλεύειν τοῖς
 ἔχουσι τὸ τιμώμενον ὑπὸ σοῦ· ὅλως πεφύρθαι ἀνάγκη
 τὸν ἐκείνων τινὸς ἐνδεῆ· προσέτι δὲ πολλὰ καὶ τοῖς
 θεοῖς μέμφεσθαι· ἢ δὲ τῆς ἰδίας διανοίας αἰδῶς καὶ
 10 τιμῆ σεαυτῷ τε ἀρεστόν σε ποιήσει, καὶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις εὐάριστος, καὶ τοῖς θεοῖς σύμφωνον, τουτέστιν,
 ἐπαινοῦντα, ὅσα ἐκείνοι διανέμουσι καὶ διατετάχασι.

ιζ'. Ἄνω, κάτω, κύκλω, φοραὶ τῶν στοιχείων. Ἡ
 δὲ τῆς ἀρετῆς κίνησις ἐν οὐδεμιᾷ τούτων, ἀλλὰ θεοῦ-
 15 τερόν τι, καὶ ὁδῷ δυσεπινοήτῳ προιοῦσα εὐδοεῖ.

ιη'. Οἶόν ἐστιν, ὃ ποιοῦσι! τοὺς μὲν ἐπὶ τοῦ ἀ-
 τοῦ χρόνου καὶ μεθ' ἑαυτῶν ζῶντας ἀνθρώπους εὐ-
 φημεῖν οὐ θέλουσιν· αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέ-
 ρων εὐφημηθῆναι, οὐς οὔτε εἰδόν ποτε, οὔτε ὄψου-
 20 ται, περὶ πολλοῦ ποιοῦνται. Τοῦτο δὲ ἐγγύς ἐστι τῷ
 λυπηθῆναι ἔν, ὅτι οὐχὶ καὶ οἱ προγενέστεροι περὶ σοῦ
 λόγους εὐφήμους ἐποιοῦντο.

ιδ'. Μή, εἰ τι ἀντῷ σοὶ δυσκαταπόνητον, τοῦτο

1 αἱ διδασκ. P, δὲ αἱ διδασκ. A, αἱ δὲ διδασκ. D, an καὶ
 αἱ διδασκ. (Cor. καὶ διδασκ.) — ἐπὶ τί con. Cas., an ἐπὶ ἄλλο
 τι σπεύδουσιν; — ὡ οὖν D — 2 τοῦτο μόνον D — εὖ ἂν ἔχη AD
 — 3 περιποιήσῃ σεαυτῷ v., περιποιήσεις ἑαυτῷ A, περιποιήσεις
 σεαυτῷ D — 4 οὐ παύση οὔτε ἀντάρκης καὶ ἄλλα π. τ. οὗτ'
 οὖν ἐλεύθερος ἔση οὔτε ἀπαθής AD — 8 τῶ (τῶν A) ἐκείνων
 τινὸς ἐνδεεῖ AD — 10 τοῖς κοινωνικοῖς v., A om., τοῖς ἀνθρώ-
 ποις D, τοῖς κοινωνοῖς con. Cor. — 13 αἱ φοραὶ con. Reisk. —
 15 εὐδοεῖ D — 21 τῷ λυπηθῆναι ὅτι con. Cor.

ἀνθρώπων ἀδύνατον ὑπολαμβάνειν· ἀλλ' εἴ τι ἀνθρώπων δυνατὸν καὶ οἰκεῖον, τοῦτο καὶ σεαυτῷ ἐφικτὸν νόμιζε.

κ'. Ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ ὄνυξι κατέδρυνέ τις, καὶ τῇ κεφαλῇ ἐβόραγεις πληγὴν ἐποίησεν. Ἄλλ' οὔτε 5 ἐπισημαινόμεθα, οὔτε προσκόπτομεν, οὔτε ὑφορώμεθα ὕστερον, ὡς ἐπίβουλον· καίτοι φυλαττόμεθα, οὐ μέντοι ὡς ἐχθρόν, οὐδὲ μεθ' ὑποψίας, ἀλλ' ἐκκλίσεως εὐμενοῦς. Τοιοῦτόν τι γενέσθω καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς μέρεσι τοῦ βίου· πολλὰ παρενθυμάμεθα τῶν οἴων 10 προσογυμναζομένων. Ἐξεστι γάρ, ὡς ἔφην, ἐκκλίνειν, καὶ μηδὲν ὑποπτεῦναι, μηδὲ ἀπέχεσθαι.

κα'. Εἴ τίς με ἐλέγξει, καὶ παραστήσῃ μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράσσω, δύνатаι, χαίρων μεταθήσομαι· ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὅφ' ἧς οὐδεὶς 15 πάποτε ἐβλάβη. Βλέπεται δὲ ὁ ἐπιμένων ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀπάτης καὶ ἀγνοίας.

κβ'. Ἐγὼ τὸ ἑμαυτοῦ καθήκον ποιῶ· τὰ ἄλλα με οὐ περισπᾷ· ἦτοι γὰρ ἄψυχα, ἢ ἄλογα, ἢ πεπλανημένα, καὶ τὴν ὁδὸν ἀγνοοῦντα. 20

κγ'. Τοῖς μὲν ἀλόγοις ζῴοις καὶ καθόλου πράγμασι καὶ ὑποκειμένοις, ὡς λόγον ἔχων λόγον μὴ ἔχουσι, χρῶ μεγαλοφρόνως καὶ ἐλευθέρως· τοῖς δὲ ἀνθρώποις, ὡς λόγον ἔχουσι, χρῶ κοινωνικῶς. Ἐφ'

1 ἀνθρώπων ἀδύνατων AD — 4 κατέκρυψε A — 5 ἐν-
ραγεις conl. Sch. (etiam ἐκραγεις et ἐκρωγας) — 6 προσκόπτο-
μεν A — 9 τοι γενέσθω P, τι γενέσθω A, τι γενέσθω conl.
Cor. — 12 καὶ μηδὲ ὑποπτεῦναι PA, μηδὲν conl. Cor., μήτε —
μήτε conl. Sch. II — ἀπέχεσθαι A — 13 παραστήσῃ με AD
— 18 ἐγὼ δὲ ἑμαυτοῦ v., ἐγὼ τὸ ἐμ. AD — 22 ὡς λόγον μὴ
ἔχουσι (om. λόγον ἔχων) conl. Sch. II — 24 χρῶ καὶ κοινωνι-
κῶς A.

ἅπασιν δὲ θεοῦς ἐπικαλοῦ· καὶ μὴ διαφέρου πρὸς τὸ
 πῶς χρόνῳ ταῦτα πράξεις· ἀρκοῦσι γὰρ καὶ τρεῖς
 ὥραι τοιαῦται.

κδ'. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν, καὶ ὁ ὄρεωκόμος
 5 αὐτοῦ, ἀποθανόντες εἰς ταῦτό κατέστησαν· ἦτοι γὰρ
 <ἀν>ελήφθησαν εἰς τοὺς αὐτοὺς τοῦ κόσμου σπερματι-
 κοὺς λόγους· ἢ διεσκεδάσθησαν ὁμοίως εἰς τὰς ἀτόμους.

κε'. Ἐνθυμήθητι, πόσα κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκαριαῖον
 χρόνον ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν ἅμα γίνεται, σωματικὰ ἁμῶν
 10 καὶ ψυχικά· καὶ οὕτως οὐ θαυμάσεις, εἰ πολὺ πλείω,
 μᾶλλον δὲ πάντα τὰ γινόμενα ἐν τῷ ἐνὶ τε καὶ σύμ-
 παντι, ὃ δὴ κόσμον ὀνομάζομεν, ἅμα ἐνυφίσταται.

κς'. Ἐάν τις σοὶ προβάλλῃ, πῶς γράφεται τὸ Ἄν-
 τωνίουνο ὄνομα, μήτι κατεντεινόμενος προοίση ἕκαστον
 15 τῶν στοιχείων; τί οὖν ἐὰν ὀργίζονται, μήτι ἀντοργιῆ;
 οὐκ ἐξαριθμῆσθαι πρῶτως προῖων ἕκαστον τῶν γραμμά-
 των; οὕτως οὖν καὶ ἐνθάδε μέμνησο, ὅτι πᾶν καθή-
 κον ἐξ ἀριθμῶν τινῶν συμπληροῦται. Τούτους δεῖ
 τηροῦντα, καὶ μὴ θορυβοῦμενον, μηδὲ τοῖς δυσχεραί-
 20 νοῦσιν ἀντιδυσχεραίνοντα, περαίνειν ὁδοῦ τὸ προκει-
 μενον.

κζ'. Πῶς ὁμῶν ἐστὶ, μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀνθρώ-
 ποῖς ὀρμᾶν ἐπὶ τὰ φαινόμενα αὐτοῖς οἰκεία καὶ συμ-
 φέροντα; καίτοι τρόπον τινὰ οὐ συγχωρεῖς αὐτοῖς τοῦτο
 25 ποιεῖν, ὅταν ἀγανακτῆς, ὅτι ἀμαρτάνουσι. Φέρονται

6 ἐλήφθησαν v., ἀνελήφθησαν conl. Sch. II — 7 ἢ δὲ σκεδα-
 σθεῖσαν A — ἀτόμους A — 11 ἐνὶ τε καὶ γεννητῶ καὶ σύμπαντι
 A; an ἀγενήτῳ αὐτ ἀνεῶφ? — 13 προβάλλῃ A — 15 μήτι ἀν-
 τοργιῆ; μήτι οὐκ ἐξαριθμῆσθαι v., μήτι ἀν ὀργιῆ οὐκ ἐξ. A —
 18 τούτους δὲ A — 20 περαίνειν A — 22 πῶς οὐκ ὁμῶν ἐστὶ
 conl. Cas. — 23 οἰκεία συμφέροντα v., οἰκεία καὶ συμφέροντα A

γὰρ πάντως ὡς ἐπὶ οἰκεία καὶ συμφέροντα αὐτοῖς. — Ἄλλ' οὐκ ἔχει οὕτως. — Οὐκοῦν δίδασκε, καὶ δείκνυε μὴ ἀγανακτῶν.

κγ'. Θάνατος, ἀνάπαυλα αἰσθητικῆς ἀντιτυπίας, καὶ ὀρμητικῆς νευροσπαστίας, καὶ διανοητικῆς διεξ- 5 ὁδου, καὶ τῆς πρὸς τὴν σάρκα λειτουργίας.

κδ'. Αἰσχρὸν ἔστιν, ἐν ᾧ βίῳ τὸ σῶμά σοι μὴ ἀπαυδᾷ, ἐν τούτῳ τὴν ψυχὴν προαπαυδᾷν.

λ'. Ὅρα, μὴ ἀποκαισαρωθῆς, μὴ βαφῆς· γίνεται γάρ. Τήρησον οὖν σεαυτὸν ἀπλοῦν, ἀγαθὸν, ἀκέραιον, 10 σεμνὸν, ἄκομφον, τοῦ δικαίου φίλον, θεοσεβῆ, εὐμενῆ, φιλόστοργον, ἐββῶμενον πρὸς τὰ πρόποντα ἔργα. Ἀγῶνισαι, ἵνα τοιοῦτος συμμείνης, οἷόν σε ἠθέλησε ποιῆσαι φιλοσοφία. Αἰδοῦ θεοῦς, σῶξε ἀνθρώπους. Βραχὺς ὁ βίος· εἰς καρπὸς τῆς ἐπιγείου ζωῆς, διάθσεις 15 ὅσια καὶ πράξεις κοινωνικαί. Πάντα, ὡς Ἀντωνίνου μαθητῆς· τὸ ὑπὲρ τῶν κατὰ λόγον πρασσομένων εὐτονον ἐκείνου, καὶ τὸ ὁμαλὲς πανταχοῦ, καὶ τὸ ὄσιον, καὶ τὸ εὐδίων τοῦ προσώπου, καὶ τὸ μελίχιον, καὶ τὸ ἀκενόδοξον, καὶ τὸ περὶ τὴν κατάληψιν τῶν πραγμάτων φιλό- 20 τιμον· καὶ ὡς ἐκείνος οὐκ ἂν τι ὄλωσ παρῆμε, μὴ πρότερον εὐ μάλα κατιδῶν καὶ σαφῶς νοήσας· καὶ ὡς ἔφερεν ἐκείνος τοὺς ἀδίκως αὐτὸν μεμφομένους, μὴ ἀντιμεμφόμενος· καὶ ὡς ἐπ' οὐδὲν ἔσπευδεν· καὶ ὡς διαβολὰς οὐκ ἐδέχετο· καὶ ὡς ἀκριβῆς ἦν ἐξεταστῆς ἠθῶν καὶ 25 πράξεων· καὶ οὐκ ὄνειδιστής, οὐ ψοφοδεής, οὐχ ὑπό-

5 νευροσπαστίας ν., νευροσπαστίας Α — 9 ἀποκαισαριωθῆς Α — 10 τήρησαι Gat. — 12 πρότερα ἔργα Α — 14 ἡ φιλοσοφία coni. Reisk. — 15 διάθσεις ὅσια Α — 19 εὐδίων ΡΑ, εὐδίων coni. Xyl. — μελίχιον Α — 23 αὐτοῦ Α, an αὐτῷ? Gat. αὐτὸν om.

πτῆς, οὐ σοφιστῆς· καὶ ὡς ὀλίγοις ἀρκούμενος, οἷον οἰκῆσει, στρωμνῆ, ἐσθῆτι, τροφῆ, ὑπερησῆ· καὶ ὡς φιλόπονος, καὶ μακρόθυμος· καὶ οἷος μένειν ἐν τῷ <αὐτῷ> μέχρι ἐσπέρας διὰ τὴν λιτὴν διαίταν, μηδὲ τοῦ ἀπο-
 5 κρίνειν τὰ περιττώματα παρὰ τὴν συνήθη ᾧραν χρῆζων· καὶ τὸ βέβαιον καὶ ὁμοιον ἐν ταῖς φιλλαῖς αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀνέχεσθαι <τῶν> ἀντιβαινόντων παρῆθιαστικῶς ταῖς γνώμαις αὐτοῦ, καὶ χαίρειν, εἰ τις δεικνύοι κρεῖττον· καὶ ὡς θεοσεβῆς χωρὶς δεισιδαιμονίας· ἴν' οὕτως
 10 εὐσυνειδήτῳ σοι ἐπιστῆ ἡ τελευταία ᾧρα, ὡς ἐκείνῳ.

λα'. Ἀνάγηφε καὶ ἀνακαλοῦ σεαυτόν. καὶ ἔξυπνισθεις πάλιν καὶ ἐννοήσας, ὅτι ὄνειροί σοι ἠνώχλων, πάλιν ἐρηγορῶς βλέπε ταῦτα, ὡς ἐκεῖνα ἐβλεπες.

λβ'. Ἐκ σωματίου εἰμι καὶ ψυχῆς. Τῷ μὲν οὖν
 15 σωματίῳ πάντα ἀδιάφορα· οὐδὲ γὰρ δύναται διαφέρεσθαι. Τῇ δὲ διανοίᾳ ἀδιάφορα, ὅσα μὴ ἐστὶν αὐτῆς ἐνεργήματα. Ὅσα δὲ γε αὐτῆς ἐστὶν ἐνεργήματα, ταῦτα πάντα ἐπ' αὐτῇ ἐστὶν. Καὶ τούτων μέντοι περὶ μόνον τὸ παρὸν πραγματεύεται· τὰ γὰρ μέλλοντα καὶ παρ-
 20 ᾠρηκῶτα ἐνεργήματα αὐτῆς, καὶ αὐτὰ ἤδη ἀδιάφορα.

λγ'. Οὐκ ἐστὶν ὁ πόνος τῇ χειρὶ, οὐδὲ τῷ ποδί παρὰ φύσιν, μέχρις ἂν ποιῆ ὁ ποὺς τὰ τοῦ ποδός, καὶ ἡ χεὶρ τὰ τῆς χειρός. Οὕτως οὖν οὐδὲ ἀνθρώπῳ,

1 οἷον ἐν οἰκῆσει scrib. Wil. — 2 ἐσθῆτι A — 3 καὶ οἷος μένει ἐν τῷ PA, καὶ οἷος μένει ἐν τῷ αὐτῷ conl. Cas. — 4 ἀποκρίνειν Gat. (errore ut videtur) — 5 χρῆζειν A — 6 φιλλαῖς A — 7 τῶν add. Cor. — 8 τι ante δεικνύοι add. Cor. — 15 οὐδὲ — ἀδιάφορα des. in A — 17 ὅσα δὲ καὶ conl. Cor. — 18 καὶ τούτων μέντοι, ἃ περὶ μόνον τὸ παρὸν πραγμ. v., καὶ τούτων μόνον μέντοι & conl. Reisk., τὰ περὶ conl. Sch., & deest in A — 20 ἡ διάφορα A — 22 τὸ τοῦ ποδός PA, τὰ conl. Cas. (et ed. Lugd.)

ὡς ἀνθρώπων, παρὰ φύσιν ἐστὶν ὁ πόνος, μέχρις ἀν ποιῆ τὰ τοῦ ἀνθρώπου. Εἰ δὲ παρὰ φύσιν αὐτῶ οὐκ ἐστίν, οὐδὲ κακόν ἐστίν αὐτῶ.

1δ'. Ἠλίκας ἡδονὰς ἤσθησαν λησταί, κίναιδοι, πα-
τραλοῖται, τύραννοι! 5

1ε'. Οὐχ ὄρας, πῶς οἱ βάνουσοι τεχνῖται ἀρμό-
ζονται μὲν μέχρι τινὸς πρὸς τοὺς ἰδιώτας, οὐδὲν ἡσ-
σον μέντοι ἀντέχονται τοῦ λόγου τῆς τέχνης, καὶ τού-
του ἀποστῆναι οὐχ ὑπομένουσιν; Οὐ δεινὸν, εἰ ὁ
ἀρχιτέκτων καὶ ὁ λατρός μᾶλλον αἰδέσονται τὸν τῆς 10
ἰδίας τέχνης λόγον ἢ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ, ὃς
αὐτῶ κοινὸς ἐστὶ πρὸς τοὺς θεοὺς;

1ς'. Ἡ Ἀσία, ἡ Εὐρώπη, γαυῖαι τοῦ κόσμου· πᾶν
πέλαγος, σταγῶν τοῦ κόσμου· Ἄθως βωλάριον τοῦ
κόσμου· πᾶν τὸ ἐνεστὼς τοῦ χρόνου, στιγμή τοῦ αἰῶ- 15
νος. Πάντα μικρά, εὐτρεπτα, ἐναφανιζόμενα. Πάντα
ἐκεῖθεν ἐρχεται, ἀπ' ἐκείνου τοῦ κοινοῦ ἡγεμονικοῦ
ὀρμήσαντα, ἢ κατ' ἐπακολούθησιν. Καὶ τὸ χάσμα οὖν
τοῦ λέοντος, καὶ τὸ δηλητήριον, καὶ πᾶσα κακουργία,
ὡς ἔκανθα, ὡς βόρβορος, ἐκείνων ἐπιγεννήματα τῶν 20
σεμνῶν καὶ καλῶν. Μὴ οὖν αὐτὰ ἀλλότρια τούτου,
οὐ σέβεις, φαντάζου· ἀλλὰ τὴν πάντων πηγὴν ἐπιλο-
γίζου.

1ζ'. Ὁ τὰ νῦν ἰδῶν, πάντα ἐώρακεν, ὅσα τε ἐξ

1 ὡς ἀνθρώπων om. A — 3 οὐδὲ κακόν οὐκ ἐστίν αὐτῶ
v., οὖν ἐστίν coni. Menag. οὐκ deest in Mo2 — 4 καὶ κίναιδοι
A — 6 capita 34 et 35, mox 36 et 37 non distinguuntur in A
— 7 ἄχρι τινὸς v., μέχρι τινὸς A — 9 εἰ ἀρχιτέκτων A —
14 Ἄθος A — 17 ἢ ἀπ' ἐκείνου coni. Mor. — 18 ὀρμήσαντος
coni. Cas. — 20 ἐπιγεννημαῖται A — 24 ὁ om. A

αἰδίου ἐγένετο, καὶ ὅσα εἰς τὸ ἄπειρον ἔσται· πάντα γὰρ ὁμογενῆ, καὶ ὁμοειδῆ.

λη'. Πολλάκις ἐνθυμοῦ τὴν ἐπισύνδεσιν πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ σχέσιν πρὸς ἄλληλα. Τρόπον 5 γὰρ τινα πάντα ἀλλήλοις ἐπιπέλεκται, καὶ πάντα κατὰ τοῦτο φίλα ἀλλήλοις ἔστί· καὶ γὰρ ἄλλω ἄλλο ἐξῆς ἔστι· τοῦτο <δὲ> διὰ τὴν τονικὴν κίνησιν καὶ σύμπνοιαν, καὶ τὴν ἔνωσιν τῆς οὐσίας.

λδ'. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι, τούτοις συνάρ- 10 μοξε σεαυτὸν· καὶ οἷς συνείληχας ἀνθρώποις, τούτους φίλει, ἀλλ' ἀληθινῶς. (μ'). Ὅργανον, ἐργαλεῖον, σκευὸς πᾶν, εἰ, πρὸς ὃ κατεσκευάσται, ποιεῖ, εὖ ἔχει· καίτοι ἐκεῖ ὁ κατασκευάσας ἐκποδῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ὑπὸ φύ- 15 σεως συνηχομένων ἔνδον ἔστι καὶ παραμένει ἡ κατασκευάσασα δύναμις· καθὼ καὶ μᾶλλον αἰδεῖσθαι αὐτὴν δεῖ, καὶ νομίζειν, ἂν κατὰ τὸ βούλημα ταύτης σεαυτὸν διεξάγῃς, ἔχειν σοι πάντα κατὰ νοῦν. Ἐχει δὲ οὕτως καὶ τῷ παντὶ κατὰ νοῦν τὰ ἑαυτοῦ.

μα'. Ὅ τι ἂν τῶν ἀπροαιρέτων ὑποστήσῃς σεαυτῷ 20 ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀνάγκη κατὰ τὴν περιπτώσιν τοῦ τοιούτου κακοῦ ἢ τὴν ἀπίστευσιν τοῦ τοιούτου ἀγαθοῦ, μέμψασθαι σε θεοῖς· καὶ ἀνθρώπους δὲ μισῆσαι, τοὺς αἰτίους ὄντας, ἢ ὑποπτευομένους ἔσεσθαι, τῆς ἀποτεύξεως ἢ τῆς περιπτώσεως· καὶ ἀδικοῦμεν δὴ

1 ἐγένετο A — 6 ἄλλω ἐξῆς v., ἔλλω ἐξῆς A, ἄλλω ἄλλο ἐξῆς Cor. — 7 δὲ add. Cor. — διὰ τὴν τονικὴν κίνησιν v., τονικὴν κίνησιν A, quod in P quoque fuisse apparet ex Xylandri versione „propter constantem motum“, σύννησιν con. Gat., κολνωσιν con. Cor. — 9 τί συγκεκλήρωσαι A — 11 capita 39 et 40 non distinguuntur in A X — 13 ἐκεῖνο ὁ κατασκευάσας L 3 — 16 ταύτης ἔχῃς καὶ διεξάγῃς v., ἔχῃς καὶ om. A X, αὐτὸν διεξάγῃς A, σεαυτὸν con. Cor. — 19 ὑποστήσῃς αὐτῷ v., σεαυτῷ con. Cor. — 20 τῷ τοιούτῳ κακῷ con. Cor. — 21 κακοῦ — τοιούτου om. A — 22 καὶ ante ἀνθρ. om. Cas. — 24 ἀποτάξεως A

πολλά διὰ τὴν πρὸς ταῦτα διαφορὰν. Ἐὰν δὲ μόνα τὰ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθὰ καὶ κακὰ κρίνωμεν, οὐδεμία αἰτία καταλείπεται, οὔτε θεῶ ἐγκαλέσαι, οὔτε πρὸς ἄνθρωπον στήναι στάσιν πολέμου.

μβ'. Πάντες εἰς ἓν ἀποτέλεσμα συνεργοῦμεν, οἱ 5
μὲν εἰδότες καὶ παρακολουθητικῶς, οἱ δὲ ἀνεπιστά-
τως ὥσπερ καὶ τοὺς καθεύδοντας, οἶμαι, ὁ Ἡράκλει-
τος ἐργάτας εἶναι λέγει, καὶ συνεργοὺς τῶν ἐν τῷ
κόσμῳ γινομένων. Ἄλλος δὲ κατ' ἄλλο συνεργεῖ· ἐκ
περιουσίας δὲ καὶ ὁ μεμφόμενος, καὶ ὁ ἀντιβαίνειν 10
πειρώμενος καὶ ἀναιρεῖν τὰ γινόμενα. Καὶ γὰρ τοῦ
τοιούτου ἐχρηξεν ὁ κόσμος. Λοιπὸν οὖν σύνες, εἰς
τίνας σεαυτὸν κατατάσσεις· ἐκείνος μὲν γὰρ πάντως
σοι καλῶς χρήσεται ὁ τὰ ὅλα διοικῶν, καὶ παραδέξ-
ταί σε εἰς μέρος τι τῶν συνεργῶν καὶ συνεργητικῶν. 15
Ἄλλὰ σὺ μὴ τοιοῦτο μέρος γένη, οἷος ὁ εὐτελής καὶ
γελοῖος στίχος ἐν τῷ δράματι, οὗ Χρύσιππος μέμνηται.

μγ'. Μήτι ὁ ἥλιος τὰ τοῦ ἕτερου ἀξιοῖ·ποιεῖν; μή
τι ὁ Ἀσκληπιὸς τὰ τῆς Καρποφόρου; τί δὲ τῶν ἄστρων
ἐκαστον, οὐχὶ διάφορα μὲν, συνεργὰ δὲ πρὸς ταῦτόν; 20

μδ'. Εἰ μὲν οὖν ἐβουλεύσαντο περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν
ἐμοὶ συμβῆναι ὀφειλόντων οἱ θεοί, καλῶς ἐβουλεύ-
σαντο· ἄβουλον γὰρ θεὸν οὐδὲ ἐπινοῆσαι βλάδιον·
κακοποιῆσαι δέ με διὰ τίνα αἰτίαν ἐμελλον ὀρμαῖν;

2 κινῶμεν PA, κρινῶμεν conl. Gat. — 4 πολέμιον conl.
Cor. — 6 παρακολουθηκῶς A — 10 ὁ μὲν μεμφόμενος A —
12 εἰς τίνας ἑαυτὸν v., τίνα σεαυτὸν A — 15 ὡς μέρος τι conl.
Cor. — συνεργῶν καὶ om. A — 16 οἷος εὐτελής A — 21 capita
43 et 44 non distinguuntur in A Mo2 — 22 οἱ ante θεοὶ del.
put. Nauck., idem ἄβουλον γὰρ θεὸν οὐδ' ἔστι νοῆσαι scriben-
dum putat om. βλάδιον

Τί γάρ αὐτοῖς, ἢ τῷ κοινῷ, οὐ μάλιστα προνοοῦνται, ἐκ τούτου περιεγένετο; Εἰ δὲ μὴ ἐβουλεύσαντο κατ' ἰδίαν περὶ ἐμοῦ, περὶ γε τῶν κοινῶν πάντως ἐβουλεύσαντο, οἷς κατ' ἐπακολούθησιν καὶ ταῦτα συμβαίνοντα
 5 ἀσπάξασθαι καὶ στέργειν ὀφείλω. Εἰ δ' ἄρα περὶ μηδενὸς βουλεύονται (πιστεύειν μὲν οὐχ ὄσιον), ἢ μηδὲ θύωμεν, μηδὲ εὐχώμεθα, μηδὲ ὀμνύωμεν, μηδὲ τὰ ἄλλα πράσσωμεν, ἅπερ ἕκαστα ὡς πρὸς παρόντας καὶ συμβιοῦντας τοὺς θεοὺς πράσσομεν. εἰ δὲ ἄρα περὶ
 10 μηδενὸς τῶν καθ' ἡμᾶς βουλεύονται, ἐμοὶ μὲν ἔξεστι περὶ ἐμαντοῦ βουλεύεσθαι· ἐμοὶ δὲ ἔστι σκέψις περὶ τοῦ συμφέροντος. συμφέρει δὲ ἕκαστῳ, τὸ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ κατασκευὴν καὶ φύσιν· ἢ δὲ ἐμὴ φύσις λογικὴ καὶ πολιτικὴ· πόλις καὶ πατρίς, ὡς μὲν Ἀντωνίνῳ,
 15 μοι ἢ Ῥώμῃ, ὡς δὲ ἀνθρώπῳ, ὁ κόσμος. Τὰ ταῖς πόλεσιν οὖν ταῦταις ὀφέλιμα, μόνον ἔστι μοι ἀγαθὰ.

μέ'. Ὅσα ἕκαστῳ συμβαίνει, ταῦτα τῷ ὅλῳ συμφέρει· ἤρκει τοῦτο. Ἄλλ' ἔτι ἐκεῖνο ὡς ἐπίπαν ὄψει παραφυλάξας, ὅσα ἀνθρώπῳ, καὶ ἑτέροις ἀνθρώποις.
 20 Κοινότερον δὲ νῦν τὸ συμφέρον ἐπὶ τῶν μέσων λαμβανέσθω.

μς'. Ὅσπερ προσίσταται σοὶ τὰ ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ καὶ τοῖς τοιοῦτοις χωρίοις, ὡς αἰεὶ τὰ αὐτὰ ὀρώμενα, καὶ τὸ ὁμοειδὲς προσκορῆ τὴν θεῖαν ποιεῖ· τοῦτο καὶ

2 περιεγένετο conl. Cor. — 6 ἢ μηδὲ v., ἢ μηδὲ A — 8 ἀ παρ' ἕκαστα conl. Cor. — 10 καθ' ἡμῶν v., καθ' ἡμᾶς A — 14 ab πόλις καὶ πατρίς novum caput orditur in A Mo 2 — 19 ἢ ἑτέροις ἀνθρ. v., καὶ ἐτ. ἀνθρ. A — 20 ἢ ἐπὶ τῶν μέσων conl. C. L. — 21 λαμβάνεσθαι A — 22 τὰ ἀμφὶ τῷ θεάτρῳ v., τὰ ἐν τῷ ἀμφὶ θεάτρῳ A

ἐπὶ ὄλου τοῦ βίου πάσχειν· πάντα γὰρ ἔνω κάτω τὰ
αὐτά, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν. Μέχρι τίνος οὖν;

μζ'. Ἐννοεὶ συνεχῶς παντοίους ἀνθρώπους, καὶ
παντοίων μὲν ἐπιτηδευμάτων, παντοδαπῶν δὲ ἔθνων,
τεθνεῶτας· ὥστε κατιέναι τοῦτο μέχρι Φιλιστιάνος, 5
καὶ Φοίβου, καὶ Ὀριγανίανος. Μέτιθι νῦν ἐπὶ τὰ
ἄλλα φύλα. Ἐκεὶ δὴ μεταβαλεῖν ἡμᾶς δεῖ, ὅπου το-
σοῦτοι μὲν δεινοὶ ῥήτορες, τοσοῦτοι δὲ σεμνοὶ φιλό-
σοφοι, Ἡράκλειτος, Πυθαγόρας, Σωκράτης· τοσοῦτοι
δὲ ἥρωες πρότερον· τοσοῦτοι δὲ ὕστερον στρατηγοί, 10
τύραννοι· ἐπὶ τούτοις δὲ Εὐδοξος, Ἰππάρχος, Ἀρχι-
μήδης, ἄλλαι φύσεις ὀξεῖαι, μεγαλόφρονες, φιλόπονοι,
πανοῦργοι, αὐθάδεις, αὐτῆς τῆς ἐπικήρου καὶ ἐφημέ-
ρου τῶν ἀνθρώπων ζωῆς χλευασταί, οἷον Μένιππος,
καὶ ὅσοι τοιοῦτοι. Περὶ πάντων τούτων ἔννοει, ὅτι 15
πάλαυ κέινται. Τί οὖν τοῦτο δεινὸν αὐτοῖς; τί δαὶ
τοῖς μηδ' ὀνομαζομένοις ὄλωσ; Ἐν ᾧδε πολλοῦ ἄξιον,
τὸ μετ' ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης εὐμενῆ τοῖς ψεύσταις
καὶ ἀδίκοις διαβιοῦν.

μη'. Ὅταν εὐφραῖναι σεαυτὸν θέλῃς, ἐνθυμοῦ τὰ 20
προτερήματα τῶν συμβιούντων· οἷον, τοῦ μὲν τὸ δρα-
στήριον, τοῦ δὲ τὸ αἰδήμιον, τοῦ δὲ τὸ εὐμετάδοτον,
ἄλλου δὲ ἄλλο τι. Οὐδὲν γὰρ οὕτως εὐφραίνει, ὡς
τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀρετῶν, ἐμφαινόμενα τοῖς ἡθρεσι
τῶν συζώντων, καὶ ἀθρόα ὡς οἷον τε συμπύπτοντα. 25
Διὸ καὶ πρόχειρα αὐτὰ ἐκτέον.

μδ'. Μήτι δυσχεραίνεις, ὅτι τοσῶνδ' ἐτινων λιτρῶν

7 ἐκεὶ δὲ ν., ἐκεὶ δὴ revocavi ex ed. I — 16 τί καὶ ν., τί
δαὶ PA — 19 ἀδίκως A — 21 συμβιόντων ν., συμβιούτων A —
24 ἐμφαινόμενα — 25 συζώντων om. A.

εἶ, καὶ οὐ τριακοσίων; οὕτω δὲ καὶ ὅτι μέχρι τοσῶνδε ἐτῶν βιωτέον σοι, καὶ οὐ μέχρι πλείονος· ὥσπερ γὰρ τῆς οὐσίας ὅσον ἀφώρισται σοι στέργεις, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου.

- 5 ν'. Πειρῶ μὲν πείθειν αὐτούς. Πρῶττε δὲ καὶ <αὐτῶν> ἀκόντων, ὅταν τῆς δικαιοσύνης ὁ λόγος οὕτως ἄγῃ. Ἐὰν μέντοι βίῃ τις προσχρῶμενος ἐπίστηται, μετὰβαινε ἐπὶ τὸ εὐάρεστον καὶ ἄλμπον, καὶ συγγῶ εἰς ἄλλην ἀρετὴν τῇ καλύσει· καὶ μέμνησο, ὅτι μεθ' ὑπεξαί-
10 ρέσεως ἔρμας, ὅτι καὶ τῶν ἀδυνάτων οὐκ ἄρῃου. Τίνος οὖν; τῆς τοιαύδ' εἰδος ὁρμῆς. Τούτου δὲ τυγχάνεις· ἐφ' οἷς προήχθημεν, ταῦτα γίνεται.

να'. Ὁ μὲν φιλόδοξος ἀλλοτριὰν ἐνέργειαν ἰδίου ἀγαθὸν ὑπολαμβάνει· ὁ δὲ φιλήδονος, ἰδίαν πείσιν·

- 15 ὁ δὲ νοῦν ἔχων, ἰδίαν πράξειν.

νβ'. Ἐξεστὶ περὶ τούτου μηδὲν ὑπολαμβάνειν, καὶ μὴ ὀχλεῖσθαι τῇ ψυχῇ. Αὐτὰ γὰρ τὰ πράγματα οὐκ ἔχει φύσιν ποιητικὴν τῶν ἡμετέρων κρίσεων.

- νγ'. Ἐθίσον σεαυτὸν πρὸς τῷ ὑφ' ἑτέρου λεγο-
20 μένῳ γίνεσθαι ἀπαρενθυμῆτως, καὶ ὡς οἶόν τε ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ λέγοντος γίνου.

νδ'. Τὸ τῷ σμῆναι μὴ συμφέρον, οὐδὲ τῇ μελίσσει συμφέρει.

νε'. Εἰ κυβερνῶντα οἱ ναῦται, ἢ ἰατρῶντα οἱ

5 πειρῶμεν ν., correxit Nauck. — 6 καὶ τῶν ἀκόντων ν., καὶ ἀκόντων A, καὶ αὐτῶν ἀκόντων con. Menag. — 10 ὁρμῆς ν., ἔρμας con. Cor. — καὶ ὅτι con. Gat. — ὁρῆου ν., ἄρῃου A, ὁρῆγ con. Reisk. — 12 εἰ ἐφ' οἷς προήχθης con. Cor. — 19 πρὸς τὸ — λεγομένῳ ν., πρὸς τῶν — λεγομένου A, πρὸς τὸ — λεγόμενον Sch., τῷ — λεγομένῳ Cor. — 20 ἀπαρενθυμῆτων A — 24 κυβερνῶνται — ἰατρῶντα ν., κυβερνῶντα — ἰατρῶντα A

κάμνοντες κακῶς ἔλεγον, ἄλλω τίνι ἂν προσεῖχον; ἢ πῶς αὐτὸς ἐνεργοίη τὸ τοῖς ἐμπλέουσι σωτήριον, ἢ τὸ τοῖς θεραπευομένοις ὑγιεινόν;

νς'. Πόσοι, μεθ' ὧν εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, ἤδη ἀπεληλύθασιν! 5

νζ'. Ἰκτεριῶσι τὸ μέλι πικρὸν φαίνεται· καὶ λυσοδοήκτοις τὸ ὕδωρ φοβερόν· καὶ παιδίους τὸ σφαιρίον καλόν. Τί οὖν ὀργίζομαι; ἢ δοκεῖ σοι ἔλασσον ἰσχύειν τὸ διεψευσμένον, ἢ τὸ χόλιον τῷ ἰκτεριῶντι, καὶ ὁ ἰὸς τῷ λυσοδοήκτῳ; 10

νη'. Κατὰ τὸν λόγον τῆς σῆς φύσεως βιοῦν σε οὐδεὶς καλύσει· παρὰ τὸν λόγον τῆς κοινῆς φύσεως οὐδὲν σοι συμβήσεται.

νθ'. Οἴοί εἰσιν, οἷς θέλουσιν ἀρέσκειν, καὶ δι' οἷα περιγινόμενα, καὶ δι' οἷων ἐνεργειῶν! Ὡς ταχέως 15 ὁ αἶων πάντα καλύψει· καὶ ὅσα ἐκάλυψεν ἤδη!

BIBLION Ζ.

Τί ἐστὶ κακία; — Τοῦτ' ἐστίν, ὃ πολλάκις εἶδες. Καὶ ἐπὶ παντὸς δὲ τοῦ συμβαίνοντος πρόχειρον ἔχε, ὅτι τοῦτό ἐστιν, ὃ πολλάκις εἶδες. Ὅπως ἄνω κάτω 20 τὰ αὐτὰ εὐρήσεις, ὧν μεστὰ αἱ ἱστορίαι αἱ παλαιαί, αἱ μέσαι, αἱ ὑπόγνιοι· ὧν νῦν μεστὰ αἱ πόλεις καὶ <αἱ> οἰκίαι. Οὐδὲν καινόν· πάντα καὶ συνήθη καὶ ὀλιγοχρόνια.

1 ἄλλω τίνι ἂν προσεῖχον, ἢ πῶς (εἶνε ὅπως) Cas. — 5 προ-
αποληλύθασιν conl. Reisk. — 9 κτεριῶντι A — 11 σῆς om. A
— 12 οὐδὲν καλύσει conl. Nauck. coll. 1, 17 — 15 οἴοι τὰ A,
οἷα τὰ conl. Cor. — 18 τούττεσι κακία A — 23 αἱ add. Cor.
— συνήθη ὀλιγοχρόνια v., συν. καὶ ὀλιγοχρ. A

β'. Τὰ δόγματα πῶς ἄλλως δύναται νεκρωθῆναι, ἐὰν μὴ αἱ κατάλληλοι αὐτοῖς φαντασίαι σβεσθῶσιν; ἄς διηνεκῶς ἀναζωπυρεῖν ἐπὶ σοί ἐστι. Δύναμαι περὶ τούτου, δ' δεῖ, ὑπολαμβάνειν· εἰ δύναμαι, τί ταράσσομαι; Τὰ ἔξω τῆς ἐμῆς διανοίας οὐδὲν ὄλωσ' πρὸς τὴν ἐμὴν διάνοιαν. Τοῦτο μάθε, καὶ ὀρθῶς εἰ· ἀναβιῶναί σοι ἔξεστιν· ἴδε πάλιν τὰ πράγματα, ὡς ἐώρας· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ἀναβιῶναι.

γ'. Πομπῆς κενοσπουδία, ἐπὶ σκηνῆς δράματα, 10 ποίμνια, ἀγέλαι, διαδορατισμοί, κυνιδίους ὀστάριον ἐφόμιμενον, ψωμίον εἰς τὰς τῶν ἰχθύων δεξαμενάς, μυρμῆκων ταλαιπωρίαί καὶ ἀχθοφορίαί, μυιδίων ἐπτοημένων διαδρομαί, σιγιλλάρια νευροσπαστούμενα. Χρῆ οὖν ἐν τούτοις εὐμενῶς μὲν καὶ μὴ καταφραττόμενον ἐστάναι· παρακολουθεῖν μὲντοι, ὅτι τοσοῦτου ἄξιος 15 ἕκαστός ἐστιν, ὅσου ἄξιά ἐστι ταῦτα, περὶ ἃ ἐσπούδακεν.

δ'. Δεῖ κατὰ λέξιν παρακολουθεῖν τοῖς λεγομένοις, καὶ καθ' ἐκάστην ὀρμὴν τοῖς γινομένοις. Καὶ ἐπὶ 20 μὲν τοῦ ἐτέρου εὐθύς ὀρᾶν, ἐπὶ τίνα σκοπὸν ἢ ἀναφορά· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου παραφυλάσσειν, τί τὸ σημαίνόμενον.

ε'. Πότερον ἔξαρκεῖ ἢ διάνοιά μου πρὸς τοῦτο,

1 ἢ τὰ δόγματα πῶς γὰρ ἄλλως A, ex quo conieci ζῆ τὰ δόγματα. πῶς γὰρ κτέ. cf. Mus. Rhen. l. l. — 2 κατάλληλαι A (etiam pleraeque edd.) — 3 ὡς διηνεκῶς v., ἄς δ. A — 4 εἰ γὰρ δύναμαι A — 5 ab τὰ ἔξω novum incipit caput A — 6 μάθε v., μάθε A — καὶ ὀρθῶς εἰ εἰ A (an καὶ ὀρθῶς οἶει?) — 7 ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ἀναβιῶναι A — 13 νευροσπαστούμενα A — 14 φραττόμενον v., καταφραττόμενον A — 18 λεγομένοις καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου A — 19 ὀρμὴν γινομένοις Gat. — 20 ἐπὶ τίνα σκοπὸν ἀφορᾶ coni. Cor. — 23 capita 4 et 5 non distinguuntur in A

ἢ οὐ; *Εἰ μὲν ἐξαρκεῖ, χρῶμαι αὐτῇ πρὸς τὸ ἔργον, ὡς ὀργάνῳ παρὰ τῆς τῶν ὄλων φύσεως δοθέντι. Εἰ δὲ μὴ ἐξαρκεῖ, ἦτοι παραχωρῶ τοῦ ἔργου τῷ δυναμῆνῳ κρείττον ἐπιτελέσαι, ἐὰν ἄλλως τοῦτο μὴ καθήκη· ἢ πράσσω, ὡς δύναμαι, προσπαραλαβὼν τὸν 5* *δυναμέμενον κατὰ πρόσχηρσιν τοῦ ἐμοῦ ἡγεμονικοῦ ποιῆσαι τὸ εἰς τὴν κοινωνίαν νῦν καιρίον καὶ χρήσιμον. Ὅτι γὰρ ἂν δι' ἔμαντοῦ, ἢ σὺν ἄλλῳ ποιῶ, ὧδε μόνον χρή συντείνειν, εἰς τὸ κοινῇ χρήσιμον καὶ εὐάρμοστον.* 10

ζ'. Ὅσοι μὲν, πολυῦμνητοι γενόμενοι, ἤδη λήθη παραδέδονται· ὅσοι δέ, τούτους ὑμνήσαντες, πάλα ἐκποδῶν!

ζ'. *Μὴ αἰσχύνον βοηθούμενος· πρόκειται γὰρ σοι ἐνεργεῖν τὸ ἐπιβάλλον, ὡς στρατιώτῃ ἐν τειχομαχίᾳ. 15* *Τί οὖν, ἐὰν σὺ μὲν χωλαίνων ἐπὶ τὴν ἐπαλξιν ἀναβῆναι μόνος μὴ δύνη, σὺν ἄλλῳ δὲ δυνατὸν ἢ τοῦτο;*

η'. *Τὰ μέλλοντα μὴ ταρασσέτω· ἤξεις γὰρ ἐπ' αὐτά, ἐὰν δεησῇ, φέρων τὸν αὐτὸν λόγον, ᾧ νῦν πρὸς τὰ παρόντα χρᾶ.* 20

θ'. *Πάντα ἀλλήλοις ἐπιπλέκεται καὶ ἡ σύνδεσις ἰερά, καὶ σχεδόν τι οὐδὲν ἀλλότριον ἄλλο ἄλλῳ. Συγκατατέτακται γὰρ, καὶ συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον. Κόσμος τε γὰρ εἰς ἐξ ἀπάντων, καὶ θεὸς εἰς διὰ πάν-*

1 χρῶμαι αὐτῇ A — 4 ἢ ἐὰν ἄλλῳ τοῦτο μὴ καθήκη πράσσω con. Reisk. — 12 παραδίδονται A (etiam nonnullae ed.) — 15 τοῦπιβάλλον X — στρατιώτης L2, 3, Par. — τῇ τομαχίᾳ A — 16 χωλεῶν X — 17 οὐ δύνη Mο 2, δύνησαι Mο 1 — δυνατὸς ἢς con. Reisk. — 18 εἴεις (sine acc) A — 21 ἐπιπέπλεκται con. Cor. — 24 εἰς διὰ ἀπάντων v., εἰς ἐξ ἀπάντων A — καὶ ante θεός om. Gat.

των, καὶ οὐσία μία, καὶ νόμος εἷς, λόγος κοινὸς πάντων τῶν νοερῶν ζώων, καὶ ἀλήθεια μία· εἶπε καὶ τελειότης μία τῶν ὁμογενῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ λόγου μετεχόντων ζώων.

5 ἰ'. Πᾶν τὸ ἐνυλον ἐναφανίζεται τάχιστα τῇ τῶν ὄλων οὐσίᾳ· καὶ πᾶν αἷτιον εἰς τὸν τῶν ὄλων λόγον τάχιστα ἀναλαμβάνεται· καὶ παντὸς μνήμη τάχιστα ἐγκαταχώννυται τῷ αἰῶνι.

10 ἰα'. Τῷ λογικῷ ζῳῷ ἢ αὐτῇ πρᾶξι κατὰ φύσιν ἐστὶ, καὶ κατὰ λόγον.

ιβ'. Ὁρθός, ἢ ὀρθούμενος.

ιγ'. Οἶόν ἐστιν ἐν ἡνωμένοις τὰ μέλη τοῦ σώματος, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ἐν διεστῶσι τὰ λογικά, πρὸς μίαν τιὰ συνεργίαν κατεσκευασμένα. Μᾶλλον

15 δέ σοι ἢ τούτου νόησις προσπεσείται, ἐὰν πρὸς ἑαυτὸν πολλακίς λέγῃς, ὅτι μέλος εἰμὶ τοῦ ἐκ τῶν λογικῶν συστήματος. Ἐὰν δὲ [διὰ τοῦ ῥῶ στοιχείου] μέρος εἶναι ἑαυτὸν λέγῃς, οὕτω ἀπὸ καρδίας φιλεῖς τοὺς ἀνθρώπους· οὕτω σε καταληκτικῶς εὐφραίνει τὸ εὐεργετεῖν· ἔτι ὡς πρέπον αὐτὸ φιλὸν ποιεῖς· οὕτω ὡς 20 σαυτὸν εὖ ποιεῖν.

ιδ'. Ὁ θέλει, ἐξωθεν προσπιπέτω τοῖς παθεῖν ἐκ τῆς προσπτώσεως ταύτης δυναμένοις. Ἐκεῖνα γάρ, ἐὰν θελήσῃ, μέμψεται τὰ παθόντα· ἐγὼ δέ, ἐὰν μὴ 25 ὑπολάβω, ὅτι κακὸν τὸ συμβεβηκός, οὕτω βέβλαμμαι. Ἔξεστι δέ μοι μὴ ὑπολαβεῖν.

1 νόμος εἷς, εἷς λόγος conī. Menag. — 2 ἢ ἀλήθεια A — 7 ἀναλαμβάνεται — τάχιστα om. A — 12 μὴ ὀρθούμενος conī. Cas. — 17 διὰ τοῦ ῥῶ στοιχείου glossema put. Gat. — 19 καταληκτικῶς v., καταληκτικῶς conī. Gat. — 20 ἔτι εἰ ὡς πρέπον A — ὡς αὐτὸν v., ὡς σαυτὸν conī. Cor. — 22 τοῖς πάθεσιν A

ιε'. Ὅ τι ἂν τις ποιῆ ἢ λέγῃ, ἐμὲ δεῖ ἀγαθὸν εἶναι· ὡς ἂν εἰ ὁ χρυσός, ἢ ὁ σμάραγδος, ἢ ἡ πορφύρα τοῦτο ἀεὶ ἔλεγεν, ὃ τι ἂν τις ποιῆ ἢ λέγῃ, ἐμὲ δεῖ σμάραγδον εἶναι καὶ τὸ ἐμαντοῦ χροῶμα ἔχειν.

ις'. Τὸ ἡγεμονικὸν αὐτὸ ἐαυτῷ οὐκ ἐνοχλεῖ, οἶον ⁵ λέγω, οὐ φοβεῖ ἑαυτό, *εἰς ἐπιθυμίαν. Εἰ δέ τις ἄλλος αὐτὸ φοβῆσαι ἢ λυπῆσαι δύναται, ποιεῖται. Αὐτὸ γὰρ ἑαυτὸ ὑποληπτικῶς οὐ τρέφει εἰς τοιαύτας τροπὰς.

Τὸ σωματίον μὴ πάθῃ τι, αὐτὸ μεριμνάτω, εἰ ¹⁰ δύναται, καὶ λεγέτω, εἰ τι πάσχει· τὸ δὲ ψυχάριον, τὸ φοβούμενον, τὸ λυπούμενον, τὸ περὶ τούτων δλας ὑπολαμβάνον, οὐδὲν μὴ πάθῃ. οὐ γὰρ ἄξεις αὐτὸ εἰς κρίσιν τοιαύτην.

Ἀπροσδεῖς ἐστίν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, τὸ ἡγεμονικόν, ¹⁵ ἐὰν μὴ ἑαυτῷ ἐνδειαν ποιῆ· κατὰ ταῦτά δὲ καὶ ἀτάραχον, καὶ ἀνεμπόδιστον, ἐὰν μὴ ἑαυτὸ ταρασσῇ καὶ ἐμποδίξῃ.

ιζ'. Εὐδαιμονία ἐστὶ δαίμων ἀγαθός, ἢ <ἡγεμονικόν> ἀγαθόν. Τί οὖν ὧδε ποιεῖς, ὧ φαντασία; ἀπέρχου, τοὺς ²⁰ θεοὺς σοι· ὡς ἤλθες· οὐ γὰρ χρῆζω σου. Ἐλήλυθας δὲ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος. Οὐκ ὀργίζομαί σοι· μόνον ἔπιθι.

3 ὅτις ἂν ποιῆ v., ὃ ἂν τις ποιῆ A, ὃ,τι ἂν τις ποιῆ conī. Sch. — 4 καὶ ἐμαντοῦ A; σμάραγδον εἶναι καὶ ex glossemate ortum put. Nauck. — 5 τὸ ἡγεμονικόν τοῦτο A — 6 οὐκ ἄγει εἰς ἀθυμίαν s. λειποθυμίαν conī. Salm., οὐ λυπεῖ ἑαυτὸ Sch. II — 7 ποιεῖ τὸ αὐτὸ A — 8 αὐτὸ γὰρ ἑαυτῷ A — 10 ab Τὸ σωματίον, mox ab Ἀπροσδεῖς novum caput orditur in A — 13 οὐ γὰρ ἔξεις PA — εἰ οὐκ ἄξεις conī. Salm., εἰ μὴ παραίξει ἑαυτὸ Cor., οὐ γὰρ ἔλξεις Sch. II — 16 κατὰ ταῦτα A — 17 ἑαυτῷ ταρασσῇ A — 19 ἢ ἡγεμονικόν ἀγαθόν conī. Gat., ἢ ἀγαθὸν glossema put. Mor.

η'. Φοβείται τις μεταβολήν; Τί γὰρ δύναται χω-
 ρίς μεταβολῆς γενέσθαι; τί δὲ φιλτερον, ἢ οἰκειότερον
 τῆ τῶν ὄλων φύσει; Σὺ δὲ αὐτὸς λούσασθαι δύνασαι,
 ἐὰν μὴ τὰ ξύλα μεταβάλῃ; τραφήναι δὲ δύνασαι, ἐὰν
 5 μὴ τὰ ἐδάδιμα μεταβάλῃ; ἄλλο δέ τι τῶν χρησίμων
 δύναται συντελεσθῆναι χωρὶς μεταβολῆς; Οὐχ ὀρθῶς
 οὖν, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ σὲ μεταβαλεῖν ὁμοίον ἐστὶ καὶ
 ὁμοίως ἀναγκαῖον τῆ τῶν ὄλων φύσει;

ιδ'. Διὰ τῆς τῶν ὄλων οὐσίας, ὡς διὰ χειμάρφου,
 10 διεκπορεύεται πάντα τὰ σώματα, τῷ ὄλω συμφυῆ καὶ
 συννεργά, ὡς τὰ ἡμέτερα μέρη ἀλλήλοις.

Πόσους ἤδη ὁ αἰὼν Χρυσίππους, πόσους Στωκρά-
 τεις, πόσους Ἐπικτήτους καταπέπωκε! Τὸ δ' αὐτὸ καὶ
 ἐπὶ παντὸς οὐτινοσοῦν σοὶ ἀνθρώπου τε καὶ πράγμα-
 15 τος προσπιπτέτω.

κ'. Ἐμὲ ἔν μόνον περισπᾶ, μὴ τι αὐτὸς ποιήσω,
 δ ἢ κατασκευῆ τοῦ ἀνθρώπου οὐ θέλει, ἢ ὡς οὐ
 θέλει, ἢ δ νῦν οὐ θέλει.

κα'. Ἐγγὺς μὲν ἢ σὴ περὶ πάντων λήθη· ἐγγὺς
 20 δὲ ἢ πάντων περὶ σοῦ λήθη.

κβ'. Ἴδιον ἀνθρώπου φιλεῖν καὶ τοὺς πταίοντας.
 Τοῦτο δὲ γίνεται, ἐὰν συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι καὶ
 συγγενεῖς, καὶ δι' ἄγνοιαν καὶ ἄκοντες ἁμαρτάνουσι,

1 τί δὲ δύναται X — 2 τί δὲ φιλτερον AX, τί δαι φ. v.
 — εἰκαιότερον A — 3 αὐτὸς λούσασθαι A — 4 μεταβάλῃς
 (bis) X — τραφήναι δὲ δύνησαι A — 6 τελεσθῆναι X — 7
 μεταβαλλεῖν B, μεταβάλλειν con. Cor. — 11 μέλη con. Cor.
 — 12 ab Πόσους nov. caput orditur in A — 16 μὴ τι αὐτὸ
 A — 18 ἢ ὁ νῦν θέλει A — 21 τὸ φιλεῖν V 3—5 — 22 γί-
 νοιτ' ἂν (s. γένοιτ' ἂν) X — προσπίπτῃ X — 23 δι' ἄγνοιαν
 ἄκοντες L 2, 3, Par

καὶ ὡς μετ' ὀλίγον ἀμφοτέροι τεθνήξεσθε, καὶ πρὸ πάντων, ὅτι οὐκ ἔβλαψέ σε· οὐ γὰρ τὸ ἡγεμονικόν σου χεῖρον ἐποίησεν, ἢ πρόσθεν ἦν.

κγ'. Ἡ τῶν ὄλων φύσις ἐκ τῆς ὄλης οὐσίας, ὡς κηροῦ, νῦν μὲν ἱππάριον ἐπλασε· συγγέασα δὲ τοῦτο, 5 εἰς δένδρου φύσιν συνεκρήσατο τῇ ὕλῃ αὐτοῦ· εἶτα εἰς ἀνθρωπάριον· εἶτα εἰς ἄλλο τι· ἕκαστον δὲ τούτων πρὸς ὀλίγιστον ὑπέστη. Δεινὸν δὲ οὐδὲν τὸ διαλυθῆναι τῷ κιβωτίῳ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ συμπαγῆναι.

κδ'. Τὸ ἐπίκοτον τοῦ προσώπου λίαν παρὰ φύσιν, 10 ὅταν πολλάκις *ἐναποθνήσκῃ ἢ πρόσχημα, ἢ τὸ τελευταῖον ἀπεσβέσθῃ, ὥστε ὄλως ἐξαφθῆναι μὴ δύνασθαι. Αὐτῷ γε τούτῳ παρακολουθεῖν πειρῶ, ὅτι παρὰ τὸν λόγον. Εἰ γὰρ καὶ ἡ συναίσθησις τοῦ ἀμαρτάνειν οἰχίσεται, τίς ἔτι τοῦ ζῆν αἰτία; 15

κε'. Πάντα, ὅσα ὁρᾷς, ὅσον οὐπω μεταβαλεῖ ἢ τὰ ὄλα διοικοῦσα φύσις, καὶ ἄλλα ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶν ποιήσει, καὶ πάλιν ἄλλα ἐκ τῆς ἐκείνων οὐσίας, ἵνα ἀεὶ νεαροῦ ἢ ὁ κόσμος.

κς'. Ὅταν τις ἀμάρτη τι εἰς σέ, εὐθὺς ἐνθυμοῦ, 20 τί ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὑπολαβὼν ἤμαρτε. Τοῦτο γὰρ ἰδὼν ἐλεήσεις αὐτόν, καὶ οὔτε θαυμάσεις, οὔτε ὀργισθήσῃ. Ἦτοι γὰρ καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ ἀγα-

1 καὶ μετ' ὀλίγον A, καὶ ὅτιπερ ἀμφοτέροι (om. μετ' ὀλίγον) X — τεθνήξετε v., τεθνήξεσθα A V5 B, τεθνήξεσθε X — 3 ἦν om. V2 M1 — 6 εἰς δένδρῳφιον conl. Nauck. — 7 εἶτα ὡς ἄλλο τι A — 9 τὸ κιβωτίῳ A — 11 τελευταίαν A — ὅταν δὲ πολλάκις γίνῃται, ἐναποθνήσκῃ τὸ πρόσχημα, καὶ τὸ τελευταῖον ἀπεσβέσθῃ conl. Cor., similiter Σκαφ. (forsitan ὅταν δὲ πολλάκις ἐναποθνήσκῃ τὸ πρόσχημα, τὸ τελευταῖον ἀπεσβέσθῃ) — 13 τοῦτο παρακολουθεῖν A — 21 ὑπολαβὼν A

θὸν ἔτι ὑπολαμβάνεις, ἢ ἄλλο ὁμοειδές. Δεῖ οὖν συγγινώσκειν. Εἰ δὲ μηκέτι ὑπολαμβάνεις τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ὅσων εὐμενῆς ἔση τῷ παρορῶντι.

κζ'. Μὴ τὰ ἀπόντα ἐννοεῖν, ὡς ἤδη ὄντα· ἀλλὰ τῶν παρόντων τὰ δεξιότατα ἐκλογίζεσθαι, καὶ τούτων χάριν ὑπομιμνήσκεσθαι, πῶς ἂν ἐπεξητεῖτο, εἰ μὴ παρῆν. Ἄμα μέντοι φυλάσσου, μὴ διὰ τοῦ οὕτως ἀσμενίζειν αὐτοῖς ἐπίσης ἐκτιμᾶν αὐτὰ, ὥστε, ἐάν ποτε μὴ παρῆ, ταραχθῆσεσθαι.

10 κη'. Εἰς σαυτὸν συνειλοῦ. Φύσιν ἔχει τὸ λογικὸν ἡγεμονικόν, ἐαυτῷ ἀρκεῖσθαι δικαιοπραγοῦντι καὶ παρ' αὐτὸ τοῦτο γαλήνην ἔχοντι.

κδ'. Ἐξάλειψον τὴν φαντασίαν. Στήσον τὴν νευροσπαστίαν. Περίγραφον τὸ ἐνεστὼς τοῦ χρόνου.

15 Γνώρισον τὸ συμβαῖνον ἢ σοὶ ἢ ἄλλῳ. Δίελε καὶ μέρισον τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ αἰτιῶδες καὶ ὑλικόν. Ἐννόησον τὴν ἐσχάτην ὥραν. Τὸ ἐκείνω ἁμαρτηθὲν ἐκεῖ κατάλιπε, ὅπου ἢ ἁμαρτία ὑπέστη.

λ'. Συμπαρεκτείνειν τὴν νόησιν τοῖς λεγομένοις.

20 Εἰσδύεσθαι τὸν νοῦν εἰς τὰ γινόμενα καὶ ποιοῦντα.

λα'. Φαίδρουνον σεαυτὸν ἀπλότητι καὶ αἰδοὶ καὶ τῇ πρὸς τὸ ἀνὰ μέσον ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιαφορίᾳ. Φίλησον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἀκολούθησον θεῷ. Ἐκεῖνος μὲν φησιν, ὅτι Πάντα νομιστί. Ἐτι εἰ

2 τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ conī. Menag. — 4 ὡς ἠδέα ὄντα conī. Sch. II; ἠδῶ Rend. — 5 καὶ — ὑπομιμνήσκεσθαι om. A — 7 ὄντως ἄσμ. A — 8 ἐκδίσσης A — 10 εἰς αὐτὸν v.; εἰς σαυτὸν superscriptum in D — τὸν λογικὸν A — 18 κατάλιπε A — 20 εἰς τὰ om. A — 24 ἔτι ἢ δαίμονα A, ἦτοι τὰ δαιμόνια ἢ τὰ στοιχεῖα conī. Sch. I, ἕτεροι δὲ μόνα τὰ στ. conī. Cor.; an ἔτι δὲ (s. ἐνιοὶ δὲ) ὅτι δαιμόνια τὰ στ.?

* δαίμονα τὰ στοιχεῖα· ἀρκεῖ δὲ μεμνησθαι, ὅτι τὰ πάντα νομιστὶ ἔχει· ἤδη λίαν ὀλίγα.

λβ'. Περὶ θανάτου· ἡ σκεδασμός, εἰ ἄτομοι· εἰ δ' ἔνωσις, ἦτοι σβέσις ἢ μετὰστασις.

λγ'. Περὶ πόνου· τὸ μὲν ἀφόρητον ἐξάγει· τὸ δὲ 5
χρονίζον, φορητόν· καὶ ἡ διάνοια τὴν ἑαυτῆς γαλήνην
κατὰ ἀπόληψιν διατηρεῖ, καὶ οὐ χεῖρον τὸ ἡγεμονικὸν
γέγονε. Τὰ δὲ κακούμενα μέρη ὑπὸ τοῦ πόνου, εἰ
τι δύναται, περὶ αὐτοῦ ἀποφηνάσθω.

λδ'. Περὶ δόξης· ἴδε τὰς διανοίας αὐτῶν, οἶαι, 10
καὶ οἶα μὲν φεύγουσαι, οἶα δὲ διώκουσαι. Καὶ ὅτι,
ὡς αἱ θινεὲς ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐπιφορούμεναι κρύπτουσι
τὰς προτέρας, οὕτως ἐν τῷ βίῳ τὰ πρότερα ὑπὸ τῶν
ἐπενεχθέντων τάχιστα ἐκαλύφθη.

λε'. [Πλατωνικόν.] „Ἡ οὖν ὑπάρχει διανοία με- 15
γαλοπρέπεια καὶ θεωρία παντὸς μὲν χρόνου, πάσης
δὲ οὐσίας, ἄρα οἶει τοῦτω μέγα τι δοκεῖν εἶναι τὸν
ἀνθρώπινον βίον; Ἀδύνατον, ἢ δ' ὅς. Οὐκοῦν καὶ
θάνατον οὐ δεῖνόν τι ἡγήσεται ὁ τοιοῦτος; Ἡμιστά γε.“

λς'. [Ἀντισθενικόν.] „Βασιλικόν, εὐ μὲν πράττειν, 20
κακῶς δὲ ἀκούειν.“

λε'. Αἰσχρόν ἐστι, τὸ μὲν πρόσωπον ὑπήκουον εἶναι

2 ἢ θηλιαν ὀλίγα PA, ἢδη λιαν ὀλ. Cas.; videtur glossema esse — 3 εἰ σκεδασμός ἢ ἄτομοι ἢ κένωσις ἦτοι σβέσις ἢ μετὰστασις v., ἢ σκεδασμός εἰ ἄτομοι ἢ ἔνωσις ἦτοι σβέσις ἢ μετὰστασις A, εἰ δ' ἔνωσις coni. Cas. — 7 κατὰ ἀπόληψιν coni. Gat. — 8 εἰ τε δύναται A — 13 τὰ πρότερα v., τὰς προτέρας coni. Cor. — τὰ ἑταίρα A — 15 Πλατωνικόν om. A — ᾧ οὖν v., ἢ οὖν A — μεγαλοπρεπῆ A, διανοία μεγαλοπρέπεια Cor. (secund. Plat. text.) — 17 ἄρα οἶόν τε οἶει Cor. (sec. Plat. a quo alienum est ἄρα) — 20 Ἀντισθενικόν om. A — βασιλικόν μὲν εὐ πρ. PA, εὐ μὲν Gat.

καὶ σχηματίζεσθαι καὶ κατακοσμεῖσθαι, ὡς κελεύει ἡ
διάνοια, αὐτὴν δ' ὕφ' ἑαυτῆς μὴ σχηματίζεσθαι καὶ
κατακοσμεῖσθαι.

- 5 λή. Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν·
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν.
λθ'. Ἀθανάτοις τε θεοῖς καὶ ἡμῖν χάσματα δόλης!
μ'. Βλον θερλεῖν, ὥστε κάρπιμον στάχυν,
Καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ.
μα'. Εἰ δ' ἡμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παιδ' ἐμῶ,
10 Ἔχει λόγον καὶ τοῦτο.
μβ'. Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον.
μγ'. „Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφύζειν.“
μδ'. [Πλατωνικά.] „Ἐγὼ δὲ τούτῳ δίκαιον ἂν
λόγον ἀντεῖποιμι· ὅτι οὐ καλῶς λέγεις, ὦ ἄνθρωπε,
15 εἰ οἶει δεῖν κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν ἢ τεθνή-
ναι ἄνδρα, ὅτου τι καὶ σμικρὸν ὄφελος· ἀλλ' οὐκ
ἐκεῖνο μόνον σκοπεῖν, ὅταν πράττη, πότερον δίκαια
ἢ ἄδικα πράττει, καὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ <ἔργα> ἢ κακοῦ.“
μέ'. „Οὕτω γὰρ ἔχει, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῇ ἀλη-
20 θείᾳ, οὗ ἂν τις αὐτὸν τάξῃ ἡγήσάμενος βέλτιστον
εἶναι, ἢ ὑπ' ἄρχοντος ταχθῆ, ἐνταῦθα <δεῖ>, ὡς ἐμοὶ
δοκεῖ, μένοντα κινδυνεύειν, μηδὲν ὑπολογιζόμενον,
μητε θάνατον, μητε ἄλλο μηδὲν πρὸ τοῦ αἰσχροῦ.“
μς'. „Ἄλλ', ὦ μακάριε, ὄρα, μὴ ἄλλο τι τὸ γεν-
25 ναῖον, καὶ τὸ ἀγαθόν, ἢ τὸ σώζειν τε καὶ σώζεσθαι·

2 ὕφ' ἑαυτῆς καὶ σχηματίζεσθαι A — 6 ἀθανάτοις θεοῖς
coni. Rend. — 7 καὶ τὸ μὲν εἶναι τὸ δὲ μὴ PA, τὸν (bis) Gat. —
8 ἐμῶν A — 13 Πλατωνικά om. A — τοῦτον δίκαιον ἂν P,
τοῦτο δίκαιον ἂν A, τούτῳ ἂν δίκαιον Gat. (secund. Plat.) —
15 εἰοὶ ἰδεῖν A — 16 ὄφελός ἐστιν Cor. (sec. Plat.) — 18 ἔργα
om. PA — 21 ἐνταῦθα ὡς ἐμοὶ δοκεῖν PA, δεῖ ex Plat. add. —
24 μὴ om. A — 25 ἢ τὸ σώζειν PA; ἢ τοῦ Cor. (sec. Plat.
text.) ἦ, ἦ τὸ coni. Sch. II

μη γὰρ τοῦτο μέν, τὸ ζῆν ὅποσονδὴ χρόνον, τὸν γε ὡς ἀληθῶς ἄνδρα, ἐατέον ἐστὶ, καὶ οὐ φιλοψυχητέον, ἀλλ' ἐπιτρέψαντα περὶ τούτων τῷ θεῷ καὶ πιστεύσαντα ταῖς γυναιξίν, ὅτι τὴν εἰμαρμένην οὐδ' ἂν εἰς ἐκφύγοι, τὸ ἐπὶ τούτῳ σκεπτέον, τίνα ἂν τρόπον 5 τοῦτον, ὃν μέλλει χρόνον βιῶναι, ὡς ἄριστα βιῶη.“

μζ'. „Περисκοπεῖν ἄστρον δρόμους, ὥσπερ συμπεριθέοντα· καὶ τὰς τῶν στοιχείων εἰς ἄλληλα μεταβολὰς συνεχῶς ἐννοεῖν. Ἀποκαθαίρουσι γὰρ αἱ τούτων φαντασῖαι τὸν ὄντοπον τοῦ χαμαὶ βίου.“ 10

μη'. Καλὸν τὸ τοῦ Πλάτωνος. Καὶ δὴ περὶ ἀνθρώπων τοὺς λόγους ποιούμενον, ἐπισκοπεῖν δεῖ καὶ τὰ ἐπίγεια, ὥσπερ ποθὲν ἄνωθεν, κατὰ ἀγέλας, στρατεύματα, γεώργια, γάμους, διαλύσεις, γενέσεις, θανάτους, δικαστηρίων θόρυβον, ἐρήμους χώρας, βαρβάρων 15 ἔθνη ποικίλα, ἐορτάς, θρήνους, ἀγοράς, τὸ παμμυγές, καὶ τὸ ἐκ τῶν ἐναντίων συγκοσμούμενον.

μθ'. Τὰ προγεγονότα ἀναθεωρεῖν· τὰς τοσαύτας τῶν ἡγεμονιῶν μεταβολὰς. Ἐξεστὶ καὶ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν. Ὅμοειδῆ γὰρ πάντως ἔσται, καὶ οὐχ οἷόν 20 τε ἐκβῆναι τοῦ ὄντομοῦ τῶν νῦν γινομένων· ὄθεν καὶ ἴσον, τὸ τεσσαράκοντα ἔτεσιν ἱστορηῆσαι τὸν ἀνθρώπινον βίον τῷ ἐπὶ ἔτη μύρια. Τί γὰρ πλέον ὄψει;

ν'. Καὶ

Τὰ μὲν ἐκ γῆς

25

Φύνη' εἰς γαῖαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου

2 ἐατέον ἢ coni. Sch. — 4 οὐδεις ἂν ν., οὐδ' ἂν εἰς A — 6 μέλλοι A — 7 δρόμον A — 10 τοῦ βίου χαμαὶ A — 11 καὶ δεῖ A — 12 ἐπισκοπεῖν δὴ A — 13 ὥσπερ ποθὲν ἄνωθεν κάτω, ἀγέλας coni. Cas. — 19 τὰ σεμνά A — 25 καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς φῦντα A, τὰ ἐκ γῆς μὲν ν. — 26 τὰ δ' ἐπ' αἰθερίου A

Βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον
Πόλον ἤλθε κάλιν.

Ἡ τοῦτο διάλυσις τῶν ἐν ταῖς ἀτόμοις ἀντεμπλο-
κῶν καὶ τοιοῦτός τις σκορπισμὸς τῶν ἀπαθῶν στοι-
5 χείων.

να'. Καὶ

Σίτοισι καὶ ποτοιῖσι καὶ μαγεύμασι
Παρεκτρέποντες ὄχετόν, ὥστε μὴ θανεῖν.

Θεόθεν δὲ πνέοντι' οὐρον
10 Ἀνάγκη τλῆναι καμάτοις ἀνοδύρτοις.

νβ'. Καββαλικώτερος, ἀλλ' οὐχὶ κοινωνικώτερος,
οὐδὲ αἰδημονέστερος, οὐδ' εὐτακτότερος ἐπὶ τοῖς συμ-
βαίνουσιν, οὐδὲ εὐμενέστερος πρὸς τὰ τῶν πλησίων
παροράματα.

15 νγ'. Ὅπου ἔργον ἐπιτελεσθαι δύναται κατὰ τὸν
κοινὸν θεοῖς καὶ ἀνθρώποις λόγον, ἐκεῖ οὐδὲν δεινόν·
ὅπου γὰρ ὠφελείας τυχεῖν ἔξεστι διὰ τῆς εὐοδοῦσης
καὶ κατὰ τὴν κατασκευὴν προοῦσης ἐνεργείας, ἐκεῖ
οὐδεμίαν βλάβην ὑφορατέον.

20 νδ'. Πανταχοῦ καὶ διηνεκῶς ἐπὶ σοί ἐστι, καὶ τῇ
παρούσῃ συμβάσει θεοσεβῶς εὐαρεστεῖν, καὶ τοῖς παρ-
οὔσιν ἀνθρώποις κατὰ δικαιοσύνην προσφέρεισθαι, καὶ
τῇ παρούσῃ φαντασίᾳ ἐμφιλοτεχνεῖν, ἵνα μὴ τι ἀκατά-
ληπτον παρεισρῶῃ.

1 βλαστόντα (-ῶντα A) γένη εἰς αἰθέριον κάλιν ἤλθε (ἤλθον A) πόλον PA, versus disposuit Grotius — 3 ἀτόμοι A — 4 ἢ τοιοῦτός τις σκ. conī. Gat. — 7 πότοις v., ποτοιῖσι PA — μαγγανεύμασι PA, μαγεύμασι conī. Cor. — 11 καβαλιώ-
τερος P, παμβαλιώτερος A, καββαλικώτερος Cas. σου τίς ἐστι
add. put. Cor. — 12 ἀτακτότερος A — 16 ἀνθρώπων plerique
X — 18 κατὰ τὴν σευὴν plerique X — 23 τῇ οὐσῃ φαντασίᾳ
v., παρούσῃ conī. Cas.

νε΄. Μὴ περιβλέπου ἀλλότρια ἡγεμονικά, ἀλλ΄ ἐκεὶ βλέπε κατ' εὐθύ, ἐπὶ τί σε ἡ φύσις ὀδηγεῖ, ἢ τε τοῦ ὄλου διὰ τῶν συμβαινόντων σοι, καὶ ἡ σὴ διὰ τῶν πρακτέων ὑπὸ σοῦ. Πρακτέον δὲ ἐκάστῳ τὸ ἐξῆς τῆ κατασκευῆ· κατεσκευάσται δὲ τὰ μὲν λοιπὰ τῶν λογικῶν ἔνεκεν, ὡσπερ καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου τὰ χεῖρω τῶν κρειττόνων ἔνεκεν, τὰ δὲ λογικὰ ἀλλήλων ἔνεκεν. Τὸ μὲν οὖν προηγούμενον ἐν τῇ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῇ τὸ κοινωνικόν ἐστι. Δεύτερον δὲ τὸ ἀνένδοτον πρὸς τὰς σωματικὰς πείσεις· λογικῆς γὰρ καὶ 10 νοεραῦς κινήσεως ἴδιον, περιορίζειν ἑαυτήν, καὶ μήποτε ἠττάσθαι μήτε αἰσθητικῆς μήτε ὀρητικῆς κινήσεως· ζῳάδεις γὰρ ἐκάτεραι· ἡ δὲ νοερά ἐθέλει πρωτιστεύειν καὶ μὴ κατακρατεῖσθαι ὑπ' ἐκείνων. Δικαίως γε· πέφυκε γὰρ χρηστικὴ πᾶσιν ἐκείνοις. Τρίτον ἐν τῇ 15 λογικῇ κατασκευῇ τὸ ἀπρόπτωτον καὶ ἀνεξαπάτητον. Τούτων οὖν ἐχόμενον τὸ ἡγεμονικὸν εὐθιὰ περαινέτω, καὶ ἔχει τὰ ἑαυτοῦ.

νε΄. Ὡς ἀποτεθνηκότα δεῖ, καὶ μέχρι νῦν βεβιωκότα, τὸ λοιπὸν ἐκ τοῦ περιόντος ζῆσαι κατὰ τὴν 20 φύσιν.

νεζ΄. Μόνον φιλεῖν τὸ ἑαυτῷ συμβαῖνον καὶ συγκλωθόμενον. Τί γὰρ ἀρμολιώτερον;

νη΄. Ἐφ' ἐκάστου συμβάματος ἐκείνους πρὸ ὀμμάτων ἔχειν, οἷς τὰ αὐτὰ συνέβαινε, ἔπειτα ἡχθοντο, 25 ἐξενίζοντο, ἐμέμφοντο· νῦν οὖν ἐκείνοι ποῦ; οὐδαμοῦ·

2 ἐφ' ὅτι σε ἡ φύσις ὀδηγεῖ conī. Cor. — ἢ τε τῶν τοῦ ὄλου A — 6 ὡσπερ om. AD — τὰ δὲ χεῖρω D — 11 μήπω ἠττάσθαι AD — 16 ἀπρόπτωτον AD — 17 εὐθιὰν περαινέτω conī. Cor. — 19 νῦν οὐ βεβιωκότα conī. Reisk. — 22 μόνος Xyl., μόνον A v., μόνως Cor. — 25 οἱ τὰ αὐτὰ συνεβ. A

τί οὖν καὶ σὺ θέλεις ὁμοίως; οὐχὶ δὲ τὰς μὲν ἄλλο-
 τρίας τροπὰς καταλιπεῖν τοῖς τρέπουσι καὶ τρεπομέ-
 νοις; αὐτὸς δὲ περὶ τὸ πῶς χρῆσθαι αὐτοῖς ὄλος γί-
 νεσθαι; χρῆσθαι γὰρ καλῶς· καὶ ὕλη σου ἔσται· μόνου
 5 πρόσεχε, καὶ θέλε σεαυτῷ καλῶς εἶναι ἐπὶ παντός, οὐ
 πρᾶσσεις· καὶ μέμνησο* ἀμφοτέρων, ὅτι καὶ διάφορον
 ἐφ' οὗ ἢ πράξις.

νθ'. Ἐνδον βλέπε. Ἐνδον ἢ πηγῇ τοῦ ἀγαθοῦ,
 καὶ ἀεὶ ἀναβλύειν δυναμένη, ἐὰν ἀεὶ σκάπτῃς.

10 ξ'. Δεῖ καὶ τὸ σῶμα πεπηγέναι, καὶ μὴ διεφθῆναι,
 μήτε ἐν κινήσει, μήτε ἐν σχέσει. Οἶον γὰρ τι ἐπὶ τοῦ
 προσώπου παρέχεται ἢ διάνοια, συννετὸν αὐτὸ καὶ
 εὐσχημον συντηροῦσα, τοιοῦτο καὶ ἐπὶ ὄλου τοῦ σώ-
 ματος ἀπαιτητέον. Πάντα δὲ ταῦτα σὺν τῷ ἀνεπιτη-
 15 δεύτῳ φυλακτέα.

ξά'. Ἡ βιωτικὴ τῇ παλαιστικῇ ὁμοιοτέρα ἤπερ τῇ
 ὀρχηστικῇ, κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἐμπίπτοντα, καὶ οὐ προ-
 εγνωσμένα, ἔτοιμος καὶ ἀπτῶς ἐστάναι.

ξβ'. Συνεχῶς ἐφιστάναι, τίνες εἰσὶν οὗτοι, ὑφ'
 20 ὧν μαρτυρεῖσθαι θέλεις, καὶ τίνα ἡγεμονικὰ ἔχουσιν.
 Οὔτε γὰρ μέμψῃ τοῖς ἀκουσίως πταίοουσιν, οὔτε ἐπι-
 μαρτυρήσεως δεήσῃ, ἐμβλέπων εἰς τὰς πηγὰς τῆς ὑπο-
 λήψεως καὶ ὁρμῆς αὐτῶν.

ξγ'. Πᾶσα ψυχὴ, φησί, ἄκουσα στέρεται ἀλη-

4 ὕλη σοι ἔσται conī. Gat. — 5 καλῶς εἶναι conī. Cor. —
 6 ἐπ' ἀμφοτέρων, ὅτι ἀδιάφορον ἐφ' οὗ ἢ πράξις conī. Gat.
 — 7 ἀφ' οὗ ἢ πράξις A — 8 ἐνδον σκέπε A, σκόπει D,
 σκάπτει conī. Sch. — 10 δεῖ δὲ καὶ D — 12 συννετὸς αὐτὸ
 conī. Cas. — 13 εὐσχημον καὶ συντηροῦσα A — 22 εἰ βλέπων
 v., ἐμβλέπων AX (ἐκβλέπων Par) — εἰς τὰς ψυχὰς A — 24
 ἄκουσα, φησὶν v., φησὶν, ἄκουσα AX

θείας· οὕτως οὖν καὶ δικαιοσύνης, καὶ σωφροσύνης, καὶ εὐμενείας, καὶ παντὸς τοῦ τοιούτου. Ἀναγκαϊότατον δὲ τὸ διηνεκῶς τούτου μεμνήσθαι· ἔση γὰρ πρὸς πάντας πραότερος.

ξδ'. Ἐπὶ μὲν παντὸς πόνου πρόχειρον ἔστω, ὅτι 5 οὐκ αἰσχρόν, οὐδὲ τὴν διάνοιαν τὴν κυβερνώσαν χεῖρα ποιεῖ· οὔτε γὰρ, καθὸ ὕλική ἐστίν, οὔτε καθὸ κοινωνική, διαφθείρει αὐτήν· ἐπὶ μέντοι τῶν πλείστων πόνων καὶ τὸ τοῦ Ἐπικούρου σοὶ βοηθεῖται, ὅτι οὔτε ἀφόρητον, οὔτε αἰώνιον, ἐὰν τῶν ὄρων μνημονεύης, καὶ 10 μὴ προσδοξάξῃς· κάκεινον δὲ μέμνησο, ὅτι πολλὰ, πόνω τὰ αὐτὰ ὄντα, λανθάνει δυσχεραίνόμενα· οἷον τὸ νυστάζειν, καὶ τὸ κανματίζεσθαι, καὶ τὸ ἀνορεκτεῖν· ὅταν οὖν τινι τούτων δυσχερεσθῆς, λέγε ἑαυτῷ, ὅτι πόνω ἐνδίδως.

ξε'. Ὅρα, μήποτε <τι> τοιούτου πάθης πρὸς τοὺς 15 ἀπανθρώπους, οἷον οἱ <ἀπ>άνθρωποι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

ξς'. Πόθεν ἴσμεν, εἰ μὴ Τηλαύγης Σωκράτους τὴν διάθεσιν κρείστων ἦν· οὐ γὰρ ἀρκεῖ, εἰ Σωκράτης ἐνδοξότερον ἀπέθανε, καὶ ἐντρεχέστερον τοῖς σοφισταῖς διελέγετο, καὶ καρτερικώτερον ἐν τῷ πάγῳ διενυκτέρευεν, καὶ τὸν Σαλαμίνιον κελευσθεὶς ἄγειν, γεννικώτερον ἔδοξεν ἀντιβῆναι, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔβρενθύετο· περὶ οὗ καὶ μάλιστ' ἂν τις ἐπιστήσειεν,

1 καὶ σωφροσύνης om. V2 M1 — 7 καθολικὴ A, καθὸ λογικῆ coni. Cas., καθὸ καθολικῆ coni. Reisk. — 8 διαφθείρει A — 11 κάκεινον μέμνησο Mo2 — 14 λέγε σεαυτῷ Mo2 — 16 ἔρα μήποτε A — τι add. Cor. — 17 οἱ ἄνθρωποι v., οἱ ἀπάνθρωποι coni. Gat. — 18 εἰ Τηλαύγης Σωκράτης v., εἰ μὴ (A: μὲν) Τηλαύγης s. Τηλαυγῆς Σωκράτους AX; εἰ Τηλαύγους Σωκράτης coni. Menag. — 19 κρείστων A — 21 καρτερικώτατα AX — 23 γεννικώτερον A, γενναιότερον (s. γεναιότερον) v. — 24 ἀπιστήσειεν

εἴπερ ἀληθὲς ἦν· ἀλλ' ἐκεῖνο δεῖ σκοπεῖν, ποίαν τινὰ
 τὴν ψυχὴν εἶχε Σωκράτης, καὶ εἰ ἐδύνατο ἀρκεῖσθαι
 τῷ δίκαιος εἶναι τὰ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ὅσιος τὰ
 πρὸς θεούς, μήτε ἐκεῖ πρὸς τὴν κακίαν ἀγανακτῶν
 5 μηδὲ μὴν δουλεύων τινὸς ἀγνοίᾳ, μήτε τῶν ἀπονε-
 μομένων ἐκ τοῦ ὄλου ὡς ξένον τι δεχόμενος ἢ ὡς
 ἀφόρητον ὑπομένων, μήτε τοῖς τοῦ σαρκιδίου πάθεσιν
 ἐμπαρέχων συμπαθῆ τὸν νοῦν.

ξζ'. Ἡ φύσις οὐχ οὕτως συνεκέρασέ <σε> τῷ συγ-
 10 κρίματι, ὡς μὴ ἐφείσθαι περιορίζειν ἑαυτόν, καὶ τὰ
 ἑαυτοῦ ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι· λίαν γὰρ ἐνδέχεται θεῖον
 ἄνδρα γενέσθαι, καὶ ὑπὸ μηδενὸς γνωρισθῆναι. Τού-
 του μέμνησο αἰεὶ, καὶ ἔτι ἐκείνου, ὅτι ἐν ὀλιγίστοις
 15 διαλεκτικῶς καὶ φυσικῶς ἔσσεσθαι, διὰ τοῦτο ἀπογνώστως,
 καὶ ἐλεύθερος, καὶ αἰδήμων, καὶ κοινωνικός, καὶ εὐ-
 πειδής θεῶ.

ξη'. Ἀβιάστως διαξῆσαι ἐν πλείστη θυμηδίᾳ, κἂν
 πάντες καταβοῶσιν ἅτινα βούλονται, κἂν τὰ θηρία
 20 διασπᾶ τὰ μελύδρια τοῦ περιτεθραμμένου τούτου φυ-
 ράματος. Τί γὰρ κωλύει ἐν πᾶσι τούτοις τὴν διά-
 νοιαν σώζειν ἑαυτὴν ἐν γαλήνῃ, καὶ κρίσει [τῆ] περὶ
 τῶν περιεστηκότων ἀληθεῖ, καὶ χρήσει τῶν ὑποβεβλη-
 μένων ἐτοίμη; ὥστε τὴν μὲν κρίσιν λέγειν τῷ προσ-

coni. Menag., ceterum verba περὶ οὗ — ἦν glossatorem redolent
 — 3 τῷ δίκαιος εἶναι ἀρκεῖσθαι X — 4 εἰκῆ v., ἐκεῖ AX —
 5 μήτε μὴν δουλ. coni. Nauck.; cf. 1, 16 οὐδὲ μὴν εὐπαράγωγον
 (ibid. paulo infra οὐτε μὴν ὀλιγώρως) — 9 σε add. Gat., τὸν νοῦν
 initio add. put. Sch. — 11 ἐφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι coni. Cor. —
 14 βιῶναι coni. Cor. — 15 διαλεκτικῶς καὶ φυσικῶς A —
 18 capita 67 et 68 non distinguuntur in A — 21 κωλύειν A —
 22 κρίσει τῆ περὶ PA — 23 κρίσει ἀληθεῖ (κρίσει igitur bis) A

πίπτουσι· Τοῦτο ὑπάρχεις κατ' οὐσίαν, κἄν κατὰ δόξαν ἄλλοιον φαίνῃ· τὴν δὲ χρῆσιν λέγειν τῷ ὑποπίπτουσι· Σὲ ἐξήτουν· ἀεὶ γάρ μοι τὸ παρὸν ὕλη ἀρετῆς λογικῆς καὶ πολιτικῆς, καὶ τὸ σύνολον, τέχνης ἀνθρώπου, ἢ θεοῦ. Πᾶν γὰρ τὸ συμβαῖνον θεῷ ἢ ἀνθρώπῳ 5 ἐξοικειοῦται, καὶ οὔτε καινόν οὔτε δυσμεταχειρίστον, ἀλλὰ γνώριμον καὶ εὐεργές.

ξδ'. Τοῦτο ἔχει ἡ τελειότης τοῦ ἦθους, τὸ πᾶσαν ἡμέραν ὡς τελευταίαν διεξάγειν, καὶ μήτε σφύξειν, μήτε ναρκᾶν, μήτε ὑποκρίνεσθαι. 10

ο'. Οἱ θεοί, ἀθάνατοι ὄντες, οὐ δυσχεραίνουσιν, ὅτι ἐν τοσοῦτῳ αἰῶνι δεήσει αὐτοὺς πάντως ἀεὶ τοιοῦτων ὄντων καὶ τοσοῦτων φαύλων ἀνέχεσθαι· προσέτι δὲ καὶ κήθονται αὐτῶν παντοίως. Σὺ δέ, ὅσον οὐδέπω λήγειν μέλλων, ἀπαυδᾶς, καὶ ταῦτα, εἷς ὢν 15 τῶν φαύλων;

οα'. Γελοῖόν ἐστι, τὴν μὲν ἰδίαν κακίαν μὴ φεύγειν, ὃ καὶ δυνατόν ἐστι· τὴν δὲ τῶν ἄλλων φεύγειν, ὅπερ ἀδύνατον.

οβ'. Ὁ ἂν ἡ λογικὴ καὶ πολιτικὴ δύναμις εὐρίσκη 20 μὴτε νοερὸν μὴτε κοινωνικόν, εὐλόγως καταδεέστερον ἑαυτῆς κρίνει.

ογ'. Ὅταν σὺ εὐ πεπονηκῶς ἦς καὶ ἄλλος εὐ πεπονθῶς, τί ἐπιζητεῖς τρίτον παρὰ ταῦτα, ὥσπερ οἱ μαυροί, τὸ καὶ δόξαι εὐ πεπονηκέναι ἢ τὸ ἀμοιβῆς 25 τυχεῖν;

1 ὑπάρχεις κατ' οὐσίαν κἄν κατ' οὐσίαν A — 2 φανῆ A (φάνη v.), φαίνῃ conl. Cor. — 4 σὺν ὄλης A — 8 τοῦ τελειότης ἦθους A — 20 κἄν A — 22 κρινεῖ conl. Cor. — 24 ἐτι ζητεῖς v., ἐπιζητεῖς correx. Nauck. — 25 τότε καὶ δόξαι A

οδ'. Οὐδείς κάμνει ὠφελούμενος. Ὁφέλεια δὲ
 πρᾶξις κατὰ φύσιν. Μὴ οὖν κάμνε ὠφελούμενος, ἐν
 ᾧ ὠφελείς.

οέ'. Ἡ τοῦ ὄλου φύσις ἐπὶ τὴν κοσμοποιῖαν ὤρ-
 5 μησε· νῦν δὲ ἦτοι πᾶν τὸ γινόμενον κατ' ἐπακολού-
 θησιν γίνεται, ἢ ἀλόγιστα καὶ τὰ κυριώτατά ἐστιν,
 ἐφ' ἃ ποιεῖται ἰδίαν ὁρμὴν τὸ τοῦ κόσμου ἡγεμονι-
 κόν. Εἰς πολλά σε γαληνότερον ποιήσει τοῦτο μνη-
 μονευόμενον.

10

BIBΛΙΟΝ Η.

Καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ἀκενόδοξον φέρει, ὅτι οὐκ ἔτι
 δύνασαι τὸν βίον ὄλον, ἢ τὸν γε ἀπὸ νεότητος, φιλό-
 σοφον βεβιωκέναι· ἀλλὰ πολλοῖς τε ἄλλοις, καὶ αὐτὸς
 σεαυτῷ δηλὸς γέγονας πόρρω φιλοσοφίας ὤν. Πέ-
 15 φησαι οὖν· ὥστε τὴν μὲν δόξαν τὴν τοῦ φιλοσόφου
 κτήσασθαι, οὐκ ἔτι σοι ῥᾶδιον· ἀνταγωνίζεται δὲ καὶ
 ἡ ὑπόθεσις. Εἶπερ οὖν ἀληθῶς ἐώρακας, ποῦ κεῖται
 τὸ πρᾶγμα, τὸ μὲν, τί δόξεις, ἄφες· ἀρκέσθητι δέ, εἰ
 καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου, ὅσον δήποτε ἡ σὴ φύσις
 20 θέλει, βιώσῃ. Κατανόησον οὖν, τί θέλει, καὶ μηδὲν
 ἄλλο σε περισπάτω· πεπείρασαι γάρ, περὶ πόσα πλα-
 νηθεῖς, οὐδαμοῦ εὖρες τὸ εὖ ζῆν. Οὐκ ἐν συλλογι-
 σμοῖς, οὐκ ἐν πλούτῳ, οὐκ ἐν δόξῃ, οὐκ ἐν ἀπολαύσει,
 οὐδαμοῦ. Ποῦ οὖν ἐστίν; Ἐν τῷ ποιεῖν, ἃ ἐπιζητεῖ

3 ἡ om. A — 8 τούτου A — 13 αὐτὸς ἐαυτῷ A — 15
 φιλοσόφου σου A — 17 ἐώρακά σου A — 19 ὡς ἡ σὴ φύσις
 θέλει conl. Cas., ὡς ἂν δήποτε — θέλῃ s. οἷον δήποτε — θέλει
 conl. Cor. — οὐ θέλει A — 20 βιώσειν v., βιώσεις conl. Cas.,
 βιώσῃ conl. Cor. — 21 ἄλλο μηδὲν περισπάτω v., μηδὲν ἄλλο
 σε περισπάτω A

ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις· πῶς οὖν ταῦτα ποιήσει; ἔαν δόγματα ἔχη, ἀφ' ὧν αἱ ὀρμαι καὶ αἱ πράξεις. Τίνα δόγματα; τὰ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ὡς οὐδενὸς μὲν ἀγαθοῦ ὄντος ἀνθρώπου, ὃ οὐχὶ ποιεῖ δίκαιον, σώφρονα, ἀνδρεῖον, ἐλευθέρον, οὐδενὸς δὲ κακοῦ, ὃ οὐχὶ ποιεῖ τάναντία τοῖς εἰρημένοις. 5

β'. Καθ' ἑκάστην πράξιν ἐρώτα σεαυτὸν· Πῶς μοι αὕτη ἔχει; μὴ μετανοήσω ἐπ' αὐτῇ; μικρὸν καὶ τέθνηκα, καὶ πάντ' ἐκ μέσου. Τί πλέον ἐπιζητῶ, εἰ τὸ παρὸν ἔργον ζώου νοεροῦ καὶ κοινωνικοῦ καὶ 10 ἰσονόμου θεῶ;

γ'. Ἀλέξανδρος [δὲ] καὶ Γάιος καὶ Πομπήλιος, τί πρὸς Διογένη καὶ Ἡράκλειτον καὶ Σωκράτην; Οἱ μὲν γὰρ εἶδον τὰ πράγματα καὶ τὰς αἰτίας καὶ τὰς ὕλας, καὶ τὰ ἡγεμονικά ἦν αὐτῶν ταῦτά· ἐκεῖ δὲ ὄσων πρό- 15 νοια καὶ δουλεία πόσων!

δ'. Ὅτι οὐδὲν ἤττον τὰ αὐτὰ ποιήσουσι, κὰν σὺ διαφθαγῆς.

ε'. Τὸ πρῶτον μὴ ταράσσου· πάντα γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὄλου φύσιν· καὶ ὀλίγου χρόνου οὐδεὶς οὐδαμοῦ 20 ἔση· ὥσπερ οὐδὲ Ἀδριανός, οὐδὲ Ἀγρουστος. Ἐπειτα ἀνετίσας εἰς τὸ πρᾶγμα, ἴδε αὐτό, καὶ συμμημονεύσας, ὅτι ἀγαθὸν σε ἄνθρωπον εἶναι δεῖ, καὶ τί τοῦ ἀνθρώπου ἡ φύσις ἀπαιτεῖ, πρᾶξον τοῦτο ἀμεταστρεπті,

1 ποιήσεις conī. Cor. — ἐπὶν v., ἔαν A — 2 ἔχης conī. Cor. — 3 τὰ om. A — 4 ὃ om. A — 5 ἐλευθέριον A — 7 ἐρωτῶς ἐαντὸν A — 9 τεθνηκότα A — ἐπιζητῶ Xyl. — 12 δὲ toll. put. Cor., δὴ conī. Rend. — 15 αὐτὰ A, τοιαῦτα conī. Sch. — ὄση πρόνοια A, παράνοια conī. Cas. — 24 ἀμεταστρεπті v., ἀμεταστρεπті A

καὶ εἰπέ, ὡς δικαιοτάτον φαίνεται σοι· μόνον εὐμενῶς καὶ αἰδημόνως καὶ ἀνυποκρίτως.

ε'. Ἡ τῶν ὄλων φύσις τοῦτο ἔργον ἔχει, τὰ ὄδα ὄντα ἐκεῖ μετατιθέναι, μεταβάλλειν, αἰρεῖν ἔνθεν καὶ 5 ἐκεῖ φέρειν. Πάντα τροπαί· οὐχ ὥστε φοβηθῆναι, μὴ τι καινόν· πάντα συνήθη· ἀλλὰ καὶ ἴσαι αἱ ἀπονεμήσεις.

ζ'. Ἀρκεῖται πᾶσα φύσις ἑαυτῇ εὐδοούσῃ· φύσις δὲ λογικῇ εὐοδεῖ, ἐν μὲν φαντασίαις, μήτε ψευδεῖ 10 μήτε ἀδήλω συγκρατιθεμένη· τὰς ὁρμὰς δὲ ἐπὶ τὰ κοινωρικὰ ἔργα μόνα ἀπευθύνουσα· τὰς ὁρέξεις δὲ καὶ τὰς ἐκκλίσεις τῶν ἐφ' ἡμῖν μόνων πεποιημένη· τὸ δὲ ὑπὸ τῆς κοινῆς φύσεως ἀπονεμόμενον πᾶν ἀσπαζομένη. Μέρος γὰρ αὐτῆς ἐστίν, ὡς ἡ τοῦ φύλλου 15 φύσις τῆς τοῦ φυτοῦ φύσεως· πλήν ὅτι ἐκεῖ μὲν ἡ τοῦ φύλλου φύσις μέρος ἐστὶ φύσεως καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀλόγου, καὶ ἐμποδιζέσθαι δυναμένης, ἡ δὲ τοῦ ἀνθρώπου φύσις μέρος ἐστὶν ἀνεμποδίστου φύσεως καὶ νοεράς καὶ δικαίας· εἶγε ἴσους καὶ κατ' ἀξίαν 20 τοὺς μερισμοὺς χρόνων, οὐσίας, αἰτίου, ἐνεργείας, συμβάσεως, ἐκάστοις ποιεῖται. Σκόπει δέ, μὴ εἰ τὸ <ἐν> πρὸς τὸ ἐν ἴσον εὐρήσεις ἐπὶ παντός, ἀλλὰ εἰ συλήβδην τὰ πάντα τοῦδε πρὸς ἀθρόα τὰ τοῦ ἐτέρου.

η'. Ἀναγινώσκειν οὐκ ἔξεστιν. Ἀλλὰ ὕβριν ἀνελεργεῖν ἔξεστιν· ἀλλὰ ἡθονῶν καὶ πόνων καθυπερτερεῖν

4 μεταβαλεῖν A — 5 ὥστε οὐχι φοβηθῆναι con. Gat., ὡστ' οὐ φοβηθῆναι Cor. — 6 ἀλλὰ ἴσαι καὶ ἀπον. A — 12 καὶ ἐκκλίσεις (ἐγκλίσεις Gat.) v., καὶ τὰς ἐκκλίσεις A, cf. Bach. p. 72 — μόνων v., μόνων A — ποιουμένη con. Cor. — 19 ἦγε con. Cas. — 21 εἰ τὸ πρὸς τὸ ἐν v., εἰ τὸ ἐν πρὸς τὸ ἐν con. Cas. — 24 ἀναβῖωναι (προ ἀναγινώσκειν) con. Nauck.; cogitavi de πάντα γινώσκειν

ἔξεστιν· ἀλλὰ τοῦ δοξαρίου ὑπεράνω εἶναι ἔξεστιν· ἀλλὰ ἀναισθητοῖς καὶ ἀχαρίστοις μὴ θυμουσθαι, προσέτι κήδεσθαι αὐτῶν, ἔξεστιν.

θ'. Μηκέτι σου μηδεὶς ἀκούση καταμεμφομένου τὸν ἐν ἀύλῃ βίον, μηδὲ σὺ σεαυτοῦ. 5

ι'. Ἡ μετάνοιά ἐστὶν ἐπίληψις τις ἑαυτοῦ, ὡς χρήσιμόν τι παρεικότος· τὸ δὲ ἀγαθὸν χρήσιμόν τι δεῖ εἶναι, καὶ ἐπιμελητέον αὐτοῦ τῷ καλῷ καὶ ἀγαθῷ ἀνδρί· οὐδεὶς δ' ἂν καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ μετανοήσειεν, ἐπὶ τῷ ἡδονῇ τινα παρεικέναι· οὔτε ἄρα χρήσιμον, 10 οὔτε ἀγαθὸν ἡδονή.

ια'. Τοῦτο τί ἐστὶν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τῇ ἰδίᾳ κατασκευῇ; τί μὲν τὸ οὐσιῶδες αὐτοῦ καὶ ὑλικόν; τί δὲ τὸ αἰτιῶδες; τί δὲ ποιεῖ ἐν τῷ κόσμῳ; πόσον δὲ χρόνον ὑφίσταται; 15

ιβ'. Ὅταν ἐξ ὕπνου δυσχερῶς ἐγείρη, ἀναμιμνήσκου, ὅτι κατὰ τὴν κατασκευὴν σου ἐστὶ καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπικὴν φύσιν τὸ πράξεις κοινωνικὰς ἀποδιδόναι, τὸ δὲ καθεύδειν κοινὸν καὶ τῶν ἀλόγων ζῶων· ὃ δὲ κατὰ φύσιν ἐκάστω, τοῦτο οἰκειότερον καὶ 20 προσφυσέστερον, καὶ δὴ καὶ προσηνέστερον.

ιγ'. Διηλεκτῶς καὶ ἐπὶ πάσης, εἰ οἶόν τε, φαντασίας φυσιολογεῖν, παθολογεῖν, διαλεκτικεύεσθαι.

ιδ'. Ὡς ἂν ἐντυγχάνης, εὐθύς σταντῷ πρόλεγε· οὗτος τίνα δόγματα ἔχει περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν; εἰ γὰρ 25 περὶ ἡδονῆς καὶ πόνου, καὶ τῶν ποιητικῶν ἐκατέρου,

2 προσέτι δὲ καὶ κήδ. conl. Reisk. — 5 μηδὲ σὺ σεαυτοῦ PA, σὺ σεαυτὸν D, μηδὲ τὸν σεαυτοῦ v. — 7 τὸ δὲ χρήσιμον ἀγαθὸν conl. Reisk. — 8 τῷ ἀγαθῷ καὶ καλῷ v., τῷ καλῷ καὶ ἀγ. A — 12 τοῦτ' ἐστὶν A — 24 εὐθύς ἀπὸ τῶ A — 25 ἢ γὰρ v., εἰ γὰρ A

καὶ περὶ δόξης, ἀδοξίας, θανάτου, ζωῆς, τοιάδε τιὰ δόγματα ἔχει, οὐδὲν θαυμαστὸν ἢ ξένον μοι δόξει, ἂν τάδε τιὰ ποιῇ· καὶ μεμνήσομαι, ὅτι ἀναγκάζεται οὕτως ποιεῖν.

5 *ιε'.* Μémνησο, ὅτι, ὡσπερ αἰσχρὸν ἐστὶ ξενίσεσθαι, εἰ ἢ συκῆ σῦκα φέρει, οὕτως, εἰ ὁ κόσμος τάδε τιὰ φέρει, ὧν ἐστὶ φορὸς· καὶ ἰατρῶ δὲ καὶ κυβερνήτη αἰσχρὸν ξενίσεσθαι, εἰ πεπύρεχεν οὗτος, ἢ εἰ ἀντίποινα γέγονεν.

10 *ισ'.* Μémνησο, ὅτι καὶ τὸ μετατίθεσθαι καὶ ἐπεσθαι τῶ διορθοῦντι ὁμοίως ἐλεύθερόν ἐστι. Σὴ γὰρ ἐνέργεια κατὰ τὴν σὴν ὁρμὴν καὶ κρίσιν, καὶ δὴ καὶ κατὰ νοῦν τὸν σὸν περαιομένη.

ιζ'. Εἰ μὲν ἐπὶ σοί, τί αὐτὸ ποιεῖς; εἰ δὲ ἐπ' ἄλλω, 15 *τινὶ μέμφῃ; ταῖς ἀτόμοις, ἢ τοῖς θεοῖς; ἀμφοτέρα μανιώδη. Οὐδενὶ μεμπτέον. Εἰ μὲν γὰρ δύνασαι, διόρθωσον· εἰ δὲ τοῦτο μὴ δύνασαι, τό γε πρᾶγμα αὐτό· εἰ δὲ μὴδὲ τοῦτο, πρὸς τί ἔτι σοι φέρει τὸ μέμψασθαι; εἰκὴ γὰρ οὐδὲν ποιητέον.*

20 *ιη'.* Ἐξω τοῦ κόσμου τὸ ἀποθανὸν οὐ πίπτει. Εἰ ὧδε μένει, καὶ μεταβάλλει ὧδε καὶ διαλύεται εἰς τὰ ἴδια, ἃ στοιχεῖα ἐστὶ τοῦ κόσμου καὶ σά. Καὶ αὐτὰ δὲ μεταβάλλει, καὶ οὐ γογγύζει.

ιδ'. Ἐκαστον πρὸς τι γέγονεν, ἵππος, ἄμπελος· τί

2 ἔχειν v., ἔχει A — 3 μέμνησο A — 5 ὡσπερ αἰσχρὸν ξενίς. v., ὡσπερ αἰσχρὸν ἐστὶ ξεν. AX — 16 ab οὐδενὶ μ. novum caput incipit in AX — εἰ μὲν γὰρ δύνασαι, διόρθωσον τόδε πρᾶγμα αὐτό· εἰ δὲ τοῦτο μὴ δύνασαι, πρὸς τί κτέ v., εἰ μὲν γὰρ δύν., διόρθωσον· εἰ δὲ τοῦτο μὴ δύν., τό γε πρᾶγμα αὐτό· εἰ δὲ μὴδὲ (μὴ A) τοῦτο, πρὸς τί κτέ. AX — 18 ἔτι συμφέρει in Par. super ἔτι σοι φέρει superscriptum — 22 ἐστὶ om. A — σοῦ coni. Cor

θανυμάξεις; και ὁ Ἥλιος ἐρεῖ· πρὸς τι ἔργον γέγονα, και οἱ λοιποὶ θεοί. Σὺ οὖν πρὸς τί; τὸ ἠδυσθαί; ἴδε, εἰ ἀνέχεται ἡ ἔννοια.

κ'. Ἡ φύσις ἐστόχασται ἐκάστου, οὐδέν τι ἔλασσον τῆς ἀπολήξεως, ἢ τῆς ἀρχῆς τε και διεξαγωγῆς, ὡς ὁ 6 ἀναβάλλων τὴν σφαῖραν· τί οὖν ἢ ἀγαθὸν τῷ σφαιρίῳ ἀναφερομένῳ, ἢ κακὸν καταφερομένῳ ἢ και πεπτωκότι; τί δὲ ἀγαθὸν τῇ πομπόλυγι συνεστῶσῃ, ἢ κακὸν διαλυθείσῃ; τὰ ὅμοια δὲ και ἐπὶ λύχνου.

κα'. Ἐκστρεψον, και θεάσαι, οἶόν ἐστι, γηράσαν 10 δὲ οἶον γίνεται, νοσήσαν δέ, πορνεύσαν.

Βραχύβιον και ὁ ἐπαινωῶν και ὁ ἐπαινούμενος, και ὁ μνημονεύων, και ὁ μνημονευόμενος. Προσέτι δὲ και ἐν γωνίᾳ τούτου τοῦ κλίματος, και οὐδὲ ἐνταῦθα πάντες συμφωνοῦσι, και οὐδὲ αὐτὸς τις ἕαντῷ· και 15 ὅλη δὲ ἡ γῆ στιγμή.

κβ'. Πρόσεχε τῷ ὑποκειμένῳ, ἢ τῷ δόγματι, ἢ τῇ ἐνεργείᾳ, ἢ τῷ σηματομένῳ.

Δικαίως ταῦτα πάσχεις· μᾶλλον δὲ θέλεις ἀγαθὸς αὐριον γενέσθαι, ἢ σήμερον εἶναι. 20

κγ'. Πράσσω τι; πράσσω ἐπ' ἀνθρώπων εὐποίταν ἀναφέρων· συμβαίνει τί μοι; δέχομαι, ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀναφέρων και τὴν πάντων πηγὴν, ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμηρῶνται.

1 πρὸς τί ἐτι γέγονεν A — θανυμάξεις εἰ και coni. Cor. — 2 ἴδὲ ἂν ἔχεται ἔννοια A — 6 τί οὖν ἀγαθὸν v., τί οὖν ἢ ἀγαθὸν A — 9 τὰ ὅμοια — λύχνου glossam redolent — 10 capita 20 et 21 coniunguntur in A — 11 νοσ. τε και ἀποπνεύσαν coni. Gat., και προέξαν Cor. — 12 βραχύβιον δὲ και v., βραχύβιον και A — 17 ἢ τῇ ἐν. ἢ τῷ δόγμ. A — 19 αὐτῶ A — μᾶλλον θέλεις aut μᾶλλον γὰρ θέλεις Sch. — 21 τί πράσσω ἐπὶ ἀνθρ. A — 22 συμβαίνει—ἀναφέρων om. A — 23 ὅφ' ἧς coni. Cor.

κδ'. Ὅποιόν σοι φαίνεται τὸ λούεσθαι· ἔλαιον, ἰδρώς, ῥύπος, ὕδωρ γλοιῶδες, πάντα σικχαντά· τοιοῦτον πᾶν μέρος τοῦ βίου, καὶ πᾶν ὑποκείμενον.

κε'. Λούκιλλα Οὐήρον, εἶτα Λούκιλλα· Σέκουνδα 5 Μάξιμον, εἶτα Σέκουνδα· Ἐπιτύγχανος Διότιμον, εἶτα Ἐπιτύγχανος· Φανστίναν Ἀντωνίνος, εἶτα Ἀντωνίνος· Τοιαῦτα πάντα. *Κέλερ Ἀδριανόν, εἶτα Κέλερ. Οἱ δὲ δριμεῖς ἐκεῖνοι, ἢ προγνωστικοί, ἢ τετυφωμένοι, ποῦ; οἶον, δριμεῖς μὲν, Χάραξ καὶ Δημήτριος ὁ Πλατωνι- 10 κός, καὶ Εὐδαίμων, καὶ εἴ τις τοιοῦτος. Πάντα ἐφήμερα, τεθνηκότα πάλαι· ἐνιοὶ μὲν οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον μνημονευθέντες· οἱ δὲ εἰς μύθους μεταβαλόντες· οἱ δὲ ἤδη καὶ ἐκ μύθων ἐξίτηλοι. Τούτων οὖν μεμνήσθαι, ὅτι δεήσει ἦτοι σκεδασθῆναι τὸ συγκριμάτιόν 15 σον, ἢ σβεσθῆναι τὸ πνευμάτιον, ἢ μεταστῆναι καὶ ἀλλαχοῦ καταταχθῆναι.

κς'. Εὐφροσύνη ἀνθρώπου, ποιεῖν τὰ ἴδια ἀνθρώπου. Ἴδιον δὲ ἀνθρώπου, εὐνοια πρὸς τὸ ὁμόφυλον, ὑπερόρασις τῶν αἰσθητικῶν κινήσεων, διάκρισις τῶν 20 πιδανῶν φαντασιῶν, ἐπιθεώρησις τῆς τῶν ὄλων φύσεως καὶ τῶν κατ' αὐτὴν γινομένων.

κζ'. Τρεῖς σχέσεις· ἢ μὲν πρὸς τὸ ἀγγεῖον τὸ περι- κείμενον· ἢ δὲ πρὸς τὴν θεῖαν αἰτίαν, ἀφ' ἧς συμβαίνει πᾶσι πάντα· ἢ δὲ πρὸς τοὺς συμβιοῦντας.

2δ κη'. Ὁ πόνος ἦτοι τῷ σώματι κακόν· οὐκοῦν ἀποφαινέσθω ἢ τῇ ψυχῇ· ἀλλ' ἐξεστὶν αὐτῇ, τὴν ἰδίαν

6 εἶτα Ἀντωνίνος om. A — 7 Κέλερ—Κέλερ videtur in initio reponendum esse — 9 δριμεῖς μὲν glossam put. Rend. — 12 μεταβάλλοντες A — οἱ δὲ ἤδη ἐκ μύθων Gat. — 16 καταταχθῆναι P, καταχθῆναι A (etiam Gat.) — 22 πρὸς τὸ αἶτιον v.; πρὸς τὸ ἀγγεῖον conl. Valkenaer, πρὸς τὸ σωματίον Cor.

αἰθρίαν καὶ γαλήνην διαφυλάσσειν, καὶ μὴ ὑπολαμβάνειν, ὅτι κακόν. Πᾶσα γὰρ κρίσις καὶ ὀρμηὴ καὶ ὄρεξις καὶ ἐκκλισίς ἐνδον, καὶ οὐδὲν κακὸν ὧδε ἀναβαίνει.

κδ'. Ἐξάλειψε τὰς φαντασίας, συνεχῶς σεαυτῷ 5 λέγων· νῦν ἐπ' ἐμοί ἐστιν, ἵνα ἐν ταύτῃ τῇ ψυχῇ μηδεμίᾳ πονηρίᾳ ἢ, μηδὲ ἐπιθυμίᾳ, μηδὲ ὄλωσ ταραχὴ τις· ἀλλὰ βλέπων πάντα, ὁποῖά ἐστι, χρῶμαι ἐκάστω κατ' ἀξίαν. Μέμνησο ταύτης τῆς ἐξουσίας κατὰ φύσιν.

λ'. Λαλεῖν, καὶ ἐν συγκλήτῳ, καὶ πρὸς πάνθ' ὄντι- 10 νοῦν κοσμίως, μὴ περιτρώως· ὕγιει λόγῳ χρῆσθαι.

λα'. Αὐλὴ Αὐγούστου, γυνή, θυγάτηρ, ἔγγονοι, πρόγονοι, ἀδελφὴ, Ἀγρίππας, συγγενεῖς, οἰκεῖοι, φίλοι, Ἄρειος, Μαικήρας, ἰατροί, θύται· ὄλης αὐλῆς θάνατος. Εἶτα ἐπιθι τὰ ἄλλα, μὴ καθ' ἑνὸς ἀνθρώπου θάνατον, 15 οἷον Πομπηίων· κάκεινο δὲ τὸ ἐπιγραφόμενον τοῖς μνήμασιν· Ἔσχατος τοῦ ἰδίου γένους· ἐπιλογίξεσθαι, πόσα ἐσπάσθησαν οἱ πρὸ αὐτῶν, ἵνα διάδοχόν τινα καταλείπωσιν· εἶτα, ἀνάγκη ἔσχατόν τινα γενέσθαι· πάλιν ὧδε ὄλου γένους θάνατον. 20

λβ'. Συντιθέναι δεῖ τὸν βίον κατὰ μίαν πρᾶξιν· καὶ εἰ ἐκάστη τὸ ἑαυτῆς παρέχει, ὡς οἷόν τε, ἀρκεῖσθαι· ἵνα δὲ τὸ ἑαυτῆς παρέχη, οὐδὲ εἰς σε κωλύσαι δύναται. — Ἄλλ' ἐνστήσεται τι ἔξωθεν. — Οὐδὲν εἰς γε τὸ δικαίως καὶ σωφρόνως καὶ εὐλογίστως· ἄλλο δὲ 25

3 κακὸν deest in A — 11 κοσμίῳ καὶ περιτρώῳ καὶ ὕγιει λόγῳ conl. Reisk. — 12 ἔγγονοι A — 15 τὰς ἕλλας PA, τὰ ἄλλα conl. Cas. — μηδέθ' ἐνὸς conl. C. L. — θάνατον, ἀλλ' ὄλου γένους, οἷον conl. Cor. — 18 ἐσπάσθησαν A — 19 καταλείπωσιν A — 22 τὸ ἑαυτῆς πάσχει A — 23 ἀπέχη PA, παρέχη conl. Mor. — 24 ἀλλὰ στήσεται PA, ἀλλ' ἐνστήσεται conl. Mor. — 25 διακείσθαι δικαίως conl. Rend. — εὐλογίστως πρᾶτ-

- τι ἴσως ἐνεργητικὸν κωλυθήσεται; ἀλλὰ τῇ πρὸς αὐτὸ τὸ κάλυμα εὐαρεστήσει, καὶ τῇ ἐπὶ τὸ διδόμενον ἐγγνώμονι μεταβάσει, εὐθὺς ἄλλη πρᾶξις ἀντικαθίσταται, ἐναρμόσουσα εἰς τὴν σύνθεσιν, περὶ ἧς ὁ λόγος.
- 5 λγ'. Ἀτύφως μὲν λαβεῖν, εὐλύτως δὲ ἀφείναι.
- λδ'. Εἰ ποτε εἶδες χεῖρα ἀποκεκομμένην, ἢ πόδα, ἢ κεφαλὴν ἀποτετμημένην, χωρὶς πού ποτε ἀπὸ τοῦ λοιποῦ σώματος κειμένην· τοιοῦτον ἑαυτὸν ποιεῖ, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, ὁ μὴ θέλων τὸ συμβαῖνον, καὶ ἀποσχίζων
- 10 ἑαυτὸν, ἢ ὁ ἀκοινωνητὸν τι πράσσων. Ἀπέρριψαί ποῦ ποτε ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν ἐνώσεως· ἐπεφύκεις γὰρ μέρος· νῦν <δὲ> σεαυτὸν ἀπέκοψας. Ἄλλ' ὧδε κομφὸν ἐκεῖνο, ὅτι ἔξεστί σοι πάλιν ἐνώσαι σεαυτὸν. Τοῦτο ἄλλω μέρει οὐδενὶ θεὸς ἐπέτρεψεν, χωρισθέντι καὶ
- 15 διακοπέντι πάλιν συνελθεῖν. Ἄλλὰ σκέψαι τὴν χρηστότητα, ἣ τετίμηκε τὸν ἄνθρωπον· καὶ γὰρ ἵνα τὴν ἀρχὴν μὴ ἀπορραγῆ ἀπὸ τοῦ ὄλου, ἐπ' αὐτῷ ἐποίησε· καὶ ἀπορραγέντι πάλιν ἐπανελθεῖν, καὶ συμφῦναι, καὶ τὴν τοῦ μέρους τάξιν ἀπολαβεῖν ἐποίησεν.
- 20 λε'. Ὅσπερ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἕκαστον τῶν λογικῶν σχεδὸν ὅσον ἢ τῶν λογικῶν φύσις, οὕτως καὶ ταύτην παρ' αὐτῆς εἰλήψαμεν. Ὅν τρόπον γὰρ ἐκείνη πᾶν τὸ ἐνιστάμενον καὶ ἀντιβαῖνον ἐπιπεριτρέπει καὶ

τιν coni. Mor. — 4 ἐναρμόσουσα Menag. — 5 ἀλύτως δὲ ἀφ. coni. Nauck. — 7 ἀποτετμημένην om. L2, 3 Par — χωρὶς πού ἀπὸ X — 10 ἀπέρριψαί ποτε X — 12 μέρος coni. Cor. — νῦν σεαυτὸν PAX, νῦν δὲ σεαυτὸν L3 — 16 μὴ τὴν ἀρχὴν X — ἀπορραγὲν v., ἀπορραγέντι AX — 19 ἀπολαβεῖν ἐπ' αὐτῷ ἐποίησεν coni. Nauck. — 20 ἕκαστος P, ἕκαστω A, εἰς ἕκαστον τῶν λ. ἐσκέδασεν ἢ τῶν λογ. φύσις coni. Cas., ἕκαστος τῶν λογικῶν ἐκ τῆς τῶν ὄλων φύσεως coni. Cor. — 23 περιτρέπει coni. Cor.

κατατάσσει εἰς τὴν εἰμαρμένην, καὶ μέρος ἑαυτῆς ποιεῖ, οὕτως καὶ τὸ λογικὸν ζῶον δύναται πᾶν κάλυμα ὕλην ἑαυτοῦ ποιεῖν, καὶ χρῆσθαι αὐτῷ, ἐφ' οἷον ἂν καὶ ὥρμησε.

15 λς'. Μὴ σε συγγείτω ἡ τοῦ ὄλου βίου φαντασία. 5
Μὴ συμπερινοῖε, ἐπίπονα οἶα καὶ ὅσα πιθανὸν ἐπιγεγενησθαι· ἀλλὰ καθ' ἕναστος τῶν παρόντων ἐπερώτα σεαυτὸν· τί τοῦ ἔργου τὸ ἀφόρητον καὶ ἀνύποιστον; αἰσχυνθήσῃ γὰρ ὁμολογήσαι. Ἔπειτα ἀναμύμνησκε σεαυτὸν, ὅτι οὔτε τὸ μέλλον, οὔτε τὸ παρωχηκὸς 10 βαρεῖ σε, ἀλλὰ ἀεὶ τὸ παρὸν. Τοῦτο δὲ κατασμικρύνεται, ἐὰν αὐτὸ μόνον περιορίσῃς, καὶ ἀπελέγχῃς τὴν διάνοιαν, εἰ πρὸς τοῦτο ψιλὸν ἀντέχειν μὴ δύναται.

1ζ'. Μῆτι νῦν παρακάθηται τῇ Οὐήρου σοφῷ Πάν- 15
θεια, ἢ Πέργαμος; τί δέ, τῇ Ἀδριανοῦ Χαβρίας, ἢ Διότιμος; γελοῖον. Τί δέ, εἰ παρεκάθητο, ἐμελλον αἰσθάνεσθαι; τί δέ, εἰ ἤσθάνοντο, ἐμελλον ἡσθήσεσθαι; τί δέ, εἰ ἤδοντο, ἐμελλον οὕτοι ἀθάνατοι εἶναι; Οὐ καὶ τούτους πρῶτον μὲν γράϊας καὶ γέροντας γε- 20 νέσθαι οὕτως εἴμαρτο, εἶτα ἀποθανεῖν; τί οὖν ὕστερον ἐμελλον ἐκείνοι ποιεῖν, τούτων ἀποθανόντων; Γράσος πᾶν τοῦτο καὶ λύθρον ἐν θυλάκῳ.

1 καὶ ante κατατάσσει om. A — 4 ὁρμήσῃ con. Cor. — 6 ἂ καὶ ὅσα A — 7 ἐπιγεγενησθαι con. Gat. — 15 τοῦ κυρίου v., τοῦ κυροῦ A; τοῦ Οὐήρου con. Salmas., Οὐήρου om. τοῦ Nauck. — 16 τοῦ Ἀδριανοῦ Gat., τῇ τοῦ Ἀδριανοῦ Sch. I — Χαυρίας v., Χαβρίας A, Χαιρίας con. Reisk. — 17 γελοῖον glossema put. Nauck. — εἰ (non οὐ) παρεκάθητο A — 18 ἡσθάνοντο — τί δέ om. A — 21 τί οὖν ὕστερον — ἀποθανόντων delendum tanquam interpolatoris emblema putat Nauck. — 23 γράσων v., γράσος Gat., λύθρος Cor.

λη'. *Εἰ δύνασαι δεῦν βλέπειν, βλέπε, κρίνων, φησί,*
* *σοφωτάτοις.*

λθ'. *Δικαιοσύνης κατεξαναστατικὴν ἀρετὴν οὐχ ὀρθῶ
ἐν τῇ τοῦ λογικοῦ ζωῶν κατασκευῇ· ἡδονῆς δὲ ὀρθῶ,
6 τὴν ἐγκράτειαν.*

μ'. *Ἐὰν ἀφέλῃς τὴν σὴν ὑπόληψιν περὶ τοῦ λυ-
πεῖν σε δοκοῦντος, αὐτὸς ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ ἔστηκας.
— Τίς αὐτός; — Ὁ λόγος. — Ἄλλ' οὐκ εἰμὶ λόγος.
— Ἔστω. Οὐκοῦν ὁ μὲν λόγος αὐτὸς ἑαυτὸν μὴ λυ-
10 πείτω. Εἰ δὲ τι ἄλλο σοι κακῶς ἔχει, ὑπολαβέτω αὐτὸ
περὶ αὐτοῦ.*

μα'. *Ἐμποδισμὸς αἰσθησεως, κακὸν ζωτικῆς φύ-
σεως. Ἐμποδισμὸς ὀρμῆς, ὁμοίως κακὸν ζωτικῆς φύ-
σεως. Ἔστι δὲ τι ἄλλο ὁμοίως ἐμποδιστικὸν καὶ κακὸν
15 τῆς φυτικῆς κατασκευῆς. Οὕτως τοῖνον ἐμποδισμὸς
νοῦ, κακὸν νοεραῶς φύσεως. Πάντα δὴ ταῦτα ἐπὶ σε-
αυτὸν μετάφερε. Πόνος, <ἦ> ἡδονῆ ἀπτεται σου; ὄψε-
ται ἡ αἰσθησις. Ὀρμήσαντι ἐνσθημα ἐγένετο; εἰ μὲν
ἀνυπεξαίρετως ὀρμῆς, ἦδη ὡς λογικοῦ κακόν. Εἰ δὲ
20 τὸ κοινὸν λαμβάνεις, οὐπω βέβλαψαι, οὐδὲ ἐμπεπόδι-
σαι. Τὰ μέντοι τοῦ νοῦ ἴδια οὐδεὶς ἄλλος εἰσθεν ἐμ-
ποδίξειν· τούτου γὰρ οὐ πῦρ, οὐ σίδηρος, οὐ τύραν-
νος, οὐ βλασφημία, οὐχ ὅτιοῦν ἀπτεται· ὅταν γένηται
σφαῖρος, κυκλωτερῆς μένει.*

25 μβ'. *Οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἐμαυτὸν λυπεῖν· οὐδὲ γὰρ
ἄλλον πάποτε ἐκὼν ἐλύπησα.*

1 *Κρίτων* — σοφωτάτος con. Salmas., φησι σοφωτάτοις con. Reisk.; κρίνων ἐν τοῖς σοφωτάτοις con. Σκαφ.; κρίνων τὴν φύσιν σοφωτάτην Reche — 2 σοφωτάτης δικαιοσύνης. — Κατεξαν. A — 8 ἄλλ' οὐκ — αὐτός om. A — 15 φυτικῆς A — 17 ἦ add. Cor. — 19 ὄρμας v., ὀρμῆς A — ἰδίως pro ἦδη ὡς con. Cor.

μγ'. Εὐφραίνει ἄλλον ἄλλο· ἐμὲ δέ, ἐὰν ὑγιὲς ἔχω τὸ ἡγεμονικόν, μὴ ἀποστρεφόμενον μήτε ἀνθρώπων τινα, μήτε <τι> τῶν ἀνθρώποις συμβαινόντων· ἀλλὰ πᾶν εὐμενέσιν ὀφθαλμοῖς ὄρων τε καὶ δεχόμενον, καὶ χρώμενον ἐκάστω κατ' ἀξίαν. 5

μδ'. Τοῦτον ἰδοὺ τὸν χρόνον σεαυτῷ χάρισαι. Οἱ τὴν ὑστεροφημίαν μᾶλλον διώκοντες οὐ λογιζονται, ὅτι ἄλλοι τοιοῦτοι μέλλουσιν ἐκεῖνοι εἶναι, οἷοί εἰσιν οὗτοι, οὓς βαροῦνται· κἀκεῖνοι δὲ θνητοί. Τί δὲ βλασ πρὸς σέ, ἂν ἐκεῖνοι φωναῖς τοιαύταις ἀπηχῶσιν, ἢ 10 ὑπόβληψιν τοιαύτην περὶ σοῦ ἔχωσιν;

με'. Ἄρὸν με καὶ βάλε, ὅπου θέλεις. Ἐκεῖ γὰρ ἔξω τὸν ἐμὸν δαίμονα ἴλεων, τοῦτ' ἔστιν, ἀρκοῦμενον, εἰ ἔχοι καὶ ἐνεργοίη κατὰ τὸ ἐξῆς τῇ ἰδίᾳ κατασκευῇ.

Ἄρα τοῦτο ἄξιον, ἵνα δι' αὐτὸ κακῶς μοι ἔχη ἢ 15 ψυχῇ, καὶ χεῖρων ἐαυτῆς ἢ, ταπεινουμένη, ὀρεγομένη, συνδυομένη, πτυρομένη; καὶ τί εὐρήσεις τούτου ἄξιον;

μς'. Ἀνθρώπων οὐδενὶ συμβαίνειν τι δύναται, δ οὐκ ἔστιν ἀνθρωπικὸν σύμπτωμα· οὐδὲ βοῖ, δ οὐκ ἔστι βοϊκόν· οὐδὲ ἀμπέλῳ, δ οὐκ ἔστιν ἀμπελικόν· 20 οὐδὲ λίθῳ, δ οὐκ ἔστι λίθου ἰδιον. Εἰ οὖν ἐκάστω συμβαίνει, δ καὶ εἴωθε, καὶ πέφυκε, τί ἂν δυσχεραίνεις; οὐ γὰρ ἀφόρητόν σοι ἔφερον ἢ κοινῇ φύσει.

μζ'. Εἰ μὲν διὰ τι τῶν ἐκτὸς λυπῇ, οὐκ ἐκεῖνό σοι ἐνοχλεῖ, ἀλλὰ τὸ σὸν περὶ αὐτοῦ κρῖμα. Τοῦτο 25

3 τι add. ed. Lugdun. — 4 ὄρωντα v., ὄρωνται A, ὄρων τε con. Cas. — 6 τοῦτον — χάρισαι om. A — τοῦτον ἡδη con. Gat., ἰδὲ con. Sch. I, ἐλοῦ con. Cor. — 12 βάλου Gat. — 15 ab Ἄρα nov. cap. ord. in A — μου ἔχη v., μοι con. Mor. — 16 χεῖρον v., χεῖρω A, χεῖρων con. Sch. II — μὴ ὀρεγομένη A — 17 συγχομένη con. Gat. — 21 λίθῳ v., λίθου A

δὲ ἤδη ἐξαλείφαι ἐπὶ σοί ἐστιν. *Εἰ δὲ λυπεῖ σέ τι τῶν ἐν τῇ σῆ διαθήσει, τίς ὁ κωλύων διορθῶσαι τὸ δόγμα; ὅμως δὲ καὶ εἰ λυπῆ, ὅτι οὐχὶ τότε τι ἐνεργεῖς, ὑγιές σοι φαινόμενον, τί οὐχὶ μᾶλλον ἐνεργεῖς, ἢ λυπῆ;* — Ἄλλὰ ἰσχυρότερόν τι ἐνίσταται. — *Μὴ οὖν λυποῦ· οὐ γὰρ παρὰ σέ ἡ αἰτία τοῦ μὴ ἐνεργεῖσθαι. — Ἄλλὰ οὐκ ἄξιον ζῆν, μὴ ἐνεργουμένου τοῦτου. — Ἄπιθι οὖν ἐκ τοῦ ζῆν εὐμενῆς, ἣ καὶ ὁ ἐνεργῶν ἀποθνήσκει, ἕμα ἕλεως τοῖς ἐνισταμένοις.*

10 *μη΄. Μέννησο, ὅτι ἀκαταμάχητον γίνεται τὸ ἡγεμονικόν, ὅταν εἰς ἑαυτὸ συστραφὲν ἀρκεσθῆ ἑαυτῷ, μὴ ποιοῦντι, ὃ μὴ θέλει, κἂν ἀλόγως παρατάξῃται. Τί οὖν, ὅταν καὶ μετὰ λόγου <καὶ> περιεσκεμμένως κρίνῃ περὶ τινος; Διὰ τοῦτο ἀκρόπολις ἐστὶν ἡ ἐλευθέρα πα-*

15 *θῶν διάνοια· οὐδὲν γὰρ ὀχυρώτερον ἔχει ἄνθρωπος, ἐφ’ ὃ καταφυγῶν ἀνάλωτος λοιπὸν ἂν εἴη. Ὁ μὲν οὖν μὴ ἑωρακῶς τοῦτο, ἀμαθῆς· ὁ δὲ ἑωρακῶς καὶ μὴ καταφεύγων, ἀτυχῆς.*

μηδ΄. Μηδὲν πλέον σταντῶ λέγε, ὡν αἱ προηροῦμε-

20 *ναι φαντασίαι ἀναγγέλλουσιν. Ἦγγελλται, ὅτι ὁ δεῖνὰ σε κακῶς λέγει. Ἦγγελλται τοῦτο· τὸ δὲ, ὅτι βέβλαψαι, οὐκ ἤγγελλται. Βλέπω, ὅτι νοσεῖ τὸ παιδίον. Βλέπω· ὅτι δὲ κινδυνεύει, οὐ βλέπω. Οὕτως οὖν μένε ἀεὶ ἐπὶ τῶν πρώτων φαντασιῶν, καὶ μηδὲν αὐτὸς ἐνδοθεν*

2 hic et 9, 11 et 12, 25 κωλύσαν scribendum putat Nauck. coll. 5, 10 et 10, 32 — 8 ἢ καὶ v., εἰ καὶ conl. Menag., ἣ καὶ conl. Gat. — 9 ἐπισταμένοις A — 11 εἰς σεαυτὸ A — 12 ποιούντι τι L2 Par — 13 καὶ ἐσκεμμένως X (περιεσκεμμένως sine καὶ PA) — 19 αὐτῷ A — 22 ter βλέπεις scribendum put. Nauck.

ἐπίλεγε, καὶ οὐδὲν σοι γίνεται· μᾶλλον δὲ ἐπίλεγε, ὡς γνωρίζων ἕκαστα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ συμβαινόντων.

ν'. Σίκνος πικρός· ἄφες. Βάτοι ἐν τῇ ὁδῷ· ἐκκλινον. Ἀρκεῖ. Μὴ προσεπειπίης· Τί δὲ καὶ ἐγίνετο ταῦτα ἐν τῷ κόσμῳ; ἐπεὶ καταγελασθήσῃ ὑπὸ ἀν- 5
θρώπου φυσιολόγου, ὡς ἂν καὶ ὑπὸ τέκτονος καὶ σκυ-
τίως γελασθείης καταγινώσκων, ὅτι ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ
ξέσματα καὶ περιτμήματα τῶν κατασκευαζομένων ὄρας.
Καίτοι ἐκεῖνοί γε ἔχουσι, ποῦ αὐτὰ ρίψωσιν· ἢ δὲ τῶν
ὄλων φύσις ἔξω οὐδὲν ἔχει· ἀλλὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς 10
τέχνης ταύτης ἐστίν, ὅτι, περιορίσασα ἑαυτήν, πᾶν τὸ
ἔνδον, διαφθείρεσθαι καὶ γηράσκειν καὶ ἄχρηστον
εἶναι δοκοῦν, εἰς ἑαυτὴν μεταβάλλει, καὶ ὅτι πάλιν
ἄλλα νεαρὰ ἐκ τούτων αὐτῶν ποιεῖ· ἵνα μῆτε οὐσίας
ἔξωθεν χροῖξῃ, μῆτε, ὅπου ἐκβάλλῃ τὰ σαπρότερα, προσ- 15
δέηται. Ἀρκεῖται οὖν καὶ χώρα τῇ ἑαυτῆς, καὶ ὕλη
τῇ ἑαυτῆς, καὶ τέχνη τῇ ἰδίᾳ.

να'. Μῆτε ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπισύρειν· μῆτε ἐν
ταῖς ὀμιλίαις φύρειν· μῆτε ἐν ταῖς φαντασίαις ἀλλ-
σθαι· μῆτε τῇ ψυχῇ καθάπαξ συνέλκεσθαι, ἢ ἐκθόρ- 20
νυσθαι· μῆτε ἐν τῷ βίῳ ἀσχολεῖσθαι.

Κτείνουσι, κρεανομοῦσι, κατάραις ἐλαύνουσι. Τί
οὖν ταῦτα πρὸς τὸ τὴν διάνοιαν μένειν καθαρὰν, φρε-
νήρη, σώφρονα, δικαίαν; οἶον εἰ τις, παραστὰς πηγῇ
διαυγεῖ καὶ γλυκεῖα, βλασφημοίᾳ αὐτήν· ἢ δὲ οὐ παύ- 25

4 τί δαι καὶ P, τί δαι A, τί δὲ D, τί δὴ καὶ Gat., τί δὲ καὶ
ed. Arg. — 7 καταγελασθήσῃ A, καταγελασθείης D — 10 τῆς
τέχνης αὐτῆς conl. Reisk. — 13 εἶναι om. A — 15 μῆτε τόπου,
οὐ ἐκβάλλῃ conl. Reisk. — τὰ σα πρότερα AD — 16 ἀρκεῖ οὖν A,
ἀρκεῖται οὖν D — 22 ab Κτείνουσι in AD novum incipit caput —
23 οὖν om. AD — 24 οἶαν AD

εται πότιμον ἀναβλύζουσα· κἄν πηλὸν ἐμβάλῃ, κἄν κοπρίαν, τάχιστα διασκεδάσει αὐτὰ, καὶ ἐκκλύσει, καὶ οὐδαμῶς βαφήσεται. Πῶς οὖν πηγὴν ἀέννητον ἔξεις; ἂν φυλάσσης σεαυτὸν πάσης ὥρας εἰς ἐλευθερίαν,
 5 μετὰ τοῦ εὐμενοῦς, καὶ ἀπλῶς, καὶ αἰδημόνως.

νβ'. Ὁ μὲν μὴ εἰδῶς, ὅτι ἐστὶ κόσμος, οὐκ οἶδεν, ὅπου ἐστίν. Ὁ δὲ μὴ εἰδῶς, πρὸς ὃ τι πέφυκεν, οὐκ οἶδεν, ὅστις ἐστίν, οὐδὲ τί ἐστὶ κόσμος. Ὁ δὲ ἐν τι τούτων ἀπολιπὼν οὐδέ, πρὸς ὃ τι αὐτὸς πέφυκεν,
 10 εἰποι. Τίς οὖν φαίνεται σοι ὁ τὸν τῶν κροτούντων ἔπαινον φεύγων ἡδίων, οἷ οὐδ' ὅπου εἰσίν, οὔτε οἷ-
 τινές εἰσι, γινώσκουσι;

νγ'. Ἐπαινεῖσθαι θέλεις ὑπὸ ἀνθρώπου, τρις τῆς ὥρας ἑαυτῷ καταρωμένον; ἀρέσκειν θέλεις ἀνθρώπου,
 15 ὃς οὐκ ἀρέσκει ἑαυτῷ; Ἀρέσκει ἑαυτῷ, ὁ μετανοῶν ἐφ' ἅπασιν σχεδόν, οἷς πρᾶσσει;

νδ'. Μηκέτι μόνον συμπνεῖν τῷ περιέχοντι ἀέρι, ἀλλ' ἡδη καὶ συμφρονεῖν τῷ περιέχοντι πάντα νοερῷ. Οὐ γὰρ ἦττον ἢ νοερὰ δύναμις πάντη κέχεται καὶ
 20 διαπεφοίτηκε τῷ σπᾶσαι δυναμένῳ, ἥπερ ἢ ἀεράδης τῷ ἀναπνεῦσαι δυναμένῳ.

1 ἀναβλύουσα ν., ἀναβλύζουσα AD — ἐμβάλῃ A — 2 ἐκλύσει AD — 3 ἔξεις καὶ μὴ φρέαρ; φύον σεαυτὸν ν., ἔξεις, ἂν φυλάσσης σεαυτὸν AD; φύσιον σεαυτὸν coni. Cor., ἀφελού σεαυτὸν coni. Sch. II; φρένου σεαυτὸν coni. Pol. — 4 εἰς ἐλεύθερον AD — μετὰ τοῦ εὐμενοῦς καὶ ἀπλοῦς καὶ αἰδημόνος coni. Reisk. — 8 τίς ἐστὶ κόσμος A — ἐν τῇ A, ἐν τιμῇ coni. Cas. — 9 οὐδ' ἂν coni. Cor. — 11 φεύγων ἡδίων(ν) ἢ οἷ PA; ὁ τῶν κροτούντων ἢ φύγον φεύγων ἢ ἔπαινον διώκων coni. Gat. — οὐδ' ὅπου PA, οὐδ' ὅπου coni. Cor. — 13 capita 52 et 53 non distinguuntur in A. — 15 ἀρέσκει — ἐφ' ἅ [πᾶσι serv.] om. A — 19 πάντη πέφυκε καὶ διαπ. L 2, 3, (Par (hic omissio καὶ διαπ.). — 20 διαπεφοίτηκε A, διαπέφυκε coni. Cor. — πᾶσαι A — στάσαι βου-

νε'. Γενικῶς μὲν ἡ κακία οὐδὲν βλάπτει τὸν κόσμον, ἢ δὲ κατὰ μέρος οὐδὲν βλάπτει τὸν ἕτερον. Μόνω δὲ βλαβερά ἐστι τούτω, ᾧ ἐπιτέτραπται καὶ ἀπηλλάχθαι αὐτῆς, ὅπῃ πρῶτον οὗτος θελήσῃ.

νς'. Τῷ ἐμῷ προαιρετικῷ τὸ τοῦ πλησίον προαιρετικὸν ἐπίσης ἀδιάφορόν ἐστιν, ὡς καὶ τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ καὶ τὸ σαρκίδιον. Καὶ γὰρ εἰ ὅτι μάλιστα ἀλλήλων ἔνεκεν γεγόναμεν, ὅμως τὰ ἡγεμονικὰ ἡμῶν ἕκαστον τὴν ἰδίαν κυρίαν ἔχει· ἐπεὶ τοι ἐμελλεν ἢ τοῦ πλησίον κακία ἐμοῦ κακὸν εἶναι· ὅπερ οὐκ ἔδοξε τῷ θεῷ, ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλω ἢ τὸ ἐμὲ ἀτυχεῖν.

νζ'. Ὁ ἥλιος κατακεχύσθαι δοκεῖ, καὶ πάντῃ γε κέχνται, οὐ μὴν ἐκκέχνται. Ἡ γὰρ χύσις αὕτῃ τάσις ἐστίν. Ἀκτῖνες γοῦν αἱ ἀγχαὶ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Ἐκτείνεσθαι λέγονται. Ὅποῖον δέ τι ἐστὶν ἀκτίς, ἴδοις 15 ἄν, εἰ διὰ τίνος στενοῦ εἰς ἐσμιασμένον οἶκον τὸ ἀπ' ἡλίου φῶς εἰσδυόμενον θεάσαιο· τείνεται γὰρ κατ' εὐθύ, καὶ ὡσπερ διερείδεται πρὸς τὸ στερέμνιον, ὃ τι ἂν ἀπαντήσῃ, διείργων τὸν ἐπέκεινα ἀέρα· ἐνταῦθα δὲ ἔστη, καὶ οὐ κατώλισθεν, οὐδὲ ἔπεσε. Τοι- 20 αὐτήν οὖν τὴν χύσιν καὶ διάχυσιν τῆς διανοίας εἶναι χρῆ, μηδαμῶς ἐκχυσιν, ἀλλὰ τάσιν, καὶ πρὸς τὰ ἀπαντῶντα καλύματα μὴ βλαιοῦν μηδὲ ῥαγδαίαν τὴν ἐπέρεισιν ποιεῖσθαι· μηδὲ μὴν καταπίπτειν, ἀλλὰ ἴστα-

λομένη V3 — 4 πρῶτος οὕτως ν., πρῶτος οὗτος AD, πρῶτον οὗτος conl. Cor. — 6 ὡς πνευματικὸν V3—5, ὡς τὸ πνεύμ. ceteri X — 8 ἀλλήλων—τὰ om. A — 9 ἕκαστον conl. Cor. — κυρίαν X — ἐπεὶ τί (s. ἔτι) X — 12 γε om. X — 17 γίνεται PAX, τείνεται conl. Cor. — 18 διαιρεῖται δὴ πρὸς ν., διαιρεῖται πρὸς A, διερείδεται πρὸς conl. Reisk. — 20 ἐνταῦθα δὲ ἐστὶν AX — 21 λύσιν PAX, χύσιν V5 — 24 μηδὲ μὲν ν., μηδὲ μὴν AX — ἴσταται A

σθαι, καὶ ἐπιλάμπειν τὸ δεχόμενον. Αὐτὸ γὰρ ἑαυτὸ
στερήσει τῆς ἀγῆς τὸ μὴ παραπέμπον αὐτήν.

νγ'. Ὁ τὸν θάνατον φοβούμενος, ἦτοι ἀναισθη-
σίαν φοβείται, ἢ αἰσθησιν ἑτεροίαν. Ἄλλ' εἶτε οὐκέτι
5 αἰσθησιν, οὐδὲ κακοῦ τινος αἰσθήσῃ· εἶτε ἀλλοιοτέραν
αἰσθησιν κτήσῃ, ἀλλοίον ζῶον ἔσῃ, καὶ τοῦ ζῆν οὐ
παύσῃ.

νδ'. Οἱ ἄνθρωποι γεγόνασιν ἀλλήλων ἔνεκεν. Ἡ
δίδασκε οὖν, ἢ φέρε.

10 ξ'. Ἄλλως βέλος, ἄλλως νοῦς φέρεται· ὁ μέντοι
νοῦς, καὶ ὅταν εὐλαβῆται, καὶ ὅταν περὶ τὴν σκέψιν
στρέφῃται, φέρεται κατ' εὐθὺν οὐδὲν ἦττον, καὶ ἐπὶ
τὸ προκειμένον.

ξά'. Εἰσιέναι εἰς τὸ ἡγεμονικὸν ἐκάστου· παρέχειν
15 δὲ καὶ ἑτέρῳ παντὶ εἰσιέναι εἰς τὸ ἑαυτοῦ ἡγεμονικόν.

BIBΛION Θ.

Ὁ ἀδικῶν ἀσεβεῖ. Τῆς γὰρ τῶν ὄλων φύσεως
κατεσκευακυίας τὰ λογικὰ ζῶα ἔνεκεν ἀλλήλων, ὥστε
ἠφελεῖν μὲν ἄλληλα κατ' ἀξίαν, βλάπτειν δὲ μηδαμῶς,
20 ὁ τὸ βούλημα ταύτης παραβαίνων, ἀσεβεῖ δηλονότι εἰς
τὴν πρεσβυτάτην τῶν θεῶν. Καὶ ὁ ψευδόμενος δὲ
ἀσεβεῖ περὶ τὴν αὐτὴν θεόν. Ἡ γὰρ τῶν ὄλων φύσις,
ἄντων ἐστὶ φύσις. Τὰ δὲ γε ἄντα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα
πάντα οἰκείως ἔχει. Ἔτι δὲ καὶ ἀλήθεια αὕτη ὀνομά-

2 μὴ del. Cor. — ἀγῆν L2, 3 Par. — 6 καὶ ζῆν Gat. —
9 δίδασκε v., ἢ δίδασκε A — 10 ἄλλος (bis) A — 12 ἢ ἐπὶ τὸ
προκειμ. conl. Sch. I — 14 εἰσιέναι — ἡγεμονικόν (ξά) deest
in A — παρέχει v., παρέχειν conl. Cas. — 17 ὁ om. A — 21
καὶ ὁ ψευδόμενος — θεόν AX, v. om. — 23 ὅπως ἐστὶ φύ-
σις X — 24 πάντα om. AX

ζεται, και τῶν ἀληθῶν ἀπάντων πρώτη αἰτία ἐστίν. Ὁ μὲν οὖν ἐκὼν ψευδόμενος ἀσεβεί, καθόσον ἐξαπα-
 τῶν ἀδικεῖ· ὁ δὲ ἕκων, καθόσον διαφανεῖ τῇ τῶν ὅλων
 φύσει, και καθόσον ἀκοσμεῖ, μαχόμενος τῇ τοῦ κόσμου
 φύσει· μάχεται γὰρ ὁ ἐπὶ τάναντία τοῖς ἀληθεῖσι φε- 5
 ρόμενος παρ' ἑαυτόν· ἀφορμὰς γὰρ προειλήφει παρὰ
 τῆς φύσεως, ὧν ἀμελήσας οὐχ οἶός τε ἐστὶ νῦν δια-
 κρίνειν τὰ ψευδῆ ἀπὸ τῶν ἀληθῶν. Καὶ μὴν ὁ τὰς
 ἡδονὰς ὡς ἀγαθὰ διώκων, τοὺς δὲ πόνους ὡς κακὰ
 φεύγων, ἀσεβεί. Ἀνάγκη γάρ, τὸν τοιοῦτον μέμφεσθαι 10
 πολλάκις τῇ κοινῇ φύσει, ὡς παρ' ἀξίαν τι ἀπονεμούση·
 τοῖς φάυλοις και τοῖς σπουδαίοις, διὰ τὸ πολλάκις τοὺς
 μὲν φάυλους ἐν ἡδοναῖς εἶναι και τὰ ποιητικὰ τού-
 των κτᾶσθαι· τοὺς δὲ σπουδαίους πόνῳ και τοῖς ποι-
 ητικοῖς τούτου περιπίπτειν. Ἔτι δὲ ὁ φοβούμενος τοὺς 15
 πόνους, φοβηθήσεται ποτε και τῶν ἐσομένων τι ἐν τῷ
 κόσμῳ· τούτο δὲ ἤδη ἀσεβές. Ὅ τε διώκων τὰς ἡδο-
 νὰς, οὐκ ἀφέξεται τοῦ ἀδικεῖν· τούτο δὲ ἐναργῶς ἀσεβές.
 Χρῆ δέ, πρὸς ἃ ἡ κοινὴ φύσις ἐπίσης ἔχει (οὐ γὰρ
 ἂν ἀμφοτέρα ἐποίει, εἰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρα ἐπίσης εἶχε), 20
 πρὸς ταῦτα και τοὺς τῇ φύσει βουλομένους ἔπεσθαι,
 ὁμογνώμονας ὄντας, ἐπίσης διακεισθαι· Ὅστις οὖν
 πρὸς πόνον και ἡδονήν, ἢ θάνατον και ζωὴν, ἢ δόξαν
 και ἀδοξίαν, οἷς ἐπίσης ἡ τῶν ὅλων φύσις χρῆται,
 αὐτὸς οὐκ ἐπίσης ἔχει, δῆλον, ὡς ἀσεβεί. Λέγω δὲ τὸ 25

7 διακρίναν X — 9 ὡς ἀγαθὰς P A Par, ὡς ἀγαθὰ X —
 16 φοβήσεται X — και om. PA — 20 ἀμφοτέρα ἂν ἐποίει X,
 ἂν ἀμφοτέρα A, ἂν om. v. — 21 τοὺς φύσει A — 22 ὡς ὁμο-
 γνώμονας ὄντας L4 — 23 πρὸς πόνους και ἡδονὰς v., πρὸς
 πόνον και ἡδονήν AX — 25 δῆλον ὅτι V4, in G superscr. ὅτι,
 δηλονότι conl. Bach. p. 49

χρησθαι τούτοις ἐπίσης τὴν κοινὴν φύσιν, ἀντὶ τοῦ
 συμβαίνειν ἐπίσης κατὰ τὸ ἐξῆς τοῖς γινομένοις, καὶ
 ἐπιγινομένοις ὁρμῇ τινι ἀρχαίᾳ τῆς προνοίας, καθ'
 ἦν ἀπὸ τινος ἀρχῆς ὤρμησεν ἐπὶ τήνδε τὴν διακόσμη-
 5 σιν, συλλαβοῦσά τινας λόγους τῶν ἐσομένων, καὶ δυ-
 νάμεις γονίμους ἀφορίσασα ὑποστάσεων τε καὶ μετα-
 βολῶν καὶ διαδοχῶν τοιούτων.

β'. Χαριεστέρου μὲν ἦν ἀνδρός, ἔγρευστον ψευδο-
 λογίας καὶ πάσης ὑποκρίσεως καὶ τρυφῆς καὶ τύφου
 10 γενόμενον, ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν. Τὸ δ' οὖν κορε-
 σθέντα γε τούτων ἀποπνεῦσαι, δεύτερος πλοῦς. Ἡ
 προήρησαι προσκαθῆσθαι τῇ κακίᾳ, καὶ οὐπω σε οὐδὲ
 ἢ πείρα κείθει φεύγειν ἐκ τοῦ λοιμοῦ; λοιμὸς γὰρ
 διαφθορὰ διανοίας πολλῶ γε μᾶλλον, ἥπερ ἢ τοῦ περι-
 15 κευμένον τούτου πνεύματος τοιάδε τις δυσκρασία καὶ
 τροπή. Αὕτη μὲν γὰρ ζῶων λοιμὸς, καθὸ ζῷά ἐστιν·
 ἐκείνη δὲ ἀνθρώπων, καθὸ ἀνθρωποὶ εἰσιν.

γ'. Μὴ καταφρόνει θανάτου, ἀλλὰ εὐαρέστει αὐτῶ,
 ὡς καὶ τούτου ἐνὸς ὄντος, ἃν ἢ φύσις ἐθέλει. Οἶον
 20 γὰρ ἐστὶ τὸ νεάσαι, καὶ τὸ γηρᾶσαι, καὶ τὸ ἀυξῆσαι,
 καὶ τὸ ἀκμάσαι, καὶ ὀδόντας, καὶ γένειον, καὶ πολιὰς
 ἐνεργεῖν, καὶ σπείραι, καὶ κνοφορῆσαι, καὶ ἀποκηθῆσαι,
 καὶ τὰ ἄλλα τὰ φυσικὰ ἐνεργήματα, ὅσα αἰ τοῦ σοῦ
 βίου ὄραι φέρουσι, τοιοῦτο καὶ τὸ διαλυθῆναι. Τοῦτο

1 ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ συμβ. PA, κατὰ τὸ del. put. Mor. —
 2 κατὰ τὸ ἐξῆς γινομένοις v., κατὰ τὸ ἐξῆς τοῖς γινομένοις A,
 τοῖς κατὰ τὸ ἐξῆς γινομένοις conl. Cor.; glossam putat Rend. —
 7 μεταβολῶν διαδοχῶν A — 8 ἂν ἦν conl. Cor. — 10 τὸ γοῦν
 κορεσθέντα τούτων D — 11 δευτέρους A — 12 ἢ προηρησθαι
 PAD, ἢ προήρησαι conl. Mor. — 16 ζῶων λοιμὸς A — 17
 καθὸ—ἀνθρώπων om. AD — 19 ἃν ἢ φύσις φέρει conl. Nauck.
 23 τὰ ἄλλα φυσικὰ D — 24 τοιοῦτο καὶ αὐτὸ A; καὶ αὐτὸ τὸ D

μὲν οὖν κατὰ ἄνθρωπὸν ἐστὶ λελογισμένον, μὴ ὀλο-
 σχερῶς, μηδὲ ὠστικῶς, μηδὲ ὑπερηφάνως πρὸς τὸν θά-
 νατον ἔχειν· ἀλλὰ περιμένειν ὡς μίαν τῶν φυσικῶν
 ἐνεργειῶν. Καὶ ὡς νῦν περιμένεις, πότε ἐμβρουν ἐκ
 τῆς γαστρὸς τῆς γυναικὸς σου ἐξέλθη, οὕτως ἐκδέχε- 5
 σθαι τὴν ὥραν, ἐν ἧ τὸ ψυχάριόν σου τοῦ ἐλύτρου
 τούτου ἐκπεσεῖται. Εἰ δὲ καὶ ἰδιωτικὸν παράπηγμα
 ἀψικάρδιον ἐθέλεις, μάλιστά σε εὐκολον πρὸς τὸν θά-
 νατον ποιήσει ἢ ἐπίστασις ἢ ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα, ὧν
 μέλλεις ἀπίστασθαι, καὶ μεθ' οἶων ἡθῶν οὐκέτι ἔσται 10
 ἡ ψυχὴ συμπεφυρμένη. Προσκοπτεσθαι μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς ἤμιστα δεῖ, ἀλλὰ καὶ κήδεσθαι καὶ πρῶως φέρειν,
 μεμνησθαι μέντοι, ὅτι οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων ὁμοδογμα-
 τούντων σοι ἡ ἀπαλλαγὴ ἔσται. Τοῦτο γὰρ μόνον,
 εἶπερ ἄρα, ἀνθεῖλκεν ἂν καὶ κατεῖχεν ἐν τῷ ζῆν, εἰ 15
 συζῆν ἐφείτο τοῖς τὰ αὐτὰ δόγματα περιπεποιημένοις.
 Νῦν δὲ ὀρᾷς, ὅσος ὁ κόπος ἐν τῇ διαφωνίᾳ τῆς συμ-
 βιώσεως, ὥστε εἰπεῖν· Θᾶττον ἔλθοις! ὦ θάνατε, μὴ
 που καὶ αὐτὸς ἐπιλάθωμαι ἐμαυτοῦ.

δ'. Ὁ ἁμαρτάνων, ἐαυτῷ ἁμαρτάνει· ὁ ἀδικῶν, 20
 ἐαυτὸν ἀδικεῖ, κακὸν ἐαυτὸν ποιῶν.

ε'. Ἀδικεῖ πολλάκις ὁ μὴ ποιῶν τι, οὐ μόνον ὁ
 ποιῶν τι.

1 μὴ δυσχερῶς con. Rend. — 4 ἐνεργειῶν· ὡς v., ἐνεργειῶν·
 καὶ ὡς AD — 7 παραδ* (παράδειγμα) D, παράθηγμα con. Cor. —
 θέλεις AD — 11 ἢ (ψυχὴ ἢ add. Gat.) ἐμπεφυρμένη v., ἢ πεφυρ-
 μένη (om. ψυχὴ) AD, ἢ ψυχὴ συμπεφ. con. Sch. — προσκοπτεσθαι
 AD — 12 ἤμιστα δὲ AD — 13 ἀπ' om. AD — 16 τὰ τοιαῦτα
 δόγμ. PAD, τὰ αὐτὰ δόγμ. con. Gat. — πεποιημένοις AD —
 18 ἔλθῃς v., ἔλθοις A, in D θᾶττον ἔλθοις desunt — 15 ὁ ἀδικῶν
 ἐαυτὸν κακοῖ, κακὸν ἐαυτὸν ποιῶν v., ὁ ἀδικῶν ἐαυτὸν κακὸν
 ποιῶν A, ὁ ἀδικῶν ἐαυτὸν κακὸν ποιεῖ D

ζ'. Ἀρκὴ ἡ κεκολλημένη ἐπιλήρησι πεπαιρητική. καὶ ἡ κεκολλημένη πρὸς ποικιλτική. καὶ ἡ κεκολλημένη διάθεσις ἐπιληρητική πρὸς πᾶν τὸ κατὰ τῆς ἐπιληρητικῆς αἰτίας συμβαίνον.

5 ζ'. Ἐκκλίνουσι γὰρ οὐκ ἔστιν ὁμοίωσι εὐρέσει ὁμοίωσι ἐκ τῆς ἐπιληρητικῆς τοῦ ὑπερβαίνοντος.

η'. Εἰς μὲν τε ἐπιληρητικῆς ὁμοίωσι ἐπιληρητικῆς εἰς δὲ τε ὑπερβαίνοντος ὁμοίωσι ἐπιληρητικῆς. Ὅμοιωσι καὶ ὁμοίωσι ἐπιληρητικῆς τῶν ὑπερβαίνοντων. καὶ ἐπὶ φωνῆσι ὁμοίωσι, καὶ ἐπὶ ἐπιληρητικῆς ἐπιληρητικῆς. Ὅμοιωσι ὁμοίωσι καὶ ἐπιληρητικῆς ἐπιληρητικῆς.

θ'. Ὅμοιωσι ποικιλτικῆς ἐπιληρητικῆς. πρὸς τὸ ὁμοίωσι ἐπιληρητικῆς. Τοῦ ὑπερβαίνοντος πᾶν ὁμοίωσι. τοῦ ὑπερβαίνοντος ὁμοίωσι ὅμοιωσι ὅμοιωσι τῶν ὑπερβαίνοντων καὶ ὁμοίωσι. Τοῦ πρὸς ἐπιληρητικῆς μὲν διὰ τὸ στοιχειώδες πρὸς κατὰ δὲ πρὸς ἐπιληρητικῆς πρὸς τὸ ἐπιληρητικῆς ὁμοίωσι ὁμοίωσι. ὅμοιωσι καὶ πᾶν τὸ ὁμοίωσι τὸ ὁμοίωσι ἐπιληρητικῆς ἐπιληρητικῆς ἐπιληρητικῆς, διὰ τὸ ἐπιληρητικῆς ἐπιληρητικῆς ἐπιληρητικῆς ἐπιληρητικῆς πρὸς ἐπιληρητικῆς. Καὶ τοῖον καὶ πᾶν τὸ ὁμοίωσι ποικιλτικῆς ἐπιληρητικῆς πρὸς τὸ ὁμοίωσι ὁμοίωσι ἐπιληρητικῆς. ἢ καὶ ὁμοίωσι. Ὅμοιωσι γὰρ ἐπιληρητικῆς κατὰ τὰ ἄλλα, τοσοῦτον καὶ πρὸς τὸ ὁμοίωσι ἐπιληρητικῆς οὐκ ὁμοίωσι ἐπιληρητικῆς. Εὐθὺς γοῦν ἐπὶ μὲν τῶν ὁμοίωσι ἐπιληρητικῆς ἐπιληρητικῆς, καὶ ἐπιληρητικῆς,

1 ὁμοίωσι — κεκολλημένη om. AD — 3 πρὸς πᾶν τὸ κατὰ τὸ ἐπιληρητικῆς αἰτίας συμβαίνοντος. PAD, πρὸς πᾶν τὸ κατὰ τὸ ἐπιληρητικῆς αἰτίας συμβαίνοντος. Gal, πρὸς πᾶν τὸ κατὰ τῆς ἐπιληρητικῆς αἰτίας συμβαίνοντος. Reisk. — 6 ἐπὶ ἐπιληρητικῆς D, ἐπιληρητικῆς AD — 13 ἐπὶ τῆς γῆς A — 16 κατὰ μὲν ποικιλτικῆς A — 18 ἐπιληρητικῆς A — 19 πᾶν A — 20 κατὰ μὲν ποικιλτικῆς A — 22 κατὰ μὲν A — συμβαίνοντος A — συμβαίνοντος Gal — 24 ἐπιληρητικῆς μόνη A, ἐπιληρητικῆς v.

καὶ νεοσσοτροφίαι, καὶ οἶον ἔρωτες· ψυχαὶ γὰρ ἤδη ἦσαν ἐναυῦθα, καὶ τὸ συναγωγὸν ἐν τῷ κρείττονι ἐπιτεινόμενον εὐρίσκειτο, οἶον οὔτε ἐπὶ φυτῶν ἦν, οὔτε ἐπὶ λίθων, ἢ ξύλων. Ἐπὶ δὲ τῶν λογικῶν ζώων, πολιτεῖαι, καὶ φιλίαι, καὶ οἴκοι, καὶ σύλλογοι, καὶ ἐν 5 πολέμοις συνθῆκαι καὶ ἀνοχαί. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐτι κρεϊτόνων, καὶ διεστηκῶτων τρόπον τινα ἔνωσις ὑπέστη, οἷα ἐπὶ τῶν ἄστρον. Οὕτως ἢ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐπανάβασις συμπάθειαν καὶ ἐν διεστῶσιν ἐργάσασθαι δύναται. Ὅρα οὖν τὸ νῦν γινόμενον. Μόνα γὰρ τὰ 10 νοερὰ νῦν ἐπιλέλησται τῆς πρὸς ἄλληλα σπουδῆς καὶ συννεύσεως, καὶ τὸ σύββουν ἄδε μόνον οὐ βλέπεται. Ἀλλ' ὅμως καίτοι φεύγοντες περικαταλαμβάνονται κρατεῖ γὰρ ἡ φύσις· ὄψει δέ, ὃ λέγω, παραφυλάσσω. Θᾶσσον γοῦν εὐροι τις ἂν γεῶδές τι μηδενοῦς γεῶ- 15 δους προσαπτόμενον, ἢ περ ἀνθρώπων ἀνθρώπου ἀπεσχισμένον.

ι'. Φέρει καρπὸν καὶ ἀνθρώπος, καὶ θεός, καὶ ὁ κόσμος· ἐν ταῖς οἰκείαις ὥραις ἕκαστα φέρει. Εἰ δὲ ἢ συνήθεια κυρίως τέτριφεν ἐπὶ ἀμπέλου καὶ τῶν 20 ὁμοίων, οὐδὲν τοῦτο. Ὁ λόγος δὲ καὶ κοινὸν καὶ ἴδιον καρπὸν ἔχει· καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοιαῦθ' ἕτερα, ὁποῖόν τι αὐτός ἐστιν ὁ λόγος.

ια'. Εἰ μὲν δύνασαι, μεταδίδασκε· εἰ δὲ μή, μὲμνησο, ὅτι πρὸς τοῦτο ἡ εὐμένειά σοι δέδοται. Καὶ 25

2 κρεῖττον A — 5 πολιτεῖται A — 7 καὶ ἐκδιεστηκῶτων vel ἐκ διεστηκῶτων v., καὶ διεστηκῶτων A — 9 καὶ διεστῶσιν A — 10 ἐδύνατο v., δύναται A — τὸν νῦν A — 15 μηδὲν ὡς A — 16 ἀρτεσχισμένον A — 19 εἰ δὲ ἢ συν. — οὐδὲν τοῦτο interpolatori attribuit Nauck. — 20 τέτριφεν v., τέτριφεν PA — 21 κοινίδιον καρποῦ A — 22 καὶ om. A — 25 δίδοται A

οἱ θεοὶ δὲ εὐμενεῖς τοῖς τοιούτοις εἰσὶν· εἰς ἕνια δὲ
καὶ συνεργοῦσιν, εἰς ὑγίειαν, εἰς πλοῦτον, εἰς δόξαν·
οὕτως εἰσὶ χρηστοί. Ἐξεστί δὲ καὶ σοί· ἢ εἰπέ, τίς
ὁ καλύων;

8 ββ. Πόνει, μὴ ὡς ἄθλιος, μηδὲ ὡς ἐλεεσθῆναι, ἢ
θαυμάζεσθαι θέλων· ἀλλὰ μόνον ἐν θέλει, κινεῖσθαι
καὶ ἰσχεσθαι, ὡς ὁ πολιτικὸς λόγος ἀξιοί.

γγ. Σήμερον ἐξῆλθον πάσης περιστάσεως· μᾶλλον
δὲ ἐξέβαλον πᾶσαν περίστασιν· ἔξω γὰρ οὐκ ἦν, ἀλλὰ

10 ἔνδον ἐν ταῖς ὑπολήψεσι.

ιδ. Πάντα ταῦτα συνήθη μὲν τῇ πείρᾳ· ἐφήμερα
δὲ τῷ χρόνῳ· ἑνπαρὰ δὲ τῇ ὕλῃ. Πάντα νῦν, οἷα
ἐπ' ἐκείνων, οὕς κατεθάψαμεν.

ισ. Τὰ πράγματα ἔξω θυρῶν ἔστηκεν, αὐτὰ ἐφ'
15 ἑαυτῶν, μηδὲν μήτε εἰδόμενα περὶ αὐτῶν, μήτε ἀπο-
φαινόμενα. Τί οὖν ἀποφαίνεται περὶ αὐτῶν; Τὸ ἡγε-
μονικόν.

ισ'. Οὐκ ἐν κείσει, ἀλλ' ἐνεργείᾳ, τὸ τοῦ λογικοῦ
(καὶ) πολιτικοῦ ζήτου κακὸν καὶ ἀγαθόν, ὥσπερ οὐδὲ ἡ
20 ἀρετὴ καὶ κακία αὐτοῦ ἐν κείσει, ἀλλὰ ἐνεργείᾳ.

ιζ. Τῷ ἀναρριφέντι λίθῳ οὐδὲν κακὸν τὸ κατενε-
χθῆναι, οὐδὲ ἀγαθὸν τὸ ἀνενεχθῆναι.

ιη. Δίελθε ἔσω εἰς τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῶν, καὶ ὄψει,
τίνας κριτὰς φοβῆ, οἷους καὶ περὶ αὐτῶν ὄντας κριτὰς.

25 ιθ'. Πάντα ἐν μεταβολῇ. Καὶ αὐτὸς σὺ ἐν διη-
νεκαὶ ἀλλοιώσει, καὶ κατὰ τι φθορᾶ· καὶ ὁ κόσμος δὲ ὅλος.

8 εἰ εἰπέ v., ἢ εἰπέ A — 11 ταῦτα coni. Gat. — 12 κίν-
των A — 13 κατέθαψεν A — 15 εἶδον τὰ A — 18 ἐν ἐνε-
ργείᾳ coni. Bach p. 21 — 19 καὶ addendum put. Pol. — ποιητικοῦ
A — 21 ἀναρριφθέντι Gat. — 25 ἀνετα (om. init.) non αὐτὰ A

κ'. Τὸ ἄλλου ἀμάρτημα ἐκεῖ δεῖ καταλιπεῖν.

κα'. Ἐνεργείας ἀπόληξις, ὁρμῆς <καὶ> ὑπολήψεως παῦλα καὶ οἶον θάνατος, οὐδὲν κακόν. Μέτιθι νῦν ἐπὶ ἡλικίαν, οἶον τὴν παιδικήν, τὴν τοῦ μειρακίου, τὴν νεότητα, τὸ γῆρας· καὶ γὰρ τούτων πᾶσα μετα- 5
βολή, θάνατος. Μήτι δεινόν; Μέτιθι νῦν ἐπὶ βίον τὸν ὑπὸ τῷ πάππῳ, εἶτα τὸν ὑπὸ τῇ μητρὶ, εἶτα τὸν ὑπὸ τῷ πατρὶ· καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς διαφορὰς καὶ μεταβολὰς καὶ ἀπολήξεις εὐρίσκων, ἐπερώτα σεαντόν· Μήτι δεινόν; Οὕτως τοίνυν οὐδὲ ἡ τοῦ ὄλου βίου 10
λήξις καὶ παῦλα καὶ μεταβολή.

κβ'. Τρέχε ἐπὶ τὸ σεαντοῦ ἡγεμονικὸν καὶ τὸ τοῦ ὄλου, καὶ τὸ τούτου. Τὸ μὲν σεαντοῦ, ἵνα νοῦν δικαίῳν αὐτὸ ποιήσης· τὸ δὲ τοῦ ὄλου, ἵνα συμμη-
μονεύσης, τίνος μέρος εἶ· τὸ δὲ τούτου, ἵνα ἐπιστή- 15
σης, πότερον ἄγνοια ἢ γνώμη, καὶ ἅμα λογίση, ὅτι συγγενές.

κγ'. Ὡσπερ αὐτὸς σὺ πολιτικοῦ συστήματος συμ-
πληρωτικὸς εἶ, οὕτως καὶ πᾶσα πράξις σου συμπλη-
ρωτικὴ ἔστω ζωῆς πολιτικῆς. Ἦτις ἐὰν οὖν πράξις 20
σου μὴ ἔχη τὴν ἀναφοράν, εἴτε προσεχῶς, εἴτε πόρρω-
θεν, ἐπὶ τὸ κοινωνικὸν τέλος, αὕτη διασπᾷ τὸν βίον,
καὶ οὐκ ἐᾷ ἕνα εἶναι, καὶ στασιώδης ἐστίν, ὥσπερ ἐν
δήμῳ ὃ τὸ καθ' αὐτὸν μέρος διστάμενος ἀπὸ τῆς
τοιαύτης συμφωνίας. 25

1 ἐκεῖθε A — 2 καὶ add. Gat. — 3 παῦλα, οἶον con. Gat.; fortasse rectius καὶ ὄλον θάνατος — 8 διαφορὰς AD — 10 οὐδὲ τοῦ D — ὄλον σου AD — 11 παῦλα μεταβολή AD — 13 γούν con. Cor. — νοῦν δικαίῳν αὐτῷ ποιήσης AD — 14 ποιήση Gat., αὐτῷ ἐμποιήσης Σκαφ. — 16 ἄγνοια ἢ γνώμη con. Gat. — 20 ἦτις ἐὰν μὴ ἔχη D; ἦτις ἂν οὖν scrib. put. Nauck. — 24 καθ' αὐτὸ A

κδ'. Παιδίων ὄργαι, καὶ παίγνια, καὶ πνευμάτια νεκροὺς βαστάζοντα, ὥστε ἐναργέστερον προσπεσεῖν τὸ τῆς Νεκρίας.

κε'. Ἰθι ἐπὶ τὴν ποιότητα τοῦ αἰτίου, καὶ ἀπὸ
5 τοῦ ὑλικοῦ αὐτὸ περιγράφας θέασαι· εἶτα καὶ τὸν χρόνον περιόρισον, ὅσον πλείστον ὑφίστασθαι πέφυκε τοῦτο τὸ ἰδίως ποιόν.

κς'. Ἀνέτης μύρια, διὰ τὸ μὴ ἀρκεῖσθαι τῷ σῶ
ἡγεμονικῷ, ποιοῦντι ταῦτα, εἰς ἃ κατεσκευάσται. Ἄλλὰ
10 ἄλλις.

κζ'. Ὅταν ἄλλος ψέγη σε, ἢ μισῇ, ἢ τοιαῦτά τινα ἐκφωνῶσιν, ἔρχου ἐπὶ τὰ ψυχάρια αὐτῶν, διελθε ἔσω καὶ ἴδε, ποιοὶ τινές εἰσιν. Ὅψει, ὅτι οὐ δεῖ σε σπᾶσθαι, ἵνα τούτοις τί ποτε περὶ σοῦ δοκῇ. Εὐνοεῖν
15 μέντοι αὐτοῖς δεῖ· φύσει γὰρ φίλοι. Καὶ οἱ θεοὶ δὲ παντοίως αὐτοῖς βοηθοῦσι, δι' ὀνειρώων, διὰ μαντειῶν, πρὸς ταῦτα μέντοι, πρὸς ἃ ἐκείνοι διαφέρονται.

κη'. Ταῦτά ἐστι τὰ τοῦ κόσμου ἐγκύκλια, ἄνω κάτω, ἐξ αἰῶνος εἰς αἰῶνα. Καὶ ἦτοι ἐφ' ἕκαστον
20 ὄρμᾳ ἢ τοῦ ὄλου διάνοια· ὅπερ εἰ ἔστιν, ἀποδέχου τὸ ἐκείνης ὀρμητόν· ἢ ἄπαξ ὄρμησε, τὰ δὲ λοιπὰ κατ' ἐπακολούθησιν καὶ τί ἐν τινί· τρόπον γὰρ τινα ἄτομοι, ἢ ἀμερῇ. Τὸ δὲ ὄλον, εἴτε θεός, εὖ ἔχει πάντα· εἴτε τὸ εἰκῆ, μὴ καὶ σὺ εἰκῆ.

1 παιδίων ἔργα coni. Cor. — 2 ὥσπερ AD — ἐναργέστερον PAD; ἐναργέστερον coni. Toup. — 6 ὅσον om. AD — 9 ταῦτα οἷα PA, ταῦτα εἰς ἃ coni. Menag., τοιαῦτα εἰς οἷα coni. Cor. — ἀλλὰ ἄλλοια coni. Boot. — 11 ἢ ταῦτα εἴτινα A — 12 ἐκφωνήσῃ coni. Gat. — 13 ποῖον A — 18 ταῦτά PA, ταῦτά coni. Gat. — 22 καὶ τί ἐν τίνι v., καὶ τί ἐν τινί A, καὶ τί ἐντείνῃ; coni. Cor.; κατ' ἐπακολούθησιν κατεκτείνει C. L. — 23 τὸ ὄλον A — εἴ τις θεός v., εἴτε θεός A — ἔχοι (supra ei) A

Ἦδη πάντας ἡμᾶς γῆ καλύψει· ἔπειτα καὶ αὐτὴ μεταβαλεῖ· ἀκείνα εἰς ἄπειρον μεταβαλεῖ· καὶ πάλιν ἐκείνα εἰς ἄπειρον. Τὰς γὰρ ἐπικυματώσεις τῶν μεταβολῶν καὶ ἀλλοιώσεων ἐνθυμούμενός τις καὶ τὸ τάχος, παντὸς θνητοῦ καταφρονήσει.

5

κδ'. Χειμάρρους ἢ τῶν ὄλων αἰτία· πάντα φέρει. Ὡς εὐτελῆ δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ ταῦτα, καί, ὡς οἶεται, φιλοσόφως πρακτικὰ ἀνθρώπια! μυξῶν μεστά. Ἄνθρωπε, τί ποτε; Ποίησον, ὃ νῦν ἢ φύσις ἀπαιτεῖ. Ὅρησον, ἐὰν διδῶται, καὶ μὴ περιβλέπου, εἰ τις 10 εἴσεται. Μὴ τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ἔλιπε· ἀλλὰ ἄρκου, εἰ τὸ βραχύτατον πρόεισι· καὶ τούτου αὐτοῦ τὴν ἐκβασιν, ὡς οὐ μικρὸν τί ἐστι, διανοοῦ. Δόγμα γὰρ αὐτῶν τίς μεταβάλλει; χωρὶς δὲ δογμάτων μεταβολῆς τί ἄλλο, ἢ δουλεία στενόντων, καὶ κελθεσθαι 15 προσποιουμένων; Ὑπαγε νῦν, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Φίλιππον, καὶ Δημήτριον τὸν Φαληγεᾶ μοι λέγε. Ὅψονται, εἰ εἶδον, τί ἢ κοινὴ φύσις ἤθελε, καὶ ἐαυτοὺς ἐπαιδαγώγησαν· εἰ δὲ ἐτραγώδησαν, οὐδεὶς με κατακέκρικε μιμείσθαι. Ἄπλοῦν ἐστὶ καὶ αἰδήμων τὸ 20 φιλοσοφίας ἔργον· μὴ με ἄπαγε ἐπὶ σεμνοτυφίαν.

λ'. Ἄνωθεν ἐπιθεωρεῖν ἀγέλας μυρίας, καὶ τελετὰς μυρίας, καὶ πλοῦν παντοῖον ἐν χειμῶσι καὶ γαλήναις, καὶ διαφορὰς γινομένων, συγγινομένων, ἀπογινομένων.

1 εἰς ἄπειρον μεταβάλλει A — 3 ἐπικυματώσεις A — 6 caput 29 in quattuor divisit A, post μεστά, προσποιουμένων, μιμείσθαι distinguens, similiter D — ἢ τῶν ὄλων οὐσία conl. Reisk. — 8 ἀνθρώπια v., ἀνθρώπια A — 9 ἤδη ποτὲ ποίησον conl. Reisk. — 10 ὄρησον οὖν, ἕως ἂν δ. conl. Cor. — 11 οἶεται AD — μὴ τὴν AD, μηδὲ τὴν v. — 12 ὡς μικρὸν AD — 14 μεταβαλεῖ Wil. — 16 ἄπαγε A — 18 ἐφομαι scrib. Wil.; an ὄφομαι? — τί ἢ ἢ κοινὴ φ. A

Ἐπινοεῖ δὲ καὶ τὸν ὑπ' ἄλλων πάλαι βεβιωμένον βίον, καὶ τὸν μετὰ σὲ βιωθησόμενον, καὶ τὸν νῦν ἐν τοῖς βαρβάροις ἔθνεσι βιούμενον· καὶ ὅσοι μὲν οὐδὲ ὄνομά σου γινώσκουσιν, ὅσοι δὲ τάχιστα ἐπιλήσονται, ὅσοι
 5 δέ, ἐπαινοῦντες ἴσως νῦν σε, τάχιστα φέξουσι· καὶ ὡς οὔτε ἡ μνήμη ἀξιόλογόν γε, οὔτε ἡ δόξα, οὔτε ἄλλο τι τὸ σύμπαν.

λα'. Ἀταραξία μὲν περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐκτὸς αἰτίας συμβαινόντων. Δικαιοῦτης δὲ ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἐκ
 10 σοῦ αἰτίαν ἐνεργοῦμένοις· τουτέστιν, ὁρμῆ καὶ πράξεις, καταλήγουσα ἐπ' αὐτὸ τὸ κοινωνικῶς πράξει, ὡς τοῦτο σοι κατὰ φύσιν ὄν.

λβ'. Πολλὰ περισσὰ περιελεῖν τῶν ἐνοχλούντων σοι δύνασαι, ὅλα ἐπὶ τῇ ὑπολήψει σου κείμενα· καὶ
 15 πολλὴν εὐρυχωρίαν περιποιήσεις ἤδη σεαυτῷ, (τῷ) τὸν ὅλον κόσμον περιειληφέναι τῇ γνώμῃ, καὶ τὸν αἰθιῶν αἰῶνα περινοεῖν, καὶ τὴν τοῦ κατὰ μέρος ἐκάστου πράγματος ταχεῖαν μεταβολὴν ἐπινοεῖν, ὡς βραχὺ μὲν τὸ ἀπὸ γενέσεως μέχρι διαλύσεως, ἀχανὲς δὲ τὸ πρὸ
 20 τῆς γενέσεως, ὡς καὶ τὸ μετὰ τὴν διάλυσιν ὁμοίως ἄπειρον.

λγ'. Πάντα, ὅσα ὁρᾶς, τάχιστα φθαρήσεται καὶ οἱ φθειρόμενα αὐτὰ ἐπιδόντες, τάχιστα καὶ αὐτοὶ φθαρήσονται. Καὶ ὁ ἐσχατόγηρος ἀποθανὼν εἰς ἴσον
 25 καταστήσεται τῷ πρόρῳ.

1 βίον, τὸν ν., βίον, καὶ τὸν Α — 8 περὶ τὰ — συμβαίνοντα ν., περὶ τῶν — συμβαινόντων AD — 13 περισσὰ glossa-sema putat Nauck. — 15 τῷ add. Gat. — 16 ἰθιῶν PA, αἰθιῶν conl. Cas. — 17 τὴν τῶν κατὰ μέρος Α — 19 μέχρι — ὁμοίως om. Α — 24 ὡς ἔσχατ. Α

λδ'. Τίνα τὰ ἡγεμονικὰ τούτων, καὶ περὶ οἷα ἐσπουδάκασι, καὶ δι' οἷα φιλοῦσι καὶ τιμῶσι! Γυμνὰ νόμιξε βλέπειν τὰ ψυχάρια αὐτῶν. Ὅτε δοκοῦσι βλέπουν φέροντες, ἢ ὠφελεῖν ἐξυμνοῦντες, ὅση οἴησις!

λε'. Ἡ ἀποβολὴ οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ μεταβολή. 5
Τούτω δὲ χαίρει ἢ τῶν ὕλων φύσις, καθ' ἣν πάντα καλῶς γίνεται, <καὶ> ἐξ αἰῶνος ὁμοειδῶς ἐγίνετο, καὶ εἰς ἄπειρον τοιαῦθ' ἕτερα ἔσται. Τί οὖν λέγεις, ὅτι ἐγίνετό τε πάντα καὶ [πάντα] αἰεὶ κακῶς ἔσται, καὶ οὐδεμία ἄρα δύναμις ἐν τοσοῦτοις θεοῖς ἐξευρέθη 10 ποτὲ ἢ διορθώσουσα ταῦτα, ἀλλὰ κατακείριται ὁ κόσμος ἐν ἀδιαλείπτοις κακοῖς συνέχεσθαι;

λς'. Τὸ σαπρὸν τῆς ἐκάστῃ ὑποκειμένης ὕλης, ὕδωρ, κόνις, ὀστάρια, γράσος· ἢ πάλιν, πῶροι γῆς τὰ μάρμαρα· καὶ ὑποστάθμαι ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος· καὶ 15 τριχία ἢ ἐσθῆς· καὶ αἷμα ἢ πορφύρα· καὶ τὰ ἄλλα πάντα τοιαῦτα. Καὶ τὸ πνευματικὸν δὲ ἄλλο τοιοῦτον, ἐκ τούτων εἰς ταῦτα μεταβάλλον.

λζ'. Ἄλις τοῦ ἀθλίου βίου, καὶ γογγυσμοῦ, καὶ πιθηκισμοῦ. Τί ταράσση; τί τούτων καινόν; τί σε 20 ἐξίστησι; τὸ αἴτιον; Ἴδε αὐτό. Ἄλλ' ἢ ὕλη; Ἴδε αὐτήν. Ἐξω δὲ τούτων οὐδὲν ἐστίν· ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἤδη ποτὲ ἀπλούστερος καὶ χρηστότερος γενοῦ. —

Ἴσον τὸ ἐκατὸν ἔτεσι, καὶ τὸ τρισι ταῦτα ἱστορήσαι.

2 καὶ οἷα φιλ. conī. Cor. — 3 βλέπειν v. om. add. ex A — 4 ἢ om. A (ut saep. init.) — 6 τοῦτο A — 7 καὶ add. Cor. — 9 πάντα ὃ καὶ πάντα αἰεὶ v., ὃ καὶ πάντα om. A, πάντα κακῶς, καὶ αἰεὶ conī. Cor. — 17 πνευματίον conī. Cas. — 19 ab Τί ταράσση nov. caput orditur in A — 24 ὅσον τὸ ἐκατὸν A, nov. hinc cap. ordiens — ταῦτά ἱστορήσαι conī. Sch. II

χρησθαι τούτοις ἐπίσης τὴν κοινὴν φύσιν, ἀντὶ τοῦ
 συμβαίνειν ἐπίσης κατὰ τὸ ἐξῆς τοῖς γινομένοις, καὶ
 ἐπιγινομένοις ὁρμῇ τινι ἀρχαίᾳ τῆς προνοίας, καθ'
 ἣν ἀπὸ τινος ἀρχῆς ὠρμησεν ἐπὶ τήνδε τὴν διακόσμη-
 5 σιν, συλλαβοῦσά τινας λόγους τῶν ἐσομένων, καὶ δυ-
 νάμεις γονίμους ἀφορίσασα ὑποστάσεών τε καὶ μετα-
 βολῶν καὶ διαδοχῶν τοιούτων.

β'. Χαριεστέρου μὲν ἦν ἀνδρός, ἄγευστον ψευδο-
 λογίας καὶ πάσης ὑποκρίσεως καὶ τρυφῆς καὶ τύφου
 10 γενόμενον, ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν. Τὸ δ' οὖν κορε-
 σθέντα γε τούτων ἀποπνεῦσαι, δεύτερος πλοῦς. Ἡ
 προήρησαι προσκαθῆσθαι τῇ κακίᾳ, καὶ οὐπω σε οὐδὲ
 ἢ πείρα πείθει φεύγειν ἐκ τοῦ λοιμοῦ; λοιμὸς γὰρ
 διαφθορὰ διανοίας πολλῶ γε μᾶλλον, ἤπερ ἡ τοῦ περι-
 15 κεχυμένου τούτου πνεύματος τοιάδε τις δυσκρασία καὶ
 τροπή. Αὕτη μὲν γὰρ ζῶων λοιμὸς, καθὸ ζῶᾶ ἐστίν·
 ἐκείνη δὲ ἀνθρώπων, καθὸ ἀνθρωποὶ εἰσιν.

γ'. Μὴ καταφρόνει θανάτου, ἀλλὰ εὐαρέσσει αὐτῷ,
 ὡς καὶ τούτου ἐνὸς ὄντος, ὧν ἡ φύσις ἐθέλει. Οἶον
 20 γὰρ ἐστὶ τὸ νεᾶσαι, καὶ τὸ γηρᾶσαι, καὶ τὸ ἀυξῆσαι,
 καὶ τὸ ἀκμάσαι, καὶ ὀδόντας, καὶ γένειον, καὶ πολιὰς
 ἐνεγκεῖν, καὶ σπείραι, καὶ κνοφορῆσαι, καὶ ἀποκνήσαι,
 καὶ τὰ ἄλλα τὰ φυσικὰ ἐνεργήματα, ὅσα αἰ τοῦ σοῦ
 βίου ὦραι φέρουσι, τοιοῦτο καὶ τὸ διαλυθῆναι. Τοῦτο

1 ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ συμβ. PA, κατὰ τὸ del. put. Mor. —
 2 κατὰ τὸ ἐξῆς γινομένοις v., κατὰ τὸ ἐξῆς τοῖς γινομένοις A,
 τοῖς κατὰ τὸ ἐξῆς γινομένοις conl. Cor.; glossam putat Rend. —
 7 μεταβολῶν διαδοχῶν A — 8 ἂν ἦν conl. Cor. — 10 τὸ γοῶν
 κορεσθέντα τούτων D — 11 δευτέρους A — 12 ἢ προρησθαι
 PAD, ἢ προήρησαι conl. Mor. — 16 ζῶων λοιμὸς A — 17
 καθὸ—ἀνθρώπων om. AD — 19 ὧν ἡ φύσις φέρει conl. Nauck.
 23 τὰ ἄλλα φυσικὰ D — 24 τοιοῦτο καὶ αὐτό A; καὶ αὐτό τὸ D

μὲν οὖν κατὰ ἄνθρωπόν ἐστι λελογισμένον, μὴ ὀλο-
 σκερῶς, μηδὲ ὠστικῶς, μηδὲ ὑπερηφάνως πρὸς τὸν θά-
 νατον ἔχειν· ἀλλὰ περιμένειν ὡς μίαν τῶν φυσικῶν
 ἐνεργειῶν. Καὶ ὡς νῦν περιμένεις, πότε ἐμβρουν ἐκ
 τῆς γαστρὸς τῆς γυναικὸς σου ἐξέλθη, οὕτως ἐκδέχε- 5
 σθαι τὴν ὄραν, ἐν ἧ τὸ ψυχάριόν σου τοῦ ἐλύτρου
 τοῦτου ἐκπεσεῖται. Εἰ δὲ καὶ ἰδιωτικὸν παράπηγμα
 ἀψικάρδιον ἐθέλεις, μάλιστα σε εὐκολον πρὸς τὸν θά-
 νατον ποιήσει ἢ ἐπίστασις ἢ ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα, ὧν
 μέλλεις ἀφίστασθαι, καὶ μεθ' οἶων ἡθῶν οὐκέτι ἔσται 10
 ἡ ψυχὴ συμπεφυρμένη. Προσκόπτεσθαι μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς ἥμιστα δεῖ, ἀλλὰ καὶ κηδεσθαι καὶ πρῶως φέρειν,
 μεμνησθαι μέντοι, ὅτι οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων ὁμοδογμα-
 τούντων σοι ἢ ἀπαλλαγὴ ἔσται. Τοῦτο γὰρ μόνον,
 εἶπερ ἄρα, ἀνθεῖλκεν ἂν καὶ κατεῖχεν ἐν τῷ ζῆν, εἰ 15
 συζῆν ἐφέετο τοῖς τὰ αὐτὰ δόγματα περιπεποιημένοις.
 Νῦν δὲ ὀρᾷς, ὅσος ὁ κόπος ἐν τῇ διαφωνίᾳ τῆς συμ-
 βιώσεως, ὥστε εἰπεῖν· Θᾶττον ἔλθοις! ὦ θάνατε, μὴ
 που καὶ αὐτὸς ἐπιλάθωμαι ἐμαντοῦ.

δ'. Ὁ ἁμαρτάνων, ἐαυτῷ ἁμαρτάνει· ὁ ἀδικῶν, 20
 ἐαυτὸν ἀδικεῖ, κακὸν ἐαυτὸν ποιῶν.

ε'. Ἀδικεῖ πολλᾶκις ὁ μὴ ποιῶν τι, οὐ μόνον ὁ
 ποιῶν τι.

1 μὴ δυσχερῶς coni. Rend. — 4 ἐνεργειῶν· ὡς v., ἐνεργειῶν·
 καὶ ὡς AD — 7 παραδ* (παράδειγμα) D, παράθηγμα coni. Cor. —
 θέλεις AD — 11 ἢ (ψυχὴ ἢ add. Gat.) ἐμπεφυρμένη v., ἢ πεφυρ-
 μένη (om. ψυχὴ) AD, ἢ ψυχὴ συμπεφ. coni. Sch. — προσκόπτεσθαι
 AD — 12 ἥμιστα δὲ AD — 13 ἀπ' om. AD — 16 τὰ τοιαῦτα
 δόγμ. PAD, τὰ αὐτὰ δόγμ. coni. Gat. — πεποιημένοις AD —
 18 ἔλθῃς v., ἔλθοις A, in D θᾶττον ἔλθοις desunt — 15 ὁ ἀδικῶν
 ἐαυτὸν κακοῖ, κακὸν ἐαυτὸν ποιῶν v., ὁ ἀδικῶν ἐαυτὸν κακὸν
 ποιῶν A, ὁ ἀδικῶν ἐαυτὸν κακὸν ποιεῖ D

λη'. *Εἰ δύνασαι ὀξὺ βλέπειν, βλέπε, κρίνων, φησί,
σοφωτάτοις.

λθ'. *Δικαιοσύνης κατεξαναστατικὴν ἀρετὴν οὐχ ὀρθῶ
ἐν τῇ τοῦ λογικοῦ ζῆσου κατασκευῇ· ἡδονῆς δὲ ὀρθῶ,
δ τὴν ἐγκράτειαν.*

μ'. *Ἐὰν ἀφέλῃς τὴν σὴν ὑπόληψιν περὶ τοῦ λυ-
πεῖν σε δοκοῦντος, αὐτὸς ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ ἔστησας.
— Τίς αὐτός; — Ὁ λόγος. — Ἄλλ' οὐκ εἰμὶ λόγος.
— Ἔστω. Οὐκοῦν ὁ μὲν λόγος αὐτὸς ἑαυτὸν μὴ λυ-
10 πεῖτω. Εἰ δέ τι ἄλλο σοι κακῶς ἔχει, ὑπολαβέτω αὐτὸ
περὶ αὐτοῦ.*

μα'. *Ἐμποδισμὸς αἰσθήσεως, κακὸν ζωτικῆς φύ-
σεως. Ἐμποδισμὸς ὀρμῆς, ὁμοίως κακὸν ζωτικῆς φύ-
σεως. Ἔστι δέ τι ἄλλο ὁμοίως ἐμποδιστικὸν καὶ κακὸν
15 τῆς φνιτικῆς κατασκευῆς. Οὕτως τοίνυν ἐμποδισμὸς
νοῦ, κακὸν νοεράς φύσεως. Πάντα δὴ ταῦτα ἐπὶ σε-
αυτὸν μετέφερε. Πόνος, <ῆ> ἡδονὴ ἄπτεται σου; ὄψε-
ται ἢ αἰσθήσις. Ὀρμήσαντι ἐνσθημα ἐγένετο; εἰ μὲν
ἀνυπεξαιρέτως ὀρμᾶς, ἤδη ὡς λογικοῦ κακόν. Εἰ δὲ
20 τὸ κοινὸν λαμβάνεις, οὐπω βέβλαψαι, οὐδὲ ἐμπεπόδι-
σαι. Τὰ μέντοι τοῦ νοῦ ἴδια οὐδεὶς ἄλλος εἰσθεν ἐμ-
ποδιῆεν· τούτου γὰρ οὐ πῦρ, οὐ σίδηρος, οὐ τύραν-
νος, οὐ βλασφημία, οὐχ ὅτιοῦν ἄπτεται· ὅταν γένηται
σφαῖρος, κυκλοτερῆς μένει.*

μβ'. *Οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἑμαυτὸν λυπεῖν· οὐδὲ γὰρ
ἄλλον πάποτε ἐκὼν ἐλύπησα.*

1 Κρίτων — σοφώτατος conl. Salmas., φησεὶ σοφωτάτοις conl. Reisk.; κρίνων ἐν τοῖς σοφωτάτοις conl. Σκιαφ.; κρίνων τὴν φύσιν σοφωτάτην Reche — 2 σοφωτάτης δικαιοσύνης. — Κατεξαν. A — 8 ἄλλ' οὐκ — αὐτός om. A — 15 φνιτικῆς A — 17 ἢ add. Cor. — 19 ὀρμᾶς v., ὀρμᾶς A — ἰδίως pro ἡδη ὡς conl. Cor.

μγ'. Εὐφραίνει ἄλλον ἄλλο· ἐμὲ δέ, ἐὰν ὑγιὲς ἔχω τὸ ἡγεμονικόν, μὴ ἀποστρεφόμενον μήτε κτηθροπὸν τινα, μήτε <τι> τῶν ἀνθρώποις συμβαινόντων· ἀλλὰ πᾶν εὐμενέσιν ὀφθαλμοῖς ὄρων τε καὶ δεχόμενον, καὶ χρώμενον ἐκάστω κατ' ἀξίαν. 5

μδ'. Τοῦτον ἰδοὺ τὸν χρόνον σεαυτῷ χάρισαι. Οἱ τὴν ὑστεροφημίαν μᾶλλον διώκοντες οὐ λογιζονται, ὅτι ἄλλοι τοιοῦτοι μέλλουσιν ἐκείνοι εἶναι, οἷοί εἰσιν οὗτοι, οὓς βαροῦνται· κάκεινοι δὲ θνητοί. Τί δὲ ὄλας πρὸς σέ, ἂν ἐκείνοι φωναῖς τοιαύταις ἀπηχῶσιν, ἢ 10 ὑπόληψιν τοιαύτην περὶ σοῦ ἔχωσιν;

με'. Ἄρόν με καὶ βάλε, ὅπου θέλεις. Ἐκεῖ γὰρ ἔξω τὸν ἐμὸν δαίμονα ἔλεων, τοῦτ' ἔστιν, ἀρκοῦμενον, εἰ ἔχοι καὶ ἐνεργίῃ κατὰ τὸ ἐξῆς τῇ ἰδίᾳ κατασκευῇ.

Ἄρα τοῦτο ἄξιον, ἵνα δι' αὐτὸ κακῶς μοι ἔχη ἢ 15 ψυχῇ, καὶ χείρων ἐαυτῆς ἢ, ταπεινουμένη, ὀρεγομένη, συνδυομένη, πτυρομένη; καὶ τί εὐρήσεις τούτου ἄξιον;

μς'. Ἀνθρώπων οὐδενὶ συμβαίνειν τι δύναται, ὃ οὐκ ἔστιν ἀνθρωπικὸν σύμπτωμα· οὐδὲ βοῖ, ὃ οὐκ ἔστι βοϊκόν· οὐδὲ ἀμπέλῳ, ὃ οὐκ ἔστιν ἀμπελικόν· 20 οὐδὲ λίθῳ, ὃ οὐκ ἔστι λίθου ἰδιον. Εἰ οὖν ἐκάστω συμβαίνει, ὃ καὶ εἴωθε, καὶ πέφυκε, τί ἂν δυσχεραίνουσι; οὐ γὰρ ἀφόρητόν σοι ἔφερεν ἢ κοινῇ φύσει.

μζ'. Εἰ μὲν διὰ τι τῶν ἐκτὸς λυπῆ, οὐκ ἐκεῖνό σοι ἐνοχλεῖ, ἀλλὰ τὸ σὸν περὶ αὐτοῦ κρίμα. Τοῦτο 25

3 τι add. ed. Lugdun. — 4 ὄρωντα v., ὄρωνται A, ὄρων τε con. Cas. — 6 τοῦτον — χάρισαι om. A — τοῦτον ἤδη con. Gat., ἰδὲ con. Sch. I, ἐλοῦ con. Cor. — 12 βάλον Gat. — 15 ab Ἄρα nov. cap. ord. in A — μου ἔχη v., μοι con. Mor. — 16 χείρον v., χείρω A, χείρων con. Sch. II — μὴ ὀρεγομένη A — 17 συγχομένη con. Gat. — 21 λίθῳ v., λίθου A

δὲ ἤδη ἐξαλεῖψαι ἐπὶ σοί ἐστιν. *Εἰ δὲ λυπεῖ σέ τι τῶν ἐν τῇ σῇ διαθέσει, τίς ὁ κωλύων διορθῶσαι τὸ δόγμα; ὁμοίως δὲ καὶ εἰ λυπεῖ, ὅτι οὐχὶ τόδε τι ἐνεργεῖς, ὅμοιός σοι φαινόμενος, τί οὐχὶ μᾶλλον ἐνεργεῖς, ἢ λυπεῖ;* — Ἄλλὰ ἰσχυρότερόν τι ἐνίσταται. — *Μὴ οὖν λυποῦ· οὐ γὰρ παρὰ σέ ἡ αἰτία τοῦ μὴ ἐνεργεῖσθαι. — Ἄλλὰ οὐκ ἄξιον ζῆν, μὴ ἐνεργουμένου τούτου. — Ἄπιθι οὖν ἐκ τοῦ ζῆν εὐμενῆς, ἣ καὶ ὁ ἐνεργῶν ἀποθνήσκει, ἅμα ἵλεως τοῖς ἐνισταμένοις.*

10 *μη΄. Μέννησο, ὅτι ἀκαταμάχητον γίνεται τὸ ἡγεμονικόν, ὅταν εἰς ἑαυτὸ συστραφὲν ἀρκεσθῇ ἑαυτῷ, μὴ ποιοῦντι, ὃ μὴ θέλει, κἂν ἀλόγως παρατάξῃται. Τί οὖν, ὅταν καὶ μετὰ λόγου <καὶ> περιεσκεμμένως κρίνῃ περὶ τινος; Διὰ τοῦτο ἀκρόπολις ἐστὶν ἡ ἐλευθέρῃ πα-*
 15 *θῶν διάνοια· οὐδὲν γὰρ ὀχυρώτερον ἔχει ἄνθρωπος, ἐφ’ ὃ καταφυγῶν ἀνάλωτος λοιπὸν ἂν εἴη. Ὁ μὲν οὖν μὴ ἑωρακῶς τοῦτο, ἀμαθῆς· ὁ δὲ ἑωρακῶς καὶ μὴ καταφεύγων, ἀτυχής.*

μηδ΄. Μηδὲν πλεον σαυτῷ λέγε, ὧν αἱ προηγουμέν-
 20 *ναι φαντασίαι ἀναγγέλλουσιν. Ἦγγελλται, ὅτι ὁ δεῖνά σε κακῶς λέγει. Ἦγγελλται τοῦτο· τὸ δὲ, ὅτι βέβλαψαι, οὐκ ἤγγελλται. Βλέπω, ὅτι νοσεῖ τὸ παιδίον. Βλέπω· ὅτι δὲ κινδυνεύει, οὐ βλέπω. Οὕτως οὖν μένε ἀεὶ ἐπὶ τῶν πρώτων φαντασιῶν, καὶ μηδὲν αὐτὸς ἐνδοθεῖν*

2 hic et 9, 11 et 12, 25 κωλύσαν scribendum putat Nauck. coll. 5, 10 et 10, 32 — 8 ἢ καὶ v., εἰ καὶ coni. Menag., ἣ καὶ coni. Gat. — 9 ἐπισταμένοις A — 11 εἰς σεαυτὸ A — 12 ποιοῦντι τι L2 Par — 13 καὶ ἐσκεμμένως X (περιεσκεμμένως sine καὶ PA) — 19 αὐτῷ A — 22 ter βλέπεις scribendum put. Nauck.

ἐπίλεγε, καὶ οὐδὲν σοι γίνεται· μᾶλλον δὲ ἐπίλεγε, ὡς γνωρίζων ἕκαστα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ συμβαινόντων.

ν'. Σίκνος πικρός· ἄφες. Βάτοι ἐν τῇ ὁδῷ· ἔκκλινον. Ἄρκει. Μὴ προσεπέκηψ· Τί δὲ καὶ ἐγίνετο ταῦτα ἐν τῷ κόσμῳ; ἐπεὶ καταγελασθήσῃ ὑπὸ ἀν- 5
θρώπου φυσιολόγου, ὡς ἂν καὶ ὑπὸ τέκτονος καὶ σκυ-
τέως γελασθείης καταγινώσκων, ὅτι ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ
ξέσματα καὶ περιτμήματα τῶν κατασκευαζομένων ὄρεῶς.
Καίτοι ἐκεῖνοί γε ἔχουσι, ποῦ αὐτὰ ῥίψωσιν· ἡ δὲ τῶν
ὄλων φύσις ἔξω οὐδὲν ἔχει· ἀλλὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς 10
τέχνης ταύτης ἐστίν, ὅτι, περιορίσασα ἑαυτήν, πᾶν τὸ
ἔνδον, διαφθείρεσθαι καὶ γηράσκειν καὶ ἄχρηστον
εἶναι δοκοῦν, εἰς ἑαυτήν μεταβάλλει, καὶ ὅτι πάλιν
ἄλλα νεαρὰ ἐκ τούτων αὐτῶν ποιεῖ· ἵνα μήτε οὐσίας
ἔξωθεν χρῆσῃ, μήτε, ὅπου ἐκβάλλῃ τὰ σαφρότερα, προσ- 15
δέηται. Ἄρκεται οὖν καὶ χάρα τῇ ἑαυτῆς, καὶ ὕλη
τῇ ἑαυτῆς, καὶ τέχνη τῇ ἰδίᾳ.

να'. Μήτε ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπισύρειν· μήτε ἐν
ταῖς ὁμιλίαις φύρειν· μήτε ἐν ταῖς φαντασίαις ἀλλᾶ-
σθαι· μήτε τῇ ψυχῇ καθάπαξ συνέλκεσθαι, ἢ ἐκθόρ- 20
νυσθαι· μήτε ἐν τῷ βίῳ ἀσχολεῖσθαι.

Κτείνουσι, κρεανομοῦσι, κατάραις ἐλαύνουσι. Τί
οὖν ταῦτα πρὸς τὸ τὴν διάνοιαν μένειν καθαρὰν, φρε-
νήρη, σώφρονα, δικαίαν; οἷον εἴ τις, παραστὰς πηγῇ
διανγεί καὶ γλυκεῖα, βλασφημοίᾳ αὐτήν· ἡ δὲ οὐ παύ- 25

4 τί δαι καὶ P, τί δαι A, τί δὲ D, τί δὴ καὶ Gat., τί δὲ καὶ
ed. Arg. — 7 καταγελασθείσῃ A, καταγελασθείης D — 10 τῆς
τέχνης αὐτῆς conl. Reisk. — 13 εἶναι om. A — 15 μήτε τόπου,
οὐ ἐκβάλλῃ conl. Reisk. — τὰ σα πρότερα AD — 16 ἀρκει οὖν A,
ἀρκεται οὖν D — 22 ab Κτείνουσι in AD novum incipit caput —
23 οὖν om. AD — 24 οἷαν AD

εται πότιμον ἀναβλύζουσα· κἄν πηλὸν ἐμβάλη, κἄν κοπρίαν, τάχιστα διασκεδάσει αὐτὰ, καὶ ἐκκλύσει, καὶ οὐδαμῶς βαφήσεται. Πῶς οὖν πηγὴν ἀένναον ἔξεις; ἂν φυλάσσης σεαυτὸν πάσης ὥρας εἰς ἐλευθερίαν,
5 μετὰ τοῦ εὐμενῶς, καὶ ἀπλῶς, καὶ αἰδημόνως.

νβ'. Ὁ μὲν μὴ εἰδῶς, ὅτι ἐστὶ κόσμος, οὐκ οἶδεν, ὅπου ἐστίν. Ὁ δὲ μὴ εἰδῶς, πρὸς ὃ τι πέφυκεν, οὐκ οἶδεν, ὅστις ἐστίν, οὐδὲ τί ἐστὶ κόσμος. Ὁ δὲ ἐν τι τούτων ἀπολιπὼν οὐδέ, πρὸς ὃ τι αὐτὸς πέφυκεν,
10 εἶποι. Τίς οὖν φαίνεται σοι ὁ τὸν τῶν κροτούντων ἔπαινον φεύγων ἡδίου, οἷ οὐδ' ὅπου εἰσίν, οὔτε οἷ-
τινὲς εἰσι, γινώσκουσι;

νγ'. Ἐπαινέσθαι θέλεις ὑπὸ ἀνθρώπου, τρις τῆς ὥρας ἑαυτῷ καταρωμένον; ἀρέσκειν θέλεις ἀνθρώπων,
15 ὃς οὐκ ἀρέσκει ἑαυτῷ; Ἀρέσκει ἑαυτῷ, ὁ μετανοῶν ἐφ' ἕπασι σχεδόν, οἷς πράσσει;

νδ'. Μηκέτι μόνον συμπενεῖν τῷ περιέχοντι ἀέρι, ἀλλ' ἤδη καὶ συμφρονεῖν τῷ περιέχοντι πάντα νοεῶν. Οὐ γὰρ ἦττον ἢ νοεῶν δύναμις πάντη κέρνται καὶ
20 διαπεφοίτηκε τῷ σπάσαι δυναμένῳ, ἤπερ ἢ ἀερώδης τῷ ἀναπνεῦσαι δυναμένῳ.

1 ἀναβλύουσα ν., ἀναβλύζουσα AD — ἐμβάλη A — 2 ἐκλύσει AD — 3 ἔξεις καὶ μὴ φρέαρ; φύον σεαυτὸν ν., ἔξεις, ἂν φυλάσσης σεαυτὸν AD; φρεσίον σεαυτὸν coni. Cor., ἀφελού σεαυτὸν coni. Sch. Π; φρένον σεαυτὸν coni. Pol. — 4 εἰς ἐλευθερον AD — μετὰ τοῦ εὐμενοῦς καὶ ἀπλοῦς καὶ αἰδημόνος coni. Reisk. — 8 τίς ἐστὶ κόσμος A — ἐν τῇ A, ἐν τινι coni. Cas. — 9 οὐδ' ἂν coni. Cor. — 11 φεύγων ἡδίω(ν) ἢ οἷ PA; ὁ τῶν κροτούντων ἢ φύγον φεύγων ἢ ἔπαινον διώκων coni. Gat. — οὐδ' ὅπου PA, οὐδ' ὅπου coni. Cor. — 13 capita 52 et 53 non distinguuntur in A. — 15 ἀρέσκει — ἐφ' ἅ [πᾶσι serv.] om. A — 19 πάντη πέφυκε καὶ διαπ. L 2, 3, (Par (hic omissio καὶ διαπ.)) — 20 διαπεφοίτηκε A, διαπέφυκε coni. Cor. — πᾶσαι A — στάσαι βο-

νε'. Γενικῶς μὲν ἡ κακία οὐδὲν βλέπτει τὸν κόσμον, ἢ δὲ κατὰ μέρος οὐδὲν βλέπτει τὸν ἕτερον. Μόνω δὲ βλαβερά ἐστὶ τούτῳ, ᾧ ἐπιτέτραπται καὶ ἀπηλλάχθαι αὐτῆς, ὁπότεν πρῶτον οὗτος θελήσῃ.

νε'. Τῷ ἐμῷ προαιρετικῷ τὸ τοῦ πλησίον προαι-⁵
ρετικὸν ἐπίσης ἀδιάφορόν ἐστίν, ὡς καὶ τὸ πνευμάτιον
αὐτοῦ καὶ τὸ σαρκίδιον. Καὶ γὰρ εἰ ὅτι μάλιστα ἀλ-
λήλων ἔνεκεν γεγόναμεν, ὅμως τὰ ἡγεμονικὰ ἡμῶν
ἕκαστον τὴν ἰδίαν κυρίαν ἔχει· ἐπεὶ τοι ἐμελλεν ἢ τοῦ
πλησίον κακία ἐμοῦ κακὸν εἶναι· ὅπερ οὐκ ἔδοξε τῷ¹⁰
θεῷ, ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλω ἢ τὸ ἐμὲ ἀτυχεῖν.

νεζ'. Ὁ ἥλιος κατακεχύσθαι δοκεῖ, καὶ πάντῃ γε
κέχνται, οὐ μὴν ἐκκέχνται. Ἡ γὰρ χύσις αὕτῃ τάσις
ἐστίν. Ἀκτῖνες γοῦν αἱ ἀνάγει αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Ἐκ-
τείνεσθαι λέγονται. Ὅποῖον δέ τι ἐστὶν ἀκτίς, ἴδοις¹⁵
ἂν, εἰ διὰ τινος στενοῦ εἰς ἐσκιασμένον οἶκον τὸ ἀφ'
ἡλίου φῶς εἰσδύομενον θεάσαιο· τείνεται γὰρ κατ'
εὐθύ, καὶ ὥσπερ διερείδεται πρὸς τὸ στερέμνιον,
ὃ τι ἂν ἀπαντήσῃ, διείργον τὸν ἐπέκεινα ἀέρα· ἐν-
ταῦθα δὲ ἔστη, καὶ οὐ κατώλισθεν, οὐδὲ ἔπεσε. Τοι-²⁰
αὕτην οὖν τὴν χύσιν καὶ διάχυσιν τῆς διανοίας εἶναι
χρῆ, μηδαμῶς ἐκχυσιν, ἀλλὰ τάσιν, καὶ πρὸς τὰ ἀπαν-
τῶντα καλύματα μὴ βίαιον μηδὲ φραγδαίαν τὴν ἐπέ-
ρεισιν ποιῆσθαι· μηδὲ μὴν καταπίπτειν, ἀλλὰ ἴστα-

λομένω V3 — 4 πρῶτος οὕτως ν., πρῶτος οὗτος AD, πρῶτον
οὗτος conl. Cor. — 6 ὡς πνευμάτιον V3—5, ὡς τὸ πνεύμ.
ceteri X — 8 ἀλλήλων—τὰ om. A — 9 ἕκαστον conl. Cor. —
κυρίαν X — ἐπεὶ τί (s. ἐτι) X — 12 γε om. X — 17 γίνεται
PAX, τείνεται conl. Cor. — 18 διαιρεῖται δὴ πρὸς ν., διαιρεῖται
πρὸς A, διερείδεται πρὸς conl. Reisk. — 20 ἐνταῦθα δὲ ἐστίν
AX — 21 λύσιν PAX, χύσιν V5 — 24 μηδὲ μὲν ν., μηδὲ μὴν
AX — ἴσταται A

σθαι, καὶ ἐπιλάμπειν τὸ δεχόμενον. Αὐτὸ γὰρ ἑαυτὸ
στερήσει τῆς ἀγῆς τὸ μὴ παραπέμπον αὐτήν.

νῆ. Ὁ τὸν θάνατον φοβούμενος, ἦτοι ἀναισθη-
σίαν φοβείται, ἢ αἰσθησιν ἑτεροίαν. Ἄλλ' εἶτε οὐκίτι
5 αἰσθησιν, οὐδὲ κακοῦ τινος αἰσθήσῃ· εἶτε ἄλλιοτέραν
αἰσθησιν κτήσῃ, ἄλλοτον ζῶον ἔσῃ, καὶ τοῦ ζῆν οὐ
παύσῃ.

νθ'. Οἱ ἄνθρωποι γεγόνασιν ἀλλήλων ἔνεκεν. Ἡ
δίδασκε οὖν, ἢ φέρε.

10 ξ'. Ἄλλως βέλος, ἄλλως νοῦς φέρεται· ὁ μέντοι
νοῦς, καὶ ὅταν εὐλαβῆται, καὶ ὅταν περὶ τὴν σκέψιν
στρέφηται, φέρεται κατ' εὐθὺ οὐδὲν ἦττον, καὶ ἐπὶ
τὸ προκείμενον.

ξα'. Εἰσιέναι εἰς τὸ ἡγεμονικὸν ἐκάστου· παρέχειν
15 δὲ καὶ ἐτέρω παντὶ εἰσιέναι εἰς τὸ ἑαυτοῦ ἡγεμονικόν.

BIBΛION Θ.

Ὁ ἀδικῶν ἀσεβεῖ. Τῆς γὰρ τῶν ὄλων φύσεως
κατεσκευακυίας τὰ λογικὰ ζῶα ἔνεκεν ἀλλήλων, ὥστε
ὠφελειν μὲν ἄλληλα κατ' ἀξίαν, βλάπτειν δὲ μηδαμῶς,
20 ὁ τὸ βούλημα ταύτης παραβαίνων, ἀσεβεῖ δηλονότι εἰς
τὴν πρεσβυτάτην τῶν θεῶν. Καὶ ὁ ψευδόμενος δὲ
ἀσεβεῖ περὶ τὴν αὐτὴν θεόν. Ἡ γὰρ τῶν ὄλων φύσις,
ἕντων ἐστὶ φύσις. Τὰ δὲ γε ὄντα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα
πάντα οἰκείως ἔχει. Ἔτι δὲ καὶ ἀλήθεια αὕτη ὀνομα-

2 μὴ del. Cor. — ἀγῆν L2, 3 Par. — 6 καὶ ζῆν Gat. —
9 δίδασκε v., ἢ δίδασκε A — 10 ἄλλος (bis) A — 12 ἢ ἐπὶ τὸ
προκείμ. conl. Sch. I — 14 εἰσιέναι — ἡγεμονικόν (ξα) deest
in A — παρέχει v., παρέχειν conl. Cas. — 17 ὁ om. A — 21
καὶ ὁ ψευδόμενος — θεόν AX, v. om. — 23 ὄντως ἐστὶ φύ-
σις X — 24 πάντα om. AX

ζεται, και τῶν ἀληθῶν ἀπάντων πρώτη αἰτία ἐστίν.
 Ὁ μὲν οὖν ἐκὼν ψευδόμενος ἀσεβεῖ, καθόσον ἐξαπα-
 τῶν ἀδικεῖ· ὁ δὲ ἕκων, καθόσον διαφανεῖ τῇ τῶν ὄλων
 φύσει, και καθόσον ἀκοσμεῖ, μαχόμενος τῇ τοῦ κόσμου
 φύσει· μάχεται γὰρ ὁ ἐπὶ τὰναντία τοῖς ἀληθέσι φε- 5
 ρόμενος παρ' ἑαυτὸν· ἀφορμὰς γὰρ προειλήφει παρὰ
 τῆς φύσεως, ὧν ἀμελήσας οὐχ οἶδός τέ ἐστι νῦν δια-
 κρίνειν τὰ ψευδῆ ἀπὸ τῶν ἀληθῶν. Καὶ μὴν ὁ τὰς
 ἡδονὰς ὡς ἀγαθὰ διώκων, τοὺς δὲ πόρους ὡς κακὰ
 φεύγων, ἀσεβεῖ. Ἀνάγκη γάρ, τὸν τοιοῦτον μέμφεσθαι 10
 πολλάκις τῇ κοινῇ φύσει, ὡς παρ' ἀξίαν τι ἀπονεμούση·
 τοῖς φάυλοις και τοῖς σπουδαίοις, διὰ τὸ πολλάκις τοὺς
 μὲν φάυλους ἐν ἡδοναῖς εἶναι και τὰ ποιητικὰ τού-
 των κτᾶσθαι· τοὺς δὲ σπουδαίους πόνοι και τοῖς ποι-
 ητικοῖς τούτου περιπίπτειν. Ἔτι δὲ ὁ φοβούμενος τοὺς 15
 πόρους, φοβηθήσεται ποτε και τῶν ἐσομένων τι ἐν τῷ
 κόσμῳ· τοῦτο δὲ ἦδη ἀσεβές. Ὅ τε διώκων τὰς ἡδο-
 νὰς, οὐκ ἀφέξεται τοῦ ἀδικεῖν· τοῦτο δὲ ἐναργῶς ἀσεβές.
 Χρῆ δέ, πρὸς ἃ ἡ κοινῇ φύσις ἐπίσης ἔχει (οὐ γὰρ
 ἂν ἀμφοτέρα ἐποίει, εἰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρα ἐπίσης εἶχε), 20
 πρὸς ταῦτα και τοὺς τῇ φύσει βουλομένους ἐπεσθαι,
 ὁμογνώμονας ὄντας, ἐπίσης διακεισθαι· Ὅστις οὖν
 πρὸς πόνον και ἡδονήν, ἢ θάνατον και ζωὴν, ἢ δόξαν
 και ἀδοξίαν, οἷς ἐπίσης ἡ τῶν ὄλων φύσις χρῆται,
 αὐτὸς οὐκ ἐπίσης ἔχει, δῆλον, ὡς ἀσεβεῖ. Λέγω δὲ τὸ 25

7 διακρίναν X — 9 ὡς ἀγαθὰς P A Par, ὡς ἀγαθὰ X —
 16 φοβήσεται X — και om. PA — 20 ἀμφοτέρα ἂν ἐποίει X,
 ἂν ἀμφοτέρα A, ἂν om. v. — 21 τοὺς φύσει A — 22 ὡς ὁμο-
 γνώμονας ὄντας L4 — 23 πρὸς πόρους και ἡδονὰς v., πρὸς
 πόνον και ἡδονήν AX — 25 δῆλον ὅτι V4, in G superscr. ὅτι,
 δηλονότι conl. Bach. p. 49

χρησθαι τούτοις ἐπίσης τὴν κοινὴν φύσιν, ἀντὶ τοῦ
 συμβαίνειν ἐπίσης κατὰ τὸ ἐξῆς τοῖς γινομένοις, καὶ
 ἐπιγινόμενοις ὁρμῇ τινι ἀρχαίᾳ τῆς προνοίας, καθ'
 ἣν ἀπὸ τινος ἀρχῆς ὤρμησεν ἐπὶ τῆσδε τὴν διακόσμη-
 5 σιν, συλλαβοῦσά τινας λόγους τῶν ἔσομένων, καὶ δυ-
 νάμεις γονίμους ἀφορίσασα ὑποστάσεών τε καὶ μετα-
 βολῶν καὶ διαδοχῶν τοιούτων.

β'. Χαριεστέρου μὲν ἦν ἀνδρός, ἄγευστον ψευδο-
 λογίας καὶ πάσης ὑποκρίσεως καὶ τρυφῆς καὶ τύφου
 10 γενόμενον, ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν. Τὸ δ' οὖν κορε-
 σθέντα γε τούτων ἀποκνεῦσαι, δεύτερος πλοῦς. Ἡ
 προήρησαι προσκαθῆσθαι τῇ κακίᾳ, καὶ οὐπω σε οὐδὲ
 ἢ πείρα κείθει φεύγειν ἐκ τοῦ λοιμοῦ; λοιμὸς γὰρ
 διαφθορὰ διανοίας πολλῶ γε μᾶλλον, ἢ περ ἢ τοῦ περι-
 15 κεχυμένου τούτου πνεύματος τοιάδε τις δυσκρασία καὶ
 τροπή. Αὕτη μὲν γὰρ ζῶων λοιμὸς, καθὸ ζῶᾶ ἐστίν·
 ἐκείνη δὲ ἀνθρώπων, καθὸ ἄνθρωποι εἰσιν.

γ'. Μὴ καταφρόνει θανάτου, ἀλλὰ εὐαρέσσει αὐτῶ,
 ὡς καὶ τούτου ἐνὸς ὄντος, ὧν ἡ φύσις ἐθέλει. Οἶον
 20 γὰρ ἐστὶ τὸ νεᾶσαι, καὶ τὸ γηρᾶσαι, καὶ τὸ ἀξῆσαι,
 καὶ τὸ ἀκμάσαι, καὶ ὀδόντας, καὶ γένειον, καὶ πολιὰς
 ἐνεγκεῖν, καὶ σπείραι, καὶ κνοφορῆσαι, καὶ ἀποκνήσαι,
 καὶ τὰ ἄλλα τὰ φυσικὰ ἐνεργήματα, ὅσα αἰ τοῦ σοῦ
 βίου ὄραι φέρουσι, τοιοῦτο καὶ τὸ διαλυθῆναι. Τοῦτο

1 ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ συμβ. PA, κατὰ τὸ del. put. Mor. —
 2 κατὰ τὸ ἐξῆς γινομένοις v., κατὰ τὸ ἐξῆς τοῖς γινομένοις A,
 τοῖς κατὰ τὸ ἐξῆς γινομένοις con. Cor.; glossam putat Rend. —
 7 μεταβολῶν διαδοχῶν A — 8 ἂν ἦν con. Cor. — 10 τὸ γοῦν
 κορεσθέντα τούτων D — 11 δευτέρους A — 12 ἢ προηρησθαι
 PAD, ἢ προήρησαι con. Mor. — 16 ζῶων λοιμὸς A — 17
 καθὸ—ἀνθρώπων om. AD — 19 ὧν ἡ φύσις φέρει con. Nauck.
 23 τὰ ἄλλα φυσικὰ D — 24 τοιοῦτο καὶ αὐτὸ A; καὶ αὐτὸ τὸ D

μὲν οὖν κατὰ ἄνθρωπὸν ἐστὶ λελογισμένον, μὴ ὀλο-
 σχερῶς, μηδὲ ὠστικῶς, μηδὲ ὑπερηφάνως πρὸς τὸν θά-
 νατον ἔχειν· ἀλλὰ περιμένειν ὡς μίαν τῶν φυσικῶν
 ἐνεργειῶν. Καὶ ὡς νῦν περιμένεις, πότε ἔμβρουν ἐκ
 τῆς γαστρὸς τῆς γυναικὸς σου ἐξέλθη, οὕτως ἐκδέχε- 5
 σθαι τὴν ὥραν, ἐν ᾗ τὸ ψυχάριόν σου τοῦ ἐλύτρου
 τούτου ἐκπεσεῖται. Εἰ δὲ καὶ ἰδιωτικὸν παράπρηγμα
 ἀψικάρδιον ἐθέλεις, μάλιστα σε εὐκόλον πρὸς τὸν θά-
 νατον ποιήσει ἢ ἐπίστασις ἢ ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα, ὧν
 μέλλεις ἀφίστασθαι, καὶ μεθ' οἶων ἡθῶν οὐκέτι ἔσται 10
 ἡ ψυχὴ συμπεφυρμένη. Προσκοπτεσθαι μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς ἤμιστα δεῖ, ἀλλὰ καὶ κήδεσθαι καὶ πράως φέρειν,
 μεμνησθαι μέντοι, ὅτι οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων ὁμοδογμα-
 τούντων σοι ἡ ἀπαλλαγὴ ἔσται. Τοῦτο γὰρ μόνον,
 εἴπερ ἄρα, ἀνθεῖλκεν ἂν καὶ κατεῖχεν ἐν τῷ ζῆν, εἰ 15
 συζῆν ἐφείτο τοῖς τὰ αὐτὰ δόγματα περιπεποιημένοις.
 Νῦν δὲ ὀρᾷς, ὅσος ὁ κόπος ἐν τῇ διαφανίᾳ τῆς συμ-
 βιώσεως, ὥστε εἰπεῖν· Θᾶττον ἔλθοις! ὦ θάνατε, μὴ
 που καὶ αὐτὸς ἐπιλάθωμαι ἐμαντοῦ.

δ'. Ὁ ἁμαρτάνων, ἐαυτῷ ἁμαρτάνει· ὁ ἀδικῶν, 20
 ἐαυτὸν ἀδικεῖ, κακὸν ἐαυτὸν ποιῶν.

ε'. Ἀδικεῖ πολλάκις ὁ μὴ ποιῶν τι, οὐ μόνον ὁ
 ποιῶν τι.

1 μὴ δυσχερῶς con. Rend. — 4 ἐνεργειῶν· ὡς v., ἐνεργειῶν·
 καὶ ὡς AD — 7 παραδ* (παράδειγμα) D, παράθηγμα con. Cor. —
 θέλεις AD — 11 ἢ (ψυχὴ ἢ add. Gat.) ἐμπεφυρμένη v., ἢ πεφυρ-
 μένη (om. ψυχῆ) AD, ἢ ψυχὴ συμπεφ. con. Sch. — προσκοπτεσθαι
 AD — 12 ἤμιστα δὲ AD — 13 ἀπ' om. AD — 16 τὰ τοιαῦτα
 δόγμ. PAD, τὰ αὐτὰ δόγμ. con. Gat. — πεποιημένοις AD —
 18 ἔλθῃς v., ἔλθοις A, in D θᾶττον ἔλθοις desunt — 15 ὁ ἀδικῶν
 ἐαυτὸν κακοῖ, κακὸν ἐαυτὸν ποιῶν v., ὁ ἀδικῶν ἐαυτὸν κακὸν
 ποιῶν A, ὁ ἀδικῶν ἐαυτὸν κακὸν ποιεῖ D

ε'. Ἀρκεῖ ἡ παρούσα ὑπόληψις καταληπτική, καὶ ἡ παρούσα πράξις κοινωνική, καὶ ἡ παρούσα διάθεσις εὐαρεστική πρὸς πᾶν τὸ παρὰ τῆς ἐκτὸς αἰτίας συμβαῖνον.

5 ζ. Ἐξαλεῖψαι φαντασίαν· στήσαι δομὴν· σβέσαι ὄρεξιν· ἐφ' ἑαυτῷ ἔχειν τὸ ἡγεμονικόν.

η'. Εἰς μὲν τὰ ἄλογα ζῶα μία ψυχὴ διήρηται· εἰς δὲ τὰ λογικὰ μία νοερὰ ψυχὴ μεμερισται. Ὡσπερ καὶ μία γῆ ἐστὶν ἀπάντων τῶν γεωδῶν, καὶ ἐνὶ φωτὶ 10 ὀρῶμεν, καὶ ἓνα ἀέρα ἀναπνέομεν, ὅσα ὁρατικὰ καὶ ἔμψυχα πάντα.

θ'. Ὅσα κοινοῦ τινος μετέχει, πρὸς τὸ ὁμογενὲς σπεύδει. Τὸ γεῶδες πᾶν φέπει ἐπὶ γῆν, τὸ ὑγρὸν πᾶν σύρφουον, τὸ ἀερῶδες ὁμοίως· ὥστε χρῆξιν τῶν διειργόντων 15 καὶ βίας. Τὸ πῦρ ἀνωφερὲς μὲν διὰ τὸ στοιχειῶδες πῦρ· παντὶ δὲ πυρὶ ἐνταῦθα πρὸς τὸ συνεξάπτεισθαι ἔτοιμον οὕτως, ὥστε καὶ πᾶν τὸ ὑλικόν τὸ ὀλίγω ξηρότερον εὐξέαπτον εἶναι, διὰ τὸ ἕλαττον ἐγκραῖσθαι αὐτῷ τὸ κωλυτικόν πρὸς ἔξαψιν. Καὶ τοίνυν 20 πᾶν τὸ κοινῆς νοερᾶς φύσεως μέτοχον πρὸς τὸ συγγενὲς ὁμοίως σπεύδει, ἢ καὶ μᾶλλον. Ὅσφ γάρ ἐστι κρείττον παρὰ τὰ ἄλλα, τοσοῦτω καὶ πρὸς τὸ συγκρινᾶσθαι τῷ οἰκίῳ καὶ συγγεῖσθαι ἔτοιμότερον. Εὐθὺς γοῦν ἐπὶ μὲν τῶν ἀλόγων εὐρέθη σμήνη, καὶ ἀγέλαι,

1 ὑπόληψις — παρούσα om. AD — 3 πρὸς πᾶν τὸ παρὰ τὸ ἐκ τῆς αἰτίας συμβ. PAD, πρὸς πᾶν τὸ παρὸν ἐκ τῆς αἰτ. συμβαῖνον coni. Gat., πρὸς πᾶν τὸ παρὰ τῆς ἐκτὸς αἰτ. συμβαῖνον coni. Reisk. — 6 ἐφ' ἑαυτὸ D, ἔχε AD — 13 ἐπὶ τὴν γῆν A — 16 παντὶ μὲν πυρὶ A — 18 εὐξέαπτον A — 19 αὐτὸ A — 20 κοινῆς μὲν νοερᾶς A — 22 κρείττω A — συγκρινᾶσθαι A — συγγεῖσθαι Gat. — 24 εὐρέθη μόνη A, εὐρήθη γ.

καὶ νεοσσοτροφίαι, καὶ οἶον ξρωτες· ψυχαι γὰρ ἤδη ἦσαν ἐνταῦθα, καὶ τὸ συναγωγὸν ἐν τῷ κρείττονι ἐπιτεινόμενον εὐρίσκετο, οἶον οὔτε ἐπὶ φυτῶν ἦν, οὔτε ἐπὶ λίθων, ἢ ξύλων. Ἐπὶ δὲ τῶν λογικῶν ζώων, πολιτεῖαι, καὶ φιλλίαι, καὶ οἴκοι, καὶ σύλλογοι, καὶ ἐν 5 πολέμοις συνθῆκαι καὶ ἀνοχαί. Ἐπὶ δὲ τῶν ἔτι κρείττωνων, καὶ διεστηκῶτων τρόπον τινα ἔνωσις ὑπέστη, οἷα ἐπὶ τῶν ἄστρον. Οὕτως ἢ ἐπὶ τὸ κρείττον ἐπανάβασις συμπάθειαν καὶ ἐν διεστῶσιν ἐργάσασθαι δύναται. Ὅρα οὖν τὸ νῦν γινόμενον. Μόνα γὰρ τὰ 10 νοερά νῦν ἐπιλέλησται τῆς πρὸς ἄλληλα σπουδῆς καὶ συννεύσεως, καὶ τὸ σύββουν ᾧδε μόνον οὐ βλέπεται. Ἄλλ' ὅμως καίτοι φεύγοντες περικαταλαμβάνονται. κρατεῖ γὰρ ἡ φύσις· ὄψει δέ, ὃ λέγω, παραφυλάσσω. Θᾶσσον γοῦν εὐροι τις ἂν γεῶδές τι μηδενοῦς γεῶ- 15 δους προσαπτόμενον, ἢ περ ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀπεσχισμένον.

ι'. Φέρει καρπὸν καὶ ἄνθρωπος, καὶ θεός, καὶ ὁ κόσμος· ἐν ταῖς οἰκείαις ᾠραις ἕκαστα φέρει. Εἰ δὲ ἡ συνθήχεια κυρίως τέτριφεν ἐπὶ ἀμπέλου καὶ τῶν 20 ὁμοίων, οὐδὲν τοῦτο. Ὁ λόγος δὲ καὶ κοινὸν καὶ ἴδιον καρπὸν ἔχει· καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοιαῦθ' ἔτερα, ὁποῖόν τι αὐτός ἐστιν ὁ λόγος.

ια'. Εἰ μὲν δύνασαι, μεταδίδασκε· εἰ δὲ μή, μὲμνησο, ὅτι πρὸς τοῦτο ἡ εὐμένειά σοι δέδοται. Καὶ 25

2 κρείττον Α — 5 πολιτεῖται Α — 7 καὶ ἐκδιεστηκῶτων vel ἐκ διεστηκῶτων ν., καὶ διεστηκῶτων Α — 9 καὶ διεστῶσιν Α — 10 ἐδύνατο ν., δύναται Α — τὸν νῦν Α — 15 μηδὲν ὡς Α — 16 ἀπεσχισμένον Α — 19 εἰ δὲ ἡ συν. — οὐδὲν τοῦτο interpolatori attribuit Nauck. — 20 τέτριφεν ν., τέτριφεν ΡΑ — 21 κοινίδιον καρποῦ Α — 22 καὶ om. Α — 25 δίδεται Α

οἱ θεοὶ δὲ εὐμενεῖς τοῖς τοιούτοις εἰσίν· εἰς ἕνια δὲ
καὶ συννεροῦσιν, εἰς ὑγίαιαν, εἰς πλοῦτον, εἰς δόξαν·
οὕτως εἰσι χρηστοί. Ἐξεστι δὲ καὶ σοί· ἢ εἰπέ, τίς
ὁ κωλύων;

5 ββ. Πόνει, μὴ ὡς ἄθλιος, μηδὲ ὡς ἐλεεῖσθαι, ἢ
θαυμαῶξεσθαι θέλων· ἀλλὰ μόνον ἔν θέλει, κινεῖσθαι
καὶ ἴσχεσθαι, ὡς ὁ πολιτικὸς λόγος ἀξιοῖ.

γγ. Σήμερον ἐξῆλθον πάσης περιστάσεως· μᾶλλον
δὲ ἐξέβαλον πᾶσαν περιστάσιν· ἔξω γὰρ οὐκ ἦν, ἀλλὰ
10 ἔνδον ἐν ταῖς ὑπολήψεσι.

ιδ. Πάντα ταῦτα συνήθη μὲν τῇ πείρᾳ· ἐφήμερα
δὲ τῷ χρόνῳ· ἔνπαρά δὲ τῇ ὕλῃ. Πάντα νῦν, οἷα
ἐπ' ἐκείνων, οὓς κατεθάψαμεν.

ιε. Τὰ πράγματα ἔξω θυρῶν ἔστημεν, αὐτὰ ἐφ'
15 ἑαυτῶν, μηδὲν μῆτε εἰδότα περὶ αὐτῶν, μῆτε ἀπο-
φαινόμενα. Τί οὖν ἀποφαίνεται περὶ αὐτῶν; Τὸ ἡγε-
μονικόν.

ιβ. Οὐκ ἐν πείσει, ἀλλ' ἐνεργείᾳ, τὸ τοῦ λογικοῦ
(καὶ) πολιτικοῦ ζῆφου κακὸν καὶ ἀγαθόν, ὥσπερ οὐδὲ ἢ
20 ἀρετὴ καὶ κακία αὐτοῦ ἐν πείσει, ἀλλὰ ἐνεργείᾳ.

ιζ. Τῷ ἀναρριφέντι λίθῳ οὐδὲν κακὸν τὸ κατενε-
χθῆναι, οὐδὲ ἀγαθὸν τὸ ἀνενεχθῆναι.

ιη. Δίελθε ἔσω εἰς τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῶν, καὶ ὄψει,
τίνας κριτὰς φοβῆ, οἷους καὶ περὶ αὐτῶν ὄντας κριτὰς.

25 ιδ. Πάντα ἐν μεταβολῇ. Καὶ αὐτὸς σὺ ἐν διη-
νεκεὶ ἀλλοιώσει, καὶ κατὰ τι φθορᾶ· καὶ ὁ κόσμος δὲ ὅλος.

3 εἰ εἰπέ v., ἢ εἰπέ A — 11 ταῦτα con. Gat. — 12 πάν-
των A — 13 κατεθάψαμεν A — 15 εἶδον τὰ A — 18 ἐν ἐνεργείᾳ con. Bach p. 21 — 19 καὶ addendum put. Pol. — ποιητικοῦ A — 21 ἀναρριφθέντι Gat. — 25 ἄντα (om. init.) non αὐτὰ A

κ'. Τὸ ἄλλου ἁμάρτημα ἐκεῖ δεῖ καταλιπεῖν.

κα'. Ἐνεργείας ἀπόληξίς, ὀρμῆς <καὶ> ὑπολήψεως παῦλα καὶ οἶον θάνατος, οὐδὲν κακόν. Μέτιθι νῦν ἐπὶ ἡλικίαν, οἶον τὴν παιδικήν, τὴν τοῦ μειρακίου, τὴν νεότητα, τὸ γῆρας· καὶ γὰρ τούτων πᾶσα μετα- 5
βολή, θάνατος. Μήτι δεινόν; Μέτιθι νῦν ἐπὶ βίον τὸν ὑπὸ τῷ πάππῳ, εἶτα τὸν ὑπὸ τῇ μητρὶ, εἶτα τὸν ὑπὸ τῷ πατρὶ· καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς διαφορὰς καὶ μεταβολὰς καὶ ἀπολήξεις εὐρίσκων, ἐπερώτα σεαντόν· Μήτι δεινόν; Οὕτως τοίνυν οὐδὲ ἡ τοῦ ὄλου βίου 10
λήξις καὶ παῦλα καὶ μεταβολή.

κβ'. Τρέχε ἐπὶ τὸ σεαντοῦ ἡγεμονικὸν καὶ τὸ τοῦ ὄλου, καὶ τὸ τούτου. Τὸ μὲν σεαντοῦ, ἵνα νοῦν δικαῖκόν αὐτὸ ποιήσης· τὸ δὲ τοῦ ὄλου, ἵνα συμμη-
μονεύσης, τίνος μέρος εἶ· τὸ δὲ τούτου, ἵνα ἐπιστή- 15
σης, πότερον ἄγνοια ἢ γνώμη, καὶ ἕμα λογίση, ὅτι συγγενές.

κγ'. Ὡσπερ αὐτὸς σὺ πολιτικοῦ συστήματος συμ-
πληρωτικὸς εἶ, οὕτως καὶ πᾶσα πρᾶξις σου συμπλη-
ρωτικὴ ἔστω ζωῆς πολιτικῆς. Ἦτις ἐὰν οὖν πρᾶξις 20
σου μὴ ἔχη τὴν ἀναφοράν, εἴτε προσεχῶς, εἴτε πόρρω-
θεν, ἐπὶ τὸ κοινωνικὸν τέλος, αὐτῇ διασπᾷ τὸν βίον,
καὶ οὐκ ἔῃ ἕνα εἶναι, καὶ στασιώδης ἔστί, ὥσπερ ἐν
δήμῳ ὃ τὸ καθ' αὐτὸν μέρος διδιστάμενος ἀπὸ τῆς
τοιαύτης συμφωνίας. 25

1 ἐκεῖθε A — 2 καὶ add. Gat. — 3 παῦλα, οἶον con. Gat.; fortasse rectius καὶ ὄλον θάνατος — 8 διαφορὰς AD — 10 οὐδὲ τοῦ D — ὄλου σου AD — 11 παῦλα μεταβολή AD — 13 γούν con. Cor. — νοῦν δικανικὸν αὐτῷ ποιήσης AD — 14 ποιήση Gat., αὐτῷ ἐμπειρήσης Σκαφ. — 16 ἄγνοια ἢ γνώμη con. Gat. — 20 ἦτις ἐὰν μὴ ἔχη D; ἦτις ἂν οὖν scrib. put. Nauck. — 24 καθ' αὐτὸ A

κδ'. Παιδίων ὄργαι, καὶ παίγνια, καὶ πνευμάτια νεκροὺς βαστάζοντα, ὥστε ἐναργέστερον προσπεσεῖν τὸ τῆς Νεκρίας.

κε'. Ἴδι ἐπὶ τὴν ποιότητα τοῦ αἰτίου, καὶ ἀπὸ 5 τοῦ ὕλικου αὐτὸ περιγράφας θέασαι· εἶτα καὶ τὸν χρόνον περιόρισον, ὅσον πλεῖστον ὑφίστασθαι πέφυκε τοῦτο τὸ ἴδιως ποιόν.

κς'. Ἀνέτλης μύρια, διὰ τὸ μὴ ἀρκεῖσθαι τῷ σῶ 10 ἡγεμονικῷ, ποιοῦντι ταῦτα, εἰς ἃ κατεσκευάσται. Ἄλλὰ

κζ'. Ὅταν ἄλλος ψέγῃ σε, ἢ μισῇ, ἢ τοιαῦτά τινα ἐκφωνῶσιν, ἔρχου ἐπὶ τὰ ψυχάρια αὐτῶν, δὲλθε ἔσω καὶ ἴδε, ποιοὶ τινές εἰσιν. Ὅψει, ὅτι οὐ δεῖ σε σπᾶσθαι, ἵνα τούτοις τί ποτε περὶ σοῦ δοκῇ. Εὐνοεῖν 15 μέντοι αὐτοῖς δεῖ· φύσει γὰρ φίλοι. Καὶ οἱ θεοὶ δὲ παντοίως αὐτοῖς βοηθοῦσι, δι' ὀνειρώων, διὰ μαντειῶν, πρὸς ταῦτα μέντοι, πρὸς ἃ ἐκεῖνοι διαφέρονται.

κη'. Ταῦτά ἐστι τὰ τοῦ κόσμου ἐγκύκλια, ἄνω κάτω, ἕξ αἰῶνος εἰς αἰῶνα. Καὶ ἤτοι ἐφ' ἕκαστον 20 ὄρμᾳ ἢ τοῦ ὄλου διάνοια· ὅπερ εἰ ἐστίν, ἀποδέχου τὸ ἐκείνης ὄρμητόν· ἢ ἄπαξ ὄρμησε, τὰ δὲ λοιπὰ κατ' ἐπακολούθησιν καὶ τὶ ἐν τινί· τρόπον γὰρ τινα ἄτομοι, ἢ ἀμερῆ. Τὸ δὲ ὄλον, εἴτε θεός, εὖ ἔχει πάντα· εἴτε τὸ εἰκῆ, μὴ καὶ σὺ εἰκῆ.

1 παιδίων ἔργα coni. Cor. — 2 ὅσπερ AD — ἐνεργέστερον PAD; ἐναργέστερον coni. Toup. — 6 ὅσον om. AD — 9 ταῦτα οἷα PA, ταῦτα εἰς ἃ coni. Menag., τοιαῦτα εἰς οἷα coni. Cor. — ἀλλὰ ἄλλοῖα coni. Boot. — 11 ἢ ταῦτα εἴτινα A — 12 ἐκφωνήσῃ coni. Gat. — 13 ποῖον A — 18 ταῦτά PA, ταῦτά coni. Gat. — 22 καὶ τὶ ἐν τινί v., καὶ τὶ ἐν τινί A, καὶ τὶ ἐντείνῃ; coni. Cor.; κατ' ἐπακολούθησιν κατεκτείνει C. L. — 23 τὸ ὄλον A — εἴ τις θεός v., εἴτε θεός A — ἔχοι (supra ei) A

Ἦδη πάντας ἡμᾶς γῆ καλύψει· ἔπειτα καὶ αὐτὴ μεταβαλεῖ· κάκεινα εἰς ἄπειρον μεταβαλεῖ· καὶ πάλιν ἐκεῖνα εἰς ἄπειρον. Τὰς γὰρ ἐπικυματώσεις τῶν μεταβολῶν καὶ ἀλλοιώσεων ἐνθυμούμενός τις καὶ τὸ τάχος, παντὸς θνητοῦ καταφρονήσει.

5

κδ'. Χειμάρρους ἢ τῶν ὄλων αἰτία· πάντα φέρει. Ὡς εὐτελῆ δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ ταῦτα, καί, ὡς οἴεται, φιλοσόφως πρακτικὰ ἀνθρώπια! μυξῶν μεστὰ. Ἄνθρωπε, τί ποτε; Ποίησον, ὃ νῦν ἢ φύσις ἀπαιτεῖ. Ὅρμησον, ἐὰν διδῶται, καὶ μὴ περιβλέπου, εἴ τις 10 εἴσεται. Μὴ τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ἔλιψε· ἀλλὰ ἀρκοῦ, εἴ τὸ βραχύτατον πρόεισι· καὶ τούτου αὐτοῦ τὴν ἐκβασιν, ὡς οὐ μικρὸν τί ἐστι, διανοοῦ. Δόγμα γὰρ αὐτῶν τίς μεταβάλλει; χωρὶς δὲ δογμάτων μεταβολῆς τί ἄλλο, ἢ δουλεία στενόντων, καὶ πείθεσθαι 15 προσποιουμένων; ὕπαγε νῦν, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Φίλιππον, καὶ Δημήτριον τὸν Φαληρέα μοι λέγε. Ὅψονται, εἴ εἶδον, τί ἢ κοινὴ φύσις ἤθελε, καὶ ἐαυτοὺς ἐπαιδαγώγησαν· εἴ δὲ ἐτραγώδησαν, οὐδεὶς με κατακέκρικε μιμῆσθαι. Ἄπλοῦν ἐστὶ καὶ αἰδήμων τὸ 20 φιλοσοφίας ἔργον· μὴ με ἄπαγε ἐπὶ σεμνοτυφίαν.

λ'. Ἄνωθεν ἐπιθεωρεῖν ἀγέλας μυρίας, καὶ τελετὰς μυρίας, καὶ πλοῦν παντοῖον ἐν χειμῶσι καὶ γαλήναις, καὶ διαφορὰς γινομένων, συγγινομένων, ἀπογινομένων.

1 εἰς ἄπειρον μεταβάλλει A — 3 ἐπικυματώσεις A — 6 caput 29 in quattuor divisit A, post μεστὰ, προσποιουμένων, μιμῆσθαι distinguens, similiter D — ἢ τῶν ὄλων οὐσία conl. Reisk. — 8 ἀνθρώπεια v., ἀνθρώπια A — 9 ἤδη ποτε ποίησον conl. Reisk. — 10 ὄρμησον οὖν, ἕως ἂν δ. conl. Cor. — 11 οἴεται AD — μὴ τὴν AD, μηδὲ τὴν v. — 12 ὡς μικρὸν AD — 14 μεταβαλεῖ Wil. — 16 ἄπαγε A — 18 ἔψομαι scrib. Wil.; an ὄψομαι? — τί ἢ ἢ κοινὴ φ. A

Ἐπινοεῖ δὲ καὶ τὸν ὑπ' ἄλλων πάσαι βεβιωμένον βίον, καὶ τὸν μετὰ σὲ βιωθησόμενον, καὶ τὸν νῦν ἐν τοῖς βαρβάροις ἔθνεσι βιούμενον· καὶ ὅσοι μὲν οὐδὲ ὄνομά σου γινώσκουσιν, ὅσοι δὲ τάχιστα ἐπιλήσονται, ὅσοι
 5 δέ, ἐκαιοῦντες ἴσως νῦν σε, τάχιστα φέξουσι· καὶ ὡς οὔτε ἡ μνήμη ἀξιόλογόν γε, οὔτε ἡ δόξα, οὔτε ἄλλο τι τὸ σύμπαν.

λα'. Ἀταραξία μὲν περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐκτὸς αἰτίας συμβαινόντων. Δικαιοσύνη δὲ ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἐκ
 10 σοῦ αἰτίαν ἐνεργουμένοις· τουτέστιν, ὀργὴ καὶ πράξεις, καταλήγουσα ἐπ' αὐτὸ τὸ κοινωνικῶς πράξει, ὡς τοῦτό σοι κατὰ φύσιν ἔν.

לב'. Πολλὰ περισσὰ περιελεῖν τῶν ἐνοχλούντων σοι δύνασαι, ὅλα ἐπὶ τῇ ὑπολήψει σου κείμενα· καὶ
 15 πολλὴν εὐρυχωρίαν περιποιήσεις ἤδη σεαυτῷ, <τῷ> τὸν ὅλον κόσμον περιεληφέναι τῇ γνώμῃ, καὶ τὸν αἰδίου αἰῶνα περινοεῖν, καὶ τὴν τοῦ κατὰ μέρος ἐκάστου πράγματος ταχεῖαν μεταβολὴν ἐπινοεῖν, ὡς βραχὺ μὲν τὸ ἀπὸ γενέσεως μέχρι διαλύσεως, ἄχανες δὲ τὸ πρὸ
 20 τῆς γενέσεως, ὡς καὶ τὸ μετὰ τὴν διάλυσιν ὁμοίως ἄπειρον.

λγ'. Πάντα, ὅσα ὄρεῖς, τάχιστα φθαρῆσεται καὶ οἱ φθειρόμενα αὐτὰ ἐπιδόντες, τάχιστα καὶ αὐτοὶ φθαρῆσονται. Καὶ ὁ ἐσχατόγηρος ἀποθανὼν εἰς ἴσον
 25 καταστήσεται τῷ προώρῳ.

1 βίον, τὸν ν., βίον, καὶ τὸν Α — 8 περὶ τὰ — συμβαίνοντα ν., περὶ τῶν — συμβαινόντων AD — 13 περισσὰ glossaema putat Nauck. — 15 τῷ add. Gat. — 16 ἴδιον PA, αἰδίου com. Cas. — 17 τὴν τῶν κατὰ μέρος Δ — 19 μέχρι — ὁμοίως om. A — 24 ὡς ἐσχατ. A

λδ'. Τίνα τὰ ἡγεμονικὰ τούτων, καὶ περὶ οἷα ἐσπουδάκασι, καὶ δι' οἷα φιλοῦσι καὶ τιμῶσι! Γυμνὰ νόμιξε βλέπειν τὰ ψυχάρια αὐτῶν. Ὅτε δοκοῦσι βλέπουν φέγοντες, ἢ ὠφελεῖν ἐξυμνοῦντες, ὅση οἴησις!

λε'. Ἡ ἀποβολὴ οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ μεταβολή. 5
Τούτῳ δὲ χαίρει ἢ τῶν ὅλων φύσις, καθ' ἣν πάντα καλῶς γίνεται, <καὶ> ἐξ αἰῶνος ὁμοειδῶς ἐγίνετο, καὶ εἰς ἄπειρον τοιαῦθ' ἕτερα ἔσται. Τί οὖν λέγεις, ὅτι ἐγίνετό τε πάντα καὶ [πάντα] αἰεὶ κακῶς ἔσται, καὶ οὐδεμία ἄρα δύναμις ἐν τοσοῦτοις θεοῖς ἐξευρέθη 10 ποτὲ ἢ διορθώσουσα ταῦτα, ἀλλὰ κατακέκρικται ὁ κόσμος ἐν ἀδιαλείπτοις κακοῖς συνέχεσθαι;

λς'. Τὸ σαπρὸν τῆς ἐκάστῳ ὑποκειμένης ὕλης, ὕδωρ, κόνις, ὀστάρια, γράσος· ἢ πάλιν, πῶροι γῆς τὰ μάρμαρα· καὶ ὑποστάθμαι ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος· καὶ 15 τριχία ἢ ἐσθῆς· καὶ αἷμα ἢ πορφύρα· καὶ τὰ ἄλλα πάντα τοιαῦτα. Καὶ τὸ πνευματικὸν δὲ ἄλλο τοιοῦτον, ἐκ τούτων εἰς ταῦτα μεταβάλλον.

λζ'. Ἄλις τοῦ ἀθλίου βίου, καὶ γογγυσμοῦ, καὶ πιθηκισμοῦ. Τί ταράσση; τί τούτων καινόν; τί σε 20 ἐξίστησι; τὸ αἷτιον; Ἴδε αὐτό. Ἄλλ' ἢ ὕλη; Ἴδε αὐτήν. Ἐξω δὲ τούτων οὐδὲν ἐστίν· ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἤδη ποτὲ ἀπλούστερος καὶ χρηστότερος γενοῦ. —

Ἴσον τὸ ἑκατὸν ἔτεσι, καὶ τὸ τρισι ταῦτα ἱστορήσαι.

2 καὶ οἷα φιλ. conl. Cor. — 3 βλέπειν v. om. add. ex A — 4 ἢ om. A (ut saep. init.) — 6 τοῦτο A — 7 καὶ add. Cor. — 9 πάντα ὃ καὶ πάντα αἰεὶ v., ὃ καὶ πάντα om. A, πάντα κακῶς, καὶ αἰεὶ conl. Cor. — 17 πνευμάτιον conl. Cas. — 19 ab Τί ταράσση nov. caput orditur in A — 24 ὅσον τὸ ἑκατὸν A, nov. hinc cap. ordiens — ταῦτά ἱστορήσαι conl. Sch. II

λη'. *Εἰ μὲν ἡμαρτεν, ἐκεῖ τὸ κακόν. Τάχα δ' οὐχ ἡμαρτεν.*

λθ'. *Ἦτοι ἀπὸ μιᾶς πηγῆς νοεράς πάντα, ὡς ἐν τῷ σώματι, ἐπισυμβαίνει, καὶ οὐ δεῖ τὸ μέρος τοῖς ὑπὲρ 5 τοῦ ὅλου γινομένοις μέμφεσθαι· ἢ ἄτομοι, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ κνκεὼν καὶ σκεδασμός. Τί οὖν ταράσση; Τῷ ἡγεμονικῷ λέγε· τέθνηκας, ἐφθαρσαι, τεθρηώσαι, ὑποκρίνη, συναγελάξῃ, βόσκη.*

μ'. *Ἦτοι οὐδὲν δύνανται οἱ θεοί, ἢ δύνανται.*
 10 *Εἰ μὲν οὖν μὴ δύνανται, τί εὐχῆ; εἰ δὲ δύνανται, διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον εὐχῆ, διδόναι αὐτοῖς τὸ μῆτε φοβείσθαι τι τούτων, μῆτε ἐπιθυμεῖν τινος τούτων, μῆτε λυπεῖσθαι ἐπὶ τινι τούτων μᾶλλον, ἢπερ τὸ μὴ παρεῖναι τι τούτων, ἢ τὸ παρεῖναι; πάντως γάρ, εἰ 15 δύνανται συναργεῖν ἀνθρώποις, καὶ εἰς ταῦτα δύνανται συναργεῖν. Ἄλλὰ ἴσως ἐρεῖς, ὅτι Ἐπ' ἐμοὶ αὐτὰ οἱ θεοὶ ἐποίησαν. Εἶτα οὐ κρείσσον χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ σοὶ μετ' ἐλευθερίας, ἢ διαφέρεσθαι πρὸς τὰ μὴ ἐπὶ σοὶ μετὰ δουλείας καὶ ταπεινότητος; τίς δέ σοι 20 εἶπεν, ὅτι οὐχὶ καὶ εἰς τὰ ἐφ' ἡμῖν οἱ θεοὶ συλλαμβάνουσιν; Ἄρξαι γοῦν περὶ τούτων εὐχεσθαι, καὶ ὄψει. Οὗτος εὐχεται· Πῶς κοιμηθῶ μετ' ἐκείνης! σύ· Πῶς μὴ ἐπιθυμήσω τοῦ κοιμηθῆναι μετ' ἐκείνης! Ἄλλος· Πῶς στερηθῶ ἐκείνου! σύ· Πῶς μὴ χρῆξω τοῦ*

1 οὐδ' ἡμαρτεν conl. Cor. — 5 μέμφεσθαι οἱ ἄτομοι A — 7 λέγεις PA, λέγε conl. Cor. — τεθρηώσαι a Xyl. om. ante ὑποκρίνη add. ex A — 9 ἢ θρηώσαι δύνανται v., ἢ δύνανται A — 11 οὐχὶ om. A — μὴ πεφοβῆσθαι Par Mo2 — 13 λυπεῖσθαι ἐπὶ τινος τούτων μᾶλλον τῷ μὴ π. v., ἢπερ τὸ μὴ π. A., ἢπερ τῷ μὴ X — μᾶλλον ἢ τῷ παρεῖναι A, ἢ τῷ παρεῖναι PX, τὸ conl. Sch. I — 21 ἄρξαι οὖν X (L2, 3 Par om. γοῦν) — 22 σύ· πῶς ἐκείνης om. A V2, 3 Mo2 — 24 ἄλλος

στερηθῆναι! Ἄλλος· Πῶς μὴ ἀποβάλλω τὸ τεκνίον! σύ· Πῶς μὴ φοβηθῶ ἀποβαλεῖν! Ὅπως ᾧδε ἐπίστρεψον τὰς εὐχάς, καὶ θεῶρει, τί γίνεται.

μά'. Ὁ Ἐπίκουρος λέγει, ὅτι Ἐν τῇ νόσῳ οὐκ ἦσαν μοι αἱ ὀμίλιαι περὶ τῶν τοῦ σωματίου παθῶν, οὐδὲ 5 πρὸς τοὺς εἰσιόντας τοιαῦτά τινα, φησίν, ἐλάλουν· ἀλλὰ τὰ προηγούμενα φυσιολογῶν διετέλουν, καὶ πρὸς αὐτῷ τούτῳ ὢν, πῶς ἡ διάνοια συμμεταλαμβάνουσα τῶν ἐν τῷ σαρκιδίῳ τοιούτων κινήσεων ἀταρακτεῖ, τὸ ἴδιον ἀγαθὸν τηροῦσα. Οὐδὲ τοῖς ἰατροῖς ἐμπαρ- 10 εῖχον, φησί, καταφρονάττεσθαι, ὡς τι ποιοῦσιν, ἀλλ' ὁ βίος ἤγαστο εὖ καὶ καλῶς. — Ταῦτά οὖν ἐκείνῳ, [ἐν νόσῳ,] ἐὰν νοσῆς, καὶ ἐν ἄλλῃ τιμὴ περιστάσει· τὸ γὰρ μὴ ἀφίστασθαι φιλοσοφίας ἐν οἷς δήποτε τοῖς προσπίπτουσι, μηδὲ [τῷ] ἰδίωτι καὶ ἀφυσιολόγῳ συμ- 15 φλυαρεῖν, πάσης αἰρέσεως κοινόν, πρὸς μόνῳ <δε> τῷ νῦν πρᾶσσομένῳ εἶναι, καὶ τῷ ὀργάνῳ, δι' οὗ πράσσει.

μβ'. Ὅταν τινὸς ἀναισχυντία προσκόπῃς, εὐθὺς πυνθάνου σεαυτοῦ· Δύνανται οὖν ἐν τῷ κόσμῳ ἀναισχυντοὶ μὴ εἶναι; οὐ δύνανται. Μὴ οὖν ἀπαιτεῖ τὸ ἀδύνατον. Εἷς γὰρ καὶ οὗτός ἐστιν ἐκείνων τῶν ἀναισχύντων, οὗς ἀνάγκη ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι. Τὸ δ'

πῶς μὴ στερηθῶ X — 1 ἀποβάλλω et ἀποβαλεῖν A — 2 ὅπως δὲ ᾧδε Cor (non L4) — ἐπίστρεψον v., ἐπίστρεψον A — 4 ὁ om. A — 9 ποιούντων κινήσεων A, τούτων κ. conl. Cor. — ἀταρακτῆ Menag. — 11 φύσιν (pro φησί) A — καταφρονάττεσθαι v., καταφρονάττεσθαι A — ἀλλὰ βίος A — 12 ἤγαστο PA, ἤγαστο conl. Menag. — ταῦτα v., ταῦτα Gat., ταῦτό Cas. — ἐν νόσῳ glossema videtur — 14 οἷς δήποτε conl. Reiak. — 15 μὴ ἰδίωτι (δὲ τῷ om.) A — φυσιολόγῳ PA, ἀφυσιολόγῳ conl. Gat. — 16 δὲ inseruit Mor. — 21 καὶ τοῦτος A — τῶν ἀναισχύντων glossema put. Nauck.

αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπίστου,
καὶ παντὸς τοῦ ὀτιοῦν ἀμαρτάνοντος, ἔστω σοὶ πρό-
χειρον. Ἄμα γὰρ τῷ ὑπομνησθῆναι, ὅτι τὸ γένος τῶν
τοιούτων ἀδύνατόν ἐστι μὴ ὑπάρχειν, εὐμενέστερος
5 ἔσῃ πρὸς τοὺς καθ' ἓνα. Εὐχρηστον δὲ κάκεινο εὐ-
θὺς ἐννοεῖν, τίνα ἔδωκεν ἢ φύσις τῷ ἀνθρώπῳ ἀρε-
τὴν πρὸς τοῦτο τὸ ἀμάρτημα. Ἔδωκε γάρ, ὡς ἀντι-
φάρμακον, πρὸς μὲν τὸν ἀγνώμονα τὴν πραότητα,
πρὸς δὲ ἄλλον ἄλλην τινὰ δύναμιν. Ὅλως δὲ ἔξεστί
10 σοὶ μεταδιδάσκειν τὸν πεπλανημένον· πᾶς γὰρ ὁ ἀμαρ-
τάνων ἀφαμαρτάνει τοῦ προκειμένου, καὶ πεπλάνηται.
Τί δὲ καὶ βέβλασαι; εὐρήσεις γὰρ μηδένα τούτων,
πρὸς οὓς παροξύνῃ, πεποιηκότα τι τοιοῦτον, ἐξ οὗ ἢ
διάνοιά σου χείρων ἐμελλε γενήσεσθαι· τὸ δὲ κακόν
15 σου καὶ τὸ βλαβερόν ἐνταῦθα πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν
ἔχει. Τί θαὶ κακόν ἢ ξένον γέγονεν, εἰ ὁ ἀπαιδεύτος
τὰ τοῦ ἀπαιδεύτου πράσσει; ὅρα, μὴ σεαντῷ μᾶλλον
ἐγκαλεῖν ὀφείλῃς, ὅτι οὐ προσεδόκησας τοῦτον τοῦτο
ἀμαρτήσεσθαι. Σὺ γὰρ καὶ ἀφοροῦς ἐκ τοῦ λόγου
20 εἶχες πρὸς τὸ ἐνθυμηθῆναι, ὅτι εἰκόσ ἐστὶ τοῦτον
τοῦτο ἀμαρτήσεσθαι, καὶ ὅμως ἐπιλαθόμενος θαυμά-
ξεις, εἰ ἡμάρτηκε. Μάλιστα δέ, ὅταν ὡς ἀπίστω, ἢ
ἀχαρίστω μέμφῃ, εἰς σεαντὸν ἐπιστρέφου. Προδήλως
γὰρ σὸν τὸ ἀμάρτημα, εἴτε περὶ τοῦ τοιαύτην διά-
25 θεσιν ἔχοντος ἐπίστευσας, ὅτι τὴν πίστιν φυλάξει,

3 τὸ ὑπομν. A V2 — 10 πᾶς δὲ ὁ ἀμ. PAX, πᾶς γὰρ ὁ
ἀμ. L3 — 13 πρὸς οὓς καὶ παρ. Par — 14 χείρων A — 16
τί θαὶ PA, τί δὲ X — 18 ὀφείλεις PA, ὀφείλῃς X — 19 σὺ
μὲν γὰρ v., σὺ γὰρ AX — 23 εἰς ἐαυτὸν v., εἰς σεαντὸν AX
(pars) — 24 τοιαύτην τὴν PAX, τὴν τοιαύτην τὴν V4 M2, 3
Par, τὴν τοιαύτην Mo2; τὴν del. Cor.

εἶτε τὴν χάριν διδούς, μὴ καταληκτικῶς ἔδωκας, μηδὲ ὥστε ἐξ αὐτῆς τῆς σῆς πράξεως εὐθὺς ἀπειληφέναι πάντα τὸν καρπὸν. Τί γὰρ πλέον θέλεις εὖ ποιήσας ἄνθρωπον; οὐκ ἀρκεῖ τούτῳ, ὅτι κατὰ φύσιν τὴν σὴν τι ἐπραξας, ἀλλὰ τούτου μισθὸν ζητεῖς; ὡς εἰ ὁ 5 ὀφθαλμὸς ἀμοιβὴν ἀπῆτει, ὅτι βλέπει, ἢ οἱ πόδες, ὅτι βαδίζουσιν. Ὡσπερ γὰρ ταῦτα πρὸς τόδε τι γέγονεν, ἅπερ κατὰ τὴν ἰδίαν κατασκευὴν ἐνεργοῦντα ἀπέχει τὸ ἴδιον, οὕτως καὶ ὁ ἄνθρωπος εὐεργετικὸς πεφυκῶς, ὁπόταν τι εὐεργετικόν, ἢ ἄλλως εἰς τὰ μέσα συνεργη- 10 τικὸν πράξῃ, πεποιήκε, πρὸς ὃ κατεσκευάσται, καὶ ἔχει τὸ ἑαυτοῦ.

BIBΛION I.

Ἔση ποτὲ ἄρα, ὦ ψυχὴ, ἀγαθὴ, καὶ ἀπλῆ, καὶ μία, καὶ γυμνὴ, φανερωτέρα τοῦ περικειμένου σοι 15 σώματος; γεύση ποτὲ ἄρα τῆς φιλητικῆς καὶ στεργτικῆς διαθέσεως; Ἔση ποτὲ ἄρα πλήρης, καὶ ἀνευδεής, καὶ οὐδὲν ἐπιποθοῦσα, οὐδὲ ἐπιθυμοῦσα οὐδενός, οὔτε ἐμψύχου οὔτε ἀψύχου, πρὸς ἠδονῶν ἀπολαύσεις; οὐδὲ χρόνου, ἐν ᾧ ἐπὶ μακρότερον ἀπολαύσεις; οὐδὲ τόπου, 20 ἢ χώρας, ἢ ἀέρων εὐκαιρίας, οὐδὲ ἀνθρώπων εὐαρμοστίας; ἀλλὰ ἀρκεσθήσῃ τῇ παρούσῃ καταστάσει, καὶ ἡσθήσῃ τοῖς παροῦσι πᾶσι, καὶ συμπείσεις σεαυτήν, ὅτι πάντα σοι πάρεστι, πάντα σοι εὖ ἔχει, καὶ παρὰ

1 εἰ μὴ καταληκτικῶς A — 4 τί ἀρκεῖ σοι γ., οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο A Mo2, οὐκ ἀρκῆ (εἰ) τούτῳ X — ὅτι (non τι) ex AX add. — 5 τι ante ἐπραξας om. X — 7 ὥπερ conl. Menag. — 10 ἢ ἄλλως — συνεργ. om. X — συνεργητικὸν corr. Cor. — 15 παρακειμένου A — 16 στεργτικῆς γ., στεργτικῆς A — 21 εὐαρμοστίας conl., Cor. — 22 ἀρεστήσῃ A — τῇ παρ. — ἡσθήσῃ om. A — 24 πάρεστι πᾶν καὶ εὖ ἔξει A; ὅτι

τῶν θεῶν πάρεστι, καὶ εὖ ἔξει, ὅσα φίλον αὐτοῖς, καὶ ὅσα μέλλουσι δάσειν ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ τελείου ζῆου, τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ δικαίου, καὶ καλοῦ, καὶ γεννῶντος πάντα καὶ συνέχοντος, καὶ περιέχοντος, καὶ περιλαμβάνοντος διαλυόμενα εἰς γένεσιν ἐτέρων ὁμοίων; Ἔση ποτὲ ἄρα τοιαύτη, οἷα θεοὶς τε καὶ ἀνθρώποις οὕτω συμπολιτεύεσθαι, ὥς μήτε μέμφεσθαι αὐτοῖς, μήτε καταγινώσκεσθαι ὑπ' αὐτῶν;

β'. Παρατήρει, τί σου ἡ φύσις ἐπιζητεῖ, ὥς ὑπὸ 10 φύσεως μόνον διοικουμένου· εἶτα ποίει αὐτὸ καὶ προσέειπε, εἰ μὴ χειρὸν μέλλει διατίθεσθαι σου ἡ ὥς ζῆου φύσις. Ἐξῆς δὲ παρατηρητέον, τί ἐπιζητεῖ σου ἡ ὥς ζῆου φύσις. Καὶ πᾶν τοῦτο παραληπτέον, εἰ μὴ χειρὸν μέλλει διατίθεσθαι ἡ ὥς ζῆου λογικῶν 15 φύσις. Ἔστι δὲ τὸ λογικὸν εὐθὺς καὶ πολιτικόν. Τούτοις δὴ κανόσι χρώμενος, μηδὲν περιεργάζου.

γ'. Πᾶν τὸ συμβαίνον ἤτοι οὕτως συμβαίνει, ὥς πέφυκας αὐτὸ φέρειν, ἢ ὥς οὐ πέφυκας αὐτὸ φέρειν. Εἰ μὲν οὖν συμβαίνει σοι, ὥς πέφυκας φέρειν, μὴ 20 δυσχέραινε· ἀλλ' ὥς πέφυκας, φέρε. Εἰ δέ, ὥς μὴ πέφυκας φέρειν, μὴ δυσχέραινε· φθαρήσεται γὰρ σε ἀπαναλώσαν. Μέννησο μέντοι, ὅτι πέφυκας φέρειν πᾶν, περὶ οὗ ἐπὶ τῇ ὑπολήψει ἐστὶ τῇ σῇ, φορητὸν καὶ ἀνεκτὸν αὐτὸ ποιῆσαι, κατὰ φαντασίαν τοῦ συμ- 25 φέρειν ἢ καθήκειν σεαυτῷ τοῦτο ποιεῖν.

δ'. Εἰ μὲν σφάλλεται, διδάσκειν εὐμενεῶς, καὶ τὸ

πάντα σοι πάρεστι παρὰ τῶν θεῶν, πάντα σοι εὖ ἔχει καὶ εὖ ἔξει coni. Cor. — 1 παρὰ θεῶν Gat. — ὅσα φίλα Cor. — 10 μόνου A — 20 ἀλλ' ὥς πέφυκας φέρειν, φέρε coni. Nauck. — 21 φθῆσεται A — 22 ἐπαναλώσαν Gat. — 26 εἰ μὲν οὖν σφ. A coniungens ea cum antecedentibus

παρορώμενον δεικνύναι. Εί δὲ ἀδυνατεῖς, σεαντὸν αἰτιᾶσθαι, ἢ μηδὲ σεαντόν.

ε'. Ὅ τι ἂν σοι συμβαίῃ, τοῦτό σοι ἐξ αἰῶνος προκατεσκευάζετο· καὶ ἡ ἐπιπλοκὴ τῶν αἰτίων συνέκλωθε τὴν τε σὴν ὑπόστασιν ἐξ αἰδίου, καὶ τὴν τοῦ- 5 του σύμβασιν.

ς'. Εἴτε ἄτομοι, εἴτε φύσις, πρῶτον κείσθω, ὅτι μέρος εἰμι τοῦ ὅλου, ὑπὸ φύσεως διοικουμένου· ἔπειτα, ὅτι ἔχω πῶς οἰκείως πρὸς τὰ ὁμογενῆ μέρη. Τοῦτ' ἂν γὰρ μεμνημένος, καθότι μὲν μέρος εἰμι, οὐδενὶ δυσ- 10 αρεστήσω τῶν ἐκ τοῦ ὅλου ἀπονεμομένων· οὐδὲν γὰρ βλαβερόν τῷ μέρει, ὃ τῷ ὅλῳ συμφέρει. Οὐ γὰρ ἔχει τι τὸ ὅλον, ὃ μὴ συμφέρει ἑαυτῷ· πασῶν μὲν φύσεων κοινὸν ἔχουσιν τοῦτο, τῆς δὲ τοῦ κόσμου προσειληφύϊας τὸ μηδὲ ὑπὸ τινος ἕξωθεν αἰτίας ἀναγ- 15 κάζεσθαι βλαβερόν τι ἑαυτῇ γεννᾶν. Κατὰ μὲν δὴ τὸ μεμνήσθαι, ὅτι μέρος εἰμι ὅλου τοῦ τοιούτου, εὐαρεστήσω παντὶ τῷ ἀποβαίνοντι. Καθόσον δὲ ἔχω πῶς οἰκείως πρὸς τὰ ὁμογενῆ μέρη, οὐδὲν πράξω ἀκοινωνήτον· μᾶλλον δὲ στοχάσομαι τῶν ὁμογενῶν, 20 καὶ πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον πᾶσαν ὀρμὴν ἑμαντοῦ ἄξω, καὶ ἀπὸ τούναντίου ἀπάξω. Τοῦτων δὲ οὕτω περαιομένων, ἀνάγκη τὸν βίον εὐροεῖν· ὥς ἂν καὶ πολλίτου βίον εὐρουὴν ἐπινοήσειας, προϊόντος διὰ πράξεων τοῖς πολίταις λυσιτελῶν, καὶ ὅπερ ἂν ἡ πόλις 25 ἀποπέμῃ, τοῦτο ἀσπαζομένου.

1 εἰ δὲ μὴ ἀδυνατεῖς A — 7 φύσεις P (?), φύσις A — 10 οὐδὲν δυσαρεστήσω v., οὐδενὶ A — 11 οὐδὲ γὰρ A — 13 τι om. A — 17 τοῦ ὅλου τούτου conl. Cor. — 23 παραινουμένων A — εὐροεῖν A

ζ. Τοῖς μέρεσι τοῦ βλου, ὅσα φύσει περιέχεται ὑπὸ τοῦ κόσμου, ἀνάγκη φθείρεσθαι· λεγέσθω δὲ τοῦτο σημαντικῶς τοῦ ἀλλοιοῦσθαι· εἰ δὲ φύσει κακόν τε καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτο αὐτοῖς, οὐκ ἂν τὸ βλον 5 καλῶς διεξάγοιτο, τῶν μερῶν εἰς ἀλλοτριώσιν ἰόντων, καὶ πρὸς τὸ φθείρεσθαι διαφόρως κατεσκευασμένων. Πότερον γὰρ ἐπεχείρησεν ἡ φύσις αὐτῇ τὰ ἑαυτῆς μέρη κακοῦν, καὶ περιπτωτικὰ τῶ κακῶ, καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐμπτωτα εἰς τὸ κακὸν ποιεῖν, ἢ ἔλαθεν αὐτὴν τοιαύδε 10 τινὰ γινόμενα; ἀμφοτέρα γὰρ ἀπίθανα. Εἰ δέ τις, καὶ ἀφέμενος τῆς φύσεως, κατὰ τὸ πεφυκέναι ταῦτα ἐξηγοῖτο, καὶ ὡς γελοῖον, ἅμα μὲν φάναι πεφυκέναι τὰ μέρη τοῦ βλου μεταβάλλειν, ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ τινι τῶν παρὰ φύσιν συμβαινόντων θαυμάζειν ἢ δυσχεραί- 15 νειν, ἄλλως τε καὶ τῆς διαλύσεως εἰς ταῦτα γινομένης, ἐξ ὧν ἕκαστου συνίσταται. Ἦτοι γὰρ σκεδασμὸς στοιχείων, ἐξ ὧν συνεκρίθη, ἢ τροπή, τοῦ μὲν στερεμνίου εἰς τὸ γεῶδες, τοῦ δὲ πνευματικοῦ εἰς τὸ ἀερώδες· ὥστε καὶ ταῦτα ἀναληφθῆναι εἰς τὸν τοῦ βλου λόγον, 20 εἴτε κατὰ περίοδον ἐκκυρουμένου, εἴτε αἰδίους ἀμοιβαῖς ἀνανεουμένου. Καὶ τὸ στερέμνιον δέ, καὶ τὸ πνευματικὸν μὴ φαντάξου τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως. Πᾶν γὰρ τοῦτο ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ἐκ τῶν σιτίων καὶ τοῦ ἔλκομένου ἀέρος τὴν ἐπιφόρην

1 et 3 φημι PA, φύσει coni. Cor. — 5 εἰς ἀλλοίωσιν coni. Gat. — ὄντων v., ἰόντων A — 10 γινόμενα v., γινόμενα A — 11 ἀφέμενος τὸ τῆς φύσεως οὕτω πεφυκέναι ταῦτα ἐξηγοῖτο, ὡς γελ. coni. Mor. — 12 καὶ ὡς γελ. v., καὶ ὡς γελ. A, καὶ ὡς γελ. coni. Cor. — φαίη A — 14 συμβαίνοντι PA, συμβαινόντων coni. Sch — 17 συνεκρίθη v., συνεκρίθη A — 22 ἀπὸ τῆς γενέσεως v., ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως A — 23 χθὲς A — 24 καὶ ἔλκομένου v., καὶ τοῦ ἔλκομένου A

ἔλαβεν. Τοῦτο οὖν, ὃ ἔλαβε, μεταβάλλει, οὐχ ὃ ἡ μήτηρ ἔτεκεν. Ἐπόθου δ', ὅτι ἐκείνω σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίῳ ποιῶ, οὐδὲν ὄντι οἶμαι πρὸς τὸ νῦν λεγόμενον.

η'. Ὀνόματα θέμενος σαυτῷ ταῦτα, ἀγαθός, αἰδή- 5
μων, ἀληθής, ἔμφρων, σύμφρων, ὑπέρφρων, πρόσεχε, μήποτε μετονομάξῃ· κἂν ἀπολλύης ταῦτα τὰ ὀνόματα, ταχέως ἐπάνει ἐπ' αὐτά. Μέμνησο δέ, ὅτι τὸ μὲν ἔμφρων ἐβούλετό σοι σημαίνειν τὴν ἐφ' ἕκαστα διαληπτικὴν ἐπίστασιν, καὶ τὸ ἀπαρενθύμητον· τὸ δὲ σύμ- 10
φρων, τὴν ἐκούσιον ἀπόδεξιν τῶν ὑπὸ τῆς κοινῆς φύσεως ἀπονεμομένων· τὸ δὲ ὑπέρφρων, τὴν ὑπέρ-
τασιν τοῦ φρονούντος μορίου ὑπὲρ λείαν ἢ τραχείαν κίνησιν τῆς σαρκός, καὶ τὸ δοξάριον, καὶ τὸν θάνα-
τον, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἐὰν οὖν διατηρῆς σεαυτὸν ἐν 15
τούτοις τοῖς ὀνόμασι, μὴ γλιχόμενος τοῦ ὑπ' ἄλλων κατὰ ταῦτα ὀνομάζεσθαι, ἔση ἕτερος, καὶ εἰς βίον εἰσελεύσῃ ἕτερον. Τὸ γὰρ ἔτι τοιοῦτον εἶναι, οἷος μέχρι νῦν γέγονας, καὶ ἐν βίῳ τοιούτῳ σπαράσσεσθαι καὶ μολύνεσθαι, λίαν ἐστὶν ἀναισθήτου καὶ φιλοψύχου, 20
καὶ ὁμοίου τοῖς ἡμιβρώτοις θηριομάχοις, οἵτινες, μεστοὶ τραυμάτων καὶ λύθρου, παρακαλοῦσιν ὄμως εἰς τὴν αὖριον φυλαχθῆναι, παραβληθησόμενοι τοιοῦτοι τοῖς αὐτοῖς ὄνυξι καὶ δῆγμασιν. Ἐμβίβασον

2 ἐκεῖνο ν., ἐκείνω A — λίαν om. A — 3 πρὸς τὸν νῦν A — 5 αὐτῷ A — 7 καὶ ἀπολλύεις ν., καὶ ἀπολύεις A, κἂν ἀπολλύης con. Mor. — 8 καὶ ταχέως PA, ταχέως Cas. — ἐπάνειθι scribendum put. Nauck. — 9 ἔμφρων (mox σύμφρων et ὑπέρφρων) ν., ἔμφρων (σύμφρων, ὑπέρφρων) A — 13 ὑπὲρ λείας ἢ τραχείας κινήσεως A — 15 διατηρεῖς ν., διατηρῆς A — 21 ἡμιβρώτοις A — 23 τοιοῦτοι ὄντες con. Reisk.

- οὖν σαυτὸν εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα ὀνόματα. Κἄν μὲν ἐπ' αὐτῶν μένειν δύνη, μένε, ὥσπερ εἰς μακάρων τινὰς νήσους μετρωκισμένους· ἐὰν δὲ αἰσθῆ, ὅτι ἐκπίπτεις, καὶ οὐ περικρατεῖς, ἔπιθι θαφῶν εἰς γωνίαν
- 5 τινά, ὅπου κρατήσεις, ἢ καὶ παντάπασιν ἔξιθι τοῦ βίου, μὴ ὀργιζόμενος, ἀλλὰ ἀπλῶς, καὶ ἐλευθέρως, καὶ αἰδημόνως, ἐν γε τοῦτο μόνον πράξας ἐν τῷ βίῳ, τὸ οὕτως ἐξελεθῆν. Πρὸς μέντοι τὸ μεμνησθαι τῶν ὀνομάτων μεγάλας συλλήψεται σοι, τὸ μεμνησθαι θεῶν,
- 10 καὶ ὅτιπερ οὐ κολακεύεσθαι οὗτοι θέλουσιν, ἀλλὰ ἐξομοιοῦσθαι ἑαυτοῖς τὰ λογικὰ πάντα· καὶ εἶναι τὴν μὲν συκῆν τὰ συκῆς ποιοῦσαν, τὸν δὲ κύνα τὰ κυνός, τὴν δὲ μέλισσαν τὰ μελλίσσης, τὸν δὲ ἄνθρωπον τὰ ἀνθρώπου.
- 15 θ'. Μῖμος, πόλεμος, πτοία, νάρκη, δουλεία, καθ' ἡμέραν ἀπαλείφεται σου τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα δόγματα, ὅποσα ἀφυσιολογῆτως φαντάζῃ καὶ παραπέμπεις. Δεῖ δὲ πᾶν οὕτω βλέπειν καὶ πράσσειν, ὥστε καὶ τὸ περιστατικὸν ἅμα συντελεῖσθαι, καὶ ἅμα τὸ θεωρητικὸν
- 20 ἐνεργεῖσθαι, καὶ τὸ ἐκ τῆς περὶ ἐκάστων ἐπιστήμης αὐθαδῆς σώζεσθαι λανθάνον, οὐχὶ κρυπτόμενον. Πότε γὰρ ἀπλότητος ἀπολαύσεις; πότε δὲ σεμνότητος; πότε δὲ τῆς ἐφ' ἐκάστου γνωρίσεως, τί τε ἐστὶ κατ' οὐσίαν, καὶ τίνα χώραν ἔχει ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐπὶ πόσον
- 25 πέφυκεν ὑφίστασθαι, καὶ ἐκ τίνων συγκέκριται, καὶ τίσι δύνатаι ὑπάρχειν, καὶ τίνες δύνανται αὐτὸ διδοῦναι τε καὶ ἀφαιρεῖσθαι.

15 μῖσος conī. Cor. — πτόλεμος v., πόλεμος A — νάρκη Gat. — 17 ὁ φυσιολογητὸς PA; ἀφυσιολογήτως conī. Gat.; ὁ φυσιολογήτως Rend. — ἦδη δὲ A — 18 πρακτικὸν ἅμα conī. Cor. — ἅμα — θεωρητικὸν om. A — 22 ὁ λανθάνον conī. Cor.

ι'. Ἀράχνιον μύϊαν θηράσαν μέγα φρονεῖ, ἄλλος δὲ λαγίδιον, ἄλλος δὲ ὑποχῆ ἀφύην, ἄλλος δὲ συτῖδια, ἄλλος δὲ ἄρκτους, ἄλλος Σαρμάτας. Οὗτοι γὰρ οὐ λησταί, ἐὰν τὰ δόγματα ἐξετάξης;

ια'. Πῶς εἰς ἄλληλα πάντα μεταβάλλει, θεωρητι- 5
κὴν μέθοδον κτῆσαι, καὶ διηνεκῶς πρόσεχε, καὶ συγ-
γυμνάσθητι περὶ τοῦτο τὸ μέρος. Οὐδὲν γὰρ οὕτω
μεγαλοφροσύνης ποιητικόν. Ἐξεδύσατο τὸ σῶμα, καὶ
ἐννοήσας, ὅτι ὅσον οὐδέπω πάντα ταῦτα καταλιπεῖν
ἀπίοντα ἐξ ἀνθρώπων δεήσει, ἀνῆκεν ὄλον ἑαυτόν, 10
δικαιοσύνη μὲν εἰς τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐνεργούμενα, ἐν δὲ
τοῖς ἄλλοις συμβαίνουσι, τῇ τῶν ὄλων φύσει. Τί δ'
ἔρει τις, ἢ ὑπολήπεται περὶ αὐτοῦ, ἢ πράξει κατ' αὐ-
τοῦ, οὐδ' εἰς νῦν βάλλεται, δύο τούτοις ἀρκούμενος
αὐτός, δικαιοπραγεῖν τὸ νῦν πρᾶσσόμενον, καὶ φιλεῖν 15
τὸ νῦν ἀπονεμόμενον ἑαυτῷ· ἀσχολίας δὲ πάσας καὶ
σπουδὰς ἀφήκε, καὶ οὐδὲν ἄλλο βούλεται, ἢ εὐθείαν
περαίνειν διὰ τοῦ νόμου, καὶ εὐθείαν περαίνοντι ἐπε-
σθαι τῷ θεῷ.

ιβ'. Τίς ὑπονοίας χρεῖα, παρὸν σκοπεῖν, τί δεῖ 20
πραχθῆναι; κἄν μὲν συνορᾶς, εὐμενῶς, ἀμεταστρεπτι
ταύτη χωρεῖν· ἐὰν δὲ μὴ συνορᾶς, ἐπέχειν, καὶ συμ-
βούλοις τοῖς ἀρίστοις χρῆσθαι· ἐὰν δὲ ἕτερα ἅτινα πρὸς
ταῦτα ἀντιβαίη, προῖέναι κατὰ τὰς παρούσας ἀφορ-
μὰς λελογισμένως, ἐχόμενον τοῦ φαινομένου δικαίου. 25

4 Κἄν τὰ δογμ. Α coniungens ea cum sequentibus —
5 θεωρητικόν Α — 10 ἀπίοντα ΡΑ, ἀπίοντι ν. — 11 ἐφ' ἑαν-
τοῦ Α — ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις σ. Α — 14 Δύο τούτοις ἀρκούμενος
εἰ (ποῦ δικαιοπραγεῖ et φιλεῖ) Α novam sectionem faciens —
τὸν νῦν (bis) Α — 21 καὶ ἀμετ. Γατ. — 24 ἀντιβῆναι Α

Ἄριστον γὰρ κατατυγχάνειν τούτου, ἐπεὶ τοι ἦ γε ἀπό-
πτωσις ἀπὸ τούτου ἐστίν. Σχολάζον τι καὶ ἅμα εὐκί-
νητόν ἐστι, καὶ παιδρὸν ἅμα καὶ συνυεστηκός, ὁ τῷ
λόγῳ κατὰ πᾶν ἐπόμενος.

5 ἱγ'. Πυνθάνεσθαι ἑαυτοῦ, εὐθὺς ἐξ ὕπνου γινώ-
μενον· μήτι διοίσει σοι, ἐὰν ὑπὸ ἄλλου γένηται τὰ
δίκαια καὶ καλῶς ἔχοντα; οὐ διοίσει. Μήτι ἐπιλέλη-
σαι, ὅτι οὗτοι οἱ ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις καὶ
ψόγοις φρουαττόμενοι, τοιοῦτοι μὲν, ἐπὶ τῆς κλίνης εἰσί,
10 τοιοῦτοι δὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης, οἷα δὲ ποιοῦσιν, οἷα δὲ
φεύγουσιν, οἷα δὲ διώκουσιν, οἷα δὲ κλέπτουσιν, οἷα
δὲ ἀρπάζουσιν, οὐ χερσὶ καὶ ποσίν, ἀλλὰ τῷ τιμιω-
τάτῳ ἑαυτῶν μέρει, ᾧ γίνεται, ὅταν θέλῃ (<τις>), πίστις,
αἰδώς, ἀλήθεια, νόμος, ἀγαθὸς δαίμων;

15 ιδ'. Τῇ πάντα διδούσῃ καὶ ἀπολαμβανούσῃ φύσει
ὁ πεπαιδευμένος καὶ αἰδήμων λέγει· Δός, ὃ θέλεις,
ἀπόλαβε, ὃ θέλεις. Λέγει δὲ τούτο οὐ καταθρασυ-
νόμενος, ἀλλὰ πειθαρχῶν μόνον καὶ εὐνοῶν αὐτῇ.

ιε'. Ὀλίγον ἐστὶ τὸ ὑπολειπόμενον τοῦτο. Ζῆσον
20 ὡς ἐν ὄρει. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει, ἐκεῖ ἢ ᾧδε, ἐάν τις
πανταχοῦ ὡς ἐν πόλει τῷ κόσμῳ. Ἰδέτωσαν, ἱστο-
ρησάτωσαν οἱ ἄνθρωποι ἄνθρωπον ἀληθινὸν κατὰ φύ-
σιν ζῶντα. Εἰ μὴ φέρουσιν, ἀποκτεινάτωσαν. Κρεῖττον
γαρ ἢ οὕτω ζῆν.

25 ις'. Μηκέθ' ὄλωσ περὶ τοῦ, οἷόν τινα εἶναι τὸν
ἀγαθὸν ἄνδρα (<δεῖ>), διαλέγεσθαι, ἀλλὰ εἶναι τοιοῦτον.

2 ἀπὸ τούτου ἔστω PA, ἔσται con. Menag., ἐστὶ Boot., ἐστὶν
αἰσχρὸν Cor., κάκιστον Σκαφ. — σχολῶ ὅντι A — 5 γενόμενον A —
6 γίνεται A; ψέγηται con. C. L. — 7 μήτε A — 8 παρ' ἄλλων con.
Menag. — 13 τις add. Cor. — 20 ὡς ἐν ὄρῳ con. Mor. — 21 ἰδέ-
τωσαν glossam put. Rend. — ἱστορήτωσαν A — 26 δεῖ add. Cor.

ιζ'. Τοῦ ὄλου αἰῶνος, καὶ τῆς ὄλης οὐσίας συν-
εχῶς φαντασία, καὶ ὅτι πάντα τὰ κατὰ μέρος, ὡς μὲν
πρὸς οὐσίαν, κευχαμῖς· ὡς δὲ πρὸς χρόνον, τρυπά-
νου περιστροφῆ.

ιη'. Εἰς ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων ἐφιστάντα, ἐπι- 5
νοεῖν αὐτὸ ἤδη διαλυόμενον, καὶ ἐν μεταβολῇ καὶ
οἶον σήψει ἢ σκεδάσει γινόμενον, ἢ καθότι ἕκαστον
πέφυκεν ὡσπερ θνήσκειν.

ιδ'. Οἱοί εἰσιν ἐσθίοντες, καθεύδοντες, ὀχεύοντες,
ἀποπατοῦντες, τὰ ἄλλα. Εἶτα οἱοὶ ἀνδρονομούμενοι*, 10
καὶ γαυρούμενοι, ἢ χαλεπαίνοντες, καὶ ἐξ ὑπεροχῆς
ἐπιπλήττοντες. Πρὸ ὀλίγου δὲ ἐδούλευον πόσοις, καὶ
δι' οἶα· καὶ μετ' ὀλίγον ἐν τοιοῦτοις ἔσονται.

κ'. Συμφέρει ἐκάστω, ὃ φέρει ἐκάστω ἢ τῶν ὄλων
φύσις. Καὶ τότε συμφέρει, ὅτε ἐκείνη φέρει. 15

κα'. Ἐρᾶ μὲν ὕμβρου γαῖα· ἐρᾶ δὲ ὁ σεμνὸς
αἰθῆρ· ἐρᾶ δὲ ὁ κόσμος ποιῆσαι, ὃ ἂν μέλλῃ γίνε-
σθαι. Λέγω οὖν τῷ κόσμῳ, ὅτι σοὶ συνερῶ. Μῆτι
δ' οὕτω κάκεινο λέγεται, ὅτι Φιλεῖ τοῦτο γίνε- 20
σθαι;

κβ'. Ἦτοι ἐνταῦθα ζῆς, καὶ ἤδη εἰθικός· ἢ ἔξω
ὑπάγεις, καὶ τοῦτο ἠθέλεις· ἢ ἀποθνήσκεις, καὶ ἀπελει-
τούργησας. Παρὰ δὲ ταῦτα οὐδέν. Οὐκοῦν εὐθύμει.

κγ'. Ἐναργὲς ἔστω αἰὲ τό, ὅτι *τοιοῦτο ἐκεῖνο ὁ
ἀργός ἐστι· καὶ πῶς πάντα ἐστὶ ταῦτὰ ἐνθάδε τοῖς ἐν 25

2 φαντασίαν ἔχει vel φαντάσασθαι coni. Rend. — πάντα
ταῦτα A — 5 οἷς ἕκαστος A — 9 τί οἱ εἰσιν A — ἀβρονόμενοι
conci. Reisk., ἀνδριζόμενοι conci. Cor. — 12 πρὸ ὀλίγου δὲ καὶ v.,
καὶ om. PA — 13 ἐν ὀποίοις conci. Gat. — 14 ὃ φέρει ἐκάστω
om. A — 18 κόσμῳ σοὶ συνήρων A — 19 κάκεινο γίνεσθαι
καὶ λέγεται v., κάκεινο λέγεται A — 24 ὅτι τοῦτο conci.
Cor., ὅτι τὸ ἑαυτοῦ ἐκεῖνος ὁ ἀργός Pol. collato 4, 3 — 25 ἐν

ἄκρω τῷ ὄρει, ἢ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, ἢ ὅπου θέλεις. Ἄντικρυς γὰρ εὐρήσεις τὰ τοῦ Πλάτωνος· σηκὸν ἐν ὄρει, φησί, περιβαλλόμενος, καὶ βδάλλων βληχητά.

κδ'. Τί ἐστὶ μοι τὸ ἡγεμονικόν μου; καὶ ποῖόν τι
5 ἐγὼ αὐτὸ ποιῶ νῦν; καὶ πρὸς τί ποτε αὐτῷ νῦν χρωμαι; μήτι κενὸν νοῦ ἐστι; μήτι ἀπόλυτον καὶ ἀπεσπασμένον κοινωνίας; μήτι προστετηκὸς καὶ ἀνακεκραμένον τῷ σαρκιδίῳ, ὥστε τούτῳ συντρέπεσθαι;

κε'. Ὁ τὸν κύριον φεύγων, δραπέτης· κύριος δὲ
10 ὁ νόμος· καὶ ὁ παρανομῶν, δραπέτης. Ἄλλὰ καὶ ὁ λυπούμενος, ἢ ὀργιζόμενος, ἢ φοβούμενος, οὐ βούλεται τι γεγονέναι, ἢ γίνεσθαι, ἢ γενέσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διοικοῦντος τεταγμένων, ὅς ἐστι νόμος, νέμων, ὅσα ἐκάστῳ ἐπιβάλλει. Ὁ ἄρα φοβούμενος, ἢ λυπού-
15 μενος, ἢ ὀργιζόμενος, δραπέτης.

κς'. Σπέρμα εἰς μήτραν ἀφελὲς ἀπεχώρησε, καὶ λοιπὸν ἄλλη αἰτία παραλαβοῦσα ἐργάζεται, καὶ ἀποτελεεὶ βρέφος· ἐξ οἴου οἴου; πάλιν τροφήν διὰ φάρυγγος ἀφῆκε, καὶ λοιπὸν ἄλλη αἰτία παραλαβοῦσα,
20 αἰσθήσιν, καὶ ὀρμήν, καὶ τὸ ὄλον, ζωήν, καὶ ῥώμην, καὶ ἄλλα (ὅσα καὶ οἷα;) ποιεῖ. Ταῦτα οὖν [τὰ] ἐν τοιαύτῃ ἐγκαλύψει γινόμενα θεωρεῖν, καὶ τὴν δύναμιν οὕτως ὁρᾶν, ὡς καὶ τὴν βρῖθουσαν, καὶ τὴν ἀνωφερῆ

ἀκρω ἢ ὄρει coni. Reisk. — 2 τὸ τοῦ Πλάτωνος coni. Cor. — 3 post φησι add. τὸ τεῖχος Cor. — βάλλειν βλήματα v., βδάλλειν βληχηματα A, βδάλλων βοσκήματα coni. Cor., nos βληχητά (s. βληχηματα); ceterum verba inde ab ἀντικρυς glossatorem redolent — 5 αὐτὸ ἐγὼ A — 7 κοινωνίας — ἀνακεκραμένον om. A — 9 ὁ om. A — 10 ὥστε (pro καὶ) scribendum iudicat Nauck. — ὁ παρὰ νόμον A — ἔμα καὶ v., ἀλλὰ καὶ coni. Cor. — 8 βούλεται τι v., οὐ γὰρ β. coni. Mor., οὐ βούλ. Nauck. — 12 ἢ γίνεσθαι A — ἢ γενήσεσθαι coni. Reisk. — 20 ζῆν A — 21 τὰ om. A — 22 γινόμενα v., γινόμενα A

ὀφθαλμοῖς, οὐχὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἐναργῶς.

κζ. Συνεχῶς ἐπινοεῖν, πῶς πάντα τοιαῦτα, ὁποῖα νῦν γίνεται, καὶ πρόσθεν ἐγένετο· καὶ ἐπινοεῖν γενη-
σόμενα. Καὶ ὅλα δράματα, καὶ σκηναὶς ὁμοειδεῖς, ὅσα 5
ἐκ πείρας τῆς σῆς ἢ τῆς πρεσβυτέρας ἱστορίας ἐγνωσ,
πρὸ ὀμμάτων τίθεσθαι, οἶον ἀύλην ὄλην Ἀδριανοῦ,
καὶ ἀύλην ὄλην Ἀντωνίνου, καὶ ἀύλην ὄλην Φιλίππου,
Ἀλεξάνδρου, Κροίσου· πάντα γὰρ ἐκεῖνα τοιαῦτα ἦν,
μόνον δι' ἐτέρων. 10

κη. Φαντάζου πάντα τὸν ἐφ' ὧτινιοῦν λυπούμε-
νον, ἢ δυσαραεστοῦντα, ὅμοιον τῷ θυομένῳ χοιριδίῳ
καὶ ἀπολακτίζοντι καὶ κεκραγότε· ὅμοιον καὶ ὁ οἰμά-
ζων ἐπὶ τοῦ κλινιδίου μόνος σιωπῇ τὴν ἐνδοσειν ἡμῶν·
καὶ ὅτι μόνῳ τῷ λογικῷ ζῳῳ δέδοται, τὸ ἐκουσίως 15
ἔπεσθαι τοῖς γινομένοις· τὸ δὲ ἔπεσθαι ψιλόν, πᾶσιν
ἀναγκαῖον.

κδ'. Κατὰ μέρος ἐφ' ἐκάστου, ὧν ποιεῖς, ἐφιστά-
νων, ἐρώτα σεαυτόν, εἰ ὁ θάνατος δεῖνόν διὰ τὸ τοῦ-
του στέρεσθαι. 20

λ'. Ὅταν προσκόπτῃς ἐπὶ τινος ἁμαρτία, εὐθύς
μεταβάς ἐπιλογίζου, τί παρόμοιον ἁμαρτάνεις· οἶον,
ἀργύριον ἀγαθὸν εἶναι κρίνων, <ἦ> τὴν ἡδονήν, ἢ τὸ
δοξάριον, καὶ κατ' εἶδος. Τούτῳ γὰρ ἐπιβάλλων, τα-
χέως ἐπιλήση τῆς ὀργῆς, συμπίπτουτος τοῦ, ὅτι βιά- 25

9 τὰ τοιαῦτα Α — 13 καὶ ante ἀπολακτ. om. V2 M1 Gat.
— ὅμοιον PA, ὅμοιος X — 14 ἐνδοσειν V2 M1 — 15 δίδοται
V2 Mo2 — 19 ἐρώτα PA, ἐπερώτα X — 20 στέρεσθαι Α —
21 ὅταν προσκόπτῃς Α — 22 τί παρῶν Α — 23 ἦ add. Cor.

ζεται· τί γὰρ ποιήσει; ἢ, εἰ δύνασαι, ἄφελε αὐτοῦ τὸ βιαζόμενον.

- λα'. Σατύρωνα ἰδών, Σωκρατικὸν φαντάζου, ἢ Εὐτύχην, ἢ Ἑμένα· καὶ Εὐφράτην ἰδών, Εὐτυχίωνα, 5 ἢ Σιλουανὸν φαντάζου· καὶ Ἀλκίφρονα, Τροπαιοφόρον φαντάζου· καὶ Ξενοφῶντα ἰδών, Κρίτωνα ἢ Σεήρον φαντάζου· καὶ εἰς ἑαυτὸν ἀπιδών, τῶν Καισάρων τινὰ φαντάζου, καὶ ἐφ' ἑκάστου τὸ ἀνάλογον. Εἶτα συμπροσπιπτέτω σοι· ποῦ οὖν ἐκείνοι; οὐδαμοῦ, ἢ ὄπουδῃ.
- 10 Οὕτως γὰρ συνεχῶς θεάσῃ τὰ ἀνθρώπινα, καπνὸν καὶ τὸ μηδέν· μάλιστα ἐὰν συμμημονεύσης, ὅτι τὸ ἀπαξ μεταβαλὼν οὐκέτι ἔσται ἐν τῷ ἀπίρῳ χρόνῳ. Τί οὖν ἐντείνῃ; τί δ' οὐκ ἀρκεῖ σοι τὸ βραχὺ τοῦτο κοσμίως διαπεραῶσαι; Οἶαν ὕλην καὶ ὑπόθεσιν φεύγεις; τί γὰρ 15 ἔστι πάντα ταῦτα ἄλλο πλὴν γυμνάσματα λόγου ἐωρακότος ἀκριβῶς καὶ φυσιολόγως τὰ ἐν τῷ βίῳ; Μένε οὖν, μέχρι ἐξοικειώσης σαυτῷ καὶ ταῦτα, ὡς ὁ ἐρῶμενος στόμαχος πάντα ἐξοικειοῖ, ὡς τὸ λαμπρὸν πῦρ, ὃ τι ἂν βάλῃς, φλόγα ἐξ αὐτοῦ καὶ αὐγὴν ποιεῖ.
- 20 λβ'. Μηδενὶ ἐξέστω εἰπεῖν ἀληθεύοντι περὶ σοῦ, ὅτι οὐχ ἀπλοῦς, ἢ ὅτι οὐκ ἀγαθός· ἀλλὰ ψευδέσθω, ὅστις τούτων τι περὶ σοῦ ὑπολήψεται. Πᾶν δὲ τοῦτο ἐπὶ σοί. Τίς γὰρ ὁ κωλύων ἀγαθὸν εἶναί σε καὶ

3 Σατύρωνα con. Gat. — 4 Ἑμέναιον (s. Εὐμένην) con. Reisk. — 5 Σιλουίου P, Σιλουίνου A, Σιλουανὸν v. — 7 καὶ εἰς—φαντάζου om. A — 8 τῶν ἀναλόγων A — 11 συμμημονεύσης A — μεταβαλλῶν A — 12 σὺ οὖν ἐν τίνι v., τί οὖν ἐν τίνι A, τί οὖν ἐντείνῃ Cor. — 17 ἐρῶμενος στοχασμός A — 19 ἐμβάλῃς con. Sch. II — 22 περὶ σοῦ τούτων τι X — πᾶν δὲ τὸ τοιοῦτο L2, 3 Par — 23 κωλύων PA, κωλύσαν X — εἶναί σε καὶ AX

ἀπλοῦν; σὺ μόνον κρῖνον μηκέτι ζῆν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἔση. Οὐδὲ γὰρ αἶρει λόγος μὴ τοιοῦτον ὄντα.

λγ'. Τί ἐστι τὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ὕλης δυνάμενον κατὰ τὸ ὑγιέστατον παραχθῆναι, ἢ φηθῆναι; ὃ τι γὰρ ἂν τοῦτο ἦ, ἔξεστιν αὐτὸ πράξαι, ἢ εἰπεῖν· καὶ μὴ 5
προφασίζου, ὡς κωλυόμενος.

Οὐ πρότερον παύση στένων, πρὶν ἢ τοῦτο πάθης, ὅτι, οἶόν ἐστι τοῖς ἡδοναθοῦσιν ἢ τρυφῇ, τοιοῦτό σοι τὸ ἐπὶ τῆς ὑποβαλλομένης καὶ ὑποπιπτούσης ὕλης ποιεῖν τὰ οικεῖα τῇ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῇ· ἀπόλαυσιν γὰρ δεῖ 10 ὑπολαμβάνειν πᾶν, ὃ ἔξεστι κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν ἐνεργεῖν. Πανταχοῦ δὲ ἔξεστι. Τῷ μὲν οὖν κυλινδρῷ οὐ πανταχοῦ δίδοται φέρεσθαι τὴν ἰδίαν κίνησιν, οὐδὲ τῷ ὕδατι, οὐδὲ πυρὶ, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις, ὅσα ὑπὸ φύσεως ἢ ψυχῆς ἀλόγου διοικεῖται· τὰ γὰρ διεύγοντα καὶ 15 ἐνιστάμενα πολλά. Νοῦς δὲ καὶ λόγος διὰ παντὸς τοῦ ἀντιπίπτοντος οὕτως πορεύεσθαι δύνανται, ὡς πέφυκε, καὶ ὡς θέλει. Ταύτην τὴν ῥαστώνην πρὸ ὁμμάτων τιθέμενος, καθ' ἣν ἐνεχθήσεται ὁ λόγος διὰ πάντων, ὡς πῦρ ἄνω, ὡς λίθος κάτω, ὡς κύλινδρος κατὰ πρᾶ- 20 νοῦς, μηκέτι μηδὲν ἐπιζήτει. Τὰ γὰρ λοιπὰ ἐγκόμματα ἦτοι τοῦ σωματικοῦ ἐστι τοῦ νεκροῦ, ἢ χωρὶς ὑπολήψεως καὶ τῆς αὐτοῦ τοῦ λόγου ἐνδόσεως οὐ θραύει οὐδὲ ποιεῖ κακὸν οὐδ' ὅτιοῦν· ἐπεὶ τοι καὶ ὁ πάσχων αὐτὸ κακὸς ἂν εὐθύς ἐγίνετο. Ἐπὶ γοῦν τῶν ἄλλων 25

7 ab Οὐ πρότερον novam sectionem incipit A — μάθης conl. Cor. — ἡδοναθοῦσιν A — τοῦτό σοι v., τοιοῦτό σοι conl. Cor. — 12 δειλάνδρῳ A — 13 φέρεσθαι κατὰ τὴν ἰδ. κίν. conl. Reisk. — 17 δύνανται A — 18 ταύτην ῥαστώνην A — 21 ἐπεζήτει A — 22 σωματίου conl. Cor. — 23 θραύτει conl. Cor. — 25 ὁ πάσχων αὐτός conl. Rend. — ἐγένετο v., ἐγίνετο A — ἐπὶ γοῦν τῶν τῶν ἄλλων κατασκ. ὅτι (om. πάντων) A

- κατασκευασμάτων πάντων, ὃ τι ἂν κακόν τιμι αὐτῶν
 συμβῆ, παρὰ τοῦτο χειρὸν γίνεται αὐτὸ τὸ πάσχον·
 ἐνταῦθα δέ, εἰ δεῖ εἰπεῖν, καὶ κρείττων γίνεται ὁ ἄν-
 θρωπος, καὶ ἐπαινετώτερος, ὀρθῶς χρώμενος τοῖς προσ-
 5 πίπτουσιν. Ὅλος δὲ μέμνησο, ὅτι τὸν φύσει πολίτην
 οὐδὲν βλάπτει, ὃ πόλιν οὐ βλάπτει, οὐδέ γε πόλιν
 βλάπτει, ὃ νόμον οὐ βλάπτει· τούτων δὲ τῶν καλου-
 μένων ἀκληρημάτων οὐδὲν βλάπτει νόμον. Ὁ τοίνυν
 νόμον οὐ βλάπτει, οὔτε πόλιν, οὔτε πολίτην.
 10 λδ'. Τῷ τεθηγμένῳ ὑπὸ τῶν ἀληθῶν δογμάτων
 ἀρκεῖ καὶ τὸ βραχύτατον καὶ ἐν μέσῳ κείμενον εἰς
 ὑπόμνησιν ἀλμπίας καὶ ἀφοβίας. Οἶον·

Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει

- 15 Ὡς ἀνδρῶν γενεή.
 Φυλλάρια δὲ καὶ τὰ τεκνία σου· φυλλάρια δὲ καὶ
 ταῦτα τὰ ἐπιβοῶντα ἀξιοπίστως καὶ ἐπευφημοῦντα,
 ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων καταρώμενα, ἢ ἡσυχῇ ψέγοντα καὶ
 χλευάζοντα· φυλλάρια δὲ ὁμοίως καὶ τὰ διαδεξόμενα
 20 τὴν ὑστεροφημίαν. Πάντα γὰρ ταῦτα ἕαρος ἐπι-
 γίγνεται ὦρον· εἶτα ἄνεμος καταβέβληκεν· ἐπειδ' ὕλη
 ἔτερα ἀντὶ τούτων φύει. Τὸ δὲ ὀλιγοχρόνιον κοινὸν

5 ὃ πολίτην οὐ βλάπτει A — 7 τὸ ὄν μόνον βλ. A — 9 νό-
 μον οὐ βλάπτει om. A — 10 δεδηγμένῳ PAX, tamen δεδο-
 γμένῳ Mo2, τῶν δεδηγμένων G; δεδιδαγμένῳ conl. Gat., τεθη-
 γμένῳ Sch II — 13 ἄλλα δὲ θ' ὕλη Τηλεθόωσα φύει· ἕαρος
 δ' ἐπιγίγνεται ὦρον· μοx ἤμην φύει, ἢδ' ἀπολήγει v. additum
 om. PAX — 16 φυλλάριον PA, φυλλάρια X; an φυλλάριον δὲ
 καὶ τὸ τεκνίον σου? — 17 ἐπιφημοῦντα v., ἐπευφημοῦντα AX
 — 18 λέγοντα AX — 20 πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα X — ἕαρος
 δὲ A — ἐπιγίγνεται AX — 21 ἐπειδ' ἢ ὕλη v., ἢ om. AX
 (para) — 22 κοινὸν πᾶσιν PA, κοινὸν ἀπάντων X

πάσιν· ἀλλὰ σὺ πάντα, ὡς αἰώνια ἐσόμενα, φεύγεις καὶ διαώκεις. Μικρὸν καὶ καταμύσεις· τὸν δὲ ἐξενεγκόντα σε ἤδη ἄλλος θρηγήσει.

18'. Τὸν ὑγιαίνοντα ὀφθαλμὸν πάντα ὄραν δεῖ τὰ ὄρατά, καὶ μὴ λέγειν· Τὰ χλωρὰ θείλω· τοῦτο 5 γὰρ ὀφθαλμιῶντός ἐστι. Καὶ τὴν ὑγιαίνουσαν ἀκοήν, καὶ ὄσφρησιν, εἰς πάντα δεῖ τὰ ἀκουστὰ καὶ ὄσφραντὰ ἐτοιμῆν εἶναι. Καὶ τὸν ὑγιαίνοντα στόμαχον πρὸς πάντα τὰ τροφίμα ὁμοίως ἔχειν, ὡς μύλην πρὸς πάντα, ὅσα ἀλέσουσα κατεσκευάσται. Καὶ τοίνυν τὴν ὑγιαίνουσαν διάνοιαν πρὸς πάντα δεῖ τὰ συμβαίνοντα ἐτοιμῆν εἶναι· ἢ δὲ λέγουσα· Τὰ τεκνία σωξέσθω, καὶ πάντες, ὃ τι ἂν πράξω, ἐπαινείτωσαν, ὀφθαλμὸς ἐστὶ, τὰ χλωρὰ ζητῶν, ἢ ὀδόντες τὰ ἀκαλά.

18'. Οὐδεὶς ἐστὶν οὕτως εὐποτμος, ᾧ ἀποθνήσκουσι 15 οὐ παρεστήθονται τινες ἀσπαζόμενοι τὸ συμβαῖνον κακόν. Σπουδαῖος καὶ σοφὸς ἦν· μὴ τὸ πανύστατον ἔσται τις ὁ καθ' αὐτὸν λέγων· Ἀναπνεύσομεν ποτε ἀπὸ τούτου τοῦ παιδαγωγοῦ. Χαλεπὸς μὲν οὐδενὶ ἡμῶν ἦν, ἀλλὰ ἡσθαινόμην, ὅτι ἡσυχῆ καταγινώσκει ἡμῶν. Ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου. Ἐφ' ἡμῶν δὲ πόσα ἄλλα ἐστὶ, δι' ἃ πολλὸς ὁ ἀπαλλακτιῶν ἡμῶν! Τοῦτο οὖν ἐννοήσεις ἀποθνήσκων, καὶ ἐυκολώτερον ἐξελεύσῃ, λογιζόμενος· ἐκ τοιούτου βίου

2 μικρὸν οὖν καὶ X — 3 ἤδη om. X — 8 ἐτοιμῆν δεῖ εἶναι (om. priore δεῖ) X — πρὸς πάντα τροφ. v., πρὸς πάντα καὶ τροφ. A, πρὸς πάντα τὰ τροφ. X — 9 μύλον A — 10 ἀλήσουσα (αν) L1—4 Par — 16 παρεστήθονται A, παρεστήσονται Cas. et Gat. — 17 μὴ om. A — 18 ἀναπνεύσω μὲν v., ἀναπνεύσωμεν conl. Reisk., ἀναπνεύσομεν A — 19 χαλεπῶς A — 22 δι' ἀπλοῦς A — 23 διὰ τοῦτο οὖν A

ἀπέρχομαι, ἐν ᾧ αὐτοὶ οἱ κοινωνοί, ὑπὲρ ὧν τὰ το-
 σαῦτα ἡγωνισάμην, ηἰξάμην, ἐφρόντισα, αὐτοὶ ἐκείνοι
 ἐθέλουσί με ὑπάγειν, ἄλλην τινα ἐκ τούτου φά-
 στῶν ἑλπίζοντες. Τί ἂν οὖν τις ἀντέχοιτο τῆς ἐν-
 5 ταῦθα μακροτέρας διατριβῆς; Μὴ μέντοι διὰ τοῦτο
 ἔλαττον εὐμενῆς αὐτοῖς ἄπιθι, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἔθος δια-
 σῶζων, φίλος, καὶ εὖνους, καὶ ἵλεως· καὶ μὴ πάλιν ὡς
 ἀποσπώμενος, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τοῦ εὐθανατοῦντος εὐ-
 κόλως τὸ ψυχάριον ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξειλεῖται, τοι-
 10 αὐτήν καὶ τὴν ἀπὸ τούτων ἀποχώρησιν δεῖ γενέσθαι·
 καὶ γὰρ τούτοις ἡ φύσις <σε> συνῆψε, καὶ συνέκρινεν.
 Ἄλλα νῦν διαλύει. Διαλύομαι, ὡς ἀπὸ οἰκείων μὲν,
 οὐ μὴν ἀνθελκόμενος, ἀλλ' ἀβιάστως· ἐν γὰρ καὶ τοῦτο
 τῶν κατὰ φύσιν.

15 λζ. Ἔθισον ἐπὶ παντός, ὡς οἶόν τε, τοῦ πρασσο-
 μένου ὑπὸ τινος, ἐπιζητεῖν κατὰ σαυτὸν· Οὗτος
 τοῦτο ἐπὶ τί ἀναφέρει; Ἄρχου δὲ ἀπὸ σαυτοῦ, καὶ
 σαυτὸν πρῶτον ἐξέταξε.

λη'. Μέμνησο, ὅτι τὸ νευροσπαστοῦν ἐστὶν ἐκεῖνο
 20 τὸ ἔνδον ἐγκεκρυμμένον· ἐκεῖνο φηγορεία, ἐκεῖνο ζωή,
 ἐκεῖνο, εἰ δεῖ εἰπεῖν, ἄνθρωπος. Μηδέποτε συμπερι-
 φαντάξου τὸ περικείμενον ἀγγειῶδες καὶ τὰ ὄργανια
 ταῦτα τὰ περιπεπλασμένα. Ὅμοια γὰρ ἐστὶ σκεπάρμφ,
 μόνον διαφέροντα, καθότι προσφυῆ ἐστίν. Ἐπεὶ τοι
 25 οὐ μᾶλλον τι τούτων ὕφελός ἐστι τῶν μορίων, χωρὶς
 τῆς κινούσης καὶ ἰσχύσης αὐτὰ αἰτίας, ἢ τῆς κερκί-

2 ἐφρόντισα A — 3 θέλουσι A — 10 ἀπὸ τούτου A —
 γίνεσθαι conl. Cor. — σε add. Cor. — 17 ἐπὶ τίνα φέρει v.,
 ἐπὶ τί ἀναφέρει conl. Reisk. — 22 καὶ ὄργανια A — 24 μόνον
 δὲ διαφ. v., μόνον διαφ. A

δος τῇ ὕφαντρίᾳ, καὶ τοῦ καλάμου τῷ γράφοντι, καὶ τοῦ μαστιγίου τῷ ἠνιόχῳ.

BIBAIION IA.

Τὰ ἴδια τῆς λογικῆς ψυχῆς· ἑαυτὴν ὀρθῶς, ἑαυτὴν διαρθροῖ, ἑαυτὴν, ὅποιαν ἂν βούληται, ποιεῖ, τὸν καρ- 5 πόν, ὃν φέρει, αὐτὴ καρποῦται (τοὺς γὰρ τῶν φυτῶν καρπούς, καὶ τὸ ἀνάλογον ἐπὶ τῶν ζώων, ἄλλοι καρποῦνται), τοῦ ἰδίου τέλους τυγχάνει, ὅπου ἂν τὸ τοῦ βίου πέρας ἐπιστῇ. Οὐχ' ὥσπερ ἐπὶ ὀρχήσεως καὶ ὑποκρίσεως, καὶ τῶν τοιούτων, ἀτελής γίνεται ἡ ὄλη 10 πρᾶξις, ἐάν τι ἐγκόψη· ἀλλ' ἐπὶ παντὸς μέρους, καὶ ὅπου ἂν καταληφθῇ, πλήρες καὶ ἀπροσδεὲς ἑαυτῇ τὸ προτεθὲν ποιεῖ· ὥστε εἰπεῖν· Ἐγὼ ἀπέχω τὰ ἐμά. Ἐτι δὲ περιέροχεται τὸν ὅλον κόσμον, καὶ τὸ περὶ αὐτὸν κενόν, καὶ τὸ σχῆμα αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν ἀπειρίαν τοῦ 15 αἰῶνος ἐκτείνεται, καὶ τὴν περιοδικὴν παλιγγενεσίαν τῶν ὅλων ἐμπεριλαμβάνει, καὶ περινοεῖ, καὶ θεωρεῖ, ὅτι οὐδὲν νεώτερον ὄψονται οἱ μεθ' ἡμᾶς, οὐδὲ περιττότερον εἶδον οἱ πρὸ ἡμῶν· ἀλλὰ τρόπον τινὰ ὁ τεσσαρακοντούτης, ἐὰν νοῦν ὀποσονοῦν ἐχῆ, πάντα τὰ 20 γεγονότα καὶ τὰ ἐσόμενα ἐώρακε κατὰ τὸ ὁμοειδές. Ἴδιον δὲ λογικῆς ψυχῆς καὶ τὸ φιλεῖν τοὺς πλησίον, καὶ ἀλήθεια, καὶ αἰδώς, καὶ τὸ μηδὲν ἑαυτῆς προτιμᾶν, ὅπερ ἴδιον καὶ νόμον. Οὕτως ἄρ' οὐδὲν διήνεγκε λόγος ὀρθός, καὶ λόγος δικαιοσύνης. 25

6 τοὺς γὰρ — καρποῦνται et paulo infra ὅπου ἂν — ἐπιστῇ ut aliena ab sententia tollenda put. Nauck. — 12 καταληφθῇ A — 15 τὸ σχῆμα αὐτοῦ A — 16 τὴν om. A — 20 ἐὰν οὖν A — 23 ὁ καὶ ἀλήθεια A — 24 διηνεκὲς A

β'. Ὡιδῆς ἐπιτεροῦς, καὶ ὀρχήσεως, καὶ παγκρα-
 τίου καταφρονήσεις, ἐὰν τὴν μὲν ἐμμελῆ φωνὴν κατα-
 μερίσῃς εἰς ἕκαστον τῶν φθόγγων, καὶ καθ' ἓνα πύθη
 σεαυτοῦ, εἰ τούτου ἦττων εἶ· διατραπήσῃ γάρ· ἐπὶ δὲ
 5 ὀρχήσεως τὸ ἀνάλογον ποιήσῃς καθ' ἑκάστην κίνησιν,
 ἢ σχέσιν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ παγκρατίου. Ὅπως
 οὖν, χωρὶς ἀρετῆς καὶ τῶν ἀπ' ἀρετῆς, μέμνησο ἐπὶ
 τὰ κατὰ μέρος τρέχειν, καὶ τῇ διαιρέσει αὐτῶν εἰς
 καταφρονήσιν ἵναί· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τὸν βίον ὄλον
 10 μετέφερε.

γ'. Οἷα ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἢ ἔτοιμος, ἐὰν ἤδη ἀπολυ-
 θῆναι δέῃ τοῦ σώματος, καὶ ἤτοι σβεσθῆναι, ἢ σκε-
 δασθῆναι, ἢ συμμεῖναι. Τὸ δὲ ἔτοιμον τοῦτο, ἵνα ἀπὸ
 ἰδικῆς κρίσεως ἐρχεται, μὴ κατὰ ψιλλὴν παράταξιν, ὡς
 15 οἱ Χριστιανοί, ἀλλὰ λελογισμένως, καὶ σεμνῶς, καὶ
 ὥστε καὶ ἄλλον πείσαι, ἀτραγῶδως.

δ'. Πεποιήκά τι κοινωνικῶς; οὐκοῦν ὠφέλημαι·
 τοῦτο ἵνα αἰεὶ πρόχειρον ἀπαντᾷ· καὶ μηδαμοῦ παύου.

ε'. Τίς σου ἡ τέχνη; ἀγαθὸν εἶναι. Τοῦτο δὲ πῶς
 20 καλῶς γίνεται ἢ ἐκ θεωρημάτων, τῶν μὲν περὶ τῆς
 τοῦ ὄλου φύσεως, τῶν δὲ περὶ τῆς ἰδίας τοῦ ἀνθρώ-
 που κατασκευῆς;

ς'. Πρῶτον αἱ τραγῳδίαὶ παρήχθησαν ὑπομνηστι-
 καὶ τῶν συμβαινόντων, καὶ ὅτι ταῦτα οὕτω πέφυκε
 25 γίνεσθαι, καὶ ὅτι, οἷς ἐπὶ τῆς σκηπῆς ψυχαγωγείσθε,
 τούτοις μὴ ἄχθεσθε ἐπὶ τῆς μείζονος σκηπῆς. Ὅραται

1 πραγματίου καταφρονήσεις A — 2 ἐὰν — καταμερίσῃς
 om. A — 4 ἦττων A — τραπήσῃ (om. δια) A — 5 ὀρχήσεως
 ὡς A — ποιήσας v., ποιήσῃς conl. Mor. — 20 ἄλλως γίνεται Conl.,
 πῶς ἄλλως καλῶς Reisk. — 25 καὶ ὅπως — μὴ ἄχθησθε conl.
 Reisk. — 26 ἄχθεσθαι A (an ἄχθησθαι δεῖ?) — ὁρατε v., ὁράται A

γράφ, ὅτι οὕτω δεῖ ταῦτα περαινέσθαι, καὶ ὅτι φέρου-
σιν αὐτὰ καὶ οἱ κεραιότες· Ἰὼ Κιθαριῶν. Καὶ λέ-
γεται δὲ τινα ὑπὸ τῶν τὰ δράματα ποιούντων χρησί-
μως· οἷόν ἐστιν ἐκεῖνο μάλιστα,

Εἰ δ' ἡμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παιδ' ἐμῶ, 5
Ἔχει λόγον καὶ τοῦτο·

καὶ πάλιν,

Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι·

καὶ,

Βίον θερίζειν ὥστε κάριμον στάχυν· 10

καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ δὲ τὴν τραγωδίαν ἢ ἀρχαία
κωμῳδία παρήχθη, παιδαγωγικὴν παρῳδησίαν ἔχουσα,
καὶ τῆς ἀτυφίας οὐκ ἀχρηστῶς δι' αὐτῆς τῆς εὐθυφ-
ρημοσύνης ὑπομιμνήσκουσα· πρὸς οἷόν τι καὶ Διογέ-
νης ταυτὶ παρελάμβανε. Μετὰ ταῦτα τις ἢ μέση κω- 15
μῳδία, καὶ λοιπὸν ἢ νέα πρὸς τί ποτε παρείληπται,
ἢ κατ' ὀλίγον ἐπὶ τὴν ἐκ μιμνήσεως φιλοτεχνίαν ὑπεβ-
βύη, ἐπίστησον. Ὅτι μὲν γὰρ λέγεται καὶ ὑπὸ τούτων
τινὰ χρήσιμα, οὐκ ἀγνοεῖται· ἀλλὰ ἢ ὅλη ἐπιβολὴ τῆς
τοιαύτης ποιήσεως καὶ δραματοουργίας πρὸς τίνα ποτὲ 20
σκοπὸν ἀπέβλεψε;

ξ'. Πῶς ἐναργῆς προσπίπτει τὸ μὴ εἶναι ἄλλην
βίου ὑπόθεσιν εἰς τὸ φιλοσοφεῖν οὕτως ἐπιτήδειον,
ὡς ταύτην, ἐν ἣ νῦν ἂν τυγχάνεις!

η'. Κλάδος τοῦ προσεχοῦς κλάδου ἀποκοπεῖς οὐ 25
δύναται μὴ καὶ τοῦ δλου φντοῦ ἀποκεκόφθαι. Οὕτω

— δεῖ πάντα περ. Gat. — 2 ἢ ὁ κιθαριῶν A — 5 ἡμελήθην v.,
ἡμελήθην A — 8 θυμαῖσθαι Gat. — χρεῶν add. Cor. — 10 βίον PA,
βίον v. — τάχυν A — 13 διὰ τῆς εὐθ. conl. Cor. — 15 ταύτην παρ-
ελάμβανε conl. Reisk.; malim ταύτό — μετὰ ταῦτα τις P, μετὰ
ταύτης A; an μετὰ ταύτην? — 17 ἢ κατ' ὀλίγον v., ἢ κατ' ὀλ.
conl. Gat. — 18 βύη — ὑπὸ τούτων om. A — 25 ἀποσκοπεῖς A

- δὴ καὶ ἄνθρωπος ἐνὸς ἀνθρώπου ἀποσχισθεὶς ὅλης τῆς κοινωνίας ἀποπέπτωκε. Κλάδον μὲν οὖν ἄλλος ἀποκόπτει· ἄνθρωπος δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν τοῦ πλησίον χωρίζει, μισήσας καὶ ἀποστραφεὶς· ἄγνοεὶ δέ, ὅτι καὶ
- 5 τοῦ ὄλου πολιτεύματος ἅμα ἀποτέμνηκεν ἑαυτὸν. Πλὴν ἐκείνὸ γε δῶρον τοῦ συστησαμένου τὴν κοινωनीαν Διὸς· ἔξεστι γὰρ πάλιν ἡμῖν συμφύναι τῷ προσεχεῖ, καὶ πάλιν τοῦ ὄλου συμπληρωτικοὺς γενέσθαι. Πλεονάκεις μέντοι γινόμενον τὸ κατὰ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν, δυσ-
- 10 ἐνωτον καὶ δυσἀποκατάστατον <τὸ> ἀποχωροῦν ποιεῖ. Ὅπως τε οὐχ ὅμοιος ὁ κλάδος ὁ ἀπ' ἀρχῆς συμβλαστήσας καὶ σύμπλους συμμείνας τῷ μετὰ τὴν ἀποκοπήν αὐθις ἐγκεντρισθέντι, ὃ τί ποτε λέγουσιν οἱ φυτουργοί. Ὅμοθαμνεῖν μὲν, μὴ ὁμοδογματεῖν δέ.
- 15 θ'. Οἱ ἐνιστάμενοι προΐόντι σοι κατὰ τὸν ὄρθον λόγον, ὥσπερ ἀπὸ τῆς ὑγιοῦς πράξεως ἀποτρέψαι σε οὐ δυνήσονται, οὕτως μηδὲ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐμενείας ἐκκρουέτωσαν· ἀλλὰ φύλασσε σεαυτὸν ἐπ' ἀμφοτέρων ὁμοίως, μὴ μόνον ἐπὶ τῆς εὐσταθοῦς κρίσεως καὶ
- 20 πράξεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς πρὸς τοὺς κωλύειν ἐπιχειροῦντας ἢ ἄλλως δυσχεραίνοντας πρῶτης. Καὶ γὰρ τοῦτο ἀσθενὲς, τὸ χαλεπαίνειν αὐτοῖς, ὥσπερ τὸ ἀποστῆναι τῆς πράξεως, καὶ ἐνδοῦναι καταπλαγέντα· ἀμφοτέροι γὰρ ἐπίσης λειποτάκται, ὁ μὲν ὑποτρέ-

3 ἀνθρώπου A — 4 ἀποστραφεὶς PA, ἀποστραφεὶς v. — 5 ἀποτεμνηθέναι αὐτὸν A — 8 γίνεσθαι v., γενέσθαι conl. Cor. — γινόμενον τοῦτο conl. Monag. — 10 δυσἀποκαθίστατον προχωροῦν ποιεῖ P, δυσἀποκαθίστατον ἀποχωρεῖν ποιεῖ A; δυσἀποκατάστατον conl. Reisk., τὸ add. Cor. — 11 ὄλος τε A — 14 ὁμοθαμνεῖ μὲν, μὴ (?) ὁμοδογματεῖ δέ conl. Mor. — 18 ἀποτρέψαι A — 18 φύλασσε ἑαυτὴν A — 24 λειποτάκται PA, λειποτάκται X (λειποτάκται Pax)

σας, ὁ δὲ ἄλλοτριωθεὶς πρὸς τὸν φύσει συγγενῆ καὶ φίλον.

ι'. Οὐκ ἔστι χείρων οὐδεμίᾳ φύσει τέχνης· καὶ γὰρ αἱ τέχναι τὰς φύσεις μιμοῦνται. Εἰ δὲ τοῦτο, ἡ πασῶν τῶν ἄλλων τελειωτάτη καὶ περιληπτικωτάτη φύσις οὐκ ἂν ἀπολείποιο τῆς τεχνικῆς εὐμηχανίας. Πᾶσαι δέ γε τέχναι τῶν κρείττωνων ἔνεκεν τὰ χείρω ποιοῦσιν· οὐκοῦν καὶ ἡ κοινὴ φύσις. Καὶ δὴ ἔνθεν μὲν γένεσις δικαιοσύνης, ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ λοιπαὶ ἀρεταὶ ὑφίστανται· οὐ γὰρ τηρηθήσεται τὸ δίκαιον, ἐὰν ἦτοι 10 διαφερώμεθα πρὸς τὰ μέσα, ἢ εὐεξαπάτητοι καὶ προπτωτικοὶ καὶ μεταπτωτικοὶ ᾖμεν.

ια'. Εἰ μὲν οὐκ ἔρχεται ἐπὶ σὲ τὰ πράγματα, ὧν αἱ διώξεις καὶ φυγαὶ θορυβοῦσί σε, ἀλλὰ τρόπον τινὰ αὐτὸς ἐπ' ἐκεῖνα ἔρχῃ· τὸ γοῦν κρῖμα τὸ περὶ αὐτῶν 15 ἡσυχάζετω, κἀκεῖνα μὲν εἰ ἀτρεμοῦντα, καὶ οὔτε διώκων οὔτε φεύγων ὀφθήσῃ.

ιβ'. Σφαῖρα ψυχῆς αὐτοειδῆς, ὅταν μῆτε ἐκτείνῃται ἐπὶ τι μῆτε ἔσω συντρέχῃ, μῆτε σπειρῆται μῆτε συνιζάνῃ, ἀλλὰ φωτὶ λάμπῃται, ᾧ τὴν ἀλήθειαν ὁρᾷ 20 τὴν πάντων, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ.

ιγ'. Καταφρονήσει μού τις; ὕψεται. Ἐγὼ δὲ ὕψομαι, ἵνα μὴ τι καταφρονήσεως ἄξιον πρᾶσσω ἢ λέγων εὐρίσκωμαι. Μισήσει; ὕψεται. Ἀλλὰ ἐγὼ εὐμενῆς καὶ εὐνοὺς παντί, καὶ τούτῳ αὐτῷ ἔτοιμος τὸ παρ- 25 ὁρώμενον δεῖξαι, οὐκ ὄνειδιστικῶς, οὐδὲ ὡς κατεπιδει-

8 χείρων A — 5 τῶν ὄλων A — τελειωτάτη Cas. — 11 προσπτωτικοὶ A — 13 εἰ οὐκ v., εἰ μὲν οὐκ A, εἰ del. put. Menag.; μὴ οὐκ conī. Cor.; an εἰ μὴ? — 16 μένει v., μενεῖ conī. Cor. — 18 ψυχῇ Cas. — 19 μῆτε σπειρῆται v. omīss. add. A, σπειράται conī. Cor.

κινύμενος, ὅτι ἀνέχομαι, ἀλλὰ γνησίως καὶ χρηστῶς, οἷος ὁ Φωκίων ἐκεῖνος, εἰ γε μὴ προσεποιεῖτο. Τὰ ἔσω γὰρ δεῖ τοιαῦτα εἶναι, καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν βλέπεσθαι ἄνθρωπον πρὸς μηδὲν ἀγανακτικῶς διατιθέμενον, μηδὲ δεινοπαθοῦντα. Τί γάρ σοι κακόν, εἰ ἀντὸς νῦν ποιεῖς τὸ τῆ φύσει σου οἰκεῖον, καὶ δέχη τὸ νῦν τῆ τῶν ὄλων φύσει εὐκαιρον, ἄνθρωπος τεταμένος πρὸς τὸ γίνεσθαι δι' ὅτου δὴ τὸ κοινῆ συμφέρον;

10 *ιδ'.* Ἀλλήλων καταφρονοῦντες, ἀλλήλοις ἀρεσκέονται, καὶ ἀλλήλων ὑπερέχειν θέλοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνονται.

ιε'. Ὡς σαπρὸς καὶ κίβδηλος ὁ λέγων· Ἐγὼ προήρημαι ἀπλῶς σοι προσφέρεισθαι. Τί ποιεῖς, ἔνθρωπε; τοῦτο οὐ δεῖ προλέγειν. Αὐτοῦ φανήσεται· ἐπὶ τοῦ μετώπου γεγράφθαι ὀφείλει εὐθὺς ἢ φανῆ· Τοιοῦτον ἔχει, <καὶ> εὐθὺς ἐν τοῖς ὄμμασιν ἐξέχει, ὡς τῶν ἐραστῶν ἐν τῷ βλέμματι πάντα εὐθὺς γνωρίζει ὁ ἐρώμενος. Τοιοῦτον ὄλωσ δεῖ τὸν ἀπλοῦν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, οἷον γράσωνα, ἵνα ὁ παραστάς ἅμα τῷ προσελθεῖν, θέλει οὐ θέλει, αἰσθῆται. Ἐπιτήδευσις δὲ ἀπλότητος σκάλμη ἐστίν. Οὐδέν ἐστιν αἰσχιον λυκοφιλίας. Πάντων μάλιστα τοῦτο φεῦγε. Ὁ ἀγα-

1 χρηστῶς ἢ ὀσοφωκίων A — 5 εἰ ἀντὸς νῦν ποιεῖς τὸ ἐπὶ τῆ φ. P, εἰ ἀντὸς ποιεῖ νῦν τὸ τῆ A — 6 οὐ δέχη v., καὶ δέχοι A — 7 τεταμένος P, πετάμενος A, τεταγμένος v. — 8 τὸ ante κοινῆ om. Sch. II — 10 ἀρεσκέονται PA, ἀρεσκέονται con. Cas. — 14 ὅτι ποιεῖς, ἔνθρωπε, τοῦτο con. Nauck. — 15 ἀντὸ φανήσεται con. Gat. — 16 ἢ φανῆ τοιοῦτόν τι ἔχειν, οἷον εὐθὺς ἐν τοῖς ὄμμασιν ἐξέχει con. Cor.; καὶ addendum videtur; ἐξέχει con. Sch. — 21 προσελθεῖν οὐ θέλη A — 22 σκαμβῆ con. Salmas.

θός, καὶ ἀπλοῦς, καὶ εὐμενής, ἐν τοῖς ὄμμασιν ἔχουσι ταῦτα, καὶ οὐ λανθάνει.

ιδ'. Κάλλιστα διαξῆν, δύναμις αὐτῆ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐὰν πρὸς τὰ ἀδιάφορά τις ἀδιαφορῇ. Ἀδιαφορῆσει δέ, ἐὰν ἕκαστον αὐτῶν θεωρῇ διηρημένως, καὶ <μῆ> 5 ὀλικῶς, καὶ μεμνημένος, ὅτι οὐδὲν αὐτῶν ὑπόληψιν περὶ αὐτοῦ ἡμῖν ἐμποιεῖ, οὐδὲ ἔρχεται ἐφ' ἡμᾶς· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀτρεμεῖ, ἡμεῖς δέ ἐσμὲν, οἱ τὰς περὶ αὐτῶν κρίσεις γεννῶντες, καὶ οἶον γράφοντες ἐν ἑαυτοῖς, ἐξὸν μὲν μὴ γράφειν, ἐξὸν δέ, κἄν που λάθῃ, εὐθὺς ἐξ- 10 αλεῖψαι· ὅτι ὀλίγου χρόνου ἔσται ἡ τοιαύτη προσοχή, καὶ λοιπὸν πεπαύσεται ὁ βίος. Τί μέντοι δύσκολον ἄλλως ἔχειν ταῦτα; Εἰ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν ἐστὶ, χαίρει αὐτοῖς, καὶ ῥάδια ἔστω σοι· εἰ δὲ παρὰ φύσιν, ζήτηε, τί ἐστὶ σοι κατὰ τὴν σὴν φύσιν, καὶ ἐπὶ τοῦτο σπεῦδε, 15 κἄν ἄδοξον ἦ· παντὶ γὰρ συγγνώμη, τὸ ἴδιον ἀγαθὸν ζητοῦντι.

ιε'. Πόθεν ἐλήλυθεν ἕκαστον, καὶ ἐκ τίνων ἕκαστον ὑποκειμένων, καὶ εἰς τί μεταβάλλει, καὶ οἶον ἔσται μεταβαλόν, καὶ ὡς οὐδὲν κακὸν πείσεται. 20

ιη'. [Καί] πρῶτον, τίς ἢ πρὸς ἀνθρώπους μοι σχέσις· καὶ ὅτι ἀλλήλων ἐνεκεν γερόναμεν· καὶ καθ' ἕτε-

3 κάλλιστα δὲ ζῆν P, μάλιστα δὲ ζῆν coniungens ea cum antecedentibus A — διαξῆν coni. Gat. — 4 ἀδιάφορα ἀδιαφορῆ v., ἀδιάφορά τις ἀδ. A — 5 καὶ ὀλικῶς v., καὶ αἰ ὀλικῶς A; καὶ ὀδικῶς coni. Reisk., καὶ μὴ ὀλικῶς coni. Cor. — 9 γράφοντες ἑαυτοῖς v., γράφοντες ἐν ἑαυτοῖς A — 13 καλῶς ἔχειν P, ἄλλως ἔχειν (non ἔχει) A; ἄλλως ἔχει Sch., βίως ἔχει Cor., οὐκ ἄλλως ἔχειν Rend. — εἰ μὲν οὖν A Mo 2 — 14 ἔσται coni. Gat. — 18 πόθεν ἐλήλυθεν ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων καὶ ἐκ τίνος εἰς τί μεταβ. coni. Nauck. — 19 συγκείμενον coni. Cor. — 20 μεταβάλλον P A Mo 2, μεταβαλόν Reisk. — καὶ om. A — 21 καὶ del. put. Sch. I; κερφάλαια ἰ inesse put. Rend. — πρὸς αὐτοῦς v., πρὸς ἀνθρώπους Mo 2

ρον λόγον, προστησόμενος αὐτῶν γέγονα, ὡς κριδς ποιμνης, ἢ ταῦρος ἀγέλης. Ἄνωθεν δὲ ἐπιθι, ἀπὸ τοῦ· Εἰ μὴ ἄτομοι, φύσις ἢ τὰ ὅλα διοικοῦσα· εἰ τοῦτο, τὰ χεῖρονα τῶν κρειττόνων ἔνεκεν, ταῦτα δὲ ἀλλήλων.

5 Δεύτερον δέ, ὅποιοί τινές εἰσιν ἐπὶ τῆς τραπέξης, ἐν τῷ κλιναρίῳ, τᾶλλα· μάλιστα δέ, οἷας ἀνάγκας δογμάτων κειμένας ἔχουσιν· καὶ αὐτὰ δὲ ταῦτα, μεθ' οἴου τύφου ποιούσι.

Τρίτον, ὅτι, εἰ μὲν ὀρθῶς ταῦτα ποιούσιν, οὐ δεῖ
10 δυσχεραίνειν· εἰ δ' οὐκ ὀρθῶς, δηλονότι ἄκουτες καὶ ἀγνοοῦντες. Πᾶσα γὰρ ψυχή ἄκουσα στέρεται, ὥσπερ τοῦ ἀληθοῦς, οὕτως καὶ τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ προσφέρεσθαι. Ἄχθονται γοῦν ἀκούοντες ἄδικοι καὶ ἀγνώμονες καὶ πλεονέκται καὶ καθάπαξ ἁμαρτητικοὶ περὶ
15 τοῦς πλησίον.

Τέταρτον, ὅτι καὶ αὐτὸς πολλὰ ἁμαρτάνεις, καὶ ἄλλος τοιοῦτος εἶ· καὶ εἰ τινων δὲ ἁμαρτημάτων ἀπέχη, ἀλλὰ τὴν γε ἔξιν ποιητικὴν ἔχεις, εἰ καὶ διὰ δειλίαν ἢ δοξοκοπίαν ἢ τοιοῦτό τι κακὸν ἀπέχη τῶν ὁμοίων
20 ἁμαρτημάτων.

Πέμπτον, ὅτι οὐδέ, εἰ ἁμαρτάνουσι, κατείληφας· πολλὰ γὰρ καὶ κατ' οἰκονομίαν γίνεται. Καὶ ὅλως πολλὰ δεῖ πρότερον μαθεῖν, ἵνα τις περὶ ἀλλοτρίας πράξεως καταληπτικῶς τι ἀποφῆνηται.

2 ἀπὸ τοῦ om. AMo2 — 4 τὰ χεῖρον αὐτῶν κρειττόνων A — 6 τᾶλλα bis in A — οἷς ἀνάγκας A — 9 τρίτον — ποιούσιν om. A — 11 ἄκουσα om. A — 16 ὅτι om. A — 17 εἰ τινων γε (τινῶν γε?) conl. Mor. — 18 ἐποιστικὴν A; τὴν ποιητικὴν conl. Cor. — ἔχεις v., ἔχεις A — 22 πολλὰ γὰρ κατ' οἶκον v., καὶ κατ' οἶκ. A — 23 παθεῖν A — 24 καταληπτικῶς conl. Reisk. — ἀποφαίνηται A

Ἔκτον, ὅτι, ὅταν λίαν ἀγανακτῆς ἢ καὶ δυσπαθῆς, ἀκαριαῶς ὁ ἀνθρώπειος βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξετάθην.

Ἑβδομον, ὅτι οὐχ αἱ πράξεις αὐτῶν ἐνοχλοῦσιν ἡμῖν· ἐκεῖνοι γάρ εἰσιν ἐν τοῖς ἐκείνων ἡγεμονικοῖς· 5 ἀλλὰ αἱ ἡμέτεραι ὑπολήψεις. Ἄρον γοῦν, καὶ θέλησον ἀφελῆναι τὴν ὥς περὶ δεινοῦ κρίσιν, καὶ ἀπῆλθεν ἡ ὄργη. Πῶς οὖν ἀρεῖς; Λογισάμενος, ὅτι οὐκ αἰσχροῦ· ἐὰν γὰρ μὴ μόνον ἢ τὸ αἰσχρὸν κακόν, ἀνάγκη καὶ σὲ πολλὰ ἀμαρτάνειν, καὶ ληστήν καὶ παντοῖον γενέσθαι. 10

Ἔγδοον, ὅσῳ χαλεπότερα ἐπιφέρουσιν αἱ ὄργαι καὶ λύπαι, αἱ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, ἢ περὶ αὐτά ἐστιν, ἐφ' οἷς ὀργιζόμεθα καὶ λυπούμεθα.

Ἐννατον, ὅτι τὸ εὐμενὲς ἀνίκητον, ἐὰν γνήσιον ἦ, καὶ μὴ σεσηρῶς μηδὲ ὑπόκρισις. Τί γὰρ σοι ποιήσει 15 ὁ ὑβριστικώτατος, ἐὰν διατελῆς εὐμενῆς αὐτῷ, καί, εἰ οὕτως ἔτυχε, πρῶτος παραινῆς καὶ μεταδιδάσκης ἐσχολῶν παρ' αὐτὸν ἐκείνον τὸν καιρὸν, ὅτε κακὰ ποιεῖν σε ἐπιχειρεῖ· Μή, τέκνον· πρὸς ἄλλο πεφύκαμεν. Ἐγὼ μὲν οὐ μὴ βλαβῶ, σὺ δὲ βλάβη, τέκνον. 20 Καὶ δεικνύναι εὐαφῶς καὶ ὀλικῶς, ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει, ὅτι οὐδὲ μέλισσαι αὐτὸ ποιοῦσιν, οὐδ' ὅσα συναγελαστικά πέφυκε. Δεῖ δὲ μήτε εἰρωνικῶς αὐτὸ ποιεῖν μήτε ὀνειδιστικῶς, ἀλλὰ φιλοστόργως καὶ ἀθήκτως τῇ ψυχῇ· καὶ μὴ ὥς ἐν σχολῇ, μηδὲ ἵνα ἄλλος παρα- 25 σταὺς θαναμάσῃ· ἀλλ' ἦτοι πρὸς μόνον, καὶ ἐὰν ἄλλοι τινὲς περιεστήκωσι...

8 πῶς οὖν ἀρῶ v., ἀρεῖς A; ἀρῆς con. Cor. — 16 αὐτῷ con. Reisk. — 18 κακοποιεῖν A — 21 ὀδικῶς con. Reisk., φιλικῶς Sch. II — 26 ἢ ἐὰν ἄλλοι τινὲς περιεστήκωσι,*** con.

Τούτων τῶν ἐννέα κεφαλαίων μέμνησο, ὡς παρὰ τῶν Μουσῶν δῶρα εἰληφῶς· καὶ ἄρξαι ποτὲ ἄνθρωπος εἶναι, ἕως ζῆς. Φυλακτέον δὲ ἐπίσης τῷ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς, τὸ κολακεύειν αὐτούς· ἀμφοτέρω γὰρ 5 ἀκοινωνήτα, καὶ πρὸς βλάβην φέρει. Πιρόχειρον δὲ ἐν ταῖς ὀργαῖς, ὅτι οὐχὶ τὸ θυμοῦσθαι ἀνδρικόν, ἀλλὰ τὸ πρῶν καὶ ἡμερον, ὥσπερ ἀνδραπικώτερον, οὕτως καὶ ἀρβενικώτερον· καὶ ἰσχύος καὶ νεύρων καὶ ἀνδρείας τούτῳ μέτεστιν, οὐχὶ τῷ ἀγανακτοῦντι καὶ δυσ- 10 αρεστοῦντι. Ὅσῳ γὰρ ἀπαθεία τοῦτο οἰκειότερον, τοσοῦτῳ καὶ δυνάμει. Ὡσπερ τε ἡ λύπη ἀσθενούς, οὕτως καὶ ἡ ὀργή. Ἀμφοτέροι γὰρ τέτρωνται, καὶ ἐνδεδάκασιν.

Εἰ δὲ βούλει, καὶ δέκατον παρὰ τοῦ Μουσηγέτου 15 δῶρον λάβε, ὅτι τὸ μὴ ἀξιοῦν ἀμαρτάνειν τοὺς φάλους μανικόν· ἀδυνάτου γὰρ ἐφίεται. Τὸ δὲ συγχωρεῖν ἄλλοις μὲν εἶναι τοιούτους, ἀξιοῦν δέ, μὴ εἰς σὲ ἀμαρτάνειν, ἄγνωμον καὶ τυραννικόν.

ιδ'. Τέσσαρας μάλιστα τροπὰς τοῦ ἡγεμονικοῦ 20 παραφυλακτέον διηνεκῶς, καὶ ἐπειδὴν φωράσης, ἀπαιεπτέον, ἐπιλέγοντα ἐφ' ἑκάστου οὕτως· Τοῦτο τὸ φάντασμα οὐκ ἀναγκαῖον· τοῦτο λυτικὸν κοινωρίας· τοῦτο οὐκ ἀπὸ σαντοῦ μέλλεις λέγειν· τὸ γὰρ μὴ ἐφ' ἑαυτοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἀτοπωτάτοις νόμιζε. Τέταρτον 25 δὲ ἐστὶ, καθ' ὃ σεαυτῷ ὄνειδιεις, ὅτι τοῦτο ἡττωμένου ἐστὶ καὶ ὑποκατακλινομένου τοῦ ἐν σοὶ θειοτέρου μέ-

Sch., οὐ (μὴ?) περισσ. Σκαφ. — 11 ἀσθενεῖ A — 13 καὶ οὐ δεδάκασιν A — 15 τὸ om. A — 17 ἄλλοις v., idem A — 19 προτροπὰς V 2 — 21 ἀπαληπτέον A — 23 μὴ om. X

ρους τῇ ἀτιμοτέρῃ καὶ θνητῇ μοίρῃ τῇ τοῦ σώματος, καὶ ταῖς τούτου παχelaίς ιδέαις.

κ'. Τὸ μὲν πνευμάτιόν σου, καὶ τὸ πυρῶδες πᾶν, ὅσον ἐγκέφαται, καίτοι φύσει ἀνωφερῆ ὄντα, ὅμως 5
πειθόμενα τῇ τῶν ὅλων διατάξει, παρακρατεῖται ἐν-
ταῦθα ἐπὶ τοῦ συγκρίματος. Καὶ τὸ γεῶδες δὲ τὸ ἐν
σοὶ πᾶν, καὶ τὸ ὑγρὸν, καίτοι κατωφερῆ ὄντα, ὅμως
ἐγγήρευται καὶ ἔστηκε τὴν οὐχ ἑαυτῶν φυσικὴν στάσιν.
Οὕτως ἄρα καὶ τὰ στοιχεῖα ὑπακούει τοῖς ὅλοις, ἐπει-
δὴν πού καταταχθῆ, σὺν βίᾳ μένοντα, μέχρις ἂν ἐκεῖ- 10
θεν πάλιν τὸ ἐνδόσιμον τῆς διαλύσεως σημήνη. Οὐ
δεινὸν οὖν, μόνον τὸ νοερὸν σου μέρος ἀπειθὲς εἶναι
καὶ ἀγανακτεῖν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ; καίτοι οὐδὲν γε βί-
αιον τούτῳ ἐπιτάσσεται, ἀλλὰ μόνα ὅσα κατὰ φύσιν
ἔστιν αὐτῶ· οὐ μέντοι ἀνέχεται, ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν 15
φέρειται. Ἡ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀδικήματα, καὶ τὰ ἀκολαστή-
ματα, καὶ τὰς ὀργάς, καὶ τὰς λύπας, καὶ τοὺς φόβους
κινήσεις, οὐδὲν ἄλλο ἔστί, ἢ ἀφισταμένου τῆς φύσεως.
Καὶ ὅταν δέ τι τῶν συμβαινόντων δυσχεραίνῃ τὸ
ἡγεμονικόν, καταλείπει καὶ τότε τὴν ἑαυτοῦ χώραν. 20
Πρὸς ὁσιότητα γὰρ καὶ θεοσέβειαν κατεσκευάσται, οὐχ
ἤττον, ἢ πρὸς δικαιοσύνην. Καὶ γὰρ ταῦτα ἐν εἶδει
ἔστί τῆς εὐκοινωνησίας, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερα τῶν
δικαιοπραγημάτων.

1 ἀτιμοτέρῃ v., ἀτιμοτέρα X — τῇ om. X — 2 ἡδοναῖς v., ιδέαις AX; βραχελαίς ἡδοναῖς conl. Nauck. — 3 τὸ μὴν v., ὁ μὲν A — 5 περικρατεῖται ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ συγκρ. conl. Cor. — 9 τοῖς ἄλλοις A — καταχθῆ A — 10 ἂν om. A — 14 ἀλλὰ (s. ἀλλ' ἂ) μόνα v., ἀλλὰ μόνα ὅσα A — 15 αὐτῶν A — 17 καὶ τὰς ὀργάς v. omiss. add. A — 21 πρὸς—κατεσκευάσται om. A — ὁσιότητα v., ὁσιότητα conl. Cas. — 22 ταῦτα εἶδη conl. Menag. — 23 πρεσβυτάτων δικαιοπραγημάτων A

- κα'. Ὡς μὴ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶν ἀεὶ τοῦ βίου σκοπός, οὗτος εἰς καὶ ὁ αὐτὸς δι' ὄλου τοῦ βίου εἶναι οὐ δύναται. Οὐκ ἀραιεῖ <δὲ> τὸ εἰρημένον, ἐὰν μὴ κάκεινο προσθῆς, ὅπολον εἶναι δεῖ τοῦτον τὸν σκοπὸν.
- 5 Ὡσπερ γὰρ οὐχ ἡ πάντων τῶν ὁπωσοῦν <τοῖς> πλείοσι δοκούντων ἀγαθῶν ὑπόληψις ὁμοία ἐστίν, ἀλλ' ἡ τῶν τοιῶνδὲ τιῶν, τουτέστι τῶν κοινῶν· οὕτω καὶ τὸν σκοπὸν δεῖ τὸν κοινωρικὸν καὶ πολιτικὸν ὑποστήσασθαι. Ὁ γὰρ εἰς τοῦτον πάσας τὰς ἰδίας ὁρμὰς ἀπευθύνων, πάσας τὰς πράξεις ὁμοίας ἀποδώσει, καὶ κατὰ τοῦτο ἀεὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶ.
- κβ'. Τὸν μὲν τὸν ὀρεινόν, καὶ τὸν κατοικίδιον, καὶ τὴν πτοίαν τοῦτου καὶ διασόβησιν.
- κγ'. Σωκράτης καὶ τὰ τῶν πολλῶν δόγματα Λα-
15 μίας ἐκάλει, παιδίων δείματα.
- κδ'. Λακεδαιμόνιοι τοῖς μὲν ξένοις ἐν ταῖς θεωρίαις ὑπὸ τῆ σκιᾷ τὰ βάρη ἐτίθεισαν· αὐτοὶ δέ, οὐ ἔτυχον, ἐκαθέζοντο.
- κε'. Τῷ Περδίκκᾳ ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ μὴ ἐρχε-
20 σθαι παρ' αὐτόν· Ἴνα, ἔφη, μὴ τῷ κακίστῳ ὀλέθρῳ ἀπόλωμαι, τουτέστι, μὴ εὖ παθῶν οὐ δυνηθῶ ἀντενποιῆσαι.
- κς'. Ἐν τοῖς τῶν Ἐφεσίων γράμμασι παράγγελμα

1 ᾧ om. A — ἐστὶ τοῦ βίου X — 3 δὲ add. X — 5 τοῖς add. X — 7 τοιούτων δε τιῶν A — 8 τὸν πολιτικὸν A — ὑποστήσασθαι PA, ὑποστήσασθαι X — 10 ὁμοίας ἀποδοῦναι A — 18 τούτων conl. Cor. — 14 Σωκράτης τὰ Reisk., Σωκράτης δὲ τὰ Cor. — 15 παιδίων δῆγματα A (Sch. haec verba glossema put.) — 18 οὐ ἔτυχον v., οὐ ἔτυχον A — 19 τῷ Περδίκκῳ conl. Sch. — 21 εὖ παθῶ A — 23 τῶν Ἐπικουρείων conl. Gat.

ἔκειτο, συνεχῶς ὑπομιμνήσκεσθαι τῶν παλαιῶν τινος τῶν ἀρετῆ χρησαμένων.

κζ'. Οἱ Πυθαγόρειοι, ἔωθεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν, ἵν' ὑπομιμνησκώμεθα τῶν ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὠσαύτως τὸ ἑαυτῶν ἔργον διανύοντων, καὶ τῆς τάξεως, 5 καὶ τῆς καθαρότητος, καὶ τῆς γυμνότητος. Οὐδὲν γὰρ προκάλυμμα ἄστρου.

κη'. Οἶος ὁ Σακράτης, τὸ κώδιον ὑπεξωσμένος, ὅτε ἡ Ξανθίππη λαβοῦσα τὸ ἱμάτιον ἔξω προήλθε· καὶ ἃ εἶπεν ὁ Σακράτης τοῖς ἐταίροις αἰδεσθεῖσθαι καὶ 10 ἀναχωρήσασιν, ὅτε αὐτὸν εἶδον οὕτως ἐσταλμένον.

κδ'. Ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν οὐ πρότερον ἄρξεις, πρὶν ἀρχθῆς. Τοῦτο πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ βίφ.

λ'. Δοῦλος πέφυκας, οὐ μέτεστί σοι λόγον.

λβ'. Ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ. 15

λγ'. Μέμφονται δ' ἀρετῆν χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσιν.

λδ'. Σῦκον χειμῶνος ζητεῖν, μαινομένου· τοιοῦτος ὁ [τὸ] παιδίον ζητῶν, ὅτε οὐκ ἔτι δίδοται.

λδ'. Καταφιλοῦντα τὸ παιδίον δεῖν, ἔλεγεν ὁ Ἐπίκτητος, ἐνδον ἐπιφθέγγεσθαι· Ἀῦριον ἴσως ἀπο- 20 θανῆ. — Δύσφημα ταῦτα. — Οὐδὲν δύσφημον, ἔφη, ἀλλὰ φυσικοῦ τινος ἔργου σημαντικόν· ἢ καὶ τὸ τοῦς στάχνας θερισθῆναι δύσφημον. (λε'.) Ὅμοφαξ, σταφυλή, σταφίς, πάντα μεταβολαί, οὐκ εἰς τὸ μῆ ὄν, ἀλλ' εἰς τὸ νῦν μῆ ὄν. 25

1 τινες A — 4 ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ PA, ἀεὶ τὰ αὐτὰ v. — 9 ὅτι ἢ Ξ. A — 10 τοῖς ἐταίροις A — 11 αὐτῶν et ἐσταλμένων A — 13 ἀρχῆς A — 16 βασιτάζοντες A — 17 λῦνον A — 18 τὸ del. Gat. — ὅτι οὐκέτι A — 19 δεῖν v. om. add. AX — 22 ἀλλὰ v. om. add. AX — τὸ στάχνας Gat. — 23 capita 24 et 25 non distinguuntur in AX — ὄφαξ A

λς'. Ληστής προαιρέσεως οὐ γίνεται· τὸ τοῦ Ἐπι-
κλήτου.

λζ'. Τέχνην δὲ ἔφη περὶ τὸ συγκατατίθεσθαι εὐ-
ρεῖν, καὶ ἐν τῷ περὶ τὰς ὁρμῶν τόπῳ τὸ προσεκτικὸν
δ φυλάσσειν, ἵνα μεθ' ὑπεξαιρέσεως, ἵνα κοινωνικαί,
ἵνα κατ' ἀξίαν· καὶ ὀρέξεως μὲν παντάπασιν ἀπέχε-
σθαι, ἐκκλίσει δὲ πρὸς μηδὲν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν χρῆ-
σθαι.

λη'. Οὐ περὶ τοῦ τυχόντος οὖν, ἔφη, ἐστὶν ὁ
10 ἀγών, ἀλλὰ περὶ τοῦ μαινεσθαι ἢ μὴ.

λθ'. Ὁ Σωκράτης ἔλεγε· Τί θέλετε; λογικῶν ψυ-
χὰς ἔχειν, ἢ ἀλόγων; — Λογικῶν. — Τίνων λογι-
κῶν; ὑγιῶν, ἢ φασίλων; — Ἵγιων. — Τί οὖν οὐ
ζητεῖτε; — Ὅτι ἔχομεν. — Τί οὖν μάχεσθε καὶ δια-
15 φέρεσθε;

BIBLION IB.

Πάντα ἐκεῖνα, ἐφ' ἃ διὰ περιόδου εὐχῆ ἐλθεῖν,
ἤδη ἔχειν δύνασαι, εἰ μὴ σαυτῷ φθουρῆς. Τοῦτο
δέ ἐστίν, εἰ μὴ πᾶν τὸ παρελθὸν καταλίπης, καὶ τὸ
20 μέλλον ἐπιτρέψῃς τῇ προνοίᾳ, καὶ τὸ παρὸν μόνον
ἀπευθύνῃς πρὸς ὀσιότητα καὶ δικαιοσύνην. Ὀσιότητα
μὲν, ἵνα φιλήσῃς τὸ ἀπονεμόμενον· σοὶ γὰρ αὐτὸ ἢ
φύσις ἔφερε, καὶ σὲ τούτῳ. Δικαιοσύνην δέ, ἵνα
ἐλευθέρως καὶ χωρὶς περιπλοκῆς λέγῃς τε τάληθῆ,
25 καὶ πράσῃς τὰ κατὰ νόμον καὶ κατ' ἀξίαν· μὴ ἐμ-
ποδίξῃ δέ σε μήτε κακία ἀλλοτριᾶ, μήτε ὑπόληψις,
μήτε φωνή, μηδὲ μὴν αἰσθησις τοῦ περιτεθραμμένου

3 τέχνην ἔφη δὲ A; δεῖν ἔφη conl. Cor. — 10 εἰ μὴ γ.,
ἢ μὴ A — 11 ὁ om. A — 13 τί οὖν ζητεῖτε A — 19 πᾶν
om. A.

σοι σαρκιδίου· ὄψεται γὰρ τὸ πάσχον. Ἐὰν οὖν, ὅτε-
 δήποτε πρὸς ἐξόδῳ γένη, πάντα τὰ ἄλλα καταλιπών,
 μόνον τὸ ἡγεμονικόν σου καὶ τὸ ἐν σοὶ θεῖον τιμή-
 σης, καὶ μὴ τὸ παύσεσθαι ποτε <τοῦ> ζῆν φοβηθῆς,
 ἀλλὰ τὸ γε μηδέποτε ἄρξασθαι κατὰ φύσιν ζῆν, ἔση δ
 ἄνθρωπος ἄξιος τοῦ γεννήσαντος κόσμου, καὶ παύση
 ξένος ὢν τῆς πατρίδος, καὶ θαναμάξων ὡς ἀπροσδόκητα
 τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, καὶ κρεμάμενος ἐκ τοῦδε
 καὶ τοῦδε.

β'. Ὁ θεὸς πάντα τὰ ἡγεμονικὰ γυμνὰ τῶν ὀλι-
 κῶν ἀγγείων καὶ φλοιῶν καὶ καθαυμάτων ὄρῳ. Μόνα
 γὰρ τῷ ἑαυτοῦ νοερῷ μόνων ἄπτεται τῶν ἐξ ἑαυτοῦ
 εἰς ταῦτα ἐξήντηκόντων καὶ ἀπαχετευμένων. Ἐὰν δὲ
 καὶ σὺ τοῦτο ἐθίσης ποιεῖν, τὸν πολλὸν περισπασμὸν
 σεαυτοῦ περιαιρήσεις. Ὁ γὰρ μὴ τὰ περικείμενα κρεά- 15
 δια ὄρῶν, ἤπου γε ἐσθῆτα καὶ οἰκίαν καὶ δόξαν καὶ
 τὴν τοιαύτην περιβολὴν καὶ σκηνὴν θεώμενος, ἀσχο-
 λήσεται;

γ'. Τρία ἐστίν, ἐξ ὧν συνέστηκας· σωματίον, πνευ-
 μάτιον, νοῦς. Τούτων τὰλλα μέχρι τοῦ ἐπιμελεῖσθαι 20
 δεῖν σά ἐστι· τὸ δὲ τρίτον μόνον κυρίως σόν. Καὶ
 ἐὰν χωρίσης ἀπὸ σεαυτοῦ, τουτέστιν, ἀπὸ τῆς σῆς
 διανοίας, ὅσα ἄλλοι ποιοῦσιν ἢ λέγουσιν, ἢ ὅσα

1 ἐὰν οὖν δήποτε A — 2 γένη τ' ἂν τὰ A; γίνῃ con. Rend. —
 4 καὶ τὸ μὴ παύσεσθαι (παύσασθαι A) ποτε ζῆν PA, μὴ τὸ Gat.,
 τοῦ add. Mor. — φοβηθῆεις A — 12 μόνων om. X., μόνον A —
 ἐξ αὐτοῦ A — 13 ἐὰν καὶ σὺ X — 14 αἰσθήσης A; ἐθίσης
 σαυτὸν X — 15 μὴ del. put. Mor. — 17 καὶ σκηνὴν om. L2,
 3Par — σκευὴν con. Cor. — 19 διάνοια νοῦς A (πνευμ. om.)
 — 21 κυρίωςον A — ὁ ἐὰν PA; διὸ ἐὰν con. Gat., ἐὰν οὖν
 Cas., ὅταν Reisk., praetuli καὶ ἐὰν — 23 ἄλλα v., ἄλλοι con.
 Gat.

αὐτὸς ἐποίησας ἢ εἶπας, καὶ ὅσα ὡς μέλλοντα ταράσσει σε, καὶ ὅσα τοῦ περικειμένου σοι σωματίου, ἢ τοῦ συμφύτου πνευματίου, ἀπροαίρετα πρόσσεστιν, καὶ ὅσα ἢ ἔξωθεν περιφθέουσα δίνῃ ἐλίσσει, ὥστε, τῶν συνει-
 5 μαρμένων ἐξηρμένην (καὶ) καθαρὰν τὴν νοερὰν δύναμιν, ἀπόλυτον ἐφ' ἑαυτῆς ζῆν, ποιούσαν τὰ δίκαια, καὶ θέλουσαν τὰ συμβαίνοντα, καὶ λέγουσαν τὰ ληθῆ· ἔαν χωρίσης, φημί, τοῦ ἡγεμονικοῦ τούτου τὰ προσηρημένα ἐκ προσπαθείας, καὶ τοῦ χρόνου τὰ ἐπέκεινα,
 10 ἢ τὰ παρωχηκότα, ποιήσης τε σεαυτὸν, οἷος δ' Ἐμπεδόκλειος

Σφαῖρος κυκλωτερῆς, μονὴ περιγῆθει γαίαν, μόνον τε ζῆν ἐκμελετήσης, δ' ἕξῃς, τουτέστι, τὸ παρόν· δυνησῆ τό γε μέχρι τοῦ ἀποθανεῖν ὑπολειπόμενον
 15 ἀταράκτως καὶ εὐγενῶς καὶ ἰλέως τῷ σαυτοῦ δαίμονι διαβιῶναι.

δ'. Πολλάκις ἐθανύμασα, πῶς ἑαυτὸν μὲν ἕκαστος μᾶλλον πάντων φιλεῖ, τὴν δὲ ἑαυτοῦ περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ἐν ἐλάττονι λόγῳ τίθεται ἢ τὴν τῶν ἄλλων.
 20 Ἐὰν γοῦν τινα θεὸς ἐπιστὰς ἢ διδάσκαλος ἔμφρων κελεύσῃ, μηδὲν καθ' ἑαυτὸν ἐνθυμείσθαι καὶ διανοεῖσθαι, δ' μὴ ἅμα καὶ γεγωνίσκων ἐξοίσει, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν τοῦτο ὑπομενεῖ. Οὕτω τοὺς πέλας

1 ταράσσεις s., ταράσσει v., ταράσσει σε A — 4 ἐλίσειν A — 5 ἐξηρμένην A et Cas. — καὶ add. Cor. — 8 τὰ προσηρημένα A — 12 κυκλωτερῆς om. A — κωνῆ v., μονῆ A, κώνη conl. Cor., μονὴ περιγῆθει ed. Peyronus in Empedoclis fragm. p. 51 — περιγῆθει v., περιγῆθι Cor. — γαίαν A — 14 ὑπολειπόμενον Gat. — 15 εὐμενῶς conl. Cor. — ἰλέως v., ἰλέως A — 18 περὶ αὐτοῦ om. X — 22 ἅμα γε γινώσκων v., ἅμα καὶ γε γιν. A, ἅμα γιν. Cor., ἅμα γεγωνίσκων conl. Reisk. et Nauck., quod accepi add. καὶ ex A — 23 οὕτως τὸ εἰς πέλας A

μᾶλλον αἰδούμεθα, τί ποτε περὶ ἡμῶν φρονήσουσιν, ἢ ἑαυτούς.

ε'. Πῶς ποτε πάντα καλῶς καὶ φιλανθρώπως διατάξαντες οἱ θεοί, τοῦτο μόνον παρείδον, τὸ ἐνίους τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάνυ χρηστούς, καὶ πλείστα πρὸς 5 τὸ θεῖον ὡσπερ συμβόλαια θεμένους, καὶ ἐπὶ πλείστον δι' ἔργων ὁσίων καὶ ἱεροουργιῶν συνήθεις τῷ θείῳ γενομένους, ἐπειδὴν ἅπαξ ἀποθάνωσι, μηκέτι αὐτίς γίνεσθαι, ἀλλ' εἰς τὸ παντελὲς ἀπεσβηκέναι; Τοῦτο δὲ εἴπερ ἄρα καὶ οὕτως ἔχει, εὖ ἴσθι, ὅτι, εἰ ὡς ἐτέρως ἔχειν ἔδει, ἐποίησαν ἄν. Εἰ γὰρ δίκαιον ἦν, ἦν ἄν καὶ δυνατόν, καὶ εἰ κατὰ φύσιν, ἤνεργεν ἄν αὐτὸ ἢ φύσις. Ἐκ δὴ τοῦ μὴ οὕτως ἔχειν, εἴπερ οὐχ οὕτως ἔχει, πιστούσθω σοι, τὸ μὴ δεῆσαι οὕτω γίνεσθαι. Ὅρῳς γὰρ καὶ αὐτός, ὅτι τοῦτο παραζητῶν δικαιολογῆ 15 πρὸς τὸν θεόν· οὐκ ἄν δ' οὕτω διελεγόμεθα τοῖς θεοῖς, εἰ μὴ ἄριστοι καὶ δικαιοτάτοί εἰσιν. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ἄν τι περιείδον ἀδίκως καὶ ἀλόγως ἡμελημένον τῶν ἐν τῇ διακοσμῇσει.

ς'. Ἐθίξε καὶ ὄσα ἀπογινώσκεις. Καὶ γὰρ ἡ χεὶρ 20 ἢ ἀριστερά, πρὸς τὰ ἄλλα διὰ τὸ ἀνέθιστον ἀργρὸς οὐσα, τοῦ χαλινοῦ ἐρῶμενέστερον ἢ ἡ δεξιὰ κρατεῖ. τοῦτο γὰρ εἰδίσται.

ζ'. Ὅποιον δεῖ καταληφθῆναι ὑπὸ τοῦ θανάτου καὶ σώματι καὶ ψυχῇ· τὴν βραχύτητα τοῦ βίου, τὴν 25

6 ἐπὶ πλείστον A, ἐπὶ πλείστα Gat. — 8 γινομένους A — 9 αὐτίς v., αὐτίς A — εἰς τοὺς παντ. A — 10 εἴπερ καὶ v., εἴπερ καὶ ἄρα A — ὅτι om. A — 11 ἦν καὶ θυν. A — 13 ὅπως ἔχειν A — 14 γένεσθαι con. Cor. — 17 εἰ δὲ τοῦτο om. A — 18 ἡμελημένων A — 21 ἀναίσθητον A

ἀχάνειαν τοῦ ὀπίσω καὶ πρόσω αἰῶνος, τὴν ἀσθένειαν πάσης ὕλης.

η'. Γυμνὰ τῶν φλοιῶν θεάσασθαι τὰ αἰτιώδη· τὰς ἀναφορὰς τῶν πράξεων· τί πόνος· τί ἡδονή· τί θάνατος· τί δόξα· τίς ὁ ἐαυτῷ ἀσχολίας αἴτιος· πῶς οὐδεὶς ἵπ' ἄλλου ἐμποδίζεται· ὅτι πάντα ὑπόβληψις.

θ'. Ὅμοιον δ' εἶναι δεῖ ἐν τῇ τῶν δογμάτων χρήσει παγκρατιαστῆ, οὐχὶ μονομάχῳ· ὁ μὲν γὰρ τὸ ξίφος, ᾧ χρῆται, ἀποτίθεται καὶ ἀναιρεῖται· ὁ δὲ τὴν χεῖρα ἀεὶ ἔχει, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ συστρέφει αὐτὴν δεῖ.

ι'. Τίνα αὐτὰ τὰ πράγματα, ὄρᾶν, διαιροῦντα εἰς ὕλην, αἴτιον, ἀναφοράν.

ια'. Ἠλίκην ἐξουσίαν ἔχει ἄνθρωπος μὴ ποιεῖν ἄλλο, ἢ ὅπερ μέλλει ὁ θεὸς ἐπαινεῖν, καὶ δέχεσθαι πᾶν, ὃ ἂν νέμῃ αὐτῷ ὁ θεός.

ιβ'. Τὸ ἐξῆς τῇ φύσει μήτε θεοῖς μεμπτέον· οὐδὲν γὰρ ἐκόντες ἢ ἄκοντες ἀμαρτάνουσι· μήτε ἀνθρώποις· οὐδὲν γὰρ οὐχὶ ἄκοντες. Ὡστε οὐδενὶ μεμπτέον.

20 ιγ'. Πῶς γελοῖος καὶ ξένος ὁ θαυμάζων ὀτιοῦν τῶν ἐν τῷ βίῳ γινομένων!

ιδ'. Ἦτοι ἀνάγκη εἰμαρμένην <καὶ> ἀπαράβατος τάξις, ἢ πρόνοια ἰλάσιμος, ἢ φυρμὸς εἰκαιότητος ἀπροστατήτος. Εἰ μὲν οὖν ἀπαράβατος ἀνάγκη, τί

7 ὅμοιον σε εἶναι δεῖ coni. Rend. — 10 χεῖραν A — 12 τοιαῦτα τὰ πράγμα. PA; δεῖ αὐτὰ τὰ πρ. coni. Reisk., ὅποια αὐτὰ τὰ πρ. Cor., at praestat τίνα αὐτὰ τὰ πρ., Pol. mavult τί αὐτὰ τὰ πρ. — 14 τὸ ὀλικὴν A — 16 δ' ἐάν A — ὁ θεὸς τὸ ἐξῆς τῇ φύσει. καὶ μήτε τοῖς θεοῖς κτέ. A — 20 πῶς οὐ γελοῖος coni. Cor. — καὶ ὀτιοῦν A — 22 εἰμαρμένης AX — καὶ add. AX — 24 οὖν v. om. add. AX

ἀντιτείνεις; Εἰ δὲ πρόνοια, ἐπιδεχομένη τὸ ἰλάσκεσθαι, ἄξιον σαυτὸν ποιήσον τῆς ἐκ τοῦ θείου βοήθειας. Εἰ δὲ φρυγὸς ἀνηγεμόνευτος, ἀσμένιζε, ὅτι ἐν τοιοῦτῳ [τῷ] κλύδωνι αὐτὸς ἔχεις ἐν σαυτῷ τινα νοῦν ἡγεμονικόν. Κἂν παραφέρῃ σε ὁ κλύδων, παραφερέτω τὸ 5 σαρκίδιον, τὸ πνευμάτιον, τἄλλα· τὸν γὰρ νοῦν οὐ παροίσει. (ιε'). Ἡ τὸ μὲν τοῦ λύχνου πῶς, μέχρι σβησθῆ, φαίνει, καὶ τὴν ἀλύγην οὐκ ἀποβάλλει· ἡ δὲ ἐν σοὶ ἀλήθεια, καὶ δικαιοσύνη, καὶ σωφροσύνη προ- 10 αποσβήσεται;

ις'. Ἐπὶ τοῦ φαντασίαν παρασχόντος, ὅτι ἤμαρτε· τί δαὲ οἶδα, εἰ τοῦτο ἀμάρτημα; εἰ δὲ καὶ ἤμαρτεν, ὅτι κατέκρινεν αὐτὸς ἑαυτόν, καὶ οὕτως ὅμοιον τοῦτο τῷ καταδρόπτειν τὴν ἑαυτοῦ ὕψιν.

Ἵτι ὁ μὴ θέλων τὸν φαῦλον ἀμαρτάνειν ὅμοιος τῷ 15 μὴ θέλοντι τὴν συκῆν ὀπὸν ἐν τοῖς σύκοις φέρειν, καὶ τὰ βρέφη κλαυθμυρίζεσθαι, καὶ τὸν ἵππον χρομετίξειν, καὶ ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα. Τί γὰρ πάθη, τὴν ἕξιν ἔχων τοιαύτην; Εἰ οὖν γοργὸς εἶ, ταύτην θεράπευσον.

ιζ'. Εἰ μὴ καθήκει, μὴ πράξις· εἰ μὴ ἀληθὲς ἐστὶ, 20 μὴ εἴπησ. Ἡ γὰρ ὁρμὴ σου ἔστω (ιη') εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ὄραν, τί ἐστὶν αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ τὴν φαντασίαν σοι

1 ἀντιτείνεις Gat. — ἰλάσθαι A — 2 ἄξιον αὐτὸν v., ἄξιον σαυτὸν AX — 3 ἂν ἡγεμονεύοντος A — ἀσμένιζε A — 4 τῷ om. V5 B L2, 3 Par — ἔχεις σαυτῷ A — νοῦν τινα X — 5 περιφέρει v., παραφέρει AX — 7 ἡ' Cor. — capita 14 et 15 non distinguuntur in AX — 8 φαίνοι A — 12 οὐ add. Cor. ante κατέκρινεν — 14 τὸ καταδρ. A — τι ὁ μὴ θέλων A (pro Ὅτι) novam hic sectionem faciens — 15 τὸ μὴ θέλ. A — 21 ἡ γὰρ ὁρμὴ σου ἔστω, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ὄραν v., ἡ γὰρ ὁρμὴ σου εἰς τὸ πᾶν ὄραν A; ἡ γὰρ ὁρμὴ σου ἔστω. Εἰς τὸ πᾶν Cas. (Sch. II) — ἔστω conl. Cor.

ποιοῦν, καὶ ἀναπτύσσειν, διαιροῦντα εἰς τὸ αἷτιον, εἰς τὸ ὑλικόν, εἰς τὴν ἀναφοράν, εἰς τὸν χρόνον, ἐντὸς οὗ πεπαῦσθαι αὐτὸ δεήσει.

ιδ'. Αἰσθου ποτέ, ὅτι κρείττον τι καὶ δαιμονιώ-
6 τερον ἔχεις ἐν σαντιῶ τῶν τὰ πάθη ποιούντων, καὶ
καθάρταξ τῶν νευροσπαστούντων σε. Τί μου νῦν ἐστίν
ἢ διάνοια; μὴ φόβος; μὴ ὑποψία; μὴ ἐπιθυμία; μὴ
ἄλλο τι τοιοῦτον;

κ'. Πρῶτον, τὸ μὴ εἰκὴ μῆδὲ ἔνευ ἀναφορᾶς.
10 Δεύτερον, τὸ μὴ ἐπ' ἄλλο τι ἢ ἐπὶ τὸ κοινωρικόν
τέλος τὴν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι.

κα'. Ὅτι μετ' οὐ πολὺ οὐδεις οὐδαμοῦ ἔση, οὐδὲ
τούτων τί, ἃ νῦν βλέπεις, οὐδὲ τούτων τις τῶν νῦν
βιούντων. Ἄπαντα γὰρ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι
15 καὶ φθειρέσθαι πέφυκεν, ἵνα ἕτερα ἐφεξῆς γίνηται.

κβ'. Ὅτι πάντα ὑπόληψις· καὶ αὕτη ἐπὶ σοί. Ἄρον
οὖν, ὅτε θέλεις, τὴν ὑπόληψιν, καὶ ὥσπερ κάμψαντι
τὴν ἄκραν, γαλήνη, σταθερὰ πάντα, καὶ κόλπος ἀκύμων.

κγ'. Μία καὶ ἥτισοῦν ἐνέργεια, κατὰ καιρὸν παν-
20 σαμένη, οὐδὲν κακὸν πάσχει, καθ' ὃ πέπανται· οὐδὲ
ὁ πράξας τὴν πράξιν ταύτην κατ' αὐτὸ τοῦτο, καθ'
ὃ πέπανται, κακὸν τι πέπονθεν. Ὅμοίως οὖν τὸ ἐκ
πασῶν τῶν πράξεων σύστημα, ὅπερ ἐστὶν ὁ βίος, ἐὰν
ἐν καιρῷ παύσῃται, οὐδὲν κακὸν πάσχει κατ' αὐτὸ
25 τοῦτο, καθ' ὃ πέπανται· οὐδὲ ὁ καταπαύσας ἐν καιρῷ
τὸν εἰρμὸν τοῦτον, κακῶς διετέθη. Τὸν δὲ καιρὸν
καὶ τὸν ὄρον δίδωσιν ἡ φύσις, ποτὲ μὲν καὶ ἡ ἰδία,

2 ἀφορᾶν Δ — 7 ἐν (τῇ) διανοίᾳ conl. Reisk. — 13 τί —
τούτων om. Δ — 14 ἄπαντα PA, πάντα v. — 16 πάντα ἢ
ὕπ. v., πάντα ὑπ. Δ — αὕτη v., αὕτη Δ — 19 βία Δ — 27 καὶ

δταν ἐν γήρα, πάντως δὲ ἢ τῶν ὄλων· ἥς τῶν μερῶν μεταβαλλόντων, νεαρὸς ἀεὶ καὶ ἀκμαῖος ὁ σύμπας κόσμος διαμένει. Καλὸν δὲ ἀεὶ πᾶν καὶ ὠραῖον τὸ συμφέρον τῷ ὄλω. Ἡ οὖν κατάπανσις τοῦ βίου ἐκάστω οὐ κακὸν μὲν, ὅτι οὐδὲ ἀλσχρόν· εἶπερ καὶ ἀπρο- 5 αῖρετον, καὶ οὐκ ἀκοινωνητον· ἀγαθὸν δέ, εἶπερ τῷ ὄλω καιρῖον καὶ συμφέρον, καὶ συμφερόμενον. Οὕτω γὰρ καὶ θεοφόρητος ὁ φερόμενος κατὰ ταῦτά θεῶ καὶ ἐπὶ ταῦτά τῇ γνώμῃ φερόμενος.

κδ'. Τρία ταῦτα δεῖ πρόχειρα ἔχειν. Ἐπὶ μὲν ἄν 10 ποιεῖς, εἰ μήτε εἰκῆ, μήτε ἄλλως ἢ ὡς ἂν ἡ δίκη αὐτῇ ἐνήργησεν· ἐπὶ δὲ τῶν ἔξωθεν συμβαινόντων, ὅτι ἦτοι κατ' ἐπιτυχίαν, ἢ κατὰ πρόνοιαν· οὔτε δὲ τῇ ἐπιτυχίᾳ μεμπτέον, οὔτε τῇ προνοίᾳ ἐγκλητέον. Δεύτερον τό· ὁποῖον ἕκαστον ἀπὸ σπέρματος μέχρι 15 ψυχώσεως, καὶ ἀπὸ ψυχώσεως μέχρι τοῦ τὴν ψυχὴν ἀποδοῦναι, καὶ ἔξ οἷων ἢ σύγκρισις, καὶ εἰς οἷα ἢ λύσις. Τρίτον, εἰ ἄφνω μετέωρος ἐξαρθεῖς κατασκέψαιο τὰ ἀνθρώπεια καὶ τὴν πολυτροπίαν, ὅτι καταφρονήσεις, συνιδῶν ἅμα καὶ ὅσον τὸ περιοικοῦν 20 ἐναερίων καὶ ἐναϊθερίων· καὶ ὅτι, ὁσάκις ἂν ἐξαρθῆς, ταῦτά ὄψει, τὸ ὁμοειδές, τὸ ὀλιγοχρόνιον. Ἐπὶ τούτοις ὁ τύφος.

κε'. Βάλε ἔξω τὴν ὑπόληψιν· σέσωσαι. Τίς οὖν ὁ κωλύων ἐκβαλεῖν;

25

ἰδία Α — 9 ἐπὶ ταῦτα Α — 11 εἰ del. put. Mor. — μηδὲ ἄλλως v., μήτε ἄλλως Α — 15 ἀπὸ στερήματος PA; σπέρματος coni. Gat. — 18 διάλυσις coni. Sch. II — εἰ ἄνω v., εἰ ἄφνω Α — 19 ὅση κατανοήσαις v., ὅτι καταφρονήσαις Α — 21 καὶ del. put. Cor. ante ὅτι — ἐὰν ἐξαρθεῖς Α — 22 καὶ add. Cor. ante τὸ ὀλιγ. — 24 τί οὖν Α — 25 ἐκβάλλειν v., ἐκβάλλειν Α

κς'. Όταν δυσφορήσῃς ἐπὶ τινι, ἐπελάθου τοῦ, ὅτι πάντα κατὰ τὴν τῶν ὅλων φύσιν γίνεται, καὶ τοῦ, ὅτι τὸ ἁμαρτανόμενον ἀλλότριον, καὶ ἐπὶ τούτοις τοῦ, ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον οὕτως ἀεὶ ἐρίνετο καὶ γενήσε-
 5 ται καὶ νῦν πανταχοῦ γίνεται· τοῦ, ὅση ἢ συγγέ-
 νεια ἀνθρώπου πρὸς πᾶν τὸ ἀνθρώπειον γένος· οὐ γὰρ αἱματίου ἢ σπερματίου, ἀλλὰ νοῦ κοινωνία. Ἐπε-
 ελάθου δὲ καὶ τοῦ, ὅτι ὁ ἐκάστου νοῦς θεός, καὶ ἐκεῖ-
 θεν ἐββύηκε· τοῦ, ὅτι οὐδὲν ἰδιον οὐθενός, ἀλλὰ καὶ
 10 τὸ τεκνίον, καὶ τὸ σωματίον, καὶ αὐτὸ τὸ ψυχάριον
 ἐκεῖθεν ἐλήλυθεν· τοῦ, ὅτι πάνθ' ὑπόληψις· τοῦ, ὅτι
 τὸ παρὸν μόνον ἕκαστος ἔῃ, καὶ τοῦτο ἀποβάλλει.

κς'. Συνεχῶς ἀναπολεῖν τοὺς ἐπὶ τινι λίαν ἀγα-
 νακτῆσαντας, τοὺς ἐν μεγίσταις δόξαις, ἢ συμφοραῖς,
 15 ἢ ἐχθραῖς, ἢ ὁποιασοῦν τύχαις ἀκμάσαντας· εἶτα ἐφ-
 ιστάνειν· ποῦ νῦν πάντα ἐκεῖνα; καπνός, καὶ σποδός,
 καὶ μῦθος, ἢ οὐδὲ μῦθος. Συμπροσπιπέτω δὲ καὶ
 τὸ τοιοῦτο πᾶν, οἷον Φάβιος Κατουλλίνος ἐπ' ἀγροῦ,
 καὶ Λούσιος Λοῦπος ἐν τοῖς κήποις, καὶ Στερενίσιος
 20 ἐν Βαίαις, καὶ Τιβέριος ἐν Καπρίαῖς, καὶ Οὐήλιος
 Ῥοῦφος, καὶ ὅλων ἢ πρὸς ὅτιοῦν μετ' οὐλήσεως δια-
 φορά· καὶ ὡς εὐτελεῖς πᾶν τὸ κατεντεινόμενον· καὶ
 ὅσα φιλοσοφώτερον τὸ ἐπὶ τῆς δοθείσης ὕλης ἐαντὸν
 δίκαιον, σώφρονα, θεοῖς ἐπόμενον ἀφελῶς παρέχειν. Ὅ
 25 γὰρ ὑπὸ ἀτυφία τυφὸς τυφόμενος, πάντων χαλεπώτατος.

1 τοῦ ὅτι v., τοῦτο ὅτι A — 3 τὸ ἁμαρτᾶν μὲν οὖν A —
 5 καὶ ante τοῦ add. Cor. — 9 ἐββύηκε· καὶ τοῦ conl. Cor. — 15 ἢ
 ὄχθαις A — 17 συμπροσπιπέτω A — 19 ἐν τοῖς κήποις v.
 omissum add. A; ἐν Καπρίαῖς conl. Cor. — στερενίσιος A —
 20 Καπρίαῖς conl. Sch. I — ἐν Οὐήλιᾳ conl. Barberinus in
 versione M. Ant. — 21 μετὰ ποιήσεως A — 25 τυφὸς del. Cor.

κη'. Πρὸς τοὺς ἐπιζητοῦντας· Ποῦ γὰρ ἰδῶν τοὺς θεοὺς, ἢ πόθεν κατεληφώς, ὅτι εἰσίν, οὕτω σέβεις; Πρῶτον μὲν καὶ ὄψει ὁρατοί εἰσιν· ἔπειτα μέντοι οὐδὲ τὴν ψυχὴν τὴν ἑαυτοῦ ἐώρακα, καὶ ὁμως τιμῶ. Οὕτως οὖν καὶ τοὺς θεοὺς, ἐξ ὧν τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐκάστοτε πειρῶμαι, ἐκ τούτων, ὅτι τε εἰσί, καταλαμβάνω, καὶ αἰδοῦμαι.

κθ'. Σατηρία βίου, ἕκαστον δι' ὄλου αὐτὸ τί ἐστὶν ὁρᾶν, τί μὲν αὐτοῦ τὸ ὑλικόν, τί δὲ τὸ αἰτιώδες. Ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς τὰ δίκαια ποιεῖν, καὶ ἀλάθητῃ 10 λέγειν. Τί λοιπὸν ἢ ἀπολαύειν τοῦ ζῆν, συνάπτοντα ἄλλο ἐπ' ἄλλω ἀγαθόν, ὥστε μηδὲ τὸ βραχυτάτον διάστημα ἀπολείπειν;

λ'. Ἐν πῶς ἡλίου, κἂν διείργηται τοίχοις, ὄρεσιν, ἄλλοις μυρίοις. Μία οὐσία κοινή, κἂν διείργηται 15 ἰδίως ποιοῖς σώμασι μυρίοις. Μία ψυχὴ, κἂν φύσει διείργηται μυρίαῖς καὶ ἰδαῖς περιγραφαῖς. Μία νοερά ψυχὴ, κἂν διακεκρίσθαι δοκῇ. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα μέρη τῶν εἰρημένων, οἷον πνεύματα καὶ ὑποκείμενα, ἀναίσθητα καὶ ἀνοικεῖστα ἀλλήλοις· καίτοι κάκεινα 20 τὸ νοῦν συνέχει καὶ τὸ ἐπὶ τὰ αὐτὰ βρῖθον. Διάνοια δὲ ἰδίως ἐπὶ τὸ ὁμόφυλον τείνεται, καὶ συνίσταται, καὶ οὐ διείργεται τὸ κοινωνικὸν πάθος.

λα'. Τί ἐπιζητεῖς; τὸ διαγίνεσθαι; ἀλλὰ τὸ αἰσθάνεσθαι; τὸ ὁρμᾶν; τὸ αὔξεσθαι; τὸ λήγειν αὐθις; τὸ 25 φωνῇ χρῆσθαι; τὸ διανοεῖσθαι; τί τούτων πόθου σοι

7 αἰδοῦμεναι A — 9 τί μὲν τοῦτο ὄλ. A — τί δαι ν., τί δὲ praestat — 21 τὸν νοῦν PA, τὸ νοῦν coni. Gat., τὸ ἐνοῦν Rend. — ἔπειτα αὐτὰ ν., ἐπὶ τὰ αὐτὰ A — 22 γίνεσθαι PA, τείνεται coni. Cor.

ἄξιον δοκεῖ; Εἰ δὲ ἕκαστα εὐκαταφρόνητα, πρόσβιθι ἐπὶ τελευταίον, τὸ ἔπεσθαι τῷ λόγῳ καὶ τῷ θεῷ. Ἀλλὰ μάχεται τὸ τιμᾶν ταῦτα, τὸ ἄχθεσθαι, εἰ διὰ τοῦ τεθνηκέναι στερησεταιί τις αὐτῶν.

5 λβ. Πόστον μέρος τοῦ ἀπείρου καὶ ἀχανοῦς αἰῶνος ἀπομεμέρισται ἐκάστω; τάχιστα γὰρ ἐναφανίζεται τῷ αἰδίῳ. Πόστον δὲ τῆς ὄλης οὐσίας; πόστον δὲ τῆς ὄλης ψυχῆς; ἐν πόστῳ δὲ βωλαρίῳ τῆς ὄλης γῆς ἔρπει; πάντα ταῦτα ἐνθυμούμενος, μηδὲν μέγα φαν-
10 τάξου ἢ τό, ὡς μὲν ἡ σὴ φύσις ἄγει, ποιεῖν, πάσχειν δέ, ὡς ἡ κοινή φύσις φέρει.

λγ'. Πῶς ἐαντῷ χρῆται τὸ ἡγεμονικόν; Ἐν γὰρ τούτῳ τὸ πᾶν ἐστι. Τὰ δὲ λοιπὰ ἢ προαίρετά ἐστιν, ἢ ἀπροαίρετα, νεκρὰ καὶ καπνός.

15 λδ'. Πρὸς θανάτου καταφρόνησιν ἐγερτικώτατον, ὅτι καὶ οἱ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν καὶ τὸν πόνον κακὸν κρίνουντες, ὅμως τούτου κατεφρόνησαν.

λε'. Ὡς τὸ εὐκαιρον μόνον ἀγαθόν, καὶ ᾧ τὸ πλείους κατὰ λόγον ὀρθὸν πράξεις ἀποδοῦναι τῷ ὀλι-
20 γωτέρῳ ἐν ἴσῳ ἐστὶ, καὶ ᾧ τὸν κόσμον θεωρήσαι πλείονι ἢ ἐλάσσονι χρόνῳ οὐ διαφέρει, τούτῳ οὐδὲ ὁ θάνατος φοβερόν.

λς'. Ἄνθρωπε, ἐπολιτεύσω ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ πόλει· τί σοι διαφέρει, εἰ πέντε ἔτεσιν <ἢ τρισί>; τὸ

2 τὸ addendum videtur ante τελευταίον — 3 τῷ τιμᾶν v., τὸ τιμᾶν A — ἢ διὰ v., εἰ διὰ A — 13 λοιπὰ, εἰ προαίρετα v., ἢ προαίρετα A; τὰ δὲ λοιπὰ ἀπροαίρετα ἐστίν· εἰ (δὲ) ἀπροαίρετα, νεκρὰ κτέ. coni. Cas., τὰ δὲ λ., εἴτε προαίρετά ἐστίν, εἴτ' ἀπροαίρετα, νεκρὰ καὶ κ. coni. Cor. — 15 ὄρος θανάτου A — διεγερτικώτατον L3, etiam Cor. et Sch. II — 18 ᾧ om. A — καὶ ὡς (etiam 20) A — 21 πλέονι P, πλέον A, πλείονι Gat. — 24 ἢ τρισί add. Reisk.

γὰρ κατὰ τοὺς νόμους ἴσον ἐκάστω. Τί οὖν δεινόν,
 εἰ τῆς πόλεως ἀποπέμπει σε οὐ τύραννος, οὐδὲ δικα-
 στήης ἕδικος, ἀλλ' ἡ φύσις ἢ εἰσαγαγούσα; οἶον εἰ
 κωμωδὸν ἀπολύει τῆς σκηνῆς ὁ παραλαβὼν στρατηγός.
 — Ἄλλ' οὐκ εἶπον τὰ πέντε μέρη, ἀλλὰ τὰ τρία. — 5
 Καλῶς εἶπας· ἐν μέντοι τῷ βίῳ τὰ τρία δλον τὸ
 δρᾶμά ἐστι. Τὸ γὰρ τέλειον ἐκεῖνος ὀρίζει ὁ τότε
 μὲν τῆς συγκρίσεως, νῦν δὲ τῆς διαλύσεως αἷτιος· σὺ
 δὲ ἀναίτιος ἀμφοτέρων. Ἄπιθι οὖν ἴλεως· καὶ γὰρ
 ὁ ἀπολύων ἴλεως. 10

3 φύσις εἰσαγαγούσα Gat. — 4 ἀπολύει A — χορηγός
 (pro στρατηγός) conl. Nauck. — 7 τότε μὲν τις τῆς A — 10
 nullo hic intervallo sequuntur in A versus quidam: *Εἰ λύπης
 κρατέειν ἐθέλεις || τὴν δε μάκαιραν ἀναπτύσσων || βίβλιον, ἐπέρ-
 χου ἐνδοκίως || ἧς ὑπὸ γνώμην δόβιστην || φεία κεν ὄψαι εἰσο-
 μένων (pro ἐσσομένων || ὄντων τ' ἠδὲ παροιχομένων || τερπα-
 λὴν τε ἀνίην τε || καπνοῦ μηδὲν ἀρειοτέρην.* Eosdem versus
 olim protulit Salmasius ad Vulcatii Cassium sub titulo εἰς
 βιβλίον Μάρκου.

INDEX GRAECUS.¹⁾

A

- Ἀβασκίανως* 1, 16.
ἀβιάστως 3, 16; 7, 68; 10, 36.
ἄβουλος 6, 44.
ἀγαθόν 2, 1, 7, 11, 43; 3, 6;
 4, 39, 42; (*ἀληθῶς ἀγαθὰ*)
 5, 12, 15, 16, 26, 34; 6, 41,
 44, 51; 7, 17, 26, 59; 8, 1,
 10, 14, 20; 9, 1, 16, 17, 41;
 10, 30; 11, 16, 21; 12, 29, 34,
 35; (*ἄριστον*) 3, 6.
ἀγαθός 1, 14, 17; 2, 11; 3, 4,
 16; 4, 10, 17, 18^{*)}, 25, 39;
 5, 15, 36; 6, 30; 7, 15, 17;
 8, 5, 10, 22; 10, 1, 8, 13, 16,
 32; 11, 5, 15; 12, 24; (*ἄρι-*
στος) 3, 4; 6, 6; 10, 12; 12, 5.
ἀγανακτεῖν 2, 1; 6, 27; 7, 66;
 11, 18, 20; 12, 27.
ἀγανακτικῶς 11, 18.
ἀγαπητικόν 1, 13.
ἀγγεῖον 3, 3; 8, 27^{*)}; 12, 2.
ἀγγειῶδες 10, 38.
- ἄγειν* 4, 46; (*εἰς ἔνοιαν*) 1, 17;
 (*ἐπὶ τέλος τοῦ βίου*) 3, 16; 5, 8;
 6, 16, 50; 7, 16, 66; 10, 6; 12, 32.
ἀγέλη 6, 14; 7, 3, (48); 9, 9,
 30; 11, 18.
ἀγεννής 4, 47.
ἄγεστος 9, 2 (*ψευδολογίας*).
ἀγνοεῖν 3, 11; 5, 18; 6, 22; 11,
 6, 8, 18.
ἄγνοια 2, 1, 13 (*τῶν ἀγαθῶν*
καὶ κακῶν); 2, 11; 5, 18;
 6, 21; 7, 22, 66; 9, 22.
ἀγνώμων 5, 31; 9, 42; 11, 18.
ἀγρίδιον ^{*)}4, 3.
Ἀγρίππας 8, 31.
ἀγροικία 4, 3.
ἀγρός 10, 23; 12, 27.
ἀγωγή 1, 6 (*Ἑλληνική*).
ἀγῶν 11, 38.
ἀγανίξασθαι 6, 30; 10, 36.
ἀδελφὴ 1, 17 (*Anna Cornificia*);
 8, 31.
ἀδελφός (*Severus*) 1, 14, 17;
 (-οί) 5, 31.

1) Ne nimis oneraretur libellus, utile visum est non omnia verba recipere in hunc indicem, sed praeter nomina propria eas voces, quae aut pertinent ad vitam doctrinamque Antonini aut ad rem grammaticam criticamve alicuius sunt momenti omissis plerumque eis locis, quos aliunde attulit M. Antoni, velut ex Platone (7, 45 etc.).

2) Asterisco notamus verborum vel locorum ambiguitatem.

ἀδήκτως 11, 18.
ἄηλος 3, 1, 10; (-ον) 8, 7.
ἀδιάλειπτος 6, 15; 9, 35.
ἀδιάστροφος 1, 15.
ἀδιαφορεῖν 11, 16.
ἀδιαφορία 7, 31.
ἀδιάφορος 8, 56; (-ον) 5, 20; 6, 32; 11, 16.
ἀδιάψευστος 4, 49.
ἀδικεῖν 2, 10; 6, 41; 9, 1, 4, 5.
ἀδικημα 11, 20.
ἀδικος 6, 47; 11, 18; 12, 36; (ἀδικως) 6, 30; 12, 2.
ἀδοξία 2, 11; 8, 14; 9, 1.
ἄδοξος 11, 16.
Ἄθριανός 4, 33; 8, 5, 25, 37; 10, 27.
ἄδυναμία 2, 11.
ἄδυνατεῖν 10, 4.
ἄδύνατον 5, 17; 6, 19, 50; 7, 71; 9, 42; 11, 18.
ἄδυσάπητον 1, 16.
ἀεμνηστον 4, 33.
ἄεννας 8, 51 (πηγή).
ἄερώδης 8, 54; (-ῶδες) 4, 21; 9, 9; 10, 7.
ἄηρ 4, 21, 46; 6, 15; 8, 54, 57; 9, 8; 10, 1, 7.
ἄήτητος 1, 16 (ψυχή).
ἄθανασία 4, 48.
ἄθάνατος 4, 19, 48; 7, 70; 8, 37.
ἄθανάμαστον 1, 15.
*ἄθεώρητον** 1, 9.
Ἄθηναῖοι 5, 7.
Ἄθηνόδοτος 1, 13.
ἄθλητής 3, 4 (ἔθλον τοῦ με-
 γίστου).
ἄθλιος 9, 12, 37; (-ώτερον)
 2, 18.
ἄθλον 3, 4.
ἄθροός 8, 7.
Ἄθως 6, 36.
(αἶα 6, 10.)¹⁾

αἰγιαλός 4, 3; 10, 23.
αἰδεῖσθαι 2, 6 (ἔαντόν); 6, 30, 35, 40; 11, 28; 12, 4, 28.
αἰδέσιμος 2, 13; (-άτατος) 1, 9.
αἰδήμων 1, 2; 6, 48; 10, 5; 12, 32.
αἰδήμων 4, 49; 7, 52, 67; 9, 29; 10, 7, 14; (αἰδημόνας) 3, 7, 16; 8, 5, 51; 10, 8.
αἰδῖος 9, 32; 10, 7; *αἰδῖον* 2, 14; 4, 21; 6, 37; 10, 5; 12, 32.
αἰδώς 3, 7; 4, 20; 5, 33; 6, 16, 37; 7, 31; 10, 13; 11, 1. (αἰδήρ 10, 21.)
αἰθρία 8, 28.
αἶμα 1, 17; 2, 1, 5, 33; 6, 15; 9, 36.
αἱμάτιον 5, 4; 6, 13; 12, 26.
αἶρειν 4, 7; 8, 6, 40; 11, 18; 12, 22; -εσθαι 4, 1.
αἶρεσις 9, 41.
αἰρῶν (λόγος) 2, 5; 10, 32.
αἰσθάνεσθαι 1, 17; 2, 4, 13; 5, 5, 6; 8, 37, 58; 10, 8, 36; 11, 15; 12, 19, 31.
αἰσθησις 2, 17; 3, 16; 4, 40; 5, 26; 8, 41, 58; 10, 26; 12, 1.
αἰσθητήριον 5, 33.
αἰσθητικός 3, 6; 6, 28; 7, 55; 8, 26.
αἰσθητόν 2, 12; 5, 33.
(ἔιστος 4, 33.)
αἰσχροός 2, 1, 11; 6, 29; 7, 37, 64; 8, 15; 11, 15, 18; 12, 23.
αἰσχρόνεσθαι 4, 5; 7, 7; 8, 36.
αἰτία 1, 17; 5, 8; 6, 1, 41, 44; 7, 24; 8, 3, 27, 47; 9, 1, 6, 29; 9, 31; 10, 6, 26, 38.
αἰτιᾶσθαι 1, 13 (τι); 10, 4.
αἰτιον 5, 8, 23; 7, 10; 8, 7; 9, 25, 37; 10, 5; 12, 10, 18.
αἰτιος 6, 41; 12, 8, 36.
αἰτιῶδες 4, 21; 5, 13; 7, 29; 8, 11; 12, 8, 29.

1) Uncinis inclusimus verba quae non sunt Antonini.

- αἰφνίδιος* 3, 13.
αἰών, 2, 12; 4, 3, 21, 43, 50;
 5, 24, 32; 6, 15, 36, 59; 7, 10,
 19, 70; 9, 28, 32, 35; 10, 5,
 17; 11, 1; 12, 7, 32.
αἰώνιος 7, 64; 10, 34.
ἀκαίρως 4, 19.
ἀκάωτος 5, 18.
ἄκαυθα 6, 36.
ἀκαριαῖος 2, 14; 3, 10; 4, 48;
 5, 24; 6, 25; 11, 18.
ἀκατάληπτος 5, 10; 7, 54.
ἀκαταμάχητος 8, 48.
ἀκενόδοξον 1, 16; 6, 30; 8, 1.
ἀκενόσπουδον 1, 6.
ἀκέραιος 6, 30.
ἀκίβδηλον 5, 5.
ἀκλήρημα 10, 33.
ἀκμάζειν 9, 3; 12, 27.
ἀκμαῖος 12, 23; (-ον) 1, 16.
ἀκμῆ 3, 2
ἀκοῆ 10, 35.
ἀκοινώνητος (ὄρημῆ) 2, 2; (ἄν-
 θρωπος) 2, 1; 3, 5; 11, 18; —
 12, 23; (-όν τι πράσσειν) 8, 34;
 10, 6.
ἀκολάκεντος 1, 16.
ἀκολάστημα 11, 20.
ἀκόλαστος 2, 10.
ἀκολουθεῖν 5, 3; (θεῶ) 7, 31.
ἀκολουθία (τοῖς θεοῖς) 3, 9.
ἀκόλουθον (τὰ ἄ. τῆ φύσει)
 2, 9.
ἀκομψος 6, 30.
ἀκοσμεῖν 9, 1.
ἀκοσμία 4, 27.
ἀκούειν (κακῶς) 6, 2; cf. 11,
 18 (3).
ἀκούσιος 3, 5; (-ίως) 7, 62.
ἀκουστικόν (τυνός) 1, 16.
ἀκουστὸν 10, 35.
ἄκρα 4, 49; 12, 22.
ἀκριβής 2, 5; 6, 30.
ἀκριβοῦν 3, 1.
ἀκριβῶς 1, 7, 16; 4, 10; 10, 31.
ἄκριτον 2, 17; 4, 3.
ἀκρόπολις 8, 48.
ἄκρος (-ον ὄρος) 10, 23.
ἀκτις 8, 57.
ἀκύβευτον 1, 8.
 (ἀκύμων 12, 22.)
ἄκων 4, 3; 6, 50; 7, 22, 63;
 9, 1; 11, 18; 12, 12.
ἄλῃσθαι 8, 51.
ἀληθῶν 1, 8.
ἄλῃν (ἀλέσουσα*) 10, 35.
Ἀλέξανδρος (- ὁ γραμματικὸς)
 1, 10; (- ὁ Πλατωνικὸς) 1,
 12; (- ὁ Μακεδὼν) 3, 3; 6,
 24; 8, 3; 9, 29; 10, 27.
ἀλήθεια 2, 11; 3, 6, 11, 12;
 4, 11, 20, 21; 5, 33; 6, 21,
 47; 7, 9, 63; 9, 1; 10, 13;
 11, 1, 12; 12, 15.
ἀληθεύειν 10, 32.
ἀληθῆς 3, 2; 5, 6; 7, 66, 68;
 10, 8, 34; 12, 17, 29; (-ἐς) 2,
 15; 11, 18; (-ῆ) 3, 16; 9, 1;
 12, 1, 3, 29; (-ῶς) 1, 16; 2,
 3; 5, 12; 8, 1.
ἀληθινός 10, 15; (-ῶς) 1, 13;
 6, 39.
Ἀλκίφρον 10, 31.
ἄλλοῖος 6, 2; 7, 68; 8, 58.
ἄλλοιοῦσθαι 10, 7.
ἄλλοίωσις 4, 3, 21; 6, 15; 9,
 19, 28.
ἄλλότριος 4, 39; 6, 36, 51;
 7, 9, 55, 58; 11, 18; 12,
 1, 26.
ἄλλοτριεῦσθαι 11, 9.
*ἄλλοτριωσις** 10, 7.
*ἄλλως** 1, 15; 4, 30; 5, 6.
ἄλόγιστος 7, 75.
ἄλογος 6, 22, 23; 8, 7, 12; 9, 8;
 10, 33; (-ον) 6, 22; 9, 9; 11,
 39; (-ως) 8, 48; 12, 5.
ἄλυπία 10, 34.
ἄλυπος 4, 49; (-ον) 6, 50.
ἀμάθης 5, 32; 8, 48.

- ἀμαρτάνειν 2, 1, 10, 11; 4, 3, 26; 5, 26; 6, 27; 7, 22, 24, 26, 29; 9, 4, 38, 42; 10, 30; 11, 18; 12, 12, 16, 26.
 ἀμάρτημα 2, 10; 9, 20, 42; 11, 18; 12, 16.
 ἀμαρτηκός 11, 18.
 ἄμαρτια 2, 10; 7, 29; 10, 30.
 ἀμελεῖν 3, 4; 9, 1; 12, 5; (11, 6).
 ἀμεμφίμορον 5, 5.
 ἀμερῆς 9, 28.
 ἀμετάπτωτος 5, 10.
 ἀμεταστρεπτι 8, 5*; 10, 12.
 ἀμηχανοῦν 1, 15.
 ἀμοιβή 7, 78; 9, 42; 10, 7.
 ἀμπελικός 8, 46.
 ἄμπελος 5, 6; 6, 14, 16; 8, 19, 46; 9, 10.
 ἀμυδρὸς 2, 17; 5, 38.
 ἀμύνησθαι 6, 6.
 ἀμφιδέτατρον 6, 46.
 ἀναβαλναι 8, 28.
 ἀναβάλλειν 8, 20; -εσθαι 1, 17; 2, 4.
 ἀναβιάσκεσθαι 7, 2.
 ἀναβλύειν 7, 59; 8, 51*.
 ἀναγγέλλειν 8, 49.
 ἀνάγειν 6, 14; (ἀνάγοσα*) 1, 16.
 ἀναγινώσκειν 1, 7; 3, 14; 8, 8*; 11, 29.
 ἀναγκάζειν 2, 10; 3, 7; 4, 9; 5, 5, 10; 6, 11; 8, 14; 10, 6.
 ἀναγκαῖος 1, 9, 16; 4, 24, 32, 33; 7, 18, 63; 10, 7, 28; 11, 19; (-ον) 2, 3; (-αῖα) 4, 24, 32; 6, 11; 12, 16.
 ἀνάγκη 1, 12; 2, 8; 3, 4; 4, 6; 5, 28; 6, 16, 41; 8, 31; 9, 1, 42; 10, 6, 7; 11, 18; 12, 14.
 ἀναγαγή 12, 20.
 ἀναδίδοσθαι 4, 40; 5, 26.
 ἀναζωπυρεῖν 7, 2.
 ἀναθεωρεῖν 7, 49.
 ἀναθυμίασις 5, 38; 6, 15.
 ἀναιρεῖν 3, 8; 5, 8; 6, 42; 12, 9.
- ἀναισθησία 3, 3; 8, 58.
 ἀναισθητος 3, 4 (πονηρίας); 8, 7, 8; 10, 8; 12, 30; (-ήτως) 1, 8.
 ἀναισχυντία 9, 42.
 ἀναισχυντος 9, 42.
 ἀναίτιος 12, 36.
 ἀνακαλεῖσθαι (ἐαυτὸν) 6, 31.
 ἀνακάμπτειν (ἐπὶ τὰ δόγματα) 4, 16.
 ἀνακεραυνῶναι (ἀνακεραμῆνον τῷ σαρκίδι) 10, 24.
 ἀνακινεῖν 3, 2.
 ἀνακλητικὸν 3, 5.
 ἀνακλόουθος (τῆ φύσει) 3, 9.
 ἀνακνυλεῖσθαι 2, 14 (ὁμοειδῆ καὶ ἀνακνυλούμενα).
 ἀναλαμβάνεσθαι (εἰς τὸν τῶν ὅλων σπερματικὸν λόγον) 4, 12, 21; 6, 24*; (εἰς τὸν τῶν ὅλων λόγον) 7, 10; 10, 7.
 ἀναλήθως 2, 16.
 ἀναλίσκεν 1, 4.
 ἀναλογίζεσθαι 4, 3.
 ἀνάλογον 10, 31; 11, 1, 2.
 ἀναλύειν 1, 17; -εσθαι 3, 11; 4, 32.
 ἀνάλατος 8, 48.
 ἀναμνησκειν (ἐαυτὸν) 8, 36, (-εσθαι) 5, 31; 8, 12.
 ἀναμφιβόλως 1, 8.
 ἀνανεοῦν 4, 3 (ἐαυτὸν); 6, 15; (-οῦσθαι) 4, 3; 10, 7.
 ἀνανήψειν 6, 31.
 ἀναπαύεσθαι 5, 1, 4.
 ἀνάπαντα 6, 28.
 ἀναπνεῖν 5, 4; 6, 16; 8, 54; 9, 8; 10, 36.
 ἀνάπνευσις 6, 15.
 ἀναπνευστικός 6, 15.
 ἀναπολεῖν 12, 27; (ἀναπολητέον) 4, 32.
 ἀναπλήσις 4, 50.
 ἀναπτύσσειν 12, 18.
 ἀναρίθμητος 4, 48.

- ἀναρρίπτεσθαι* 9, 17.
ἀνατάσσειν (*ἀνατεταχτός** *ἕαν-
τὸν*) 3, 5.
ἀνατλήναι 9, 26.
ἀναφαίνεσθαι 2, 14.
ἀναφέρειν 8, 23; 10, 37*;
-εσθαι 8, 20; 9, 17.
ἀναφορά 2, 16; 3, 4; 5, 28;
 7, 4; 9, 23; 12, 8, 10, 18, 20.
ἀναχωρεῖν 4, 8 (*εἰς ἑαυτὸν*);
 11, 28.
ἀναχώρησις 4, 3.
ἀνδράποδον 6, 14.
ἀνδρεία 3, 6, 11; 11, 18.
ἀνδρεῖος 8, 1.
ἀνδρία 5, 12.
ἀνδριᾶς 1, 17.
ἀνδρικός 11, 18.
ἀνδρόγυνος 3, 16.
*ἀνδρονομεῖσθαι** 10, 19.
ἀνδροῦσθαι 1, 17.
Ἄνδρων 1, 6.
ἀνέδιστον 12, 6.
ἀνειμένος 1, 8; 4, 26*.
ἀνειργεῖν 8, 8.
ἀνεκλήκτων 1, 15.
ἀνεκτικὸν 1, 9 (*τῶν ἰδιω-
τῶν*).
ἀνεκτὸς 6, 12; 10, 3.
ἀνεμος 2, 2; 5, 20; 10, 34.
ἀνεμπόδιστος 7, 16; 8, 7.
ἀνευθεῖς 2, 17; 10, 1.
ἀνεύδοτον 7, 55.
ἀνεξάπτητον 7, 55.
ἀνεξέταστος 3, 5.
ἀνέπαφος (*ὄβρωος*) 3, 4.
ἀνεπίκρυπτον 1, 14.
ἀνεπίπληκτον 1, 10.
ἀνεπιστάτως 6, 42.
ἀνεπιτηδείότης 5, 5.
ἀνεπιτήδεντον 7, 60; (*-ως
ἔπιεσθαι*) 1, 16.
ἀνεπιφάντως (*τὸ πολυμαθὲς
ἀ.*) 1, 9.
ἄνεσις 1, 16.
- ἀνέχεσθαι* 1, 6; 3, 3; 4, 3; 5,
 10, 15, 20, 33; 6, 30; 7, 70;
 8, 19; 11, 13, 20.
ἀνηγεμόνευτος 12, 14.
ἀνήρ 1, 7, 16; 4, 3; 7, 66; 8,
 10; 9, 2; 10, 16.
ἀνθέλλειν 9, 3; (*-εσθαι*) 3, 5;
 10, 36.
ἀνθρωπάριον 3, 10; 7, 23.
ἀνθρώπιος 11, 18; 12, 26;
(τὰ ἀ.) 2, 11; 3, 1; 12, 24.
ἀνθρωπικός 5, 1, 9; 8, 12, 46;
 11, 18.
ἀνθρώπινος 2, 17; 3, 6; 7, 31,
 49; (*τὰ ἀ.*) 3, 13; 4, 48;
 10, 31.
ἀνθρώπιον 9, 29*.
ἀνθύλλιον 4, 20.
ἀνίεναι 10, 11.
ἀνίκητος 11, 18.
(ἀνόθυτος 7, 51.)
ἀνοίκειος 3, 7; 5, 2.
ἀνοικεῖωτος 12, 30.
ἀνορεκτεῖν 7, 64.
ἀνοχή 9, 9.
ἀνταγωνίζεσθαι 8, 1.
ἀντεισάγεσθαι 4, 1.
ἀντεμπλοκή 6, 10; 7, 50.
ἀντενποιεῖν 11, 25.
ἀντέχειν 1, 17; 8, 36; (*-εσθαι*)
 3, 4, 6; 6, 35; 10, 36.
ἀντιβαίνειν 5, 26; 6, 30, 42;
 7, 66; 8, 35; 10, 12.
ἀντιδυσχεραίνειν 6, 26.
ἀντικαθῆσθαι 3, 6.
ἀντικαθίστασθαι 8, 32.
ἄντικρυς 10, 23*.
ἀντιμέμφεσθαι 6, 30.
ἀντιπίπτειν 10, 33.
ἀντίπνοια 8, 15.
ἀντιπρακτικὸν 2, 1.
ἀντιπράσσειν 2, 1.
Ἀντισθενικὸν 7, 36.
ἀντισηλὸν cf. *ἀντέχειν*
ἀντιτείνειν 12, 14.

- ἀντιτυπία (αἰσθητικῇ) 6, 28.
 ἀντιφάρμακον 9, 42.
 ἀντοργίζεσθαι 6, 26.
 Ἀντωνίνος (Antoninus Pius) 4,
 33; 6, 30; 8, 25; 10, 27;
 (noster) 6, 26, 44.
 ἀνόβριστος 2, 17.
 ἀνυπεξαίρετως (ὁρμῶν) 8, 41.
 ἀνυποδησία 5, 8.
 ἀνόποιστος 8, 36.
 ἀνυποκρίτως 8, 5.
 ἀνόποπτος (τοῦ βλαβῆναι) 4, 37.
 ἄνους 5, 8.
 ἀνυστικὸς 4, 50.
 ἄνω (ἀ. κάτω) 6, 17, 46; 7, 1;
 9, 28.
 ἄνωθεν 5, 8; (7, 48); 9, 30;
 11, 18.
 ἀνάτατος (-ῆ πόλις) 3, 11.
 ἀνωφερῆς 9, 9; 10, 26; 11, 20.
 ἀξία 3, 11; 4, 32; (τὸ κατ'
 ἀξίαν) 1, 16; 3, 11; 4, 10; 5, 30,
 6, 3; (κατ' ἀξίαν) 5, 36; 8,
 7, 29, 43; 9, 1; 11, 18, 37;
 12, 1; (παρ' ἀξίαν) 9, 1.
 ἀξιόλογον 9, 30.
 ἀξιόπιστος 6, 13; (-ως) 10, 34.
 ἄξιος 5, 1, 3; 6, 47; 7, 3; 8,
 42, 45, 47; 11, 13; 12, 1, 14,
 31; (-ως φιλοσοφίας) 2, 10.
 ἀξιούσιν 6, 42; 9, 12; 11, 18.
 ἀξίωμα 1, 17.
 ἀόργητον 1, 1.
 ἀπάγειν 9, 29; 10, 6.
 ἀπάθεια 11, 18.
 ἀπαθῆς 1, 9; 6, 16; 7, 50.
 ἀπαιδευτος 9, 42.
 ἀπαιδριάζειν 2, 4.
 ἀπαιτεῖν 2, 5; 5, 36; 7, 60; 8,
 5; 9, 29, 42.
 ἀπαίτημα (-ματα ἀνθρώπων)
 5, 15.
 ἀπαλείφειν 5, 2 (φαντασίαν);
 10, 9 (τὰ δόγματα) (τροπᾶς
 ἡγεμονικῆ) 11, 19.
 ἀπαλλαγῆ 9, 3.
 ἀπαλλακτικῶν 10, 36.
 ἀπαλλάσσειν 4, 51; -εσθαι 3, 7,
 8; 5, 5; 8, 55.
 ἀπαλὸν 10, 35.
 ἀπαναλίσκειν 3, 1 (τὸν βίον);
 10, 3.
 ἀπάνθρωπος (-οι) 7, 65.
 ἀπαντᾶν 4, 3; 8, 57; 11, 4.
 ἀπαξιούσιν 5, 3 (ἐαυτῶν); 5, 12.
 ἀπαράβατος (τάξις) 12, 14.
 ἀπαρακολογητός 2, 16; 5, 6.
 ἀπαρρατρέπειως 1, 16.
 ἀπαρηνθόμετον 10, 8; (-ήτως)
 6, 53.
 ἀπαρτᾶσθαι 6, 9; cf. 4, 45.
 ἀπάτη 6, 21.
 ἀπανθᾶν 5, 9; 6, 29; 7, 70.
 ἀπειθῆς 11, 20.
 ἀπειρία 11, 1.
 ἔπειρος 2, 14; 4, 3; 6, 15; 9,
 32; 10, 31; 12, 32; (-ον) 4, 50;
 5, 13, 23; 6, 37; 9, 28, 35.
 ἀπειρόκαλον 1, 16.
 ἀπελέγγειν (τὴν διάνοιαν) 8, 36.
 ἀπελπίζειν 7, 67.
 ἀπερισπάστος 3, 6.
 ἀπερίσσοι 5, 5.
 ἀπέρχεσθαι (ἐξ ἀνθρώπων) 2,
 11; 4, 4; 5, 29, 36; 6, 15, 56;
 7, 17; 9, 2; 10, 36; 11, 18.
 ἀπευθύνειν 2, 7; 8, 7; 11, 21;
 12, 1.
 ἀπέχειν 4, 49; 9, 42; 11, 1;
 (-εσθαι) 1, 16; 2, 1*; 5, 33;
 9, 1; 11, 18, 37.
 ἀπέχθεσθαι 2, 1*; 6, 20.
 ἀπηγνῆς 1, 16; 5, 8.
 ἀπηρσημένως 4, 45.
 ἀπηγείν 8, 44.
 ἀπηγῆς 1, 10.
 ἀπηγήμα 5, 33.
 ἀπηγήσις 4, 3.
 ἀπιέναι 3, 7; 7, 17; 8, 47;
 10, 8, 11, 36; 12, 36.

- ἀπίθανος 10, 7.
 ἀπιστεῖν 3, 16.
 ἀπιστηκὺν 1, 6.
 ἀπιστος 9, 42.
 ἀπλάστος (σεμνότης) 2, 5; (-ως σεμνόν) 1, 9.
 ἀπλότης 5, 9; 7, 31; 10, 9; 11, 15.
 ἀπλοῦν (ἑαυτὸν) 4, 26.
 ἀπλοῦς 3, 4; 4, 37; 6, 30; 9, 29, 37; 10, 1, 32; 11, 15; (-ὄς) 3, 6, 16; 5, 7; 8, 51; 10, 8; 11, 15.
 ἀποβαίνειν 10, 6.
 ἀποβάλλειν 2, 14 (βίον); 9, 40; 12, 15, 26.
 ἀποβλέπειν 1, 8; 11, 6.
 ἀποβολή 1, 8; 5, 8; 9, 35.
 ἀπογίνεσθαι 9, 30.
 ἀπογινώσκειν 7, 67; 12, 6.
 ἀπογυμνοῦν (τὰ πράγματα) 6, 13.
 ἀποδεικνύειν 4, 3.
 ἀπόδεξις 10, 8.
 ἀποδέχεσθαι 9, 28.
 ἀποδιδόναι 3, 12; 4, 22; 6, 15; 8, 12; 11, 21; 12, 24, 35.
 ἀποδύεσθαι* 2, 2.
 ἀποδυσπετεῖν 4, 32; 5, 9.
 (ἀποκαθαίρειν 7, 47.)
 ἀποκαθίζειν 1, 17.
 ἀποκαθιστάναί 1, 13.
 ἀποκαισαριοῦσθαι 6, 30.
 ἀποκλύζειν* 4, 3.
 ἀποκοπή 11, 8.
 ἀποκοπτεῖν 8, 34; 11, 8.
 ἀποκρίνειν 6, 16, 30.
 ἀπόκρισις 1, 10.
 ἀποκτείνειν 10, 15.
 ἀποκνεῖν 9, 3.
 ἀπολακτίζειν 10, 28.
 ἀπολαμβάνειν 4, 3 (ἑαυτὸν); 8, 34; 9, 42; 10, 14.
 ἀπολαύειν 1, 16; 3, 6; 10, 1, 9; 12, 29.
 ἀπόλαυσις 8, 1; 10, 33; (-εις) 1, 16; 3, 6; 10, 1.
 ἀπολαυστικὸς (-ὰ φαντάσματα) 3, 4.
 ἀπολείπεσθαι 1, 16 (τινὸς)* 1, 17; 11, 10.
 ἀπολειτουργεῖν 10, 22.
 ἀπολήγειν 5, 34.
 ἀπόληξις 8, 20; 9, 21.
 ἀπόληψις* 7, 33.
 ἀπολλύναι 10, 8; (-σθαι) 11, 25.
 Ἀπολλώνιος 1, 8, 17.
 ἀπόλοιεν 12, 36; (-εσθαι) 11, 3.
 ἀπολόπραγμαον 1, 5.
 ἀπόλυτος 10, 24; 12, 3.
 ἀπομερίζειν 4, 4; 12, 32.
 ἀπομνημονεύειν 1, 13.
 ἀπόμοιρα (-ας θείας μέτοχος) 2, 1.
 ἀπονέμειν 4, 10; 5, 30, 36; 9, 1; 10, 6; (τὸ ἀπονεμόμενον) 8, 7; 10, 11; 12, 1; (τὰ ἀπονεμόμενα) 2, 17; 3, 4, 6; 4, 3, 25; 5, 27; 7, 66; 10, 6, 8.
 ἀπονέμησις 8, 6.
 ἀπονεμητικὸν 1, 16.
 ἀποπατεῖν 10, 19.
 ἀποπέμπειν 4, 3; 12, 36.
 ἀποπίπτειν 11, 8.
 ἀποπνεῖν 9, 2.
 ἀποπομπή (τῶν δαιμόνων) 1, 6.
 ἀπόπτωσις 10, 12.
 ἀπορρέμβεσθαι 3, 4; 4, 22.
 ἀπορήγγυσθαι 8, 34.
 ἀπόρητον 1, 16.
 ἀπορήπτεσθαι 8, 32.
 ἀπόρροια 2, 4.
 ἀποσβέννυσθαι 4, 19; 6, 15; 7, 24; 12, 5.
 ἀποσπᾶν (ἀποσπώμενος) 10, 36; (ἀπεσπασμένος κοινωνίας) 10, 24.
 ἀπόσπασμα 5, 27.
 ἀπόστασις (τῆς φύσεως) 2, 16.
 ἀπόστημα (κόσμον) 2, 16; 4, 29.

- ἀποστρέφειν 2, 1, 10, 16;
 8, 43; 11, 8.
 ἀποστροφή 2, 5.
 ἀποσχίζειν 4, 29; (ἐαυτὸν) 8, 34;
 (ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἀπεσχισ-
 μένος s. ἀποσχισθεῖς 9, 9; 11,
 8; οὐδὲν ἀπεσχισμένον) 3, 8.
 ἀπόχρισμα (πέλειος) 4, 29.
 ἀποτάσσειν (ὅλη ἀποτεταγμένη)
 4, 1.
 ἀποτελεῖν 10, 26.
 ἀποτελεσμα 6, 42.
 ἀποτέμνειν 8, 32*; 11, 8.
 ἀπότενγμα 4, 49.
 ἀπότενξις 6, 41.
 ἀποτίπτειν (-τεχνεῖς) 6, 15.
 ἀποτρέπειν 11, 9.
 ἀποφαινεσθαι 3, 6; 7, 33; 8,
 28; 9, 15; 11, 18.
 ἀποφορὰ 5, 28.
 ἀπογετεύειν 12, 2.
 ἀποχὴ 1, 16.
 ἀποχρησθαι 5, 4.
 ἀποχωρεῖν 10, 26; 11, 8.
 ἀποχώρησις 10, 36.
 ἀπράγμων 4, 3.
 ἀπριξ (ἔχεσθαι τινος) 4, 32.
 ἀπροαίρετος 12, 3, 23, 33;
 (-ον) 6, 41; (-ως) 3, 6.
 ἀπροπτωσία 3, 9.
 ἀπροπτωτος 4, 49; (-ον) 7, 55.
 ἀπροσδεῖς 5, 15; 7, 16; 11, 1;
 (-ές) 3, 5.
 ἀπροσδόκητος 12, 1.
 ἀπροστάτητος 12, 14.
 ἀπροφασίστως 1, 16.
 ἄπταιστον 5, 9.
 ἄπτεσθαι 1, 16, 17; 2, 12; 4,
 3; 5, 19; 8, 41; 12, 2.
 ἀπτῶς (ἀ. ἑστάναι) 7, 61.
 ἄπτως 4, 33.)
 ἀπωθεῖσθαι (φαντασίαν) 5, 2.
 ἀράγμιον 10, 10.
 ἀργός 12, 6.
 ἀργύριον 10, 30.
 ἄργυρος 9, 36.
 ἄρδην 3, 3.
 ἄρδύεσθαι 5, 4.
 ἄρειος 8, 31.
 ἀρέσκεια 5, 18.
 ἀρέσκειν 6, 59; 8, 53; (-εσθαι)
 3, 4; 4, 25; 5, 27.
 ἀρεσκεύεσθαι 5, 5; 11, 14.
 ἀρεσκεντικὸν 1, 16.
 ἀρεστοὺς 6, 16.
 ἀρετὴ 2, 13; 3, 7, 11; 6, 17,
 48, 50; 7, 31, 68; 8, 39; 9,
 16, 42; 11, 2, 10, 26.
 ἀριθμὸς 4, 21; (ἀκριβοῦν τοὺς
 τοῦ καθήκοντος ἀριθμοῦς) 3,
 1; cf. 6, 26.
 ἀριστεὺς 4, 48.
 ἀρεῖν 2, 3; 4, 3; 5, 31, 33;
 6, 2, 23, 45; 7, 31, 66; 8, 50;
 9, 6; 10, 31, 34; 11, 21; ἀρ-
 κείσθαι (c. Part.) 1, 7; 7, 28;
 (c. Dat.) 1, 16; 3, 6, 12; 4,
 25, 32; 5, 14; 6, 30; 7, 66;
 (εἰ) 8, 1, 7, 32, 45, 48, 50;
 9, 26, 29, 42; 10, 1, 11; (τὰ
 ἀροῦντα) 5, 1.
 ἀρκτης 10, 10.
 ἀρμόδιος 7, 57.
 ἀρμόζεσθαι 6, 35.
 ἀρμονία 5, 8; 6, 11.
 ἀρπάξιν 10, 13.
 ἀρρενικὸς 11, 18; (-ὄν) 1, 2.
 ἀρῆν 2, 5; 3, 5.
 ἀρῶστος 4, 48.
 ἀρηρία 2, 2.
 ἀρτιος (ψυχῆ) 1, 16.
 ἀρτοποιία 3, 2.
 ἄρτος 3, 2; 4, 30.
 ἀρχαῖος (-οι Ῥωμαῖοι) 3, 14;
 (-ον ἔθος) 7, 17; (-αἰα δὲμῆ)
 τῆς προνομίας 9, 1; (καμπωδία)
 11, 6.
 ἀρχεῖν et ἀρχεσθαι 11, 29;
 (ἀρχων) 1, 17; 3, 5; (ἀρχό-
 μνοι) 1, 14.

- ἀρχεσθαι* incipere 3, 1; 4, 10; 6, 15; 9, 40; 10, 37; 11, 18; 12, 1.
ἀρχή 1, 16; 3, 6, 16; 4, 26, 33; 5, 14, 32; 8, 20, 34; 9, 1; 11, 8.
Ἀρχιμήδης 6, 47.
ἀρχιτέκτων 6, 35.
ἀσαλεύτως (μενετικόν) 1, 16.
ἀσεβειν 9, 1.
ἀσεβής 9, 1.
*ἄση** 4, 3.
ἀσθένεια 12, 7.
ἀσθενής 11, 9, 18; (-ὤς ἔχειν πρὸς τι) 1, 16.
Ἀσία 6, 36.
ἀσινής 2, 17.
ἀσκεῖν 5, 5.
ἀσκητικὸς 1, 7.
Ἀσκληπιὸς 5, 8; 6, 43.
ἀσμενίζειν 5, 9; 7, 27; 12, 14.
ἀσπάζεσθαι 3, 4, 16; 4, 33; 5, 8; 6, 44; 8, 7; 10, 6, 36.
ἀστειολογία 1, 7.
ἀστείως (εἰρημένον) 5, 12.
ἄστρογος 1, 11.
ἄστρον 6, 43; (7, 47;) 9, 9; 11, 27.
ἀσυντελής 3, 8.
ἀσφαλὲς 8, 40; (-ὤς) 3, 6.
ἀσγάλλειν 5, 10.
ἀσχολεῖσθαι 8, 51; 12, 2.
ἀσχολία 4, 18*; 10, 11; 12, 8.
ἄσχυλος 1, 12.
ἀταρακτεῖν 9, 41.
ἀτάρακτος 4, 24; (-ὤς) 12, 3.
ἀταραξία 9, 31.
ἀτάραχος 4, 37; 7, 16; (-ὤς) 1, 16.
ἀτελής 11, 1.
ἀτενίζειν 8, 5.
ἀτεχνία 2, 11.
ἔτεχνος 5, 32.
ἄτιμος 11, 19.
ἄτομος 4, 3; 6, 24; 7, 32, 50; 8, 17; 9, 28, 39; 10, 6; 11, 18.
ἄτοπον 11, 19.
ἀτραγῶδως 1, 16; 11, 3.
ἀτρομεῖν 4, 3; 11, 11, 16.
ἀτροπτος 5, 26.
ἄτροπος 3, 4.
ἀτυφία 11, 6; 12, 27.
ἀτύφος 1, 16; 3, 6; 8, 33.
ἀτυχεῖν 8, 56.
ἀτύχημα 4, 49.
ἀτυχής 4, 49; 8, 48.
ἀτύχη 8, 57; 10, 31; 12, 15.
Ἀθύουστος 4, 33; 8, 5, 31.
ἀθύραδος 6, 47; (ἀθύραδες) 10, 9.
ἀθύραδίζεσθαι 4, 32.
ἀθύρη 1, 17; 5, 16; 6, 12; 8, 9, 31; 10, 27.
ἀθύρανειν (ἀθύρησαι) 9, 3; (ἀθύρεσθαι) 12, 31.
ἀτύρακεια 3, 11.
ἀτύρακεις 6, 16; (ἀτύρακες) 1, 16.
*ἄτυχη** 4, 3.
ἀτύτοιδής (σφαίρα) 11, 12.
ἀτύτθεν 2, 10.
ἀτύτουρικόν 1, 5.
ἀφαιρεῖν 1, 17, 5, 15; 8, 40; (-εἶσθαι) 2, 14; 5, 15; 6, 16; 10, 9, 30.
ἀφαμαρτάνειν 9, 42.
ἀφέλεια 3, 11.
ἀφελής 1, 17.
ἀφελκύειν 3, 6.
ἀφελῶς 1, 7; 12, 27.
ἀφιέναι 2, 2, 16; 3, 14; 4, 32; 6, 16; 8, 1, 33, 50; 10, 11, 26; 11, 18; (-εσθαι) 10, 7.
ἀφιλήθορον 5, 5.
ἀφίστασθαι 1, 7; 4, 29; 6, 35; 9, 3, 41; 11, 9, 20.
ἀφλύαρον 5, 5.
ἀφοβία 10, 34.
ἀφόρητον 7, 33, 64, 66; 8, 36, 46.
ἀφορίζειν 5, 24; 6, 49; 9, 1.

ἀφορηγή 9, 1, 42; 10, 12.
 ἀφρός 3, 2.
 ἀφύη 10, 10.
 ἀφύης 1, 17; (-ῶς) 5, 5.
 ἀφύια 5, 5.
 ἀφυσιολογήτως* 10, 9.
 ἀφυσιόλογος 9, 41.
 ἀχάνεια (τοῦ αἰῶνος) 12, 7.
 ἀχανής (αἰών) 12, 32; (-ἔς) 4, 50; 5, 23; 9, 32.
 ἀχάριστος 2, 1; 8, 8; 9, 42.
 ἀχθεσθαι 7, 58; 11, 6, 18; 12, 31.
 ἀχθοφορία 7, 3.
 ἄχραντος (ἡδονῶν) 3, 4.
 ἀχρηστος 8, 50; (-ως) 11, 6.
 ἀψευδὴς 1, 15.
 ἀψικάρδιος (-ον παράπηγμα*) 9, 3.
 ἀψίκορον 1, 16.
 ἀψοφητὶ 1, 9.
 ἄψυχον 5, 16; 6, 22; 10, 1.
 ἄωρι* 1, 16.
 ἄωρος 4, 50.

B

(βάζειν 11, 32.)
 βάθος 3, 4.
 βάθρον 11, 24.
 βαθύς (ἐννοια βαθυτέρα) 3, 2.
 Βαῖα 12, 27.
 Βάχχειος* 1, 6.
 βάλλεσθαι (εἰς νοῦν) 10, 11.
 βάνανσος 6, 35.
 βάπτεσθαι 6, 30; 8, 51; (ὑπὸ τῶν φαντασιῶν) 5, 16; (δικαιοσύνη) 3, 4*.
 βαρβάρος (-α ἔθνη) 9, 30; (-ον) 1, 10.
 βαρεῖν 8, 36; (-εἶσθαι) 8, 44.
 βαρῦς (-ύτερα) 2, 10.
 βασιλεία 1, 14; 4, 32.
 βασιλική (scil. τέχνη) 4, 12.
 βασκανία 1, 11; 3, 4.

βάσκανος 2, 1.
 βαστάζειν 4, 41; 9, 24.
 βάτος 8, 50.
 (βδάλλειν* 10, 23.)
 βέβαιον 1, 16; 6, 30.
 βέλος 8, 60.
 Βενεδικτη 1, 17.
 Βενετιανός 1, 5.
 βία 6, 50; 9, 9; 11, 20.
 βιάζεσθαι 10, 30.
 βίαιος 4, 48; 8, 57; (-ον) 11, 20.
 βιβλίον (-α) 2, 2, 3; 4, 30.
 βιωτικός (-αὶ πράξεις) 6, 2; (-ῆ scil. τέχνη) 7, 61.
 βλαβερός 8, 55; 9, 42; 10, 6; (-όν) 5, 22.
 βλάβη 4, 7; 5, 35, 36; 7, 53; 11, 18.
 βλακικός 4, 28.
 βλάπτειν 2, 16; 4, 8; 5, 22; 7, 22; 9, 1, 34; 10, 33; (-εσθαι) 2, 1; 4, 7, 37; 5, 22, 35; 6, 1, 21; 7, 14; 8, 41, 49, 55; 9, 42; 11, 18.
 βλασφημεῖν 8, 51.
 βλασφημία 4, 44; 8, 41.
 βλέμμα 11, 15.
 (βληχητᾶ* 10, 23.)
 βοήθεια 12, 14.
 βοήθειν 3, 14; 5, 36; 9, 27; (-εἶσθαι) 7, 7.
 βοήθημα 1, 17; 4, 50.
 βοήθης 1, 17.
 βοϊκός 8, 46.
 βόλιβτον 3, 3.
 βόρβορος 6, 36.
 βόσκεσθαι 5, 4; 9, 39.
 βόσκημα 3, 16; 6, 16; 10, 23.
 βοσκηματώδης (-ες ἤθος) 4, 28.
 βουλεύεσθαι 6, 44.
 βούλημα (τῆς φύσεως) 4, 49; 5, 1; 6, 40; 9, 1.
 βραδύς 5, 5.
 βραχύβιος 8, 21.
 βραχύς* 2, 6; 4, 26; 6, 30; 9, 29, 32; 12, 27; (τὸ βραχὺ) 10, 31.

βραχύτης (βίον) 12, 7.
 βρενθύεσθαι 7, 66.
 βρέφος 10, 26; 12, 16.
 βριθδειν (ἢ βριθουσα δύναμις)
 10, 26; (τὸ βριθον) 12, 30.
 Βροῦτος 1, 14.
 βωλάριον 4, 15; 6, 36; 12, 32.
 βωμολόγος 4, 28.

Γ

(γα̅ 2, 13; γαια 10, 21.)
 Γάιος 3, 3; 8, 8.
 (γαίων 12, 3.)
 γαλάκτιον 5, 4.
 γαλήνη 5, 2; 7, 28, 33, 68; 8,
 28; 9, 30; 12, 22.
 γαληνός 7, 75.
 γανροῦσθαι 10, 19.
 γεγωνίσκειν* 12, 4.
 γέλοτος 6, 42; 7, 71; 10, 7;
 12, 13.
 γένειον 9, 3.
 γένεσις 4, 5; 9, 32; 10, 1, 7;
 11, 10.
 γενικὸν 6, 14; (-ῶς) 8, 55.
 γενναίως 4, 49.
 γεννᾶν 10, 6; 11, 16; (δ̅ γεν-
 νήσας) 1, 2; (οἱ γεννήσαντες)
 5, 13; (τὸ γεννᾶν πάντα
 ζῶον) 10, 1; (δ̅ γεννήσας
 κόσμος) 12, 1; (τὸ γεννήσαν)
 4, 14.
 γεννικός 7, 66 (-ώτερον).
 γεραρόν 1, 15.
 γέραν 2, 2; 3, 2; 5, 36; 8, 37.
 γέσομαι 10, 1.
 γεῶδες 4, 4; 9, 8, 9; 10, 7;
 11, 20.
 γῆ 3, 3, 10; 4, 3, 4, 21, 36, 46;
 8, 21; 9, 8, 9, 28, 36.
 γῆρας 3, 14; 9, 21; 12, 23.
 γηράσκειν 8, 21, 50; 9, 3.
 γίνεσθαι 1, 3 passim.

γινώσκειν 1, 4, 14, 17; 4, 32;
 8, 52; 9, 30; 10, 27; (12, 4*)
 γλισχερέεσθαι 5, 5.
 γλισχεως (ἐνδιατρέβειν τῷ βίῳ)
 4, 50.
 γλίχεσθαι 10, 8.
 γλοιώδης 8, 24.
 γλυκὺς 8, 51.
 γλώσσα 6, 16.
 γλώσσημα 4, 33.
 γνήσιος 11, 18; (-ίως) 2, 13;
 3, 2; 11, 13.
 γνώμη 2, 17; 6, 30; 9, 22,
 32; 12, 23.
 γνωρίζειν 4, 3, 29; 7, 29, 67;
 8, 49; 11, 15.
 γνώριμος 4, 33, 44; 7, 68.
 γνώρισις 10, 9.
 γογγύζειν 2, 3; 4, 32; 5, 5; 8, 18.
 γογγυσμός 9, 37.
 γόης 1, 6.
 γονεῖς 1, 17; 5, 31.
 γόνιμος (δυναμίς -οι) 9, 1.
 γοργός 12, 16.
 γραῖα 8, 37.
 γράμματα 6, 26; (Ἐφεσίων*)
 11, 26.
 γραμματικός 1, 10.
 γραμμή 4, 18.
 Γρανούας (ποταμός) 1, 17.
 γράσος 9, 36; 8, 37*.
 γράσων 5, 28; 8, 37*; 11, 15.
 γράς 8, 2.
 γράφειν 1, 6, 7, 12; 6, 26; 10,
 38; 11, 15, 16, 29.
 γραφεὺς 3, 2.
 γυμνάσιον 6, 20.
 γύμνασμα 10, 31 (-ατα λόγον).
 γυμνός 3, 11 (κατ' οὐσίαν);
 9, 34; 10, 1; 12, 2, 8.
 γυμνότης 11, 27.
 γυναικάριον 5, 11.
 γυνή (Faustina) 1, 17; 5, 31; 9, 3.
 γωνία 6, 36; 8, 21; 10, 8.
 γωνίδιον (γῆς) 3, 10; 4, 3.

Δ

δαιμόνιος (-ιώτερον) 12, 19.
 δαίμων 2, 13, 17; 3, 3, 6, 7,
 12, 16; 5, 10, 27; 7, 17, 31*;
 8, 45; 10, 13; 12, 3; (δαιμό-
 νων ἀποπομπή) 1, 6.
 δάκνει 5, 9*; (δεδηγμένος*)
 10, 34.
 δαψίλεια 1, 16.
 δέδορκα (ὡς*) 1, 16.
 δειλία 11, 18.
 δείμα 11, 23.
 δεινοπαθεῖν 11, 13.
 δεινός 11, 18.
 δεισθαι (τινός) 1, 14, 16, 17;
 3, 5, 7; 7, 62.
 δεισδαίμον (περὶ θεοῦ) 1, 16.
 δεισιδαμονία 6, 30.
 δειλέαζεν 2, 12.
 δένδρον 4, 48; 7, 23.
 δενδρόφιον 4, 20; 7, 23*.
 δεξιμενῆ 7, 3.
 δεξιὸν 5, 6; (τὰ δεξιότατα)
 7, 27.
 δεύτερος (πλοῦς) 9, 2.
 δέχεσθαι 2, 15, 17; 4, 21; 5,
 8, 12; 6, 30; 7, 66; 8, 23, 43,
 57; 11, 13; 12, 11.
 δῆγμα 10, 8.
 δηλητήριον 6, 36.
 δῆλος 1, 14; 2, 15; 3, 4; 8, 1;
 9, 1.
 Δημήτριος (ὁ Πλατωνικός) 8,
 25; (ὁ Φαλαρεὺς) 9, 29.
 δημοκοπικὸν 1, 16.
 Δημόκριτος 3, 3.
 δῆμος 9, 23.
 δημόσιος (-α διατριβαί) 1, 4.
 διαβιῶν 6, 47; 12, 3.
 διαβλέπειν 4, 38.
 διαβοᾶσθαι 2, 12.
 διαβολή 1, 5; 6, 30.
 διαγίνεσθαι 12, 31.
 διαγωγή (πλουσιακή) 1, 3.

διαδάκνεσθαι 5, 33.
 διαδέχεσθαι 4, 19; 10, 34.
 διαδορατίζεσθαι 4, 3.
 διαδορατισμὸς 7, 3.
 διάδοσις* 1, 17.
 διαδοχή 3, 10; 4, 45; 9, 1.
 διάδοχος 8, 31.
 διαδραματίζειν 3, 8.
 διαδρομή 7, 3.
 διαζήν 7, 67; 11, 6.
 διάθεσις 1, 17; 4, 25, 33; 5,
 20, 25, 28, 34; 6, 30; 7, 66;
 8, 47; 9, 6, 42; 10, 1.
 διαιρεῖν 7, 29; 12, 10, 18;
 (-εἶσθαι) 8, 57*; 9, 8.
 διαίρεισι 4, 21; 11, 2, 8.
 διαίτα 1, 3; 6, 30.
 διακείσθαι 1, 7; 2, 12*; 6, 5.
 διακίπτειν 5, 8; 8, 34.
 διακόσμησις 9, 1; 12, 5.
 διακρίνειν 4, 27; 9, 1; 12, 30;
 (τὰ λευκὰ καὶ μέλανα) 2, 13.
 διάκρισις 4, 5*; 8, 26.
 διαλαμβάνειν (διειλημμένα λε-
 λογίσθαι) 1, 16.
 διαλέγεσθαι 1, 7; 10, 16; (τοῖς
 θεοῖς) 12, 5.
 διαλεκτικεύεσθαι 8, 13.
 διαλεκτικός 7, 66.
 διαληπτικός (-ῆ ἐπίστασις) 10, 8.
 διάλογος 1, 6.
 διαλύειν 2, 12; (-εσθαι) 7, 23;
 8, 18, 20; 9, 3; 10, 1, 18;
 10, 36.
 δίαλυσις 2, 17; 4, 21; 7, 50;
 9, 32; 10, 7; 11, 20; 12, 36.
 διαμένειν 4, 21.
 διανέμειν 6, 16.
 διανοεῖσθαι 2, 11; 3, 4; 4, 3,
 18; 5, 6, 29; 9, 29; 12, 4, 31.
 διάνοια 3, 1, 5, 6, 7, 8; 4, 3,
 33; 5, 16, 20, 26; 6, 16, 32;
 7, 2, 5, 33, 34, 37, 60, 64,
 68; 8, 36, 48, 51, 57; 9, 2,
 28, 41, 42; 10, 35; 12, 3, 19, 30.

- διανοητικὸς 6, 28.
 διανομή 1, 16.
 διανύειν 2, 6, 11, 27.
 διανυκτερεύειν 7, 66.
 διαπερᾶν 10, 31.
 διαπνεύσθαι 3, 1; 6, 16.
 διαπυλίσκεσθαι 4, 39.
 διαρθροῦν 3, 1; 11, 1.
 διαρρήγγυσθαι 8, 4.
 διαρρίπτεσθαι 7, 60; (δρόθος, μὴ διερριμμένος) 4, 18.
 διασκεδανύοντα 6, 24; 8, 51.
 διασοβεῖν* 2, 12.
 διασόβησις 11, 22.
 διασπᾶν 7, 68; 9, 23.
 διάστημα 3, 7 (χρόνου); 4, 50; 5, 24; 12, 29.
 διάστροφος 1, 17.
 (δια)συνίστασθαι* 3, 2.
 διασώζειν 1, 17; 6, 14; 10, 36.
 διάταξις 11, 20.
 διαταράσσεισθαι 6, 11.
 διατάσσειν 4, 27; 6, 16; 12, 5.
 διατίνεσθαι 4, 48.
 διατηρεῖν 1, 17; 2, 13; 3, 16; 7, 23; 10, 8.
 διατηρητικὸν 1, 16.
 διατίθεσθαι 10, 2; 11, 13; 12, 23.
 διατρέπεσθαι 11, 2.
 διατριβή 1, 4; 5, 10; 10, 36.
 διαυγής (πηγή) 8, 51.
 διαφέρειν 2, 14; 4, 15, 50; 10, 13, 15, 38; 11, 1; 12, 36; (-εσθαι) 4, 46; 5, 1*, 35; 6, 2, 23, 32; 9, 27, 40; 11, 10, 39.
 διαφθερίειν 7, 64; (-εσθαι) 8, 50.
 διαφθορά 9, 2.
 διαφοιτᾶν 8, 54.
 διαφορὰ 5, 12; 6, 41; 9, 21, 30; 12, 27.
 διάφορος 6, 43; 7, 58; (διαφώρας) 10, 7.
 διαφύεσθαι 8, 54.
 διαφυλάσσειν 8, 28.
 διαφωνεῖν 9, 1.
 διαφωνία 9, 3.
 διαχεῖν 4, 27.
 διαχυσίς 8, 57.
 διαψεύδεσθαι 4, 33.
 διδασκαλία 1, 17; 6, 16.
 διδάσκαλος 1, 4, 13, 17; 5, 31; 12, 4.
 διδάσκειν 6, 27; 8, 59; 10, 4.
 δίδοναι 9, 40, 42; 10, 1, 9, 14, 33; (ἀναχώρησιν δ.) 4, 8; (δέδοται) 2, 2; 9, 11; 10, 28; cf. 9, 29; 11, 33; 12, 27; (τὸ διδόμενον) 4, 1; 8, 32.
 διεξυγμένον 4, 8.
 διελημμένος cf. διαλαμβάνειν.
 διεργεῖν 8, 57; 9, 9; 10, 33; 12, 30.
 διεκπορεύεσθαι 7, 19.
 διεξάγειν 6, 40; 7, 69; (-εσθαι) 10, 7.
 διεξαγωγή 8, 20.
 διεξιέναι 6, 13.
 διέξοδος (διανοητικὴ) 6, 28.
 διέπειν (τὸ πάντα διέπον) 5, 21.
 διερείδεσθαι* 8, 57.
 διέρχεσθαι 4, 31, 48; 5, 31; 9, 18, 27.
 διέχειν (-οντα τοῦ ἄρτου) 3, 2.
 διεχθρεύειν 4, 3.
 διεψευσμένον 6, 57; (-ως) 2, 17.
 διήκειν 5, 32.
 διηνεκῆς 5, 23; 9, 19.
 διηνεκῶς 2, 17; 3, 4; 4, 36, 46, 49; 6, 15; 7, 2, 54, 63; 8, 13; 10, 11; 11, 19.
 διηρημένως 3, 11; 11, 16.
 διίστασθαι 9, 23; (διεστῶτα) 7, 13; (διεστημότα) 9, 9.
 δικαῖκός (-ῆ διάθεσις) 5, 34; (-ὸς νοῦς) 9, 22.
 δικαιολογῆσθαι 12, 5 (πρὸς τὸν θεόν).

- δικαιοπραγεῖν* 4, 37; 7, 28; 10, 11.
δικαιοπράγημα 11, 20.
δικαίος 4, 18, 25, 33, 49; 7, 66; 8, 1, 5, 7, 51; 10, 1; 12, 5, 27; (-ον) 4, 10, 12, 22; 6, 30; 10, 12; 11, 10; (-α) 3, 16; 10, 18; 12, 3, 29; (-ως) 3, 11; 4, 10; 7, 55; 8, 22, 32.
δικαιοσύνη 3, 4, 6; 4, 3; 5, 12; 6, 47, 50; 7, 54, 63; 8, 39; 10, 11; 11, 1, 10, 20; 12, 1, 15.
δικαιότης 2, 5; 9, 31.
δικαστής 12, 36.
δίκη 4, 26; 5, 33; 12, 24.
δίη 12, 3.
Διογένης 8, 3; 11, 6.
Διόγγητος 1, 6.
διοικεῖν 2, 4; 4, 46; 6, 1, 5, 10, 42; 7, 25; 10, 25; 11, 18; (-εἰσθαι) 1, 14; 2, 3; 5, 8, 13, 21; 10, 2, 6, 33.
διορθοῦν 4, 12; 8, 17, 47; 9, 35; (-ώσασθαι) 2, 11; (διορθούμενος) 1, 15; (ὁ διορθῶν) 8, 16.
διόρθωσις 1, 7.
διότιμος 8, 25, 37.
δίψα (βιβλίων) 2, 3.
δίωκειν 3, 7; 4, 38; 5, 17; 7, 34; 8, 44, 52(?); 9, 1; 10, 13, 34; 11, 11.
Δίων 1, 14.
διώξις 11, 11.
δόγμα 4, 49; 8, 22, 47; 9, 29; (-α) 1, 9; 2, 3; 3, 13, 16; 4, 16; 5, 9; 7, 2; 8, 1, 14; 9, 3, 29; 10, 9, 10, 34; 11, 18, 23; 12, 9.
δοκεῖν (αἱ δοκοῦσαι χάριτες) 1, 8; (-τιμαί) 1, 16.
δολερός 2, 1.
Δομίτιος 1, 13.
δόξα 1, 2; 2, 11; 3, 4; 5, 12; 7, 34, 68; 8, 1, 14; 9, 1, 11, 30; 12, 2, 8, 27.
δοξάριον 4, 3; 5, 1; 6, 16; 8, 8; 10, 8, 30.
δοξοκοπία 11, 18.
δορά 1, 6.
δορυφόροις 1, 17.
δόσις (φυσική) 4, 19; (δόσις* θεῶν) 1, 17.
δουλεία 8, 3; 9, 29, 40; 10, 9.
δουλεύειν 2, 2; 7, 66; 10, 19.
δοῦλος 4, 31; (11, 30); (-ον) 3, 8.
δράμα 6, 42; 7, 3; 10, 27; 11, 6; 12, 36.
δραματονομία 11, 6.
δραπέτης 10, 25.
δραστήριον 6, 48.
δριμύς 8, 25.
δριμύτης 5, 5.
*δρυπετής** 3, 2.
δύναμις 1, 16; 2, 12; 3, 9; 5, 9, 14; 6, 15, 40; 7, 72; 8, 35; 9, 1, 35, 42; 10, 26; 11, 16, 18; 12, 3, 28; (κατὰ -ιν) 5, 36.
δυνατός 2, 11; 6, 19; 12, 5; (-όν) 1, 17; 4, 1; 5, 1; 7, 71.
*δυσσασκατάστατος** 11, 8.
δυσσαστεῖν 4, 29; 5, 8; 7, 64; 10, 6, 28; 11, 18.
δυσσάρεστησις 2, 5, 13.
δυσέναντος 11, 8.
δυσεπινόητος 6, 17.
δυσκατάληπτος 5, 10.
δυσκαταπόνητον 6, 19.
δυσκολαινειν 5, 1.
δύσκολον 11, 16.
δυσκρασία 9, 2.
δυσμεταχειρίστον 7, 68.
δυσόκνωσις 5, 1.
δυσπαθεῖν 11, 18.
δυσπαρακολούθητος 5, 5.
δυσπρόσδεκτον (διαβολῆς) 1, 5.
δυστέκμαρτον 2, 17.
δύσφημος 11, 24.
δυσφορεῖν 12, 26.

δυσχεραίνειν 2, 2, 16; 4, 3; 6, 26, 49, 64; 7, 70; 8, 46; 10, 3, 7; 11, 9, 18, 20.

δυσχεραντικόν 8, 1.

δυσχερῶς 8, 12.

δῶρον (Δίδως) 11, 8; (Μουσῶν) 11, 18.

E

ἐγγίνεσθαι 3, 9.

ἐγγονοί 8, 31.

ἐγείρειν 6, 8; (-εσθαι) 6, 31; 8, 12; 11, 20.

ἐγεριστικός 12, 34.

ἐγκαλεῖν 6, 41; 9, 42; 12, 24.

ἐγκάλυψις 5, 10; 10, 26.

ἐγκαρτερεῖν* 1, 16.

ἐγκαταλείπειν 3, 7, 16.

ἐγκατατήμεσθαι* 5, 1.

ἐγκαταχώννυσθαι 7, 10.

ἐγκεντρίξεσθαι 11, 8.

ἐγκεράννυσθαι 9, 9; 11, 20.

ἐγκλήμα 2, 10.

ἐγκομμα 10, 33.

ἐγκόπτειν 11, 1.

ἐγκράτεια 8, 39.

ἐγκρατής (ἁρμονίας) 6, 11.

ἐγκρόπτειν 10, 38.

ἐγκύκλιον (τὰ τοῦ κόσμου ἐγκύκλια) 9, 28.

ἐγκόπτειν 4, 3.

ἐγκυρεῖν 4, 46.

ἐδωθῆ 1, 16.

ἐδωθίμα 6, 13; 7, 18.

ἐθέλειν 1, 7; 7, 55; 9, 3; 10, 36; alias θέλειν 1, 14 passim.

ἐθίζειν 3, 4; 4, 36; 6, 53; 7, 27; 10, 22, 37; 11, 2; 12, 2, 6.

ἔθνος 4, 32; 6, 47; 9, 30.

ἔθος 1, 16; 5, 36; 7, 17; 10, 36.

εἶδος (κατ' εἶδος) 10, 30; (ἐν εἴδει) 11, 20.

εἰδότης 6, 42.

εἰκαῖος 6, 10.

εἰκαιότης 2, 5, 13; 12, 14.

εἰκῆ 2, 16, 17; 3, 4; 4, 2; 7, 66 *(cf. 9, 20 ἐκεῖ); 8, 17; 9, 28; 12, 20, 24.

εἰμαρται 8, 37; (εἰμαρμένον) 2, 2; (-η) 3, 6; 5, 8, 24; 8, 35; (-η ἀνάγκη) 12, 14.

εἰπερ ἔρα 9, 3.

εἰρμὸς (τῶν φαντασιῶν) 3, 4; 12, 28.

εἰρωνικῶς 11, 18.

εἰς καὶ ὁ αὐτὸς (τοῦ βίου σκοπὸς) 11, 23.

εἰσάγειν 12, 36.

εἰσδύεσθαι 7, 30; 8, 57.

εἰσέρχεσθαι 10, 8.

εἰσιέναι 8, 61; 9, 41.

εἴσοδος 5, 19.

εἰσφέρειν (τι κοινωφελές) 1, 16; (-εσθαι σπουδῆν) 4, 33.

εἴκαστος (παρ' εἴκαστα) 4, 24; 5, 11; 6, 15, 43.

ἐκβαίνειν (ῥυθμῶ) 7, 49.

ἐκβάλλειν 8, 50; (τῆν ὑπόληψιν) 12, 25; cf. 9, 13.

ἐκβασίς 9, 29.

ἐκδέχεσθαι 9, 3.

ἐκδύεσθαι 10, 11.

ἐκθόρυνσθαι 8, 51.

ἐκθυμᾶσθαι 6, 4.

ἐκθύμας (εὐφημον) 1, 13.

ἐκκαθαίρειν (ἐκκεκαθαυμένους) 3, 8.

ἐκκλίνειν 6, 20; 8, 50.

ἐκκλισίς 6, 20; 8, 7, 28; 11, 37.

ἐκκλύζειν 8, 51.

ἐκκρισίς 6, 13.

ἐκκρούειν 5, 9; 11, 9.

ἐκλογαί (ἐκ τῶν συγγραμμάτων) 3, 14.

ἐκλογίζεσθαι 7, 27.

ἐκμελετᾶν 12, 3.

ἐκόςσιος 10, 8; (-ίως) 10, 28.

ἐκπεριέρχεσθαι (πάντα κύκλῳ) 2, 13.

ἐκπίπτειν 9, 3; 10, 8.

- ἔκπνεῖν 4, 38.
 ἐκπυροῦσθαι 10, 7.
 ἐκπύρωσις (τοῦ κόσμου) 3, 3.
 ἐκστρέφειν 8, 21.
 ἐκτείνεσθαι 4, 3, 48; 8, 57;
 11, 1, 18.
 ἐκτενώσ 1, 4, 14.
 ἐκτιμᾶν 5, 10; 6, 15; 7, 27.
 ἐκτός 1, 16; 8, 47; 9, 6, 81.
 ἐκτρέπεσθαι (ἐκτραπήναι εἰς
 ζῆλον σοφιστικόν) 1, 7.
 ἐκφέρειν 4, 50; 10, 34; 12, 4.
 ἐκφωρῆναι 9, 27.
 ἐκχεῖσθαι 8, 57.
 ἐκχυσις 8, 57.
 ἐκῶν 4, 34; 5, 5; 8, 42; 9, 1;
 12, 12.
 ἐλαία 3, 2; 4, 48; 6, 14.
 ἐλαττοῦσθαι (εἰς τὰ μέσα) 5, 36.
 ἐλαττωτικὸς (ἐαντοῦ) 5, 15.
 ἐλάχιστος (τὰ -α) 1, 16.
 Ἐλβιδίος 1, 14.
 ἐλγῆγειν 1, 17; 3, 11; 6, 21.
 ἐλεεῖν 7, 26; (-εἶσθαι) 9, 12.
 ἐλεινός 2, 13.
 ἐλευθερία 2, 5; 5, 9; 8, 51;
 9, 40; (τῶν ἀρχομένων) 1, 14.
 ἐλεύθερος 4, 3, 49; 5, 29; 6,
 16; 7, 67; 8, 1*, 16, 48; (-ον)
 1, 8; 5, 5; (-ως) 3, 6*; 5, 7;
 6, 23; 10, 8; 12, 1.
 ἐλέφας 4, 20.
 Ἐλίκη 4, 48.
 ἐλίσειν 12, 3.
 Ἐλκειν 10, 7.
 ἐλκύειν 6, 15.
 Ἐλληγες 3, 14; (Ἐλληνική
 ἀγωγή) 1, 6.
 ἐπιίξειν 9, 29; 10, 86.
 ἐπιπς 1, 17; 5, 8; (αἱ κεναὶ ἐλ-
 πίδες) 3, 14.
 Ἐλυτρον 9, 3.
 ἐμβάλλειν* 10, 31.
 ἐμβιβάζειν (ἐαντὸν εἰς δυνά-
 ματα) 10, 8.
 ἔμβολοι* 5, 36.
 ἔμβρον 9, 3.
 ἐμμελής (παρρηπόμενης) 1, 10;
 (φωνή) 11, 2.
 ἐμμένειν (τῷ λόγῳ) 4, 30.
 ἐμμέτρως 1, 16.
 ἐμπαθής 2, 5.
 ἐμπαρέχειν 7, 66; 9, 41.
 Ἐμπεδόκλειος (σφαῖρος) 12, 3.
 ἐμπειρία 1, 8; 3, 1.
 ἔμπειρον 1, 16.
 ἐμπεριέχεσθαι 6, 9.
 ἐμπεριλαμβάνειν 11, 1.
 ἐμπίπτειν 1, 17; (τὰ ἔξωθεν
 ἐμπίπτοντα) 2, 7; 7, 61.
 ἐμποδίζειν 5, 20, 34; 7, 16;
 8, 7, 41; 12, 1, 8.
 ἐμπόδιον 5, 20.
 ἐμποδισμός 8, 41.
 ἐμποδιστικὸν 8, 41.
 ἐμποιεῖν (ὑπόληψιν) 11, 16.
 ἔμπωτος (εἰς κακὸν) 10, 7.
 ἐμφαίνειν 4, 45; (-εσθαι) 6, 48.
 ἐμφανταζόμενον 2, 12.
 ἔμφασις (ὀργῆς) 1, 9.
 ἐμφιληθεῖν 5, 5.
 ἐμφιλοτεχνεῖν 7, 54.
 ἔμφρων 4, 49; 10, 7; 12, 4;
 (-ον) 1, 16.
 ἐμφωλεῦον 8, 8.
 ἐμνηγον 5, 16; 9, 8; 10, 1.
 ἐν 6, 25; 8, 7*.
 ἐναέριον 12, 24.
 ἐναιθέριον 12, 24.
 ἐναντίος (-ία φέρεσθαι) 2, 16;
 11, 20; (ἐκ τῶν ἐναντίων)
 10, 34.
 ἐναποθνήσκειν* 7, 24.
 ἐναποπνεῖν 5, 4.
 ἐναργής 5, 16; 10, 23; (-ές)
 11, 7; (-ώς) 1, 8, 17; 9, 1;
 10, 26; (-έστερον) 9, 24.
 ἐναρμόζειν 3, 6; 8, 32.
 ἐναφανίζεσθαι 2, 12; 4, 14;
 5, 23; 8, 36; 7, 10; 12, 32.

- ἐνδεῖν* 3, 1.
ἐνδεής 4, 29 (ἐτέρου); 6, 16.
ἐνδεια 7, 16.
ἐνδελεγής 1, 16.
ἐνδεσις 10, 28.
ἐνδέχεσθαι 7, 67.
ἐνδιατρίβειν 4, 50; 6, 10.
ἐνδιατριπτικὸν (τόποις) 1, 16.
ἐνδιδόναι 7, 64; 11, 9, 18.
ἐνδον 2, 13, 17; 3, 4, 16; 4, 1, 3; 6, 9, 40; 7, 59; 8, 28, 50; 9, 13; 10, 38; 11, 34; (ἐνδοθεν) 4, 8; 8, 49.
ἐνδοξος (-ον) 4, 12; 5, 31; 7, 66.
ἐνδόσιμον 11, 20.
ἐνδοσις 10, 33.
ἐνδοτικῶς (ἔχειν πρὸς τι) 1, 16.
ἐνέργεια 3, 4, 12; 4, 10; 5, 1, 20, 23, 25, 35; 6, 51, 59; 7, 53; 8, 7, 16, 22; 9, 3, 16, 21; 12, 23.
ἐνεργεῖν 2, 5, 16; 3, 5, 7, 12, 16; 4, 2; 5, 6; 6, 55; 7, 7; 8, 45, 47; 9, 31, 42; 10, 9, 11, 33; 12, 24.
ἐνεργημα 4, 2; 6, 32; 9, 3.
ἐνεργητικὸν 1, 7*; 8, 32.
ἐνθυμῆσθαι 3, 4; 4, 21; 5, 9, 23; 6, 25, 38, 48; 7, 26; 9, 28, 42; 12, 4, 32; (ἐνθυμούμενον*) 1, 15.
ἐνιδρύνειν (δαίμων—μένος) 3, 6.
ἐνίστασθαι 5, 20; 6, 50; 8, 32, 35, 47; 10, 33; 11, 9; (ἐνεστῶς) 6, 36; 7, 29.
ἐνήργειν 1, 16.
ἐννοεῖν 3, 4; 4, 3, 36, 48; 6, 30, 47; 7, 27, 29, 47; 9, 42; 10, 11, 36.
ἐννόησις 3, 1.
ἐννοια 1, 3, 9, 17; 2, 12; 3, 2; 8, 19.
ἐνοῦν (σῶμα ἠνωμένον) 5, 26; 6, 4; 7, 13; 8, 34.
ἐνοχλεῖν 5, 23; 6, 31; 7, 16; 8, 47; 9, 32; 11, 18.
ἐνοστατικὸν 5, 20.
ἐνοσημα 8, 41.
ἐντασις 1, 16.
*ἐντείνεσθαι** 9, 28; 10, 31.
ἐντέριον 6, 13*.
ἐντεχνος 5, 32.
ἐντρέχεια 1, 8.
ἐντρέχης 6, 14; (-έστρον) 7, 66.
ἐντρογγάειν 1, 7; 8, 14.
ἐνυλον 7, 10.
ἐνυφίστασθαι 4, 14; 6, 25.
ἐνωσις 6, 10, 38; 7, 32; 8, 34; 9, 9.
ἐξάγειν 5, 29; 7, 33; (ἐξακτέον αὐτόν) 3, 1.
ἐξαμάταισις 4, 21.
ἐξαιρέσθαι (ἐξηρημένη) 12, 3, 24.
(ἐξάσιον 5, 31.)
ἐξακούειν 5, 12.
ἐξαιλεῖσθαι (τὴν φαντασίαν) 7, 29; 8, 29; 9, 7; 11, 16; (τὸ κριμα) 8, 47.
ἐξαντλεῖν 4, 50.
ἐξαπατᾶν 9, 1.
ἐξάπτεσθαι 4, 21; 7, 24.
ἐξαριθμῆσθαι 6, 26.
ἐξαρκεῖν 3, 1; 7, 5.
ἐξαφίς 9, 9.
ἐξεγείρεσθαι 5, 1.
ἐξελεῖσθαι 10, 36.
ἐξεμῆν (πάσης ἄρας ἐξεμούμενον) 2, 2.
ἐξέρχεσθαι 3, 3; 9, 3, 13; (scil. τοῦ βλου) 5, 29; 10, 8, 36.
ἐξετάζειν 3, 6 (τὰς φαντασίας); 5, 11; 10, 10, 37; (ἐξητασμένως) 1, 16.
ἐξέτασις 3, 6.
ἐξεταστής 6, 30.
ἐξεροτικὸν (τῶν δογμάτων) 1, 9
ἐξέχειν 11, 15.
ἐξηγῆσθαι 3, 4; 10, 7.

- ἐξήγησις 1, 8.
 ἐξῆς 4, 45; 6, 38; 7, 55; 10, 2;
 (παρὰ τὸ-) 4, 5; (κατὰ τὸ-) 4, 10; 8, 45; 9, 1; (-τῆ φύσει) 12, 12.
 ἐξητᾶσθαι 1, 8.
 ἐξιέναι (τοῦ βίου) 2, 11; 5, 29; 10, 8.
 ἔξις 6, 14; 11, 18; 12, 16.
 ἐξιστάναί 9, 37; (-σθαι) 6, 11.
 ἐξίτηλος 4, 38; 8, 25.
 ἐξοδος 12, 1.
 ἐξοικισθῆναι 4, 1; 7, 68; 10, 31.
 ἐξομοιοῦσθαι 6, 6; 10, 8.
 ἐξουειδιστικὸν (τοῖς ἄλλοις) 1, 16.
 ἐξουσία 4, 3, 48; 8, 29; 12, 11.
 ἐξυμνεῖν 9, 34.
 ἐξυπνίσεσθαι 6, 31.
 ἔξω 6, 9; 7, 2; 8, 18, 50; 9, 13, 15, 37; 10, 22; 11, 28; 12, 25.
 ἔξωθεν 2, 7; 3, 5; 4, 8, 37; 6, 9; 7, 14; 8, 32, 50; 10, 6; 12, 3, 24.
 ἐπαγγέλλεσθαι 3, 9; 5, 15.
 ἐπάγγελμα 3, 2.
 ἐπάγειν 5, 22.
 ἐπαγωγὸν 3, 2.
 ἐπαίειν 5, 28.
 ἐπαινεῖν 4, 3, 20; 6, 16; 8, 21, 58; 9, 30; 10, 35; 12, 11.
 ἐπαινετός 5, 15; 10, 33.
 ἐπανοίς 3, 4, 6; 4, 19, 20; 8, 52; 10, 13.
 ἐπακολουθεῖν 3, 2; 4, 24; 5, 3.
 ἐπακολούθησις 3, 2; 6, 36, 44; 7, 75; 9, 28.
 ἐπαλξίς 7, 7.
 ἐπανάβασις 9, 9.
 ἐπάνωγες 1, 16.
 ἐπανέρχεσθαι 1, 7; 4, 3; 5, 9; 6, 11, 12; 8, 34.
 ἐπανιέναι 5, 9; (ἐπάνω) 6, 11, 12; (ἐπάνω*) 10, 8; (ἐπανιόντι) 5, 13.
 ἐπάνωδος 6, 12.
 ἐπαρτάω 4, 17.
 ἐπαυλις (ἡ κάτω) 1, 16.
 ἐπαφροδίτων 3, 2.
 ἐπεγείρειν 1, 17.
 ἐπειγέσθαι 3, 1; (-όμενον) 1, 15.
 ἐπέκεινα (ὁ ἐ. ἀήρ) 8, 57; (τὰ ἐ.) 12, 3.)
 ἐπεμπλίπτειν 4, 1.
 ἐπέρεισις 8, 57.
 ἐπερωτᾶν 8, 36; 9, 21; 10, 29*.
 ἐπεσθαι (τῷ τῆς πόλεως καὶ πολιτείας τῆς προεβστάτης λόγῳ καὶ θεσμῷ) 2, 16; cf. 3, 12; 10, 12; (τῷ διορθοῦντι) 3, 16; (τοῖς γινόμενοις) 10, 28; (τῆ φύσει) 9, 1; (θεῶ) 3, 16; 10, 11; (θεοῖς) 12, 27; (τῷ λόγῳ καὶ τῷ θεῶ) 12, 31.
 ἐπευφημεῖν 10, 34.
 ἐπέχειν (ἐφεκτικὸν*) 1, 3; 4, 40; 5, 20; 10, 12.
 ἐπιβάλλειν 5, 15; 10, 25, 30; (ἐπιβάλλον) 7, 7.
 ἐπιβοᾶν 10, 34; (-σθαι) 5, 6.
 ἐπιβόησις 1, 16.
 ἐπιβολή 11, 6.
 ἐπιβουλεύειν 4, 32; 6, 16.
 ἐπιβουλή 4, 44.
 ἐπίβουλος 6, 20.
 ἐπίγειος 6, 30.
 ἐπιγέννημα 6, 36.
 ἐπιγίνεσθαι (τὰ-όμενα τοῖς φύσει γινόμενοις) 3, 2; 4, 45; 8, 36; 9, 1; (10, 34).
 ἐπιγραφή (-αὶ γρόνων) 4, 32.
 ἐπιδεικνύσθαι 1, 7; 5, 9*, 18.
 ἐπιδεξίως 1, 10.
 ἐπιδέχεσθαι 12, 14.
 ἐπιδημία (ὁ βλος ἐ. ξένου) 2, 17.
 ἐπιδιαμονή 4, 21.
 ἐπιέναι 4, 48; 5, 10; 8, 31; 11, 18; (τὸ ἐπίον) 4, 49.
 ἐπιζητεῖν 7, 27, 73*; 8, 1, 2; 10, 2, 33, 37; 12, 28, 31.

- ἐπίθεμα* (-ματα ἐπίτος) 1, 16.
 ἐπιθεωρεῖν 4, 32; (ἀνωθεν)
 9, 30.
 ἐπιθεώρησις 8, 26.
 ἐπιθυμῆναι 1, 6, 17; 3, 7; 4,
 32; 6, 10; 9, 40; 10, 1.
 ἐπιθυμία 2, 10; 7, 16*; 8, 29;
 12, 19.
 ἐπικαλεῖσθαι (θεοῦς) 6, 23.
 ἐπίκληρος 6, 47.
 ἐπίκοτον (τοῦ προσώπου) 7, 24.
 ἐπικουρεῖν 1, 17.
 Ἐπίκουρος 7, 64; 9, 41.
 ἐπικρατεῖν 4, 1.
 Ἐπίκτητος 4, 41; 7, 19; 11,
 34, 36; (τὰ Ἐπικτήτεια ὀπο-
 μνήματα) 1, 7.
 ἐπικυμάσις (-σις μεταβολῶν)
 9, 28.
 ἐπιλαβάνειν (ἐπιλαβεῖν τοῦ
 χρόνου) 1, 17; (-σθαι) 1, 10.
 ἐπιλάμπειν 8, 57.
 ἐπιλανθάνεσθαι 4, 46; 5, 36;
 9, 9, 30, 42; 10, 13, 30; 12,
 26; (ἐαυτοῦ) 9, 3.
 ἐπιλέγειν 5, 12; 8, 49; 11, 19.
 ἐπιληψίς 8, 10.
 ἐπιλογίζεσθαι 6, 36; 8, 31;
 10, 30.
 ἐπιμανῆς 1, 16
 ἐπιμαρτύρησις 7, 62.
 ἐπιμέλεια 6, 16; (ἐαυτοῦ) 1, 17.
 ἐπιμελεῖσθαι 6, 16; 8, 10;
 12, 3.
 ἐπιμελητικὸν (τοῦ ἰδίου σώ-
 ματος) 1, 16.
 ἐπιμένειν 6, 21.
 ἐπιμίγνυσθαι 4, 3.
 ἐπιμυμνήσκεισθαι 5, 6.
 ἐπίμονον 1, 16.
 ἐπινοεῖν 4, 32, 40; 5, 10, 12;
 6, 44*; 9, 30, 32; 10, 6, 18,
 27; (-εἶσθαι) 2, 2*.
 ἐπινοητής 1, 16.
 ἐπίνοια* 1, 17.
 ἐπιπεριτρέπειν 8, 35.
 ἐπιπλάσιος 2, 16.
 ἐπιπλέεσθαι 6, 38; 7, 9.
 ἐπιπλήττειν 10, 19.
 ἐπιπλοκή 2, 3; 10, 5.
 ἐπιποθεῖν 10, 1.
 ἐπίπονος 8, 36.
 ἐπιπρέπειν 3, 2.
 ἐπιπόθῳ 10, 7.
 ἐπισημαίνεσθαι 6, 20.
 ἐπισύνιον (λέοντος) 3, 2.
 ἐπίστασις 9, 3; 10, 8.
 ἐπιστήμη 10, 9.
 ἐπιστημονική (δύναμις) 5, 9.
 ἐπιστήμων 5, 32.
 ἐπιστολή 1, 12.
 ἐπιστόλιον 1, 7.
 ἐπιστρέφειν 9, 40*; (-εσθαι)
 6, 14; 9, 42.
 ἐπιστροφῆ 4, 32.
 ἐπισυμβάλειν 9, 39.
 ἐπισύνδεσις 6, 38.
 ἐπισύρειν 8, 51.
 ἐπιτάσσειν 11, 20.
 ἐπιτείνεσθαι 9, 9.
 ἐπιτελεῖν 7, 5, 53.
 ἐπιτέλεισις (θεωριῶν) 1, 16.
 ἐπιτερπής 11, 2.
 ἐπιτήδειος 1, 17; 11, 7; (-ως)
 6, 16.
 ἐπιτηδεύειν 1, 16.
 ἐπιτηδεύμα 1, 17; 6, 47.
 ἐπιτηδεύσις 11, 15.
 ἐπιτρέπειν 4, 31; 5, 29.
 Ἐπιτόγχανος 8, 25.
 ἐπιτυχία 12, 24.
 ἐπιφέρειν 5, 12; 7, 34; 11, 18.
 ἐπιφθέγγεσθαι 11, 34.
 ἐπιφορεῖσθαι 4, 1; 7, 34.
 ἐπωδή 1, 6.
 ἐπῶν 4, 32; (10, 21); 11, 15.
 ἐραστής 11, 15.
 ἐργαλεῖον 6, 40.
 ἐργαστήριον 8, 50.
 ἐργάτης 6, 42.

- ἔργον 2, 12; 3, 4; 5, 1, 3, 20;
 6, 16; 7, 5, 53; 8, 2, 6, 19,
 36; 9, 29; 11, 27; (-α) 1, 16;
 3, 2; 5, 1, 14, 20; 6, 30; 8, 7;
 12, 5; (παρ ἔργον) 5, 20.
 ἔρευνα 1, 16.
 ἔρευνᾶν 2, 13 (τὰ νέρθεν γᾶς).
 ἔρημία 3, 7.
 ἔρειν 12, 32.
 ἐρῶν γινώσθαι (ἐρῶν γινώσθαι*) 6, 20.
 ἐρῶν μένος 6, 30; 10, 31; (-ένως)
 1, 16; 3, 12; (-έστερον) 12, 6.
 ἐρωθιῶν 3, 4.
 ἔρωσ 1, 16; 9, 9.
 ἐρωτικός (-ὰ πάθη) 1, 17.
 ἐσθής (-ἤτες) 1, 16, 17; 6, 30;
 9, 36; 12, 2.
 ἐσθίειν 10, 19.
 ἐσχατόγηρος 9, 33.
 ἔσχατος 2, 5; 8, 31.
 ἔσω (βλέπειν) 6, 3; 9, 27;
 (συντρέχειν) 11, 12; (τὰ ἔσω)
 11, 13.
 ἔτερογενής 3, 6.
 ἔτεροίος 8, 58.
 ἔτεροίσις 4, 39.
 ἔτερος 4, 29; (-ον) 3, 6; (-οι) 3, 4.
 ἔτοιμος 3, 13; 7, 61, 68; 9, 9;
 10, 35; 11, 3, 13.
 ἐτοιμότης 4, 12.
 ἐπιναυλήτως (διακείσθαι) 1, 7.
 ἐπαρεστῆναι 7, 54; 9, 3; 10, 6.
 ἐπαρέστησις 3, 32.
 ἐπαρεστικός (-ῆ διάδεις) 9, 6.
 ἐπαρέστον 6, 50.
 ἐπαρμυστία 10, 1.
 ἐπάροστος 4, 23; 6, 16; (-ον)
 1, 9; 7, 5.
 ἐπαρῶς 11, 18.
 ἐπγενῶς 12, 3.
 ἐπγνωμοσύνη 5, 9.
 ἐπγνώμων 5, 31; 8, 32.
 ἐπδαιμονία 7, 17.
 ἐπδαιμόνως 7, 67.
 ἐπδαιμων 8, 25.
 ἐπιδιאלάκτως (διακείσθαι) 1, 7.
 ἐπιδιον (τοῦ προσόπου) 6, 30.
 ἐπδοκμεῖν 1, 16; 5, 33.
 ἐπδοξία 1, 16; 2, 12.
 ἐπδοξος 6, 47.
 ἐπειδὲς 3, 2.
 ἐπειν 1, 14.
 ἐπέξαπτος 11, 10.
 ἐπέξαπτος 9, 9.
 ἐπεργῆς 7, 68.
 ἐπεργετῆναι 7, 13.
 ἐπεργετικός 1, 7; 9, 42; (-ὸν)
 1, 15; 9, 42.
 ἐπζωεῖν 3, 12.
 ἐπθανατεῖν 10, 36.
 ἐπθυμεῖν 4, 24; 10, 22.
 ἐπθυμία 4, 24.
 ἐπθυμον 1, 15; (-ως) 3, 16.
 ἐπθυμολογία 11, 6.
 ἐπθυός (ἐπθυεῖν περιμένειν) 5,
 3; 10, 11; (ἐπθυεῖν π.) 7, 55;
 (ματ' ἐπθυὸν βλέπειν) 7, 55;
 cf. 8, 57, 60.
 ἐπκαιρία (ἀέρον) 10, 1.
 ἐπκαιρον 4, 23; 11, 13; 12, 35.
 ἐπκαταφρόνητος 2, 12; 12, 31.
 ἐπκίνητον 10, 12.
 ἐπκλήρημα 5, 12.
 ἐπκοινωνησία 11, 20.
 ἐπκολος 5, 2; 9, 3; 10, 36.
 ἐπκοσμία 4, 3.
 ἐπκρατον (τοῦ ἡθους) 1, 15.
 ἐπλαβεῖσθαι 3, 7; 8, 60.
 ἐπλογιστία 4, 26.
 ἐπλογιστῶς 8, 32.
 ἐπλογος 4, 45; (-ως) 7, 72.
 ἐπλντος 3, 5, 16; 3, 7*; 8, 33*.
 ἐπμάρεια 4, 3; (βίον) 1, 16.
 ἐπμένεια 7, 63; 9, 11; 11, 9.
 ἐπμνήης 3, 4; 4, 25; 6, 20, 30,
 47; 7, 26, 52; (-εῖς ἀφθαλ-
 μοι) 8, 43, 47; 9, 11, 42; 10,
 36; 11, 13, 15, 18; (-ἔς) 1, 9;
 5, 5; 11, 18; (-ῶς) 3, 12; 7,
 3; 8, 5, 51; 10, 4, 12.

- εἰμετάβλητος 5, 38.
 εἰμετάβολος 4, 8.
 εἰμετάδοτον 1, 14; 6, 48.
 εἰμετακίνητον 1, 16.
 εἰμηχανία 11, 10.
 εἰμοιρία 2, 6.
 εἰμοιρος 5, 36.
 εἰνοεῖν 9, 27; 10, 14.
 εἰνοια 4, 20; 8, 26.
 εἰνονος 10, 36; 11, 13; (-ως)
 3, 11.
 εἰοδεῖν 5, 34*; 6, 17; 7, 53;
 8, 7.
 εἰοδία 5, 8.
 εἰοδως (προϊέναι) 1, 17.
 εἰομίλον 1, 16.
 εἰοπαθής (-έστατος) 1, 9.
 εἰοπαράγωγον (ὅπ' ἔλλαν) 1, 16.
 εἰοπαράτύπωτος* 5, 33 (εἰ-
 παράπτωτος coni. Nauck).
 εἰοπαράφορος 1, 15.
 εἰοπατριδαί 1, 11.
 εἰοπειθής 6, 1; 7, 67.
 εἰοποιητικόν 1, 14.
 εἰοποιία 1, 17; 8, 23.
 εἰοπορεῖν 1, 17.
 εἰοπορία 5, 12.
 εἰοπομος 10, 36.
 εἰοπραγία 5, 8.
 εἰοροεῖν 5, 34; 10, 6.
 εἰορονος (βίος) 2, 5; 10, 6;
 (-οον) 5, 9.
 εἰορωγρία 9, 32.
 εἰορώπη 6, 36.
 εἰοσηπτος 2, 17.
 εἰοσταθεῖν 5, 18; 6, 10.
 εἰοσταθής (κρίσις καὶ πρᾶξις)
 11, 9.
 εἰοσυνείδητος 6, 30.
 εἰοσχήμεων 7, 60.
 εἰοσχολεῖν 11, 16.
 εἰοσχολία* 4, 18.
 εἰοσχολος (-άτερος) 4, 24.
 εἰοτακτος 7, 52.
 εἰοτέλεια 6, 13.
 εἰοτέλης 2, 12; 3, 6; 4, 48; 5,
 1, 10; 6, 42; 9, 29; 12, 27.
 εἰοτονον 6, 30.
 εἰοτροπής 6, 1.
 εἰοτροπτος 6, 36.
 εἰοτύχημα 4, 49.
 εἰοτυχής 4, 49.
 Εἰοτύχης 10, 31.
 Εἰοτύχιος* 1, 6.
 Εἰοτυχίων 10, 31.
 εἰοσημεῖν 4, 3*, 48; 5, 33; 6,
 2, 18.
 εἰοσημία 6, 16.
 εἰοσημος (λόγος) 6, 18; (-ον)
 1, 9, 13.
 εἰοφθαρτος 2, 12.
 εἰοφραίνειν 1, 17; 4, 44; 6, 48;
 7, 13; 8, 43.
 Εἰοφράτης 10, 31.
 εἰοφροσύνη 8, 26.
 εἰοχαρι 1, 16; 3, 2.
 εἰοχαριεντίζεσθαι (s. εἰο χαρ.)
 1, 15.
 εἰοχάριστος (τοῖς θεοῖς) 2, 3.
 εἰοχεσθαι 4, 32; 5, 7 (ἀπλῶς);
 6, 44; 9, 40; 10, 36; 12, 1.
 εἰοχή 5, 7; 9, 40.
 εἰοχηστος 9, 42.
 εἰοφαρμόζειν 1, 16; 5, 12*.
 εἰοφεξής 12, 21.
 Ἐπίοιοι* (τὰ τῶν Ἐ. γραμ-
 ματα) 11, 26.
 εἰοφήμερος 4, 35, 48; 6, 47; 8,
 25; 9, 14.
 εἰοφίεσθαι 1, 16; 7, 67; 9, 3;
 11, 18.
 εἰοικτὸν 6, 19.
 εἰοιστάναι vel -νειν 1, 11; 2, 8,
 12; 3, 1; 5, 28; 7, 62, 66*;
 9, 22; 10, 18, 29; 11, 6; 12,
 4, 27; (-σθαι) 5, 33; 6, 30;
 11, 1.
 εἰοεσθαι 1, 6 (ἐχόμενα τῆς
 Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς); 2, 10;
 4, 19, 32; 7, 55; 10, 12.

ἐχθὲς 4, 48; 10, 7; (χθὲς) 6, 15.
ἐχθρα 12, 27.
ἐχθρὸς 6, 20.
ἔωθεν 2, 1; 11, 27.

Z

Ζεὺς 4, 23; 5, 7, 8, 27; 11, 8.
ζῆλος (σοφιστικὸς) 1, 7.
ζηλοτυπεῖν 6, 16.
ζῆν (παράδειγμα ζῶν) 1, 8.
ζητεῖν 6, 16, 21; 7, 68; 9, 42;
11, 16, 33, 39.
ζητητικὸν (ἀκριβῶς) 1, 16.
ζόφος 5, 10.
ζωή 2, 11; 6, 15, 30, 47; 8, 14;
9, 1, 23; 10, 26, 38.
ζῶον 2, 16, 17; 3, 4, 5, 6, 7, 9;
4, 3, 5, 21, 24, 40; 5, 16, 29,
34; 6, 23; 7, 9, 11; 8, 2, 12,
35, 39, 58; 9, 1, 2, 8, 9, 16;
10, 1, 2, 28; 11, 1.
ζωτικὸς 8, 41.
ζωώδης 7, 55.

H

ἡγεῖσθαι 1, 8; (τὰ ἡγούμενα*)
4, 1.
ἡγεμονία 7, 49.
ἡγεμονικὸν 2, 2; 3, 4, 9; 4,
38, 39; 5, 3, 11, 26; 6, 8, 36;
7, 5, 16, 22, 28, 33, 55, 62,
75; 8, 3, 43, 48, 56, 61; 9,
7, 15, 18, 22, 26, 34, 39; 10,
24, 26; 11, 18, 19, 20; 12, 1,
2, 3, 33; (νοῦς ἡγεμονικὸς)
12, 14; (-ῶς) 1, 17.
ἡγεμῶν 3, 16; 5, 27.
ἡδεσθαι 5, 1; 6, 34; 8, 19,
37; 10, 1.
ἡδονή 2, 10, 11, 12, 16, 17;
3, 3, 4, 6; 4, 3; 5, 9, 31; 6,
34; 8, 8, 10, 14, 39, 41; 9, 1;
10, 1, 30; 11, 19*; 12, 8, 34.

ἡδονικὸς (-ὰ φαντάσματα) 3, 4.
ἡδοναθεῖν 10, 11.
ἡθὺς 4, 12; (ἡδέως*) 3, 2;
(ἡδιον) 5, 1; 8, 52*.
ἡθὺς 1, 7, 15, 17; 4, 18, 28;
5, 10; 6, 30, 48; 7, 69; 9, 3.
ἡκειν (ἡξεται*) 2, 4; (ἡξει)
6, 10.
ἡλικία 9, 21.
ἡλιος 5, 20; 6, 43; 8, 57;
12, 30.
Ἡλιος 8, 19.
ἡμερον 1, 16; 11, 18.
ἡμερότης 3, 11.
ἡμβρωτος 10, 8.
ἡμιγυμνος 4, 30.
ἡνίοχος 10, 38.
Ἡρακλείτειον 4, 46.
Ἡράκλειτος 3, 3; 6, 42, 47;
8, 3.
Ἡρακλῆον 4, 48.
ἡραικὸς* (-ῆ ἀλήθεια) 3, 12.
ἡρως 6, 47.
ἡσυχάζειν 3, 15; 4, 39; 11, 11.
ἡσυχῆ (ψέγειν) 10, 34, 36.
ἡσυχία 3, 5.
ἡσύχιος 3, 16; (-ιώτερον) 4, 3.
ἡττάσθαι 7, 55; (ἡσάται) 2,
16; (ἡττώμενος) 2, 10; 11, 19.
ἡττων (τινὸς) 11, 2.

θάλλειν 5, 1; (-εσθαι) 6, 2.
θάνατος 2, 11, 17; 3, 1, 3; 4,
5, 44, 46, 48, 50; 6, 28; 7,
32; 8, 14, 31, 58; 9, 1, 3, 21;
10, 8, 29; 12, 7, 8, 34, 35.
θάπτειν 4, 21.
θαφθεῖν 6, 10; 10, 8.
θεία 6, 46.
θεῖος 2, 1 (-ας ἀπομολίας μέ-
τοχος); 6, 17; 7, 67; 8, 27;
(-ον) 12, 1 (τὸ ἐν σοί), 5, 14;
11, 19; (τὰ θεία) 3, 1, 13.

θέλειν 1, 14; (θέλει οὐ θέλει)
 11, 15; cf. ἐθέλειν.
 θέμις 3, 6.
 Θεόδοτος 1, 17.
 θεός 2, 12; (ὁ ἐν σοὶ θ.) 3, 5,
 11, 16; 4, 16; 5, 10 (ὁ ἐμὸς
 θ.), 34; 6, 7, 41, 44; 7, 9 (εἶς),
 32, 67, 68; 8, 2, 34, 56; (ἡ
 θ.) 9, 1, 10, 28; 10, 11; 12,
 1, 4, 5, 11, 23, 26, 31; (θεοί)
 1, 16, 17; 2, 3, 4, 5, 11, 13;
 3, 3, 4, 6, 9, 16; 4, 31, 47;
 5, 5, 27, 31, 33; 6, 16, 23,
 30, 35, 41, 44; 7, 17, 53, 66,
 70; 8, 17, 19, 23; 9, 1, 11,
 27, 35, 37, 40; 10, 1, 8; 11,
 13; 12, 5, 12, 27, 28.
 θεοσέβεια 11, 20.
 θεοσεβής 6, 30; (-ές) 1, 3;
 (-ῶς) 7, 54.
 θεουδής 2, 5 (βίος).
 θεοφάρος 12, 23.
 θεόφραστος 2, 10.
 θεραπεία 1, 7 (τοῦ ἡθους);
 2, 13.
 θεραπεύειν 2, 13 (τὸν δαί-
 μονα); 5, 28; 6, 12, 55; 12, 16.
 θεράπευμα 3, 13.
 θερίζειν 11, (6), 34.
 θερμόν 4, 4.
 θεσμός 2, 16.
 θεωρεῖν 2, 1; 4, 36; 9, 40;
 10, 26; 11, 1, 16; 12, 35.
 θεώρημα 1, 7, 8; 11, 5; (συμ-
 πληρωτικὸν τῆς τέχνης) 4, 2.
 θεωρητικός (-ῆ μέθοδος) 10,
 11; (-όν) 10, 9.
 θεωρία 1, 16; 3, 1; (specta-
 culum) 11, 24.
 θήγειν (τεθηγμένος*) 10, 34.
 θήλος 2, 10; 4, 28.
 θηριόμαχος 10, 8.
 θηρίον 3, 2, 16; 4, 16; 5, 11,
 20; 6, 16; 7, 68.
 θηριοῦσθαι 9, 39.

θηριώδης 4, 28.
 θησαυρίζειν 4, 32.
 θίς (θίνες) 7, 34.
 θνήσκειν 10, 18; (alias ἀποθν.)
 θνητὸς 4, 3; 8, 44; 11, 19;
 (-όν) 9, 28.
 θορυβεῖν 3, 16; 11, 11; (-εῖσθαι)
 6, 26.
 θρασέας 1, 14.
 θρασύνει 4, 49; 10, 33.
 θρεπτὸς 5, 36.
 θρηγνέειν 10, 34.
 θυγάτηρ 8, 31.
 θύειν 6, 44; 10, 28.
 θύλακος 8, 37.
 θυμηδία 7, 68.
 θυμὸς 2, 10.
 θυμοῦσθαι 2, 10; (7, 38); 8, 8;
 11, (6), 18; (θυμούμενον*)
 1, 15.
 θύραι 9, 15 (ἔξω θυρῶν ἔσσηκε
 τὰ πράγματα).
 θύτης 8, 31.

I

ἰᾶσθαι 3, 3.
 ἰατρεῦειν 6, 55.
 ἰατρική 1, 16.
 ἰατρὸς 3, 13; 4, 48; 6, 35; 8,
 15, 31; 9, 41.
 ἰδέα 11, 19*.
 ἰδικὸς 11, 3.
 ἴδιος 1, 16; 3, 2, 4, 6 (bis),
 11; 4, 3, 25, 29, 32; 5, 3,
 6, 25; 6, 3, 16, 35, 51; 7, 22,
 55, 71, 75; 8, 11, 28, 31, 45,
 46, 50, 56; 9, 10, 41, 42; 10,
 33, 36; 11, 1, 5, 16, 21; 12,
 23, 30; (τὸ -ον) 3, 16; 5, 1;
 9, 42; 12, 26; (τὰ -α) 4, 49;
 8, 13, 26, 41, 11, 1; (ἰδίᾳ)
 5, 8; (κατ' ἰδίαν) 3, 2; 6, 44;
 (ἰδίως) 3, 2; 4, 10; (ἰ. ποιόν)
 9, 25; 10, 7; 12, 30.

ιδιότης 1, 9, 17; 5, 8 (οἱ τέ-
λεον ἰ.); 6, 35; 9, 41.
ιδιαιτικός (-όν) 4, 3, 36, 50;
9, 3.
ιδρύειν (τὸ ἔνδον ἰδρυμένον)
3, 4, 16.
ιδρώς 1, 16 (ἕως ἰδρωτός);
8, 24.
ιερεὺς (θεῶν) 3, 4.
ιερός 7, 9; (-α δόγματα) 10, 9.
ιερουργία 12, 5.
ικανῶς (ἔχειν τινος) 6, 2.
ικνουμένως (εἰρημένον) 5, 12.
ικτεριᾶν 6, 57.
ιλᾶσιμος 12, 14 (πρόνοια).
ιλᾶσκεσθαι 12, 14.
ἰλας 2, 3, 17; 3, 16; 4, 37,
48; 5, 33; 8, 45, 47; 10, 36;
12, 36; (ἰλέως*) 12, 3.
ἰλιγγιᾶν 1, 17.
ἰμάτιον 11, 28.
ἰνα (c. C.) = Inf. 11, 4.
ἰδς 6, 57.
Ἰουλιανός 4, 50.
ἰπᾶριον 7, 23.
Ἰππαρχος 6, 47.
ἰπασία 5, 8.
Ἰπποκράτης 3, 3.
ἰσηγορία 1, 14.
ἰσόνομος 1, 14 (πολιτεία); 8, 2
(θεῶ).
ἰσος 2, 14; 7, 49; 8, 6, 7; 9,
33, 37; 12, 35, 36.
ἰσότης 1, 14.
ἰστάναι 7, 29; 9, 7; (ἰστασθαι)
4, 1, 49; 5, 23, 33; 6, 15; 7,
3, 61; 8, 57; 11, 20; (σθῆναι
στάειν πολεμίου) 8, 41; (ἔστῶς)
3, 11; 5, 23, 33; (ἔστηκε) 4,
1, 49; 8, 40; 9, 15.
ἰστορεῖν 7, 49; 9, 37; 10, 15.
ἰστορία (νόμων) 1, 16; (ἀλη-
θείας) 4, 21; (βίον) 5, 31; 6,
13; (ἰστορία) 7, 1; (ἡ πρε-
σβυτέρα) 10, 27.

ἰσχειν 10, 38; (εσθαι) 6, 16;
9, 12.
ἰσχύειν 1, 16; 6, 57.
ἰσχὺς 11, 18.

Κ

καββαλικός (-ώτερος) 7, 52.
Καδιμιανός (?) 4, 50.
κάθαγμα 12, 2.
καθαρός 2, 13; 3, 12, 16; 8,
51; 12, 3.
καθαρότης 11, 27.
καθέυθειν 4, 46; 6, 42; 8, 12;
10, 19.
καθήκειν 7, 5; 10, 3; 12, 17.
καθήκον 3, 1; 6, 22, 26; (-οντα)
1, 12; 3, 16.
καθικνεῖσθαι (αὐτῶν τῶν πραγ-
μάτων) 6, 13.
καθίσταται 1, 17; 4, 31; (-ἰστα-
σθαι εἰς ταύτῃ) 2, 14; 6, 24;
9, 33.
καθολικός 6, 14.
καθυπερερεῖν 8, 8.
Καίητη 1, 17.
καινός 7, 1, 68; 8, 6; 9, 37.
καινοτόμον 1, 16.
καίριος 7, 5; 12, 23.
καιρός 2, 6; 4, 32; 5, 33; (παρ'
αὐτὸν ἐκείνον τὸν καιρὸν) 1, 9;
11, 18; (κατὰ καιρὸν εἶ ἐν
καιρῷ) 12, 23.
Καῖσαρ 3, 3; cf. 8, 3; (Καίσαρες)
10, 31.
Καῖσων 4, 33.
καῖτοι 1, 17; 5, 1; 6, 20,
27, 40; 8, 50; 9, 9; 11, 20;
12, 30.
κακία 4, 3; 5, 35; 6, 1; 7, 1,
31, 66, 71; 8, 55, 56, 9, 2,
16; 10, 30; 12, 1.
κακοδαιμονεῖν 2, 8.
κακότηδες 3, 4.
κακοποιεῖν 1, 3; 6, 1, 44.

- κακός 2, 11; 9, 4; 10, 33; 12, 34; (-όν) 2, 1, 11, 13, 17; 4, 39, 42; 5, 26, 29; 6, 33, 41; 7, 14, 26; 8, 1, 14, 20, 28, 41, 56, 58; 9, 1, 16, 17, 21, 35, 38, 42; 10, 7, 33, 36; 11, 13, 17, 18; 12, 23, 34; (-ώς* πράττειν) 1, 15; (-ώς ποιεῖν) 6, 1; (-ώς ἀκούειν) 6, 2; (-ώς λέγειν) 6, 55; 8, 49; (-ώς διατίθεσθαι) 8, 40, 45; 9, 35; 12, 33.
- κακὸν 7, 33; 10, 7.
- κακοργία 6, 36.
- κάλαμος 10, 38.
- καλεῖν 5, 36*; (οἱ καλούμενοι) 1, 11.
- κάλλος 3, 2.
- καλλοπίζειν 3, 5.
- καλλωπισμός 1, 16.
- καλόγηδες 1, 1.
- καλός 2, 1, 11; 3, 4; 4, 20; 5, 3; 7, 58; (-καὶ ἀγαθός*) 8, 10; 10, 1; (-όν) 1, 8; 4, 20; 5, 31; 6, 36; (-ώς) 4, 24, 26; 6, 44; 9, 35, 41; 10, 7, 13; 11, 5*; 12, 5, 36; (κάλλιστα) 11, 16.
- καλόπτειν 6, 59; 7, 34; 9, 28.
- Κάμιλλος 4, 38.
- κάμνειν 6, 55; 7, 74; (οἱ κερμηκότες τῷ βίῳ) 2, 7.
- κάμπτειν (τὴν ἄκραν) 12, 22.
- κανὼν 5, 22; 10, 2.
- καπηλικός 4, 28.
- καπνός 5, 29; 10, 81; 12, 27, 38.
- Καπρία 12, 27.
- καρδία (ἀπὸ καρδίας) 2, 3; 7, 13.
- Καρνοδντον 2, 17.
- καρπός 3, 2; 4, 23; 5, 6; 6, 30; 9, 10, 42; 11, 1.
- καρποῦσθαι 11, 1.
- Καρποφόρος 6, 43.
- καρτερεῖν 1, 16.
- καρτερικὸς (-ώτερον) 7, 66.
- καταβάλλειν 10, 34; (-εσθαι) 3, 4; 4, 36.
- καταβοῶν 7, 68.
- καταγελαῖν 8, 50.
- καταγίνεσθαι περὶ τι 1, 17; 4, 32; 6, 13.
- καταγινώσκειν 5, 5; 8, 50; 10, 1, 36.
- κατάγνωσις 1, 14.
- καταγοητεύειν 6, 13.
- καταδεής 7, 72.
- καταδρόπτειν 6, 20; 12, 16.
- καταδάπτειν 9, 14.
- καταδρασάμεσθαι 10, 14.
- καταιόνησις 5, 9.
- καταιτιάσθαι 5, 5.
- καταιτίασις 1, 16.
- κατακόρωος (εὐχαρι οὐ κ.) 1, 16.
- κατακοσμεῖν 7, 37.
- κατακρατεῖν 3, 6; (-εῖσθαι) 7, 55.
- κατακρίνειν 9, 29, 35; 12, 16 (ἐαντόν).
- καταλαμβάνειν 3, 3, 8, 11, 18; 12, 28; (-εσθαι) 1, 16; 11, 1; 12, 7.
- καταλήγειν 4, 20; 9, 31.
- καταληκτικῶς (διδόναι) 9, 42; (εὐφραίνειν) 7, 13*.
- καταληπτικὸς (-ῆ ἐπόληψις) 9, 6; (-όν) 4, 22; (-ώς) 11, 18 (ἀποφαίνεσθαι); 1, 9 (ἐξενρετικόν).
- κατάληψις 6, 30.
- κατάλληλος 5, 8; 7, 2.
- καταλύειν 4, 48.
- καταμήμερεσθαι 8, 9.
- καταμερίζειν 11, 2.
- καταμόειν 4, 29; 10, 34.
- καταναγκάζειν (κατηναγκασμένον) 4, 45.
- καταναλλίσκειν 4, 1, 21.
- κατανοεῖν 8, 1; 12, 24 (?).
- καταξιόων 5, 19.
- καταπαύειν 12, 23.

- κατάπανσις 12, 23.
 καταπίνειν 7, 19.
 καταπίπτειν 8, 57.
 κατάπλασμα 5, 9.
 καταπλήσσεσθαι 11, 9.
 καταπνυνοδοσθαι 5, 9.
 κατάρα 8, 51 (κατόραις ἐλάτ-
 νειν).
 καταράσθαι 3, 7; 8, 53;
 10, 34.
 καταρίθμησις 4, 45.
 κατασκέπτεσθαι 12, 24.
 κατασκευάζειν 5, 1, 5, 16; 6,
 16, 40; 7, 13, 55; 8, 50; 9,
 1, 26, 42; 10, 7, 35; 11, 20.
 κατασκευάσμα 4, 20; 10, 33.
 κατασκευή 1, 16; 3, 9; 4, 32;
 6, 16, 44; 7, 20, 53, 55; 8,
 11, 12, 39, 41, 45; 9, 42; 10,
 33; 11, 5.
 κατασμικρύνεσθαι 8, 36.
 κατάστασις 10, 1.
 κατατάσσειν 5, 13; 6, 42; 8,
 25*, 35; 11, 20.
 κατατρίβειν 3, 4.
 κατατυγχάνειν 10, 12.
 καταφρέσθαι 8, 20; 9, 17.
 καταφύγειν 8, 48.
 καταφιλεῖν 11, 34.
 καταφρονεῖν 2, 2; 9, 3, 28;
 11, 2, 13, 14; 12, 24*, 34.
 καταφρόνησις 4, 50; 11, 2, 13;
 12, 34.
 καταφρόντισθαι 7, 3; 9, 41.
 καταχρίσθαι 8, 57.
 καταχρίειν 3, 3.
 καταχωννύειν 4, 33.
 κατεντίνεσθαι 4, 3; 6, 26;
 12, 27; (κατενταθέντες) 4, 32.
 κατεξαναστατικὸς (-ῆ ἀρετῆ)
 8, 39.
 κατεξάνιστασθαι 5, 15.
 καταπειδέειν 11, 13.
 καταπρασιτικὸν (τῶν προκειμέ-
 νων) 1, 15.
- κατέχειν (ἐν τῷ ζῆν) 5, 33; 9,
 3; (-εσθαι ἐν ἄλλοις ἐπιτη-
 δεύμασι) 1, 17.
 κατηφῆς 1, 15.
 κατιδεῖν 4, 48.
 κατιέναι 6, 47.
 κατοίκησις 4, 3.
 κατοικίδιος 11, 22.
 κατολισθάνειν 8, 57.
 κατορθώσις (-ώσεις) 5, 14.
 Κατούλλινος (Φάβιος) 12, 27.
 Κάτουλος 1, 13.
 Κάτων 1, 14; 4, 33.
 κατωφερέης 11, 20.
 κανματίζεσθαι 7, 64.
 κερχαμῖς 10, 17.
 κείσθαι 4, 50; 5, 15; 6, 47;
 7, 67; 8, 1, 34; 9, 32; 10, 6,
 34; 11, 18, 26.
 Κέρκωψ 4, 23.
 Κέλερ 8, 25.
 κενόδοξος 5, 1.
 κενός (θεῶν) 2, 11; 3, 3, 14;
 4, 32 (κενὰ σπᾶσθαι); 5, 33;
 10, 24 (νοῦ).
 κενὸν (τὸ περὶ τὸν κόσμον) 11,
 1; (τὸ κ. τῆς ἀπηχρήσεως) 4,
 3; cf. 4, 33.
 κενοσπουδία 7, 3.
 κερδαίνειν 4, 18, 26.
 κερκίς 10, 38.
 κεφάλαιον (-α ἐννέα) 11, 18.
 κεφαλαγία 1, 16.
 κεφαλή 8, 34.
 κηδεμονικῶς 1, 9.
 κήδεσθαι 3, 4; 7, 70; 8, 8;
 9, 3.
 κηδέειν 4, 48.
 κῆπος 12, 27.
 (κῆρ 11, 31.)
 κηρὸς 7, 23.
 κιβδηλος 4, 28; 11, 15.
 κιβώτιον 7, 23.
 (Κιθαιρῶν 11, 6.)
 κίναυδος 5, 10; 6, 34.

- κινεῖν 5, 19, 28; 10, 38;
 (-εἶσθαι) 5, 10; 6, 14, 16; 9,
 12; (λείας ἢ τραχέως) 4, 3.
 κίνημα (-ματα τῆς ἰδίας ψυ-
 χῆς) 2, 8.
 κινήσις 5, 10, 26; 6, 17, 38*;
 7, 55, 60; 8, 26; 9, 41; 10,
 33; 11, 2, 20; (λεία ἢ τραχέα)
 5, 26; 10, 8.
 κλάδος 11, 8.
 κλανθμυρῖζεσθαι 12, 16.
 κλείεν (τὰς θύρας) 3, 16.
 κλέπτειν 3, 15*; 10, 13.
 κλίμα 8, 21.
 κλινάριον 11, 18.
 κλίση 10, 13.
 κλινίδιον 10, 28.
 κλύδων 12, 14.
 Κλωθῶ 4, 34.
 κοιμᾶσθαι 9, 40.
 κοινοσημοσύνη 1, 16.
 κοινός 8, 16; 4, 4, 29; 5, 3,
 8, 25, 34; 6, 35, 36, 58; 7,
 9, 58; 8, 7, 12, 46; 9, 1, 9,
 10, 29, 41; 10, 6, 8, 34; 11,
 10; 12, 30, 32; (κοινόν) 5,
 35; 6, 44; 8, 41; 9, 9; (κοινά)
 1, 16, 17; 6, 44; 11, 21;
 (κοινή) 7, 5; 10, 6; 11, 13;
 (κοινότερον συγκρίνειν, λέ-
 γειν, λαμβάνειν) 2, 10; 4, 20;
 6, 45.
 κοινανία 3, 11; 5, 16; 7, 5;
 10, 24; 11, 8, 19; 12, 26.
 κοινωνικός 5, 6; 6, 16*; 7, 52,
 67; (νοθε) 5, 30; (σκοπός) 11,
 21; (-ῆ διάνοια) 7, 64; (ὄρη) 11,
 37; (πράξις) 4, 33; 5, 1;
 6, 7, 30; 8, 12; 9, 6, 23; (-ὄν
 ἔργον) 5, 6; 8, 7; (ἔψον) 3,
 4; 5, 29; 8, 2; (πάθος) 12,
 30; (τέλος) 9, 23; 12, 20.
 κοινωνικόν 7, 55, 72.
 κοινωνικῶς 5, 6; 6, 14, 23; 9,
 31; 11, 4.
- κοινωνός 3, 11; 5, 6; 10, 36.
 κοίνωσις* (τοπική) 6, 38.
 κοινωφελής (ἀνάγκη) 3, 4; (-ῆς)
 1, 16; 3, 4; 4, 12.
 κολάζειν (κεκολασμένος) 3, 8.
 κολακεία 1, 9, 16.
 κολακεύειν 4, 32; 5, 5; 11, 18;
 (-εσθαι) 10, 8.
 (κόλπος 12, 22.)
 κόμπος 1, 17.
 κομψεία 3, 5; 4, 51.
 κομψόν 8 8; 8, 34.
 (κόνησις* 6, 38.)
 κόνης 9, 36.
 κόπος 4, 51; 9, 8.
 κοπρία 8, 51.
 κορεννύμαι 9, 2.
 κοσμίως 3, 7, 16; 8, 30; 10, 31.
 κοσμοποιία 7, 75.
 κόσμος 2, 3, 4, 11, 12, 16; 3,
 3, 11; 4, 3, 4, 21, 27, 29, 40;
 5, 1, 8, 13, 21; 6, 15, 24, 25,
 36, 38, 42, 44, 56; 7, 9, 25,
 75; 8, 11, 15, 18, 49, 50, 52,
 55; 9, 1, 10, 19, 28, 32, 35,
 42; 10, 6, 7, 9, 15, 21; 11,
 1; 12, 1, 23, 35.
 Κουάδοι 1, 17.
 κραάζειν 10, 28; 11, 6.
 κρατεῖν 2, 5; 9, 9; 12, 6;
 (ἐαυτου) 1, 15.
 Κράτης 6, 13.
 κρατιστεύειν (τὰ -εόντα) 5, 30.
 κράτιστον 5, 21.
 κρεάδιον 5, 33; 12, 2.
 κρεανομεῖν 8, 51.
 κρείτταν (τινός) 1, 15; κρείττω
 et ἤττω inter se opponuntur
 5, 30; 7, 55; 11, 10, 18 saepius.
 κρεμάσθαι (κρεμάμενος ἐκ
 τοῦδε) 12, 1.
 κρίμα 4, 3; 5, 19; 8, 47; 11, 11.
 κρίνειν 4, 11, 39; 5, 8; 6, 41;
 7, 72; 8, 38*, 43; 10, 30, 32;
 12, 34; (τὰ κριθέντα) 1, 16.

κρίσις 11, 18.
 κρίσις 3, 6; 6, 52; 7, 16, 68;
 8, 16, 28; 11, 3, 9, 16, 18.
 κρίτης 9, 18.
 Κρίτων 10, 31.
 Κροίσος 10, 27.
 κροκύφαντος 2, 2.
 κροστῆν 8, 52; (-εἶσθαι) 6, 16.
 κρότος 6, 16.
 κρόπτεσθαι 10, 9.
 κτείνειν 8, 51.
 κτήνος 5, 11.
 κτήσις 5, 10.
 κυβερνήτην 6, 55; 7, 64.
 κυβερνήτης 8, 15.
 κυκεὼν 4, 27; 6, 10; 9, 39.
 κύκλος 6, 17; (-ῶ ἐπιπεριέ-
 ρεσθαι πάντα) 2, 13.
 κυκλοτερής 8, 41; (12, 3).
 κύλινδρος 10, 33.
 κυλίδιον 5, 33; 7, 3.
 Κυνικός 2, 15 (Monimus).
 κυοφορεῖν 9, 3.
 κυρία 8, 56 (τὴν ἰδίαν κ. ἔχειν).
 κυριεύειν (τὸ ἔνδον κυριεῖον)
 4, 1; 5, 26.
 κύριος 10, 25; 8, 37*; (-ον)
 7, 75 (τὰ κυριώτατα); (-ίως)
 9, 10; 12, 3.
 κύδιον 11, 28.
 κωλύειν 1, 17; 2, 9; 3, 12; 4, 49; 5,
 13, 29; 6, 58; 7, 68; 8, 32, 47;
 9, 11; 10, 32, 33; 11, 9; 12, 25.
 κώλυμα 5, 20; 8, 32, 35, 57.
 κώλυσις 6, 50.
 κωλυτικὸν 9, 9.
 κωμικός 5, 12.
 κωμῳδία (ἀρχαία, μέση, νέα) 11, 6.
 κωμῳδός 12, 36.

A

λάβρον 1, 16.
 λαγίδιον 10, 10.
 Λακεδαιμόνιοι 11, 24.

λαλεῖν 8, 30; 9, 41.
 λαμβάνειν 2, 4; 5, 12; 8, 33,
 35, 41; 10, 7; 11, 18, 28;
 (λαβεῖν φαντασίαν) 1, 7, 14;
 6, 13.
 Λάμα 11, 23.
 λαμπάς 1, 17.
 λάμπειν 4, 33; (-εσθαι) 11, 12.
 λανθάνω 10, 7, 9; 11, 15, 16;
 (μετὰ λεληθῆναι συστολή)
 2, 10.
 Λανούβιον 1, 16.
 λατρεύειν 3, 3.
 λαῖος 5, 26; 10, 8; (-ως) 4, 3.
 λειποτάκτης 11, 9.
 λειτουργία 5, 31; 6, 28.
 λέξις 4, 33; 7, 4.
 Λεοννάτος 4, 33.
 Λέπιδος 4, 50.
 λευκός 2, 13.
 λέων 3, 2; 6, 36.
 λήγειν 7, 70; 12, 31*.
 λήθη 2, 17; 4, 3, 33; 7, 6,
 21.
 λήξις 9, 21.
 ληρεῖν (διὰ πράξεων) 2, 7.
 ληστής 5, 10; 6, 34; 10, 10;
 11, 18, 36.
 λιβανωτός 4, 15.
 λίτος 6, 30; (-όν) 1, 3.
 λίτρα 6, 49.
 λογάριον (-α προτροπετικά) 1, 7.
 λογίζεσθαι 1, 16; 3, 1; 5, 6;
 8, 44; 9, 22; 10, 36; 11, 18;
 (λελογισμένος ἄνθρωπος) 9, 3;
 (λελογισμένος) 10, 12; 11, 3.
 λογικός 2, 16; 3, 6, 9; 4, 3, 4,
 24; 5, 6, 14, 16, 28, 29, 34;
 6, 14, 44; 7, 11, 23, 55, 63, 72;
 8, 7, 35, 39; 9, 1, 8, 9, 16;
 10, 2, 28; 11, 1, 18.
 λογικὸν 3, 4, 6; 4, 4, 29; 5,
 16; 7, 13, 55; 8, 35, 41; 10,
 2, 8; 11, 39.
 λογικῶς 6, 14.

λογισμὸς 3, 1.
 λόγος 1, 8; 2, 10, 16; 3, 4; 4,
 4, 5, 12, 13, 16, 19, 29, 30,
 33, 46; 5, 3, 8, 9, 14, 20, 27,
 28, 32; 6, 1, 5, 23, 30, 35, 58;
 7, 8, 9, 10, 11, 18, 24, 53;
 8, 30, 32, 40, 48; 9, 1, 10,
 42; 10, 7, 12, 31, 33; 12, 31;
 (λόγος αἰρεῖ) 4, 24; 10, 32;
 cf. αἰρῶν; (λόγον γυμνάσματα)
 10, 31; (λόγοι καὶ δυνάμεις
 γόνιμοι) 9, 1; (ἀδικαιοσύνης)
 6, 50; 11, 1; (ἄρθος) 3, 6, 12;
 11, 1, 9; 12, 35; (πολιτικὸς)
 4, 29; 9, 12; (σπερματικὸς) 4,
 14, 21; 6, 24; (λόγον χάριν)
 4, 32; (ἐν λόγῳ τίθεσθαι) 3,
 4; 12, 4.
 λοιμὸς 9, 2.
 Λούκιλλα 8, 25.
 Λούσιος Λούπος 12, 27.
 λούσσης 1, 16.
 λούθρος 2, 2; 3, 3; 8, 37* (-ον);
 10, 8.
 λυκοφιλία 11, 15.
 λυπεῖν 4, 44; 7, 16; 8, 40, 42, 47;
 (-εἶσθαι) 6, 18; 7, 16; 8, 47;
 9, 40; 10, 25, 28; 11, 18.
 λύπη 2, 10; 4, 3*, 49; 11,
 18, 20.
 λύρα* 4, 20.
 λύσις 2, 17; 5, 10; 12, 24.
 λυσιτελής 10, 6.
 λυσοδόκητος 6, 57.
 λυτικὸς (κοινωνίας) 11, 19.
 λύχνος 4, 1; 8, 20; 12, 15.
 Λύριον* 1, 16.

M

(μάγευμα 7, 51.)
 μαθηματα 4, 30.
 μαθηματικοὶ 4, 48.
 μαθητῆς 6, 30 (Ἀντωνίνου).
 Μαικήνας 8, 31.

μαινέσθαι 11, 33, 38.
 μάκρο (μακάρων νῆσοι) 10, 8.
 Μακεδὼν 6, 24.
 μακρόθυμος 6, 30.
 μάλη 5, 28.
 μανθάνειν 1, 8; 4, 31, 49; 7,
 2*, 11, 18.
 μανικὸς 5, 17; 11, 18.
 μανιώδης 8, 17.
 μαντία 9, 27.
 Μάξιμος 1, 15, 16, 17; 8, 25.
 Μαρκιανὸς* 1, 6.
 μάραρον 4, 20* (τὰ μ.) 9, 36.
 μαρτυρεῖσθαι 7, 62.
 μάργυς 3, 5.
 μαστίγιον 10, 38.
 μάτην (τὸ εἰπῆ καὶ μάτην) 3, 4.
 μαχαίριον* 4, 20.
 μάχεσθαι 9, 1 (τῇ τοῦ κόσμου
 φύσει) 11, 39; 12, 31.
 μεγαλείον 5, 5* (ἀμεγαλείον?).
 μεγαλοφροσύνη 3, 11; 5, 18;
 10, 11.
 μεγαλόφρων 6, 47; (-όνως) 6, 23
 μεγαλοψυχία 5, 9.
 μεγαλόψυχος 4, 49.
 μέγας 10, 8.
 μεθιστάναί (-εσθαι) 4, 21; 5, 20;
 8, 25.
 μέθοδος 10, 11.
 μειλίχιον 1, 15; 6, 30.
 μειράκιον 1, 16; 5, 11; 9, 21.
 μέλας 2, 13; (-ν ἦθος) 4, 18*, 28.
 μέλει (θεοῖς τῶν ἀνθρωπείων)
 2, 11; — 3, 7, 14; 6, 10.
 μέλος 7, 13.
 μελόδιον 7, 68.
 μεμετρημένον 1, 16.
 μεμνήσθαι 2, 4, 9, 14; 3, 4,
 13; 4, 3, 5, 6, 19, 32, 49; 5,
 9, 24, 33, 36; 6, 26, 42, 50;
 7, 31, 58, 63, 64, 67; 8, 14,
 15, 16, 25, 29, 48; 9, 3, 11;
 10, 3, 6, 8, 33, 38; 11, 2,
 16, 18.

- μεμολοσμένον* 3, 8.
μέμφεσθαι 6, 16, 30, 41, 42;
 7, 14, 58, 62; 8, 17; 9, 1,
 39, 42; 10, 1; (11, 32); 12,
 12, 24.
μέμφις 5, 3.
*μένειν ἐν τῷ αὐτῷ** 6, 30.
μενετικὸν 1, 16.
Μένιππος 6, 47.
μερίζειν 7, 29; 9, 8.
μεριμᾶν 7, 16.
μερισμός (τῆς ἐννοίας) 2, 12;
 8, 7.
μέρος 2, 3, 4, 9, 12, 16; 3, 1,
 2, 4; 4, 3, 14, 20; 5, 13, 24,
 26; 6, 20, 42; 7, 13, 19, 33;
 8, 7, 24, 34, 35, 55; 9, 22,
 23, 32, 39; 10, 6, 7, 11, 13,
 17, 29; 11, 1, 2, 19, 20; 12,
 23, 30, 32, 36.
μέσος (τὰ μέσα) 3, 11; 5, 36;
 6, 45; 9, 42; 11, 10; (ἀνὰ
 μέσον ἀρετῆς καὶ κακίας) 7,
 31; (ἐν μέσῳ κείμενον) 10,
 34; (ἐκ μέσου) 8, 2.
μεστός (προνοίας) 2, 3; 7, 1;
 9, 29; 10, 8.
μεταβαίνειν 5, 6; 6, 7, 50;
 10, 30.
μεταβάλλειν 2, 17; 4, 3, 21,
 36; 5, 13; 6, 4, 47; 7, 18, 25;
 8, 6, 18, 25, 50; 9, 28, 29,
 36; 10, 7, 11, 31; 11, 17; 12,
 21, 23.
μετάβασις 8, 32.
μεταβολή 2, 3, 17; 4, 3, 14,
 21, 36, 42; 5, 13, 23; 7, 18,
 (47), 49; 9, 1, 19, 21, 28, 29,
 32, 35; 10, 18; 11, 35.
μετάγειν 4, 12.
μεταγενής 6, 18.
μεταγνώσκειν 1, 17.
μεταγωγή 4, 12.
μεταδιδάσκειν 9, 11, 42; 11, 18.
μεταδιδόναι 1, 7.
μεταδοτικὸν 1, 3.
μεταλαμβάνειν 1, 17.
μετανοεῖν 8, 2, 10, 53.
μετάνοια 8, 10.
μεταπρωτικός 11, 10.
μεταπρωτός 5, 10.
μετάστασις 5, 33; 7, 32.
μετατιθέναι 8, 6; (-εσθαι) 4, 1,
 12; 6, 21; 8, 16.
μεταφέρειν 8, 41; 11, 2.
μετέχειν 4, 4; 5, 2, 4; 7, 9;
 9, 9.
μετεωρολογικὰ 1, 17.
μετώρος (ἐξαιρεσθαι) 12, 24.
μετιναί 5, 10; 6, 47; 9, 21.
μετοικίζεσθαι 10, 8.
μετονομάζεσθαι 10, 8.
μέτοχος 2, 1; 9, 9.
μετρεῖν cf. *μεμετροημένον*.
μέτριον 6, 14.
μέτρον 5, 1.
μέταπον 11, 15.
μήτηρ 1, 3, 7; 5, 4; 6, 12; 9,
 21; 10, 7.
μήτρα 4, 36; 10, 26.
μητρικά 6, 12.
μικρὸν καὶ eodem sensu ac
μετὰ μικρὸν 8, 2; 10, 34.
μικρῶσθαι 3, 2; 9, 29; 11, 10.
μίμησις 11, 6.
*μίμος** 10, 9.
μισεῖν 3, 7; 4, 3; 6, 41; 9, 27;
 11, 8, 13.
μισθός 9, 42.
μνήμα 8, 31.
μνήμη 1, 2; 2, 12; 4, 19; 6,
 7; 7, 10; 9, 30.
μνημονεύειν 1, 16; 4, 35; 7,
 64, 75; 8, 21, 25.
μόγισ et *μόλις* 5, 10.
μοῖρα 3, 4, 16; 5, 36;
 11, 19.
μολόνεσθαι 10, 8; cf. 3, 8.
*(μονή)** 12, 3.)
Μόνιμος (ὁ Κυνικός) 2, 15.

μονομάχος 12, 9.
 μονοτονχι 1, 17.
 μόνος plerumque congruens
 cum altero verbo: 2, 13; 3,
 2, 4, 5, 10; 4, 3, 36, 37; 5,
 9, 10, 19; 6, 41, 44; 8, 7*;
 9, 9, 41; 10, 28; 11, 20; 12, 2;
 non congruens 1, 16 (ὅπερ τῶν
 κοινῶν μόνον); 4, 12, 24; 10,
 2; non satis apparet 1, 10;
 2, 12, 14; 3, 1, 7, 10; 4, 13,
 45; 6, 32; 7, 20, 57; 8, 36;
 9, 3, 12; 10, 8; 11, 20; 12,
 1, 26; (πρὸς μόνον) 11, 18;
 (ἐν καὶ μόνον) 2, 17; μόνον
 = ἀλλὰ 3, 6; 5, 5; 7, 17, 58;
 8, 5; 10, 27, 38.
 μόριον 2, 12; 4, 89; 5, 8, 11,
 26; 10, 8, 38.
 Μοῦσαι 11, 18.
 Μουσηγέτης 11, 18.
 μῦθος 8, 25; 12, 27.
 μυθώδης 4, 33.
 μυῖα 10, 10.
 μυῖδιον 7, 3.
 μύλη 10, 35.
 μύξα 9, 29 (μυξῶν μεστὰ ἀν-
 θράκια).
 μυξάριον 4, 48; 6, 13.
 μῦς 11, 22.
 μυστήριον (φύσεως) 4, 5.
 μωρός 4, 44; 5, 23, 36; 7, 73.

N

νάγκα 10, 9.
 ναρκῶν 7, 69.
 νεάζειν 9, 3.
 νεαρός 7, 25; 12, 23; (-όν) 1,
 16; 8, 50.
 νεκρός 2, 12; 4, 21, 41; 6, 13;
 9, 24; 10, 33; 12, 33 (νεκρὰ
 καὶ κάπνος).
 νεκροῦσθαι 7, 2.
 Νεκυία 9, 24.

νέμειν 3, 4; 10, 25; 12, 11.
 νέος 1, 17; 4, 36; 6, 16.
 νεοσσοτροφία 9, 9; (νεώτερον)
 11, 1.
 νεότης 8, 1; 9, 21.
 Νέρων 3, 16.
 (νέροθεν 2, 13.)
 νεύειν 3, 2.
 νευρίον* 6, 13.
 νεύρον 2, 2, 11; 11, 18.
 νευροσπαστεῖν 12, 19; (-εἰσθαί)
 2, 2; 3, 16; 6, 16; 7, 3; (τὸ
 νευροσπαστοῦν) 10, 38.
 νευροσπαστία 6, 28; 7, 29.
 νήφειν 4, 26; (τὸ νήφον) 1, 16.
 νοεῖν 5, 8; 6, 30; (-εἰσθαί in-
 tellegi) 4, 10; (τὸ νοεῖν)
 12, 30.
 νοερός (-ὰ δύναμις) 2, 12; 8,
 54; 12, 3; (κίνησις) 7, 55;
 (φύσις) 8, 7, 41; 9, 9; (πηγή)
 9, 39; (φυγή) 9, 8; 12, 30; (-όν
 ζῶον) 3, 7; 4, 5; 7, 9; 8, 2;
 (δύμα) 4, 29; (σου μέρος) 11,
 20; (τὸ νοερόν) 4, 4; 7, 72;
 8, 54; 9, 9; 12, 2.
 νόησις 7, 13, 30.
 νομίζειν 6, 19, 40; 9, 34; 11,
 19; (θεοῦς μὴ νομ.) 3, 16.
 νομικόν 4, 4.
 νομιστὶ 7, 31.
 νομοθετικὴ 4, 12.
 νόμος 1, 16; 3, 11; 4, 4, 20;
 7, 9; 10, 11, 13, 25, 33; 11,
 1; 12, 1, 36.
 νοσεῖν 3, 3; 4, 32; 8, 21, 49; 9, 41.
 νόσος 1, 8, 15, 16; 3, 3, 4,
 44; 5, 8; 9, 41.
 νόστιμον 2, 15.
 νοῦς 2, 1; 3, 3, 4, 7, 16; 5,
 27, 30; 6, 40, 51; 7, 30, 66;
 8, 16, 41, 60; 9, 22; 10, 11,
 24, 33; 11, 1; 12, 3, 14, 26.
 νοστάζειν 6, 2; 7, 64.
 νοθεία 5, 5.

Ξανθίππη 11, 28.
 ξενίζεσθαι 7, 58; 8, 15.
 Ξενοκράτης 6, 13.
 Ξένος 2, 17; 4, 29, 46; 7, 66;
 8, 14; 9, 42; 11, 23; 12, 1,
 13; (-οι) 11, 24.
 Ξενοφών 10, 31.
 Ξίσμα 8, 50.
 Ξηρός 9, 9.
 Ξίφος 12, 9.

O

ὀδεύειν 5, 14, 34 (?).
 ὀδηγεῖν 7, 55.
 ὀδός 3, 16; 4, 46; 5, 3, 14,
 20; 6, 22; 7, 66; 8, 50; (ὀδῶ)
 1, 9; 3, 11; 5, 34; 6, 17, 26.
 ὀζόστομος 5, 28.
 οἰεσθαι 1, 9 (τὸ ἀθεώρητον
 οἰόμενοι*); 1, 15.
 οἴσις 4, 12; 9, 34; 12, 27.
 οἰκίος 5, 14, 20; 6, 19, 27;
 7, 18; 8, 12; 9, 10; 11, 18;
 (-οι) 1, 17; 5, 31; 8, 31; (-ον)
 9, 9; 10, 33, 36; 11, 13; (-ως)
 4, 45; 5, 12; 9, 1; 10, 6.
 οἰκειότης 4, 45.
 οἰκειοῦσθαι (-ωθῆναι φιλοσο-
 φία 1, 6; (πρὸς τὴν φύσιν
 ἄκραιωμένος) 3, 2.
 οἰκείωσις 3, 9 (πρὸς ἀνθρώπους).
 οἰκίτης (-αι) 5, 31.
 οἰκησις 6, 30.
 οἰκία 7, 1; 12, 2.
 οἰκογενής* 1, 16.
 οἰκονομεῖν 5, 32.
 οἰκονομία 4, 51; ἴ(δι' -αν) 4,
 19; (κατ' -αν) 11, 18.
 οἶκος 1, 9; 8, 57; 9, 9; (κατ'
 οἶκον) 1, 4, 7; (οἶκοθεν) 1, 7.
 οἰμώζειν 10, 28.
 οἰχεσθαι 2, 4*; 7, 24.

ὀκνοῦν 1, 15.
 (ὀλεθρος 11, 25.)
 ὀλιγοδεῖς 1, 5; 5, 5.
 ὀλίγος (πρὸς ὀλίγιστον) 7, 23;
 (ἐντὸς ὀλίγιστου χρόνου) 4, 6;
 (ὀλίγου χρόνου) 8, 5; 11, 16;
 (εἰς ὀλίγιστα) 1, 16; (ὀλίγα
 πράσσειν) 4, 24.
 ὀλιγοχρόνιος 7, 1; (-ον) 10, 34;
 12, 24.
 ὀλιγόχρονος 5, 10.
 ὀλιγώρως (ἔχειν φίλον) 1, 13;
 (ἐπιμελητικὸν σώματος) 1, 16.
 ὀλικῶς* 11, 16, 18.
 ὀλόκληρον 5, 8.
 ὄλος 2, 16; 3, 3; 4, 3, 32, 33,
 48; 7, 58; 8, 31; 9, 32; 10,
 11, 27; 11, 8; 12, 27; (κό-
 σμος) 2, 3; 9, 19, 32; 11, 1;
 (βίος) 3, 7; 6, 13, 46; 8, 1,
 36; 9, 21; 11, 2, 21; (αἰών)
 10, 17; (-ῆ οὐσία) 5, 32; 7,
 23; 10, 17; 12, 32; (γῆ) 4, 3;
 8, 21; 12, 32; (ψυχῆ) 3, 4,
 6; 4, 31; 12, 29, 32; (κοι-
 νωνία) 11, 8; (-ον γένος) 8,
 31; (σῶμα) 7, 60; (δραῦμα) 12,
 36; (πολίτευμα) 11, 8; (ὄλον δι'
 ὄλων διηρημένως βλέπειν) 3, 11,
 cf. 12, 29; (τὸ ὄλον) 2, 3, 9; 3,
 2, 11; 5, 8, 30, 31; 6, 45; 7,
 19, 55, 66; 8, 5, 34; 9, 22,
 28, 39; 10, 6, 7; 11, 5, 8,
 12, 23; (adv.) 4, 26, 48, 50;
 (τὰ ὄλα) 2, 11; 3, 4; 4, 3, 25,
 26, 36, 46; 5, 8, 10; 6, 1, 9,
 42; 7, 5, 10, 18, 19, 23, 25;
 8, 6, 26, 50; 9, 1, 29, 35; 10,
 11, 20; 11, 1, 13, 18, 20; 12,
 23, 26; (ὄλος) 2, 10; 4, 5, 6,
 33, 49; 5, 1, 8, 10; 6, 30, 47;
 7, 1, 2, 16, 24; 8, 29, 44; 9,
 40, 42; 10, 16, 33; 11, 2, 8,
 15, 18; 12, 27, cf. τὸ ὄλον 4,
 48; 10, 26; 9, 21*.

- ὀλοσχερῶς 1, 7; 5, 36; 9, 3.
 (Ὀλυμπος 5, 33.)
 ὀμαλὴς 1, 14*; 6, 30.
 (ὀμβρος 10, 21.)
 ὀμιλεῖν 4, 46.
 ὀμίλια 1, 9; 8, 51; 9, 41.
 ὀμνύσθαι 6, 44.
 ὀμογενὲς 5, 21; 6, 14, 37; 7, 9; 9, 9; 10, 6 (ὀμογενῆ μέρη).
 ὀμογνώμων 9, 1.
 ὀμοδογματεῖν 9, 3; 11, 8.
 ὀμοειδής 2, 14; 6, 37; 7, 26, 49; 10, 27; (-ὲς) 6, 46; 12, 24; (κατὰ τὸ ὄ.) 11, 1; (-ῶς) 9, 35.
 ὀμοθαμνεῖν 11, 8.
 ὀμοῖος (ἀεὶ) 1, 16; (τὸ ἀεὶ ὄ.) 1, 8; 6, 30. — 3, 1; 4, 36; 10, 1; 11, 21; (τινὶ) 4, 49; 5, 6; 6, 16; 7, 58; 10, 8, 28, 38; 11, 8; 12, 9, 16.
 ὀμοίωμα 6, 48.
 ὀμολογομένως (τῇ φύσει βιοῦν) 3, 4.
 ὀμόνοια 5, 30.
 ὀμότονον 1, 14.
 ὀμόφυλον 8, 26; 12, 30.
 ὀμφαξί 11, 34.
 ὄν (τὸ μὴ ὄν) 5, 13; 11, 35; cf. 4, 4.
 ὀνειδίξειν 11, 19.
 ὀνειδιστῆς 6, 30.
 ὀνειδιστικῶς 1, 10; 11, 13, 18.
 ὀνειρος 2, 17; 6, 31; (δι' ὀνειρώων) 9, 27; (δι' ὀνειρώτων) 1, 17.
 ὄνομα 3, 11; 4, 6, 33; 5, 33; 6, 26; 9, 30; 10, 8.
 ὄξῆς (-εἶαι φύσεις) 6, 47; (ἀλγῆσθαι) 1, 8; (ὄξιν βλέπειν) 8, 38.
 ὄπός 4, 6; 12, 16.
 ὄρατικόν 9, 8.
 ὄρατός 12, 28; (-όν) 10, 35.
 ὄραγάνιον 10, 38.
 ὄργανον 3, 13; 6, 40; 7, 5; 9, 41.
 ὄργῆ 1, 9; 5, 28; 9, 24; 10, 30; 11, 13, 20.
 ὄργια 3, 7.
 ὄργίζεσθαι 2, 1, 16; 5, 22, 28; 6, 26, 57; 7, 17, 26; 10, 8, 25; 11, 18, 20.
 ὄρέγεσθαι 6, 50; 8, 45.
 ὄρεινός 11, 22.
 ὄρεξις 5, 34; 8, 7, 28; 9, 7; 11, 37.
 ὄρεωκόμος 6, 24.
 ὄρθός 3, 5, 6, 12; 4, 18; 5, 9; 7, 2*, 12; 11, 1, 9; 12, 35; (-ῶς) 2, 10; 6, 21; 10, 38; 11, 18.
 ὄρθότης 5, 14.
 ὄρθοῦν (ὄρθούμενος) 3, 5; 7, 12.
 ὄργιανών 6, 47.
 ὄριζειν 12, 36.
 ὄρκος 3, 5.
 ὄρμῶν 3, 1; 4, 1; 6, 27, 36, 44, 50; 7, 75; 8, 35, 41; 9, 1, 28, 29, 30; (-σθαί) 2, 10; 5, 14.
 ὄρμη 2, 2, 7, 16; 3, 6, 16; 4, 22, 40; 5, 3, 20, 36; 6, 16, 50; 7, 4, 62, 75; 8, 1, 7, 16, 28, 41; 9, 1, 7, 21, 31; 10, 6, 26; 11, 21, 37; 12, 17.
 ὄρητικὸς 6, 23; 7, 55; (-ῶς νευροσπαστεῖσθαι) 3, 16.
 ὄρητόν 9, 28.
 ὄρος 4, 8; 10, 15 (ὡς ἐν ὄρει ζῆν), 23; 12, 30.
 ὄρος 2, 4; 3, 11; 5, 33; 7, 64; 12, 23.
 ὄρησις 11, 1, 2.
 ὄρηστικῆ 5, 1; 7, 61.
 ὄρνυγορφεῖν 1, 6.
 ὄσιος 4, 18; 6, 30; 7, 66; 12, 5; (-ον) 6, 30, 44.
 ὄσιότης 5, 9; 11, 20; 12, 1.
 ὄστάριον (-ια) 2, 2; 7, 3; 9, 36.

ὄσφρακτον 10, 35.
 ὄσφρησις 10, 35.
 ὀφθαλμός 1, 16.
 Ὀδσπασιανός 4, 32.
 Ὀθήμιος Ῥούφος 12, 27.
 Ὀθήριος (avus Marci) 1, 1; 8,
 37*; (frater Marci) 8, 26.
 Ὀβόλεος 4, 33.
 ὄρανος 11, 27.
 ὀσία 2, 17; 3, 11; 4, 40; 5,
 10, 23, 24, 32; 6, 1, 4, 38,
 49; 7, 9, 10, 19, 23, 25, 68;
 8, 7, 50; 10, 9, 17; 12, 30, 32.
 ὀσιώδες 8, 11.
 ὄφιλος 10, 38.
 ὄφθαλμιῶν 5, 9; 10, 35.
 ὄφρυς (τὰς ὄφρυς συσπᾶν) 4, 48.
 ὄχρῆειν 10, 19.
 ὄχλεισθαι 6, 52.
 ὄχληρός 5, 2.
 ὄχλησις 4, 3.
 ὄχλος (φαντασιῶν) 8, 16.
 ὄχλοχαρῆς 1, 16.
 ὄχρηός 8, 48.
 ὄψεται (cf. Cor. ind.) 5, 25;
 8, 41; 11, 13; 12, 1; (ὄψει)
 9, 9, 18, 27, 29, 40; (ὄψον-
 ται) 9, 29*; 11, 1.
 ὄψιμος 4, 23.
 ὄψις 3, 15.

Π

παγκρατιαστής 12, 9.
 παγκράτιον 11, 2.
 παθολογῆν 8, 13.
 πάθος 1, 9, 17; 2, 13; 3, 2*,
 4; 7, 66; 8, 48; 9, 41; 12,
 19, 30.
 παίγιον 9, 24.
 παιδαγωγῆν (ἐκτὸν) 9, 29.
 παιδαγωγία 6, 16.
 παιδαγωγικός 11, 6.
 παιδαγωγός 5, 9; 10, 36.
 παιδαριώδης 4, 28.

παιδεύειν (πεπαιδευμένος) 10,
 14.
 παιδικός (-ῆ ἡλικία) 9, 21.
 παιδίον 2, 12; 5, 11, 33; 6,
 57; 8, 49; 9, 24; 11, 33, 34;
 (-ία) 1, 17; 11, 23.
 παιδοτροφῆν 4, 32.
 παῖς 3, 2; (ἐν παιδί) 1, 6;
 (παῖδες τοκίαν) 4, 46.
 παλαιός (οἱ-οί) 11, 26.
 παλαιστική 7, 61.
 παλιγγενεσία (περιοδική) 11, 1.
 πάλλακη (τοῦ πάππου i. e. Veri)
 1, 17.
 Παμμονιάριος 1, 5.
 παμμυγῆς 7, 48.
 πᾶν 3, 9; 4, 27; 5, 32; 6, 40;
 12, 18, 33.
 Πάνθεια 8, 37.
 πανορθος 6, 47; 9, 42.
 παντελής 4, 33; (εἰς τὸ παντελῆς)
 12, 5.
 παντοδαπός 6, 47.
 παντοῖος 6, 47; 9, 30; 11, 18;
 (-ως) 9, 27.
 πανύστατον 10, 36.
 πάππος 1, 1, 17; 9, 21; (-οί)
 1, 17.
 παραβαίνειν 3, 7; 5, 10; 9, 1.
 παραβάλλειν 10, 8.
 παράγγελμα 11, 26.
 παράγεσθαι 5, 6; 11, 6.
 παράδειγμα 1, 8, 9.
 παραδέχεσθαι 5, 12; 6, 42.
 παραδιδόναι (τὰ θεωρήματα)
 1, 8; 7, 6.
 παραζητεῖν 12, 5.
 παραθέοντα 6, 15.
 παράδηγμα* 9, 3.
 παραινέειν 11, 18.
 παραινέεισθαι 1, 12, 16*.
 παρακαθήσθαι 8, 37.
 παρακαλεῖν 10, 8.
 παρακολουθεῖν 2, 8; 5, 6; 7,
 3, 4, 24.

- παρακολούθησις (τῶν πραγμά-
 των) 3, 1.
 παρακολουθητικός (-ῆ δύναμις)
 5, 9; (-ως) 6, 42.
 παρακρατεῖσθαι 11, 20.
 παραλαμβάνειν 4, 46; 10, 2, 26;
 11, 6; 12, 36 (ὁ παραλαβὴν
 στρατηγός).
 παραλείπειν 5, 6.
 παραληρεῖν 3, 1.
 παραλογιστής 6, 18.
 παραμένειν 3, 11; 6, 40.
 παραμυθεῖσθαι 5, 10.
 παρανομεῖν 10, 25.
 παραπέμπειν 1, 8; 2, 17; 8,
 57; 10, 9.
 παραπέτασμα 3, 7.
 παραπέτεσθαι 6, 15.
 παραπήγμα* 9, 3.
 παραφύγγονοι 3, 2.
 παρασκευή 4, 5.
 παράστημα 3, 11.
 παρατάττεσθαι 8, 48 (ἄλόγως).
 παράταξις 3, 3; (κατὰ ψιλὴν π.)
 11, 3.
 παρατηρεῖν 10, 2.
 παρατήρησις 3, 4.
 παρατρέπεσθαι (ὁδοῦ) 3, 16.
 παρατρέχειν 6, 3.
 παράτριψις 6, 18.
 παρατυγχάνειν 4, 3.
 παραφέρειν 3, 6; 12, 14;
 (-εσθαι) 4, 43.
 παραφορὰ 5, 28.
 παραφυλάσσειν 3, 2; 4, 10; 6,
 45; 7, 4; 9, 9; 11, 19.
 παραχωρητικὸν 1, 16.
 πάρεγγυς 5, 28.
 παρῆναι 1, 16; 4, 12, 49; 6,
 44; 7, 27; 9, 40; 10, 1; (παρὸν)
 2, 2, 14; 3, 10, 12; 4, 26, 49; 6,
 2, 32; 7, 88; 8, 36; 12, 1, 3, 26;
 (τὰ παρόντα) 4, 82; 7, 8, 27; 8,
 36; 10, 1; cf. 7, 54; 8, 2; 9, 6;
 10, 1, 12; (παρὸν absol.) 10, 12.
 παρειπεῖν 5, 3.
 παρεισερεῖν 7, 54.
 παρεκδέχεσθαι (τὸ λεγόμενον)
 5, 6.
 παρέλκειν (παρέλκουσαι πρά-
 ξεις) 4, 24.
 παρεμπόρευμα 3, 12.
 παρενδυμεισθαι 5, 5; 6, 20.
 παρέχειν (ἐμφρασι) 1, 9; (φραν-
 τασίαν) 1, 15; 12, 15; (θα-
 ψίλειαν) 1, 16; (σκολὴν) 2, 7;
 (ἡσυχίαν) 3, 5; (χώραν) 4, 21;
 (c. infin.) 4, 34; 8, 32, 61;
 12, 27.
 παρέχεσθαι 3, 4, 6, 11; 5, 5,
 15; 6, 15; 7, 60.
 παριέναι 4, 19; 6, 30; 8, 10.
 παριστάναί 6, 21; 7, 21; (-εσθαι)
 8, 51; 10, 36; 11, 15, 18.
 παρόμοιος 10, 30.
 παροξύνεσθαι 9, 42.
 παροξυσμὸς 1, 16 (τῆς κεφα-
 λαλγίας).
 παρόραμα 7, 52.
 παροράν 2, 11; 5, 22, 31; 7,
 26; 10, 4; 11, 13; 12, 5.
 παρόρησις 1, 6; 3, 4; 11, 6.
 παρόρησιαστικῶς 6, 30.
 παρнопόμνησις 1, 10.
 παρρηχικός 2, 14.
 πάσχειν 5, 29; 6, 46; 7, 14,
 16, 65; 8, 22; 10, 33; (εἶδ')
 11, 25; 12, 1, 16, 23, 32.
 πατήρ 1, 16; 5, 4; 9, 21.
 πατραλοῖας 6, 34.
 πάτριος (κατὰ τὰ πάτρια) 1, 16.
 πατρὶς 3, 16; 6, 44; 12, 1.
 πατρονομεῖν (οἶκος πατρονο-
 μούμενος) 1, 9.
 παύειν 1, 16; (-εσθαι) 2, 7; 3,
 3; 4, 3; 6, 16; 8, 51, 58; 10,
 33; 11, 4, 16; 12, 1, 18, 23.
 παύλα (δπολήφεις) 9, 21.
 παχὺς (-εἶαι ἰδέαι* τοῦ σώμα-
 τος) 11, 19.

- πειθαρχεῖν* (τῷ λόγῳ) 5, 9; 10, 14.
πείθειν 6, 50; 9, 2; 11, 3; (-εσθαι) 3, 4; 9, 29; 11, 20.
πειθήριος 1, 17.
πεῖρα 9, 2, 14; 10, 27.
πειρᾶν 4, 25; (-εσθαι) 1, 13; 5, 26; 6, 42, 50*; 7, 24; 8, 1; 12, 28.
πεῖσις 3, 6; 5, 26; 6, 51; 7, 55; 9, 16.
πέλαγος 6, 36.
πέλας (οἱ π.) 12, 4.
πένεσθαι 1, 17 (ἐπικουρῆσαι πνεομένη).
πενία 2, 11.
πέπειρος (ἀνῆρ) 1, 16; (ἐλαία) 4, 48.
πεπλανημένος 6, 22.
πεπρωμένη 3, 3; (-ον) 3, 3.
περαινεῖν 5, 3; 6, 1, 26; 7, 55; 8, 16; 10, 6, 11; 11, 6 (περίοδος πεπερασμένοι) 5, 13.
πέρας 11, 1*.
Πέργαμος 8, 37.
Περδικκας 11, 25.
περιαιρεῖν 4, 24; 6, 13; 9, 32; 12, 2.
περιβάλλειν (αἰσχυρῶ) 2, 1; (κακῶ) 2, 11.
περιβλέπεσθαι 4, 13; 5, 3; 7, 55; 9, 29.
περιβολή 12, 2.
*(περιγιθήσῃ** 12, 3.)
περιγίνεσθαι 6, 44, 59.
περιγράφειν 2, 4; 4, 3; 5, 26; 7, 29; 9, 25.
περιγραφή 12, 80.
περίεμι 3, 3*; 7, 56 (ἐκ τοῦ περιόντος).
περιεργάζεσθαι 10, 2.
περιεργος 2, 1; (-ον) 3, 4.
περιέρχεται 11, 1.
περιεσκεμμένως 8, 48.
περιέχειν 10, 1; (-εσθαι) 2, 16; 3, 7; 10, 7; (-ων ἀήρ) 8, 54; (-ουσα φύσις) 6, 9; (-ον) 4, 39; (νοερόν) 8, 54.
περίστασθαι 3, 4; 11, 18; (τὰ περιεστηκότα) 6, 11; 7, 68; (τὰ περιεστώτα πράγματα) 1, 12.
περικαταλαμβάνεσθαι 9, 9.
περικείμενος (-ον σῶμα, σωματίον) 10, 1; 12, 3; (-α κρεάδια) 12, 2; (-ον ἀγγειῶδες) 10, 38.
περικρατεῖν 10, 8.
περιλαλεῖν 1, 7.
περιλαμβάνειν 9, 32 (τὸν ὅλον κόσμον γνῶμη); 10, 1.
περιληπτικός (-κατὰ φύσιν) 11, 10.
περιμένειν 2, 17; 3, 5, 12; 5, 10, 33; 9, 3.
περινοεῖν 1, 7; 9, 32; 11, 1.
περιοδικός 11, 1.
περίοδος (κατὰ περίοδον) 10, 7; (διὰ περίοδου) 12, 1; (-οι πεπερασμένοι) 5, 13; (-τεταγμένοι) 5, 32.
περιοικεῖν (τὸ περιοικοῦν) 12, 24.
περιορᾶν 12, 5.
περιορίζειν 5, 26; 7, 55, 67; 8, 36, 50; 9, 25.
περιουσία 6, 42 (ἐκ περιουσίας).
περικατεῖν 1, 7.
περιπίπτειν 2, 11; 9, 1.
περιπλάσσειν 10, 38 (τὰ περιπεπλασμένα ὄργανα)
περιπλοκή 12, 1.
περιποιεῖν 6, 16*; 9, 32 (-εσθαι δόγματα) 9, 3.
περιπόρφυρος 6, 13.
περίπτωσις 6, 41.
περιπτωτικός (τῷ κακῶ) 10, 7.
περιρῥεῖν 12, 3.
περισκελῆς 4, 28 (-ὲς ἦθος).
(περισκοπεῖν 7, 47.)
περισπᾶν 2, 7; 4, 3; 6, 22; 7, 20; 8, 1.

- περισπασμός 12, 2.
 περισπούδαστος 5, 36.
 περισσόν 9, 32; cf. 11, 1.
 περίσσεια 1, 15; 9, 18, 41.
 περισσάτιον 10, 9.
 περιστροφή (τροπάνου) 10, 7.
 περίτημα 8, 50.
 περιτράνωσ* 8, 30.
 περιτρέπειν 5, 20; 8, 35.
 περιτρέφασθαι (περιτεθραμμέ-
 νον φάρμακον) 7, 68; (-σαρμύ-
 διον) 12, 1.
 περιτροπή 5, 20.
 περιττός (-ότερος) 11, 1.
 περίττωμα 6, 16, 30.
 περιφορά 2, 7.
 περίφορος* 1, 15.
 περιχέισθαι 9, 2.
 περπερεύεσθαι 5, 5.
 πεφουμένως 2, 11.
 πηγή 4, 4, 33; 6, 36; 7, 59,
 62; 8, 23, 51; 9, 39.
 πηγνόναι (πεπηγέναι) 7, 60.
 πηλός 8, 51.
 πηροῦσθαι 5, 8.
 πήρωσις 2, 13*; 5, 8.
 πιδανός (-όν) 3, 2; 8, 26, 36.
 πιδανότης 4, 12; 5, 6.
 πιδημισμός 9, 37.
 πίδημος 4, 16.
 πίπτειν 4, 32, 48, 57; 5, 4; 8,
 18, 20.
 πιστεύειν 1, 15; 9, 42.
 πιστευτικόν 1, 14.
 πίστις 3, 7, 11; 5, 33; 9, 42;
 10, 13.
 πιστοῦσθαι 12, 5.
 πλανᾶσθαι 8, 14; 8, 1; 9, 42;
 cf. 6, 22.
 πλάσσειν 7, 23.
 πλάστης 3, 2.
 Πλάτων 7, 48; 9, 29; 10, 23;
 (-ικόν) 7, 35; 44 sqq.; (-ικός)
 8, 25.
 πλεγμάτιον* 2, 2.
 πλεονέκτης 11, 18.
 πληθός 6, 14.
 πλημμυεῖν 1, 7, 17; 2, 10;
 5, 28.
 πλήρης 5, 31; 10, 1; 11, 1.
 πλησίον (οἱ πλ.) 2, 13; 7, 52;
 11, 1, 18; (ὁ πλ.) 4, 18; 8,
 56; 11, 8.
 πλοῦς (δέυτερος) 9, 2; (παν-
 τοίος) 9, 30.
 πλουσιακός (-ῆ διαγωγή) 1, 3.
 πλοῦτος 2, 11; 3, 6; 5, 12; 8,
 1; 9, 11.
 πνεῦμα 2, 2; 4, 3; 9, 2;
 12, 30.
 πνευματικόν 4, 4; 9, 36; 10, 7.
 πνευμάτιον 2, 2; 5, 33; 8, 25,
 56; 9, 24, 36*; 11, 20; 12,
 3, 14.
 ποθεῖν 4, 3.
 πόθος 12, 31.
 ποίησις 11, 6.
 ποιητική 1, 7, 17.
 ποιητικός 3, 6*, 11; 6, 52; 8,
 14; 9, 1; 10, 11; 11, 18.
 ποιικιλία 1, 11.
 ποίμνη 6, 14; 11, 18.
 ποιμνιον 7, 2.
 ποῖος (τὸ ἰδίως ποῖον) 9, 25;
 10, 7; 12, 30.
 ποιότης (ἰδία) 6, 3; 9, 25.
 πολέμιος 6, 41.
 πόλεμος 2, 17; 10, 9.
 πολιός (-αι scil. τριχες) 9, 3.
 πόλις 2, 16; 3, 3, 11 (ἀνω-
 τάτη); 4, 3, 4, 23, 29, 48;
 5, 22; 6, 44; 7, 1; 10, 15, 33;
 12, 36.
 πολιτεία 1, 14 (ἰσόνος); 2,
 16 (πρεσβυτάτη); 9, 29 (Πλά-
 τωρος); (-αι) 9, 9.
 πολιτεύεσθαι 12, 36.
 πολιτεύμα 4, 4; 11, 8.
 πόλιτης 3, 11; 4, 3, 4; 5, 22;
 10, 6, 33.

- πολιτικός 3, 6*; (λόγος) 4, 29;
 9, 12; (σκόπος) 11, 21; (-ή
 δύναμις) 7, 72; (ζωή) 9, 23;
 (ἀρετή) 7, 68; (τέχνη) 7, 68;
 (φύσις) 6, 44; (ψυχή) 6, 14;
 (-ὸν ζῶον) 3, 5, 7; 4, 24; 9,
 16; 10, 2; (σύστημα) 9, 23;
 (-ὰ ἀνθρώπια) 9, 29.
 πολλοὶ (οἱ) 1, 16; 5, 12; 6, 16;
 11, 23.
 πολυμαθὲς 1, 9.
 πολυπλήθεια 3, 7.
 πολυπράγμων 3, 5.
 πολυρόδημων 3, 5.
 πολυτίμητος 5, 33.
 πολυτροπία 12, 24.
 πολυχρόνιος 2, 14 (-ώτατος).
 πολυμήνυτος 4, 33; 7, 6.
 πομπή 7, 3.
 Πομπῆται 4, 48.
 Πομπῆσιος 3, 3; 8, 3, 31.
 πομφόλυξ 8, 20.
 πονεῖν 9, 12.
 πονηρία 3, 4; 8, 29.
 πόνος 2, 11, 12, 16, 17; 3, 3,
 4; 4, 3; 5, 31; 6, 33; 7, 33,
 64; 8, 8, 14, 28, 41; 9, 1;
 12, 8, 34.
 πορεύεσθαι 10, 33.
 πορίζειν 2, 5.
 πορευέειν* 8, 21.
 πόρνη 5, 10, 28.
 πορφόρα 4, 20; 7, 15; 9, 36.
 πόρρω (ἐπὶ π. τῆς πλουσιακῆς δια-
 γωγῆς) 1, 3; (φιλοσοφίας) 8, 1.
 πόρρωθεν 1, 16; 9, 23.
 πόστος 4, 3; 5, 24.
 ποταμὸς 2, 17; 4, 43; 5, 23; 6, 15.
 πῶτιμον 8, 51.
 πρᾶγμα 1, 10, 12, 16, 17; 3,
 1; 4, 3, 34, 50; 5, 10, 19, 29;
 6, 3, 6, 13, 23, 30, 39, 52;
 7, 2, 19; 8, 1, 3, 5, 17; 9,
 15, 32; 11, 11; 12, 10.
 πραγματεύεσθαι 6, 32.
 πρακτικός 9, 29.
 πράξις 2, 5, 7, 16; 4, 24, 25,
 32, 33; 5, 1, 14, 34, 36; 6, 2,
 7, 30, 51; 7, 11, 58; 8, 1, 2,
 12, 32, 51; 9, 6, 23, 31, 42;
 10, 6; 11, 1, 9, 18, 21; 12, 8,
 23, 35.
 πρανὲς (κατὰ πρανοῦς) 10, 33.
 πρᾶξις 7, 63; (-ον) 11, 18; (-ως)
 6, 26; 9, 3; 11, 18.
 πρᾶξις 9, 42; 11, 9.
 Πρασιανὸς 1, 5.
 πρέπον 6, 2; 7, 13; (τὰ πρέ-
 ποντα ἔργα) 6, 30.
 πρεσβύτατος 2, 16; 5, 8; 9, 1.
 πρεσβύτερος 10, 27; 11, 26.
 πρεσβύτης 3, 5.
 (πρήσσειν 4, 24.)
 πρὸ (πρὸ ἔργου) 5, 20.
 προάγεσθαι 5, 1; 6, 50; (τινὰ)
 4, 49.
 προαγορεύειν 3, 3.
 προαδικεῖσθαι 2, 10.
 προαιρεῖσθαι 3, 7; 9, 2; 11, 15.
 προαιρέσις 11, 36.
 προαιρετικὸν 8, 56.
 προαίρετος 12, 33.
 προαπανθῆν 6, 29.
 προαπολήγειν 3, 1.
 προαποσβέννυσθαι 3, 1; 12, 15.
 προαποστήναι 1, 16.
 προβάλλειν 6, 26; (-εσθαι τὰ
 περιεστώτα πράγματα) 1, 12.
 προγενής 6, 18.
 προγινώσκειν 7, 61.
 προγινωσκτικός 8, 25.
 πρόγονοι 8, 31.
 προδήλιος 9, 42.
 προδιουικητικὸν 1, 16.
 προειπνοεῖν 5, 12.
 προεφορᾶν 7, 49.
 προηγεῖσθαι (τὰ προηγησάμενα)
 4, 45; (-όμενα φαντασίαι)
 8, 49; (-όμενον) 5, 20; 7,
 55; (-α) 9, 41.

- πρόθεσις* 4, 51.
προθεσμία 2, 4.
προθυμία 3, 2.
προϊένα 9, 29; 10, 12 (λελογισμένως); 1, 17; 4, 19; 5, 12; 6, 17, 26; 7, 53; 10, 6, 12; 11, 9.
προϊστασθαι 1, 16 (προεστάναι); 11, 18.
προκάλυμμα 11, 27.
προκαταπίπτειν 4, 15.
προκατασκευάζεσθαι 10, 5.
προκείμενον 1, 15; 5, 14 (τέλος); 6, 26; 8, 60; 9, 42.
προκείσθαι 7, 7.
προκηδέσθαι 3, 6.
προκόπτειν 1, 17 (ἐν ῥητορικῇ).
προλαμβάνειν 9, 1.
προλέγειν 2, 1; 8, 14; 11, 15.
προνοεῖσθαι 6, 44.
προνοητικόν 1, 16.
πρόνοια 2, 3, 11; 4, 3; 6, 10; 8, 3*; 9, 1; 12, 1, 14, 24.
προορᾶσθαι 2, 11.
πρόπαππος 1, 4.
προπίπτειν 1, 17.
προπτατικός 11, 10.
προσαναπαύεσθαι 4, 31; 5, 9, 10; 6, 7, 12.
προσάπτεισθαι 9, 9.
προσαρτᾶσθαι 12, 3.
προσγυμνάζεσθαι 6, 20.
προσδοκᾶν 9, 42.
προσδοξάζειν 7, 64.
προσδεδεμένον 3, 8.
προσδεῖσθαι 8, 50.
προσεκτικόν 11, 37.
προσεπιζητεῖν 5, 6.
προσεπιλέγειν 8, 50.
*προσεσηρὸς** 1, 15.
προσέγειν 6, 55; 7, 58; 8, 22; 10, 8, 11.
προσεγῆς 11, 8; (-ῶς) 9, 23.
προσήκει 4, 32.
προσηγῆς 1, 9; 5, 9; 8, 12.
προσιεῖσθαι 10, 2.
προσίστασθαι 6, 46.
προσκαθήσθαι 9, 2 (τῇ κακίᾳ).
προσκόπτειν 5, 12; 6, 20; 9, 42; 10, 30; (-εσθαι) 9, 3.
προσκορῆς 6, 46.
προσλαμβάνειν 10, 6.
προσμανθάνειν (ἀγαθόν τι) 2, 7.
προσοχή 1, 16; 11, 16.
προσπάθεια 12, 3.
προσπαθεῖν 5, 1.
προσπαρалаμβάνειν 7, 5.
προσπίπτειν 3, 2; 7, 13, 14, 19, 68; 9, 41; 10, 33; (ἐναργῆς) 11, 7; (ἐναργέστερον) 9, 24.
*προσπλέκειν** 10, 7.
προσποιεῖσθαι 9, 29; 11, 13.
πρόσπτωσης 7, 14.
προσρήσσεισθαι 4, 49.
προσσυνοικίζεσθαι 4, 21.
προστάτης 3, 5; 5, 27.
προστατικός 4, 4.
προστήκειν 10, 24 (προστετηκώς).
προστίθημι 3, 2; 5, 26.
προστυφίστασθαι (προσυφροεστώτα*) 5, 19.
προσφάρεσθαι 5, 81; 7, 54; 11, 15, 18.
προσφνής 8, 12; 10, 38.
πρόσχημα 7, 24.
πρόσχησθαι 6, 50.
πρόσχησις 7, 5.
πρόσωπον 7, 37, 60.
πρότεγμα 1, 16; 6, 48.
προτιθέναι (προτεθέν) 11, 1.
προτιμᾶν 3, 6; 11, 1.
προτρεπτικός (-ὰ λογάρια) 1, 7.
προφάινεσθαι (-όμενα) 3, 1.
πρόφρασις 5, 5.
προφασίζεσθαι 10, 33.
προφάρεσθαι 1, 10; 6, 26.
προφυλάττεσθαι 2, 11.
πρόχειρος 1, 16; 3, 13; 5, 1, 6; 6, 48; 7, 1, 64; 9, 42; 11, 4, 18; 12, 24.

πρόωρος 4, 23; 9, 33.
 πρωτιστεύειν 7, 56.
 πταίνω 7, 22, 62.
 προίεσθαι 1, 6 (ἐπτοῆσθαι περι-
 τι); 4, 19*; 7, 3.
 πτοία 10, 9; 11, 22.
 πτύειν (αἷμα) 1, 17.
 πτύρεσθαι 8, 45.
 πτωχός 4, 29.
 Πυθαγόρας 6, 47.
 Πυθαγόρειοι 11, 27.
 πυνθάνεσθαι (ἐαντοῦ) 9, 42;
 10, 13; 11, 2.
 πῦρ 4, 1, 46; 8, 41; 9, 9; 10,
 31, 33.
 πυραμῖς 5, 8.
 πυρέσσειν 8, 15, 21.
 πυρῶδες 4, 4, 21; 11, 20.
 πυῶδες 3, 8.
 παλοδάμνης 6, 16.
 πᾶρος (-οι γῆς) 9, 36.

P

παγκρατῖς 8, 57.
 παῖθνος (-ότερον ἔχειν) 1, 17.
 πασάωνη 10, 33, 36.
 παεῖν 2, 3; 2, 17 (πέουσα); 3, 2;
 4, 33; 12, 2, 26.
 πέμβεσθαι 2, 7.
 πέπειν 3, 6; 9, 9.
 πέσμα 4, 43.
 πέμα 1, 10.
 πέτορεία 10, 38.
 πέτορική 1, 7, 17.
 πέτωρ 6, 47.
 πέων 6, 2.
 πέπαξεσθαι 5, 5.
 πέπασικόν 1, 16.
 πέπειν 2, 3; 3, 10; 8, 50.
 πέμβος 2, 17; 5, 36.
 πέουσιος 1, 7, 17.
 πέωφος (Οδήλιος) 12, 27.
 πέφειν (-ούμενον) 2, 2.
 πέθμος 6, 11; 7, 49.

πέπαρος 2, 12; 9, 14.
 πέπος* 5, 10; (7, 47); 8, 24.
 πέσις 5, 10, 23; 6, 15.
 πέμαίος 2, 5; 3, 5; (-οι) 3, 14.
 πέμη 6, 44.
 πέμη 10, 26.
 πέωννυμι cf. ἐξέφαμένος.

Σ

Σαλαμίνιος 7, 66.
 σαπρός 5, 33; 11, 15; (-όν) 9,
 36; (-ότερα) 8, 50.
 σαριδιον 7, 66; 8, 56; 9, 41;
 10, 24; 12, 1, 14.
 σαρκιον (-ια) 2, 2.
 Σαρμάται 10, 10.
 σάρξ 5, 26; 6, 28; 10, 8.
 Σατύρον 10, 31.
 σαφῶς 1, 8.
 σβεννύναι 9, 7; (-σθαι) 4, 1,
 19; 7, 2; 8, 25; 11, 3; 12, 15.
 σβείσις 5, 33; 7, 32.
 σεβασμός (τοῦ λόγου) 4, 16.
 σέβειν 3, 9*; 5, 33; 6, 10, 36;
 12, 28.
 Σέκουνδα 8, 26.
 σεμνός 6, 30, 47; (-όν) 1, 9; 5,
 5; 6, 36; (10, 21); (-ῶς) 11, 3.
 σεμνότης 2, 5; 10, 9.
 σεμνοτυφία 9, 29.
 σεμνόνεσθαι 6, 13.
 Σέξτος 1, 9.
 Σεσήρος 1, 14; 10, 31
 σεσηρός 11, 18.
 (σηκός 10, 23.)
 σημαίνειν (-όμενον) 5, 8, 14;
 7, 4; 8, 22; 10, 8; 11, 20.
 σημαντικός 11, 34; (-ῶς) 10, 7.
 σημειωτός (-αὶ ἐσθῆτες) 1, 17.
 σηπεσθαι 4, 39.
 σῆψις 3, 2; 10, 18.
 σιγίλλαρion (-α) 7, 3.
 σιδήριον 3, 13.
 σιδήρος 8, 41.

- αίνος 8, 50.
 αικαίνειν 5, 9.
 αικαυτός 8, 24.
 Αίλουανός 10, 31.
 Αινόεσσα 1, 7.
 αϊτιον (-α) 10, 7.
 αϊωπή 10, 28.
 ακάλη* 11, 15.
 ακάπτειν 7, 59.
 ακεδαννόναι 6, 4; 8, 25; 11, 3.
 ακέδαισις 10, 18.
 ακεδασιός 6, 10; 7, 32; 9, 39;
 10, 7.
 ακελετός 5, 33.
 ακέπαρον 10, 38.
 ακέπτεισθαι 8, 34.
 ακέφις 6, 44; 8, 60.
 ακηγή 7, 3; 10, 27; 11, 6 (ή
 μελζων ακ. = βίος); 12, 2, 36.
 ακιάζειν 8, 57.
 ακίμπος 1, 6.
 Ακίπιον 4, 33.
 ακοπιέν 3, 2; 7, 66; 8, 7;
 10, 12.
 ακοπός 2, 7, 16; 7, 4; 11,
 6, 21.
 ακορπισμός 7, 50.
 Ακοντάριος* 1, 5.
 ακντεύς 8, 50.
 ακαράγγδιον 4, 20.
 ακαράγγδος 7, 15.
 ακήνος 6, 54; 9, 9.
 σόλοικον 1, 10.
 ακορός 8, 37.
 ακοριστής 1, 16, 17; 6, 30;
 7, 66.
 ακοριστικός (ζήλος) 1, 7.
 ακορός 8, 38*; 10, 36.
 ακάν 6, 15; 8, 54; (-σθαι) 2, 2;
 4, 3, 32; 5, 23; 8, 31; 9, 27.
 ακάνιος 1, 16.
 ακαράσσεισθαι 10, 8.
 ακασιός 6, 13.
 ακείρειν 3, 15; 9, 3; (-εσθαι*)
 11, 12.
 σπέρμα 2, 1; 4, 36; 10, 26;
 12, 24.
 σπερματικός (λόγος) 4, 14, 21;
 6, 24.
 σπερμάτιον 5, 4; 12, 26.
 σπεύθειν 3, 14 (εις τέλος); 6,
 15, 16, 30; 9, 9; 11, 16.
 σπογγάριον 5, 9.
 σποδός 5, 33; 12, 27.
 σπουδάζειν 5, 10; 7, 3; 9, 34;
 (έσπουδασμένως) 3, 12.
 σπουδαίος 9, 1; 10, 36; (τά -α)
 6, 13.
 σπουδή 4, 33; 5, 1; 9, 9; 10, 11.
 σταγών 6, 36.
 σταθερός 12, 22.
 στάσις 6, 41; 11, 20.
 στασιώδης 9, 23.
 σταφις 11, 35.
 σταφυλή 11, 35.
 σταφύλιον 6, 13.
 στάχυς 3, 2; (11, 6); 11, 34.
 στέλλεσθαι 1, 16*; 11, 28.
 στενάζειν 3, 7.
 στένειν 9, 29; 10, 33.
 στενόν 4, 3; 8, 57.
 στέργειν 5, 8; 6, 44, 49.
 στερέμνιον 8, 57; 10, 7.
 στέρεσθαι 3, 4; 7, 63; 10, 29;
 11, 18; 12, 31.
 στερίσκειν 2, 13; 8, 57; (-εσθαι)
 2, 14; 9, 40.
 στερικτικός (-ή διάθεσις) 10, 1
 Στερτίγιος 12, 27.
 στήθος 3, 16.
 σπιβαρώς (φροντίζειν) 2, 5.
 σπιγμή 2, 17; 4, 3; 6, 36; 8, 21.
 στίχος 6, 42.
 στοιχείον 4, 4; 7, 13*; (-α) 2,
 3, 17; 4, 5, 32; 6, 17, 26; 7,
 31, (47), 50; 8, 18; 10, 7;
 11, 20.
 στοιχειώδης 4, 3; 9, 9.
 στίχος (-οι τῶν ἄνω καὶ κάτω
 ὀδόντων) 2, 1.

στολή 1, 7*, 16.
 στόμαχος (ἔξθωμένος) 10, 31;
 (ὀγιαίων) 10, 35.
 στοργή 1, 17.
 στοχάζεσθαι 6, 16; 8, 20; 10, 6.
 στοχασμός 1, 14.
 στοχαστικὸν (τῶν φίλων) 1, 9.
 στρατεία* 4, 51.
 στρατηγός 6, 47; 12, 36.
 στρέφεσθαι 8, 60.
 στρουθᾶριον 5, 1; 6, 15.
 στρωμάτιον 5, 1.
 στρωμνή 6, 30.
 Στωϊκοί 5, 10.
 συγγένεια 2, 13; 12, 26.
 συγγενής 2, 1; 3, 4, 11; 7, 22;
 11, 9; (-εῖς) 1, 17; 8, 31; (-ἔς)
 9, 9, 22.
 συγγίνεσθαι 9, 30.
 συγγινώσκειν 7, 26.
 συγγνώμη 11, 16.
 συγγνωμικὸν 1, 15.
 σύγγραμμα 3, 14.
 συγγραφεὺς 1, 7.
 συγγραφεῖς 1, 17.
 συγγυμνάζεσθαι 10, 11; (συγγε-
 γυμνασμένος [λογισμός]) 3, 1.
 συγκαθειμαρταί 4, 26.
 συγκατάθεσις 5, 10.
 συγκατατάσσειν 7, 9.
 συγκατατήκεσθαι (vel ἔγκ.*)
 (τοῖς ἔργοις) 5, 1.
 συγκατατίθεσθαι 1, 7; 4, 3;
 8, 7; 11, 37.
 συμερανύνασι 7, 67.
 συμηρῶσθαι 9, 9.
 συγκληροῦσθαι 6, 39.
 σύγκλητος 8, 30.
 σύγκλωθειν 4, 26; 10, 5; (-όμε-
 νον) 3, 4, 16; 5, 8; 7, 57.
 σύγκλωσις 2, 3; 3, 11.
 συγκοσμεῖν 5, 1*; 7, 9, (48).
 συγκριμα 2, 3; 6, 10; 7, 67;
 11, 20.
 συγκριμάτιον 8, 25.

M. ANTONINUS.

συγκρίνειν 10, 36 (= con-
 iungere); 2, 10 (= com-
 parare).
 συγκρίνεσθαι 2, 17; 3, 11; 5,
 26; 10, 7, 9.
 σύγκρισις 2, 17; 4, 5; 12, 24,
 36; 2, 10 (= comparatio).
 συγκροτεῖν* 5, 1.
 συγγεῖν 5, 32; 7, 23; 8, 36;
 (-εῖσθαι) 9, 9.
 συγχεῖσθαι 6, 50; 7, 23.
 συγχωρεῖν 6, 27; 11, 18.
 συζῆν 5, 27 (θεοῖς); 9, 3; (οἱ
 συζῶντες) 6, 48.
 σῦδιον 10, 10.
 σνκή 4, 6; 6, 14; 8, 15; 10, 8;
 12, 16.
 σῶκον 3, 2; 8, 15; 11, 33 (χε-
 μᾶνος ζητεῖν); 12, 16.
 συλλαγγάνειν 6, 39 (ἀνθρώποις).
 συλλαμβάνειν 9, 1, 40; 10, 8.
 σύλληξις* 3, 11.
 σύλληψις 1, 17.
 συλλογισμός 1, 17; 8, 1.
 σύλλογος 9, 9.
 συμβαίνειν 2, 1, 11, 17; 3, 2,
 4, 16; 4, 1, 10, 26, 29, 33,
 39, 44, 49; 5, 8, 10, 18; 6,
 8, 44, 45, 58; 7, 1, 14, 29,
 52, 55, 57, 58, 68; 8, 27, 34,
 43, 46, 49; 9, 1, 6, 31; 10, 3,
 5, 7, 11, 33, 35, 36; 11, 6,
 20; 12, 3, 24.
 σύμβαμα 7, 58.
 σύμβασις 7, 54; 8, 7; 10, 5.
 συμβιοῦν (συμβιοῦντες) 1, 12;
 5, 10; 6, 44, 48; 8, 27.
 συμβίωσις 9, 3.
 συμβλασάσκειν 11, 8.
 συμβόλαιον 12, 5.
 συμβούλιον 1, 16.
 σύμβουλος 10, 12.
 συμμένειν 4, 21; 6, 30; 11,
 3, 8.
 συμμεμοιραμένον (τὰ -α) 2, 5*.

- συμμεταλαμβάνειν 9, 41.
 συμμετρία 4, 32.
 συμμηρόσθαι 3, 11; 8, 23.
 συμμήρσις 4, 40.
 συμνημονεύειν 3, 10; 8, 5;
 9, 22; 10, 31.
 συμμοτή 5, 8.
 συμπαθία 5, 26; 9, 9.
 συμπαθής 4, 27; 7, 66.
 σύμπαν 6, 25; (adv.) 9, 30.
 συμπαρεκτείνειν 7, 30 (τῆν
 νόσιν τοῖς λεγομένοις).
 συμπείδειν 10, 1.
 συμπερινοεῖν 8, 36.
 συμπεριφαντάξασθαι 10, 38.
 συμπηγνύσθαι 7, 23.
 συμπλίπτειν 1, 17; 6, 48; 10,
 30.
 συμπληροῦν 5, 8; 6, 26.
 συμπληρωτικὸς 4, 2; 9, 23; 11,
 8; (-όν) 5, 15.
 συμπτνῆν 8, 54.
 σύμπνοια 6, 38.
 σύμπνοος 11, 8.
 συμπολιτεύεσθαι 10, 1 (θεοῖς).
 συμπροσπίπτειν 7, 22; 10, 31;
 12, 27.
 σύμπτωμα 8, 46.
 συμφέρειν 5, 8; 6, 44, 45, 54;
 10, 3, 6, 20; (-εσθαι) 12, 23.
 συμφέρον 2, 3, 12; 3, 6, 7; 4,
 9; 5, 16; 6, 27, 44, 45, 54; 10,
 6; 11, 13; 12, 23.
 συμφλυαρεῖν 9, 41.
 συμφορὰ 12, 27.
 συμφορεῖν (συμπεφορημένος*)
 4, 27.
 συμφοροεῖν 8, 54
 σύμφρων 10, 8.
 συμφύεσθαι 8, 34; 11, 8
 συμφυῆς 7, 19.
 σύμφυλος 3, 11.
 συμφύρεσθαι 9, 3.
 σύμφυτος 12, 3.
 σύμφωνεῖν 8, 21.
 συμφωνία 9, 23.
 σύμφωνος 6, 16 (τοῖς θεοῖς);
 (-ως ἑαυτοῖς) 1, 16.
 συνάγειν 5, 30.
 συναγαλάξασθαι 6, 16; 9, 39.
 συναγλαστικὸς 11, 18.
 συναγωγὸν 9, 9.
 συναίσθησις 7, 24.
 συναίτιος 4, 40.
 συναναφορὰ 3, 13.
 συναποδημεῖν 1, 16.
 συναπτειν 3, 12; 10, 36; 12, 29.
 συναρμόζειν 3, 16; 4, 23; 5,
 8, 30; 6, 39; cf. 4, 45.
 συναρπάξασθαι 5, 36 (φαντα-
 σία).
 συναφεια 4, 45; 5, 8.
 συναύξειν 5, 1.
 συνδειπνεῖν 1, 16.
 σύνδεσις 3, 13; (ἱερὰ) 7, 9.
 συνδιάληψις 1, 10.
 συνδρομή (πραγματῶν) 1, 17.
 συνδύεσθαι 8, 45.
 συνειλεῖσθαι (εἰς ἑαυτὸν) 7, 28.
 συνειμαρμένον (-α) 12, 3.
 συνέλκεσθαι (τῆ ψυχῇ) 8, 51.
 συνελόντι εἰπεῖν 2, 17.
 συνεμφέρεσθαι καὶ συνεμφε-
 ρεῖν 3, 4.
 συνεξάπτεσθαι 9, 9.
 συνεπιβάλλειν 3, 11.
 συνεπιδιδόναι 4, 34.
 (συνεπιθρηνεῖν 7, 43.)
 συνεπικοσμεῖν 3, 2.
 συνεπιμάρτυρησις 1, 10.
 συνερᾶν 10, 21 (τῷ κόσμῳ).
 συνεργεῖν 6, 14, 42; 9, 11, 40.
 συνερηγτικὸν 6, 42; 9, 42.
 συνεργία 2, 1; 7, 13.
 συνεργὸς 6, 42, 43; 7, 19.
 συνέρχεσθαι 8, 34.
 σύνεσις 3, 1.
 συνεστηκὸς 10, 12.
 συννετὸς 7, 60.
 συνέχεια 5, 8, 16.

συνέχειν 3, 10; 10, 1; 12, 30;
 (-εσθαι) 6, 14, 40; 9, 35.
συνεχής 5, 23; 6, 12; (-ως) 1,
 12; 4, 3, 40, 48; 5, 27; 6,
 11, 47; 7, (47), 62; 8, 29; 10,
 17, 27, 31; 11, 26; 12, 27.
συνήθεια 9, 10*.
συνήθης 1, 16; 4, 38, 44; 6,
 30; 7, 1; 8, 6; 9, 14; 12, 5;
 (-εσ) 1, 13.
συνηροσμένως 4, 45.
σύνθεις 5, 8; 8, 32.
συνθήκη 9, 9.
συνέναι 5, 6; 6, 42.
συνζάνειν 11, 12.
συνίστασθαι 3, 2*; 5, 13; 8,
 20; 10, 7, 12; 11, 8; 12, 3, 30.
συννειν 4, 34 (συννήσαι).
σύννευσις 9, 9.
σύννησις 4, 40.
συννοειν 5, 28.
σύνολον 7, 68.
συνορᾶν 10, 12; 12, 24.
συνουσία 6, 13.
συντάττειν 5, 8, 30; (-εσθαι) 4, 45.
συντείνειν 3, 1; 7, 5.
συντέλεια 5, 8.
συντελείν 7, 18; 10, 9.
σύντευξις 3, 11.
συντηρεῖν 7, 60.
συντιθέναι 8, 32 (τὸν βίον).
σύντομος (ἡ) 4, 51.
συντρέπεσθαι 10, 24.
συντρέχειν 11, 12.
συντυγχάνειν 2, 1.
σύζυγος 9, 9; *ibid.* τὸ σύζυγον.
σὺς 3, 2.
συσπᾶν 4, 48 (τὰς ὄφρως).
συσπουδαστικὸν 1, 16.
συστέλλειν 1, 17 (ἐαυτόν); (συσ-
 τελλῆναι*) 1, 16.
σύστημα 7, 13; 9, 22; 12, 23.
συστολή 2, 10 (λεληθυία).
συστοχάζεσθαι 3, 11.
συστρέφειν 12, 9; (-εσθαι) 8, 48.

σφαῖρα 8, 20; 11, 12.
σφαιρίον 6, 57; 8, 20.
σφαιρός 8, 41; (12, 3).
σφάλλιν 5, 9; (-εσθαι) 10, 4.
σφοδρὸς (-ότατος) 1, 8.
σφύζειν 7, (43), 69.
σχέσις 1, 12; 6, 38; 7, 60; 8,
 27; 11, 2, 18.
σχετλιάζειν 5, 23.
σχετλίως 1, 15.
σχῆμα (τοῦ κόσμου) 11, 1.
σχηματίζεσθαι 7, 37.
σχολαίον 10, 12.
σχολαστικὸς 1, 16.
σχολή 2, 5, 7; 11, 18; (ἐπι-
 σχολῆς) 1, 16.
σώζειν 4, 10, 22; 6, 30; 7, 68;
 10, 9, 35; 12, 25.
Σωκρατής 1, 16; 3, 8, 6; 6,
 47; 7, 19, 66; 8, 3; 11, 23,
 25, 28, 39.
Σωκρατικὸς 10, 31.
σῶμα 1, 16, 17; 2, 12, 17; 3,
 7, 16; 4, 21; 5, 8, 26; 6, 29;
 7, 13, 19, 60; 8, 28, 34; 9, 39;
 10, 1, 11, 36; 11, 3, 19; 12, 7,
 30; (σώματα = servi) 1, 16.
σωματικὸς 7, 55; 10, 33; (-όν)
 4, 3; 6, 25; 10, 33.
σωμάτιον 1, 17; 4, 39, 50; 5,
 5; 6, 32; 7, 16; 8, 27*; 9, 41;
 12, 3, 26.
σωστικὸν 2, 3.
σωτηρία 10, 1; 12, 29 (βίου).
σωτήριον 6, 55.
σαφροσύνη 3, 6; 5, 12; 7, 63;
 12, 15.
σώφρων 3, 2; 4, 49; 8, 1, 51;
 12, 27; (-όνως) 8, 32.

T

τακτικὸν 1, 9 (τῶν δογμάτων).
ταλαιπωρία 7, 3.
ταμεινικὸν 1, 16 (τῆς χορηγίας).

- Τάνθασις** 1, 6.
τάξις 6, 10; 8, 84; 12, 14.
ταπεινότερον (*ἔχειν*) 1, 17.
ταπεινότης 9, 40.
ταπεινοδοῦσθαι 8, 45.
ταράσσειν 4, 26; 7, 8, 16; 12, 3; (-*εσθαι*) 6, 10; 7, 2, 27; 8, 5; 9, 37, 39.
ταραχῆ 8, 29.
τάριχος 4, 48.
τάσις 8, 57.
τάσσειν 5, 6, 32; 10, 25; (*τεταγμένως*) 1, 16.
τάστρος 11, 18.
τάχος 4, 3; 5, 23; 9, 28.
*τεινεσθαι** 8, 57; 12, 30; (*τεταμένως**) 11, 13.
τειχομαχία 7, 7.
τέκμαρσις 2, 13.
τεκνίον 9, 40; 10, 84, 85; 12, 26.
τέκνον 1, 8; 11, 18; (-*α*) 1, 13; 5, 81.
τεκοῦσα 1, 17.
τέκτων 8, 50.
τελείν 3, 8.
τέλειος 1, 16; 5, 81; 10, 1; (-*ον*) 12, 36.
τελειότης 5, 15; 7, 9, 69.
τέλειος (-*ωτάτη φύσις*) 11, 10; (*οἱ τέλειον ἰδιῶται*) 5, 8.
τελετή 9, 30.
τελευταίον 12, 31.
τελευταία ἄρα 6, 30.
τέλος 2, 16; 3, 14, 16; 5, 14, 15, 16, 32; 9, 23; 11, 1; 12, 20.
*τελώνης** 1, 16.
τερατεία cf. *στρατεία*.
τερατεύεσθαι (*οἱ -όμενοι*) 1, 6.
τέρπεσθαι 6, 7.
τεσσαρακοντούτης 11, 1.
τέφρα 4, 48.
τεφροῦσθαι 4, 3.
τεχνάζεσθαι 3, 4.
τέχνη 4, 2; 5, 1, 14; 6, 16, 35; 7, 68; 8, 50; 11, 5, 10, 37.
τεχνικός 4, 20; 6, 14; 11, 10.
τεχνίον 4, 31.
τεχνίτης 5, 8; 6, 85.
Τηλαύγης 7, 66.
τηρεῖν 2, 17; 3, 6, 12; 6, 26, 30; 9, 41; 11, 10.
Τιβέριος 12, 27.
τίκτειν 10, 7.
τιμᾶν 1, 14; (*ἐαυτὸν*) 2, 6; 3, 5, 1, 12, 21, 7; 5, 1, 12; 6, 14, 16; 8, 84; 9, 34; 12, 1, 28, 31.
τιμῆ 1, 14, 16, 17; 6, 16.
τιμητικὸν 1, 16.
τίμιος 6, 16; 10, 13.
*τις** 9, 28; 10, 31.
τιτρώσκεσθαι 11, 18.
τοιχος 8, 7; 12, 30.
τοκεὺς 4, 46.
*τονικός** 6, 38.
τόπος 1, 16*; 4, 3; 10, 1; 11, 37.
Τοῦσκα 1, 16.
τραγωδεῖν 9, 29.
τραγωδία 3, 7 (-*αν ποιεῖν*); 11, 6.
τραγωδὸς 3, 8; 5, 28.
Τραϊανὸς 4, 32.
τράπεζα 10, 13; 11, 18.
τραχὺς 5, 8, 26; 10, 8; (*έως*) 4, 3.
τρέπειν 5, 19; 6, 8; 7, 16, 58; (-*εσθαι*) 3, 6; 7, 58, 12, 21.
τρέφεσθαι 1, 17; 3, 1; 4, 21; 6, 16; 7, 18.
τρέχειν 4, 18 (*ἐπὶ τῆς γραμμῆς*); 4, 51 (*ἐπὶ τὴν σύντομον*); 5, 1, 9, 22; 11, 2 (*ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος*).
τρίβειν 9, 10.
τριγερῆνιος 4, 50.
τριήμερος 4, 50.
τριχίον 6, 13; 9, 36.

Τροπαιοφόρος 10, 31.
τροπή 3, 7; 4, 39; 5, 23, 36;
 7, 16, 58; 8, 6; 9, 2; 10, 7;
 11, 19.
τρόπος 6, 6; 1, 10 (*ἐν τρόπῳ*
ἀποκρίσεως), 16*; (*διὰ τούτου*
τοῦ τρόπου) 1, 12; (*τρόπον*
τινὰ) 2, 13; 3, 2; 4, 33, 36;
 5, 6, 8, 10; 6, 27, 38, 9, 9,
 28; 11, 1, 11.
τροφεὺς 1, 5; (-*εἰς*) 1, 17; 5, 31.
τροφή 3, 2; 4, 30; 6, 16, 30;
 10, 26.
τρόφιμον 10, 35.
τροφός, ἡ 5, 4.
τρόπανον (-*ου περιστροφῆ*)
 10, 17.
τροφή 5, 12; 9, 2; 10, 33.
τυγχάνειν 1, 17; 11, 18, 21;
 (cum partic.) 1, 13; 11, 7;
 (τινός) 1, 14, 17; 6, 50; 7, 53,
 78; 11, 1; (τυχῶν, -*οῦσα*) 5,
 8, 10; (τὸ τυχεῖν) 11, 38;
 (τυχεῖν adv.) 10, 36.
τυποῦσθαι (φανταστικῶς) 3, 16;
 6, 16.
τυραννικὸς 11, 18; (-*ῆ βασκα-*
νία) 1, 11; (-*ὄν ἡθὸς*) 4, 28.
τύραννος 4, 31, 48; 5, 11; 6,
 34, 47; 8, 41; 12, 36.
τύφασθαι 12, 27.
τυφλὸς 4, 29.
τύφος 1, 17; 2, 12, 17; 6, 13;
 9, 2; 11, 18; 12, 24, 27
 (v. *τύφος*).
τυφοῦσθαι 8, 25.
τύχη 1, 16, 17; 2, 3, 17; 3,
 11; 12, 27.

Υ

ὕβριζεν 2, 6, 16; 4, 11.
ὑβρις 3, 4; 8, 8.
ὕβριστης 2, 1.
ὕβριστικὸς 11, 18.

ὕγιαίνειν 1, 17; 10, 35.
ὕγεια 5, 8; 9, 11.
ὕγιενόν 6, 55.
ὕγις 8, 43, 47; 11, 39; (*λόγος*)
 8, 30; (*πρᾶξις*) 11, 9; (-*εἰς*
ἡγεμονικόν) 8, 43; (*κατὰ τὸ*
-έστατον) 4, 51; 10, 33.
ὕγρον 4, 4; 9, 9; 11, 20.
ὑδωρ 3, 3; 4, 46, 49; 6, 57;
 8, 24; 9, 36; 10, 33.
ὑετός 6, 43.
ὑλη 4, 1; 6, 5; 7, 23, 58, 68;
 8, 3, 35, 50; 9, 14, 36, 37;
 10, 31, 33, 34; 12, 7; 10, 27.
ὕλικός 7, 64; 12, 2; (-*ὄν*) 4, 20,
 21; 5, 13; 7, 29; 8, 11; 9, 9,
 25; 12, 18, 29.
ῤυήν 10, 31.
ὕμνειν 7, 6.
ὕπάγειν 10, 22, 36; (*ὑπαγε*
καὶ λέγε) 9, 29.
ὕπακούειν 11, 20.
ὕπάρχειν 7, 68; 9, 42; 10, 9;
 (-*οντα*) 5, 12; 9, 1.
ὕπατεία 4, 32.
ὕπεξαγωγῆ 5, 23.
ὕπεξαιρέσις 4, 1; 5, 20; 6, 50;
 11, 37.
ὕπεράνω 8, 8.
ὕπερέχειν 11, 14.
ὕπερηφάνως 9, 3.
ὕπεροράν 5, 31; (-*σθαι*) 1, 15.
ὕπεροράσις 8, 26.
ὕπερορχῆ 10, 19 (*ἐξ ὑπερορχῆς*).
ὕπέρτασις 10, 8.
ὕπερτίθεσθαι 3, 4.
ὕπερφρονεῖν 5, 15.
ὕπέρφρων 10, 8.
ὕπεύθυνον 8, 8.
ὕπήκοος 7, 37.
ὕψηρεσία 3, 5; 6, 30.
ὕψηρετεῖν (-*οῦν*) 3, 3.
ὕποβάλλειν 4, 12; (-*εσθαι*) 7,
 68 (*τὰ ὑποβεβλημένα*); 10, 33.
ὕπογραφή 3, 11.

ὑπόγειος 7, 1.
 ὑποδέσθαι* (τὸ μέλλον) 2, 2.
 ὑποζώννυσθαι 11, 28.
 ὑπόθεσις 4, 21*; 8, 1; 10, 31;
 11, 7.
 ὑποκατακλίνεσθαι 11, 14 (ἀλλή-
 λους), 11, 19.
 ὑποκειμενος (-η ἕλη) 9, 36;
 (-ον) 7, 29; 8, 22, 24; (-α)
 5, 10; 6, 4, 23; 9, 3; 10, 18;
 11, 17; 12, 30.
 ὑποκρίνεσθαι 2, 16; 3, 7; 7,
 69; 9, 39.
 ὑπόκρισις 1, 11; 2, 5, 17; 9,
 2; 11, 1, 18.
 ὑπολαμβάνειν 1, 15; 2, 12; 4,
 11, 39; 5, 12, 34; 6, 19, 21,
 51, 52; 7, 2, 14, 16, 26; 8,
 28, 40; 10, 11, 32, 33.
 ὑποληπτικός (-ῆ δύναμις) 3, 9;
 (-ῶς τρέπειν ἑαυτὸν) 7, 16.
 ὑπόληψις 2, 12, 15; 3, 9; 4, 3,
 7; 5, 26, 62; 7, 33*; 8, 40,
 44; 9, 6 (καταληπτικῆ), 13,
 21, 32; 10, 3, 33; 11, 16, 18,
 21; 12, 1, 4, 8, 22, 25, 26.
 ὑπομένειν 1, 15; 5, 10, 31; 6,
 35; 7, 66; 12, 4.
 ὑπομενετικὸν 1, 16.
 ὑπομνήσκειν 4, 24 (ἑαυτὸν);
 5, 28; 11, 6; (-εσθαι) 7, 27;
 9, 42; 11, 26, 27.
 ὑπόμνημα (-ατα) 1, 7.
 ὑπόμνημάτιον (-α) 3, 14.
 ὑπόμνησις 1, 17 (ἐκ Θεῶν);
 10, 34.
 ὑπομνηστικός 11, 6.
 ὑπόνοια 10, 12.
 ὑποπίπτειν 3, 11; 7, 68; 10, 33.
 ὑποπτέειν 3, 7; 4, 3, 32; 6,
 20, 41.
 ὑπόπτῆς 6, 30.
 ὑποψέειν 11, 6.
 ὑποστάθμη 9, 36.
 ὑπόστασις 9, 1, 42; 10, 5.

ὑποτάσσειν 3, 6; 5, 30; (-εσθαι)
 1, 17.
 ὑποτίθεσθαι 4, 19; 10, 7.
 ὑποτρέειν 11, 9.
 ὑπουλον 3, 8.
 ὑπουργός 3, 4 (θεῶν).
 ὑποχη 10, 10.
 ὑποχώρησις 4, 3.
 ὑποψία 3, 4; 6, 20; 12, 19.
 ὑστεροφημία 2, 17; 3, 10; 4,
 19; 8, 44; 10, 34.
 ὑφάντρια 10, 38.
 ὑφή 1, 16.
 ὑφιστάναί 6, 41; (-εσθαι) 2, 4;
 4, 27, 39, 42; 5, 13; 7, 23,
 29; 8, 11; 9, 9, 25; 10, 9;
 11, 10, 21 (ὑποστήσασθαι).
 ὑφοραῖσθαι 2, 17; 6, 16, 20; 7,
 53; (-άμενον) 1, 15.

Φ

Φάβιος 4, 50; (Κατουλλίνος)
 12, 27.
 φαιδρὸν 1, 16; 3, 5*; 10, 12.
 φαιδρύνειν (ἑαυτὸν) 7, 31.
 Φάλαρις 3, 16.
 Φάλερνος (Φαλερνός vult Cor.)
 6, 13.
 Φαληρεὺς (Δημητριος ὁ Φ.)
 9, 29.
 φανερός 10, 1.
 φαντάζεσθαι 1, 17 (ἐναργῶς);
 3, 1, 4; 4, 19, 36; 5, 12, 16,
 36; 6, 13, 36; 10, 7, 9, 28,
 31; 12, 32.
 φαντασία 2, 7; 3, 11; 4, 22;
 5, 2, 22, 36; 6, 16; 7, 17, 29,
 54; 8, 13, 36; 9, 7; 10, 3, 17;
 12, 18; (-αν λαμβάνειν) 1, 7,
 14; 6, 13; (-παρέχειν) 1, 15;
 12, 16; (-ῖαι) 1, 16; 2, 5; 3,
 4, 6, 16, 24; 5, 16; 6, 13; 7,
 2, (47); 8, 7, 13, 26, 29, 49, 51.
 φαντασιοπλήκτως 1, 7.

- φάντασμα** (-ματα ἀπολανστικά) 3, 4; 11, 19.
φανταστικῶς (τυποδοσθαι) 3, 16.
φανταστὸν 3, 11.
φάρμακον (-α) 1, 16.
φάρυγξ 10, 26.
φαῦλος 5, 17; 7, 70; 9, 1; 11, 18, 39; 12, 16.
Φαυστίνα 8, 25.
φελώνης* 1, 16.
φέρειν 1, 16; 2, 3; 4, 23, 29, 49; 5, 4, 6, 8, 18; 6, 30; 7, 8; 8, 1, 6, 15, 17*, 46, 59; 9, 3*, 10, 29; 10, 3, 15, 20, 37; 11, 1, 6, 18; 12, 1, 5, 16, 32; (ἢ ἐνεγκοῦσα*) 4, 48; 5, 6; (φέρεσθαι) 2, 10, 16; 4, 43; 5, 16; 6, 27; 8, 60; 9, 1; 10, 33; 11, 20; 12, 23.
φερέπονον 1, 5; 5, 5*.
φένγειν 3, 7, 12; 4, 29, 38; 7, 34, 71; 8, 52; 9, 1, 2, 9; 10, 13, 25, 31, 34; 11, 11, 15.
φήμη 2, 17.
φθάνειν 1, 17.
φθέγγεσθαι 3, 12, 16.
φθειρ (-εσ) 3, 3.
φθειρεσθαι 4, 20; 5, 13; 9, 33, 39; 10, 3, 7; 12, 21.
φθόγγος 11, 2.
φθονεῖν 6, 16; (ἐαντῶ) 12, 1.
φθορά 9, 19.
φιλᾶληθες 1, 14.
φιλανθρώπως 12, 5.
φιλιαντία 2, 5.
φιλεῖν 4, 31; 5, 1, 9; 6, 15, 39; 9, 34; 7, 22 (τοὺς πταίοντας); 7, 13; 7, 31 (τὸ ἀνθρώπινον γένος); 11, 1 (τοὺς πλησίον); 3, 16; 4, 1; 10, 11; 12, 1 (τὸ ἀπονεμόμενον); 5, 1; 12, 4 (ἐαντὸν); (= εἰωθῆναι) 4, 36; 10, 21; (-εἶσθαι) 1, 14.
φιλήδονος 6, 51.
φιλητικός (-ῆ διάθεσις) 10, 1.
φιλία 6, 30; 9, 9.
Φίλιππος 9, 29; 10, 27.
Φιλισίων 6, 47.
φιλοδίκαιον 1, 14.
φιλόδοξος 6, 51.
φιλόζωος 1, 16.
φιλοίκειον 1, 14.
φιλοικοδόμος 1, 16.
φιλονεικία 3, 4.
φιλόνεικος 5, 33.
φιλόπονος 6, 30, 47; (-ον) 1, 16.
φίλος 1, 8, 9, 13, 14, 16, 17; 2, 13; 5, 31; 6, 30, 38; 7, 18; 8, 31; 9, 27; 10, 1, 36; 11, 9.
φιλοσοφία 1, 6, 14, 17; 2, 10, 17; 5, 9; 6, 12, 30; 8, 1; 9, 29, 41.
φιλοσοφεῖν 1, 16; 4, 30; 11, 7.
φιλόσοφος (-οι) 4, 48; 5, 10; 6, 47.
φιλόσοφος (βίος) 8, 1; (-ώτερον) 12, 27; (-ως) 2, 10; 9, 29.
φιλοστοργία 2, 5.
φιλόστοργος 1. 9, 17; 6, 30; (-ως) 11, 18.
φιλοτεχνία 11, 6.
φιλότιμον 6, 30.
(φιλοψυχεῖν 7, 46.)
φιλόψυχος 10, 8.
φλέβιον 2, 2.
φλεγμαίνειν 4, 49.
φλοῖος 12, 2, 8.
φλόξ 10, 31.
φοβεῖν 2, 12; 7, 16; (-εἶσθαι) 2, 12; 4, 49; 7, 16, 18; 8, 6, 58; 9, 1, 18, 40; 10, 25; 12, 1
φοβερὸν 6, 57; 12, 35.
φόβος 11, 20; 12, 19.
Φοῖβος 6, 47.
φοιτᾶν 1, 4.
φορά 6, 15, 17.
φορητὸς 7, 33; 10, 3.

- φορὸς 8, 15.
 φραστικὸς (-ῆ δὴναμις) 1, 16.
 φρέαρ* 8, 51.
 φρενήρης 8, 51.
 φρονεῖν 1, 15; 4, 37; 10, 8;
 12, 4; (μέγα φρονεῖν) 10, 10.
 φρόνησις 5, 9, 12, 18.
 φρόνιμος 4, 38.
 φροντίζειν 2, 5; 10, 36.
 Φρόντων 1, 11.
 φρύαγμα 4, 48.
 φρυάττεσθαι 10, 13.
 φρυγᾶς 4, 29.
 φρυγὴ 11, 11.
 φύειν 4, 48; 10, 34; (-εσθαι)
 3, 11; 4, 6; 5, 5, 18; 7, 55;
 8, 34, 46, 52; 9, 25, 42; 10, 8,
 7; 9, 18, 33; 11, 6, 18; 12, 21.
 φυλακτικὸν 1, 16.
 φυλάσσειν 1, 16; 2, 5, 7; 3, 6;
 7, 60; 8, 51* (ἐαντόν); 9, 42;
 11, 9, 37; (-εσθαι) 6, 20; 7,
 27; 10, 8.
 φυλλάριον 10, 34.
 φύλλον 8, 7; (10, 34).
 φύλον 6, 47.
 φύμα (κόσμον) 2, 16.
 φύραμα 7, 68.
 φύρειν 3, 16; 8, 51; (-εσθαι)
 3, 4; 6, 16; 8, 1.
 φυρμὸς (εἰκαίος) 6, 10; (εἰ-
 καιότητος) 12, 14.
 φυσᾶσθαι 5, 23.
 φυσικὸς 5, 26; 7, 67; 9, 3; 11,
 20, 34; (νόμος κοινωνίας) 3,
 11; (-ῆ* δόσις) 4, 19; (-λύσις)
 5, 10.
 φυσιολογεῖν 3, 3; 8, 13; 9, 41.
 φυσιολογητός* 10, 9.
 φυσιολόγος 8, 50; (-ως) 10, 31.
 φύσις 2, 1, 3, 9, 12, 16; 3, 2,
 4, 9; 4, 5, 9, 23, 24, 29, 49;
 5, 1, 3, 8, 9, 10, 15, 25; 6,
 9, 14, 40, 44, 47, 52, 58; 7,
 23, 25, 28, 55, 67; 8, 1, 5, 7,
 12, 20, 35, 41, 46; 9, 1, 3, 9,
 27, 29, 42; 10, 2, 6, 7, 8, 14,
 33, 36; 11, 9, 10, 13, 18, 20;
 12, 1, 5, 12, 23, 32, 36; (τοῦ
 ἀγαθοῦ) 2, 1; (τοῦ ὄλου) 2,
 3; 7, 75; 8, 5; 11, 5; (τῶν
 ὄλων) 2, 9, 11; 4, 36; 5, 8;
 7, 5, 18, 23; 8, 6, 26, 50; 9,
 1, 35; 10, 11, 20; 11, 13; 12,
 23, 26; (κατὰ φύσιν) 1, 9, 17;
 2, 17; 3, 11, 12; 4, 1, 39, 48,
 51; 5, 8, 4, 9, 29; 6, 33, 44;
 7, 11, 56, 74; 12, 1, 5; (κατὰ
 τὴν φ.), 8, 12, 26, 29, 34; 9,
 31, 42; 10, 15, (κατὰ τὴν ἰδίαν
 φ.) 10, 33, 36; 11, 16, 20, (κατὰ
 τὴν τῶν ὄλων φ.) 5, 10; 6, 9;
 12, 26; (παρὰ φ.) 2, 1; 4, 39;
 6, 33; 7, 24; 10, 7; 11, 16.
 φυτᾶριον 5, 1.
 φυτικὸς (-ῆ κατασκευῆ) 8, 41.
 φυτὸν 6, 16; 8, 7; 9, 9; 11,
 1, 8.
 φυτουργὸς 6, 16; 11, 8.
 Φωκίαν 11, 13.
 φωνή 2, 12; 8, 44; 11, 2, 15;
 12, 1, 31.
 φωρᾶν 11, 19.
 φῶς 8, 57; 9, 8; 11, 12; 12,
 15, 30.

X

- Χαβρίας* 8, 37.
 χαινεῖν (κέχηνε) 3, 2.
 χαιρεῖν 6, 21, 30; 9, 35, 11, 16.
 Χαλδαῖοι 3, 3.
 χαλεπαίνειν 1, 7, 17; 3, 16;
 10, 19; 11, 9.
 χαλεπὸς 10, 36; 11, 18; 12, 27.
 χαλινὸς 12, 6.
 (χαμαί 7, 47) (ὁ χ. βίος).
 χάος (τοῦ ἐφ' ἐκότερα ἀπει-
 ρου αἰῶνος) 4, 3.
 Χάραξ 8, 25.
 χαρίζεις 5, 10; 9, 2; (-εν) 6, 14.

*χαριεντίξασθαι** (εὐ χαρ.) 1, 15.
χαρίζεσθαι 8, 44.
χάρις 1, 8; 9, 42; (αἱ δοκοῦσαι
 χάριτες); 5, 6.
χάσμα 3, 2; 6, 36.
χέξειν 5, 12.
χειμάθρους 7, 19; 9, 29.
χειμῶν 9, 30; 11, 33.
χειρ 2, 1; 6, 33; 8, 34; 12, 6,
 9; (τὸ ἐν χειρὶ) 2, 5.
χεῖσθαι 4, 21; (κέχνται) 8,
 54, 57.
χιτῶν 4, 30.
χλευάζειν 10, 34.
χλευαστής 6, 47.
χλωρὸν 10, 35.
χοιρίδιον 10, 28.
χόλιον 6, 57 (v. *χολιον*).
χορηγία 1, 16.
χρεία 1, 16 (ἐντάσεως); 1, 17;
 3, 11; 4, 20; 5, 28; 10, 12;
 (χρεῖται) 1, 16.
χρεμετίζειν 12, 16.
χρεῶν (τὸ) 4, 17.
χρεώστης 5, 6.
χρήξειν 1, 7, 16, 17; 3, 1;
 6, 30, 42; 7, 17; 8, 50; 9,
 9, 40.
χρήματα 1, 17.
χρήσθαι 1, 16, 17*; 2, 4; 3, 7,
 11; 4, 13, 48, 49; 5, 3, 11,
 21; 6, 23, 42; 7, 5, 8 (χεῖ),
 58; 8, 29, 30, 43; 9, 1, 40;
 10, 2, 12, 24, 33; 11, 26, 37;
 12, 9, 31, 32; (ἐκαστῷ) 3, 1;
 (τῷ ἔνδον ἰδρυμένῳ) 3, 4.
χρησίμος (-ον) 2, 15; 4, 29; 7,
 5, 18; 8, 10; 11, 6; (-ως)
 11, 6.
χρήσις 7, 68; 12, 9.
χρηστικός 7, 55; (-ὸν) 1, 16.
χρηστός 9, 11, 37; 12, 5; (-ὸς)
 11, 13.
χρηστότης 8, 34.
Χριστιανοὶ 11, 8.

χρόα 1, 16.
χρονίζειν 7, 33.
χρόνος 2, 14, 17; 3, 7, 11; 4,
 6, 32, 48; 5, 10; 6, 15, 18,
 23, 25, 26, 36, 49; 7, 29; 8,
 7, 11, 44; 9, 14, 25; 10, 1, 17,
 31; 12, 3, 18; (-ῶ) 5, 23.
Χρόσιππος 6, 42; 7, 19.
χρυσός 4, 20; 7, 15; 9, 36.
χυλάριον 6, 13.
χύσις 8, 57.
χωλαίνειν 7, 7.
χώρα 3, 6; 4, 21; 8, 50; 10, 1,
 9; 11, 20.
χωρεῖν 4, 21, 25; 10, 12.
χωρίζειν 4, 29; 8, 34, 11, 8;
 12, 3.

Ψ

ψέγειν 4, 20; 9, 27, 30, 34;
 10, 34.
ψευδής 8, 7; 9, 1.
ψεύδασθαι 9, 1; 10, 32.
ψευδολογία 9, 2.
ψεύστης 6, 47.
ψιλός 8, 36; (-ῆ διαδοχῆ) 4,
 45; (κατὰ ψιλὴν παρατάξιν)
 11, 3; (κατὰ ψιλὸν) 4, 46; 6,
 14; (ὡς πρόπον ψιλὸν) 7, 13;
 (ἔπεσθαι ψ.) 10, 28.
ψόγος 10, 13.
ψοφοδεής 6, 30.
ψόφος 5, 33.
ψυχαγωγεῖν 3, 2; 11, 6.
ψυχάριον 4, 41; 5, 33; 7, 16;
 9, 8, 27, 34; 10, 36; 12, 26.
ψυχή 1, 16; 2, 6, 8, 13, 16,
 17; 3, 4, 6, 7, 16; 4, 3, 21,
 29, 31, 40, 43; 5, 5, 11, 16,
 19, 26, 27, 32, 34, 36; 6, 14,
 29, 32, 52, 53, 63, 66; 8,
 28, 29, 45, 51; 9, 3, 8, 9;
 10, 1, 33; 11, 1, 3, 12,
 16, 18, 39; 12, 7, 24, 28, 29,
 30, 32.

ψυχιδόν 6, 25.
 ψυχρολογία 5, 8.
 ψύχραις 12, 24.
 ψωμίον 7, 3.

Ω

ώδη 11, 2.
 ώμους 6, 27.
 ώνεισθαι* 3, 15.
 ώδον 5, 9.

ώρα 1, 17 (-ν διασθσαι); 3, 2;
 5, 6; 6, 30; 7, 29; 9, 3; (ώραι)
 4, 23; 6, 23; 9, 3, 10; (πάσης
 ώρας) 2, 2, 5; cf. 4, 3; 8,
 51, 53.
 ώραιος 12, 23; (-ότατα) 3, 2.
 ώστικώς (έχειν) 9, 3.
 ώφέλεια 4, 12; 7, 53, 74.
 ώφελειν 7, 74; 9, 1, 34; 11, 4.
 ώφέλιμος 6, 44.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Unsere Muttersprache, ihr Werden und ihr Wesen.

Von Prof. Dr. D. Weise.

4., verb. Auflage. [VIII u. 269 S.] 8. In Knwd. geb. 2 Mk. 60 Pf.

Die Schrift ruht auf wissenschaftlicher Grundlage, ist jedoch ganz ein vor verständlich und überaus anregend geschrieben. In eine kurze, klare Schilderung der räumlichen und zeitlichen Entwicklung unserer Sprache schließt sich eine ausführliche, sehr lebendige und fesselnde Darstellung der neuhochdeutschen Schriftsprache, und zwar wird zunächst ihre Beziehung zur Volkssprache, zur Stammesart, zum Stände und zur jeweiligen Stellung erörtert und sodann ihre Eigentümlichkeit im Lautwandel, in der Wortbildung, Wortbildung, Wortbedeutung und Satzlehre behandelt. Das Buch ist nicht in Form einer lehrmäßigen Abhandlung oder eines Nachschlagewerkes geschrieben, sondern als eine lebendige und anschauliche Erörterung, und zwar in einer Weise, die geeignet erscheint, die öffentliche Auffassung vom Wesen unserer Muttersprache zu befruchten und die weiten Kreise der Gebildeten zu fesseln und zu unterrichten.

Deutsche Götter- und Helden sagen.

Von Dr. Adolf Lange.

Direktor des Gymnasiums und der Realschule zu Böhle a. Maln.

Nach den besten Quellen für Hans und Schule dargelegt.

— Mit zwölf Originalithographien von Robert Engels. —

Zweite, verbesserte Auflage. gr. 8. (Unter der Presse.)

Die neue Auflage stellt sich als eine gründliche Umarbeitung der ersten Bearbeitung dar unter Berücksichtigung der Ergebnisse der neueren Forschungen auf dem Gebiete der germanischen Mythologie, soweit diese überhaupt in einem populär gehaltenen und für weitere Kreise, besonders für die Jugend, bestimmten Buche dargestellt werden können.

Scharf unterschieden ist bei der Darstellung der „Göttersagen“ zwischen den nordischen Mythen, wie sie in der Poesie der isländischen Skalden überliefert sind, und dem, was sich auf deutschem Boden über die Anschauungen unserer Väter von ihren Göttern ermitteln läßt.

Deutsche Helden sagen.

Dem deutschen Volke und seiner Jugend wiedererzählt
von Karl Heine. Arkh.

Zweite, vollständig umgearbeitete Auflage, besorgt von Dr. Bruno Duffe.

1. Band. 1. Teil: Sagen. 2. Teil: Helden sagen.

Mit Originalithographien von Robert Engels.

8. (Unter der Presse.)

Karls Iduna, seit mehr als 20 Jahren als eine der vorzüglichsten Bearbeitungen unserer alten deutschen Sagen für die Jugend wohlbekannt, erscheint hier in neuer Gestalt. Der Fortschritt der Wissenschaft, die totale Umwälzung der sagen- geschichtlichen und mythologischen Anschauungen gerade auf germanischem Gebiet hat eine vollständige Umarbeitung als notwendig erscheinen lassen. In dieser bieten die „Helden sagen“ jetzt überall das Bild der deutschen Sage im 12. und 13. Jahrhundert. Die Darstellung Karls ist nach Möglichkeit gespart worden, im vornehmsten Teile aber an Stelle der eigenen Dichtungen Karls eine sich eng an die mittelalt- deutschen Originale anschließende, frei überarbeitete, poetische Übertragung gestellt.

In erschöpfender allgemeinerverständlicher Behandlung werden in abgeschlossenen Bänden mit wissenschaftlicher Gründlichkeit ruhende Darstellungen wichtiger Gebiete in planmäßiger Fortschreibung auf allen Zweigen des Wissens geboten, die sorgfältige Befriedigung und wackeren Schreibern zu gewöhnlichen Leistungen und somit auf allgemeines Interesse rechnen können.

Aus Natur und Geisteswelt.

Sammlung wissenschaftlich-gemeinverständlicher Darstellungen aus allen Gebieten des Wissens.

Monatlich erscheint ein Bändchen von 120—160 S. zu 1 Mk., in geschmackvollem Einband zu 1 Mk. 25 Pf. Jedes Bändchen ist in sich abgeschlossen und einzeln käuflich.

Die Philosophie der Gegenwart in Deutschland. Von Prof. Dr. D. Falke in Würzburg.

Schildert die vier Hauptrichtungen der deutschen Philosophie der Gegenwart, nämlich den Positivismus, Materialismus, Naturalismus und Realismus (im metaphysischen Sinne dieses Wortes).

Deutsches Wirtschaftsleben. Auf geographischer Grundlage geschildert von Dr. Chr. Gruber. Mit 4 Karten.

Veranschaulicht ein gründliches Verständnis für den sieghaften Aufschwung unseres wirtschaftlichen Lebens seit der Wiederaufrichtung des Reichs herbeizuführen.

Restauration und Revolution. Von Dr. R. Schweitzer.

Die Arbeit behandelt das Leben und Streben des deutschen Volkes in der ersten Hälfte des 19. Jahrhunderts.

Die Grundbegriffe der modernen Naturlehre. Von Felix Auerbach. Mit Abbildungen.

Der Autor stellt eine zusammenhängende, für jeden Weltbürger verständliche Entwidlung der Begriffe dar, die in der modernen Naturlehre eine allgemeine und zentrale Rolle spielen.

Die Polarforschung. Von Prof. Dr. Kurt Hager in Tübingen. Mit mehreren Karten.

Die vor kurzem abgegangene kräftige Südpolar-Expedition legt es nahe, einen Rückblick auf die Geschichte der Forschung am Nord- und Südpol überhaupt zu werfen und in Kürze die Hauptergebnisse und Ergebnisse dieser Jahrhunderte alten, an heroischen und tüchtigsten Männern überreichen Entdeckungstätigkeit zusammenzufassen.

Abstammungslehre und Darwinismus. Von Prof. Dr. H. Hesse in Tübingen. Mit zahlreichen Abbildungen.

Die große Errungenschaft der jüngsten Forschung des vorigen Jahrhunderts, die Abstammungslehre, welche einen so ungemein beträchtlichen Einfluss auf die sogenannten beschränkten Naturwissenschaften geübt hat, wird in diesem Buchchen in kurzer, gemeinverständlichster Weise für weitere Kreise dargestellt.

Allgemeine Pädagogik. Von Prof. Dr. Theobald Hieker.

Behandelt die großen Fragen der Volkserziehung in prägnanter, allgemeinverständlichster Weise und in scharf festhalten Geiste.

➤ Ausführliche illustrierte Prospekte unentgeltlich und postfrei. ➤

Künstlerischer Wandschmuck für Schule und Haus.

Von den Bilderunternehmungen der letzten Jahre, die der neuen „ästhetischen Bewegung“ entspringen sind, begrüßen wir eins mit ganz ungetrübter Freude: den „künstlerischen Wandschmuck für Schule und Haus“, den die Verlagsbuchhandlung B. G. Teubner in Leipzig und Berlin herausgibt. . . . Wir haben hier wirklich einmal ein aus warmer Liebe zur guten Sache mit richtigem Verständnis in ehrlichem Bemühen geschaffenes Unternehmen vor uns — fördern wir es, ihm und uns zu Zug, nach Kräften!
(Kunstwart 1901, Nr. 5.)

Bisher erschienen u. a. folgende Blätter:

Die mit * versehenen Bilder sind 60×50 cm, die mit † 75×55 cm, die anderen 100×70 cm groß.

*Karl Bauer, Goethe (Nr. 30) . . . M. 5.—	†F. Hoch, Morgen im Hochgebirge (Nr. 10) . . . M. 4.—
*Karl Bauer, Schiller (Nr. 31) . . . „ 3.—	f. Kallmorgen, Südamerika-Dampfer (Nr. 8) . . . „ 6.—
Karl Biese, Hünengrab (Nr. 1) . . . „ 6.—	*Arthur Kampf, Kaiser Wilhelm II. (Nr. 29) . . . „ 3.—
Karl Biese, Stahlwerk bei Krupp (Nr. 12) . . . „ 6.—	G. Kampmann, Mondaufgang (Nr. 6) . . . „ 6.—
Walter Tenz, Schwarzwaldanne (Nr. 14) . . . „ 6.—	†G. Kampmann, Bergland im Schnee (Nr. 26) . . . „ 5.—
f. Dettmann, Vulkan-Werpfäden (Nr. 24) . . . „ 6.—	†E. Kuitnan, Stille Nacht, heilige Nacht (Nr. 28) . . . „ 5.—
† Jenny Jifentischer, Malven (Nr. 20) . . . „ 5.—	Mag Roman, Römische Campagna (Nr. 7) . . . „ 6.—
†W. Jifentischer, Krähen im Schnee (Nr. 4) . . . „ 4.—	H. v. Volkmann, Die Sonn' erwacht (Nr. 2) . . . „ 6.—
Otto Jifentischer, Fuchs im Kled (Nr. 5) . . . „ 5.—	H. v. Volkmann, Wogendes Kornfeld (Nr. 22) . . . „ 6.—
W. Georgi, Pflügender Bauer (Nr. 11) . . . „ 6.—	
franz Hein, Am Webstuhl (Nr. 17) . . . „ 6.—	
franz Hoch, Fischerboote (Nr. 3) . . . „ 6.—	

Kleine Wandbilder für das deutsche Haus.

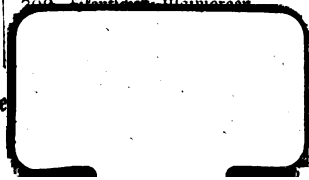
Künstler - Steinzeichnungen.

Preis eines jeden Blattes M. 2.50.

Bildgröße 41×30 cm, mit Papierrand 57×44 cm.

- 201. Eung, Altes Städtchen.
- 202. Biese, Christmarkt.
- 203. Haneisen, Ruhe.
- 204. Hoff, Dachauerin.
- 205. v. Volkmann, Frühling auf der Weide.
- 206. von Volkmann, Abendwolken.

- 207. Eieber, Heiderot.
- 208. Biese, Einsamer Hof.
- 209. Jifentischer, Malven.

Auf Wunsch ausführliche illustrierte

von
rei.

C O